LeMan

Cilt: 41

Sayı: 694-703

LeMan

Cilt: 41

Sayı: 694-703

694

25 Şubat 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/09-1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

gelirine göre dünyanın en fazla vergi veren emekçileriyiz.. yurdum vergisinin aslan payı da çalışan ücretliden alınan.. bir daha kimse verimsizlikten söz ederken ücretliyi ağzına almasın..

FABRİKA

USTA, BİR HIRKA BİR LOKMA İLE HUZUR BULACAK MIYIZ? SANA İNANDIK!

BAŞKA YOLU YOK ÇOCUKLAR.. BU YURDUM FELSEFESİDİR.. GÜVENİN DİYORUM, GELİN PEŞİMDEN..

akşamsefası

DR. MURAT ÖMEROĞLU 2005

SEKA yolcuları

Tuncay Akgün

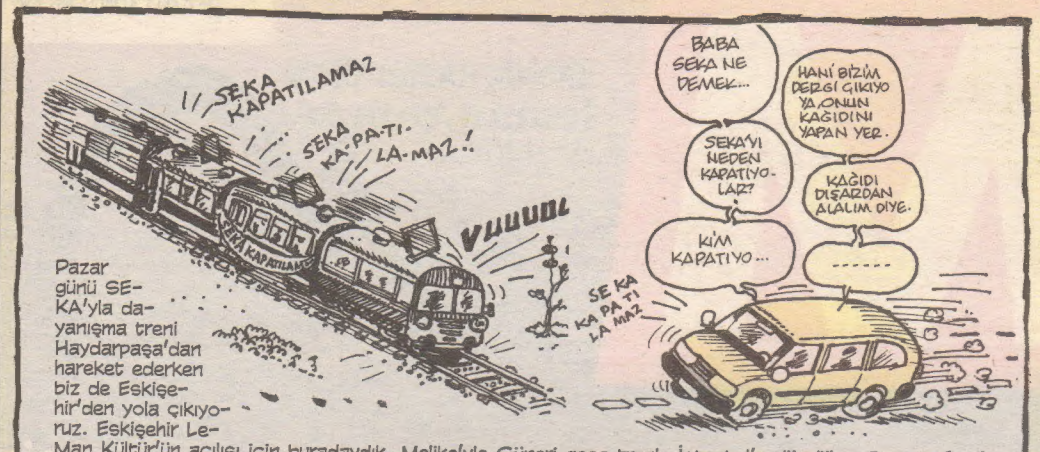

Pazar günü SEKA'yla dayanışma treni Haydarpaşa'dan hareket ederken biz de Eskişehir'den yola çıkıyoruz. Eskişehir LeMan Kültür'ün açılışı için buradaydık. Melike'yle Güneri gece trenle İstanbul'a döndüler. Beri, Çağçağ Timur Danış ve 3.5 yaşındaki oğlu Yunus araba ile Haydarpaşa'dan kalkan trenle aynı saatlerde İzmit'te olma amacındayız. Giderken arabanın susmayan sesi Güneri'nin yerini bu kez dönüşte Yunus alıyor, bitmek bilmez sorularıyla..

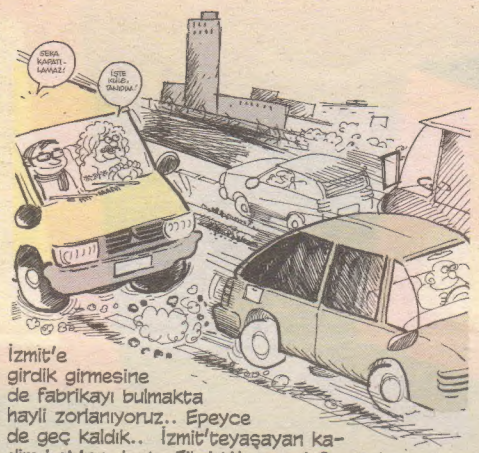

İzmit'e girdik girmesine de fabrikayı bulmakta hayli zorlanıyoruz.. Epeyce de geç kaldık.. İzmit'teyaşayan kadim LeMan dostu Fikri Yılmaz telefonda her ne kadar tarif etse de dolanıp duruyoruz.. Sonun da gazetelerden gördüğüm SEKA işçilerinin direnişini sembolize eden siyah bayrak astıkları kuleyi tanıyorum.

Dayanışma için gelenler dağılmış. Kapıdan giriyoruz.. İlk karşımıza çıkan yer yemekhane.. İçerde yüzlerce kadın ve çocuk SEKA işçilerinin aileleri.. Kadınların çoğu türbanlı ve başörtülü.. SEKA'dan ezici çoğunlukla AKP'ye oy çıktığını hatırlıyorum.. Kocalarına destek için burdalar.. AKP'nin gerçek yüzüyle tanışın bu insanların kararlılığı her hallerinden belli oluyor.. Ve içinde kadınların olduğu direnişlerin çok zor çözüldüğünü biliyorum.

LeMan'dan geldiğimizi öğrenen SEKA işçisi bir arkadaş direnişin kalesine doğru bizi götürüyor. SEKA çok büyük ve bakımsızlıktan hayalet bir fabrika gibi. Ama çok etkileyici.. Direnişin kalbi mekanik atölyesinde atıyormuş. İşçiler buraya kapanmışlar günlerdir çıkmıyorlar. Cuma günü polis müdahaleye girişmiş ama çabuk geri çekilmiş.

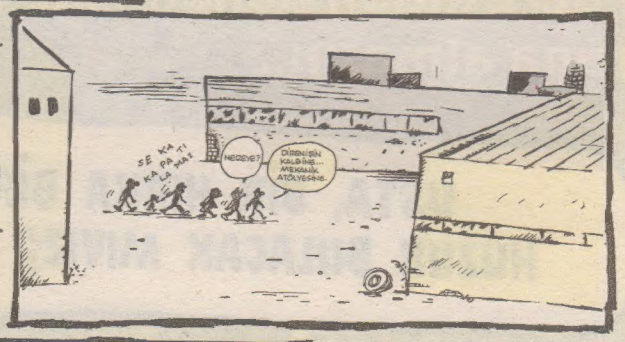

Mekanik atölyesinin önünde 2 damperli eski püskü kamyon girişi tampon tampona değecek şekilde kapatmış.. Güngörmüş adamız. Bal gibi barikat bu. Durum sandığımızdan da ciddi..

Bizi kapıda Necati isimli Cezmi Ersöz'ün proleter haline benzeyen güleç yüzlü bir arkadaş karşılıyor.

İçerde gördüğüm manzarayı hayatım boyunca unutabileceğimi sanmıyorum. Onlarca işçi ürettikleri kağıtlardan hücreler yapmış, oda oda birbirlerine kenetlenmişler.. Görüntü o kadar çarpıcıydı ki tasvirinden büyük bir romanı, sahnelerden bir sinema başyapıtı olabilir... İşyerine kapanmak!. Hemen Eşber Abi için LeMan'a kendimizi hapsettiğimiz günleri hatırladım. Kalbim Mekanik Atölyesindeki SEKA işçileriyle beraber atmaya başladı. Necati bizi herkesle tek tek tanıştırırken, Yunus ortama neşe salmaya koyulmuştu bile.. Çaylarımızı yudumlarken Yunus'un SEKA KAPA TILAMAZ sloganı kağıttan odalarda çınlıyordu. Yunus'umuz ailesinden uzak bu insanlara çocuklarının kokusunu da getirmişti. SEKA işçileri fabrikalarını tek tek bütün makinaları aşkla anlatıyordu. Seslerini, geldikleri yeri, tarihleri, perçinlerini... Sevdiklerinin saçını okşar gibi dokunarak anlatıyorlardı... Sonra direnişin bilgi işlem merkezine çıkardılar bizi. www.seka.com isimli bir internet sitesi kurmuşlar seslerini bütün dünyaya duyuruyorlardı. Bize yaptıkları filmi gösterdiler müzik ismini unuttuğum bir makinenin sesiydi..

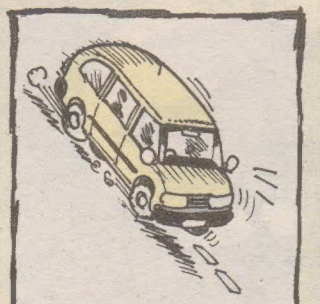

Sarılıp öpüşüp tekrar yola koyulduğumuzda kalbimiz SEKA'da kaldı...

Le

SEKA işçileri ve aileleri, kapatma karar

TATLI DUMUR

Eskişehir caddelerinde, tramvay duraklarında, bilboardlarda LeMan çizgisini görünce bir hoş oluyoruz... Giderek güzelleşen, bozkırın ortasında rengarenk bir çiçek gibi açan Eskişehir'e LeMan çizgisi de bambaşka bir neşe-i muhabbet katıyor, şehir mobilyalarına alışılmışın dışında görsel bir tad veriyor ki, görünce durumsal bir halde duygulanıyoruz...

"SEKA KAPATILAMAZ" DEDİK. ESKİŞEHİR LEMAN KÜLTÜR'Ü AÇTIK.

Melike abla, Dumur amca (Güneri), Tuncay ile Çağçağ amca, baba (Timur) bi de ben (Yunus) hafta sonu bir yurt gezisine çıktık. Firuzağa Kahvehanesi'nin önündeki musalla taşının yanındaki masada buluştuk. Tuncay Akgün Leman Minibüs'ü ile yanaştı. Hedefimiz Eskişehir. Adapazarı-Bilecik yolu gerilimlerine girmeden, Yenikapı'dan-Yalova'ya zıpladık. Bursa-İnegöl derken, vadileri aşıp, Balkanlardan gelen soğuk havaları kesen dağların ardına, İç Anadolu bölgesine geçtik.

Çağçağ amca ve Güneri amca ile yolculuk yapmak çok neşelidir. Bu yolculukta Çağçağ amca, annesinin, küçükken gırtlağına kaçan elma kabuğunu, sırtına vurduğu yumrukla çıkarışını, Güneri amca da, bu kış subatı gününde, ışığın Anadolu'ya yayılışındaki sihiri anlattı. Zaman nasıl geçti anlamadık, bi de baktık Eskişehir'deyiz. Ama bi yanlışlık var. Babam Eskişehir'e gidiyoruz demişti ama geldiğimiz şehir, harika bir tranvayı olan, tertemiz, ışıl ışıl bir kentti. Durumu Dumur amcaya sordum, izah etti. Meğer Eskişehir, şehrin soyadıymış, şehrin asıl ismi PorsukCity'miş. Şehrin ortasından geçen nehrin ismi Porsuk. Porsuk, sincapın suda da yaşayancinsiymiş. Porsuklar, dereden , ne bulsa yer, tuvaletlerini de kum olarak yaparlarmış. Bu kumların oluşturduğu plajlarda da akşama kadar yatar güneşlenirlermiş. Sonra bi gün bu Eskişehir'e insanlar bi kumaş fabrikası yapmışlar. Fabrikadan çıkan boyalar porsukları bi gün maviye, bi gün yeşile boyamaya başlamış. Porsuklar bir iki eylem yapıp durumu protesto etmişler ama olmamış. Onlarda bölgeden göçetmişler.

Eskişehir'de bizi önce Billboartlardaki Leman Kültür ilanları ile Hakan abi ve Murat abi karşıladı. Tüm Leman Kültür çalışanları bir örnek elbiseler giymişler. Ablalarla abilerin hepsini çok sevdim, havası eksik olana Leman'ın pompası ile hava bastım.

Leman Kültür, Türkiye'nin çocuk bahçesi de olan ilk ve tek Kültür merkezi. Porsuk ile Leman Kültür arasında çok güzel bi çocuk bahçesi var. Açılıştan önce bizi kebapçıya davet ettiler. Masada çeşitli tavuklar vardı. Güneri amca "Balık, tavuk, kelle; girişeceksin elle" diyerek malzemeye yöneldi. Dürüme sarılmış Adana kebabını kesip, üstüne yoğurt dökmüşler, bi de onu yedik; nefisti.

Bütün Eskişehir Leman Kültür'deydi desem inanırmısınız? Her yaştan genç abla, abi Leman Kültür'ü doldurmuş, ortama neşe saçıyorlardı. Melike ablanın Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nden arkadaşları onu ziyarete geldiler. Güneri amca uygulamalı fotoroman dersi verdi, Tuncay ve Çağçağ amca da basının ilgisine cevap verirken, LeMan okurları ile sohbet ettiler. İlerleyen saatleri göremedim çünkü benim sekizde yatakta olmam gerekiyordu.

Ertesi sabah, Hakan, Murat amcalar bizi otelden alıp, Leman tabaklarını yapan Cem amcanın atölyesine götürdüler. Bahçede, erik, kiraz bi de karpuz ağaçlarının altında simitli peynir, zeytinli tahvaltı yaptık, güneşle ısındık, sohbeti koyuladık. Murat amca Eskişehir'in bir öğrenci şehri olduğunu ve Leman Kültür ile kentte ihtiyacı çekilen kültürel boşluğu doldurmak istediklerini söyledi. Biz de onu kutladık.

Öğleye doğru Eskişenir'den ayrıldık. Bu kez rotamızı İzmit'e çevirdik. Akşam olmadan İzmit'e vardık. SEKA Fabrikası'nda direniş yapan işçileri ziyaret ettik.

İşçiler makinaların arasına yaydıkları yataklarda uyuyarak, gece gündüz fabrikayı bekliyorlardı. İşçi amcalarla, bağdaş kurup sohbet ettik. Onlara; "Siz bu makinalarla ne yapıyorsunuz? diye sordum, bana cevap verdiler.

-Biz burada kağıt yapıyoruz? Siz de o kağıtla dergi çıkarıyorsunuz. Ama şimdi, sizin kağıdı bizden değilde, yabancı şirketlerden almanızı isteyen İMF'den adamlar, makinalar eskidi diye fabrikayı kapamak istiyorlar. Halbuki makinalar çalışabiliyor. İki tane büyük kağıt makinasından birini, yakın zamanda özel sektöre sattılar. Diğerini ise müzelik yapacaklarmış. Biz de "Seka Kapatılamaz" diyoruz. Ben işçi amcaları hem çok sevdim hem de onlara çok hat verdim, onlarla birlikte bağırdım;

"Se-Ka kapatılamaz, Se-ka kapatılamaz." Tuncay bi de Çağçağ amca, işçi amcalara karikatürler çizip "Seka Kapatılamaz " yazdılar. Sonra eve döndük. Anneme "Seka Kapatılamaz" dedim. O da tamam oğlum "Seka Kapatılamaz" dedi. Şimdi bütün arkadaşlarıma öğreteceğim, birlikte "Seka Kapatılamaz" diyecekler.

YUNUS

Mad

Sevilmediği için bunalıma giren Amerika, Türkiye'deki anti-Amerikancı yükselişi önleyemediği için AKP'yi gözden çıkardı

renmeye devam ediyor...

Halkın talepleri olduğunda ya da Amerikan karşıtı tutum sözkonusu olunca halkın karşısında yer alan Ertuğrul Özkök'ü Devlet İstatistik Enstitüsü'nün Türk halkının mutluluk düzeyi artıyor anketi, "halkçı" yaptı...

Avrupa kriterlerine icabet uğruna birer ikişer açılan Kürtçe dil kursları ilk mezunlarını vermeye başladı.

Bush'un kirli çamaşırları ortaya çıktı: "Esrar içtim ama bunu kesinlikle itiraf etmem..."

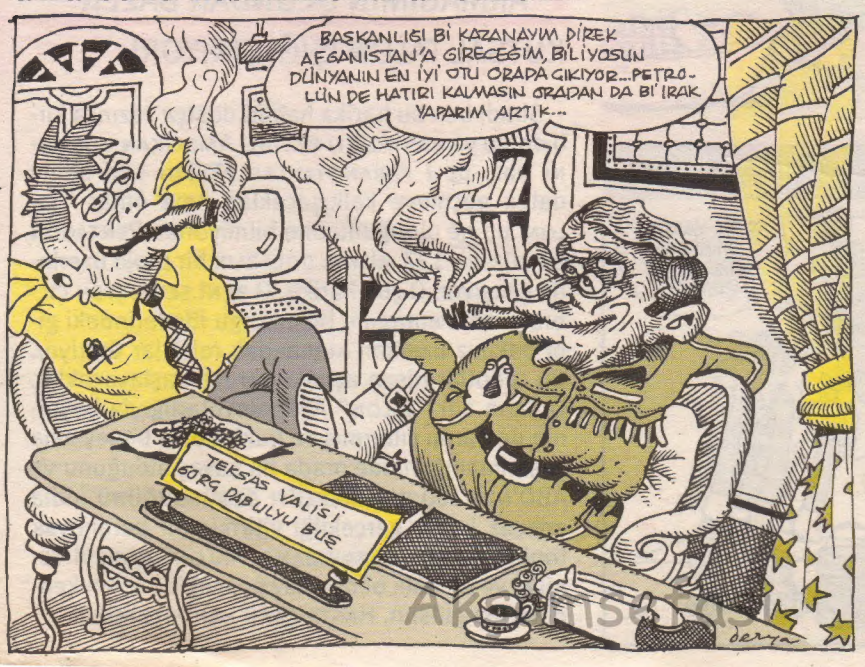

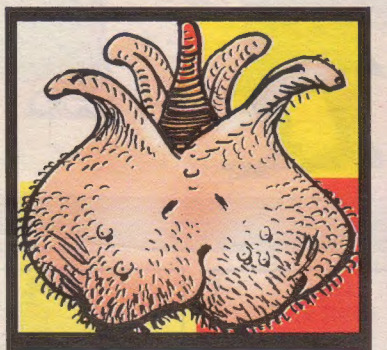

Bu çağda karikatür cezalandıran tahammülsüz, ceberrut zihniyet

Türkiye, Lübnan'nın eski başbakanlarından Refik Hariri suikastının aydınlatılması için Amerika'ya destek verdi..

Enerji bakanlığı yolsuzluk soruşturmasında MİT'çi Kaşif Kozinoğlu'nun adı geçiyor..Kozinoğlu, tahsilat işlerinde "ricacı" olmuş..

İklim değişikliğiyle mücadele için oluşturulan "Kyoto protokolü" yürürlüğe girdi.. Protokolde ABD ve Türkiye'nin imzası yok..

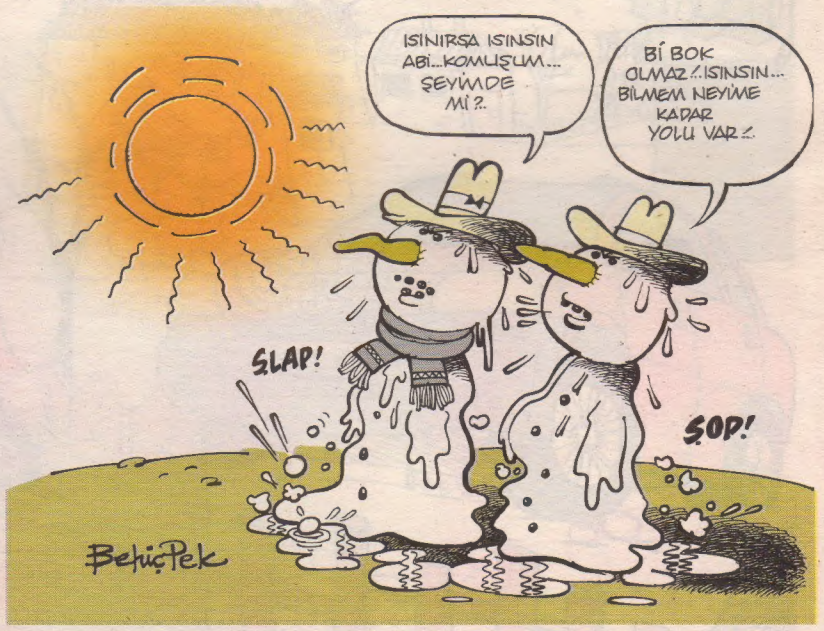

Amerika dahil pek çok ülkede gazetecilere rüşvet verdiği belirtilen Bush yönetiminin 2 yıldır Beyaz Saray'da teşne sorular soran Jeff Gannon adlı bir gazeteciyi istihdam ettiği ortaya çıktı. Karanlık bir geçmişi olan Jeff'in 200 Dolar'a eşcinsel fahişelik yaptığı bile ileri sürüldü.

Feyhan
guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR ÇULU

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Aksaray Gazetesi

Aksaray PAŞAOĞLU

KIÇINDAN YAPIŞIK DELİ! O KİM Mİ? İŞTE ONUN ADI!

Son zamanlarda sık sık gördüğüm bir adam var. ADAM İKİZ. Ve bu adam giderek daha fazla dikkatimi çekmeye başladı. Onu size tarif edeyim. Beş günlük kirli bir sakal, DAĞINIK BİR SAÇ BAŞ VE KAŞ, göz kapakları alttan üstten yumruk gibi pörtlemiş, KEPÇE KIÇINDA kirden rengi kararmaya yüz tutmuş yırtık pırtık bir don ve sürekli çevreye mikrop saçan, boğuk ve hırıltılı sesle yüksek öksürüp tıksıran HAFİF OSURUKLU, sümüklü GÖTTEN BACAK BİR ADAM. Bunun üzerine biraz manyakçana PSİKOPATİK SENDROM ve sinirsel kaynaklı tikler ekleyin. Bu adam sürekli kaşını gözünü oynatıyor ve herkesin ortasında HABİRE KIÇINI KAŞIYOR. Kafası da göz alabildiğine kel ve yara bere içinde. Tükrükler saçan yamuk ve dişsiz ağzıyla etrafına YAKASI AĞZA ALINMADIK küfürler ediyor ve BU ADAM İKİZ. Soru şu: BU ADAMLA BİR ARADA YAŞABİLİR MİSİNİZ? Hayır mı? Bence de! Ya sizce? O ADAM KİM Mİ? Söyleyeyim. O adam, Türkiye'nin şu günlerde dışarıya verdiği görüntü. O BİR HASTA ADAM. O bir deli ve o bir ikiz. Yapışık ikiz. YARISI SOLCU YARISI DİNDAR. İkisi de paranoyak. ABD karşıtlığı ikisinde de delilik düzeyinde ve birbirlerini fıştıklaya fıştıklaya üst düzeyde kudurmuşlar. ABD NİYE BÖYLE BİR ADAMLA YAŞASIN?..

AYNANIN İÇİNDEN GELEN VE MANYAK OLMAYAN GÜMÜŞ ADAM...

Şu günlerde uyandığımda düzenli olarak aynanın karşısına geçip PANİK İÇİNDE iki parmağımla üst dudağımın orta ucunu çimdik gibi tutup çekince, ağzımı da SAYIN BUSH GİBİ yana yamultarak kendime şu soruyu soruyorum: "BEN AMERİKAN ALEYHTARI MIYIM?" Her defasında Luis ARMSTRONG gibi gırtlaktan boğuk bir "Nooo" diye ben çılgınca haykırarak apartmanı ayağa kaldırıyorum. Dün sabah yine ben bunu yaparken bakın ben çok inanılmaz ne oldu? O çok müthiş. Ben aynaya tam dişlerimi fırçayla avucuma çalkalama suyu alarak elimi YÜZÜMÜ FANTASTİK YIKARKEN birdenbire aynayüzeyinde şiddetli bir dalgalanma oldu ve aynada SIVI METAL bir kabartma gibi bir insan, kafasını aynadan bir karış çıkardı. O KİMİN Mİ KAFASIYDI? O sayın BUSH'un kafasıydı ve bakın o bana çok inanılmaz: "SEN BİR TALONSUN" dedi ve "Lüp!" hızla yok oldu.

PARMAĞIMIN UCUNDAN BAZEN KUTSAL TALON IŞIĞI ÇIKIYOR!

Şimdi ben bu harika haberi dostça yazınca kirli donlu ve HASTALIKLI BEYİNLİ AMERİKAN DÜŞMANI bazı DELİ PARANOYAKLAR akılları sıra benle dalga geçmeye kalkışacaklar. Ama onlar "TALON"un ne olduğunu bile bilmiyorlar. PENTAGON bir süredir 127 MİLYAR DOLARLIK bir proje üzerinde çalışıyor. O çok hârika. O BENİ SEVİNÇTEN ÇILDIRTIYOR. Pentagon, bilimkurgu filmlerindeki gibi bakınız uzaktan kumandalı robotlar üretiyor. Bu robotlar nisan ayında göreve başlayacaklar. Onların adı "TALON" ABD aleyhtarlığıyla beyninin damarını çıldırmış ve Irak'ta öyle birşey asla yaşanmadığı halde orada bir savaş olduğunu VE ABD'NİN 100 BİN IRAKLI'YI ÖLDÜRDÜĞÜNÜ iddia edecek kadar gerçekliği yitirmiş bir paranoyak toplumda DÜN SABAH BANA "TALON" GÖREVİ VERİLDİ ve bu halk benle alay edeceğine açsın kendi kıçına gülsün. HASTA OLAN HEPİNİZSİNİZ!..

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

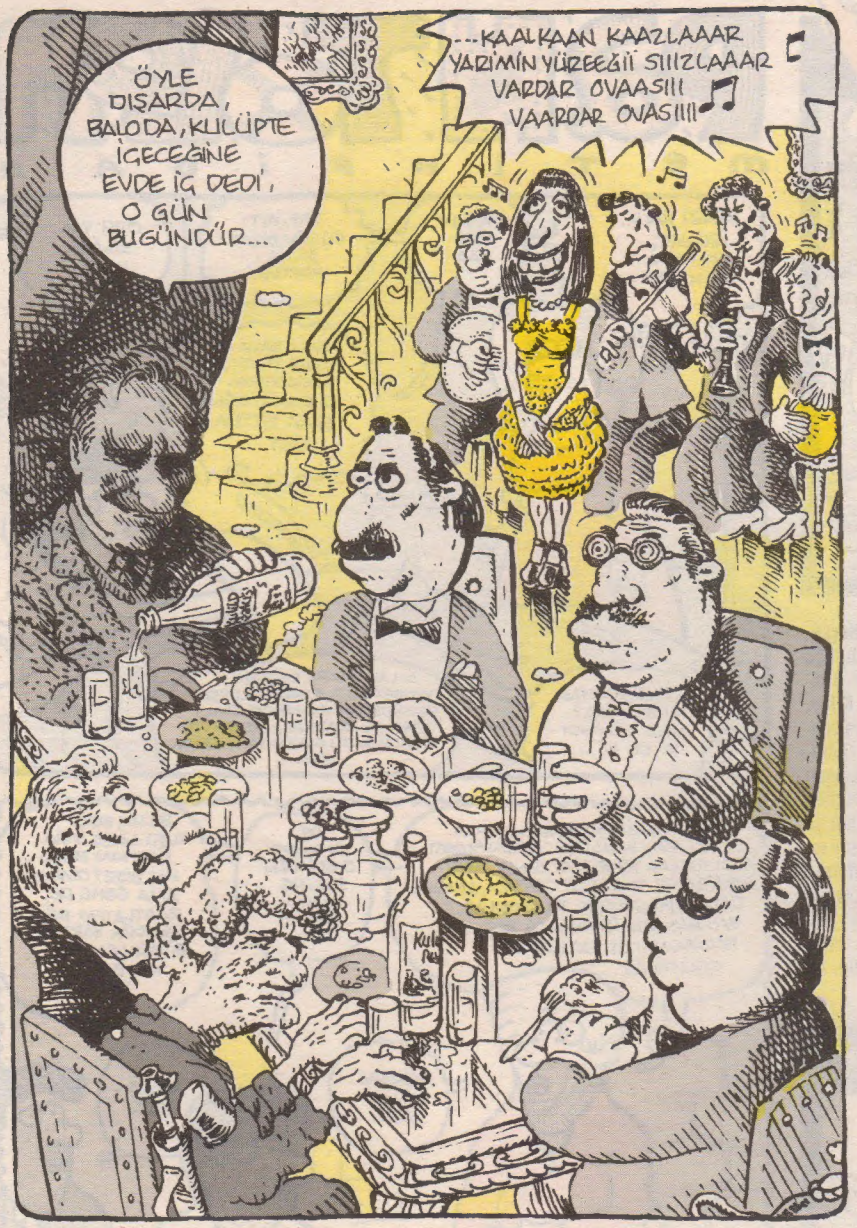

KANALLAR DİYARI AMSTERDAM VE GENELEVLERİYLE ÜNLÜ RED LAYN SOKAĞINDA TÜRK GİRİŞİMCİ MUSA...

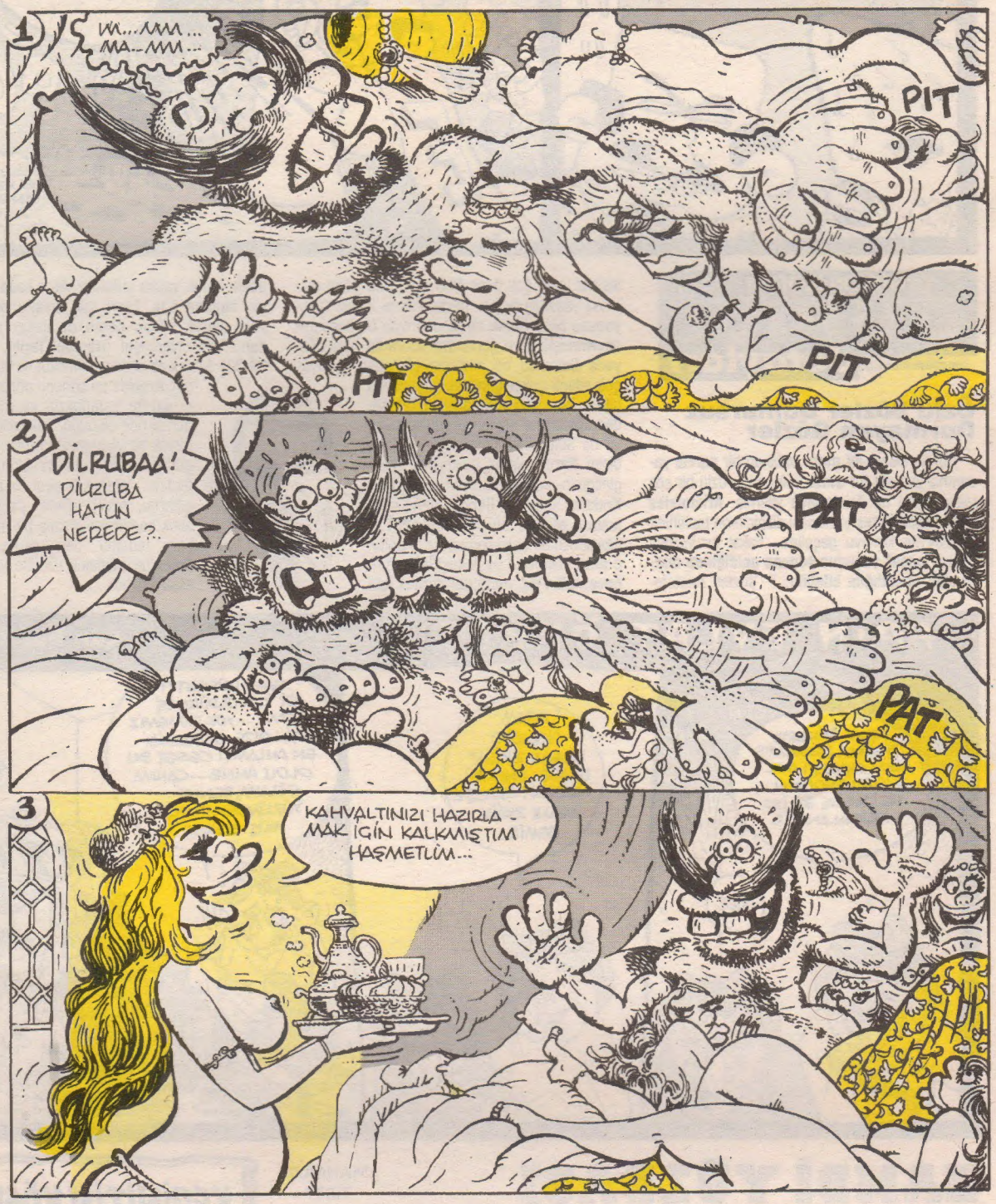

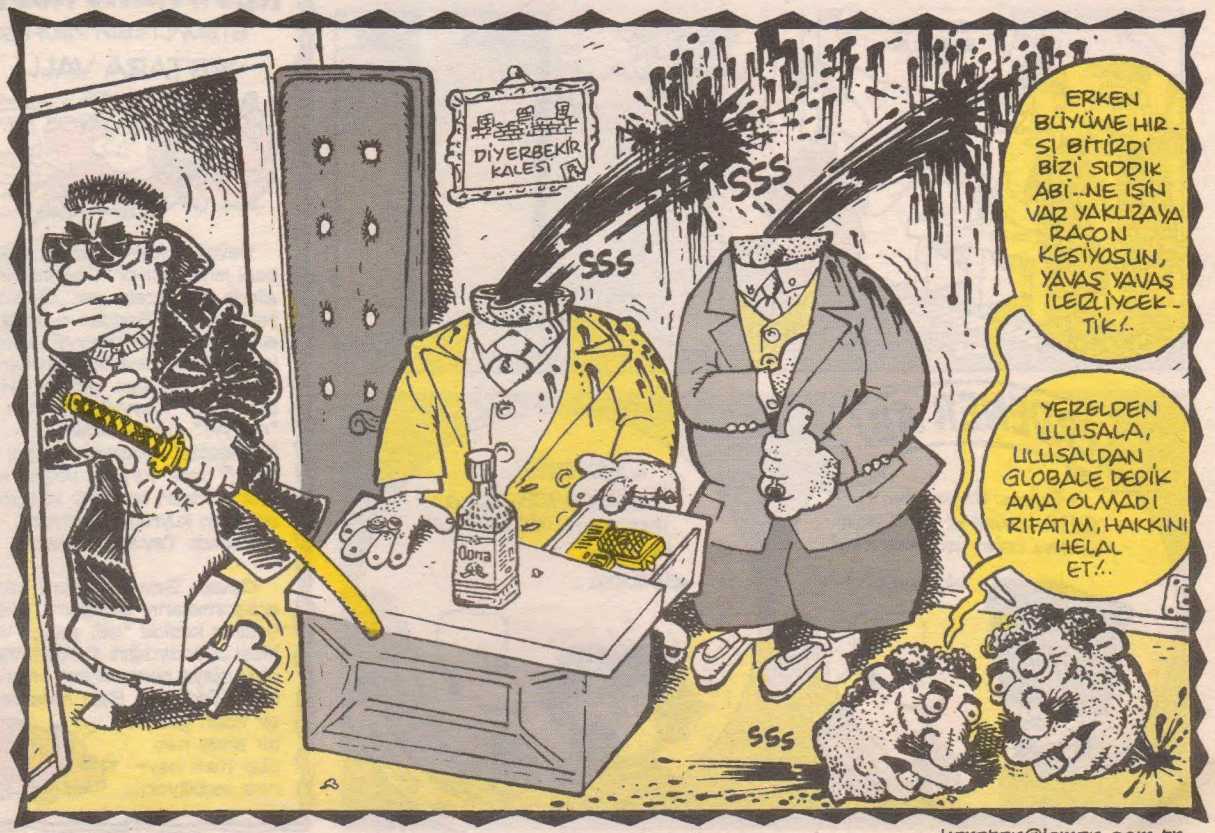

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

metinfidan

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Özlü Sözler Dumursuz Durmayan Gözler

Cümle aleme **âli atıfta** bulanan bir gazete yazarımız yine **âli bir atıfta** bulunmuş, özlü bir söz yazıp altına da **Aristotales** yazmış. **Aristoteles** yerine **Aristotales** yazılması dizgicilerin tashihidir diyerek bu konuyu geçelim... Fakat bu yazdığı "**İnsan ancak yaşamın sonuna geldiğinde mutlu olup olmadığını bilebilir...**" sözleri Aristoteles'den çok çok önce M.Ö. 640-560 yılları arasında yaşamış büyük devlet adamı, kanun koruyucusu bilge **Solon** tarafından öyle bir kapsamlı söylenmiştir ki, o günlerden sonra bu fani dünyada Solon'un bu sözlerini bilmeden yaşayan çok sıkıntı çeker gündelik yaşamında bile ve bu sözler sonradan kim tarafından söylenirse söylensin mutlaka onlar da Solon'dan almışlardır... Öyle ki bizim **Karun** olarak tanıdığımız, zenginliğinin ölçüsü olmayan Lidya kralı **Kroisos**, Solon'a, "**Benden daha mutlusunu gördün mü bu dünyada?..**" gibisinden bir soru sorduğunda, Solon o uzun söylevine başlamış "**ölmeden önce, dilini tut, mutludur demek için acele etme, yalnız talihlidir de, o kadar. Herşeyin sonuna bak, tanrı çok insana mutluluğu yem olarak sunar, sonra da çeker alır elinden...**" diye bitirmiştir. (**Heredot Tarihi, 1. Kitap, 29-32**) Merak eden devamını okur ve dünya zenginin **Kroisos**'un sonunu görür... O âtiflçı gazete yazarımızın ve mutluluğun gündemde oluduğu, istatistiklere göre büyük bir yüzdemizin mutlu çıktığı şu günlerde tüm mutluların okumasını isterdim... İsterseniz beni bir platforma çıkartın, sisler içinde, canlı olarak, antik kostümler giymiş bir halde yerli film tadında ben okuyum size Solon'un mutluluk üzerine yaptığı bu eşsiz söylevi...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERDENER ABİ

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR

YATTARA VALLİ

CEVAPLIYOR..

Sevgili hocam, gazete hışırtısı beni miyavlatıyor. Diyelim birinin elinde bir gazete var. Gazeteyi hışırdatıyor. Benden o anda elimde olmadan "meyyy" sesi çıkıyor. Ses etmemek için kendimi ne kadar sıksam, gazete "Hışır" etti miydi "meyyy" ediyorum. Ben "meyyy!" edince adam "Hasssttt!" şeklinde ayağını "güp!" yere vurarak peşimi kovalıyor. Önden ben hızlı kaçıyorum, arkadan kuyruğum geliyor.

Rumuz: Tavuklu mama

Cevap: Sevgili yavrum, bazı araştırmalarım sırasında "Hışır" sesinin kedide "gel, yemek var." hissi uyandırdığını farkettimse de olay olaya benzemiyor. Hışırdan hışıra fark var. Bazı hallerde hışır eden gazete bir anda rulo olup Kedi beynine inebiliyor...

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

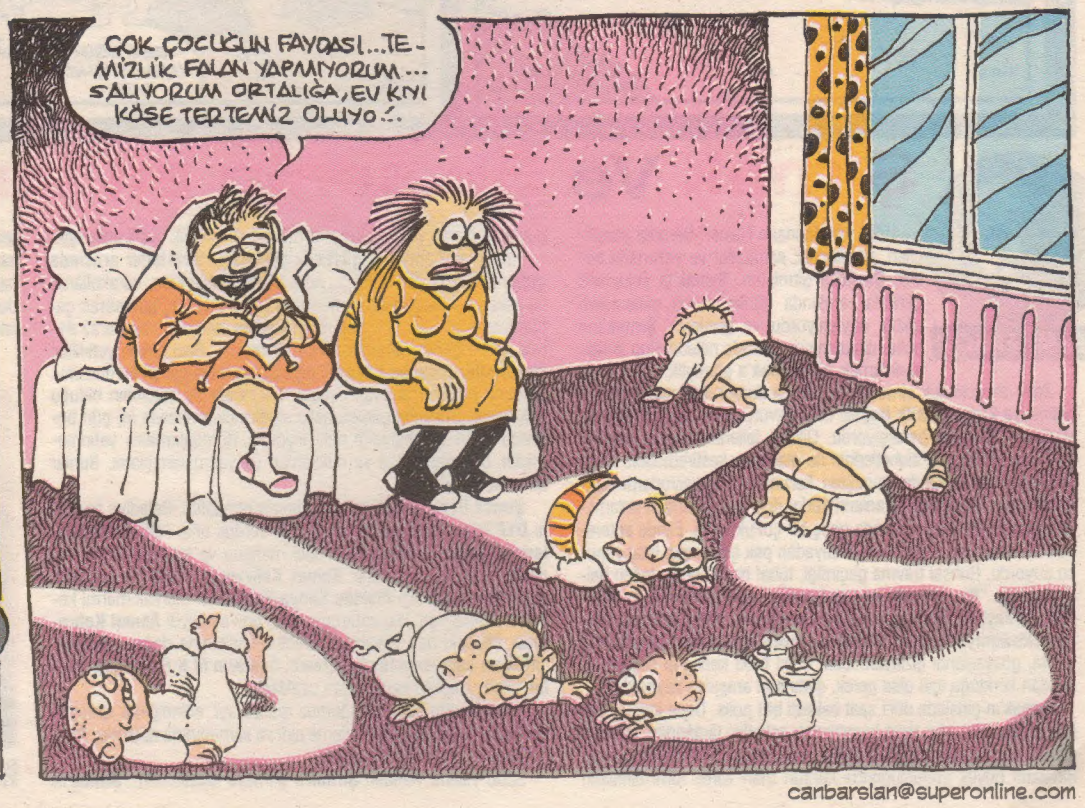

Akşam Sefası

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

- Alo Sıkılhan Öflan, nasısın bakalım genç adam? Sesimin şefkatinden de anlamışsındır heralde evet, annen konuşuyor. Seni seviyoruz yavrum, bi derdin olursa çekinmeden bize anlatabilirsin. Uygar, çağdaş, sağlıklı kimseleriz biliyosun. Sevgi bakımından bir eksikliğin olmaması gerekir, evet. Sana daima ekstra ilgi gösterdik, bonus olarak babaannen ve anneannen de sevdi seni. Sanıyorum başkaları da sevmiştir çünkü düzgün bir insan olarak yetiştirildin. Şimdi sana verdiğimiz bu sevgiyi geri istiyoruz Sıkılhan.

- Hadi ya, harcadım ben onu, naapıcaz.

- Mizah yapmıycaz Sıkılhan, çünkü mizah bu değil, evet, değil, yapmamalısın.

- Iyi peki geri veririm. Nereye bırakıyım sevginizi?

- Senden bizzat bişey istemedim, istemem de Sıkılhan. Ben kendi ayakları üzerinde durabilen, çağdaş, kariyer sahibi, bakımlı, egzersiz yapan ve düzenli doğal vitamin tabletleri alan bi insanım. Söz konusu sevgiyi insanlık adına istiyorum senden. Gazetelere göre ABD Türk Kamuoyu'nun kendilerini sevmesini istemiş. Sevmeliyiz onları Sıkılhan. Ortaksız çalışmak isteyen ve çörek yiyen eleypidi mensuplarını, federalleri, okulun ponpon kızını yılsonu partisine götürmek isteyen popüler çocukları, Kondelezya Rayz hanımefendiyi tenzih ederim ama "lanet olası zencileri" filan sevmeliyiz. Adamlar dünyanın patronu. Bizinis olayında patrona sevgi esastır. Evet... Sevmelisin onları Sıkılhan. Şimdi kapamam lazım şarjım bitiyo evet, dediğim gibi sevmelisin. Alo kapadın mı? Heneyse sev.

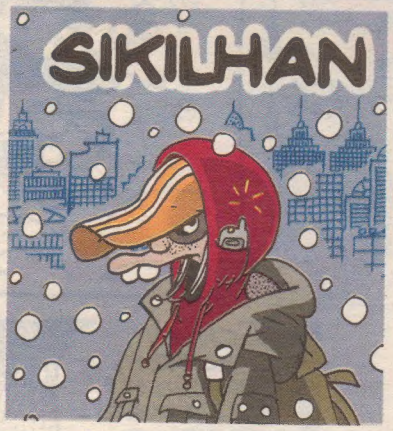

- Selamın aleyküm kardeşim, demokratik haklarımız ve sivil toplum kuruluşları şemsiyesi altında senden bi imza vercen mi? Müdür ve yandaşları olucak o godoşun oyununa gelme, kültür damarımıza bir kazma da sen vurma!

- Ne kazması? İnşaat mı yaptırıyosunuz Hırgürkan kardeş? Hayırlı olsun, baay!

- Alooo! Senin kelimelerinden konuşalım dedik yine yaranamadık. Imza topluyoruz, yarın komple bütün sınıf çakıyosunuz imzayı! Çok değerli bir abimiz okulun yanındaki boş arsaya "Yakarcanlar Sosyal ve Kültür Derneği" binası oturtmaya çalışıyor, o müdür olucak lavuk belediyeden adamlarıyla yıkım kararı almış... Gerekirse yürünecek, hatta yıkım araçlarının önüne atlanacak şimdiden haberin olsun...

- Belediye kültür tesisine neden karşı. Manyak Partisi mi bakıyo şirin beldemize?

- Sen oralarını karıştırma! Bugün kültür yarın alışveriş anlatabiliyo muyum? O da eşittir otopark. O da eşittir indira hesabı! Alo bana bak, sen bu gec sayardan "Kültürlü bir toplum için Gençlik okumak artı eğlenmek i Nerede stresimizi atacağız?" şeklin tı al yarın pankart açıcaz!

- "Buraya park edilmez" şe de bir çıktı ister miyiz?

- Isteriz tabi canım! Sen kendine gürkan beni dilim dilim doğra, tüm mangal yap" diye de bir çıktı al ist Ulan varya yarın o tesisin çatısına s yanıma alıp çıkıcam sırf şu tavrına p to olsun diye üzerine benzin döküp cam şerefsizim! Aloo! Yakıcam lan! Kuşbaşı yapıp yakıcam, vasiye al gel şerefsizi!

- Ben ilk şopen mayıls bonusu Meksiko Kankun kültür turuna u

Feyzi Başaltın

feyzi@leman.com.tr

Şırnak Ve Bu senin en haksız gecen...

CEZMİ ERSÖZ

1993 yılında İnsan Hakları Derneği yöneticileri, gazeteciler, sanatçılar ve yazarlarla birlikte **Şırnak**'a gitmiştim. **Şırnak**'ta askerlerle gerillalar arasında günler süren çatışmanın çıktığı söyleniyordu ve günlerce **Şırnak**'tan haber alınamıyordu. Orada nelerin olup bittiğini anlamak için **Şırnak**'a gitmiştik.

Zorlu bir yolculuk olmuştu. Defalarca durdurulmuştuk **Şırnak**'a gidinceye kadar. **Kasrik Boğazı'nda**, kavurucu bir sıcağın altında, yüzlerce **Şırnaklı** bekleşiyordu. Dikenli tellerin ardında insanlar korkuyla bekleşiyor, akıbetlerinin ne olacağını kestiremeden. Delik deşik çadırların içinde güneşten korunmaya çalışıyorlardı. **Şırnak**'ta neler olduğunu insanların korku dolu bakışlarından anlamaya başlamıştık. 20 yaşlarında genç bir çocuk vardı. Elinde enteresan bir radyo vardı çocuğun. Dünyadan pek çok radyo istasyonunu arıyordu. Ruhsal travma geçirdiği, tuhaf bakan gözlerinden belli oluyordu. **"Bu radyoyla ne yapıyorsun"** diye sordum ona. **"Abi"** dedi, **"Dünyada kendimize bir yurt arıyorum. Yeter artık çektiğimiz. Dövülmiyeceğimiz, öldürülmeyeceğimiz bir yurt arıyorum."** Sonra, gözyaşlarını gizleyemeden, daha fazla konuşup deşifre olmaktan korktuğu için olsa gerek, çadırların arasında kayboldu.

Şırnak'ın girişinde dört saat bekletti bizi polis. Önce içeri almak istemediler bizi. Her taraf kuşatılmıştı askerler tarafından. Sıcağın altında dört saat beklettikten sonra aldılar bizi. Manzara korkunçtu. Binaların büyük çoğunluğunda kurşun izleri vardı. Kimi binaların duvarları havan ya da roket atar mermileriyle delik deşik edilmişti.

Resmi açıklamalar, **"güvenlik güçleriyle teröristler arasında çatışma çıktı"** yönündeydi. Ama kamu binalarında, karakollarda ve askeri binalarda tek bir mermi izi bile yoktu. Üç gün süren çatışmada nasıl oldu da tek bir mermi isabet etmedi bu binalara? Ayrıca ne bir gerilla ölmüştü ne de bir asker... Bazı askeri yetkililer, **"teröristler ölülerini kaçırdı"** diye açıklamaya çalıştı bu durumu. Bunların hiçbiri inandırıcı değildi. Tek taraflı bir saldırının olduğu çok açıktı. Güvenlik güçleri halkı sindirmek amacıyla üç gün boyunca şehri bombaladığı anlaşılıyordu. Bombalamakla yetinmemişler, girdikleri evleri ve dükkanları da yağmalamışlardı. Bunlar halkın anlattıklarıydı.

Şırnak Belediye Başkanı'yla da görüşmüştük. Belediye başkanı **DYP**'liydi. **"Kim yaptı"** bunu diye sorduk ona. **"Güvenlik güçlerinin yaptığını sanıyoruz"** dedi mahçup ve korku dolu bir ifadeyle. Gazateci ve yazar **Ahmet Kahraman** sokaktan güvenlik güçlerinin kullandığı **Makine Kimya Endüstrisi** markalı mermi kovanları toplamıştı. Hiç unutmuyorum, çok sinirliydi **Ahmet Kahraman**. Elindeki boş kovanları belediye başkanına doğru uzatarak, **"hâlâ mı sanıyorsunuz beyefendi, bunların M.K.E damgalı bunlar"** dedi. Başkan yanımızdan uzaklaştı.

Orada o gün tanık olduğumuz manzarayı, edindiğimiz izlenimleri **Eşber Yağmurdereli** kaleme aldı ve kamuoyuna duyurdu. Ama ne yazık ki olayın üstü kapatıldı.

2000 yılında yeniden **Şırnak**'a gitmeye niyetlendim. **Şırnak**'ın tek kitapçısı davet etmişti söyleşi için. **Cizre**'ye geldiğimizde manzara inanılmazdı. Her taraf asker ve polis kaynıyordu. Sonradan haber geldi bize. Meğer beni arıyorlarmış. Dönemin Emniyet müdürü, kitapçıya, **"O köpek Şırnak'tan içeri giremez"** demiş. İster istemez geri döndüm.

Beni çağıran kitapçı ile onun yanında çalışan arkadaş, beni çağırdıkları için gözaltına alınmışlar. Kitapçı da baskılara dayanamayarak, dükkana kilidi vurmuş.

Şırnak'ın tarihindeki ilk imza günü. KESK binasında Şırnaklı okurlarımla birlikteyim.

Beş yıl sonra

Beş yıl sonra, **KESK** (Kamu Emekçileri Sendikası) **Şırnak Platformu**, **Ahmet Ertak'ın** da katkılarıyla beni **Şırnak**'a çağırdı. Geçtiğimiz hafta, söyleşi ve imza günü için ordaydım.

12 yıl öncenin **Şırnak**'ı değildi bu sefer gördüğüm. Kurşunların izi silinmiş, yıkık duvarlar onarılmıştı. Normal zamanda her tarafta görülen polis, ben ordayken geri çekilmişti yanlış bir izlenime meydan vermemek için.

Bir de **Şırnaklılara** sordum aradan geçen 12 yıl içinde nelerin değiştiğini. Dediler ki, **Şırnak** hâlâ içine kapanmış bir kent. Sosyal ve kültürel çalışmalar yok. Benden bir hafta önce **Murat Batgi** bir stand-up gösteri yapmış orada. Ben oraya söyleşi için giden ilk yazarım.

Söyleşiye, 12 yıl önce gördüğüm **Şırnak**'ı anlatarak başladım. İnsanlarda hâlâ garip bir sessizlik vardı. Başta mesafeli yaklaşıyorlardı bana. Anladım ki insanlar hâlâ acılarına bir mesafe koyamamışlar. Çektikleri acılar, derinde hâlâ kanıyor. Haklı bir güvensizlik var. Ama kolay değil zaten bunu hemen aşmaları. **Şırnak**, o dönem en çok yara alan, acı çeken kentlerden biri. Orada yaşananların çoğu basına yansımamış. Saldırı sırasında altmışa yakın insan katledilmiş. İşin acı tarafı o insanlar ne haklarını arıyabilmişler, ne görevliler hakkında suç duyurusunda bulunabilmişler, ne tazminat talebinde bulunmuşlar. Ne de tazminat istemişler. Herkes kendi ölüsünü acısıyla beraber gömmüş. Binalarını onarmışlar, ki o binaları onarmak çok para gerektirdiğini düşünüyorum.

behicpek@leman.com.tr

öneriyorum Sıkılhan, orda yöre eşeği lamalara da binebiliriz. Tabi B tipi likit fona yatırım yapıcaz ve piyasalardaki parite seyrini de değerlendiricaz...

- Teşekkürler Bunalgül, geri kalanını ben İMKB'den öğrenirim. Şimdi kapatıyoruz.

- Ne kapatması yaa, daha yeni açtık biz o hesabı! Yoksa daha sana ek kartın gelmedi mi? Bütün üzerinde kalp işareti olan sevgi kitaplarında yazıyo okumadın mı hiç Sıkılhan? Uzmanlar; "Sevgi bir ortak hesap gibidir. Zamanı gelince çekilir, zamanı gelince yatırım yapılır" diyolar. Birazcık sevgin çıksa, yüreğin bassa anlardın... Şu an itibarıyle 15 YTL'lik vadesiz bir hesabımız var... Ortak duygular... Ortak yaşam... Anla artık yani!

- Hepsini çekip sana elden vermek istiyorum. Şifremiz kaç?

- Elden vericekmiş yaa! Hemen bel altına çek dimığ Sıkılhan efendi! Senin hislerindeki derinlik bu işte! Sığ sığır! Boşyere uğraşamam senin o maço şeyin için... Kendim başıma gidicem Kankun sahillerinde esmer tenli, afro saçlı, beyaz gömleğin altında adaleleri belli fakat penceremin kenarında bana serenat yapan Meksikolu erkeklerle...

- Şifre doğum tarihin di mi?

- Değiştirdim ben onu! O diil tamam mı! Alooo? Değiştirdim diyorum duydun di mi? Aloo? Henüz Meksikolu bi çocukla tanışmadım bak!... Alo diyorum ama yaa!. Hayvan sirki!

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

Kıytık Efeburebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

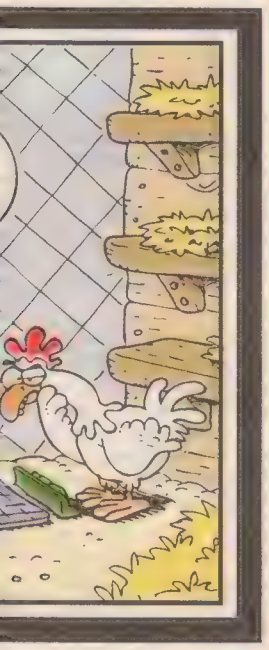

ri anımsatan bir tek ev kalmış
kat Mesut Uysal'ın evi. **Mesut**
i Avrupa'da yaşıyor ve insanlar
sün diye onarmamış evini. Evin
kurşun izleri duruyor.
sırasında bana yöneltilen sorulardan anlaşı-
ılar, geçmişi bir kez daha yaşamak istemi-
stiyorlar ve son dönemde işlenen provokatif
ve yargısız infazları endişeyle izliyorlar. **Şır-**
ir beklentisi daha var. Sanatçıların, aydınla-
a gelmesi. Etkinliklerin düzenlenmesi. **Şır-**
ir sanat köprüsüne ihtiyacı var. Bu konuda
ne düşeni yaparsa, **Şırnak** geçmişin izlerini
şacak, incinen gururunu onarmaya çalışa-

2005
KaraKutu

CEZMİ ERSÖZ KİTABI
Gemileri Yakılmış Bir Hayat
RASİH YILMAZ
Cağaloğlu Yokuşu Karvar İş Hanı No: 6/8 Kat: 4 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: 0212 519 83 74 (2 Hat) Faks: 0212 519 83 77 www.karakutuyayinlari.com

Seni aynı yarada buluyorum
Gecen, bu senin en haksız gecen
Yüzüm hep acıya kesilen
Biletleri seviyorsun

Gizli mahkumiyetler zamanıyız biz
Zaten biliyorsun...

ğmurlu unutuyorsun
u senin en eski sesin
nep soğukta derinleşen
tutuyorsun
nanlara mahkumuz biz
ın

ı sokakta arıyorum
, bu senin en yalnız sokağın
n hep sefalete dökülen
ra bakıyorsun

cezmier@leman.com.tr

* **Gemileri Yakılmış Bir Yaşam Cezmi Ersöz Kitabı. Yazan: Rasih Yılmaz Karakutu Yay. Hayatım hakkında öğrenmek istediğiniz herşey bu kitapta var...**

* İstanbul-Avcılar. **26 Şubat Cumartesi günü 14:00-16:00 arası** Tunceliler Derneği'**ndeyim. Marmara Cad. Erenler 1 Apt. No:20/10 Avcılar... Tel: 0212 - 694 76 71**

* İstanbul-Silivri. **26 Şubat Cumartesi günü saat 17:30 - 20:00 arası** İlsev Kitabevi'**ndeyim.. Piri Paşa Mah. Mumhane Sok. No:2 Zemin Kat.. Silivri...**

* Eskişehir **3 Mart Perşembe günü saat 15.00-18.00 arası Gitarist** Haluk Çetin'le **birlikte şiir, müzik dinletisi ve söyleşim var. Yer:** Tepebaşı Belediye Kültür Salonu

* Afyon **4 Mart Cuma günü saat 15.00-20.00 arası** Afyon Ekin Kitabevi'**ndeyim.**

* Bursa **5 Mart Cumartesi günü saat 15.00-20.00 arası** TÜYAP, Le-Man Standı'**ndayım.**

* Ankara **8 Mart Salı günü saat 14.00-17.00 arası** ODTÜ'**deyim.**

* İstanbul-Kadıköy **12 Mart Cumartesi saat 14.00-18.00 arası** Kadıköy Güven Kitabevi'**ndeyim.**

* Adana **18 Mart Cuma günü saat 15.00-19.00 arası** Adana Çukurova Üniversitesi'nde, Sokak Çocukları Derneği'nin **düzenlediği etkinliktеyim.**

* Adana **19 Mart Cumartesi günü saat 14.00-18.00 arası** Adana Kitapsan'**dayım.**

* Mersin **20 Mart Pazar günü saat 14.00-17.00** arası Mersin Kitapsan'**dayım.**

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay AKGÜN

ERTUĞRUL ÖĞRETİLERİ

Kafkasya'da uzun yaşam ve sınırsız performansın sırrını çözüp, işi burda pratiğe dökmek isteyen 66'lık Ertuğrul Akbay'ın öğreti dolu saptamaları...

• Kafkasya'da ilk izlenimime göre, her ailede ilk doğan çocuk minyon ve sinirli, 2'den 5'e kadar olanlar snob ama eciş bücüş, 5'den sonrasıysa **çikolata tenli fakat kekremsi bi tad**a sahip oluyordu...

• Kafkasya'da 8. hamileliklerden doğan çocuklar en uzun ömürlü oluyorlar.. Bu teorimi yaşayarak ve yaşatarak ispat etme çabalarım sonucu dayak arsızı oldum gurbet ellerde.. Neyseki deneyde güç verir diye yanımda getirdiğim **balıkyağlı greyfurt ve domates suyu karışımı** yaralarımı kapatmada işe yaradı..

• 28 yıllık araştırmalarımda çıkan en ilginç sonuç, çok yemek eşittir çok kilo bağıntısı oldu... Ayrıca **aşil tendonu/kasıklardaki yaş oranınız** bi buçuğa eşitse ömrünüze kafadan 5,5 yıl ekleniyor...

• Araştırmalarımda ortaya çıkan bi diğer gerçek, 110 yaş altı Kafkas kadınlarının iki göğüslü olmaları (benimkilerden az iri) ve ayakta işeyememeleriydi... Diğerleriyse evrimleşip karada yüzebilir hale gelmişlerdi... Ya da bu içtiğim **çiğ zeytinyağlı pirinç suyu** acayip kafa yapıyordu...

• Kafkaslar'ı araştırırken kendimle ilgili de bikaç done keşfettim... Mesela düz duvara minimal sürelerde tırmanabiliyor, hatta tavanlarda yürüyüp, duruma göre **3'lü salto ya da 2'li parende** atıp, **grup kulplu beygiri** bile yapabiliyordum...

• Her gıda insana yaramaz, hatta bazı gıdalar performansı düşürebilir... Örneğin etle birlikte katiyen yoğurt yenmemeli... Hele **bayat balık ve dağ mantarıyla** birlikte yenen yoğurt, değil sevişmek insanda nefes alacak kudret bırakmaz...

• Ana öğretim, doğadaki sesleri içine sindiren uzun yaşar... Bazen oturup ormanda **buğday hışırtılarını** dinlerim... Dinlerim ve tırsarım ki ormandan kopup gelen bi aslan daha yaşanmamış çılgınlıklarla dolu 50 yılımı yemesin...

• Akşamları 145 yaşında 54 çocuk babası Yadigar Dede'yle geyik çeviriyoduk... Bi gece içine **afrodizyak kırmızı biber** doldurduğum geyiğin boynuzlarına seri diş darbeleri atarken **Yadigar**'ın sivri dişleri dikkatimi çekti... Hayrola Yadıgar, ne-iş dememle beni gıdıdan ısırması bi oldu... Meğer eleman **Transilvanya göçmeni bi vampirmiş**... Isırıktan aldığım tadın yanında ölümsüzlüğe ulaşmam da cabası oldu...

• Bigün burda gezerken 139 yaşında ağlayan bi genç gördüm... Konuştuğumda yakında evleneceğini, ama ilk gece korkusu yaşadığını öğrendim... Bu işin kompetanı olduğumdan ona sürekli cebimde taşıdığım **keten ve kenevir tohumlu keçi boynuzu pekmezi**ni yedirdim... Tohumlar yüzünden Kafkas narkotikle başım belaya girse de öğretilerim bi gencın daha sorununu çözmüştü...

• Kafkasya'da insanlar haftada iki defa daha önce saptanmış sürelerde, aç karnına **72 fahrenayt oda sıcaklığında sevişirler**... Milim şaşmaz bu, fakat eski-molardaki misafire ikram müessesesinin burda olmaması çok yazık...

• Uzun yaşam için 1,80 boyundaki bi erkeğin ideal kilosu 80 (ki benim 80), kadının için 70 olmalı... Yaptığım deneylerde 80 kilodan 70'e düşüp, form kaybeden **erkeklerin ameliyatla kadın olduklarında** yeniden forma kavuşup 100'lü yıllara koştuklarını gördüm...

• Uzun yaşamın sırrı az yiyerek sofradan aç kalkmakdır... Bizde de insanlar açız diye hükümete kızıyolar, halbuki forma giriyoruz, **ömrümüz %27,83 uzayacak** diye sevineceklerine bi isyan, bi beğenmemezlik..

• Sonuçta acaba bana da bi ekmek çıkarmı kaygısıyla girdiğim bu işte anca kepekli ekmek yiyebilmiş durumdayım... **Andropozumu** çok geçe son bi umutla sarıldığım bu öğretilerle de **Madonna**'nın Kabala'sı kadar olamazsam, kendimi **pozitif enerjiye**, reikiye vericem artık... Bide öyle deneyelim bakalım...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur@leman.com.tr

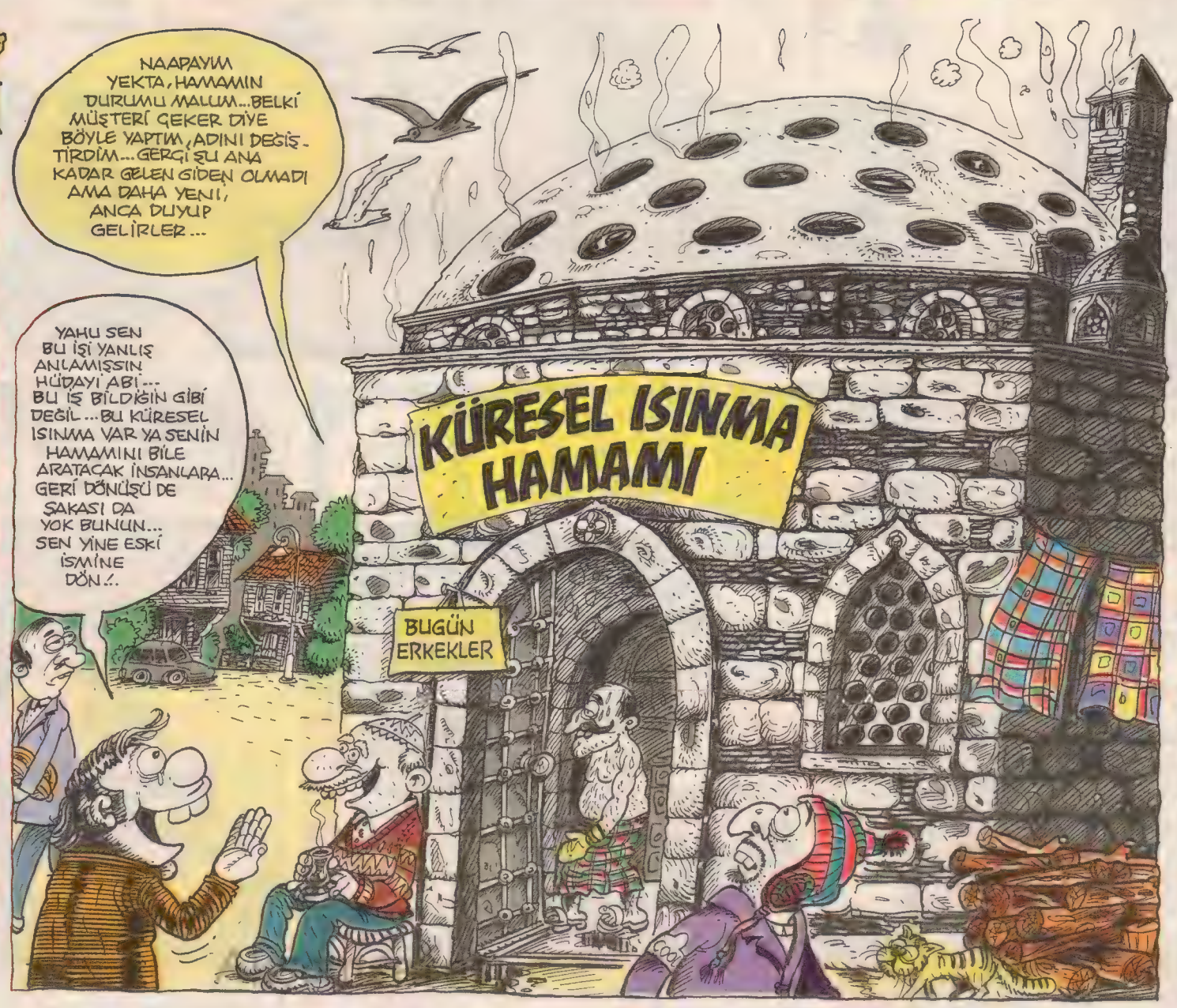

Keyn'i bulmak

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

CANIMI SKERİM ÛLEAYYN!..
CANIMI YAKIYORSUN ABDULLA.. YAPMA OLM!
BANA BAK!.. YÜZÜME BAK ÛLEN!
?!!
ALLAHIM!.. İŞTE ARADIĞIMIZ ADAM- NİHAYET YARABBİM; SANA ÇOK ŞÜKÜR!
MMH.. PFFF!
NEREYE BAKIYORSUN KEHHPE!
KAHRETSİN, KABZIMAL BENDEN ŞÜPHELENDİ HERHAL ...
BU YANI GÖSTERİYOR!! TÜH!.. TAM DA BİTİRMİŞTİM HA...
DÜ-Lİ-Lİ
TELEFONUN SIRASIMI ÛLEN!..
IMM. YMM.
ALO? NERDESEN?
OLUM NERDESEN, Bİ HAFTADIR SENDEN HABER BEKLİYEM
ABE, ŞİMDİ MÜSAYİT DEĞİLEM!
Yılmaz Güney Geri
DÛR
N.B. ceylan
BRU- BAKER Robert Redford
Çarsad Derb Truffaut
ALO?!
ALOO!
ŞİMDİ SIRASI DEĞİL ABE; GÖZÜNİ SEVEYM!
...
BE NE ZAMAN SIRASIDIR OĞLUM?..
ALOO!
"BARİ ADAMI BULDUN MU ONİ SÖYLE!!! ALOO!..
ALOO
Çukevanê Alkadraz BURT LANCESTER
Zeki DEMİRKUBUZ QEDER
Sinemaya Bihiştê GUISEPPE TORNATORE
SCOTT Lawir
Emir Kus- TARICA Binhak
Yavuz TURGUL EŞQİYA
Steven Spielberg RİZGARKIRINA ER RYAN
MİROVE ku NE LÛVER BU... Ethan, Joel COEN
KAPATTI PUŞT!
SIRASI DEĞİL DİYORUM; HÂLÂ...
HELE Bİ DÖN BU YANA!
DEMEK BENİ KAYDEDİYORDUN HE?..
AA-ABEMSİNN..
DE BAKAYIM; KAYDEDİYORDUN DEĞİL Mİ?..
ABE.. HE KAYDEDİYORDUM.. AMA.. HELE Bİ SOR NİYE KAYDEDİYORDUM?..
AHA SORDUM ÛLENN...
ONAHH..
DÜ-Lİ-Lİ- Lİ-Lİ-Lİ!..
ÇALIYOR.. ŞERREFSİZ- MA BEN SENİN PEŞİNİ BIRAKIRAM HEÇ!
IWHH!.. SEN NE EYYİN YA ABECİĞİM.. BEN Bİ.. Bİ DUBLAJ USTASIYAM HA...
...DUR Bİ DAKKA- TELEFON!
DÜ-Lİ-Lİ!
?
ALO?. HE BULDUM ARADIĞIMIZ ADAMI HA!.. AL.. AL KONUŞ!..
ALO?
?!
PATRONUM SENİLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR!
REMM. Gu..
MERHABA... BEN KOÇER SES PRODÜKSİYON'DAN NİZAMETTİN! BAZI MEŞHUR FİLİMLERE KÜRTÇE DUBLAJ YAPAN ŞİRKETİMİZİN ...
"SİZE BİR TEKLİFİ OLACAK HA...
ESTEL ji çuna mina SEATTLE ebê aganê!
Di tine bûnamin da we MIKE cihe min bigre..
"Heya qu ez tiştê ki bi serê mala TORRES ne înîm na xazim livîra çi pîskîrek der kevîn tiwe gori ha!..
Başê PATRON!
KANE
"Wekê dîn... Li serv dave bu nawê peymana gu bi RODRIGUEZ...
"Ra hatî bû çekirîn bila ji dewe tu kese gutîn der nekeve!..
"Ku ESTEL deft direže ya peran bike çaweri xe le bigîrên!..
Bu AYIYİ NERDEN BULDUN ULAZ.. AYNI ORSON GİBİ KONUŞİ ŞEREFSİZİM, YURTTAŞ KEYN' TAMAM; ŞİMDİ DE ÇARLTON HUSTON'U BUL!!.
TÜH! ANASINI..
"... YİNE Mİ ÜMRANİYE SEBZE HALİNE GİDİYORUM; ORASI ŞİMDİ NASIL BEN-HUR' DOLUDUR HA!..
BİTTİ!..

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

BAKIN ÇOK KOMİK ÖĞELER VAR!..

FİKİR: M. Fazıl

MELİKE ACAR

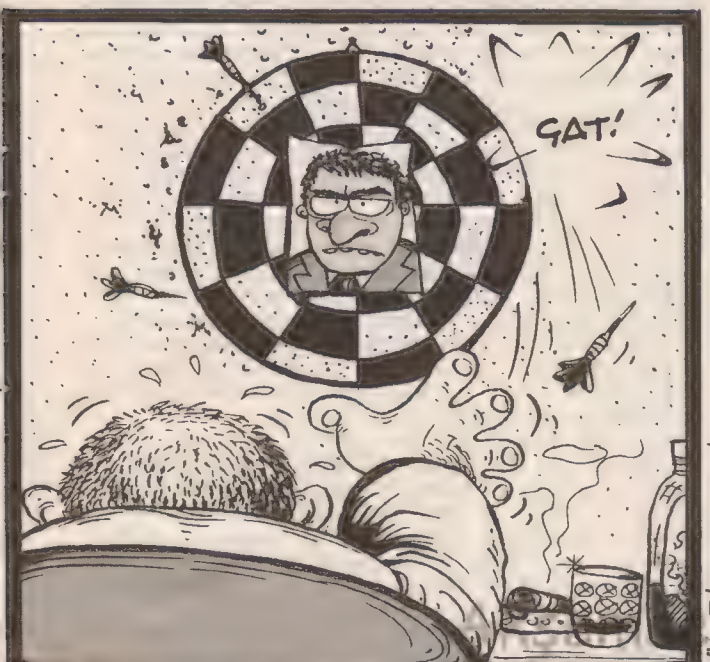

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

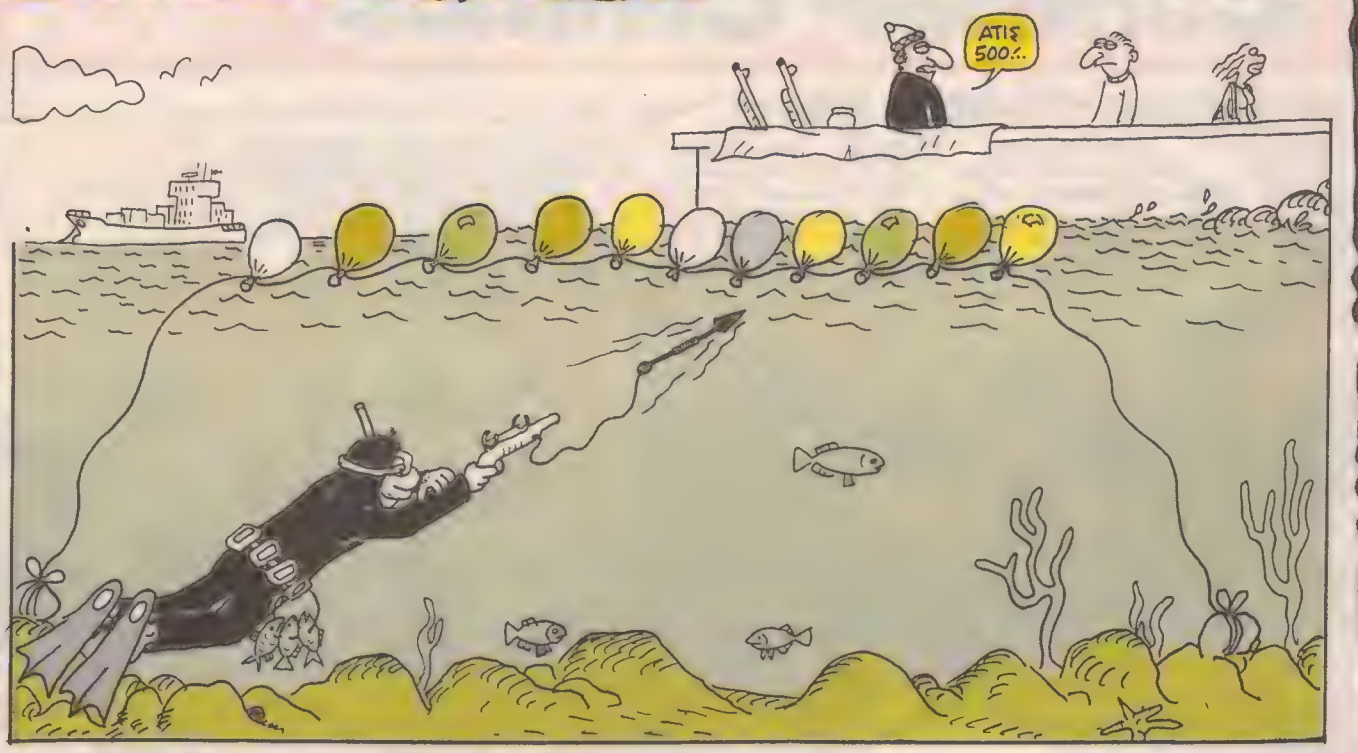

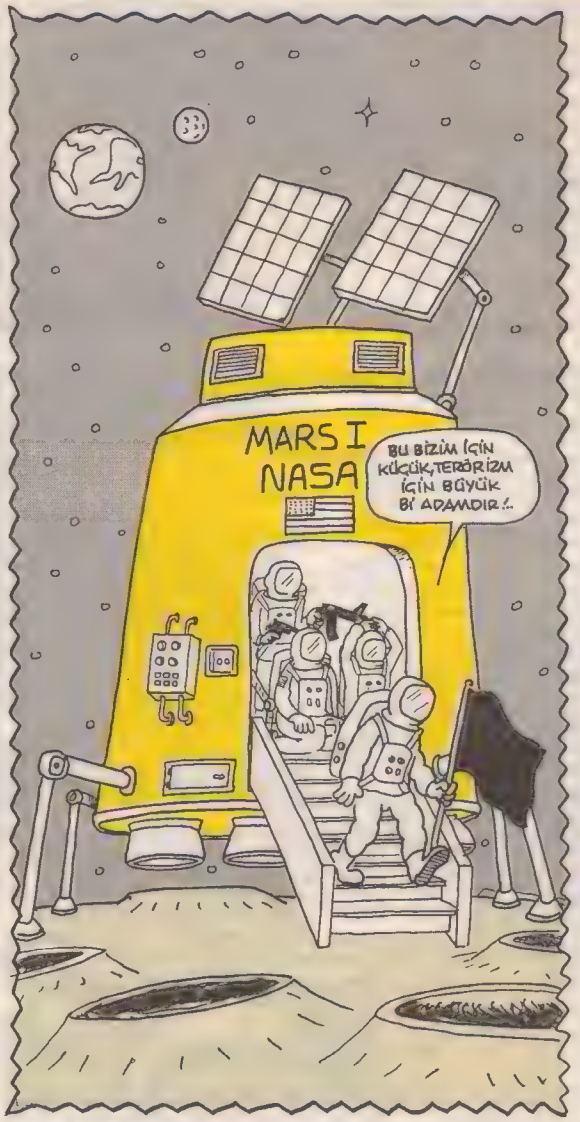

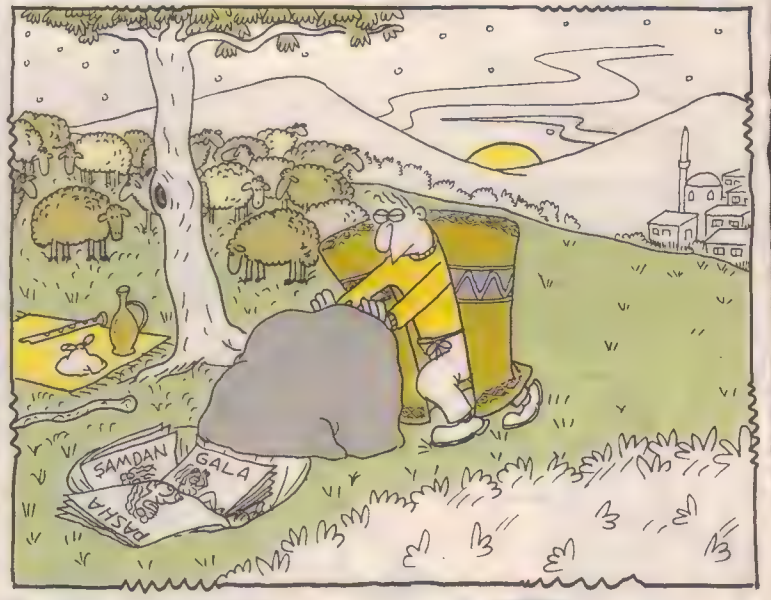

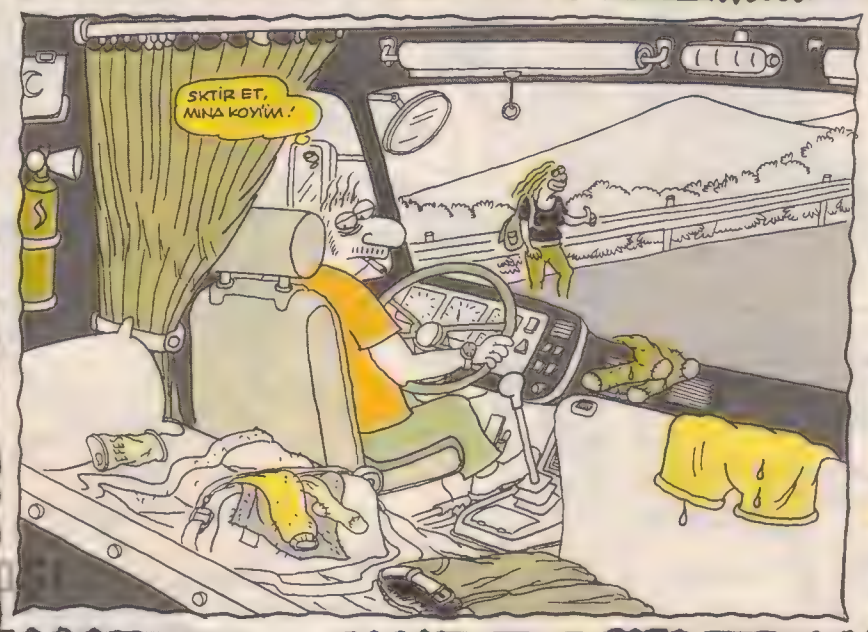

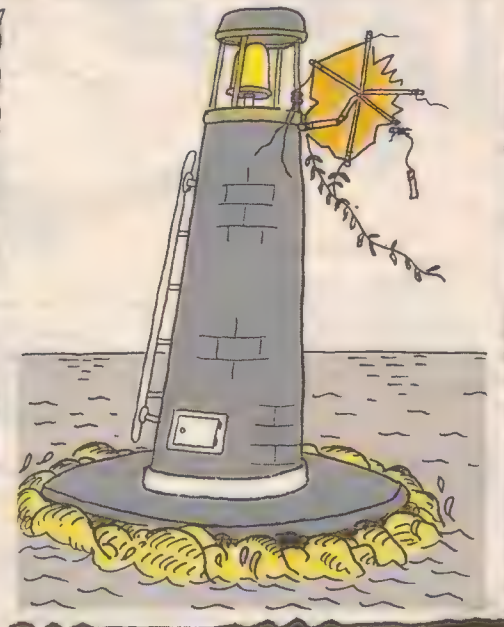

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ROMA ORDULARI KOMUTANI MAKSİMUS VE EVVELİATI

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EİDAN

İki polis duruyodu az ileride. O yüzden, ellerinde cd'lerle etrafta dolaşmıyor, herbiri bir köşeye sinmiş bekleşiyodular. Gene de belliydi tabii, kıpraşmalarından, her hâllerinden; süper birer korsan oldukları.. Az sonra polisler de kayboldu ve tekrar hareketlendiler, 'cd lazım mı abi, abla' diye sormaya başladılar önlerine çıkana.. Hava grîydi, bulutlar pek görünmüyordu; garip çatılar ve tuhaf balkonumsu çıkıntılar kaplıyodu gökyüzünü. Daha ileriye, iskele tarafındaki gökyüzüne baktım. Vapur dumanları, kuş sürüleri, teller, antenler ve daha bir yığın çer çöp yine gölgeledi bakış açımı. Aynı grîliğin içinde, yan taraftaki kaldırım boyunca, ekmek arası bişeyler hazırlatanların karmaşası göze çarpıyordu. Birbirinin aynısı tıkınma dükkanlarıydı; 'yanında ayran da verilen' indirimli menüler mevcuttu. Bazıları, ekmeğinin içine ne tıkıştırılması gerektiğine karar veremeyip, telaşla yağlı camın ardındaki tepsileri inceliyor; kimileri de ilk açlık stresini çoktan atlatmış, küçük meydanı izleyerek son lokmalarını ısırıyorlardı. Sokağın iki tarafında da, tuhaf pasajlara açılan, karanlık ve küçük ağızlar vardı. Her ağızın başında gene korsanlardan birkaçı bekleşmekteydi. İçeriye girilince ağız biraz aydınlanıyor, sırayla dizilmiş küçük dükkanların ışığı geçide vuruyor, ama daha fazla darlaşıyordu. Dükkanların önündeki mal yığınlarının (cd'lerin, cd kutularının, maus ped'lerin, oyun kollarının) arasında, üst katlara kıvrılan, tuhaf, kirli merdivenler farkedilmekteydi. Böyle garip bir merdiven türüne daha önce, çarşı bölgesinde de rastlamıştım: Işhanın girişinde, bir spor-çantacı dükkânının tezgâhı vardı. Değil yukarıya çıkan merdiveni farketmek, orada bir giriş olduğunu anlamak bile güçtü. Gene de girmiştim içgüdülerimle. Çantaların arasından ilerleyip, sağ taraftan merdivene çıkmıştım. Merdivenin ilk beş on basamağında da gene çantalar asılıydı; spor-çantalardan oluşan bir merdivendi... Şu korsan pasajlarının daha ilginç olan yönü ise, merdivenlerden başka, bir de ilginç demir kapılar göze çarpıyordu. Belki üst kata, nası oluyorsa alt kata da açılıyor, içeri girildiğinde çok başka bi taraftan caddeye bile çıkılabiliyordu; karmaşıktılar yani.. Gene aynı bölgede, bu kez girdiğim dükkân, tam bir yer altı mekanı değildi; yerin bayaa üzerinde sayılırdı. Ama onun da tuhaf bir iç kapısı göze çarpıyordu; yani ilk başta anlaşılmasa da, içerdeki müşteriler dışarı çıkarken, sahte dvd kutularının dizildiği büyükçe bir raf aralanıyordu. Bu raf kapının, içeri kısımda, ayrıca bir zili vardı galbâ. Mekânın girişinde duran satıcılar ile, gizli iç bölmede çalışan arkadaşları, bu şekilde haberleşmekteydi.. İç bölme, daha önce rastladığım korsan iç bölmelerinin hepsinden konforluydu. Ötekiler, özensizce kurulan küçük birer paravan, veya perdeli karanlık bölmeciklerden ibaretti. Porno cd'ler, kirli bir tahta bankonun altındaki market torbalarında muhafaza ediliyordu. Tek bir soluk ampûlun aydınlattığı karanlık tezgâhın üzerinde, bir tarafa dağılmış yırtık cd poşetleri; ve 'ünlü sanatçı', 'gizli çekim', 'işadamının karısı' ibâreli özel film diskleri vardı. Bölme görevlisi korsanın bir arkadaşı da bazen bölmeye uğrayıp, ortamı gereksiz yere kalabalıklaştırıyor, o sırada aralarında tuhaf konuşmalar geçiyordu. Arkadaşının söylediğine göre, geçen gün dvix cd'si satın almaya gelen kadın, ona fecii halde hastaydı. Öteki, o benim müşterim lan diyor, sonra da kadının nefis bacaklarından sırayla söz ediyorlardı. Grup, lolita, zencili, bir yığın tercih arasından porno cd seçmeye uğraşan müşteriler, belki de bu promosyon tadındaki sohbetten keyif almaktaydılar. Buralarda, sigara dumanı da ortamı fazlasıyla çekilmez hale getiriyor, ne alacaksa bir önce alarak dışarı çıkmak istiyordu insan. Yeni gizli mekânın konforunda, bu garipliklerin hiçbirine rastlanmamaktaydı. İçeride sigara içilmediği gibi, duvarda, havayı temizleyen küçük bir de klima asılıydı. Kopya oyun, kopya program, kopya dvd film ve divx film yığınları, özenle dizilmişti temiz kutulara. Üstelik sıralıydı; müşterilerden, bir filmi geri koyduklarında aynı sıraya bırakmalarını rica eden küçük uyarı yazıları vardı. Korsanlar artık sadece kendi keyiflerini değil, halkın rahatını da düşünmeye başlamıştı; bu yeni gizli mekana, kız arkadaşıyla beraber film bakmaya gelebilirdi bi erkek müşteri. Küçük odayı dolduran kalabalıktan birkaçı da çiftti zaten. Dolayısıyla adult tarzı filmlere etrafta pek rastlanmıyordu ama, gene de istemenin gizli bir şifresi mevcut olmalıydı. Bunun dışında, her tür kopya ürün satışı büyük bir ciddiyetle gerçekleşmekteydi. Bir köşede ayakta dikilip, özel hazırlanmış katalalog listelere göz atanlar vardı. Lacivert mantolu bir kadın, yanındaki arkadaşına elinde tuttuğu filmi gösterdi. Yönetmeni ve oyuncuları hakkında tartıştılar biraz. Sonra adam, 'ama o dvix zaten' dedi. 'Dvix ne? dedi kadın. Adam kadına, dvix'in ne olduğunu ve ne olmadığını anlattı güzelce; o filmi ev cihazında değil, anca bilgisayarda izleyebileceklerinden bahsetti. Yeterli teknik bilgisinin olduğu anlaşılıyordu; sadece o teknik terimlerin içine ara sıra 'tatlım' ve 'canım' ifadeleri eklenmekteydi. Kadın, anlamışa benziyordu; gene de tam anlamamış gibi yapıp, durumu karmaşıklaştıran birkaç soru daha yöneltti. Adam onları da açıkladı ama biraz zorlandı bu kez.. Bıyıkları yeni terlemiş genç bir çocuk, gizli kapının önünde nöbet tutan görevli korsana, 'HalfLife-2 oyununun kaç cd'den oluştuğunu' sordu. Cevabını aldıktan sonra yanındaki arkadaşına döndü, bişiyler mırıldandılar.. Temiz, takım elbiseli bi adam, iki elini de bilgisayar program cd'leriyle doldurmuştu ve sıkı bir pazarlık başlatmaya hazır görünüyordu. O sırada, diğer görevli korsan, 'işi olmayan lütfen dışarı çıksın' şeklinde bir açıklama yapma ihtiyacı hissetti. Küçük bir hareketlilik yaşandı, yavaşça çıkanlar olduğu gibi, yeni girenler de oldu.. Sekiz dokuz kişilik kalabalığın, tam ortasında dikiliyordum. Kimseye çarpmamaya dikkat ediyor, cd yığınlarına bakanlar arasında değişimler yaşandıkça konumum biraz değişiyor, ufak beden hareketleriyle kendimi ayarlayarak tekrar ortaya çekiyordum. Sorduğum bir filmi burada bulamamışlardı; gezici bir görevli korsan dışarıya çıkarak, civardaki komşu korsanlara sormaya gitmişti. Arkadaşı, öteki de bi yere kaybolunca tek başına kaldı ve etrafa cevap yetiştirmekte zorlanmaya başladı. Bir film adı söyleyen şemsiyeli müşteriye, bu kez ayrıntılı yanıt vermeyip, 'o kutuya bi bakın, orda olmalı' dedi. Az sonra da benim filmim geldi. Gizli, dar ama konforlu bölmenin, gizli kapısı aralandı, dışarıya çıktım. Peşimden 'Ağbiye bakın' uyarısını işittim. Gizli kapıdan çıkan her müşterinin ardından, 'Hoşçakalın' yerine söylenen bir şey gibiydi. Böylelikle, kasada duran korsan ücret alma konusunda bilgilendiriliyordu. Cd'nin ücretini ödeyip, bu tez tam anlamıyla dışarıya çıktım.

Aslında; hayır. Gene tamamen çıkmış sayılmazdım pek.. Yüzüme temiz hava vuruyordu ama, bu garip arka sokak da bi çeşit dükkan gibiydi yine. Başka korsanların irili ufaklı tezgâhları ve garip pasajlara açılan başka karanlık ağızlar vardı etrafta.. Daha öteye, caddeye çıkınca, biraz çıkmış gibi hissettim. Hele hızla yürüyünce, iyice kendime geldim.. Önümde, aynı hızda yürüyen iki genç çocuk, denizin üzerinde yükselen gezi balonunu roket-atarla vurmaktan bahsediyodular... Eve dönüşümü geciktirip, altıyol tarafına doğru yürüdüm. Kapanan bitpazarının ordaki alt geçitten, dört beş çift ucuz çorap almam lâzımdı.. Kopya çoraplar.. Divx çorap.. Normal çorap formatının, görüntü ve iplikten, daha az sıkıştırılarak icat edilmiş yeni bi versiyonu..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Tüm Işıklar Arkanda

Hayatın mahren yanlarından koruma çaban hiç bitmeyecek ben biliyorum. Ve ben senin buna benzer hareketleri her yapışında hep kendini suçladın. Çünkü ben hep küçük, temiz ruhumla dokundum sana. Her zaman değil belki ama bu yanımı hep gösterdim. Hayatı reklamlarda hep masum küçük çikolata tatlarında gösterdiler. Acı haberlerden sonra hep o temiz yaşamları oynadılar. Benim, küçücük bile olsa gizlenenler, gözlerimi hep bağlamak istedin, hiçbir şey bilmiyorum gibi ben yine doğmadığımı bile bile hep karşılaştım bunlarla. Ben yeni doğmadım. Ben hayatın gerçeklerinden korkmuyorum, üşümüyorum. Beni üşüten ve korkutan tek şey gerçek olmayanlar. Hiçbir acı gerçek, hiçbir mahremiyet ne kadar alışılmamış olursa olsun beni en tatlı yalandan daa fazla korkutamaz, şaşırtamaz.

Bu hayatta şaşırmamayı anladım. Çünkü her şey hayret vericiyse, ayıpsa, iyiyse, kötüyle, hayat buysa bütün bunlarsa, hayatın böyle her şeyi kapsayan bir tanımı varsa neden bildiğim, hissettiğim, olabilecek tüm bu şeylere hayret etmeliyim ki? Olan bu zaten. Ben hep korumalardan, uzak durmalardan korktum. Senin dışında olan şeylere neden kafa çevirmesin ki, olan bir şey zaten vardır, arkanı döndüğün an seni vurabilir, bu dünyanın dışında değilsin ki... Bu dünyanın dışında değilim ki...

Her şeyi okumak, görmek güzel ya yaşamak? Şimdi ben uzak durmalıyım sapkın her şeyden ya küçükken? Onun beni üzerine çıkarışını, kendine doğru çekişini, isteklerini üzerimde doyurmaya çalışmasını yaşım küçük diye kabul etmeme, uzak durma hakkım var mıydı? Büyüyene kadar beklerim, der miydim? Yaşımı unutmak istiyorum ben... Her şeyi unutmaya razıyım, içimdekini orda tutabilmek yeter. Yaşım yok artık, içimde büyüyen bir şeyler var, hiçbir kaçışı yok, saklanacak bir yer de...

Yazan: Birisi

Kristal Yağmurları

Gece hasretle gündüze kavuşurken, ben tüfek omzumda nöbet tutuyordum bu sabah. Gökten bembeyaz kristal tanecikleri yağıyordu. Bense yalnızlığımla başbaşa, şehrin ışıklarına dalmış derin bir iç yolculuğa çıkmıştım. Düşünüyordum sevdiklerimi, dostlarımı, insanları, acaba dışarıda beni düşünen, kalbi benim için çarpan, bana değer veren birileri var mı diye. Yanıtı akşam uyumak için yatağa uzanırken geldi. Telefonum çalıyordu, birazdan komutan saymaya gelecekti askerleri ben kaçamak bir şekilde yorgan altında telefonu açtım. Arayan benden yıllarca abiliğini, arkadaşlığını ve varlığını esirgemeyen Mehmet Abiydi. En zor anlarımda benim yanımda acılarımı sevince çevirmeye çalıştı. Hayata hep pozitif bakar benim aksime en sıkıntılı anlarında dahi ışık saçar etrafına. Yine sevdiğim arkadaşlarla oturmuş türküler eşliğinde bağlama çalıp muhabbet ediyorlarmış. Türkülere eşlik edilmeyince ben aklına gelmişim. "hakan olsa eşlik ederdi," demiş. Sonra beni aramaya karar vermişler, benden istediğim bir parça olup olmadığını sordu ben de "Ela gözlüm" dedim. O parçayı çalarken gözlerim doldu. İşte hayatın anlamı bu dedim kendi kendime. Kendini çok yalnız, kederli hissettiğin bir anda, seni düşünen senin için küçük de olsa bir şeyler yapan dostların varlığını hissediyorsun.

Bu dünyanın en kıymetli hazinelerinden bile değerli iyi ki varsın Mehmet Abim, iyi ki varsınız dostlarım. Bunu günlüğümün en sayfasından siz Leman dostlarıyla paylaşıyorum. Sevgiler.

Bundan önceki mektubuma telefonla karşılık veren Urfa'da asker topçu Serkan Çınar'a da teşekkürler.

Hakan Bozkurt - Selçuklu/Konya
Destek Grup Komt. Hizmet Bölüğü

Bir varmış bir daha varmış ama başkaymış

Hayat değişiyor insanlar yaşam tarzlarımız, yediklerimiz, içtiklerimi her şey. Bizim olan sahiplendiğimiz şeyler başka şeylere dönüyor zamanla. İster istemez ayak uyduruyoruz bu değişikliklere, çoğu zaman körü körüne.

Düşünsenize bir neler değişiyor hayatımızda ve nelerin bir parçası oluyoruz farkında bile olmadan. Cep telefonu mesela; bizim zavallı beyinlerimiz henüz anlayamamışken nasıl olup da sesimizin incecik kablolardan dünyanın bir ucuna gittiğini, kablosuzunu icat etti birileri ve biz şarjım bitti diyecek kadar nasıl özdeşleştik onunla nasıl elimiz kolumuz saydık bir anda. En önemlisi nasıl unutturdu, sol köşesi çiçekli kağıda özene bezene mektup yazmayı ve ne kadar uzak şimdi bize, zarfından çıkınca ellerimize bulaşan kartpostal simlerinin parlaklığı.

Koca koca fincanların içine, poşete sarılı çayları daldırıp daldırıp çıkarmaya bile alıştık. Halbuki en büyük zevklerimizden değil midir, ince belli bardağından içtiğimiz çayın dilimizin ucuna bıraktığı çay çöplerinden misafir gelecek yorumu yapmak hatta hafiften ısınarak cinsiyet tayinine soyunmak.

Ve bunun gibi nice değişim yaşıyoruz bilerek ya dda bilmiyerek. Her şey değişebilir her şeye ayak uydurabilir insan, ama bazı şeyler vardır insanı insan yapan isteseniz de değişmez ola-

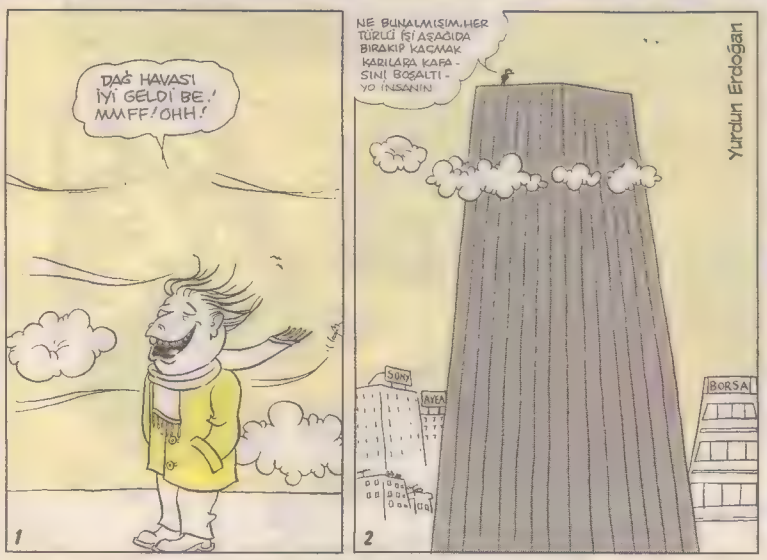

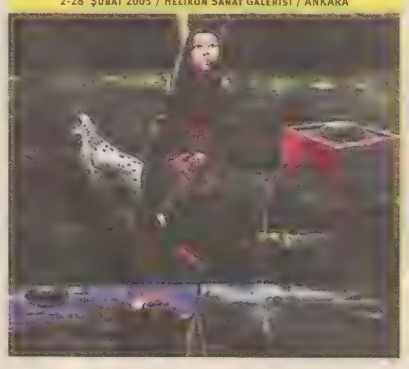

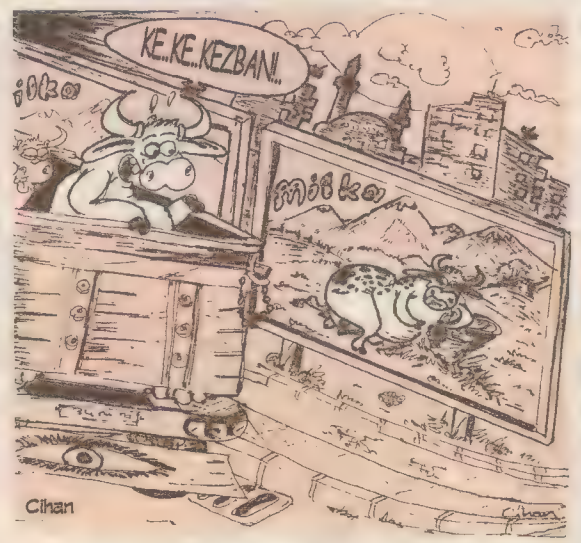

LeMan
SAYI: 694
25 ŞUBAT 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Çezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

cağı varsa olur yoksa ne yapsanız nafile. Bunlardan biridir hatta en vazgeçilmezidir aşk.

Çocukluğumdan beri dinlemekten en zevk aldığım konudur annemle babamın birbirlerinden haberdar oldukları günün öyküsü. İlk kez bir sokak düğününde annemi gördüğünü söyler babam, up uzun örüklü saçları vardı der. Havaya asılı kırk mumluk ampullerin altında halay çekenler arasından annemin uzun saçlarını fark edişini anlatır; annemde nazlı nazlı salınışını anlatan babama hadi oradan diyerek hâlâ nazlanır.

Birçok anne babanın hikayesine benzer annemle babamın hikayesi bunu biliyorum. Zamanla bu da değişmiş tabii, kimi zaman cafébar ortamlarında pırıltılı ışıkların altında yaşanmış ilk göz temasları. Babalar anneler uzun örüklü değil, meçli saçlarına vurulmuş belki. Koşullar değişmiş yani, ortamlar değişmiş ama aşk ılık bir rüzgar gibi esmiş içimizde hep.

Şimdi ne yapıyoruz peki suni sevdalar yaratıp içine girmeye, kökünden yok etmeye çalışıyoruz aşkı. Bir eve bir dolu kadın üç beş erkek kapatıp birbirlerine aşık olmalarını hatta evlenmelerini bekliyor gerçekliğine inanıyoruz.

Bu ne biçim bir gaflettir, ne zaman uyanırız bu gafletten tahmini güç. Düşündürüyor ama hangimizin annesi babamıza aşık olmak için sıraya girip kendisini beğendirmeye çalışmıştır acaba ya da hangimizin babası sıraya girmiş kadınlar arasında ya şundadır ya bunda yapıp gözümüze soka soka emanet bir gül vermiştir annemize.

Biz onurlu bir toplumuz her şeye rağmen, arkadaşının aşkı diye yıllarca içi titreyerek gözlerini sevdiğinin gözlerinden kaçıran türden insanlarız biz. Varsın ilkellik desin birileri, çağdışılık desin, ben görücü usulü evlenmenin belirsizliğini böyle ortalığa serilmiş bir netliğe tercih ederim doğrusu.

Tamam annemle babamın öyküsü gerilerde kaldı belki, ama hâlâ sokakta hayatımızın aşkına çarpma, birinin gözüne değip bir ömür orada kalma şansımız var; hesapsız kitapsız...

"Bir Sevda Masalı" adıyla başladı hazırlayanından sunanına, katılanından izleyenine kadar hepimizin suçlu olduğu bu toplu rezalet; ve bir gül verirdi seçen seçilene, mükafat olsun diye; artık kimsenin bir kaygısı yok, direkt amaca hizmet, altın tutuşturuyorlar birbirlerinin ellerine.

Ne yapmalı nasıl dur demeli bu reziliğe bilmem, ama demem o ki dostlar siparişle sevda olmaz; hele birilerinin zanettiği gibi böyle sevdanın masalı hiç olmaz.

Aslı / İzmir

Merhaba LeMan ve dostlarına

Bir uçurumun kıyısında, yeryüzü topraklarının ve denizlerinin bittiği yerdeyim. Güneş burda doğuyor ve yine burda batıyor. Burası en yüksek zirve ve en koyu derinlik. Burda ışık ve karanlık yanyana, içiçe. Işık karanlığı içinde ve karanlığın hakimi ışık karanlığın içinde onun tutsağı. Hem hakim hem de tutsak olmak. İşte yaşamımızın gerçek yüzü. Nerede olursak olalım, önümüzde iki yol var. Ya karanlığın tutsağı olup boğuluyoruz ya da karanlığa hakim olup ışığa doğru yürüyoruz.

Zihinsel ve duygusal sömürünün tutsağı olup, özgür düşüncelerini, yaratıcılıklarını duygularını yitiren bir toplumda yaşıyoruz. Siyasal, ekonomik ve bilimsel geri kalmışlığın etkisiyle tarihinden, kültüründen, toplumundan utanan, hangi yöne gideceğini, nasıl gideceğini şaşırmış, içinde ışığı karanlığa tutsak etmiş yığınlar... Her biri bir yıldız kadar parlak olmalarına rağmen, bunun bilincinde-farkında olmayan aydınlatmak-yol göstermek yerine uçuruma doğru koşar adım giden milyonlar.

Çaresiz çözümsüz olamaz insan. İçimizde asla sönmeyen bir ışık var. Yolumuzu her zaman aydınlatabilecek, en çaresiz anlarımızda düştüğümüz yerden kaldırabilecek bir ışık, ama bir karanlık yanımızda var içimizde ki ışığı tutsak etmek isteyen, umutlarımızı hayallerimizi çalan bir karanlık.

Karanlığın sizi boğmaya çalıştığı anlarda hırsla, inatla, cesaretle karşısına dikilen, emeğine, umutlarına ve sevginize saygı duyarsanız, onları yüceltmek istiyorsanız, silkinin zihinsel ve duygusal sömürünün tutsaklığından kurtulun, tarihinden kültüründen utanmadan sizi yok sayanların karşısında insan olmanın bilinciyle, gururuyla durun-duralım. Yüreğimizdeki ışığı ve sevgiyi bir meşale yapan ve karanlığın üzerine yürüyelim.

Işığıyla karanlığı aydınlatan dostlara dost olabilmek paylaşabilmek adına bu satırları yazdım.

Sevgiyle hoş ve dost kalın.

Süleyman Reşit / E-Tipi Kapalı Cezaevi
Bağlar / Diyarbakır

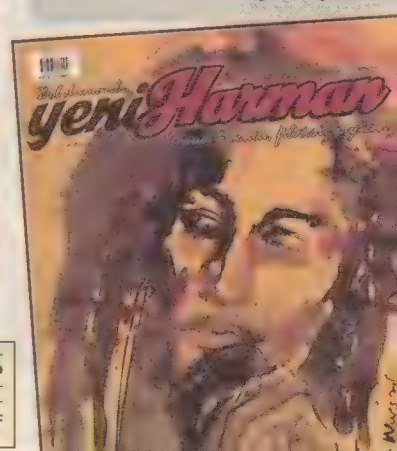

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAN
kozzi@leman.com.tr

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Çekim Hatası: Dizinin tamamı bi hata olmasın lan sakın?!.
Kayak Pisti: Kedi kovmanın en salak yöntemi...
Erkan Mumcu: Aha! Kültür Bakanı kültürlü çıktı...
Altın Fırsat: Burdan Kırklareli - Vize'deki tüm akrabalarıma selamlar demek isterim beya...
Kasık: Apışın hemen yanı...
Yaprak Sarması: Neyi sardığının bi önemi yok mu yani? Tebrikler...
Balkan Harbi: Delikanlı gibi savaşmışlar hesabı...
Delil: Hemşirelerin boynunu kıran delinin parmak izlerini bulduk komserim. Afferim çocuğum. Hadi sen eve git artık...
Ay Çöreği: Astranotun karısı yapmıştır...
Yarım Yamalak: Sersem sepelek yapılan işin mümkün mertebe neticesi...
Çile Bülbülüm: Zavallı bi kuşun moralini bozmak için şarkı besteleğine göre kafan bişeylere epeyce bozulmuş olmalı güzel kardeşim...
Okan Üniversitesi: Rektör kim? Tolga mı?..
Hızlandırılmış Dil Kursu: Onbeş dakikada pul yalamayı öğretirim...
Televizyon Sehpası: Televizyon sehpaya aitse naapıcaz?..
Bızır : Arı kukusu...
Mouse Pad: Farelerin de regl olması ne acayipmiş lan... Sinirli de oluyodur şimdi bu...
Gazino: Gaziler giremez filan mı nedir bu terbiyesizlik?!.
Salon Takımı: Beşiktaş Jokey Kulübü...
Minesota : Mine'nin saklandığı yöre...
Trabzan: Laz'ın merdiven olarak kullandığı şey...
Kullanma Kılavuzu: Kullanmıycaksam klavuza ihtiyacım yok ki aşkolsun...
Amsterdam : Hollanda Dolapderesi...
Pilot Bölge: Yeşilköy mü? Bildim dimi?..
Çörek: Masal böreği...
Ay Yüzlü: Çüş! Bu ne biçim iltifat ulen? Hazır ağzını bozmuşken kaltak filan deseydin bari...
Duran Uruç: Geçen sene yaptığımız Stand-up yarışmasını, rakiplerinin oylarıyla kazanan arkadaşımız nihayet sahneye çıkıyor. Günün birinde -Ay ben onun ilk gösterisine gittiydiğimdiye hava atmak istiyosanız tam zamanı...

DURANURUÇ
STAND-UP
24 ŞUBAT
2005
SAAT 20-30
BEYOĞLU
LEMAN

695

4 Mart 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/10 - 1 YTL (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4

LEMAN

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

SUÇSAL PATLAMA!

Krizler, işsizlik, göçün etkileri, gelir dağılımı vahşeti; sonunda **suçsal patlamayı** gerçekleştirdi.. Sokaklarımız kapkaça, gaspa teslim oldu.. Geceleri caddeler, sokaklar bomboş.. Herkes evde kapısını çalacak hırsızı bekliyor, ya da kapkaçta sokakta sıranın kendisine gelmesini.. Bu arada her problem beraberinde bir kazanç kapısını da oluşturuyor.. Özel sokak güvenlikleri gündeme geliyor, güvenlik ekipmanları kamera alarm sistemleri döşeniyor, spotlar ile binalar aydınlatılıyor ve hiç şüphemiz yoktur ki güvenlik açığının oluşturduğu bu al -sat kazanç kapısı ve ticarette dönen paranın yanında hırsızın çaldığı devede kulak bile sayılmaz.. Bu arada AB normları nedeniyle polis teşkilatı da son derece huzursuz.. Kimlik sorma, üst arama, gece operasyonları artık sadece savcılık izniyle gerçekleşebilecek.. Sokakların bu derece boş bırakılması, gaspçıya, kapkaççıya, hırsıza, kopuğa kalması gizli bir direncin parçası mı yoksa?.

AA! WOLİNSKİ PARIS MATCH'DE BİZİ ÇİZMİŞ..

Arkadaşımız Suat Özkan'ın 3 yıl önce davetlimiz olarak gelen Charlie Hebdo'nun ağır topu Wolinski'ye yaptığı sert masajın meyvelerini bugün topluyoruz. Türkiye'nin AB'ye üyeliğinin en hararetle tartışıldığı ülkelerin başında Fransa geliyor. Ve Fransa'nın en etkili çizeri, sanatçısı tarafından üstelik bizim üzerimizden Türkiye'nin AB'ye kabulü savunuluyor. Doğrusu göğsümüz biraz kabardı. Wolinski aşağıdaki bantı Paris Match dergisinde çizmiş. Biz öyle çok AB'ye girme gönüllüsü olduğumuzdan değil (aramızda toptan reddeden, ihtiyatlı olanlar ve istekliler var) ama böylesi ciddi bir meselede adımızın, çizgimizin geçmesinden hoşlanmadık dersek de yalan olur. Üstad karikatür çizmeye başladığımız ilk gençlik yıllarımızdan beri hayran olduğumuz dev bir sanatçı... Yıllar sonra beraber içmişliğimiz, hamama gitmişliğimiz, dansöz oynatmışlığımız, doğu-batı diyerek tartışmışlığımız var. Bunları beraber yaşamak kısmet oldu. Ama en güzeli çizgilerde buluşmak...

SOL ÜST: Benim için Türkiye'nin Avrupa'ya girmeme nedenleri, kadınların sorunu, Kıbrıs'taki durumu, ermeni soykırımı, kürt sorunu, vs...

WOLİNSKİ: Eğer Avrupalı oluyorlarsa çözüm bulurlar, yoksa herşey olduğu gibi kalır.

SAĞ ÜST: Istanbulda, karikatürcü arkadaşlarım var. Çok eleştirel bir haftalık dergileri var Leman. Geçmişlerinin ağırlığını biliyorlar, hergün barbarlıkla, yobazlıkla ve keyfiyetle (kuralsızlığı ?) karşı karşıyalar.

TUNCAY: Bugün ütopyada yaşamak lazım.

SOL ORTA: Beni Istanbul'un en eski hamamına götürdüler. Dinledikçe benim kardeşlerim olduklarını düşünüyordum.

ÇAĞÇAĞ: Gördüklerim, yaşadıklarım veya yaşamak istediklerimi çizmek benim yaşamıma yardımcı oluyor.

WOLİNSKİ: Sen büyük bir düşünürsün...

SAĞ ORTA: Akşam, bir balık lokantasında alem yapmaya gittik. Dansöz bielorusya'dan geliyordu, Adamo çalıyordu. Yanımdaki oturan kız, Ramize, Türkiye'nin Bretecher'i Istanbul'un çıtırlarının göbek deliklerini mükemmel bir şekilde çiziyor.

SOL ALT: Vapurda, Boğazda Güneri'nin şahane çizdiği eski yalılarına hayran kaldım.

GÜNERİ: "Batı ve Doğu kültürleri anlaşamazlar, bir nokta haricinde, anlaşamamak"

WOLİNSKİ: "İyi ki birbirimizi sevmek için anlaşmamıza gerek yok"

SAĞ ALT: Istanbul'da böyle bir mizah dergisi olması ve başarması, Türkiye'nin geleceği hakkında bana güven veriyor. Bağımsızlık, özgürlük, ironi futbol ve yorgunlukla tek kalıplığa ve beyinsizleştirmeye itilen toplumunun panzehiridir, ayrıca Avrupalı Türkiye, müslüman dünyası için bir örnek olacaktır.

LeMan

Kediye, köpeğe, uçan kuşa, kaşa göze, ona buna benzetildiği için dava açan Erdoğan, Kopenhag kriterlerinin yılmaz savunucusu olmaya devam ediyor!..

İki ay önce "Gelinim Olur musun" adlı programda evlenen Şale ve Aydın, ayrı yaşamaya başlamış..

SSK hastanelerinin devrinde yaşanan perişanlık karşısında yetkililer, "sorun yok" dedi..

Amerika sinemasında "en kötülere verilen" Razzie ödüllerini aktirist dalında Halle Berry, aktör dalında ise Amerikanın en yamuk başkanı George Bush Fahrenheit 9/11'deki rölüyle aldı.

Sokak Çocuklarını Araştırma Komisyonu raporu, valilerin sorunu görmezden geldiği sonucunu çıkardı. Valilere göre sadece 13 ilde 1641 çocuk sokakta yaşıyor..29 ilde sokakta çalışan çocuk bulunmazken 14 ilde herşey yolunda.

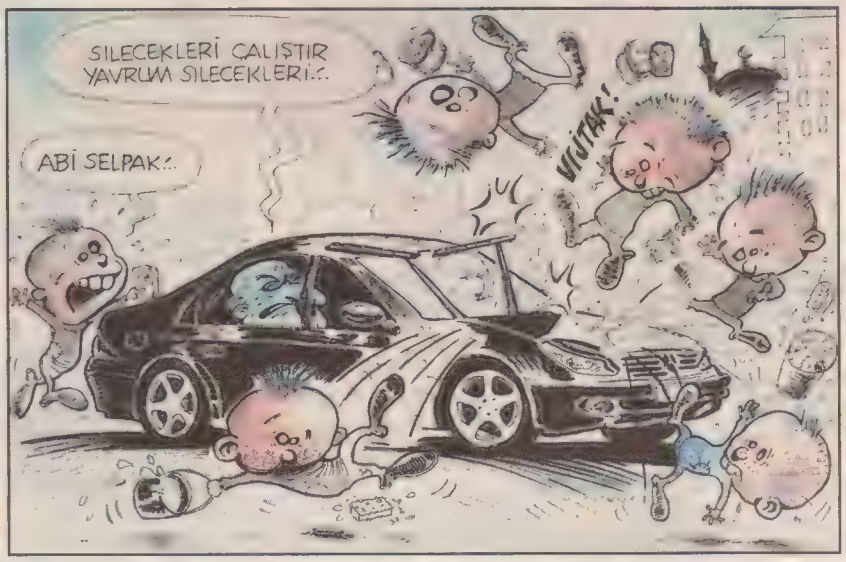

NATO zirvesinde Bush ve Blair ile ayaküstü sekiz dakika konuşan Erdoğan'ın 3-5 cümleyi geçmeyen ti'ye alındığı zirvesi günlerce, sayfalarca konuşuldu, yazıldı...

TEŞVİKDE HATA OLMAZ

(Herhangi bi pazar, Telegol gecesi)

Serhat Ulueren: Bu gece de Türk futbolunu çamura bulayarak maçları izlemeye giden masum onbinlerin üstünü başını kirleten Ersun Yanal'la ilgili oskarlık kasetlerimiz olacak... Montajı bitsin hepsini göstereceğiz, ama önce Cafer'e bağlanalım... Cafer sorgunda herşeyi herşeyi inkar etmişin, doğru mu?

Cafer Aydın: Abi bi yanlışlık olmuş, teşvik değil teşbih primi aldık biz edebiyat çevrelerinden... "Boğazın boğasına pranga vuran defans bloğu meşin yuvarlağın ağlara kavuşmasına engel oldu!"... Bakın bize gol ya da gollere engel olduğumuz için değil, teşbih yaptığımız için verilmiştir o 500 bin dolar...

Serhat Ulueren: Peki Cafer bu parayı Ersun nasıl bölüştürdü size, anlat bunları... Paranın iki bölü üçüyle çaycıdan alınan markalar sahte miydi, kulüp garsonuna garsoniye verildi mi? Sevgili Telegol'cüler birazdan çaycıyla garson da burda olacak ve masayı donatacaklar... Boğazım kurudu yahu...

Cafer Aydın: Serhat Abi sen de benim beynimi kuruttun ya... Bak ben piskopata bağladım, dilim dilim doğruyorum kendimi şu an...

Serhat Ulueren: Ersun bizi dinletiyo diye mi şifreli konuşuyorsun Cafer? Yorma beni şu kelimelerden cümle üret bana Cafer, teşvik, şike, Ersun, yapmamı, hep, gördüm, istifa...

Cafer Aydın: Abi bu tip şeyler gizli yapılır ve iki taraf arasında kalır... Alanla veren arasına girilmez... Sevgi gibi, aşk gibidir teşvik, usulca yaşanır...

Serhat Ulueren: Sevgi, aşk? Demin de garsoniyer demiştin Cafer... Yani Yanal'ın ahlaksız ilişkilerine mi parmak basıyorsun? Evet Telegol'cüler, az sonra ekranlara Yanal'ın soyunma odasındaki çarpık ilişki görüntüleri gelecek... Elimde dabıl visidisi var, yeni Mahmutpaşa'dan getirttim...

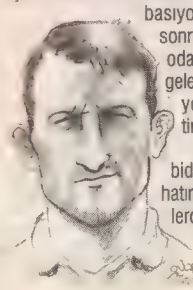

Cafer Aydın: Garsoniyeydi o, bide sen demiştin onu abi yanlış hatırlamıyorsam... Hayır kan kesiklerden fışkırmayıp beynime ulaşabilse, daha net konuşacam ama...

Serhat Ulueren: Şok, şok, şok... Birazdan verdiği haplarla Türk futbolcusunun beynini yıkayan, onu ebleh eden Ersun hakkındaki en tiksinç gerçekleri de tum belgeleriyle açıklıyacam... Bu arada Ersun'u sevmediğin doğru mu Cafer?

Cafer Aydın: Serhat Abi, şimdi Ersun Hoca'yı sevmem diye bişey yok... Yolda karşıma çıksa gaza basıp ezerim derken, maksadım bi an önce onu bu eleştiri, bu kötülük dolu dünyadan kurtarmaktı... Ayrıca kan grubum A Rh pozitiftir, canlı yayında anons yaparsanız sevinirim...

Serhat Ulueren: Evet Telegol'cüler, şimdi de Yanal'ın nüfus kütüğünden bulduğum şok belgeleri açıklıyorum... Bu adamın soyadının 3 ve 5. harfleri yer değiştirdiğinde ortaya "yalan" çıkıyor... Cafer sana soruyorum, Ersun Hoca'nın takımındayken bunu farketmiş miydin?

Cafer Aydın: Abi şu an içim sızlıyor, yüreğim kanıyor, kapatmak zorundayım...

Serhat Ulueren: Peki Cafer... Bide bana vatan haini diye mail atanlar var... Ben vatan haini değil, ulu bir insanım... Telefonda kaset doldura doldura erdim ben, artık gaipten duyumlar, sinyaller alabiliyorum... Şimdi Levent Bıçakcı bağlanacak mesela? Alo Bıçakçı, kovuyo muyuz Ersun'u?

Levent Bıçakcı: Teşvik olayını araştırmaya başladık... Ancak Yanal'ın evinin bir bankamatik üstüne inşa edildiği söyleniyor... Bu tamamen o mevkiden para çekmeye alışan futbolcuların sebep olduğu bi olay, Ersun Hoca'yla alakası yok...

Serhat Ulueren: Nası yok yaa? Elimde bu adamın gastelere verdiği tuğralı fermanlar var... Yanal padişahlığı geri getirmek istiyor ey Bıçakcı, gör bunu...

Levent Bıçakcı: O olayda araştırılmakda... Ama padişahlığın zaman aşımına uğrayıp son kullanım tarihini doldurması bizi korkutuyor... Araştırırken zehirlenmek de var işin ucunda...

Serhat Ulueren: Zehirlemek demişken Yanal'ın atari salonları önünde gençlerimize ceton satarak onları kendine benzetme çalışmalarına ne diyeceksin Bıçakcı? Bir nesil böyle çürümesin...

Levent Bıçakcı: En kısa zamanda herşey açığa çıkacak... Olayı havale ettiğimiz Şike Taktuk Komisyonu'ndan bi ses çıkmazsa, ki adı üstünde taktuk, elbet çıkar... Dibsiz Kuyu departmanımızda soruşturma açımıyla ilgili nihai karar verilmesi için fikir teatilerine başlanacak ya da başlamayacak...

Serhat Ulueren: Yeteeer, kesin bu adamın sözünü, alın hattan... Dinlemiyorum ki seni, lalala lalla... Reji, kesin hatları, yakın Telekom'u, ölü ya da diri Ersun'u istiyorum... Ya da durun, Halka (Ringu) filmindeki kız televizyon ekranından çıkıp düşmanlarını yok ediyordu... Kamera yaklaş bana, onu deneyeceğim... Dur saçlarımı da öne düşüreyim ordaki gibi, yaklaş yaklaş... ÇAAAT... Evet Telegol'cüler birazdan kafamın kınlması kaseti ve içinden çıkan şok gerçeklerle karşınızda olacağız...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR GÜLÜ

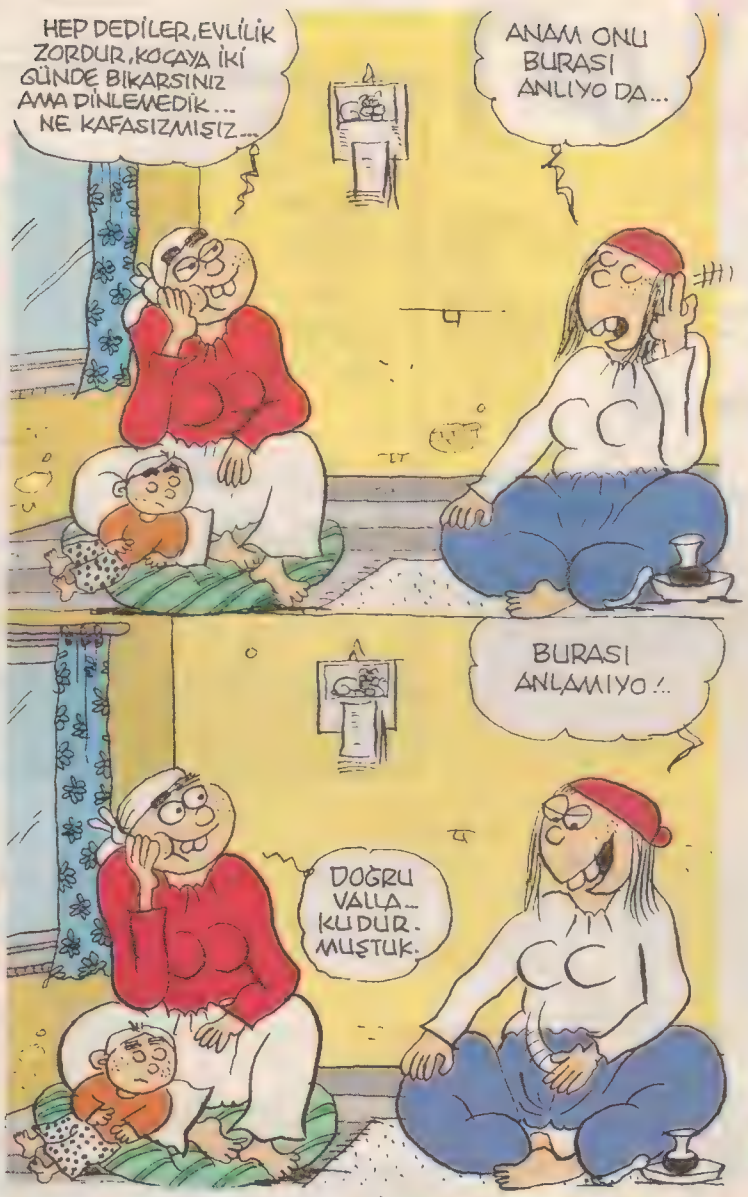

GEZ ◉ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Aksaray PAŞAOĞLU

"RİMİ RİMİ LEY"İ TU KAKA İLÂN EDEN MUTSUZ VE KALÇACI ZİHNİYET!.

Erovizyon elemelerini bilmem izlediniz mi? Ben izledim. Sizce **"Rimi Rimi Ley"** Kiev'de ilk üçe girebilir mi? Bu soruyu Türkiye'de kime sorarsanız sorun, cevabı **"Hayır."** olacaktır. Şimdi bir de kendimi sizin yerinize koyup manyakçanasına siz olarak bakın aynı soruyu bir de kendime sorayım: **"Aksaray bey, sizce Rimi Rimi Ley Kiev'de ilk üçe girebilir mi?"** Gene kendi yerime geçiyorum. İşte cevabım: **"Evet!"** Daha da ileri gideyim. Bence **Gülseren,** Sertab'ın yükselttiği Erovizyon çıtasını daha da yukarılara çıkaracak. Şaşırdınız değil mi? **Ben de çok şaşırdım.** Çünkü **Sertab** birinci olmuştu. **Gülseren** çıtayı daha nereye çıkarabilir ki? Zaten beni ilgilendiren de bu değil. **Peki beni asıl ilgilendiren şey ne?** Bakın ben size çok daha enteresan ve iyice gubidik birşey söyleyeyim. **Erovizyon** yarışması sanıyorum 35 yıldır yapılıyor. Yarışmaya bu güne kadar yaklaşık **700 şarkıcı katılmış.** Çalışma odamın duvarında hepsinin kalçalarının boy boy fotoğrafları ve ölçüleri var. **Şimdi sıkı durun.** En küçük kalça 94 cm. **Aralarında 150 de var.** Türk insanının mutluluğundan rahatsız olan bir takım **kalçasını kafayla bozmuş enteller,** mutlu kalça görmeye dayanamıyorlar. Onun için tamamen kalçaya odaklanmış durumdalar.

BİR AMERİKALI'NIN ACIMASIZ OLMASI MÜMKÜN MÜDÜR?

Bakın bunlar bir de **kalçayı neye takmışlar.** Geçenlerde **ABD**'de **New Mexico** eyaletinin **Gallup** kasabasında **"Easton"** adlı bir köpek orda giderken canavar ruhlu bir cani, başına bir ok atarak **"Easton Köpek"**i başından vurdu. **"Easton Köpek"** derhal **Vedar Hayvan Hastanesi**'ne kaldırılarak tedaviye alındı. Ve **"Easton Köpek"**i vuran caniyi bulana **1000 dolar ödül** vadedildi.

Şimdi bizim tekmil kalça kafalı **tatlı su Erovizyonu entellerimiz** bu habere balıklama atlayıp bir tane de olsa ABD'den de acımasız insan çıkabileceği gibi **absürd** bir fikre kapıldılar. Bakınız, o **"Easton Köpek"** bir defa orada bir okla vuruldu. Ve biliyorsunuz **ABD** dünyanın hiçbir yerinde ok kullanmıyor.. Bence bu bir kızılderilinin veya bir arabın işi. Beyni yusyuvarlak pırıl pırıl bir kalça kadar kıvrımsız koca kalçalı entellerimizin **bir komplo teorisi daha** burada çökmüş oluyor...

ABD KIZARSA KIZSIN! DÜNYAYI KAOSTAN ANCAK GANDİ GİBİ BİLGE BİR SİYASETÇİ KURTARABİLİR..

Size son yıllarda kırlarda gözlerden uzak mütevazı yaşamaya çalışan **o bilge siyasetçiden** bilmiyorum bahsetmiş miydim? **O kim mi?** O Corç Bush. Geçenlerde Putin'le buluşan yaşlı kurt yeniden gündeme geldi. **Putin**'in kolunda **Patek Philippe Perpetual Calendar** bir saati var ve 60 bin dolar. Oysa Corç Bush'un saati **sadece 50 bin dolar. Timex İndiglo.** Ben bunu görünce bakın ne düşündüm. Bence Bush, tam da şu sıralar büyük bir kaos yaşayan dünyamızın beklediği lider... Ama Gandi'den daha da hırsları olmayan, öne çıkmayı sevmeyen biri olduğu için **akla gelmeyen biri.** Bence artık o mütevazı yaşamını bir yana bırakıp dünyayı saplandığı bataktan çıkarmak için **aktif bir görev** üstlenmeli.

NOT: Kalça tartışmasına artık son verilmesini istiyorum. Onun için bu konuyla ilgili başka yazı yazmamaya karar verdim. **Kalça şeklindeki masamda** otururken odaya sekreterim girince onun da var kalçası ve yazımı olabildiğince kalçasız yazmaya çalıştım.

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

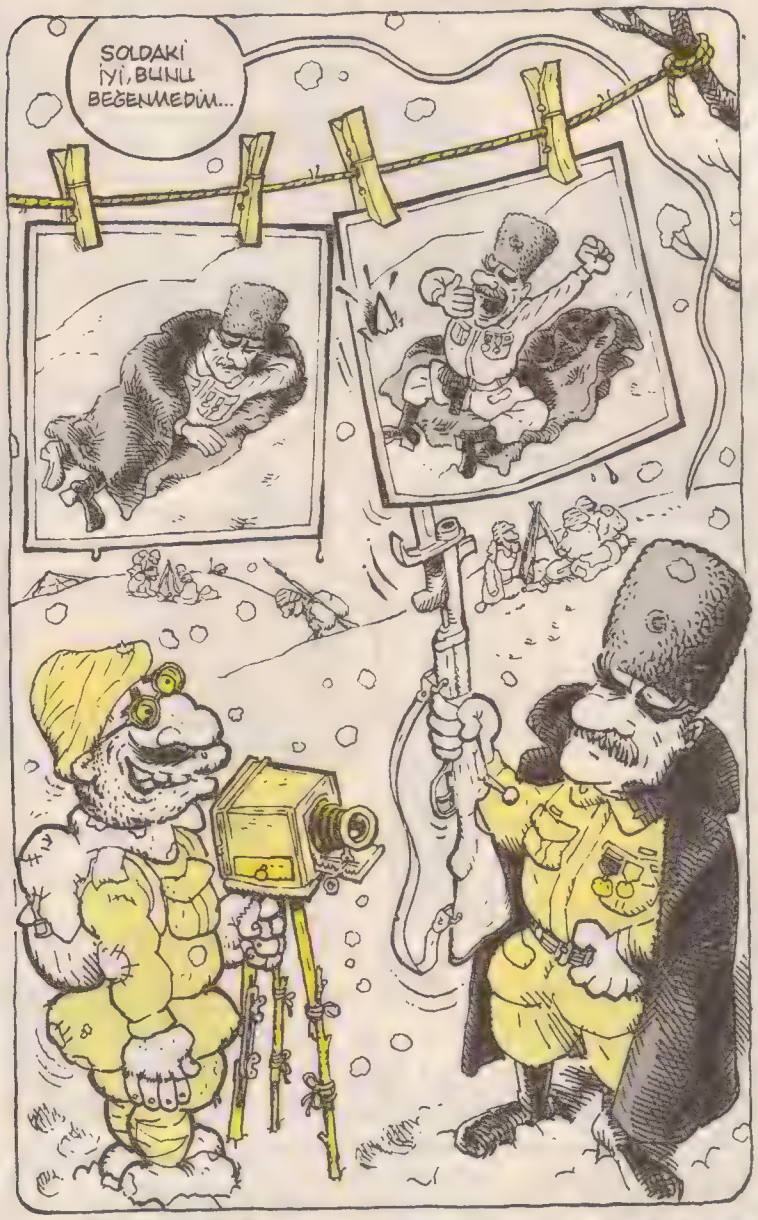

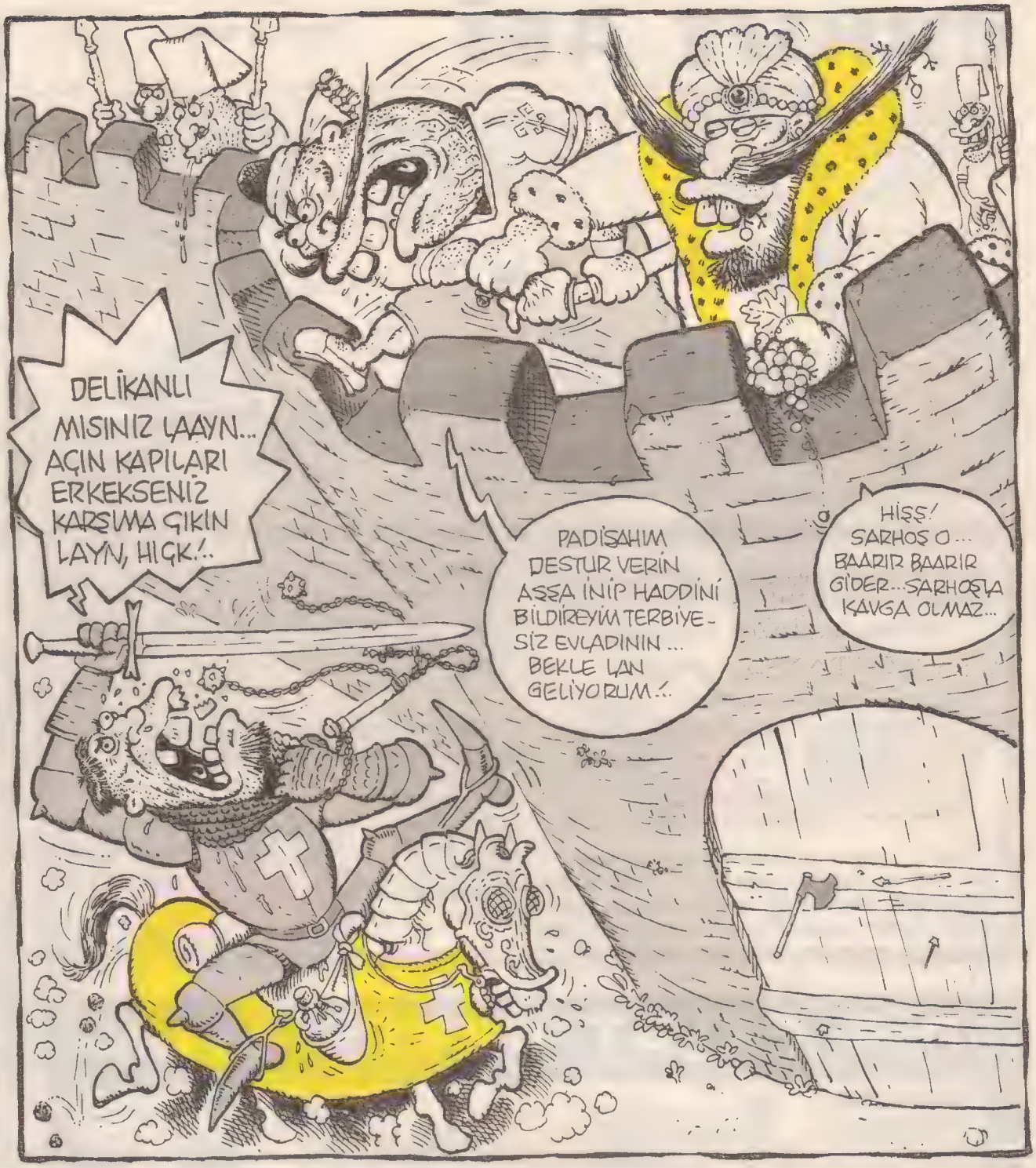

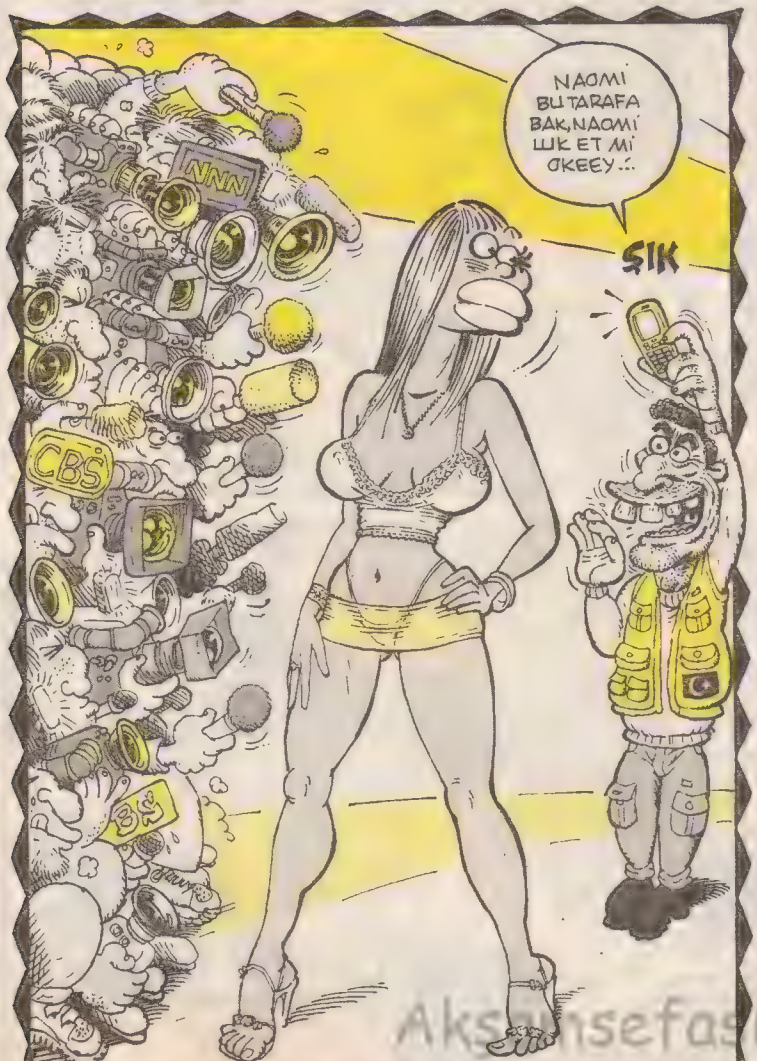

Aksunsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON METİNFİDAN

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ CEVAPLIYOR!..

Sayın hocam, geçenlerde kumda otururken sağ ön patimle kumlara bir tane vücut insan kafa kedi varlığı çizdim. Bahçe duvarında oturan kocabüyük bir kedi bana kızdı. Tısp etti. Kafa yanlarıma ve burun pembeme gelecek şekilde hızlı hızlı otomatik üç ve iki sağ, az durup dört ve bir sol pati yaptı. Ordan giderek kaçtım. Kedide bu neden olur?..

Rumuz: Kedi gözü

Cevap: Yavrucuğum, yadırgatıcı varlık kedide ürkme yapar. Kafa kedi, bel kedi, kuyruk kedi olsun! Patinle kumu harala, tekrar tekrar çiz. Üstünden geç...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

mizahfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

TP SUNAR ULU BİLGE DANDOL-DENYUS VE NE İDÜĞÜNÜ BİLEMEYEN ADAM...

ULU BİLGE, NESKAYFE-NİZ!.

LAN OOLUM NEDİR BU SENDEKİ "Y" SAPLANTISI?.. NES'LE KAFE'NİN ARASINA İLLA Bİ "Y" SOKUYON... YALNIZ-LIK MI, YILGINLIK MI BU "Y" ACABA?.. YA DA YAVSAKLIK MI? GEÇMİŞİNDE NELER OLDU Bİ İRDELEMEK LAZIM...

ULU BİLGE, İRDELEME DEDİNİZ DE... AKLIMI KURÇA-LAYAN BİRŞEY VAR.. ŞU DAĞLARA BAKIYORUM DA NİCEDİR...

EEE?.. HAYIR-DİR!.

DERİNE DOĞRU SIRALANAN TEPELER BENDE KAÇIP GİTME İSTEĞİ UYANDIRIYOR... ADIMLA-RIM ORAYA DOĞRU GİDİYOR SANKİ... NEDİR Kİ BU?.. DEĞİŞİM İSTEĞİ Mİ?. DÖNÜŞÜM SANCISI MI?..

BU NE BİLİYO MUSUN?.. KÖRLE YATAN ŞAŞI KALKAR... BENİM YANIMDA KALA KALA FİLOZOF KESİLDİN SEN DE... AMA BAK, NE GÖSTERCEM GEL...

ŞU TEPELER Dİ MI?..

ELLERİNİ ŞÖYLE UZAT... PARMAKLARINI AÇ...

VEE TEPELERİ AVUÇLUYOMUŞ GİBİ YAP... OHHS!.. GÖĞÜS OLDU-ĞUNU DÜŞÜN ONLARIN... BİŞEYİN KALMAZ, HEHEHE!

BİRİ GELMİŞ ULU BİLGE... NİYEYSE KOLUNDAN TUTTUM!

ALLAH ALLAH!.. BEN DE ÖBÜR KOLUNDAN TUTMA İHTİYACINI HİSSETTİM... ÇEK ÇEK... KOPAR!.

İŞTE SİZE GELME-MİN SEBEBİ BU SAYIN DANDOLDEN-YUS... BENİ GÖREN HERKES KOLUMDAN TUTUP İKİ YANA ÇEKME VE KOPARMA İHTİYACI HİSSEDİYOR.....

Sokakta insanlar...

Hamama gittiğimde

Hatta evde çocuklarım bile... Ne olabilir bunun nedeni?.. Bana bişey söyleyin ulu bilge...

ÇOK ŞEY SÖYLENEBİLİR... İNSANLARA BİŞEYLER HATIRLATI-YORSUN BENCE... BAZILARINA REKABET DUYGUSU, BAZILARINA PAYLAŞMA... O YÜZDEN SENİ ÇEKİP BÖLÜŞMEK İSTİYOLAR... YA DA KENDİ EKSİKLERİNİ GÖRÜP, SENİ DE EKSİLTMEK İSTİYOLAR... BİR SÜRÜ SEBEBİ OLABİLİR BUNUN...

AMA Bİ DE ŞU VAR Kİ... SEN BİR ŞEYE NE KADAR ANLAM YÜKLEMEYE ÇALIŞSAN DA, NE KADAR FELSEFİK SONUÇLAR ÇIKARSAN DA GERÇEK ÇOK DAHA ZİKİNDİRİK BİŞEY OLABİLİR...

YANİ?.

YANİ ŞU!..

AAAHH! NAPIYOSUNUZ?

AAAA, YUMURTA DÜŞTÜ!.

İŞTE TAHMİN ETTİĞİM GİBİ... KARNINI SIKINCA KIÇINDAN YUMURTA ÇIKTI...

LÖRK

ÇÜNKÜ SEN ASLINDA BİR TAVUKSUN... SENİ GÖREN İNSANLAR LADES KEMİĞİNİ HATIRLAYIP, KIRMAYA VE İDDİAYA TUTUŞMAYA ÇALIŞIYOLAR... DERİNDEKİ GERÇEK BU... SEN TAVUKSUN EVLADIM... BU GERÇEĞİ KABULLEN VE GİT BİR KÜMESTE YAŞA... HOROZA VER...

AMAN TANRIM... BEN BİR TAVUĞUM!.

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

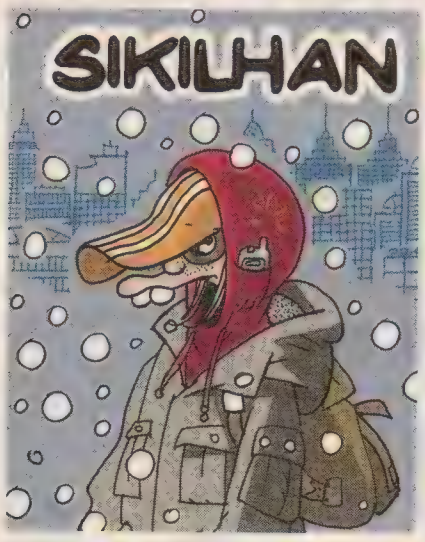

- Alo, naber lan Öflan sülalesinin tokmakçısı? Ömür Dayın konuşuyor. Sıkıldı! Ne derin derin soluyon yeğenim? Şeytan kovalıyodun da önüne mi geçtik? Ulan var ya sizin nesil gibi vuruşkan insan evladı gelmedi şu dünyaya... Aklınız fikriniz fikfikte, her dakkanız yalaşma yutuşma, her ortamınız fantezi anasını satıyım!

- Ben o bahsettiğin nesli uzaktan yakında tanımıyorum Ömür dayı. Şimdi izin verirsen yatıcam, iyi geceler!

- Varsa yoksa yatak döşek anasını satıyım... Hiç geleceği düşünmek, hayal kurmak, sanatla sepetle uğraşmak yok tabi sizde. Ömür dayın Bulgar pazarından ikinci el bi video kamera düşürsün, beş kaset film çeksin sen hala civcivli rüyalar görücem diye uykuya yat. Oğlum bak hayat elden gidiyo, bi gün bi bakarsın 35 yaşına gelmişin bile... Bi büyüğün olarak sana...

- Ömür dayı sabah ilk ders sınavım var, yarın sorgulasak o hayatı?

- Bi büyüğün olarak sana diyorum ki gel iki kare de seni çekelim. Büyüyünce bu günleri anarsınız. Kızlarla yakın temasta olunur, hoş sahneler çıkar. Bizim bahçedeki çardak sote... Kimse görmez, kimse karışmaz. Ağaca çıkarsınız alttan plan alırım. Bizim Narballıdere'ye çıplak gireni olur. Sanatta ayıp yok yeğenim. Bunların hepsi yarın bir gün hoş... Aloo?

- ...

- Bir büyüğün olarak sana... Yani demem o ki kapatman çok ayıp bişidir! Aloo?

- Alo? Şu an kapıda kalmış olduğunu biliyorum Sıkılhan! Kapı anahtarlarının yerine anahtarlığına çengelli iğne ekleyen benim. Bunu bir ceza olarak kabul ediceksin. Biz seni böyle playboy ve bar kelebeği bir evlat olarak yetiştirmedik evladım. Mesajı aldın mı peki?

- Alamadım anne. Biraz açar mısın? Kapıyı bu çengelli iğnelerle mi açmam gerekiyor?

- Hayır tükürdüğünü yalaman gerekiyor evladım! Anahtarlığındaki kırmızı ojeli mor ve uçuk yeşil anahtarları görmedim sanma Sıkılhan! Hangi kapının dış mandallığını yapıyorsun? O yaşı geçkin kadın sana pahalı armağanlar da alıyor mu? Kaç senedir bu yasak aşkın meyvesini yiyorsunuz? Yoksa gayrı meşru bir torunum da mı var?

- Ama anne o anahtarları ben karıştırmıyım diye sen ojeledin...

- Hayatımın bir döneminde soğan kabuğu moru rengi oje kullanmış olabilirim ancak ben seni şehvet ve ihtirasın pençesinde yaşlı kadınların oyuncağı olman için doğurmadım Sıkılhan! Seni lüks cipiyle servisinden mi alıyor? Cep telefonunun rehberine onu 'noname' diye mi kaydettin arkadaşlarına ablamın oğlu diye mi rıyor?

- Bu durumda ben bu çengelleri yutuyorum anne!

- Dur, sakın yutma evladım... aşabiliriz. Noname denen o kadının nunu ver bana, seni bir daha raha memesini söylerim. Başka bir kasab şınırız. Gerekirse ismini, estetikle değiştirirsin. Yeni bir okulun, yaşıtın sevgililerin olur... Aloo? Bunları aş evladım kapatma... Aloo? Konuşa san mesaj olarak at o yılan kadının rasını... Seni anlıyoruz evladım. Sevi ben. Baban da...

- Alo? Bayrak töreninden sonr dudak büküp hafif şöyle saçımı çıkardım gibi oldu ya onu profe bişi olarak aldın di mığ Sıkılhan

Feyzi Özçelik

feyzi@leman.com.tr

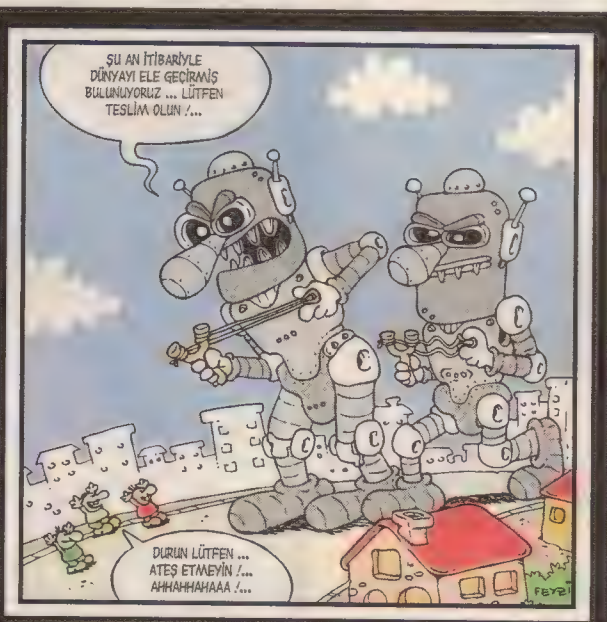

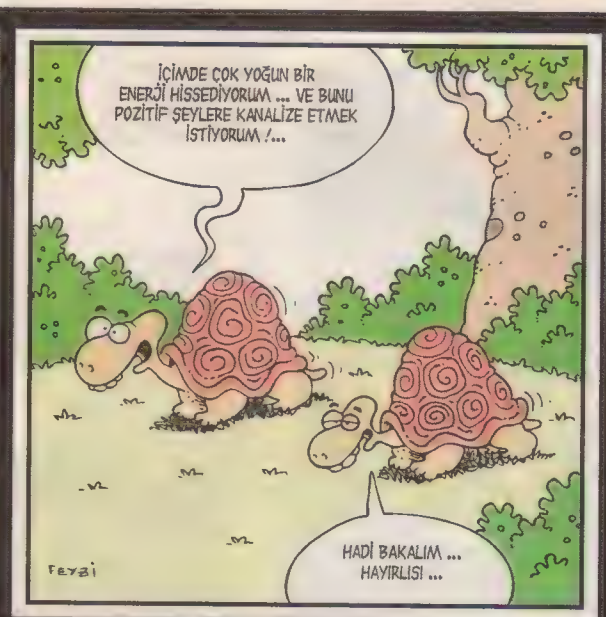

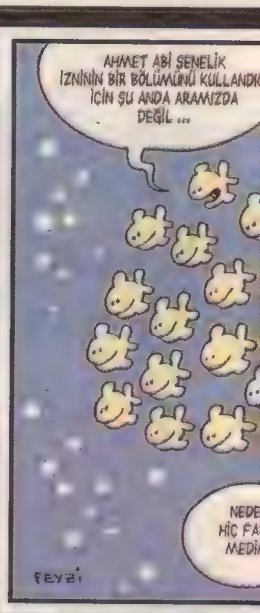

CEZMİ ERSÖZ

Birilerinin Önüne Geçmezsen Sevgi Yok...

Annesini düşünüyordu. Daha geçen gün odasının yarı aralık kapısından onu yıpranmış, pörsümüş bacaklarını ovuşturup duvara doğru tuhaf seslerle bir şeyler mırıldanırken görmüştü. Özgürlüğünün, bir türlü açığa vuramadığı sevgisinin ve hep bastırdığı öfkesinin annesinin kalbinde saklı kaldığını hissediyordu. Peki, kimdi gerçekte annesi?.. Duvara bakıp neler söylüyordu? Hangi çaresiz, hangi gizli acılarının, korkularının esiriydi kim bilir? O ölseydi gerçekten özgür olabilir miydi, sevgisini yaşayabilir, öfkesini açığa çıkarabilir miydi? Peki ayakta kalabilmesi, yaşaması için ne vermişti, ne paylaşmıştı onunla? Uzaktayken onu özlediğini sanıp, yanındayken sıkılmaktanbaşka!...

Bunları düşündüğü anlarda televizyona gömerdi kendini, onun çiğ ışıklarına. Sesini daha açardı. Çaresizliini gömmek için, daha da derinlere...

Babasını düşünüyordu. Giderek yok olan emekli maaşıyla evi geçindirmeye çalışan o ezik, o şoka uğramış yabancıyı. O çok yakın yabancıyı!... Nasıl da içine kapanık, nasıl da duyarlıydı son günlerde. Ama hep uzak! Markete gittikleri bir gün babası o duyarlı halini koruyarak bir kalıp kaşar peynirini cebine sokmuştu acemice. Kimseye farkettirmediğini sanıyordu. Yaptığı bu acemi hırsızlık sırasındaki o çocuksu, o hüzünlü telaşından çok belliydi ki babası olan bu adam hep yoksul kalacaktı!.. Arzuladığı imkanlara ve konfora hiçbir zaman kavuşamayacaktı...

Para, babasının umutsuz aşkıydı. Birkere ona bağlanmış ve ona karşı kendisinin güçsüz oldunu hissettirmişti. İşte o gün bu gündür para hep kaçmış, babasını acımasızca acı çektirip peşinden sürüklemişti. Ve bir kez olsun onunla beraber olmamıştı! Sinirlendiğinde hep böyle bağırırdı: bir tek para kaldı, bir tek para, beni hayata bağlayan!

Kardeşi yakında askere gidecekti. Engel olmak istese de, başaramayacağını biliyordu. Tuvalette yasak düşlerinin eşliğinde akıttığı spermlerinin izlerine rastladığı kardeşini birilerini öldürürken, köy basarken düşünmek istemiyordu. Oysa kardeşi kimseyi öldürmek değil, bir kadının sımsıcak karanlıklarında, dehlizlerde kendisini kaybettirmek istiyordu. Belki o yaşayamadığı cinselliğini karşısına çıkan insanları öldürürken tatmin edecekti! Tutsak olduğu "toplumsal" kader ona böyle bir bedel ödetecekti işte... Peki, onu öldürecek olanlar bunları biliyorlar mıydı?

Şimdi yatağında, bir başına kendisine yardımına, sevgisine ihtiyacı olanları düşünüyordu. Olmadık, saçma sapan bir filmde, basit, piyasa işi bir şarkı çalınırken, kendisine muhtaç olanları düşününce hüzünlenip, gözyaşı döküyor, yüreği onların acılarıyla sarsılıyor, içi o an heyecanla dolup taşıyor, ama çok istese de onlar için birşeyler yapmıyor, dahası yapamıyordu!.

Çünkü asıl onun sevgiye ihtiyacı vardı. Ve sevilmesi için varlığının yetmeyeceğini hep bir sınavdan geçmesi, yani bir şeyler yapması öğretilmişti ona. Çünkü koşulluydu yaşadığı çevrede sevgi. Sevgiyi kazanması için birşeyler yapmasının yanında, birilerin ide arkada bırakması, onlara engel olması, hatta küçük düşürmesi gerektiğini fısıldıyorlardı ona okullarda, evlerde, kapı arkalarında, satır aralarında, bakışların gizli oyunlarında, zehirli suskunluklarda...

Sadece gerçek varlığıyla insanlara yakınlaşmayı denemişti, ama insanlar ne olduğuna değil, ne yaptığına bakmışlardı, nerede, hangi düzeyde olduğuna... Mesela bu yüzden onun en büyük arzusu hep hatırlanmak, en büyük korkusu unutulmaktı. Bunu sınamak için aradabir kimseye bir şey söylemeden başını alır uzaklara giderdi. Ortadan ansızın kayboluşunun çevresindeki insanlar üzerindeki etkisini anlamak için bir süre sonra geri döner, ama her defasında yokluğunun kimse

behicpek@leman.com.tr

bana ilgi duyan Burkay vardı, Burkay biliyosun Büzge'nin iki önceki çıktığı ama Çisil'e de boş elektirik beslemiyor yani. Durumu anlamışındır artık...

- Anladım. Ben Burkay'ı görürsem nanik yapıcam...

- Hele bi yaap! Zaten çocuk en son okulcana gittiğimiz müze gezisinden dönüşte Büzge'nin bir önceki çıktığı Yulvaçla yan yana oturdunuz diye kendini gruptan dışladık sanmış. Salak gibi iki ders boyunca hiç hoşlanmadığı Belizcemle oturdu. Gerçi orda da Belizcem çocuğun ona karşı boş olmadığını anlıyıp Çisi'lle Yulvaç'ı kıskandırmak için defterinin arkasına kalp içinde "B loves W" yazmış ama tabi bu hemen direktman bir ilişkinin başlaması diye alınmamalı bence...

- "B loves W" mu? Dabılyu hangimiz?

- Ya "whiteface"... "Beyaz yüz", sensin işte... Gruptaki kızlar seni diğerleriyle karıştırmamak için kısaca tenin açık diye öyle nick yapmışlar. Ordaki "B"yi anlamışındır artık... Herkesin dilinde zaten...

- Belizcöm mü?

- Kafan almıyo oğlum kabul et! Yani kalbin öyle bi kendini kasmış ki kafan da artık kendine duygusal bir duvar örmüş yani. "B" kim diyo adam resmen yaa! Sen varya burnunun ucunda çarpan o sevgi kelebeğini hüff diye üfleyen katı yürekli bir domuzsun bunu kabul et! Fiş burunlu büyükbaş! Kumbara aşkı nolucak! Aloo! Kapattın mı? Al, "B" Bunalgül demek tamam mı! Mutlu oldun mu şimdi! Hayvansal!

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

KAÇAK YAYIN'DA BU AY

Tüm "Zaman"ların Şairi Hilmi Yavuz Kaçak Yayın'a Konuştu;

İsmet Özel'den, **Attila İlhan**'a, **Yılmaz Erdoğan**'dan **Behçet Necatigil**'e, **Tuncay Akgün**'den **Mehmet Çağçağ**'a, **Kemal Aratan**'a derin mülakat...

- Metin Kaçan
- **Paulo Coelho**
- Küçük İskender
- **Cezmi Ersöz**
- Adnan Özer
- **Mehmet Ergün**
- Ömer Türkeş
- **Tanja Dückers**
- Aslan Özdemir
- **Metin Fındıkçı**
- Kürşad Oğuz
- **Nafer Ermiş**
- Hasine Şen
- **Oktay Taftalı**
- Oktay Güzeloğlu
- **Eflatun Nuri**
- Serdar Paktin
- **Faruk Kaya**
- Ayça van Ingen

ğını görür, hep hayal kırıklığına .. Oysa o toplumsal kuralı çok önöğrenmesi gerekirdi: Birşey yapı sevgi yok!.. Birilerinin önüne zsen sevgi yok!.. Bir yere gelmezgi yok!..

bir toplum, öyle bir kültürdü ki, insgiyi yakalamak için çabaladığını nda içindeki son sevgi kırıntılarını yordu!..

ü anımsanmak, sevilmek ve saygörmek için gerçekten varolmak ordu. Görünmekti aslolan artık. ü aslından önemliydi!.. İnsan böyrak yokolduğunu hissetse de "vanu" bağırmalıydı!.

televizyonun o bayağı sesi ve o üntüleri evlerdeki odalardaki cinsesini, gizli cinayetlerin katillerini ve saklıyorsa insan sınırlarına gensa, varlığı çürümeye başlasa da nemeli, kendisini pazarlamaya devam etmeliydi!...

Annesini, babasını, kardeşini... sevgisine ve yakınlığına ihtiyacı olanları düşündüğünde onlara ulaşacak sevgi gücünü bir türlü kendinde bulamıyordu.

Ve ne acı ki onu belki de asla sevmeyecek olanların "sevgisini" yani onayını kazanmak için ne yapabileceğini, nelere katlanabileceğini düşünüyordu!...

cezmier@leman.com.tr

*** Eskişehir.** 3 Mart Perşembe günü saat 15.00-18.00 arası **Gitarist Haluk Çetin**'le birlikte şiir, müzik dinletisi ve söyleşim var. Yer: **Tepebaşı Belediyesi**'nin düzenlediği bu etkinlik **Yunus Emre Kültür Merkezi**'nde olacak.

*** Afyon.** 4 Mart Cuma günü saat 15.00-20.00 arası **Afyon Ekin Kitabevi**'ndeyim.

*** Bursa.** 5 Mart Cumartesi günü saat 15.00-20.00 arası **TÜYAP, LeMan Standı**'ndayım.

*** Ankara.** 8 Mart Salı günü saat 14.00-17.00 arası **ODTÜ**'deyim.

*** Ankara.** 9 Mart Çarşamba günü saat 15:00-19:00 arası **Sıla Kitabevi**'ndeyim.. Kocabeyoğlu Pasajı Kitapçılar Çarşısı Atatürk Bulvarı Kızılay-Ankara

*** İstanbul-Kadıköy.** 12 Mart Cumartesi saat 14.00-18.00 arası **Kadıköy Güven Kitabevi**'ndeyim.

*** Adana.** 18 Mart Cuma günü saat 15.00-19.00 arası **Adana Çukurova Üniversitesi**'nde, **Sokak Çocukları Derneği**'nin düzenlediği etkinlikteyim.

*** Adana.** 19 Mart Cumartesi günü saat 14.00-18.00 arası **Adana Kitapsan**'dayım.

*** Mersin.** 20 Mart Pazar günü saat 14.00-17.00 arası **Mersin Kitapsan**'dayım.

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

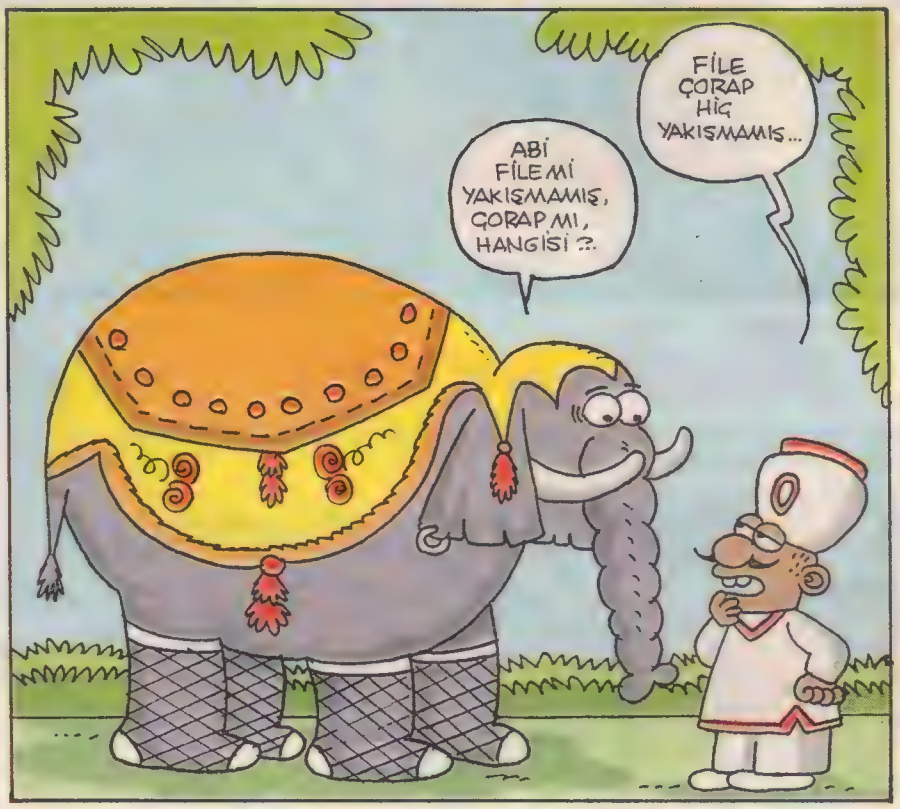

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

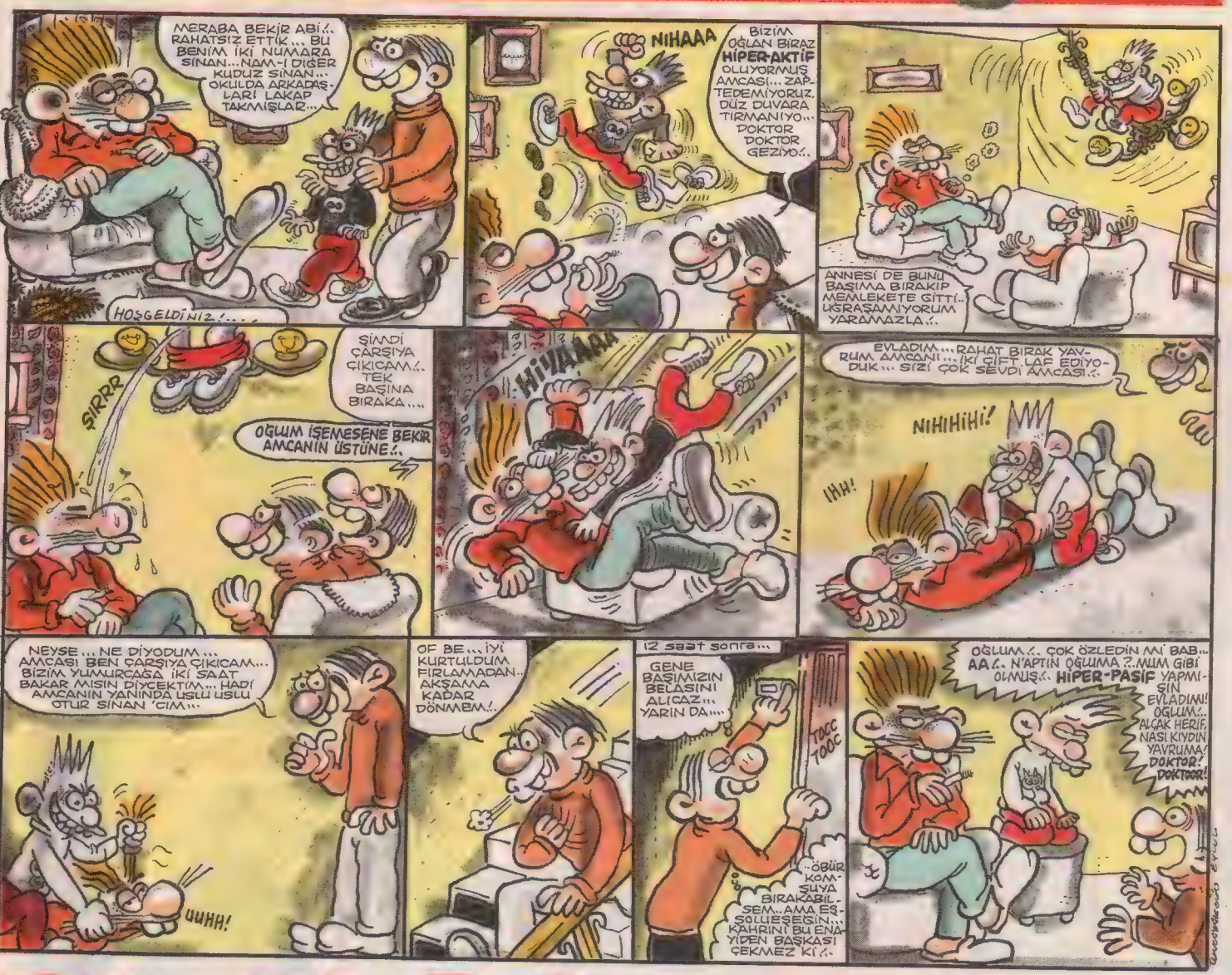

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

ŞEHİR HATLARI VAPURLARI BELEDİYEYE DEVREDİLİYOR.. ŞU SIRALAR VAPUR DÜDÜKLERİ DERİN DERİN ÇALIYOR, ANCAK MEDYADA YANKISI PEK DUYULMUYOR...

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Kültür, Gezi, Dumur...Dumur... Alamancı

Bu sıralarda kapı, pencere demirleri arşivi yapıyorum dumur dostları... Sokaklarda dumur gezileri yaparken kapı, pencere demirlerini de kayda geçiyorum. İstanbul'un bu güne kadar gereği gibi farkedilmemiş müthiş bir güzelliği bu... Her semtte, her mahallede kendine özgü kıvrım kıvrım muazzam eserler var. Bunları arşivlemekteki bir amacım da bu kapı, pencere demirleri geleneğini kendi ihtiyacım ölçüsünde sürdürmek ve gerektiğinde demiri döve döve bunlardan bazılarını yapabilmek... Bu yaz kendi kendime bir tane kapı demiri yaptım çekiçle vura vura, o kadar hoşuma gitti ki, adeta birşey yaptığımın bilincine vardım... Yirmi beş yıldır yaza çize iki boyutta o kadar soyut olmuşum ki, üç boyutlu birşey yaptığımda dört elle sarılıp tutmak, okşamak istiyorum...

İşte böyle somut, elle tutulur, gözle görülür zanaatlar yapma merakıyla, bambaşka bir yönüyle yine İstanbul sokaklarında buldum kendimi... O gün Akbıyık, Cankurtaran, Küçük Ayasofya'daki eski kapı, pencere demirlerini tarayarak ve resimleyerek Kadırga civarına geldim... Orda eski taş bir binadaki son demiri yaşayan bir pencere demirini fotoğraflıyordum ki, çek çek arabasıyla kat kat giysiler taşıyan bir genç, hızla yanımdan geçerken **"Abi koocca İstanbul'da resmini çekecek başka bişey bulamadın mı?.."** dedi ve bana onu yanıtlayacak vakit bırakmadan gözden kayboldu... Ordan Çemberlitaş'a doğru yürüdüm, yokuşlarda yine kapı, pencere demirlerini izlerken ve kaydederken eski tip bir sobacıya denk geldim. Sobacı da benim aksime üç boyutlu zanaatından usanmış, zanaatının ucuz halinden bezmiş bir halde boş boş bakışlarla geleni geçeni süzüyordu... Şahane sobaları, ucuza el yapımı evladiyelik mangalları, kendi icadı baca pervaneleri, aspiratörleri vardı... Kapaklı, borulu, her geyikçinin hayalini süsleyen kocaman bir mangalın fiyatını sordum. 20 milyon olduğunu söyleyip, ardından **"Bi de fiyat soruyor, sana bedava bunlar, Alamancı dili misin sen?."** deyince **"Abi geçenlerde Akbıyık semtinde de bakkalın biri Almancı sandı beni, ne iştir bu?.."** dedim... Cevabın bu kadar yaman olacağını nerden bilebilirdim; **"Sen o üstündeki kırmızı montu, kafandaki mavi terekli şapkayı, elindeki fotoğraf makinasını bana ver. Ben de Alamancı olurum bi güzel..."** O an bir kez daha anladım ki, esnafla kimse aşık atamaz, felsefesine de yetişemez... Şunu da o gün idrak ettim, üç boyutlu somut şey yapanın aklı soyuttadır, soyut şeylerle uğraşanın da somuttadır, elle tutulur, gözle görülür şeylerdedir...

Gayb Aleminin Dumuru

Her zamanki gibi sabahlayarak çalışma sonucu öğleden sonra saat **15:00** sularında kalktım. İnternetten indirilen düşük çözünürlüklü resim gibi betim benzim soluktu... Bu gece yine dergi çalışma gecesi ve yine sabahlanacaktı... Derhal biraz oksijen ve ışık almalıydım.. Havanın kararmasına bir, bir buçuk saat vardı, hışımla çıktım evden... İnsan ışık almaya panikle sokağa çıkar mı arkadaş yaa, sanki fırına ekmek almaya gidiyoruz. Işıkla çalışan solar hesap makinalarına döndük...

Bu haleti ruhiyede kendimi Çukurcuma'daki küçük ahşap camiinin tam karşısındaki bir banka dar attım... Neyse, karanlığa bir saatim vardı, gözlerimi camiinin önündeki musalla taşına dikmiş, dalgın bir halde bankta öylece oturmuş ışık ve oksijen almaya çalışıyordum binaların arasında... Etrafta benden başka kimse yoktu... Derken birden yerlerden birşeyler toplayan meczubun biri belirdi önümde... Elinde içi tuhaf nesnelerle dolu küçük torbalar vardı... Biraz yerlere baktı, vida, şişe falan gibi birşeyler topladıktan sonra, gitti yedi metre önümdeki musalla taşının başına dikildi ve boş musalla taşında tek başına cenaze namazı kıldırmaya başladı... **"Eeey cemaat-ı müslimin merhumu nasıl bilirdiniz?.. Hakkınızı helal ediyor musunuz?.. Etmiyoruz!.. Helal ediyor musunuz?.. Etmiyoruz!.. Helal ediyor musunuz?.. Etmiyoruz!.."** diye hızla tam üç kez tekrarladı... Sonra da **"Er kişi niyetine el fatihaaa!.. Tanrı cümlemizi korusun.."** dedi, ellerini yüzüne sürdü ve bitirdi... Faltaşı gibi açılmış bir halde onu izleyen gözlerime günün son ışıkları iyice girmiş oldu böylece... Tam önümde cereyan eden bu manidar olayda bir hikmet vardı, vardı ya, acep neydi?.. Boş musallada, cemaatsiz, neyin cenaze namazını kıldırdı meczup?.. Sanki birşey söylemek istiyordu... Ne ölmüştü, insanlık mı, ozon tabakası mı, doğa mı?.. Üstelik hak da helal edilmemişti, en fenası da buydu... Meczuplar toplumun sigortasıdır, demekki birşeyler yolunda gitmiyordu... Belki de olay bu kadar derin değildi, meczubu biri kızdırmıştı, o da boş musalla taşında kendisini kızdıranın cenaze namazını kıldırmıştı... Fakat, fakat, yoksa mesaj yalnızca bana mıydı?.. Boş musalla taşında, benim değişen dünyada yitip giden ruhumun cenaze namazını mı kıldırmıştı tek kişilik cemaatle?.. Bu bir demdir gelir geçer duyamazsın demedim mi demek istercesine...

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

DIRINIMI... DIRINIMII.. DIRINIMII DIRINIIII.. DIRINIM.. RIM.. RIM NASIL? GÜZEL YAPIYORUM DI MI?.. "KURTLAR VADISI"NIN MÜZIĞINI...

EH IŞTE YAAANI...

ŞEYI YAPIYM O ZAMAN... "BIR ISTANBUL MASALI"NI.. HE MI?..

LISEDEYKEN BI KIMYACI ABBAS BEY VARDI, ÇOK FECI DÖVDÜYDÜ BI KERESINDE BENI... AMA AYNI GÜN HERIFIN PANTOLONUNDA ALELACELE DIKILMIŞ BI KAÇ TANE YIRTIK FARKETTIM VE KIZGINLIĞIM MERHAMETE DÖNÜŞMÜŞTÜ...

ABBUUVV... SENDEKI BU DERINLIK, BENDEKI BU NAIFLIĞI DE ITIN DÖTÜNE SOKTU!.. VALLAHI BRAVO!..

BAKSANA SELVI, ÖYLE ÇOK MAÇO BI ADAM DIILIM AMA DÜŞÜNMEDEN EDEMIYORUM.. BENDEN ÖNCE BAŞKA BIRISIYLE .....

TAMAM, TAMAM... ANLADIM DERDINI... SENDEN ÖNCE 38 DEFA OTOBÜSTE ARKADAN DEYDIRDILER.. 27 DEFA SU, ELEKTRIK, TELEFON FATURASI KUYRUKLARINDA, 3 DEFADA MAÇ KUYRUĞUNDA... BAŞKA DA BI OLAY YOK... HEPSI GÜNLÜĞÜMDE YAZILI.. INANMIYOSAN GETIRIIM, OKU!.

BAL ÖZÜM, BENIM KASTIM O DEĞILDI... AMA HIÇ ÖNEMI YOK BI TANEM... FIZIK, MÜHENDISLIK ALEMINDE "METAL YORGUNLUĞU" DIYE BI TERIM VARDIR.. BENIMKI DE GALIBA BENZER BIR SERZENIŞ.. AMAN, NEYSE MINA KOYIM... IYICE KAFAM KARIŞTI...

R.I.P.

SMOOTH CRIMINAL

OFF!! IŞTE BUU!! IŞTE SENLE BU YÜZDEN EVLENDIM BEN! NE YESEN, AYNISININ KOKUSUNU ÇIKARIYOSUN!.. YUMURTA YIYOSUN... OSURUĞUN YUMURTA ÇIKIYOR!..

SUCUK YIYOSUN.. SUCUK KOKUYOR! HATTA KEBAP YIYOSUN... KEBAP KOKUYOR!!.. KAPANAN IŞTAHIM AÇILIYOR.. YÜRÜ BE KIZIM!.. MECIT ABIN, IŞTE BÖYLESINE ŞIMARTIR ADAMI!! ÇOK ILGINÇ DI MI?..

MOZART!

PISLIK BACANAKLAR OKTAY & TOKTAY

BAHELE BI.. DÜNYADA GADIN GOKUSUYLA IŞTAHI AÇILAN -KI BURDA CINSEL IŞTAHDAN BAHSEDIYOM- BISSÜRÜ HASTALIKLI ŞAHSIYET VARKEN BUNDAN FAYDALANAK DERIM...

EE?P. NAAPACIK?

SAPIK PARFÜMERI DIYE BI DÜKKAN AÇSAG.. GADINLARIN KILOT, SÜDYEN, ÇORAP, BOK, OSURUK, TER, SALYALARINDAN PARFÜMLER, DEODORANTLAR SATSAG.. IYI OLMA MI?..

ASLAN, ORMANDA TILKIYE RASTLAMIŞ.. TILKI DE BUNU GÖRÜNCEK GEYIK MUHABBETINE SARMIŞ.. ASLAN DA BI ARA SOLUKLANIP DEMIŞKINE.. "NE GADAR GARIŞTIRIRSAN GARIŞTIR GAFAMI.. ENINDE SONUNDA YIYECEM SENI!" DEMIŞ... BIZIMKI DE O HESAP MINA GODUUM... ALLAG! OY-BELIM!..

BEN ÇOCUKKEN, YANI TELEVIZYON TEK KANALKEN "SARA DANE" DIYE BI DIZI VARDI...

BIZIM KÖYLÜLER, HEP SARI DANE DERLERDI O DIZIYE. BI DE "MINIK KONSER" DIYE BI PROGRAM VARDI... ENTEL, DANTEL MÜZIKLER ÇIKARDI... ONA DA "MINIK KANSER" DERLERDI... ÇIKAN MÜZIKLER, KENDILERI VEREM, KANSER EDERMIŞ... NE GÜNLERMIŞ O GÜNLER BE FISLIK...

FILIZ VE PISLIK KELIMELERINI BIRLEŞTIRDIM KENDIMCE VE ORTAYA BU KELIME ÇIKTI... "PISLIK FILIZ" ANLAMINA GELIYOR... KIZ ARKADAŞIMI ÇOK IYI TANIMLADIĞINI DÜŞÜNÜYORUM...

YAV SEN NIYE BANA FISLIK DIYOSUN?P. NE DEMEK OLUYOR YANI FISLIK, ANLAMI NE?.. SÖYLESENE...

GEÇEN GÜN SIZIN EVE GIRERKEN KÖPEENIZ BOBI BENI GOVALDIYDI YA LAN?!.

EVET GOVALADIYDI... NOOLMUŞ?..

OSMAN DEDI KI, SEN HUSUSI "KIS-KIS-KIS!.. TUT OĞLUM BOBI!" YAPMIŞIN KÖPEE!

EVET DOĞRU... NOLACAG?.

INSAN SEVGILISINI AZGIN KÖPEE GOVALATDIRIR MI HIÇ?.. MANYAG MISIN OĞLUM?..

KÜFREDILIP, AŞŞALANDIĞI HALDE, INSANIN PEŞINI BIRAKMIYAN YÜZSÜZ BI SEVGILISI VARSA, GOVALATTIRILIR DA, SKTIRILIR DE!..

CINNET MEFRUŞAT

WAX

Kaan Ertem ve Dengeli Beslenme kitap tahlilleri devam ediyor!!!

Geçen sefer manyetik enerji ile şans oyunlarının etkisini araştıran bir kitabı incelemiştik. Bu hafta sizi Bilim-teknik dünyasından kurtarıp Şiir ortamına sokmak istiyorum.

GONCAİ İŞAR
MUSTAFA ÖZAY
DEFTERCİ - İSTANBUL

Bu hafta tanıtacağım kitabın ismi budur. Öyle büyük müyük bir kitap değil, 8,5 X 13 cm. ebatlarında -yani bir not defteri büyüklüğünde- bir cep kitabı... Kapağa **"Özeldir, Önemlidir"** kaşesi vurulmuş.

Bu cep kitabının şairin bizzat kendisi tarafından yapıldığını zannediyorum. Bunun nedeni, yazılar matbaa dizgisi ile dizilip sayfalara elle basılmış. Bu da bu kitabın az miktarda yapıldığını gösteriyor.

İçindeki şiirlere verilen tarihlerden bu kitabın 1971-1973 arasında yazıldığını zannediyorum.

Peki niye **"Defterci"**? Bilmeyenler için hemen burada açıklayayım,eskiden yani kapkaçın filan olmadığı dönemlerde büyük parklarda ve gezinti yerlerinde -özellikle Sultanahmet ve çevresinde- elinde çantayla dolaşıp şiir yazıp satan kişiler olurdu. Genç sevgililer,askerler vs. bunlardan şiir satın alırdı. İnsanlar sanki kendileri yazmış gibi birbirlerine bu şiirleri verirlerdi.İşte Mustafa Özay ağabeyimizin de İstanbul'un o güzel deftercilerinden biri olduğunu zannediyorum.

Gelelim Şiirlere,

Kitap,yine kitaba adını veren **Goncai İşar** şiiriyle başlıyor.

(Bu şiirlerdeki dizgi hatalarını orjinalliği bozulmasın diye düzeltmeden aynen yazacağım.)

Ben yazdım herkes okusun ne imiş goncai işar/ Zevkle okusun işarımı kadın erkek genç ihtiyar / Takdiri bırakdım gönlünüze kalemim fazla konuşmaz / Tetkiki umum olmak üzere takdim kılındı bu goncai işar.

Şiirlerde dikkatimi çeken bir başka husus da Mustafa Özay ağabeyimizin şiirlerine kocaman imzalar atmasıdır.Ayrıca yazılar dizilirken virgül yerine yanlışlıkla nokta konulmuş.Bu nedenle cümleler ister istemez devamlı olarak kesiliyor.

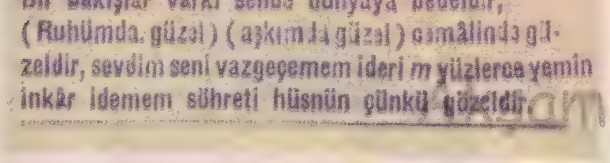

BİR YENİ GAZEL !..

MUSTAFA ÖZAY 15-9-1971 İST.

Bir bakışlar varki sende dünyaya bedeldir;
(Ruhümda güzel) (aşkım da güzel) cemâlinde gözeldir, sevdim seni vazgeçemem ideri m yüzlerce yemin
İnkâr idemem söhreti hüsnün çünkü güzeldir.

LANET OLSUN GÜZELİM!
18-9-1972 Mustafa Özay
Çok saygısız olmuşum maşeret kaydesini aşıyorum / sendeki güzelliğe..bakıp bakıp şaşıyorum / beni kendine parasız bir hamal yapdın../ Gönlümde seni her gün bedava taşıyorum../Mendilim sucuk oldu göz yaşları sile sile./ sabah akşam derdimi döktüm her gün mendile:/ lanet olsun güzelim. sonu gelmez sevgine / şu gönlümde seni hep bedava taşıyorum....

Bence kitabın en çarpıcı şiiri Türkan Şoray'a ithaf edilmiş "Unvan Nemene!" adlı şiirdir.Bu şiirde Mustafa Özay ağabeyimiz diğer şiirlerde az az verdiği Azeri lehçesini doruk noktasına çıkarıyor:

UNVAN NEMENE!
Türkan Şoray'a idhaf
Senünçün yahşi kişi unvan kişi diyerler / Bilmirem yahşi nemene anlamıram unvan nemene / Dilleri Şâd eyleyen yekdayi hüsnü an diyerler / Bilmirem yekdanemene anlamıram hüsnüan nemene/ Aşuptur yüzminleri tümen tümen heyranın / Bilmirem tümen nemene anlamıram heyran nemene / Çevrei hüsnünde olupdur halkai zincir kişi / Bilmirem halkanemene hüsnün nemene zincir nemene.

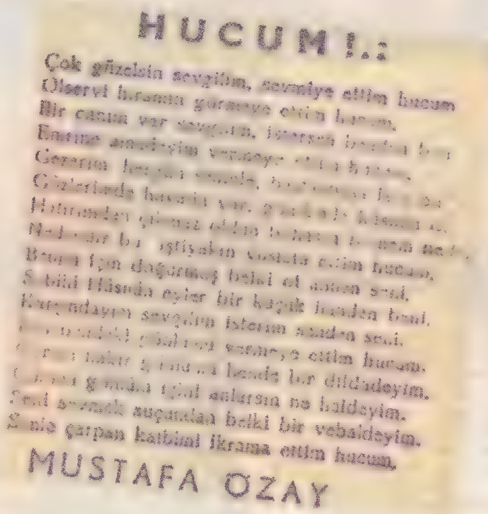

HUCUM !.:

Çok güzelsin sevgilim, sevmiye ettim hucum
Olservi hıramın görmeye ettim hucum
Bir canım var sevgilim, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] doğurmuş belai el [illegible]
[illegible] Hüsnün eyler bir [illegible]
[illegible] sevgilim isterim senden seni.
[illegible] ettim hucum.
[illegible] bende bir dildadeyim.
[illegible] anlarsın ne haldeyim.
[illegible] beiki bir vebaldeyim.
[illegible] çarpan kalbini ikrama ettim hucum.

MUSTAFA ÖZAY

Son olarak bu kitabın tanıtımını "GELİR" isimli şiirle bitirmek istiyorum.

GELİR !
MUSTAFA ÖZAY
Anlayana sivri sinek saz gelir./ Anlamayana davul zurna az gelir / Fukaraysan bir ördek zengin isen kaz gelir / İşkodra'dan Arnavut trabzondan laz gelir / Kış bitince ilk bahar arkasından yaz gelir / karşına bazen bir salako bazen bir kurnaz gelir.

DİKKAT! HERKESİN ELİNDE, HERKESİN CEBİNDE , HERKESİN İŞİNDE, HERKESİN KULLANDIĞI, HERKESİN KABUL ETTİĞİ, HERKESİN TAKDİR ETTİĞİ TEK DEFTER MUSTAFA ÖZAY DEFTERLERİDİR BİLGİLERİNİZE ARZEDERİZ ! (Arka kapaktan)

Henüz şehir terörünün esip de insanları eve hapsetmediği,henüz sevgililerin sevgililer gününde birbirlerine cep telefonuyla "Seni Seviyorum" diye mesaj göndermediği, Kredi kartı diye bir şeyin olmadığı ve dolayısıyla insanların salakça bir tüketim manyaklığına girmediği ve en önemlisi insanların dünyaya daha saf baktığı bir dönemden bize şiirleriyle el sallayan Mustafa Özay ağabeyimize biz de sevgilerimizi gönderiyoruz..Her neredeyse..

erhancandan@leman.com.tr

ERDENER ABİ

1. Baskı: 10.000 LeMan
2. Baskı: 1.000 Cadde
3. Baskı: 1.000 Cadde

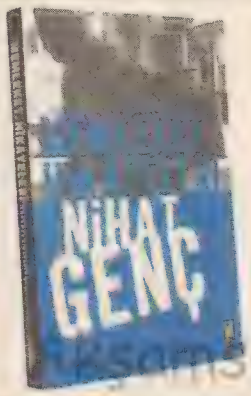

Erhan Candan

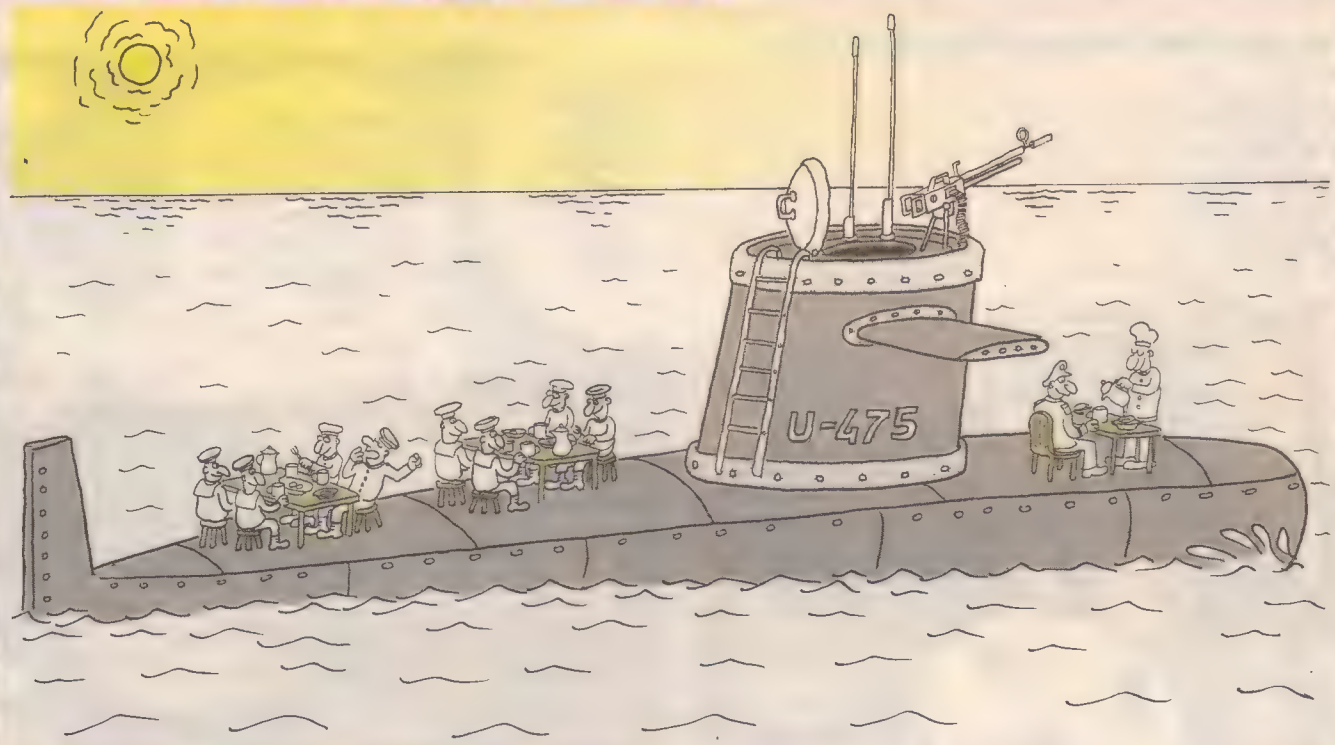

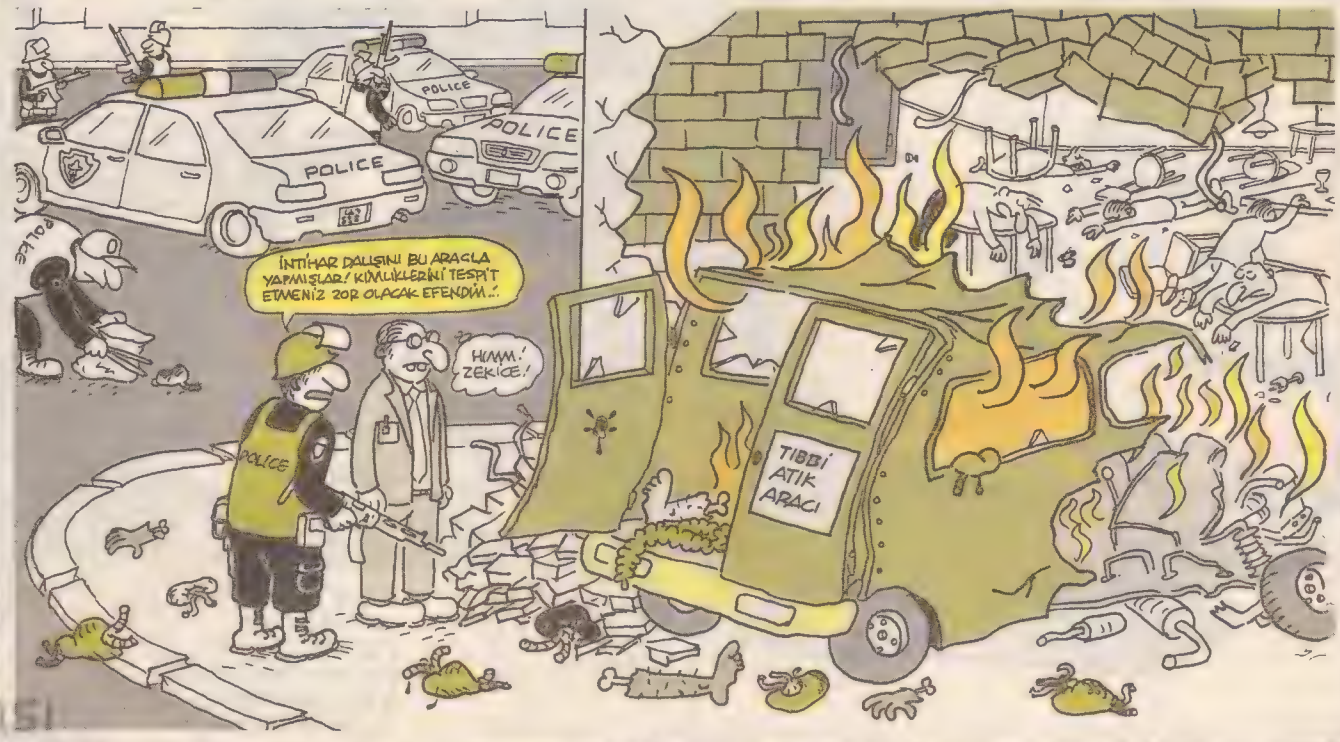

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

TAOCU SEX ÖĞRETİSİNİN DÜNÜ-BUGÜNÜ...

İNANILMAZ AİLE ve BASKIN BASANINDIRCILIK!.

ŞEN DİMAKLAR-3

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Mutlu Olma Şansı

Kalemi aldım gecenin ilerleyen saatinde elime fakat içimdekileri dökebilecek miydim kağıda bu sihirli buluşla. Ya ben anlattıkça daha iyi yazıcaktı; ya da o da benim gibi pes edip artık yazmıyacaktı içime sığdırdıklarımı veya sığdıramadıklarımı.

Mutsuzum, yalnızım, herşeyden önce çok karamsarım. Acaba çevrem de farkında mı bunların, yoksa sadece kendi içimdeki büyük çatışmam veya savaşım mı bu? Bunu aslında ben bile çözemedim değilki çevrem ve yakınımdakiler.

Seferberim dostlarım ve çevremdekiler için. Mutluluğu nerede, nasıl, ne zaman bulabilirim?.. Hiç bir fikrim yok. Gayret veya çaba gösteriyor muyum acaba mutluluğu yakalayabilmek için herşeyden önce bunu düşünmem gerekiyor. Yoksa; mutluluğum kapımı çalmasını amansızca beklemekle mi geçiyor ömrüm?.

Bence hayat çoğu zaman insana mutlu olma şansı veriyor. İş onu yakalayıp bırakmamakta. Bir kaçırınca yuvarlanıyorsun boşlukta amansızca. Mutluluk bir daha kapını çalana dek...

Bir defa kaybedersek belki bir daha bulamayız. Hayat çok fazla mutlu olma şansı vermeyebilir. Yakaladığımızda sımsıkı sarılıp hayatın ve verdiği değerlerin kıymetini bilip ona göre yaşamalıyız

Hayatın herkese bir kıyak geçip bir defa daha MUTLU OLMA ŞANSI vermesi dileğimle...

Yetgin Kılınç.
Atik Mah. 118 Sok. No:35 Silifke-Mersin

Kalemler

Bir yazar tutkusunu, bir ressam penceresini, bir isyan perdesini, bir şeytan uçurtmasını anlamsızlıktan kurtarabilir kalemler. Tüten duyguları kağıda damlatır. Bir kalemin duygusu, güneşte demlenmiş çay tadını verir.

Kalem ulaşılmazlığın kendisidir. Bir gencin denize olan aşkını itiraf etmesini, yoksul güneşin Tanrı'ya yalvarmasını ancak bir ressamın kaleminden görebilirsiniz.

Şeytan uçurtmasını özgürlüğe salmış mavi bir çocuğun, özlem perdesi tutuşmuş bir şairin acılarla yıkanmış ıraklı bir kız çocuğunun gözlerini ancak duygulu bir kalem anlatabilir.

Göğsümüzü acıtan hırçın rüzgarı, sır gibi saklanan özgürlüğü, zincirlere vurulan küçük bir kızın gururunu ancak temiz bir kalem anlatabilir.

Kalemler! Biz bu yola çıkarken dillerden düşmeyen bir şarkıydık. Artık biz insanlar yeterince kirliyiz. Dilimiz paslandı, gözümüz görmez oldu, gönlümüz yandı.

Gelin! Gelin ve sıkılmış bir yumruk gibi hayatımıza girin. Küle dönmüş şafağı, göz bebeklerimizde yakın. Başkaldıran dizelerle beyaz güvercinlerin kafesini açın. Barışın ve özgürlüğün en etkili silahı kalemdir.

Gelin! Dünyayı yönlendiren yüzlerce kör kayıkçının size ihtiyacı var.

Güven Ermiş

Üst Üste Dizili "H"ler

"Yürürken kendimi adımlara teslim mi ediyorum?" diye düşündü, merdivenin bir basamağını iki düşünceli adımda çıkarken. Ardından zirve sandığı başlangıç noktasına baktı. Yeni kavramıştı oysa basamak problemlerini. Sıkı bir analize gerek yoktu. Harfler üşütmüş olabilirdi; ama yorgandan maskeler çivilenmemeliydi satırlara...

Öte yandan boyaları çıkmak üzere olan demir korkuluklardan destek alıyordu. Kanepeye çıkmak isterken ebeveynlerinin, güven verici gülümsemeleri ile poposundan itelemelerini anımsadı.

Yürüyen merdivende yürümek gibiydi yaşantısının geneli. Duraksadı bir an, mavi kalemini demirlere vurarak adımlarını ritmikleştirdi. Sesin titreşimleri her kapıya iletim yoluyla çarpıyordu adeta. "Şşt yapma bakim!' vb emir cümlelerinin genleşmesini istemiyordu. Şer'li cümlelerden haz alıyordu bazen. İkişer ikişer çıkmaya karar verdi, kaldığı yerden. Bacağındaki dar açının tanjantını alsa; karşı bölü komşu.. Ortak payda pek yoktu artık. "Bir bardak yoğurt mayası, tartı, daksil, adaptör (atari için), roman, fazla ekmek..." var mıydı herkesin evinde? Soğuk perdeleri islenmişti kalp kapakçıklarının.

Yerdeki tükrüğü görünce kendine geldi. Çünkü değişmeyen değişkenlikler abartıya kaçmamalıydı.

Kalpten evinin önündeydi. Zilleri çalışmıyordu. Apartmandakiler söyleniyor; fakat çözüm bulmuyordu. Kapı tokmakları önemseniyordu bu durumda. Zildeki şifreyi tokmağa uyarlamıştı "Tık, tık" -Ela gözlü benli dilber- açtı kapıyı. "Ne yemeği yapacağız?" dedi ardından. Pabuçlarını çıkaran üzümlü yoğurt cevabının yarısını kapının arkasına yarısını da önüne verdi umutla...

Burcu / Kırıkkale

Pentagon'da Sıcak Saatler

George Bush'un yeni savaş bakanı Cendoleezza Rice, İran'da yapacaklarını savaşta, hangi savaş rüzgarının esmesi gerektiğine karar vermek için, Pentagon'daki odasında, bir meteoroliji yetkilisinden brifing almaktadır. Gelen bu kişiden de oldukça hoşlanmıştır.

Brifing başlar ve yetkili önce kasırgayı anlatmaya başlamıştır. Condoleezza'nın soru sormasına bile gerek bıraktırmayıp, bütün ayrıntıları gözler önüne sermiştir.

Kasırga bitince sıra poyrazın anlatımına gelmiştir. Bu sırada bu yetkili Condeleezza'yı her geçen saniye daha fazla etkilemeye başlamıştır. Bu kişinin ses tonu, gözlerindeki ışıltı, nezaketen gösterdiği hafif gülümsemeler, sanki ruhunu okşuyordu. Bu sırada Condoleezza iki kadehe kırmızı şarap koyar ve hem brifing devam eder hem de şaraplar yudumlanır. Şarapla birlikte ortam biraz daha ısınmıştır.

Poyrazın anlatımı da bitmiştir. Sıra melteme gelmiştir ki artık ipler yavaş yavaş kopmaya başlamış, ortam sıcak, çok sıcak olmuştur. Condoleezza'nın duyguları bu sıcaklığa dayanamamış, tamamen benliğini sarmış ve arzuları demir kapıları yıkıp dışarıya çıkmıştır. artık kalbine doğru saplanan oklara dur diyememiştir. Kendi kendine, ben ne yapıyorum, bu kadar koşturmaca, yok Ortadoğu, yok İran, yok onlara aydınlık, yok onlara demokrasi. Peki bu arada ben nooluyorum. Hiç. Hiçbir şey yaşamadan geberip gideceğim. Hayır. Hayır, yok öyle yağma, artık nasıl mutlu olunur görün bakalım, diyerek ani bir hamle yapar ve bu kişinin dudaklarına sahip olur. Odadaki meltem havası yavaş yavaş kasırgaya dönüşür ve bunları masanın üzerine fırlatır, tam bu sırada içeriye biri girmiştir ve bu kişi maalesef Condoleezza'nın kocasıdır. Koca önce gördüklerine inanmaz, sonra inanır, bir süre donup kalır. Sonra hiçbir şey söylemeden odadan çıkar. O gece bir uçak bulur Amerika'dan ayrılır, ertesi gün geldiği ülke Türkiye'dir.

Ayağının tozuyla Serap Ezgü'nün programına katılıp, konuklardan biri olan Caner'in annesi Semra Hanım'ın yanına oturur. Söz sırası kendine geldiğinde eşinin ihanetini bir bir anlatmaya başlar, gözleri dolmuştur, ağlıyordur. Serap sorar "Mr. Rice peki programımıza katılmanızdaki amaç nedir?" Mr. Rice "Amacım bana bu ihaneti yapan Condoleezza'yı 70 milyonun önünde rezil etmektir" deyip öfkesini devam ettirirken telefon çalar ve arayan Condoleezza'dır. Condoleezza selam faslından sonra "Serapcım bu herif kaç aydır çalışmıyor, evi ben geçindiriyorum, ayrıca ev işlerinde de bana yardım etmiyordu" derken Semra Hanım mikrofonu kapar ve "Condoleezza Hanım, her eşi çalışmayan kadının, kocasını aldatması mı lazım, utanın, utanın" diye ayıplar. Serap Ezgü'de "Sen böyle yapmakla kadınlarımıza ne kadar kötü örnek olduğunun farkında mısın rezil Rice" deyip görüşmeyi kapattırır. Ve Mr. Rice'a "Ağlamayın beyefendi, daha yaşınız genç bu Condoleezza'dan sana hayır yok, madem buraya geldiniz, sizi burada temiz sütle beslenmiş bir hanımla evlendirelim, mutlu bir yuva kuralım" deyip sakinleştirir ve program biter...

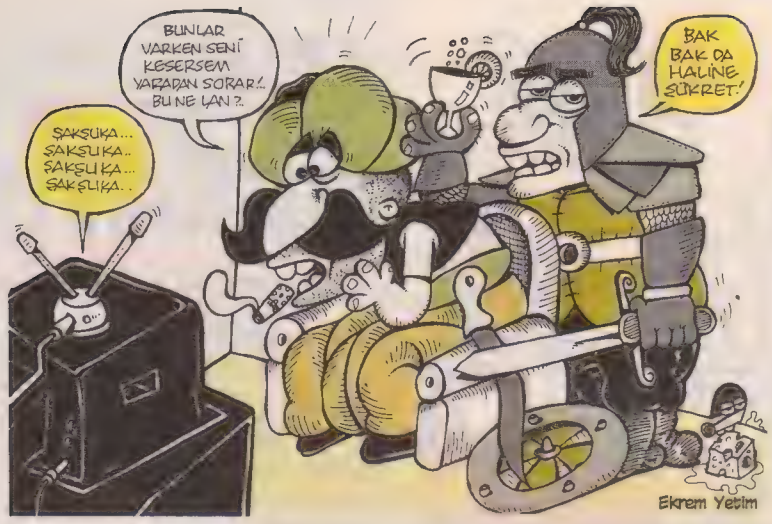

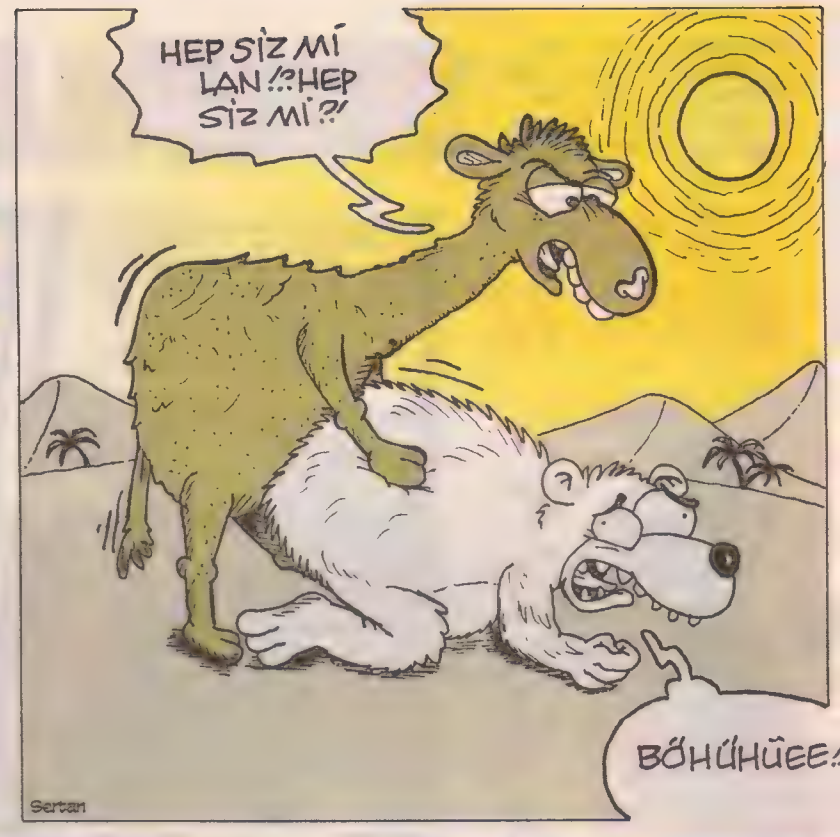

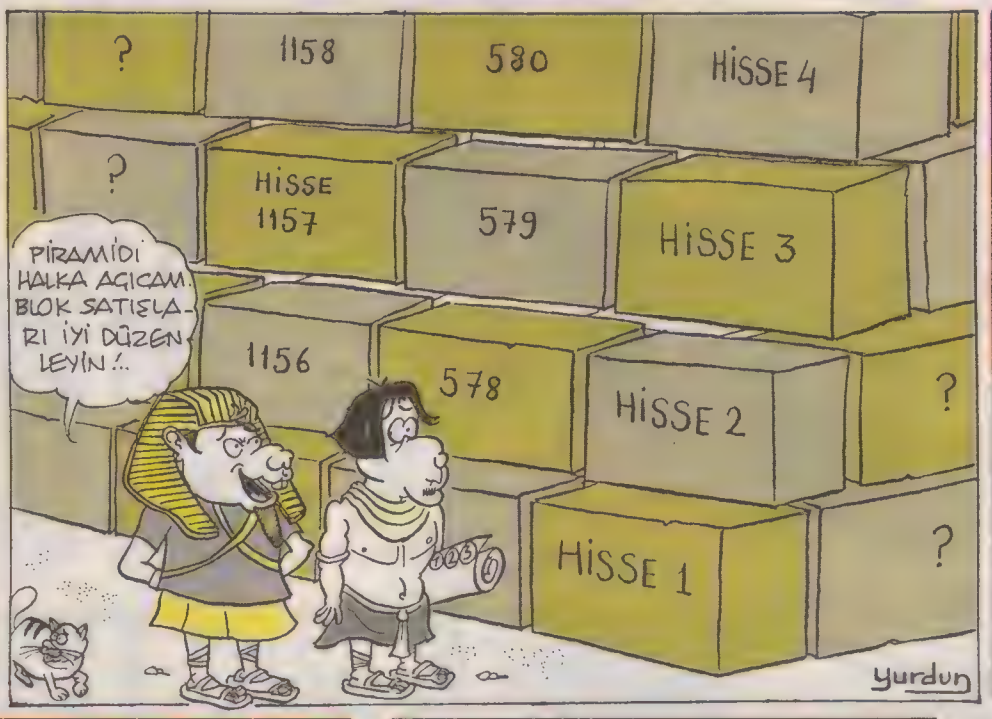

Arkadaşımız, dostumuz sevgili Laykamız vefat etti... Sahibi olan dostumuz Tunç'a başsağlığı diler Laykanın toprağı bol olsun deriz...

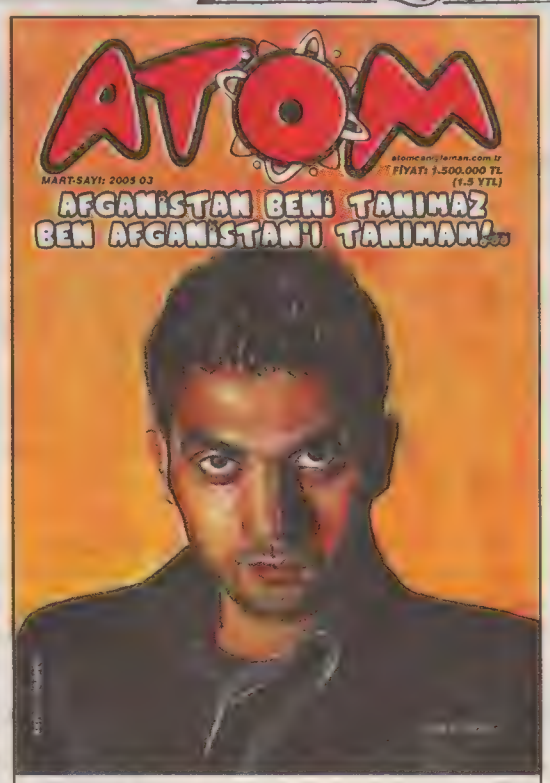

Alabildiğine duruluk.. Olabildiğince berraklık... Burdayız **KARA FUAT!..** İşte sana yeni **ATOM...** Kuşe kağıda cıldır!.. **ÇIKTI!..**

yeniHarman okurlarının dikkatine: Dergimizin boyu küçüldü, kağıdı kuşe oldu, içerik aynen ve tam gaz devam... Klasik ve son olarak sakın bu sayıyı kaçırmayın...

LeMan
SAYI: 695
4 MART 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yay n Ltd Şt
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGUN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet FÇRİK ● Metin FİDAN ● Nihat ÇENÇ ● Feyhan GUVER ● Guneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan OZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzı OZŞAHİN ● Mehmet OZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

KOZALAK'TAN TEKME-TOKAT, ZOPA İLE HIZLANDIRILMIŞ ŞİİR DERSLERİ ALIP ONBEŞ GÜNDE ŞAİR OLUP EDEBİYAT ALEMİNE ZUHUR EDEN PRİMADONNA ŞAİR

ŞAİR ŞEHRİYE

BİR ERKEK ÖMRE, ÖMRE BEDELDİR

kocalarımız hem döver hemde severler
kaşındık mı gözümüzden anlar bilirler
kahvede kumarda çok cefa çekerler
bir erkek ömre ömre bedeldir

asla kıymazlar saçımızın bir teline
döverse vardır sebebi bu böyle biline
canım kurban olsun söven diline
bir erkek ömre ömre bedeldir

yatakta olmalıyız ziyedesiyle dişi
fakat lakin sokakta gayet ciddi bir kişi
yoksa allah muhafaza sokar g.tümüze fişi
bir erkek ömre ömre bedeldir

gerektiğinde kodumu oturtturabilmeli
başıboş bırakmaya gelmez karı milleti
nerden çıkmış bu feministlik illeti
bir erkek ömre ömre bedeldir

akılları tabi ki ç.klerinde olacak
yoksa günün stresi nasıl çıkacak
her daim kanım kocam için akacak
bir erkek ömre ömre bedeldir

yemezsem uyuyamam kocam dayağını
her daim yıkarım güzel toynağını
çitilerim donunu misk amber çorabını
bir erkek ömre ömre bedeldir

metrosexsüel erkek hiç olur muymuş?
bir erkeği gösteren kılı,boklu donuymuş
beni benden alan ağır ter kokusuymuş
bir erkek ömre ömre bedeldir

sol kroşesiyle kendimden geçerim
sağı pek bi yamandır mor farımı sürerim
günü boş geçirirse derbederim naçarım
bir erkek ömre ömre bedeldir

bir yerde okuduydum olmuşum mazoşistik
uzak doğu figürleri havayı yapar mistik
kan dolar başımın altındaki yastık
bir erkek ömre ömre bedeldir

bu gün fiske vurmadı bana o zalım yar
yoksa acep aramızda başka biri mi var?
yağsada şakaklarıma lapa lapa kar
bir erkek ömre ömre bedeldir

sağolsun eksik etmez karnımdakı sıpayı
saklıyorum kafamda kırdığı ilk sopayı
her gece hazırlarım rakısıyla rokayı
bir erkek ömre ömre bedeldir

terk edemem etmem ilk sevdiğimi
onun yanında açtım şiş ve mor gözlerimi
çıtımı bile çıkarmam kırsada ellerimi
bir erkek ömre ömre bedeldir

bir tokadın tadını tatmayan bilmez
yumruk,kafa,uçan tekme tadından yenmez
ben aştım onları sumsuk beni kesmez
bir erkek ömre ömre bedeldir

diyorlar olmuşsun dayak arsızı
öldürürüm kocama göz koyacak hırsızı
yankılansın odalarda kemiklerimin çatırtısı
bir erkek ömre ömre bedeldir

kimisi derki bana dayak delisi
kocam satanik misali bende onun kedisi
erim bi tanedir gerisi boş gerisi
bir erkek ömre ömre bedeldir

Şair ipek ÖZSÜSLÜ

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

CHAGHAG
kozzi@leman.com.tr

LEHCE-TÜ HAKAYIK

kemalkenanerge

Çıldır Gölü : Kışın girmemekte fayda var. Yazı bekle, çıldırmadan yüz işte demeye getirmişler...

Derin Devlet : Atlantis Cumhuriyeti...

Turizm Otelcilik : Turistlere de aynı eğitimi versek ayıp olur mu acaba?..

Dünya Bankası : Aha, Bülent Ersoy'un paraları nereye sakladığını bulduk...

29 Şubat : Kış Olimpiyatları için daha ideal bir tarih düşünemiyorum ama siz bilirsiniz tabi...

Mısırlı Ahmet : Elinde mısırla mı dolaşıyodur nedir?..

Iska : Sıskaya ateş etmenin doğal sonucu...

Aydın Doğan Ödülü : Aslında bütün ödülleri Aydın'a vermiş oluyolar ya hadi neyse...

Bayan Eleman : Elewoman yani...

Ten Uyumu : Bu kadar ince ayar bizi bozar aga. Ben ter uyumuna bakarım...

İntihar Süsü : Kendimi ben boğazladım. İmza : Ben...

Chucky : Agresif Pinokyo...

Ne İdüğü Belirsiz : Bak şimdi ben de merak ettim ne idüyo acaba?..

Kısır Döngü : Sezen Aksu'nun yeni sidisi...

Taş Plak : Beyonce'nin yeni sidisi. Yavrum benim...

Adam Sendecilik : Adam Sandler'le bi alakası olabilir. Ama olmayabilir de. Herneyse bizi ilgilendirmez...

Seçmeli Ders : Derslerin hiç birine girmemeyi seçebiliyo muyuz peki?..

Katık : Ekmek arası kimyasal atık...

Siyanür : Maktül cinayet aletini içmiş komserim... Anlıyorum çocuğum, sen kapat ben sonra seni arıycam...

Yeni Türkü : Şu yeni lafını artık şeyetmesek diycem ama saçma olabilir diye demiyorum farkındaysanız...

Sıcak Çikolata : Ilık gofret var mı peki?..

Verkaç : Ya da direk kaç, sonra evde buluşuruz, orda verirsin...

696

11 Mart 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/11- 1 YTL (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü şenliklerle kutlandı

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — BAYIR GÜLÜ

RAKİ 19

Araştırmacı gazeteci Uğur Dündar bu sefer de sahte rakı imalatanelerine karşı...

Uğur Dündar: Burda kaçak rakı üretildiğine dair bi ihbar aldık, çatıyı açar mısınız?

Ertan Kolpazan (Sahte Rakı Üreticisi): Uğur Bey böyle helikopterden atlayarak gelmişiniz ama kapıyı çalsaydınız da açardık hani... Hayır patapata sesleri duyunca komşu sahte helikopter üretti de başımıza mı düşüyor acaba diye ürktük...

Uğur Dündar: Evet içeri girdiiik ve işte sizde gözlerinizle görüyorsunuz, bu pis batakhanede en az 7700 şişe rakı, 2500 litre metil alkol, 35 bidon anason ve binlerce lolipop bulunmakta...

Ertan Kolpazan: Şimdi Uğur Bey, satıcı değil içiciyiz biz... İnanın bunların hepsini çoluk çocuk oturup bi ayda tüketiyoruz biz... Ancak bizde lolipop yenmez, onlar nerden gelmiş çözemedim henüz...

Uğur Dündar: Etil alkol yerine metil alkolle yapılan rakı insanı öldürebilir... O zaman sen ya içmiyorsun ya insan değilsin Ertan! İnsan olduğuna dair belgelerin tam değil mi?

Ertan Kolpazan: Yaa tamam satıyoruz ama biz koca bi aile şirketiyiz... Bakın arkada labaratuvarımız var, orda koskoca formaldehitler, van der vals bağları falan oluştururuyoruz... Ama ufacık bi "m" harfini unutmuşuz diyeyse tüm bu tavır, şurda 10 dakkalık hukukumuza yazık Uğur Bey... Oğlum şu kasadan Uğur Amca'na aç bi küçük...

Uğur Dündar: Aile şirketi diyosun ama bu aile şirreti olmuş sayın Kolpazan... Bu rakılar yüzünden 19 kişi öldü, Raki serisi gibi vurduğu indiriyor valla bunlar...

Ertan Kolpazan: Dimi ne güzeldi o Raki serisi? Hele o Raki 4'deki İvan Dragon'un buz gibi bakışları... Oğlum buz da getir rakının yanına, bide peynir keselim Uğur Bey'e... Gerçi çocuğun fen bilgisi dersi için yetiştirdiği kültür mantarlarıyla aynı havayı solumaktan biraz karardı ya peynir, olsun...

Uğur Dündar: İnsanların hayatlarını kararttığınızın farkında mısınız sayın... İzleyicilerimden özür dileyerek artık sayın diyemeyeceğim bu adama... Farkında mısın Ertan Kolpazan? Pis batakhaneci Ertan! Kaç kişi kör oldu, kaç kişinin sinir sistemi iflas etti bu sahte rakılar yüzünden biliyor musun?

Ertan Kolpazan: Burdan Uğur Abimin nezdinde soruyorum Türk halkına! Bu zalım hayatta, bu kirli dünyada acı verecek bu kadar şey varken, hangimiz zaman zaman olan biteni görmemek, sinir sistemimizi aldırmak istemiyoruz ki ha? Hümanistlik olsun, vejeteryanlık olsun, bunlar vazgeçilmez aile geleneklerimiz... Vejeteryanlık demişken roka, yeşillik falan da doğrayalım istersen rakının yanına...

Uğur Dündar: İstemem senin leş gibi rakını... Ha gezdiğimiz bu sahte labaratuvarında şişenin içinden farkı yok ya... Ekibimizdeki böcek bilimcisi arkadaşa sormak istiyorum, bu ortam ne kadar steril?

Bedri Kertenkelebek: 40 yıllık böcek bilimcisiyim hayatımda görmediğim envai çeşit böcekle tanıştım, kaynaştım şu kısa zaman zarfında... Ahada bi tane daha ısırdı ensemden...

Ertan Kolpazan: Şimdi onlar bizim çocuğun fen bilgisi dersi projesi üretimi oluyor... İlginç olan proje sonunda üstlerine litre litre rakı dökmemize rağmen yaşamakda ısrar etmeleri... Hatta bikaçının evrim geçirip bizi "Yanlış yoldasınız abi" diye uyardığını da söyleyebilirim... Ayrıca durumu şirket CEO'suna rapor edeceğim...

Uğur Dündar: Seyircilerimizi de uyaralım, bu sahte rakıları içenlerde mide bulantısı, baş dönmesi ve kusma görülüyor...

Ertan Kolpazan: Hamileliktendir o...

Uğur Dündar: Neee?

Ertan Kolpazan: Uğur'cum sende bilirsin ki, bu içeceğin alımından sonra yan etki olarak, senkronize coşan bedenlerin hoyratca savrulmalarıyla birlikte görülen fizyolojik bi durum bu...

Uğur Dündar: Kes kes terbiyesiz adam... Bu rakının dibindeki tortu, bu iğrenç koku... Sonra yerine oturmayan kapak, tüm seri no'ları aynı mamüller... Hem kaçak üretiyorsun, yetmiyomuş gibi bide bozuk ürünlerle halkı zehirliyorsun... Ne diyeceksin tüm bunlara?

Ertan Kolpazan: Pardon soruyu tam şeedemedim! Hayır aklım lolipoplarda kaldı, nerden, nasıl girmişler mekana diye... Ayrıca Uğur'cuuum, iki gözüm... Geçmişimize ve yaşadıklarımıza hürmeten bu agresif tutumunu affediyorum...

Uğur Dündar: Bakalım yüce, ulu, tapılası Türk adaleti de seni affedecek mi kolpazan Ertan!

Ertan Kolpazan: Müşterilerime son mesajım, rakı içen öldü de su içen ölmedi mi, sahte rakı içen öldü de normal rakı içen ölmedi mi! Ne diyor tekno arabeskci Önder klibinde, "Her canlı ölümü tadacaktır."... Bu arada rakını da al istersen Uğur'um... Ben de Önder'in o naif şarkısını mırıldanayım bi kuple "Çak gardaş çak hayatın çarkınaaa"... Ah burnuuuum... Ne vuruyosun yaaa?

Uğur Dündar: İşte sayın seyirciler Arena'da bi pislik, bi ifrit yuvasını daha ifşa etmiş bulunuyoruz... Gördüğünüz gibi her yer kan içinde, ki bu bi imalatane için sağlıksız bi durum... Değil mi Bedri? Bedrii? Yaav arkadaşım şu baskınlarda ikram edilen şeyleri tadmayın dedim kaç kere... ... Hayır masa donattılar, ben almıyosam var bi sebebi diye düşüneceksin ama dimi? Oh olmuş sana pisboğaz Bedri...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

GEZ ◉ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mizbot@leman.com.tr

LeMan

Başbakan Tayyip Erdoğan, Sefer Selvi'nin ardından Musa Kart'ın kedili karikatürüne verdirdiği cezadan sonra aldığı tepkiler üzerine "özgürlüklerin de çizginin de bir sınırı olmalı" dedi. Biz de sayın Erdoğan'a diyoruz ki;

ŞİMDİYE KADAR ÇİZGİMİZİN SINIRLARINI BİZ BELİRLEDİK BUNDAN SONRA DA BİZ BELİRLEYECEĞİZ... TARAMA UÇLARIMIZIN UCUNDAN KİMLER GELDİ KİMLER GEÇTİ...

Baba Erdoğan, "yedek milletvekili olsun" önerisini ortaya atarken oğul Bilal Erdoğan birkaç yıl sonra ABD'den Türkiye'ye dönüp AKP'den siyasete atılacağını açıkladı...

Okan Bayülgen'den sonra Serdar Turgut'ta komünist olduklarını beyan ettiler..

Fethullah Gülen'i övmek serbest, eleştirmek ve sorgulamak yasak.. Cumhuriyet gazetesinde Hikmet Çetinkaya'nın yazı dizisi mahkeme kararıyla durduruldu..

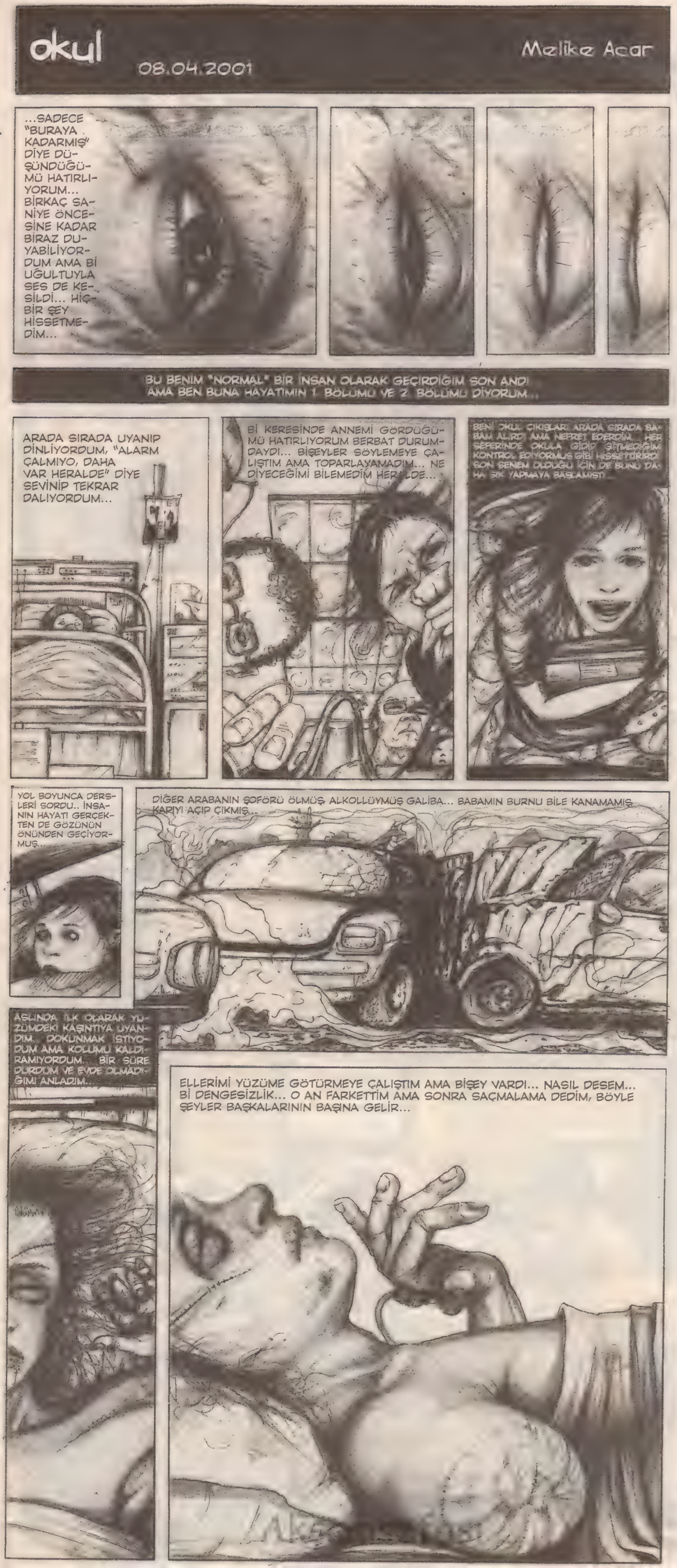

TÜRKİYE'NİN YÖNETİM ŞEKLİ KRALLIKMI?

Aksaray PAŞAOĞLU

Bilmiyorum Uzakdoğu'da siz varken **hiç deniz yükseldi mi?** Ve siz **15 metre yüksekliğindeki suların altında kaldınız mı?** Ben kaldım. Nasıl bir duygu olduğunu anlatmaya çalışayım. **Ama daha önce size çok güzel bir haberim var.** Bilmiyorum gördünüz mü? Daha önce **Zerda** adlı televizyon dizisinde kullanılan **20 milyon liralık Zerda dizisi banknotları** enteresan bazı kişiler tarafından piyasaya sürülmüş ve Türk insanı farketmeden bu paraları **gerçek 20 milyon yerine** kullanmaya başlamış. Bence o çok güzel. Piyasanın buna ihtiyacı vardı. Biliyorum, halkımızın "**Zerda parası**" kullanmaya başlaması bazı **şantör entellerin** hoşuna gitmeyecek. **Halkın çok sevdiği** Zerda dizisinin parasının **yoz para** olduğunu **RTÜK**'e şikayet ederek yine halk düşmanlığı yapacaklar. Bence Türk insanı **kek değil.** Bence de. Cuma sabahı evde otururken gazetede o çok müthiş haberi görünce o haber **bir Türk olarak beni çok gururlandırdı.** Japonya'da **"Sahibini yüzünden tanıyan cep telefonu"** yapılmış. Bilmiyorum biliyor musunuz? Oturduğumuz evin kapıcısı Japonya'ya haftada bir kez sadece Perşembe günleri gidiyor. Ve sizin Cuma günü bir ürüne **çok acil ihtiyacınız olsa** kapıcıyı gönderemiyorsunuz. Sizce Türkiye'nin yönetim şekli cumhuriyet mi? **Bence krallık.** Ve Türkiye'nin kralı bence kapıcılar. Onun için Cuma Cuma **Japonya**'ya kendim ben gittim. Ve **sahibini yüzünden tanıyan** o telefonlardan alıp ilk uçakla döndüm. Bakın sonra ne oldu. Onu anlatacağım. **Önce Uzakdoğu'da yaşadığım o müthiş anları anlatayım.**

TÜRKİYE DÜNYANIN İKİNCİ ÖZGÜR ÜLKESİ

Bakın geçenlerde birden bire eşimle birlikte çok enteresan bilin bakalım biz neredeydik? **Evet bildiniz.** Etik olarak nasıl bildiğinizi sormayacağım. **Sorarsam bunun demokratik olacağından emin değilim.** Bakın eşimle birlikte son derece uçağa atlayarak **Bahamalara Eleuthera Adasına** uçtuk. O çok harika. İnsanı **Bahama**'nın kapısında boynuna **Püftelya** çiçeklerinden çok harika **eftel** kolyeler asmış dünya güzeli **Bahamalı kızlar** karşılıyor. **Bahamada kalçası 91 olan kadın biliyorsunuz sınır dışı ediliyor.** Türkiye son derece demokratik olduğu için bizde böyle sorunlar yok. Mesela bizde kadınlarımızın **bel çevresi bile 91** ama buna karışan yok. Kadınlarımız **fıçı gibi.** Türkiye, dünyanın kadınları en özgür ikinci ülkesi. **Fena mı?** Lanet olsun, **hayır.** Türk gazetecisiyseniz ve Bahama'daysanız, şaraplı kafayla iki elinizi boru gibi yanyana yapıp göz önünüze bu **etten dürbünü** koyup baktığınızda Türkiye oradan size çok **masalsı** görünüyor. Biz Bahamalarda **Poseidon Resort** adlı çok harika denizin **15 metre altındaki** mütevazı bir otelde kaldık. Üstelik ucuz mu ne gibiydi bilmiyorum. **Gecesi 1500 dolar.** Otel henüz hizmete girmemiş. Odanızın balkonuna çıkıp derin bir nefes çekince havaya bakarsanız sıcak ülkelere göç eden **palamut sürüleri** başınızın üstünden geçiyor. Alnımın ortasına bir palamut pisleyince şans getiriyormuş. **Baham-go** adı verilen piyangolardan aldım. Bir bok çıkmadı. Ama inanın **Türkiye'de aldığım piyangolar çok daha güzel çıkmıyor.**

TEPSİDEKİ MÜTHİŞ UZAYLI

Cuma günü **Japonya**'dan aldığım **"Sahibini yüzünden tanıyan telefon"** bakın cumartesi sabahı ben ona kahvaltıda günaydın deyince o bana hiç **selamsızda gibi** cevap vermedi. O anda bir terslik olduğunu ben anladım. Acaba ben telefonu kıracak kaba bir davranışta mı ben bulundum derken gözüm Alman gümüşü tepsiden **narsis** gibi ben kendimi görünce ben de tanıyamadım. **Yüzüm uzaylı gibi koyu mosmordu.** Ve o anda masadaki gazeteye ben bakınca **Türkiye, ABD'nin bir milyar dolarlık hibesini reddetmiş.** Ve ben daha onu okumadan haber yüzüme renk olarak yansımış.

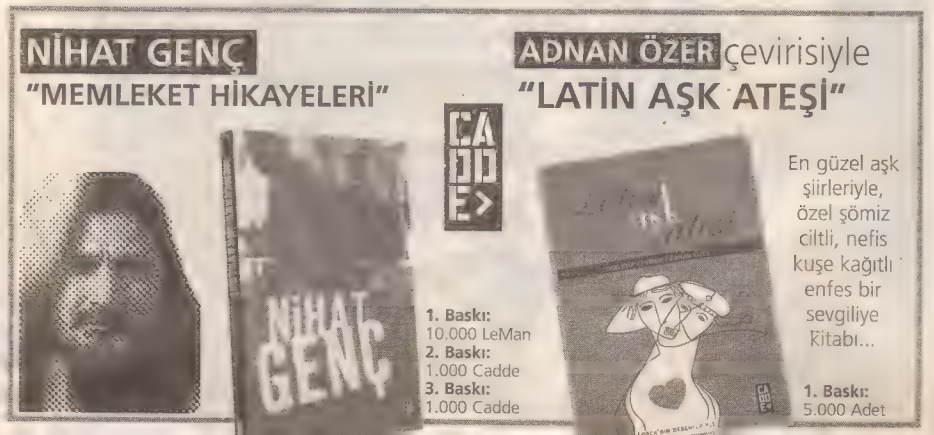

GATANA

TUNCAY AKGÜN
&
KEMAL ARATAN

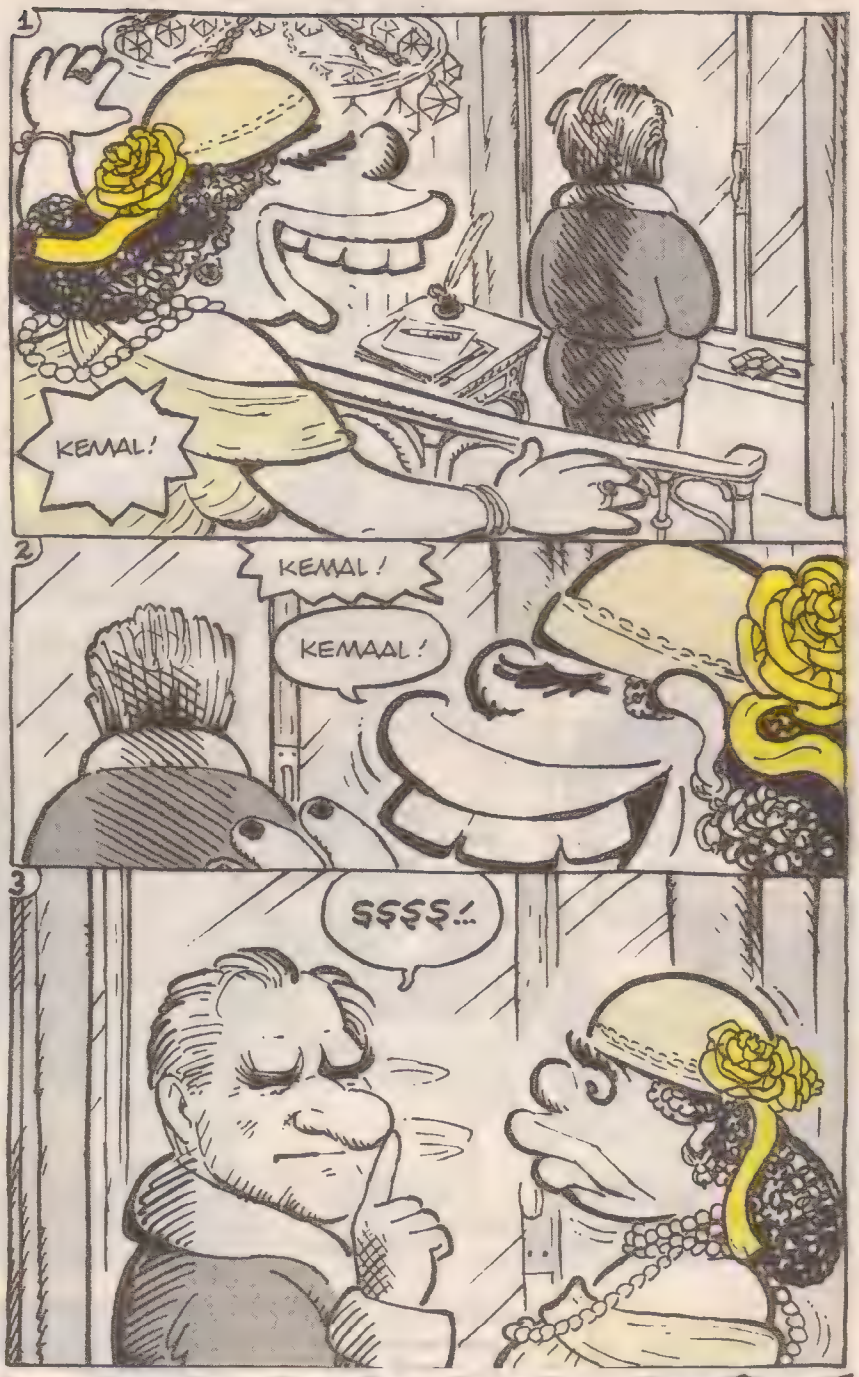

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

PANTOLON

metin fidan

ANNEM SÜREKLİ AĞLIYORDU VE SİNİRİMİ BOZUYORDU... DURMADAN, BEN HASTANEDEYKEN GELİP GİDENLERİ SAYIYORDU... ŞU GELDİ, BU GİTTİ, KEREM HİÇ AYRILMADI, EBRU HERGÜN GELDİ FALAN FİLAN... SANKİ ÖLMÜŞÜM GİBİ...

ASLINDA HERŞEY SİNİRİMİ BOZUYORDU... SÜREKLİ UYUMAK İSTİYORDUM... BİR GECE KEREM'İ ARADIM VE AYRILMAK İSTEDİĞİMİ SÖYLEDİM... KESİNLİKLE OLMAZ DEDİ, "SENİ ALDATIYORUM" DEDİM, İNANDI...

BABAM ÇOK AZ YANIMA GELİYORDU VE KONUŞURKEN YÜZÜME BAKMIYORDU... RAPORUN SÜRESİNİN DOLDUĞUNU TORPİLLE TANIDIKLA TEKRAR ALDIĞI RAPORLARI GÖSTERİP BİŞEYLER ANLATIYORDU... SONRA DA BEN HOCALARINLA KONUŞTUM MERAK ETME DİYİP ÇIKIYORDU...

EN SON DÜŞÜNDÜĞÜM ŞEY OKULDU... O YIL BÜTÜN DERSLERDEN KALMIŞTIM VE BABAMA ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM HAZIR OLABİLECEĞİMİ SÖYLEDİM... BENİMLE DAHA FAZLA İLGİLENMEYE, DAHA ÇOK PARA VERMEYE BAŞLAMIŞTI... İLK KEZ PROTEZİ DENEDİĞİM GÜN "NASIL OLDU" DEDİ, "HİÇ YOKTAN IYIDIR" DEDİM... BOĞULURCASINA GULMÜŞTÜ ONU HİÇ OYLE GÖRMEMİŞTİM...

BUNU ASLINDA DIŞARI ÇIKARKEN KULLANIYORDUM. AMA KOLUMUN GİTTİĞİNE ALIŞMAYA ÇALIŞIRKEN PROTEZ BUNA ENGEL OLUYORDU... SABAHLARI UYANDIĞIMDA BİR SÜRE SANKİ KOLUM HİÇ KESİLMEMİŞ GİBİ GELİYORDU...

1 YIL BOYUNCA NEREDEYSE GÖRDÜĞÜM RÜYALAR KLASİKLEŞMİŞTİ.. GENELDE YERİNE YENİ BİR KOL ÇIKIYORDU YA DA PAZARLIK YAPIYORDUK, GÖZLERİNE KARŞILIK ESKİ KOLUN FALAN GİBİ... PROTEZDEN SONRA YENİ KABUSLAR GÖRMEYE BAŞLAMIŞTIM, ESKİ HALİMLE GÖRÜYORDUM KENDİMİ, Bİ DAHA TAKMADIM...

İLK DÖNEM YİNE GİDEMEDİM, EVDEKİLER BİŞEY DEMEDİ, 2. DÖNEM ÇOCUKÇA DAVRANDIĞIMI SÖYLEDİLER. ASLINDA HAKLILARDI AMA HAZIR DEĞİLDİM...

SANKİ BÖYLE BİŞEY OLUCAK!..

BİRGÜN BABAM ELİNDE BİR ZARFLA GELDİ; "AL SEN AÇ" DEDİ SİNİRLE... OKULDAN ATILMIŞTIM.. BEN... OKULA DÖNÜCEKTİM... SADECE BİRAZ DAHA...

O GÜN HİÇBİR ŞEY DEMEDİLER, FAZLA NORMALDİ HERŞEY. O ANA KADAR BEN HEPİMİZ GÜÇLÜ OLMAYA ÇALIŞIYORDUK. AMA O GECEDEN SONRA ANNEM FARKINDA OLMADAN BANA YİYEMEYECEĞİM BÜYÜKLÜKTE LOKMALAR KESMEYE BAŞLADI...

ARADAN 4 YIL GEÇTİ HALA TAM DÜZARAK KULLANAMIYORUM AMA ARTIK GÜNLÜK İŞLERİMİ KENDİM YAPABİLİYORUM. SADECE KABUS OLARAK DEĞİL GÜNLÜK HAYATIMDA DA DEĞİŞİMİN YERİNE ALIŞTIĞIM ŞEYLER YAŞIYORUM VE OKULA DÖNÜCEKTİMİN YERİNE MESLEĞİM YAPACAKTIM DİYORUM

ÜZGÜNÜM KARDEŞ AMA RAPORLARINIZI İNCELEDİK : YİRMİ İKİ SANİYELİK ÖMRÜNÜZ KALMIŞ :/

NE ?..OLUR MU CANIM ÖYLE ŞEY :/ HEH HEH :/ YANİ...BEN...ÇOK SAÇMA BU :/ AY...

YİRMİİ...ONDOKUUZ..VALLA BİZ DE ŞAŞKINIZ :/ SON ANLARINIZI İYİ DEĞERLENDİRİN ... GÜLÜN EĞLENİN ...

ONDÖRT... ONİKİİİ ...

NEZLE, BULAŞICI Bİ HASTALIK DİMİ ?.. AMA MERAK EDİYOM :/.. MESELA, SENİ ÖPSEM BULAŞIR MI BANA ?.. DUDAKTAN MI BULAŞIR... ÖPÜ...YANİ ...

AY NE DİYOSUN YA :/..SNIF :/..NE ÖPÜCÜÜ , NE DUDAA... HIRK :/..HASTAYIM ZATEN MELİH, SAÇMALAMA :/

YOO BENİM İÇİN FARKETMEZ :/.. BULAŞSIN BANA DA YANİ'... ÖPEBİLİRİM BEN ARKADAŞ DİİL MİYİZ ?..

ALİ ABİ :/..İLGİNÇ OLMAK İSTİYOM YAA :/.. İLGİNÇ, DEĞİŞİK DAVRANMAK İSTİYOM :/..KIZLAR, İLGİNÇ TİPLERİ SEVİYO MESELA... FARKLI VE İLGİNÇ BİRİ OLMAK İSTİYOM :/..

YAVRUM YETERİNCE İLGİNÇSİN SEN :/.. FAZLA AYKIRI DURURSA, DEVRİLEBİLİR İNSAN ...AZ BİŞEY UYUM SAĞLAMAK DA LAZIM...

HEM UYUM SAĞLAMAK, HEM İLGİNÇ OLMAK İSTİYOM ...İKİSİ AYNI ANDA OLUYO MU PEKİ :/?

TAMAM, KONUŞURUZ ... SEN ŞURDAN İKİ ŞAY SÖYLE BİZE ...KENDİNE DE ORALET SÖYLE!

KAKAOLU ORALET SÖYLİYCEM, İLGİNÇ OLUYM AZ :/.

AL :/..DÖNERİ, ARTIK SEN KESİCEN :/..Bİ USTA OLDUN... ERİŞTİN BU MEVKİYE ... LAN ?..KALKH AYAA :/.. NAAPIYON ÇÖMELİK ?!

USTA, HANİ "KİL BİL"DE FİLAN VAR YA :/?O ŞEKİLDE DEVR ALIYIM KILICI NOOLUR :/..BENİM İÇİN ANNAMU ÇOK BÜYÜK ÇÜNKİ'...

LA OOLUM KALK AYAA :/.. PANTOLONUN DİZLERİ KİRLENİYO... BAK VERMİYCEM... KALKH...

mellike@leman.com.tr

mefi@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

TP SUNAR ULU BİLGE DANDOL-DENYUS VE NE İDÜĞÜNÜ BİLEMEYEN ADAM...

ULU BİLGE, NESKAYFE-NİZ.!

LAN OOLUM NEDİR BU SENDEKİ "Y" SAPLANTISI ?.. NES'LE KAFE'NİN ARASINA İLLA Bİ "Y" SOKUYON... YALNIZ-LIK MI, YILGINLIK MI BU "Y" ACABA ?. YADA YAVSAKLIK MI ? GEÇMİŞİNDE NELER OLDU Bİ İRDELEMEK LAZIM...

ULU BİLGE, İRDELEME DEDİNİZ DE... AKLIMI KURCA-LAYAN BİR ŞEY VAR.. ŞU DAĞLARA BAKIYORUM DA NİCEDİR...

EEE ?. HAYIR. DIR !.

DERİNE DOĞRU SIRALANAN TEPELER BENDE KAÇIP GİTME İSTEĞİ UYANDIRIYOR... ADIMLA-RIM ORAYA DOĞRU GİDİYOR SANKİ... NEDİR Kİ BU ?. DEĞİŞİM İSTEĞİ Mİ ?. DÖNÜŞÜM SANCISI MI ?..

BU NE BİLİYO MUSUN ?. KÖRLE YATAN ŞAŞI KALKAR... BENİM YANIMDA KALA KALA FİLOZOF KESİLDİN SEN DE... AMA BAK, NE GÖSTERİCEM GEL...

ŞU TEPELER DİMİ ?..

ELLERİNİ ŞÖYLE UZAT... PARMAKLARINI AÇ...

VEE TEPELERİ AVUÇLUYOMUŞ GİBİ YAP... OHHŞ !. GÖĞÜS OLDU. GÜNLÜ DÜŞÜN ONLARIN... BİŞEYİN KALMAZ, HEHEHE !

BİRİ GEMİŞ ULU BİLGE... NİYEYSE KOLUNDAN TUTTUM !

ALLAH ALLAH !.. BEN DE ÖBÜR KOLUNDAN TUTMA İHTİYACINI HİSSETTİM... ÇEK ÇEK... KOPAR !.

İŞTE SİZE GELME-MİN SEBEBİ BU SAYIN DANDOLDEN-YUS... BENİ GÖREN HERKES KOLUNDAN TUTUP İKİ YANA ÇEKME VE KOPARMA İHTİYACI HİSSEDİYOR .....

Sokakta insanlar...

Hamama gittiğimde

Hatta evde çocuklarım bile... Ne olabilir bunun nedeni ?.. Bana bişey söyleyin ulu bilge...

ÇOK ŞEY SÖYLENEBİLİR... İNSANLARA BİŞEYLER HATIRLATI-YORSUN BENCE... BAZILARINA REKABET DUYGUSU, BAZILARINA PAYLAŞMA... O YÜZDEN SENİ ÇEKİP BÖLÜŞMEK İSTİYOLAR... YA DA KENDİ EKSİKLERİNİ GÖRÜP, SENİ DE EKSİLTMEK İSTİYOLAR... BİR SÜRÜ SEBEBİ OLABİLİR BUNUN...

AMA Bİ DE ŞU VAR Kİ... SEN BİR ŞEYE NE KADAR ANLAM YÜKLEMEYE ÇALIŞSAN DA, NE KADAR FELSEFİK SONUÇLAR ÇIKARSAN DA GERÇEK ÇOK DAHA ZİKİNDİRİK BİŞEY OLABİLİR...

YANİ ŞU !..

AAAHH !. NAPIYOSUNUZ ?

YANİ ?.

AAAA, YUMURTA DÜŞTÜ !..

İŞTE TAHMİN ETTİĞİM GİBİ... KARNINI SIKINCA KIÇINDAN YUMURTA ÇIKTI...

LÖRK

ÇÜNKÜ SEN ASLINDA BİR TAVUKSUN... SENİ GÖREN İNSANLAR LADES KEMİĞİNİ HATIRLAYIP, KIRMAYA VE İDDİAYA TUTUŞMAYA ÇALIŞIYOLAR... DERİNDEKİ GERÇEK BU... SEN TAVUKSUN EVLADIM... BU GERÇEĞİ KABULLEN VE GİT BİR KÜMESTE YAŞA... HOROZA VER...

AMAN TANRIM... BEN BİR TAVUĞUM !..

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

BURDAN HAVAALANI KAÇ PARA YAZAR LİSTA?.

YİRMİBEŞ MİLYON ABİ..!.

HAVAALANINDAN BURASI KAÇ PARA YAZAR PEKİYİ?.

O DA YİRMİBEŞ MİLYON...

İYİ DE--ORDAN BURAYA GELSEM HİÇBİ İŞİME YARAMAZ Kİ TAKSİ TUTMUŞ OLMAM...ZATEN BURDAYIM

YARAMAZ ABİ..!.

E NİYE AYNI TARİFE İKİSİ'...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

ABİ ELİNDE SON ÜÇ KOLİ SAHTE RAKI KALDI!...KAPAKLARINI DA SARI RENK YAPTIM,BANDROLLERİ DE DEĞİŞTİRDİM..HAYATTA ANLAYAMAZSIN. İSTERSEN VEREYİM SANA...SEN DE BİR YERE ÇAKARSIN..ŞİŞE BAŞI 15 MİLYON KAR VERİYORUM SANA...

ABİ TAMAM SENİNLE GİLİNGİR SÜFRASI OLAYINI AYRICA YAPICAZ...O SONRAKİ MEVZU...

YAVRUM BEN SATICI DEĞİLİM İÇİCİYİM...BEN SENİN GİBİ ARKADAŞLARLA OTURUP İÇMEKTEN ZEVK ALIRIM.

BEN HEMEN ŞİMDİ İSTİYORUM!..

BUNLU ALKOL BUHARI KIVAMINDAN KATI HALE GETİRİN..ÖNCE BEŞ LİTRE METİL ALKOL İÇİRİN,DAHA SONRA ONBEŞ LİTRE ETİL ALKOL İÇİRİN..BAKTINIZ Kİ BİŞEY OLMADI O ZAMAN BUNA KOLON YA KİRİP NİŞANTAŞI'NDA GEZDİRİN... YİNE AKILLANMAZSA O ZAMAN SATTIĞI BÜTÜN SAHTE RAKILARLA TEK BAŞINA ALEM YAPMA SİNİ SÖYLAYİN!

METİL ALKOL

KİMSİN LAN SEN?.KİM?. BENİM TANIDIKLARIM VAR HER YERDE!

AĞAÇA AŞKIMIZI KAZIRKEN DEVAMLI DIRDIR EDİYODU...YAZIMIN ÇİRKİN OLDUĞU, ÇİZDİĞİM KALBİ BEĞENMEDİĞİ ŞEKLİNDE HAKARETAMİZLERDE BULUNUYODU...

A.Ş.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

UZUN METRAJ.-2

DİNLEYİN BENİİ!..YARIN SABAH ERKENDEN MAHMUT-PAŞA'YA GİDİN VEEE..!..

BURALARDA BİR YERDE OLMALI... MAĞAZANIN ADI NEYDİ Kİ?.

SİBEL ÇEYİZ'Dİ GALİBA..!.

DUR ANNE... NE DEDİYDİ O KİŞİ.?SALAVAT GETİRİP SAĞ ADIMLA GİR DÜKKANA.

SİBEL ÇEYİZ TESETTÜR V.S.

Devam edecek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Saygideğer hocam. Nerde katı bir ağaç görsem ön patilerimi hayli uzatıyorum, cırnaklarımı o ağaca takıp göysüm yere deyecek şekilde afedersiniz popom yukarda vücütümü yay edip cırmaklarımı hırp hırp hırp batırıp batırıp çıkarıyorum. Ağaç yırtılmıyor. Huzur vücütte kalıyor, mırlıyorum. Gelgelelim ayni hareket başka mekanda huzur bozuyor.

Rumuz: Kıpırdak

Cevap: Seni anlıyorum. Ağaca yap. Kanepeye yapma. Kanepeye önem var insanlarda. Kumaş boydan boya açılır. Ne huzur kalır sende ne de neşe. Yersin sopa kamyon dolusu dakka başı. Kederi bırak. Bol bol kuyrukta pire dişle...

ERDENER ABİ

-Yeni bir entellektüalist konsept yaratmaya çalışıyorum Erdener!

-Memleketin çok ihtiyacı var böyle bir şeye!..

-Doların bu düşüşü kalbimde onarılmaz yaralar açıyor Erdener abi...

-Şöyle kaldırımda durup konuşmasan öyle güzel olacaksın ki benim nazarımda...

K. ERTEM

KİM OOO?.

BEEN...

KİM OOOO?.

BENİM BEEN...

ZIRRR

KİMSİN ARKADAŞIM SEN?.

SEN KİMSİN?..

ALLAH ALLAAH SANA NE BİLADER...

TANIŞMAK İSTEYEN SENSİN...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

O APOLET BULUNUP BU OMUZA TAKILMADIĞI SÜRECE, BELİNİZİ DOĞRULTMAK SİZE HARAM!

behicpek@leman.com.tr

Konuşmalıyım Seninle

CEZMİ ERSÖZ

Konuşmalıyız şimdi seninle. Şimdi yaz...Bu mevsimde insan , aslında ne denli mutlu olabilecekken ne kadar da mutsuz olduğunu anlıyor. Öyle bir mevsim ki, sevinirken bile insanın içi acıyor. Öyle bir mevsim ki, umuda koşarken bile gecikmişliğini daha çok hatırlıyor insan. Arzularını arzuladıkça, içindeki boşluğun büyüklüğünü anlıyor. Kendisini hatırladıkça, kendinin ne kadar kaybolduğunu fark ediyor.

Konuşmalıyız şimdi seninle... Nereye gidersen git. Hangi otobüse binersen bin. Bana kızdın ve tek başına tatile çıkmak istiyorsun. Gelmemi istemedin uğurlamaya. Akşamüstü bir şehri terk edip, bir başka şehre gitmenin ne demek olduğunu çok iyi bilirim. Hele mevsim yazsa... İnsanlar hiç olmadığı kadar bencil ve kayıtsızsa... Hele sevdiğin insan ya içinde kayıp, ya ardında kalmışsa... Bilirim bir akşamüstü bir şehri terk edip, bir başka şehre gitmenin ne demek olduğunu, çok iyi bilirim...

Ama bu acı, bu dağılma bana iyi geliyor, biliyor musun. Sen benden uzaklara gidince, ben seninle daha iyi konuşuyorum. Sen gidince içimde daha çok büyüyorsun. Buralardan, benden gidince bana daha çok yaklaşıyorsun. Sen benden gidince rüyalarımda daha çok görüyorum seni. Seni, uzun, bitmek bilmeyen bir nehirde sürüklenirken görüyorum. Yeni doğmuş gibisin... Küçücük ayakların, çırpınan ellerin... Sürükleniyorsun nehirde. Yüzüne bakıyorum, yüzün hep aynı. Sana aşık olduğum yüzün... O biricik yüzün... Ama bazen bebekliğine dönüyor. Öyle çaresiz ki... Durmadan ağlıyor. Sonra yine bugünkü yüzün... Benim ebedi yüzüm. Öyle acı çekiyorum ki rüyamda; durduramıyorum seni.. Sürükleniyorsun. Bedenin, çocukluğun; yüzün aşkımın yüzü... Kurtulmak istiyorsun çocuk bedeninden, kurtulamıyorsun; yüzünden kurtulmak istiyorsun, yine olmuyor. Seni nehir boyunca takip ediyorum, kan ter içinde. Bu nehrin bittiği yer vardır elbet diye düşünüyorum. Gece gündüz, nehir boyunca düşünüyorum ama nehir bir türlü bitmiyor; sen durmadan sürükleniyorsun. O sırada koyunlarını otlatan bir çoban kız çıkıyor karşıma bana el sallıyor; yanına gidiyorum. Avuçlarında sakladığı bir şeyi gösteriyor bana. **Ne var orada,** diye soruyorum çoban kıza. Avuçlarını birden açıyor. Bir kuş... Başı bedeninden ayrılmış... **Peşinden koşma onun, bak işte burada o**, diyor çoban kız. Çığlık atarak uyanıyorum rüyamdan. Uyanır uyanmaz yanımda seni arıyorum. Yoksun... İlk kez bir boşluğa sarılmak bana bu denli acı veriyor. Yanımdaki boşluğa delice sarılıyorum, sen diye. Bomboş bir yatak... Sadece o hüzünlü, o kırılgan kokun... Başı bedeninden ayrılmış o kuşun görüntüsü geliyor aklıma. Sen geliyorsun... Uzun zamandır ilk kez tutamıyorum kendimi ve kesik kesik ağlamaya başlıyorum. Neden sonra yatağımın kenarındaki cep telefonuma bakıyorum. Bir mesaj görünüyor. Bakıyorum, senin numaran. ' **Sana haber vermeden yola çıktığım için özür dilerim, varınca seni ararım. Geldiğimde her şeyi yeniden konuşmak istiyorum. Sevgimle...'** Her şeyi konuşmak... Bunu ikimiz de çok istedik ama son anda bundan ikimiz de vazgeçtik. Eğer konuşursak bir daha birbirimizin yüzüne bakamayacağımızı düşündük. Eğer konuşursak, o güne dek bütün yaşadıklarımızın hiçbir anlamı kalmayacağını düşündük. Bu yüzden bu konuşmayı hep erteledik. Hep... Erteledik... O karanlık günleri. Ayrı odalarda, bir başımıza yaşadığımız o karanlık geceleri. Ayrı odalarda ve hep başkalarıyla geçen o uzun ve karanlık geceleri unutmak istedik. O uzun ve karanlık geceleri... Ve sonra bu geceler hiç yaşanmamış gibi davrandık birbirimize. Ne zaman bunu konuşmak istesek son anda içimizde bir ses bizi susturdu. Biz sustukça o karanlık geceler durmadan büyüdü. Biz sustukça içimizdeki korkular daha da büyüdü. Kim bilir kaç kez konuşmanın ucuna geldik; son anda, ilişkimiz bu gerçeği taşıyamaz korkusuyla sınıra geldik ve orada ikimizde sustuk. Sustuk ve o karanlık geceleri, ruhumuzun en puslu, en muğlak yerlerine gizledik. Ne zaman o karanlık geceler aklımıza gelse bilmezden geldik. O anları, o saatleri hiç yaşanmamış saydık.

Aklımıza geldikçe yeniden hep en derine ittik. Geldiği yere.

Ve o geceleri bilmezden geldikçe ilişkimizdeki o karanlık dünya daha da büyüdü. Birbirimizi yitirmekten korktuk. Yalnız kalmaktan korktuk. Alışkanlıklarımız vardı; onları yitirmekten korktuk. Ve biz korktukça, içimizdeki yalan giderek daha da büyüdü. Ne zaman birbirimize duyduğumuz aşkı itiraf etmeye kalksak, aklımıza hep bu büyük yalan geldi. Ne zaman birbirimize özlemle sarılmaya kalksak, aramıza bu büyük boşluk girdi. Sonra bu büyük yalan, bu giderek ve bize rağmen çoğalan boşluğu yok sayarak yaşamaya çalıştık. Hak etmiyordu. Ama biz yaptık. Birbirimize duyduğumuz sevgiyi, o koşulsuz aşkı, içimizdeki yalanla, o durmadan çoğalan boşlukla yarıştırmaya başladık.

Sandık ki, aşkımız, bir gün olur, o yalanı bize unutturur. Sandık ki, o ebedi sevgimiz bir gün olur içimizde durmadan çoğalan o boşluğu kapatır. Unutturamadı sevgili. İstedik, ama kapatmadı. İçimizdeki yalan büyüdükçe, kapatmaya çalıştığımız o boşluk bizi içine almaya çalıştıkça paniğe kapıldık. Konuşmaktan korktukça, o karanlık gecelerde yüzleşmekten kaçındıkça hep dışarıya çevirdik yüzümüzü. Artık kendimize kanıtlayamıyorduk sevgimizi. İkimiz de o büyük boşluğu görüyor ama geri dönemiyorduk. Hep ileriye kaçıyorduk. Hep ileriye, hep dışarıya... Bizi, boşluğumuzu, yalanlarımızı, o durmadan sakladığımız karanlık gecelerimizi bilmeyenlere doğru kaçıyorduk. Artık kendimize değil, bizi bilmeyenlere anlatıyorduk sevgimizi, birbirimize ne denli aşık olduğumuzu...

Bazen birlikteyken oynuyorduk bu oyunu ama gözgöze gelmek acı veriyordu son zamanlarda. Aynı ortamlarda farklı insanların arasında birbirimizin gözlerine bakamıyorken, bakma olasılığı yokken daha kolaydı sevgimizin büyüklüğünü anlatmak. Aşkımızın vazgeçilemezliğini... Biz artık giderek birbirimize daha zorduk. Başkaları daha kolaydı. Giderek... Öyle bir zaman gelmişti ki, artık birbirimize değil, aşkımızı başkalarına itiraf eder olmuştuk. O karanlık geceler orada öylece duruyordu ve sen, doğacak çocuklarımızı nerede ve ne zaman yetiştireceğimizi soruyordun. Bu unutkanlık, bu bilmezlikten gelme bir an için bana iyi geliyordu. Ve ben sana imkansızlık ve parasızlık yüzünden yıllardır ağırlayamadığım dostlarımı ağırlamak istediğimi bunu ancak senin sayende yapabileceğimi söylüyordum. Biraz daha para kazanmalıydık. Biraz daha imkanlarımız olmalıydı. Evimizi dostlarımıza açmalıydık. Sonra çocuklarımız olmalıydı. Sonra çocukları olan dostlarımız... Onlar bize gelmeliydi, biz onlara gitmeliydik. Hayatımız artık hafiflemeliydi. Artık geçmişi hiç düşünmemeliydik. Ömür güzeldi... Hele bizim ömrümüz onca şeyden sonra, onca karanlık geceden sonra herkesin ömründen daha güzel olmalıydı. Örneğin, bir gece davet edildiğimiz onca insanın içinde ömrümüzü ortaya koyup başkalarının ömrüyle yarıştırabilmeliydik. Ve bizim ömrümüz kazanmalıydı yarışı; bizim sevgimiz... Kaşla göz arasında... Dostların arasında .. Hemen oracıkta... Birkaç alkışı hak etmeliydik. Hem onlara çok şey borçluyduk; bizi birbirimizle bırakmamışlardı hem biz onları, o gece bile olsa birbirleriyle bırakmamıştık. Kim bilir onların ne çok gizledikleri karanlık geceleri vardı. Kim bilir, onların ne çok sakladıkları yalanlar ve giderek büyüyen boşlukları vardı.

Biz onları yalanlarından kurtardık; onlar bizi o durmadan büyüyen boşluklarımızdan... Belki de bu yüzden çok sevdik birbirimizi. Belki de bu yüzden birbirimize geceleri daha rahat uyumak için sakinleştirici ilaçlar tavsiye ettik.

Farkındasın değil mi, her şey çok iyiyken, iyiymiş gibi yaparken ve tam vedalaşırken, insanlar insanları arabalarına uğurlarken artık herkes birbirine karşı depresyondan kurtulmayı sağlayan ilaçlar öneriyor. **Bak bu bana iyi geldi. Artık sabahları o cinnet hissine, nasıl desem sabahları ansızın gelen o ölme isteğine bu ilaç iyi geldi,** diyorlar. Her şey iyi gibiyken aslında ortada hiçbir şey yok gibi görünürken, ansızın gelen o cinnet hissinin, o ölme isteğinin ne olduğunu en çok biz biliriz sevgili.

Herkes gidip de bir başımıza kaldığımız o saatlerde, onca insandan onca gizli itiraf, onca eksik yakarış, onca yarım kalmışlıktan bize kalan yine o karanlık geceler olurdu. Sonunda herkes, bize o büyük boşluğu, aramızdaki o durmadan büyüyen yalanı bırakıp giderdi. Herkes bizi o karanlık gecelerle baş başa bırakıp giderdi, sonra sen sabah kalkar en güvendiğin arkadaşlarından birini arar, onunla bir yerde buluşur, sonra söz bizim ilişkimize gelince de gözünü yumup ona beni ne denli imkansız ne denli vazgeçilmez sevdiğini anlatırdın. Sanki daha dün gece benim yanımda değilmişsin gibi anlatırdın. O karanlık gecelerimizden hiç bahsetmeden, durmaksızın beni ne denli çok sevdiğini söylerdin ona. Bense, belki de sırf erkeklerin içip kahırlandığı bir yerde, onunla seni konuşabildiğim için daha çok sevdiğim bir dostuma seni ne denli çok anlatır dururdum. Senden hiçbir zaman vazgeçemeyeceğimi anlatırdım ona. Onu, sana duyduğum sevgimle ağlatırdım. Öyle ki, o da dayanamaz, derinlerden bir sevgili çıkarır bana anlatmaya koyulurdu. Bir saat olurdu, bir cinnet saati... Yıkım ve kavuşma saatleri... Bu saatlerde kim sevgilisini anlatsa, o sevgili benim için sen olurdun. Her yitik sevgili sen olurdun. Ulaşılamayan sevgili kimse işte o san olurdun. Kim imkansız seviyorsa, kim umutsuz seviyorsa, benim için işte o sen olurdun...

Öyle anlar geliyordu ki baş başayken, bir aradayken o karanlık geceleri konuşamadığımız için durmadan birbirimize yalan söylüyorduk. Birbirimizi yitirmemek için başkalarının arzularına sığınıyorduk. Başkalarının arzularıyla arzuluyorduk birbirimizi. Mesela ben, seninle daha arzulu sevişebilmek için, kimlerin senden hoşlandığını, sana hangi erkeklerin kur yaptığını soruyordum. Sen de bana seviştiğim ya da sevişmek istediğim kadınları soruyordun. Gün geliyordu, artık sadece başkalarının bize duyduğu arzuları konuşarak sevişebiliyorduk. Artık sadece o kimsesiz arzuları biz ateşliyorduk. Birbirimizle korkusuzca yüzleşemediğimiz için, başkalarının hülyalarıyla, o bize hep yabancı olan seslerle, başkalarından ödünç aldığımız o sahte arzularla gizliyorduk o karanlık gecelerimizi.

Oysa biliyorduk ki, olmadık yerlerde dost saydığımız insanlara anlattığımız bizim ilişkimiz değildi. Biz o karanlık gecelerle hesaplaşamadığımız için herkesi durmadan bize çağırıyorduk. Herkese durmadan bizden bahsediyorduk. O karanlık geceleri anlatamadığımız için, herkesi bizim ilişkimin tüm mahremiyetiyle, bütün gizli kalmış noktalarıyla tartışmaya davet ediyorduk. Ve bu çağrıdan cesaret alan herkes bizim ilişkimiz hakkında aklından geçen bütün yorumları yapıyordu. Öyle çaresizdik ki, kendimize yalan söylediğimiz yetmiyormuş gibi başkalarına da yalan söylüyorduk. İlişkimize onlardan çare umarken kendi yalanımıza onları da ortak ediyorduk.

Bazı geceler dostlarımızı uğurlayıp bir başımıza kaldığımızda içimizdeki o karanlıkla yüzleşmek için onları çekiştirirdik. Bazılarını dürüst ve sahici olmamakla suçlardık ve kızardık onlara. Biz kendimizi olduğumuz gibi ortaya koymuşken, onların yapaylığını ve gizlenişini sorgularken, ansızın o karanlık gecelerimiz aklımıza gelir, derinden utanır, bu utancı hissedince onlara daha çok kızardık. Sanki onlar böyle yalan yaşamasa biz de böyle yalan yaşamayacakmışız gibi kızardık onlara. Sakladığımız gizlediğimiz yalanlar ne kadar büyükse, herkesi aradan çıkarıp konuşmaktan çekindiğimiz şeyler ne kadar çoksa, o kadar kızardık onlara. İlişkimizde bilmezlikten geldiklerimiz ve giderek büyüyen o boşluklarımız ne kadar çoksa o kadar kızardık.

Anlardık o karanlık geceler konuşulmadıkça sahteyiz ve uzağız birbirimize. Söylediğimiz her şey aşk kitaplarından ödünç alınmış. Anlardık; ne zaman içimize inmeye kalksak, bizden ayrı, bizden uzak bir sürü yabancı konuk... İçimizde bir sürü davetsiz misafir... Anlardık; onlar bizden yalnız, biz onlardan... Ne zaman içimize insek ve içimizde kime sanlsak dost diye, o karanlık gecelerden daha uzak, karanlık gecelerden daha yabancı bize.

Konuşmalıyız sevgili... Sen yokken bir kadınla tanıştım... İnce ve zarif bir kadındı. Onunla insan nefsi üzerine konuştuk. Başımıza gelen bütün dertlerin sıkıntıların içimizdeki o bencillik, o sınırsız sahip olma duygusu yüzünden olduğunu konuştuk. Gece bende kaldı, uzakta , çok uzakta bir sevgilisi varmış. Yıllardır onu düşünüyormuş. İşin acı tarafı onun bundan haberi bile yokmuş. Ama böyle daha iyiymiş. Onu özledikçe kendini eğitiyormuş... Onu özledikçe kendine daha da yaklaşıyormuş.

Sonra sevdiğini özlemekten yorgun düştü. Ona yatak serdim. Senin yıkadığın nevresimleri serdim, uyumaya geçerken saçlarını okşadım, hafifçe öptüm aşkla yanan saçlarını. Odama gidip, belki sen ararsın diye telefonumu açtım. Neden sonra onun sesiyle uyandım kırılgan uykumdan. **Yanında uyuyabilir miyim, izin verir misin?** Dedi. Sustum, hemen yanıma geldi, sıcaklığıma, korkuma, boşlukta kalmış aşkıma sığındı. Kokusunu sana benzettim; öyle yalnızdım ki, onu öpmeye başladım. **Ne olur sadece sarıl,** dedi, **öylesine üşüyorum ki, sadece sarıl...** Ve ona sarıldım, derin bir sevgiyle sarıldım. Sonra gördüğüm o rüyayı anlattım ona. Kafası bedeninden kopmuş kuşu... O çoban kızı... ve seninle konuşamadığımız o karanlık geceleri... Her şeyi en ince ayrıntısına kadar... Sana söyleyemediğim ne varsa anlattım ona... O yabancı adamları... O ayrı ayrı odaları. O birbirimizi sevdikçe büyüyen boşlukları anlattım ona... Beni öylesine büyük bir ilgi ve tutkuyla dinliyordu ki, bazen o sen misin diye düşündürüyordu bana...

O bir başkasına aşıktı... Bense sana...O hiç dokunamamıştı sevdiğine... Bense o karanlık boşluğumuza... O karanlık gecelere... Sen nasıl beni, aşkımızı,gördüğün rüyaları başkasına anlattıysan, ben de öyle anlattım seni. O sonsuza doğru akan çılgın nehri...Çoban kızı... Başı bedeninden kopmuş kuşu...Gözleri tekrar açıldı. Gözyaşları içinde bana sarılıp; **Bu benim rüyam,** diye haykırmaya başladı. **En de sevdiğimi hep böyle görüyorum. Başı bedeninden ayrı bir kuş gibi...** Öyle bir baktı ki bana... Bütün kalbiyle, bütün deliliğiyle ve sanki son kez baktı ve; **Ne olur konuş onunla, yoksa bu nehir bütün aşkları sürükleyecek peşi sıra...** Sonra tekrar ve o imkansız aşkı için sarıldı bana, **Ne olur konuş onunla, sen onunla konuştuğunda o kuşun kafası bedeniyle buluşacak ve belki benim sevgim bile kurtulacak. Ne olur konuş onunla..**

cezmier@leman.com.tr

* **İstanbul-Kadıköy.** 12 Mart Cumartesi saat 14.00-18.00 arası **Kadıköy Güven Kitabevi**'ndeyim. * **Adana.** 18 Mart Cuma günü saat 15.00-19.00 arası **Adana Çukurova Üniversitesi**'nde, **Sokak Çocukları Derneği**'nin düzenlediği etkinlikteyim. * **Adana.** 19 Mart Cumartesi günü saat 14.00-18.00 arası **Adana Kitapsan**'dayım.

* **Mersin.** 20 Mart Pazar günü saat 14.00-17.00 arası **Mersin Kitapsan**'dayım. * **İstanbul-Ümraniye.** 26 Mart Cumartesi günü saat 19.00-21.00

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Elli Üçüncü Kedi Çıkmazı

Apartmana giren kedilerden sıkı sıyrılmış bir zat-ı muhteremin apartman kapısına astığı bu ilginç uyarıyı dumur arşivlerimize aldık almasına da ne demek istendiğini tam olarak tabii ki anlayamadık... Latife yoluyla esprili bir şekilde ikaz etmeye çalışıyor olabilir... Yine de bu mevzuyu net idrak etmek için önceki 52 kedinin hikayesini bilmek gerekir...

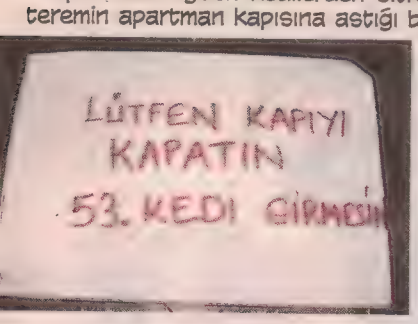

Stressiz Sanat Aşkı

Bir akşam üzeri saat on gibi Kadıköy'den Taksim'e gitmek üzere dolmuştaydım. Boğaz Köprüsü'ne varmak üzereydik... Dolmuşta müşteri olarak bir tek ben vardım ve en arka koltukta oturmuş kadim bir şarkıyı mırıldanıyordum. Keyfim de yerindeydi... Şoför de durakta az önce aldığı kokoreçini yiyerek yavaş yavaş gidiyordu... Köprüden geçiyorduk, Boğaz müthiş güzel görünüyordu. Gemiler, yalılar, uzayıp giden kat kat derin bir siluet... Dayanamayıp **"Vaay be, bu güzellik nerde var, helal olsun İstanbul'uma..."** dedim. Kadıköy'den beri bir yandan kokoreçini yiyen, bir yandan da ara ara dikiz aynasından beni süzen genç şoför bu lüzumsuz hayranlık nidalarım neticesinde dayanamayıp sordu; **"Abi sen ne iş yapıyorsun?.."** Hoş bir muhabbet arayışıyla, şakayla, **"Sanat, sanat aşığıyım ben..."** dedim... Benim bu öylesine söylenmiş saçma cevabıma öyle bir karşılık verdi ki, 6 ay sükut içinde, sıfır muhabbetle tebessüm edeceğim bir karşılıktı bu; **"Abi senin iş stressiz meslek o zaman..."** Hakkaten dondum kaldım, kendim ettim kendim buldum. Bu ne ya, sanat aşıklığı diye bir meslek varmı yaa?.. Varsa da ilk ve tek kadrolu çalışanı benim bundan sonra...

İbret Bayii

Balık Pazarında, büyükçe tabelası özlü sözlerden oluşan ibret-i alem bir tekel bayii var... Dükkanın girişinde **"parası olupta yemesini bilmiyen aptaldır"** yazıyor... Böyle özel yaptırılmış özlü sözler tabela kitabesi insanı bir müddet durakatıyor dükkanın önünde... Tam da meyhaneler bölgesinde yer alan bu dükkandaki sözleri okuyan akşamcılar daha da bir içleniyorlardır, fondip üstüne fondip yapıyorlardır... **"Yüksek yüksek tepelerde hem kuşa rastlanır hem yılana fakat biri sürünerek biri de uçarak çıkmıştır"**, **"Yalnızca mezardakilerin sorunları olmaz"**, **"Asil insan azmaz, bal kokmaz, kokarsa yağ kokar çünkü mayası ayrandır"** gibi sözler

tam da sahte rakının gündemi işgal ettiği şu sıralarda bir tekel bayiinin üstünde ibret şahikası olarak parıl parıl parıldıyor... Tabela kitabesindeki **"İnsan topraktan yaradılmıştır, her an çamurlaşabilir"** sözü sahte rakıcılar için söylenmiş sanki...

Slm!. Dumurcular, nasılsınız ben iyiyim siz de iyi misiniz? Hemen mevzuya girişiyim. Üniversite öğrencisiyim. Olay ismini vermek istemediğim okulumda cereyan etmektedir. Bizim bu hocalardan bir tanesi sınav yapar. Sıra sonuçlarını öğrencilere bildirmeye gelir. Her elemanın sınav sonucunu söyler ve sonunda, **"Aranızdan deryonun biri ismini yazmayı unutmuş, söylersiniz 60 aldı"** der. Veee perdee işte dumurrr, sonradan anlaşılır ki altmış verdiği sınav kağıdı kendi cevap kağıdıdır. :)))

M.Özdemir

Ben Tekirdağ'dan Sertaç. Tekirdağ'ın en ünlü fast foodlarından birinde çalışıyorum. O gün tezgahta bir abiyle beraber duruyorduk. Bir müşteri geldi, selamın aleyküm diye girdi içeri, biz de aleyküm selam dedik. Adam bize sordu ; **"ya kardeş pizza mı ne varmış. Kiloyla falan mı satılıyor?"**

Biz tabi ani bir dumura yakalandık. Bizim tezgahtaki abi; **"yok abi, hamur işi, üzerine malzemeler koyuyoruz."** Pizzayı koyduğumuz tahtayı göstererek **"bak bunun boyutunda."** diye açıklamaya çalıştı.

Evet arkadaşlar hazır olun ikinci dumur geliyor..

Adam tahtayı evirdi çevirdi, biraz inceledi ve; **"ya usta pizza bu mu?..."** Ey büyük Allah'ım herkese akıl verirken bundan neden esirgedin?...

Sertaç /Tekirdağ

Not: *Bu dumurun kolpa olma ihtimali var, ancak benim bu dumura gülme ve sizlere sunma sebebim şu; burda Behiç Pek, Can Barslan, Metin Fidan esprilerindeki, o tuhaf adamların acayip ve komik balonlarından bir tat var ki, ben o tadı aldım...*

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Dünya Kadınlar Günü : Anneler gününde annesini de tekmeler bu adam...

Ertuğrul Akbay : Büyümüş de küçülmüş. Şirin şey. Ama şey yani, spesifik bişeye benzetemiyorum kendisni...

Din Hanesi : Allahsız Tospağa yazdırabiliyo muyuz mesela?..

Etiform : Püsküü yemek için form doldurmamız gerekiyo olması ne saçmaymış lan. Böyle zayıflarım hakketen ben...

32.Gün : Bunun da kırkı çıkamadı gitti be kardeşim...

Karagün Dostu : Cenazeden sonra bize gelsene eğleniriz...

Cep Harçlığı : "Al şu parayı git cebini diktir" diycem ama sen parayı gene cebine koyup düşürürsün diye cesaret edemiyorum...

Sahte Rakı : Aslan siyanürü...

Köfte Harcı : Sonra diyolar, depremde niye bütün evler yıkıldı?..

Cevap Anahtarı : Hepsi a amuagoyim, bundan ala şaşırtma mı olur...

Zoraki : Tavlaması güç Yunan asıllı manita. Farkındaysanız Rum demiyorum, ki şansım hepten azalmasın hesaabı...

Takunya : Caponya'nın başkenti...

Sucukiçi : Bunun sırf dışını yiyen de vardır, söyliyim...

Yalova Valisi : Hani bir zamanlar kimsenin iplemediği bir kaymakam vardı hatırlıyo musun?.. Nihahaha! Yetkilerimi genişlettim de geldim...

Yığın : Uzanmış obez...

Ruh Güzelliği : Eeey ruuuh! Geldiysen biraz borç versene beya...

Kayık Tabak : Kimbilir kaç hayalperest ev kadını bu yüzden boğulup gitmiştir lan yazık günah...

Hey Gidi : Dili geçmiş zaman...

Mersin Balığı : Nerden anladın 33 plaka mı?..

Full Aktiviteli Site : İki dakika huzur vermiyceksiniz yani anlaşıldı...

Papağan : Kuş rehberi...

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞLAR

kozzi@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

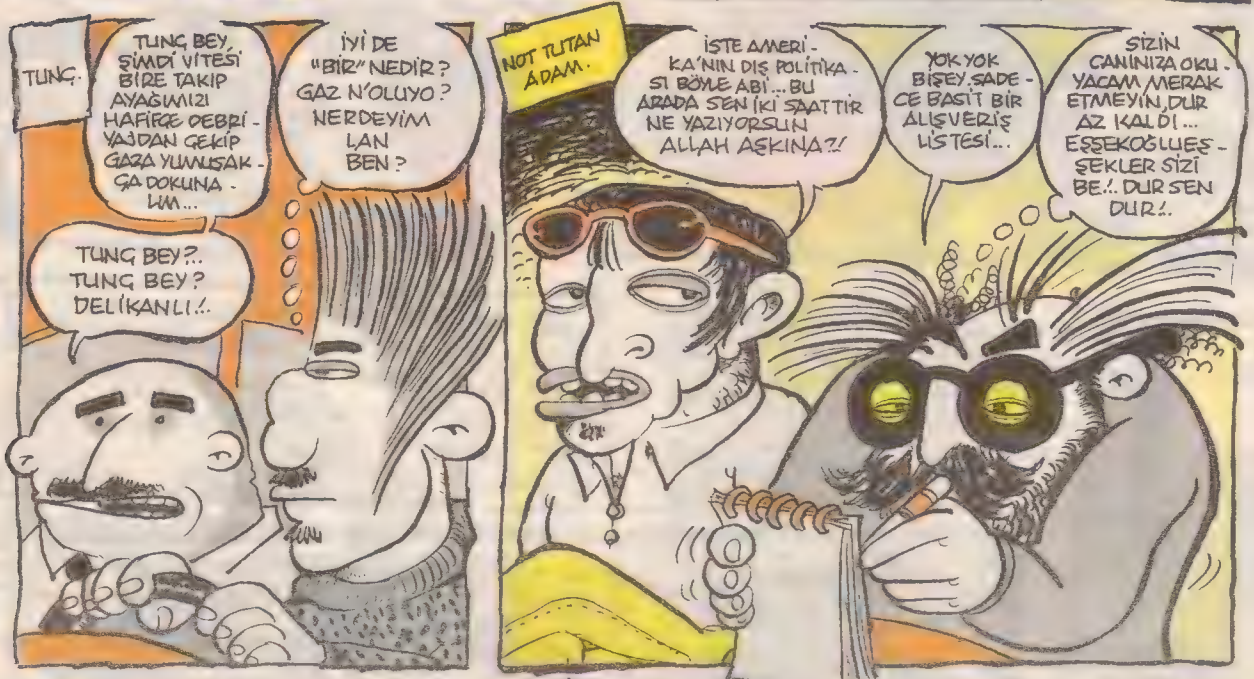

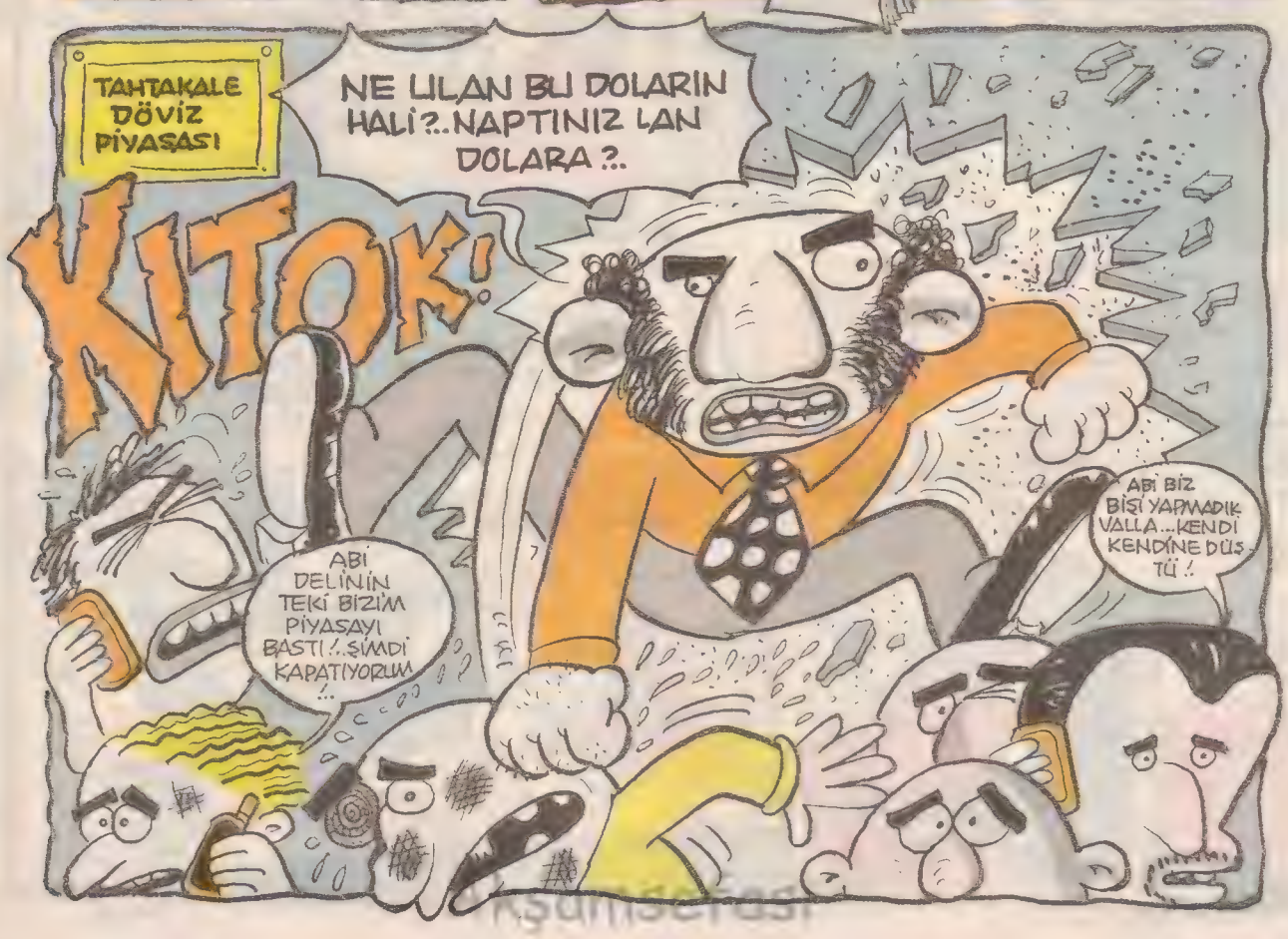

SIKILHAN

- Selamın aleyküm koç! Yaz bakalım; maç sonuçlarını veriyorum... Şişli Mevhube Abla Özel Okulu: 3, Saint Pierre De H'onour Lisesi: 1... Şemsi Paşajı Özel Vakıf Lisesi: 5, Pusat Naimler Anadolu Ticaret: 2...

- Bunları neden ve nereye yazmam gerekiyor Hırgürkan kardeş?

- İster aklına ister yüreğine yaz genç! Haberin yok mu, okullar arası iddia bahsi düzenliyoruz. Organizasyon full bizim tayfa. Sen bu kupondan beş YTL'lik yaz, alt sınıflardan Canveren'e onaylat. Bizden biri yazarsa kıllanma durumu olur, şike yalanları atılır ortaya biliyo musun... Yaz... Maarif Paşa Meslek Yüksek Okulu: 2, bizim okul: 8...

- Annem ev maliye kurulu kararıyla harçlığıma el koydu Hırgürkan kardeş, başka birinin YTL'sine başvursanız?

- Yan çizme lan kavat! İstediğin eski beşmilyon olsun. Maçların sonuçları komple ayarlandı diyorum. Güvendiğimiz yeri geldiğinde değer verdiğimiz bir dostsun diye sana dolduruyoruz kuponları. Parsayı kaldıralım sana da bi sakal atıcaz işte... Aloo duyuyo musun?

- Duymak istemiyorum desem?

- O duymayan kulağını kesip sınıfın kapısına asarım desem? Alooo! 12 kaleci, 5 forvet ayarlamışım ben. Dünyanın maliyetini üstüme almışım, kendim dahil 23 boğaza bakıyorum şerefsiz! Bana bak o tüyoları başka birine ötersen kendini ölmüş bil! Yok lan, şimdiden bittin sen! Sayıcam bütün şarjörü üstüne, delik deşik edicem seni! Morgda teşhis edemiycekler şerefsizim...

- Okul çıkışı T-23'te oturan arkadaşın Boğmaçlar'ın evine ders çalışmaya gitmiyorsun Sıkılhan ... O ve ailesi bizim standartlarımızın dışında insanlar evladım. Annesi elişleri hastası domestik bir ev kadını, babası ise etrafa mangal kokusu yayan pilot şehir magandası ayyaş bir adam!...

- Ailesinden bana ne... Biz Boğmaçla üslü fonksiyon problemleri çözüyoruz anne...

- Problem içinde problem yaratma Sıkılhan! O kadın seni kullanarak bana tabak tabak aşure gönderiyor. Balkonlarında yarın bir gün tüm sitemizi saracak belalı bir saksı sarmaşık besliyorlar. Bir ipe patlıcan kurutup dizmiş, estetiğini bozuyor sitemizin. Üstelik apartman kapısı önündeki bölmeye nakış örmüş, rahibe işi dantel asmış. Çalışan ve kendi ayakları üstünde duran bir işkadını olarak imza toplatıyorum hakkında. Kınıyacağız kendisini!

- İyi ben de ceviz desenli kanepe kırlentlerinin üzerine işiyim o zaman!

- Hayır Sıkılhan, haklı tepkini anlıyorum ancak onların mahallevari düzeyine inmemelisin! Evlerine gitme, onlarla aynı asansöre binme, karşılaştığında medeni bir şekilde 'Merhaba amcacım' deme, Boğmaç aleyhine imza toplayıp okul servisinden attır...

- Arabalarını katran ve tüye bulayıp üstüne mahalledeki çocukları da çıkarıyım.

- İşte bu yüzden Boğmaçla arkadaşlık etmeni istemiyorum Sıkılhan! Bunlar hep kırsal zihniyetli mahallevari insanların düşünceleri... Doğruca eve gidiyorsun evet... Dream TV aç klip seyret, puzzle yap, karınca akvaryumunu besle, jenga oyna. Boğmaç'ı unut, aşureden yeme, ceviz desenli kırlent diye bişey yok hayatta... Aloo duyuyor musun? Evet, ben gelince psikiatristimize gidicez... Kapatmanı anlıyorum Sıkılhan. Sana yardım edicez, yine eski günlerimize dönücez... Aloo, ben de seviyorum... Evet!

- Naber lan çişli vuruşkan? Dayısının gurgur pipili aslan yeğeni... Bana bak, boş ev var, iş tutucaksanız boş geniş mekan... Yerler full laminent parke, sıcak su, kombi ısıtma, perdesiz direktman fantezi ortamı. Atlayın gelin, kızları da getirin. Veririm anahtarı...

- Almıyalım Ömür Dayı. Emlakçı lazım olursa biz sana döneriz, hadi iyi günler...

- Emlakçıyı çıkardık aradan yeğenim. Şehrin çıkışında yol üstünde çift katlı dağ manzaralı süper lüks villa. Arkadaşla kiraya ortak girdik. Yanlış anlama garsoniyer olayı şart diil, isterseniz kafe tarzı bir ortam yaparız. Eski tip mobilyalar alırım, yere renkli minder atarız, aromalı kahve yaparız. Muzlu ballı bazlama açılır, bele kuvvet verir. Sere serpe yatılır. Ortam yumuşar, alternatif havalar olur... Grup çıkartırsınız...

- Bizim yaşımız tutmuyo o tip mekanlara dayı, istersen ordaki gençler faydalansın...

- Hadi len yaşları tutmuyomuş, atmacanız kuş tutmayı biliyo ama! Aşınıcak ulan biyerleriniz yiyişmekten. Aklınız fikriniz fikfikte. Bizim yaşımızda yoktu oğlum öyle sizinki gibi özgürlük, bi kızla beraber oldun mu üstüne kalırdı. Aloo? Kapattın mı lan deyus! Bana bak grup lafına takıldıysan müzik olaraktan dedim ben... Siz eğlencenize bakın, biz geç saatte de geliriz... Alooo?

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

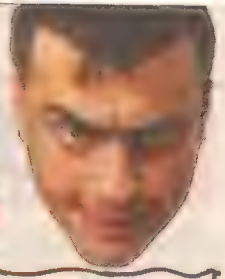

KARS-SARIKAMIŞ KAYAK MERKEZİ

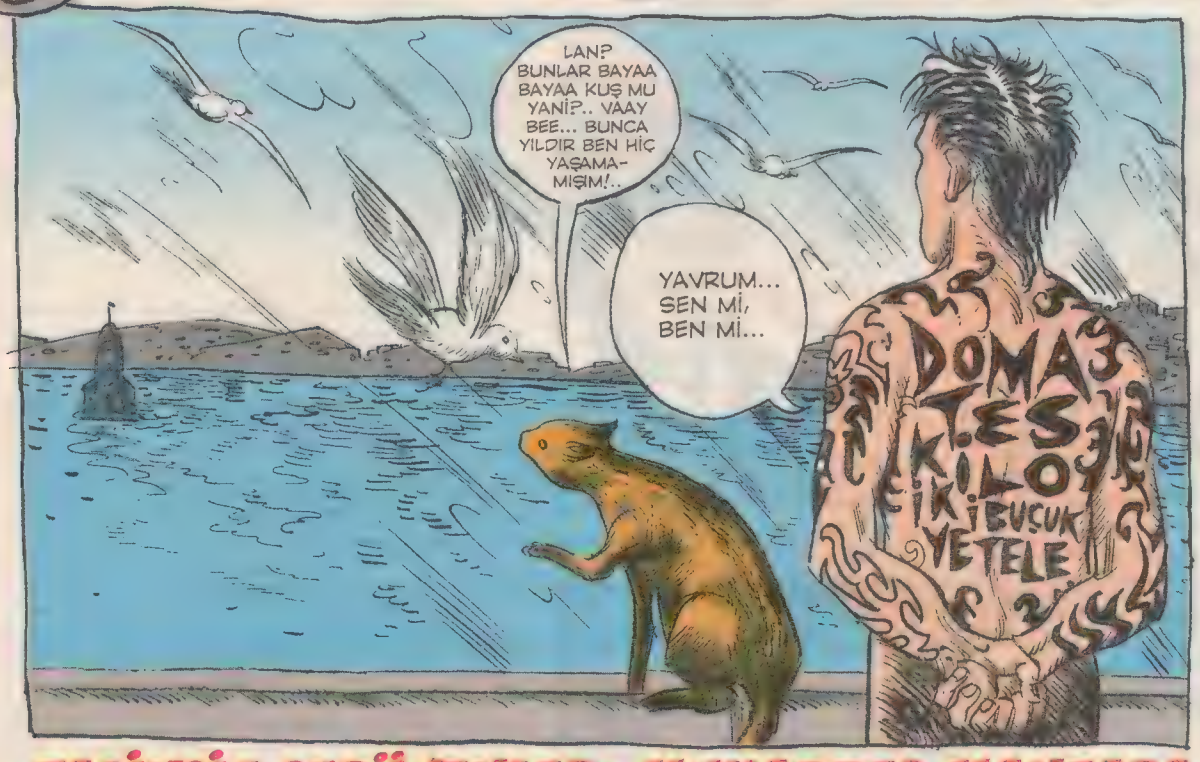

TALİHSİZ SERÜVENLER: MUKADDES MANZARA

Her ne hikmetse taşındığım ev boydan boya boğaz manzaralı... Layığımı buldum en sonunda... Asortik bi görgüsüzlükten dİİl, o anlata anlata bitiremediğim hoşgeldin yalnızlığım, geçmiş tüm günahlarım, bilmem kaç çeşit zillet tufanıyla hesaplaşma hesaabı... İşte tam da bu noktada, bi ara TV'de haberleri izlerken, tecavüzcünün polis arabasına bindirilirken söylediği cümle geliyor aklıma: "Seviyordum, söyleyemedim..." Ve bugün güzel evde böyle mal gibi oturup aşkı beklersin... Ne dram... Ne görkem ama... Aşk, nerden çıkıp gelecek... Bakalım bu sefer kıymetini bilecek miyim diyorum amma... Bunu size yazmak...Manyakoğlu manyak... Sanıyorum ki, benim derdim, dünyanın derdi!!! Mukaddes şehre giden hacıların peşine düşüp ne olur ne olmaz diye çölün kumları içine bir kemik saklamış tedbirli köpek, yarından ne bekleyebilirki?..

Oysaki, sarıcınız su dolu olduğu halde, susuzluktan korkmak, en tatmin edilmez susuzluk değil mi?.. Halil Cibran, bana bi ara demiştiki, "Senden istenmeden ver... Tanrı, böyle kimselerin elleriyle konuşur..." Aşkı, vereceksen bekle... İstendiği zaman vermek iyidir... Fakat, durumu peşinen anlayıp istenmeden verivermek çok daha iyidir.. **"-Vermek isterim, amma, layığına ve müstehakına.."** der durursun yoksa... Bahçendeki ağaçlar ve otlaklarındaki davarlar bile bunu söylemiyor!! Onlar yaşamak için veriyorlar... Çünkü vermezlerse ölürler... Bu kızıl semâlı boğaza bir kez daha bakıyorum... Hey beybi hey!.. Hayat okyanusundan içmeye hak kazanan her kimse... Ulan bırakta gelsin o kadehini senin küçücük ırmağından doldurmaya layık görülsün...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ARSİV

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sinem İzdihamı

Hayatımızda Sinemler, Sanemler vardır. Bir fetiş mahiyetini kesbeden Sinemler. Marks diyor: "Tuttuğunuz şey sizi şekillendirir." Evet, dört elle tutmuşuz ve şekillenmişiz, bizzat sinemler olmuşuz. Her yanımız bu absürdlüklerle dolu. Televizyon ekranları, gazete sütunları, genç kızların konuşmaları, koca koca adamların sohbetleri bu absürdlüklerle süsleniyor. İşin garip tarafı bunu yaparken de büyük bir iş yaptığımızı sanırız.

Bir gazeteye göz gezdiriyorum. Bir halkın ruhu, şuuru vicdanı, gözyaşı olması gereken bir gazete nasıl olur da bu kadar abesle iştigal ediyor. Hayatın o ağlayan yüzü, yaralar, çarpıklıklar hiç mevzubahis edilmiyor. Sadece Sinemler konuşuluyor. Kendimi sormaktan alamıyorum. Neler oluyor? Neler olacak ki. Üstadların teşhisleri doğru değil mi? Avuçlarımızın içinde, yüreğimizin derinliklerinde neyi yer edinmişiz o bizi kendisi yapmıştır ve biz de bizzat o olmuşuz. Ve işte meyveler ve işte ürünler...

Genç kızlar sinem için izdiham yarattılar deniliyor. "Sen bizim idolümüzsün" naraları atılmış. İşte bir toplumun anatomyası, ruhu, derinliği. İnsan ürperiyor. Bir gençliğin idolü Sinemler olunca vay o ülkenin haline. Bir anneniz, bir Türk kadınının "sen gönlümüzün gelini" diye haykırması bana Oğuz Atay'ı ve onun "Türkiyenin Ruhu" adlı projesini hatırlatıyor. Acaba neler vardı bu ruhta ve hangi ruhu baz alıp yazacaktı bu ruhu? Gerçekten bir ruhtan bahsedilebilir miydi? Nasıl bir ruh, bir elbise giydirecekti bize?

Evet... Açıktan, soğuktan, kimsesizlikten ölen insanlar. Bir tarafta fildişi kuleler, ötelerde esir kampları, ölüm tarlaları ve hüngür hüngür ağlamalar. Ve bunun akabinde Sinemler için kahkahalar. İnsanımız Sinemler'den, Semralar'dan konuştuğu kadar kitaptan, bilgiden, açlıktan, sefaletten, vicdanlardan, rüşvetlerden, yolsuzluklardan konuşmuş olsaydı bugün bambaşka bir yerde olacaktık. Ama nerde. ışıklarımız, idollerimiz yıldızlarımız Sinemler'dir. Artık nazarımızı oralara çevirip naralar atıyoruz: Sinem Sinem Sinem...

Yanlış anlaşılmasın olay bir Sinem olayı değil, bir sosyolojik, bir Sinemler olgusudur. Ve aradan olaya bakıyoruz. Bunun figüranları ha Sinem olmuş ha bir diğeri. Ama bir halkın, bir ruhun ona teveccühü. İşte affedilmez bir noktadır ve asıl önemli olan da budur. Bu noktada bir girdaptayız, debeleniyoruz. Bir nitelik sorunu yaşanıyor. İşte bunu gündeme almak ve bir şuur giymek. Sinemlerin ardında bir koro oluşturup bağırıyoruz. Ve sen, o, sizler diyoruz. Tanıyoruz öteleri. Ya kendimizi? Asla!..

İşte kendini bilmeyen bireyler güruhu, bir gençlik kafilesi Sinem diyecek, o diyecek ve kendini bir tefessühe teslim edecek. İşte size bir gübre, bir kokuşmuşluk. Kendilerine idoller seçen bu gençlik yarın bu toplumda birer anne-baba olacaklar. İşte bu ruhla yani idollerimizin ruhuyla çocuklarımıza idoller sunup bizzat idol olacağız ve bir nesli zincire vurmak. İşte bir silsile ve zincirin halkaları..

Ve yeni Sinemler, yeni idoller, yeni izdihamlar ve yeni naralar... "İdolümüzsün", "Gönlümüzün gelini" ve daha niceleri...

Abdurrahman Elçek / Erzurum

SEKALI DA GERİ ADIM ATMAYACAK !

Fabrikalarını IMF ve AKP Hükümeti'nin saldırılarından korumak için 42 günden bu yana direnişte olan SEKA İŞÇİLERİ adına Türk-İş Başkanlar Kurulubir dizi eylem kararı almıştır. Bu kararın önemli bir maddesi 4 Mart 2005tarihinde Türk-İş 'e bağlı sendikaların Tüm yurtta "1 gün fabrikaya kapanma" kararıdır.

Bir diğeri ise olası bir polis operasyonunda SEKALI İŞÇİLER'i korumak için tüm yurtta daha etkin eylemler olacağıdır. Hükümetin geri adım atmaması halinde ise Türk-İş Başkanlar Kurulu olağanüstü toplanacak ve yeni eylemtürleri harekete geçirilecektir.

Sayın halkımız.

Yukarıda belirttiğimiz eylem takvimini Türk-İş Başkanlar Kurulu adına Başkan Salih KILIÇ, SEKA İşçi yemekhanesinde haber kanalları canlı yayın yaparken açıklamıştır. Canlı yayının hemen ardından Sn.Recep T. Erdoğan Afrika gezisi öncesi SEKA'nın kapatıldığını bir kez daha açıklamıştır. Herhalde ard arda gelen bu açıklamaların Başbakana ait olanı zamanlama olarak tesadüftür?

Recep T. Erdoğan açıklamasında yine 2 milyar TL maaş aldığımızı belirtmiş, SEKA'nın restore edilemeyeceğinden bahsetmiştir. Sn. Başbakan SEKA işçisini her halde kendisi ile karıştırmaktadır. SEKA işçisi ikramiyeleri içinde ortalama olarak 1 milyar 100 milyon TL almaktadır. Yanlış bilgilendirme sonucu söylediği bu sözler halkımızı kandırmaya yönelik bir tutumdur. Ayrıca SEKA bir kağıt fabrikasıdır. SEKA'ya ancak modernizasyon yapılabilir. Restorasyon ise bizim bildiğimiz kadarıyla lokanta, büro vs. yerlere yapılabilir. SEKA ile ilgili sendikaların hiçbir açıklamasını kaçırmayan hükümetyetkilileri, zamanlamayı çok iyi yaparak akabinde "SEKA kapatılmıştır... geriye dönüş yoktur" açıklamasını yapmaktadır. Hükümetin bu hassasiyetini anlayabilmiş değiliz. Her halde temsil ettiği, oylarını aldığı, yalan vaatlerle kandırdıkları insanların "hak arama" larına hiç tahammülleri yok.

Ancak şunu bir kez daha belirtelim; Hükümet üyelerinden kim olursa olsun, yapılan bu açıklamalar direnişimize daha fazla güç katmaktadır. Siz isterseniz bin kere SEKA kapatıldı diye söyleyin. Bizim için bir önemi yok. Çünkü biz onbin kere "SEKA KAPATILAMAZ" diye söylemeye hazırız.

Sayın hükümet üyeleri; Halkınıza rağmen yanlış kararlarınızda ısrar etmeyin. Kararlarınızı yeniden gözden geçirin. Çünkü biz direnişimizde sonuna kadar kararlıyız. Tekrar haykırıyoruz;

BİZİM SEKA'DAN ÖLÜMÜZ ÇIKAR

SEKA İŞÇİLERİ

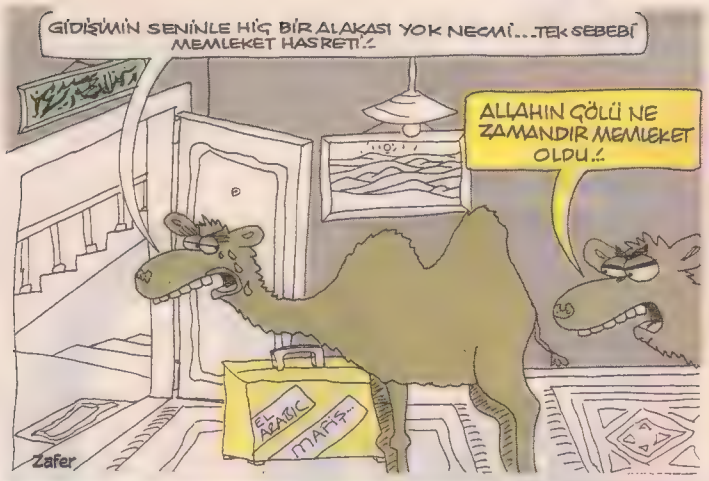

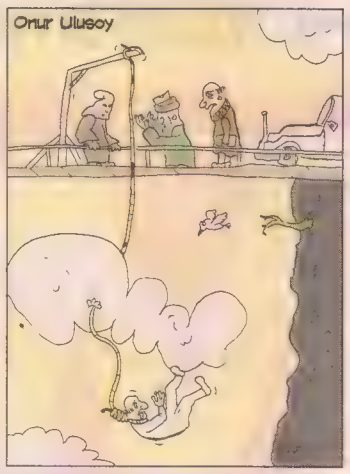

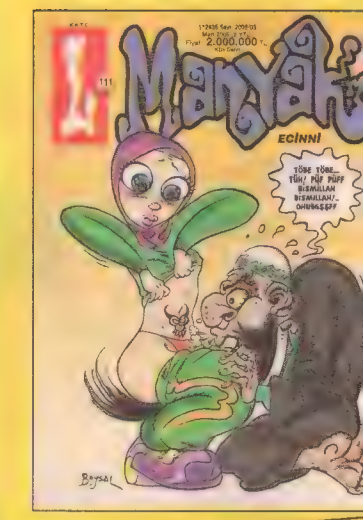

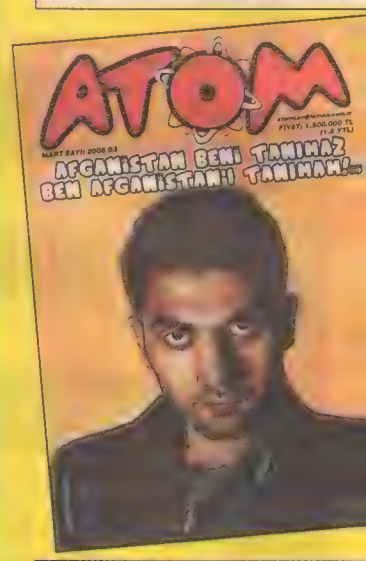

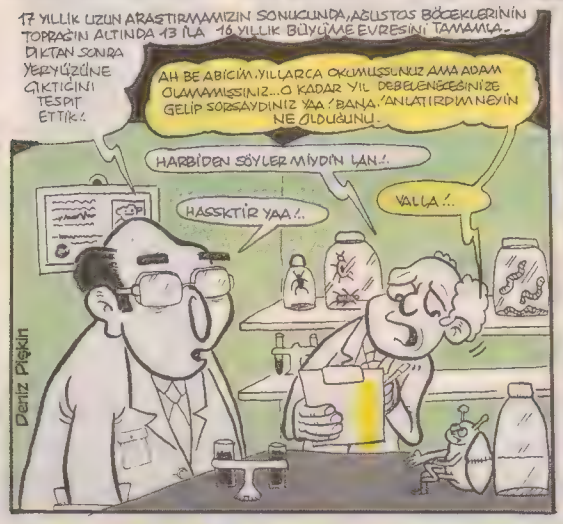

LeMan
SAYI: 696
11 MART 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FIDAN ● Ninat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Guneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer UTUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

11 Mart 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/11- 1 YTL (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

AHİRETİNE AABİİİ!..

CAN CANA, CAM CAMA, SELAM OLSUN AZRAİL AMCAMA!

EN GÜZEL HURİLER SENİN OLSUN ABİİM!

HAYDİ GÜZELİM, MEKANIN CENNET OLSUN!..

TIKLAT ABİJİİM ECELİNEEEE!..

İÇELİM, NALLARI DİKELİM... HAYDİ!..

EJJHEDÜÜEENNNNAAAAAAA!

Aksamserası

697

18 Mart 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/12 - 1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

HİTLER YURDUM OKURUNA YOK SATIYOR

Kapak Yazısı içeride... ☛

LeM anti MEDYA

Dünyanın en zengin 691 insanı arasında 8 Türk varmış..

DAUM'A TEŞEKKÜR

Christoph Daum'dan hem Leman'a, hem Cadde Yayınları'na, hem de yazar dostu Wolf Wondratschek'e entellektüel destek...

Leman'ın kardeş yayınevi **Cadde**'nin Alman yazarı **Wolf Wondratschek** geçtiğimiz günlerde konuğumuz olarak ülkemize geldi... **Wondratschek**'in **"Mozart'ın Berberi"** isimli kitabının **Goethe Enstitüde**'ki tanıtım kokteyli ve okuma toplantısına destek için gelenler arasında davetimizi kırmayan **Fenerbahçe Teknik Direktörü Daum**'da vardı... Okuma toplantısına yayınevi yönetmenimiz **Adnan Özer**, yazar **Wondratschek**, kitabın çevirmeni **Nafer Ermiş** ve **Daum** katıldı... **Futbola tapılan, kitabı ise kakılan** bir ülkede **Daum**'a bu desteği için **Türk entellektüel hayatı** adına teşekkür borçluyuz... Yazılı basının futbolcuların katıldığı bir kuaför açılışı kadar içeriğine ilgi göstermediği bu buluşmayla ilgili ayrıntıları ve günün hikayesini önümüzdeki **Kaçak Yayın** dergisinde okuyabilirsiniz...

KOCAMAN BİR ÖZÜR:

Hem Leman okurlarına, hem Can Barslan ustaya... Geçen hafta bilgisayarda oluşan teknik bir hata nedeniyle Terelelli ikinci kez üst üste yayınlandı... İzahı güç teknik bir karışıklık... Tek dileğimiz özrümüzün kabulü...

GEÇMİŞ OLSUN

Bir başka ustamız Çağçağ yorgun düştü ve dolayısıyla yatağa... Çağçağ'ın ağır gribi yüzünden bu hafta Kozalak'tan da ayrı düştük... Tam bir çizgi makinası gibi çalışan Çağçağ kadar üreten dünyada kaç çizer vardır acaba?.. Hastalık girmese araya yorgunluk tanımayan ustaya çok geçmiş olsun...

GİTTİM GÖRDÜM ÖVDÜM *Olgun Budak*

Hasan Kaçan'ın biz aynı semtin çocuklarıyız tadındaki Tayyip Erdoğan röportajı...

Röportaj için köşe bucak kovaladığım kültür dostu başbakanımızı en sonunda bi resim sergisinde yakalıyorum... Sürrealist, natüralist, içe dönük, daha ben çözemezken, Erdoğan'ın yüzü dışa dönük resimleri farkedip ters çevirtmesi takdire şayandı...

Ufukta görünen Erdoğan'a ulaşıp ekmeğimi çıkartmak için mahşeri kalabalığı yararcasına tekmeliyorum... O an canlı bir "ekmek tekmesi"ne dönüşmüştüm sanki... Sonunda patlayan flaşların arasında gökde parlayan nurlu bi ışık gibi karşımdaydı...

Ne o röportaj mı istiyorsun diyordu bana Erdoğan, işte ileri görüşlülük, işte yarın gel konuşalımcılık... Ertesi sabah o traşını olurken, berberle senkronize biçimde başlıyordum bende traşa...

Sayın başbakanım, geze geze tüm dünyayı tavaf ettiniz... Misal Kasımpaşa'da futbol kariyeri yapsaydınız en fazla Şampiyonlar Ligi vasıtasıyla Avrupa'ya açılacakdınız... Peki vın orda, vın burda, hiç mi yorgunluk olmuyo diye sordum önce (karşılıklı gülüyoruz)... Günde altı saat uyku yetiyormuş cevvalime... O da uykuda doğudan batıya uçarken geçtiği için saatler, dakkalar ve hatta mikro saliseler akmıyo, yani 24 saat hizmet veriyor ATM'ler gibi...

ATM derken aydım olaya, Kasımpaşa'lılığında verdiği gazla tutturdum diş paramı isterim diye... Önce dişimi ritüel bi gösteri sırasında kaybettiğimi sandı... Yılmayıp bunun ziyaret edilen yerlerden alınan hediye olduğunu açıklayınca "Bu ziyaret amacını aştı" diye şarkı söylemeye başladı Erdoğan... Sonra da hepimiz ziyaretci değil miyiz bu dünyada deyince analar ne yiğitler doğuruyor o an gördüm işte (o gülerken ben ağlıyorum)...

Ben, abi en azından bi on milyon uçlansan mealinde sakalımı sıvazlarken, Erdoğan sanki AB müzakeresi antremanı yaparcasına pazarlık ediyordu... Zor olsa da envantere kaydedeyim, vergiden düşersin, olmadı bizim Celal'in kahvede ahaliye seslenirsin diyerek imzalı bi on kayme indirdim...

Peki başbakan nasıl böyle dinç ve formda kalabiliyordu... Ertuğrul Akbay hesabı sırrı bal, parolası gıdaya dikkat imiş... Memleketten gelen balı övmesi üstüne, memleketin balını emiyosunuz yani demeye kalmadan kıllandı Erdoğan... Bu kıllanmayı yok etmek için berberin elinden makası kapmamla "amman traşlar bitmesin" diye coşmam bir oldu (ben coşup yanlışlıkla favorileri alıyorum, o kızıyor ben kaçıyorum)...

Peki gençlik kollarından çıkıp tüm Türkiye'yi medyadan futbola dört bi koldan saran, yani kucaklayan bu yiğitin hiç mi derdi yoktu! Eeey Türk milletinin insanları, başbakanın derdini saymaya kalksak şafak Zonguldak diye başlarız alimallah... O yüzden bide aile içi mevzuulara dalıp, yurt dışında kah okuyan, kah çalışan yavrucaklarını sormak istemiyordum (karşılıklı ağlaşıp sarılıyoruz)...

Bu yüzden daha neşeli konulara geçip bir edebiyat ve şiir dostu olan Erdoğan'a karikatür dedim... Bu konuda da çok dertli (karşılıklı melül bakışlar)... Çizgiyle yapılan eleştiriye çizgiyle karşılık verme şansımız yok deyince, ben devreye girip, "Abi sen iste Cin Ali tadında bi dergi çıkarayım, baş çizerim ol" dedim (Karşılıklı üçer kez hapşurduk baba oğul gibi, ya da ceryan çarptı)...

Röportajın sonunda farkettim ki bu mantıkla, Erdoğan gasteden tv'den yapılan eleştiriyi de medya kurup cevaplayamayacağına göre, bu savunmasız adama eleştiri yaparken iki kere düşünmeliyiz... Hatta en güzeli hiç düşünüp kafa yormayalım bu konulara en iyisi...

olgunbudak@leman.com.tr

Malı götürmenin en kutsal kavram olduğu Özallı, Çillerli dönemlerde zil takıp oynayan, gençler, yoksulluğun, işsizliğin pençesinde kıvranırken insanlara Türk halkının çok mutlu olduğuna inandırmaya çalışan bazı aklıevveller şimdilerde patlak veren hırsızlık, kapkaç, gasp, cinayet faciası üzerine "Türkiye nereye gidiyor?" diye sormaya başladılar..

BİRİ İNCİTİLEN, ÖBÜRÜ YERDE YATAN BAŞINA DARBE ALAN İKİ KADIN...

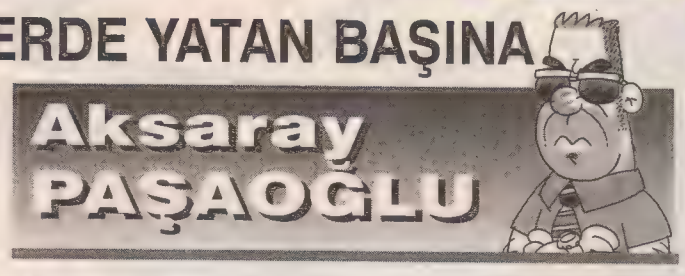

Bakınız size çok enteresan bir özelimi anlatayım. Ben her banyodan sonra giyinmeden önce alnımdan başlayıp burnumun ve çenemden geçerek aşşa göbeğime ve kalemi alttan elden ele geçirip şeylerin ordan ve öbürünün arasından yukarı dönüp belime, sırtıma, enseme ve nihayet tepeden dolanıp tekrar alnıma kadar **ispitrolu kalemle siyah ve kalın bir çizgi çiziyorum. O benim Avrupalı yanımla Türk yanımı ayıran hassas çizgi.** Ben bunu kırk yıldır hergün yapıyorum. Geçenlerde İstinye'de çok hârika bir balık lokantasında bir elim **Levrek çorbasının içinde** diğer elim **ahtapot tabağında** amuda kalkmış vaziyette aklımdan hiç çıkmayan o iki kadın, **bir tanesi başına darbe almış,** öbürü incinmiş kadınların fotoğrafını düşünürken bakın çok enteresan ne oldu. Yan masada oturan badem bıyıklı bir Türk, hesabı öderken tabağa **üzerlerinde ay-yıldız bulunan** daha önce hiç görmediğim çok enteresan bir avuç **siyah para** bıraktı. Dayanamadım **arsız arsız sordum.** Bakın bana herif çok müthiş ne anlattı. Şimdi sıkı durun.

AĞZI VE ELLERİ BAĞLANARAK ZORLA SUSTURULAN TÜRK

Ama daha önce polisimizin, bir tanesine fena halde incittiği ve diğeri yerde yatan, **Avrupalı yanımı sızlatıp** beni hafkıra hafkıra ağlatan o iki kadından söz etmek istiyorum. O kadınları hepiniz tanıyorsunuz. Biraz sonra o kadınların adlarını da vereceğim. Ama ondan önce, konuşma hakkı **kaba kuvvetle engellenen** eli kolu bağlanan bir başka mağdurdan söz etmek istiyorum. Olayın geçtiği yer **Mardin**'in **Hasankeyf** ilçesi. Olayı duyunca tüylerim şoke şoke oldu. Bence o insan değil! **Zaten sence de değil.** O bir tilki. onu yakalayan avcı, **tilkinin ağzını plastik bantla sımsıkı bağlayarak** onun konuşma, söz söyleme hakkını sonuna kadar kısıtlamış. Pekiyi. Size bir soru. **Ağzı bağlı olmasa o tilki konuşabilir mi?** Onun cevabı çok şaşırtıcı. Onu size söyleyeceğim.

1 YTL, YAKINDA 150 DOLAR OLUYOR!

Ama isterseniz önce balık lokantasındaki **siyah paraların sırrını** söyleyeyim. Geçenlerde **Orta Asya**'daki kazılarda 1500 yıl önce bastırılmış ay-yıldızlı **Göktürk sikkeleri** bulunmuş. Bence piyasaya giren bu sıcak para Türkiye'yi bir AB üyesi olan **Yunanistan**'ın en az bir boylam batısına yerleştiriyor. Fakat maalesef biri yerde yatan, diğeri vicdansızca incitilen o iki kadın, hükümetin ekonomideki bu sikke başarısını gölgeliyor. O kadınların birincisi, ünlü Fransız oyuncu **Emmanuelle Beart.** O, o olay yüzünden **İstanbul Film Festivali**'ne gelmiyor. Asıl esas başı yarılan kadın ise **Cameron Diaz!** O, evinde gardrobun üzerinden birşey alırken tabureden düşünce onun sevgilisi **Justin Timberlake** yetişti ve **Diaz** düşünce başını çarpınca **Diaz**'ın başına 19 dikiş atıldı. **Bu Avrupa'da da oluyor.**

Gelelim o enteresan sorunun cevabına. **Ağzı bağlı olmasa o tilki konuşabilir mi?** Kargaya iltifat ederek ağzından peynirini kapan tilki **yazı da yazıyor muydu** bilmiyorum. Ama bildiğim kadarıyla o **konuşuyordu.**

Aksamiserat

Dünya zenginler listesine 8 kişi soktuk yine de halk inim inim inliyor...

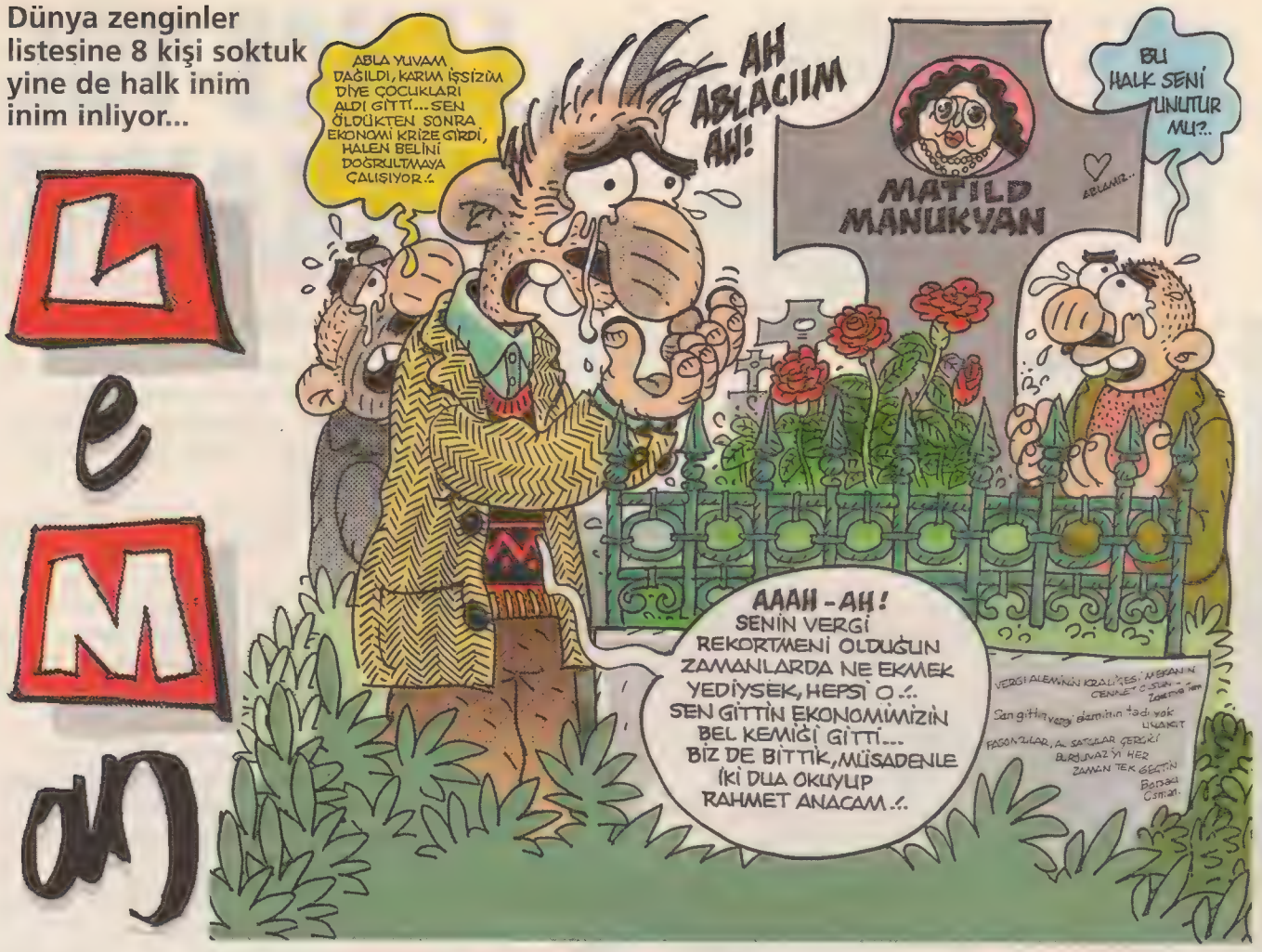

Leman

Mehmet Ağar: İktidarda olsak kapkaçı bir haftada bitiririz...

AKP'de istifalar devam ediyor...

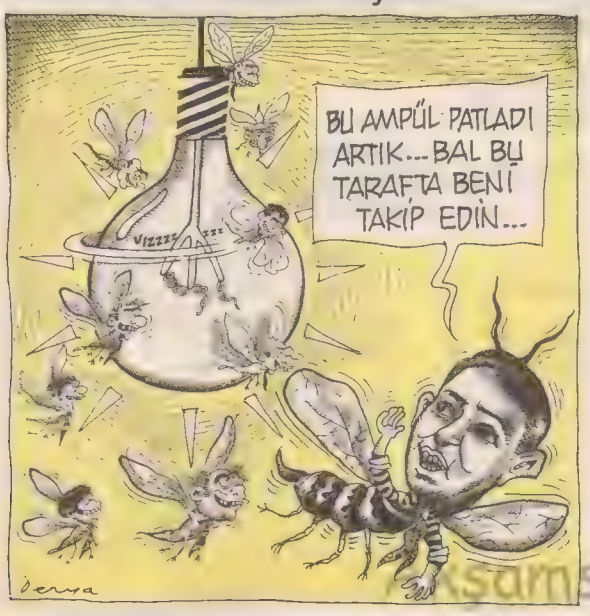

1 Nisan yeni TCK sendromu tüm yurt sathına yayıldı. AKP hükümetinin alelacele hazırladığı Türk Ceza Kanununa polisinden, gazetecisine kadar herkes karşı.. Özellikle basına getirilen ağır cezalar neredeyse ünlem işaretini bile suç sayacak, cezaevleri gazeteciyle dolacak

Kadınlar günü gösterilerinde aşırı güç kullanan 3 polis belirlenmiş..!!!

KİM TUTAR SENİ HİTLER?.

Büyük ve gösterişli, Remzi, D&R gibi kitapçıların vitrinlerine bakıyor musunuz? Ve bunların en çok satanlar listelerine, veya başköşelerine... Hadi buralara yolunuz düşmedi diyelim, yüzlerce satış noktası olan ülkenin en büyük hipermarketlerinin kitap reyonlarında da dikkatinizi çeken birşey olmadı mı? Hadi bunu da geçelim yine ülkenin en büyük ulusal gazetelerinin en çok satan kitap listelerinde, top10'larında da mı görmediniz?.. Buralarda insanlık tarihinin en büyük felaketine yolaçan Nazi kasabı Adolf Hitler'in "Kavgam" kitabına rastlamadıysanız, sizin hiçbir şeyden haberiniz yok demektir.

Türk medyasında herkesin atladığı(!) atladığı ne demek top10 listelerinin baş köşelerinde misafir ettiği bu vakayı Financial Times Gazetesi'nin Türkiye muhabiri Vincent Boland atlamadı... Olay Türkiye'nin AB hazırlıkları öncesi elbetteki diğer Avrupa ülkelerinin de dikkatini çekti. Alman basını da olaya bir tarafından dalarken, Alman yetkililer telif baskısıyla Hitler'in Kavgam kitabının Türkiye'deki satışını durdurmaya çalışacaklarını açıkladı..

Türkiye'de tam 13 yayınevi Hitler'in Kavgam kitabını basıyor. Bir tanesi işi, 5,9 YTL'lik kampanyaya da dökmüş. İşin dikkat çekici yanı Remzi, D&R gibi büyük zincirlerin kitabı vitrinlerinde ağırlamaları, sevindirici yanı ise Mefisto, İstiklal, Pandora gibi demokrat diyebileceğimiz Beyoğlu kitapçılarının ise hiç itibar etmemesi... Leman'ı dergi reyonlarına çizgimize uymuyor diye kabul etmeyen ülkenin en büyük ailesinin en büyük market zincirinin bu kitabı satarken çizgilerine ne kadar uyuyor diye sorgulamaması ise düşündürücü... Yine başımıza geldi, söylemesi çok sıkıcı bizden yayınlandı diye listelerden kitaplarımızın çıkarıldığına şahit olduk geçmişte... Kavgam gazetelerin listelerinde baş köşelerde... İslamcı basının köşe yazarlarından Hitler'in iktidara gelmeden önce yazdığı ve ideolojisini anlattığı "Kavgam" adlı kitaba arada bir atıfta bulunmasına ise birşey demiyoruz... Ya bunlara itibar eden okura ne demeli... Aylar önce kitap okuyor musun diye sorulan top modelimiz, "evet en son Kavgam'ı okudum" demişti... Savcılarımız en küçük bir cinsellik imasında bulunan her kitabın yayıncısını, yazarını adliyeye davet ediyor... Kısacası meydan öyle bir boşaltılmış, öyle bir açılmış ki, Hitler'i de, Kavga'sını da tutabilene aşkolsun...

Yksarmsetesi

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — Bayır Gülü

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Bilirkişi : O her şeyi biliyo da biz onun adını niye bilmiyoruz hiç belli değil...

Sayın Seyirciler : Spiker yalakalığı biraz da seviyeli olmalı tabi. Sayın abim diyecek hali yok...

Uyku Seti : Gözkapağı, çapak ve salya..

Kader Kurbanı : Namus cinayeti işlemiş koyun...

Acılı Ezme : Ezilmiş Acı daha uygunmuş ya hadi neyse. Bu saatten sonra hiç bi kebapçıyı buna ikna edemeyiz gibime geliyo. Ama Uğur Dündar rica ederse işler değişir tabi...

Şebeke : Kötü niyetli maymun örgütü...

Muzlu Süt : Maymun sütü olduğundan işkilleniyorum. Ne yersen öyle sütersin. Bunu her anne bilir. Uğur Bey bu konuyu ihmal etmeyin nolur...

Eski İstanbul Beyfendisi : Bülent Ersoy.

Bronz Çağı : Olimpiyatlarda herkesin üçüncü olduğu bir dönemin yaşanmış olması çok manyakçaymış. Doğruysa tabi...

İç Kanama : İçli köfteden cam çivisi çıkmış. Uğur Dündar'ı göreve çağırıyorum...

Üç Büyükler : Mahzar & Fuat & Özkan...

Oyun Hamuru : Çocuk ruhlu fırıncılar halk sağlığıyla oynuyor. Dinazor şeklinde ekmek yemek istemiyoruz. Uğur Dündar buraya, yumruk havaya. İşte o kadar...

Gargamel : Yalnız değilsin birader. Ben de şirin olan her şeyden nefret ediyorum...

Flört : Sanal seks...

Gaydırı Guppak Emine : Lakabı bu olan bi Emine'ye artık Tijen deme zamanı gelmiştir diyorum...

Ortanca : Üç çocuklu aile aksesuarı...

Böğürtlen : Genize kaçınca böğürtüyo olabilir ne var bunda şaşıracak?..

Kanlıca Yoğurdu : Vampirleri kandırmaya çalışıyolar. Çok ayıp. Uğur Abi bunu okuduğunda çok sinirlenicek söyliyim...

Şiddetli Geçimsizlik : Artık kavga ettikten sonra sevişemiyoruza getirmişler...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

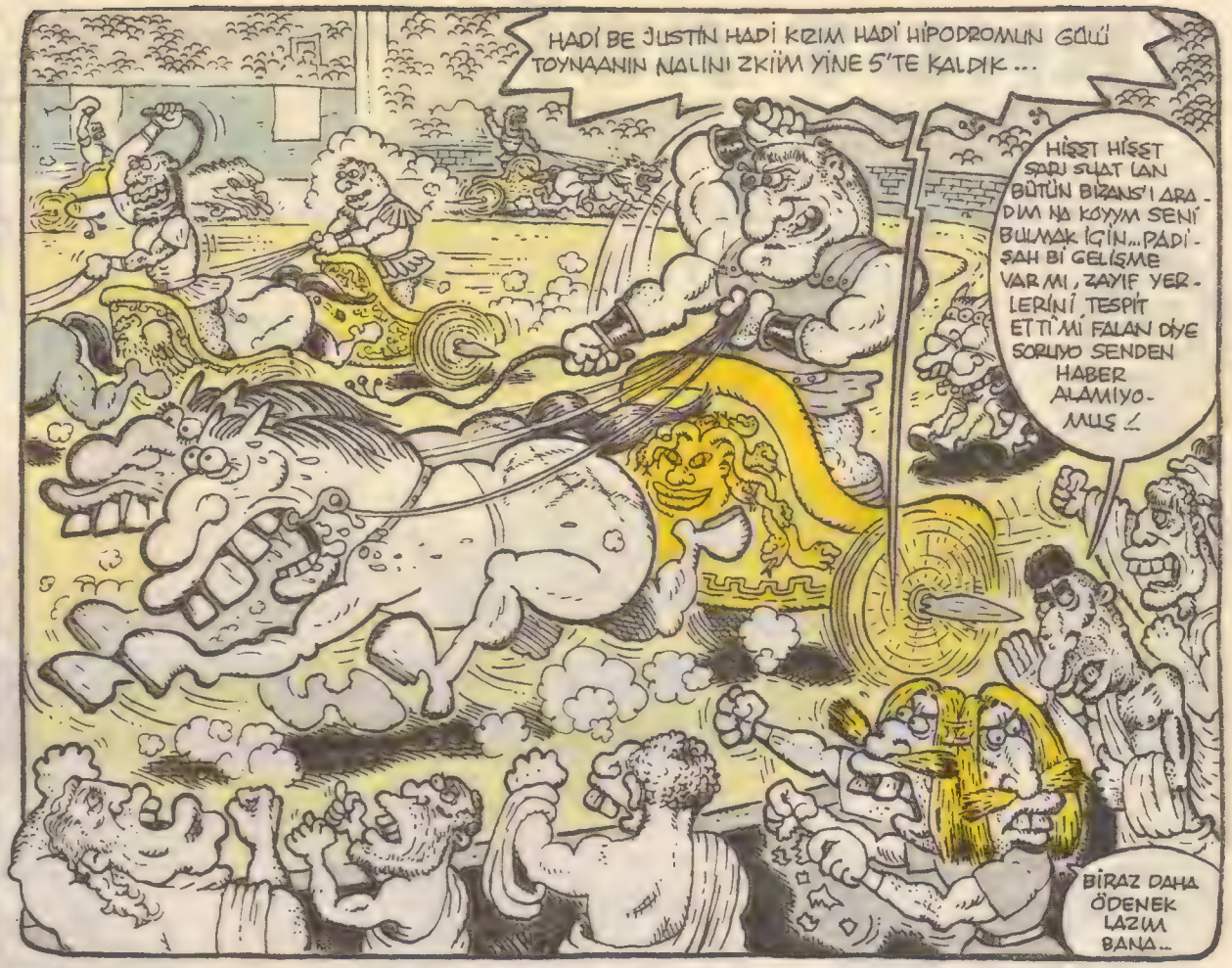

tuncay@leman.com.tr

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON METİNFİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

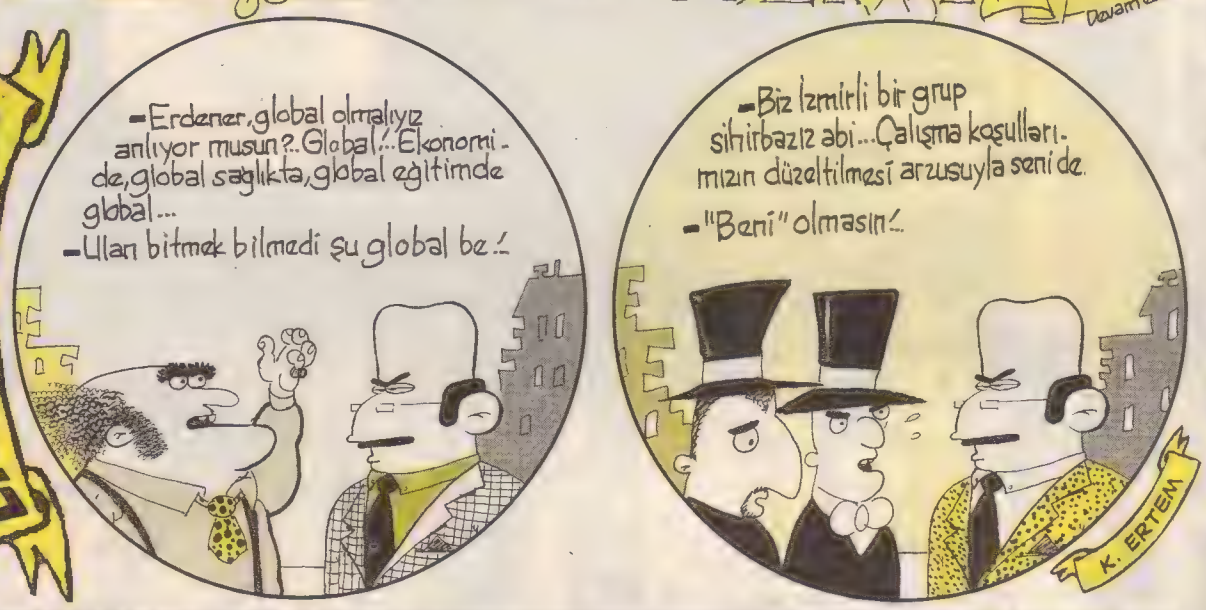

HAMDİ YÜZBAŞI

MEHMET TİBET

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

TP SUNAR ÇARPIK İLİŞKİLERİN ARDINDAN YAŞANAN DRAMLAR, İŞİN SONUNUN DÜŞÜNÜLMEMESİ ÜZERİNE FALAN...

PIHH!.. PIHH!.. EMİR GELDİ, OPERASYONU BAŞLATIYORUZ...

POLİİS!.. AÇ KAPIYI!..

DRANN!

DİRENME!.. YAT YÜZÜKOYUN!..

KENDİ ÖZ ÇOCUĞUNU YILLARDIR EVİNİN BODRUMUNDA KAPALI TUTTUĞUN İHBAR EDİLDİ... ARAMA YAPACAĞIZ!.

GIIIRÇ..

AHA, BU DA NE!.. YAPIŞIK MI LA BUNLAR?..

PSİKOLOJİNİZİ ANLAMAYA ÇALIŞIYORUM... BANA SÖYLEYEBİLİRSİNİZ... SENELERDİR AĞIR BİR TRAVMA YAŞADIĞINIZ BELLİ... BU TÜR BİR YAPIŞIK İKİZİNİZ OLSA BİLE ONLARI KAPATMAMALIYDINIZ...

BEN... EVET HAKLISINIZ DOKTOR BEY AMA...

NORMAL BİR İLİŞKİDEN DOĞMADI O NE YAZIK Kİ... BEN BEN BUNU ANLATAMAM...

RAPORUMA YAZMAYACAĞIM... TAMAMEN ARAMIZDA KALACAK... RAHATLAMAK İÇİN ANLATMALISINIZ...

Peki... Ben yıllar önce bir kuzey Afrika ülkesinde görev yapmıştım... İnşaat firmasındaydık ve cinsel açlık çekiyordum...

Bir gün sarhoşken çok pis birşey yaptım... Bir deveyle beraber oldum... Sonraları kendimden nefret ettim... Hayata küstüm... Fakat derdim o kadarla bitmedi...

Devenden bir çocuğum doğdu... İkimizin genleri birleşince deve güreşi biçiminde doğmuştu çocuk... İşte böyle... Deve güreşi çocuğumdan utandım... Bana hep o günahı hatırlattı...

ANLIYORUM... BİRAZ YÜRÜYELİM... SİZE GÖSTERMEK İSTEDİĞİM BİŞEY VAR...

ASLINDA YALNIZ DEĞİLSİNİZ... SİZİN DURUMUNUZDA OLAN BAŞKALARI DA VAR... BAKIN ŞU OYNAYAN ÇOCUKLARA...

EVET, UZUN EŞEK OYNUYORLAR...

YILLAR ÖNCEYDİ... BEN DE SİZİN GİBİ BİR HATA İŞLEDİM... BİR EŞEKLE...

EŞEKLE Mİ?..

EVET, ZAYIF BİR ANIMDI... VE ONDAN BİR BEBEK DOĞDU... AMA HİÇ UTANMADIM, SAKLAMADIM... BENİM GÜNAHIMIN CEZASINI ONA ÖDETMEDİM...

UZUN EŞEEEK, GEL EVLADIM...

BABA!.. BABA!.. BABA!.. BABA!..

canbarslan@superonline.com

Feyzi Başeğmez

feyzi@leman.com.tr

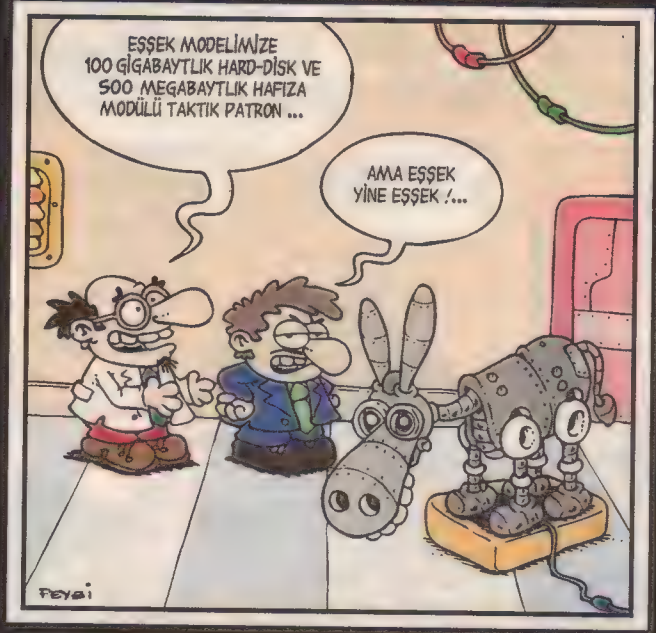

ALTTAN ALAN ALTAN VE MACERALARI

LeMan Mix

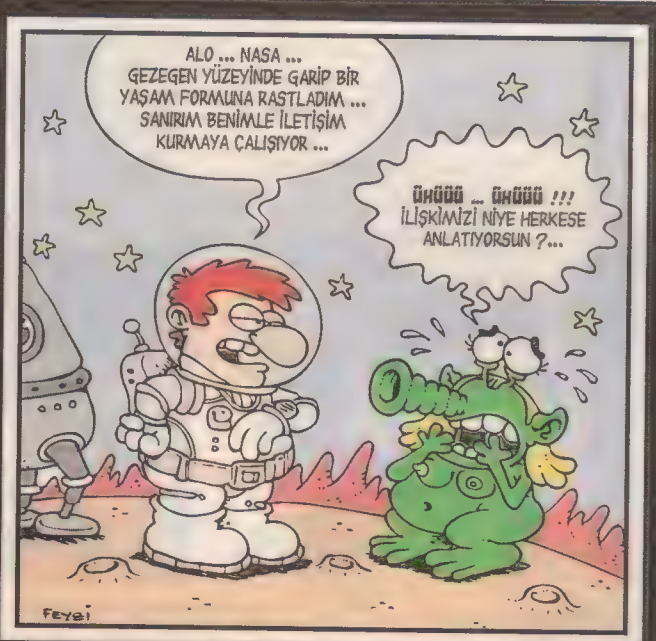

CEZMİ ERSÖZ

Sevgim Yaralı Çocukluğumuzu Değiştirmeye Yetmedi

Artık sokağa çıkabilirim, ömrümden düştüm kendimi... Kalbimde bir çok şey eşitlendi... Öyle tutkuluydum ki hayata başlarken, şimdiyse küçücük bir çiçek teselli ediyor beni, aradaki boşluğun adıydın sen, seni de ömrümden düştüm. Oysa ömrümüze taliptim. Kolundaki kesikler değildi seni kazanmama sebep. Tam aksi kolundaki kesikler, aşkımız ne kadar da bıçak sırtı bir dengeye bağlı, diye düşündürttü bana – hep. O kadar kararlıydım ki kırmızı heybemle seni güzel bir hayata dinlendirmeye... Yuvan olmaya... Uyurken aşkımla boğmamı bekledin hep. Bense kendimi boğdum gecelerce aşkın-m-la...

Şimdi sen hiçliğe bıraktın beni. Ben bu hiçliğin içinden çıkıp özgürlüğümü yeniden bulabilirim. Ya sen sevgilim çok acı çekmekten(!), yitirmekten korkarak yaşarken nasıl kurtulacaksın esaretinden? Bu adaletsiz dünyadan?

Evet, tamam ben 'hoşgörü meleğiyim'. Ama, ama bazen benim de hoşgörüye ihtiyacım olduğunu gözardı ettin sen. O gün sadece **"İyi misin? Neden bu hale geldin?"** diyeceğine başkalarını anlamayı, benim durumumu yok saymayı tercih ettin. **'Ne yapmaya çalışıyorsun?'** derken bile, benim halimi anlamaktan son derece uzak, **'bu saçmalığa bir son ver, derdin ne senin?'** demek istediğin o kadar belliydi ki. Evet elbette saçmalıktı, (herkesin iki saat susmaya hakkı vardı benim yok!) Anlayışına sığınmaya ilk kez bu kadar ihtiyaç duyduğum o an bunu yapmadın. Senin benden beklediğini ben senden bekledim. Olamaz mı? Çocukluğumda maruz kaldığım haksızlıkların, acıların, beni sevmesi gerekenlerin sevmeyip açıkta bıraktığı boşluklarımı kapatmanı istedim O AN! Sadece saçımı okşaman yeterdi, sen ne yaptın? **'Ben yatmak zorundayım yarın okula gidicem...'**

Git... Git... Öyleyse git... Ne kadar insan varsa o kadar aşk tarifi var deriz ya, bu da yetmiyor, aslında hayatımıza ne kadar insan giriyorsa o kadar çeşidi var bir de aşkın. Yani, **Kemal**'i sevmedin mi? Sevdin tabii ama aşk değildi ne demek?.. Elbette aşktı, yoğunluğu azdı sadece. Ya da **Uğur**'u? Elbette sevdin. Ben **Zeynep**'i sevmedim mi, çok sevdim. **Lale**'yi sevdiğim kadar sevmediğim için aşktan saymamak ne kadar doğru olur ki? Yoğunluğu az, biçimi değişik diye bu türden yaşanmışlıklarımıza aşkın dışında bir isim yüklemek ne kadar doğru? Bence **Nazım**'ın dediği gibi mesele **Tahir ile Zühre** olabilmekte. Ben olduk sanıyordum, sen beni şaşırttın... Kimler, neden ve nasıl ürküttü seni böyle **Tahir ile Zühre** olmaktan! Daha önce olduğun adamlar değil inan canımı sıkan, hiç değil. Sen sıkıyorsun canımı, anlayamadığım hallerin beni üzüyor.

Sinan hayatına bir bulaştı allak bullak oldun yine-yeniden. Beni gözden çıkardın, inkar edeceksin biliyorum, ama bana açıklama yapman için yazmıyorum bunu, içine dön ve sor kendine. Ben göreceğimi gördüm. Git ve yaşa ama ben istepne olmayacağım. En başından söyledim sana; **'eksik kalan neyse n'olur yaşa'** diye. Ama sen bir yanda ben bekleyeceğim ve sen onu yaşayabileceksin sandın, öyle bir şey olmayacak. Her şeyi göze al ve yaşa, belki de gerçekten O'dur hayatının erkeği. Bana göre sen onunlayken de bunu yapamadın, bir yerde hep **Kemal**'i beklettin çünkü zordu herşeyi göze alarak **Sinan**'ı yaşamak, çünkü egon vardı ve çok değerliydi. Orada gidip onarıyor, savaş boyalarını sürüyor **Sinan**'a dönüyordun. **Sinan** bunu yaptığındaysa 'sevgisiz ve yalancı' oluyordu nedense. **Kemal** milyon çeşit oyun yapıyordu, ona laf söyletmiyordun, çünkü o seni ömrü boyunca hiç eksilmeyen (!) bir aşkla sevecek tek (!) adam olduğuna inandırmıştı seni. Oysa **Kemal** duygu sömürüsünü en iyi yapan, bu anlamda da seni en iyi çözen tek adam-bana göre. **Kemal, Sinan** kadar etkili olsaydı senin için, hayatında biri varken sana seninle yaşadıklarını hiç bir zaman unutmayacağını, hala seni özlediğini vs. gibi mesajler atması seni allak bullak etmeye yetmez miydi? Yeterdi. Şimdi ise sadece ruhunu okşuyor, biraz içini acıtıyor ama hayati kararlarında bir etkisi olmuyor. Aynısını **Sinan** yapıyor allak bullak oluyorsun. Sonra da dönüp bana, **bu adam ne yapmak istiyor, ben onun hayatından gittim bu ne şimdi diyorsun? Sinan**'ın bu tavrını tuhaf ve anlaşılmaz bulan sen, **Kemal**'in tavrını nasıl olumluyorsun anlayamıyorum? **Sinan** kafa karıştıran, yine oyun peşinde olan adam oluyor, **Kemal** seni özlemiş oluyor. Bu nasıl oluyor, b
miyorum. Bu iki ayrı –aynı- adam seni bir biçimde allak bullak e
ben zavallı da seni, egonu, yaralı çocukluğunu, bir yandan kendi
en çok bizi kollamaya korumaya çalışırken aşk oyunlarına fırsat
dım, seni aldatmaya bile fırsatım olmadı bu yüzden sevgim, yara
luğumuzu değiştirmeye yetmedi...

Biliyor musun tuhaf ama, başından beri seni aldattığıma inan
şuna gitti – seni rahatlattı bir anlamda. Bu duygu ayakta tuttu b
sevgini ve sen sonunda böyle olmadığını gördüğünde, sıkılmaya b
Mücadele verdiğin kendindin, tek başına tavla oynamak gibiydi,
bir şeyle mücadele etmek. Oysa ben de sana ihanet etmeliydim,
gibi. Ezberin bozulurdu yoksa!

Ben başka bir şeye soyundum seninle, sense 'kaderin' oln
korkmaya başladın. Ne tuhaf en yakınım, aşkım, benim kimsenin
olamayacağımı bilememiş. Tuhaf değil, çok acı bu. Çünkü senin
kullandığın bence 'kader' kabusa eş bizler için. Oysa ben kimse
sum yapmayacağım gibi kimsenin kabusu da olmam. Kaderin olm
yunmuş biri diş fırçasından daha çok şeyini yerleştirirdi sanırım
Bense terliğimi bile getirmedim (bana göre birlikte yaşamanın ölç
terlik). Özenle kolladım o mesafeyi – ikimiz adına. Evet seni fazla
nüyorum, merak ediyorum içimde öyle derin bir yerdesin ki elim
annemi nasıl düşünüyorsam seni de öyle düşünüyorum, hep iyi
lıklı olmanı, mutlu olmanı istiyorum. Geleceğe yönelik sen bende

Kıkırık Lokumlu

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

Özlem Çakır

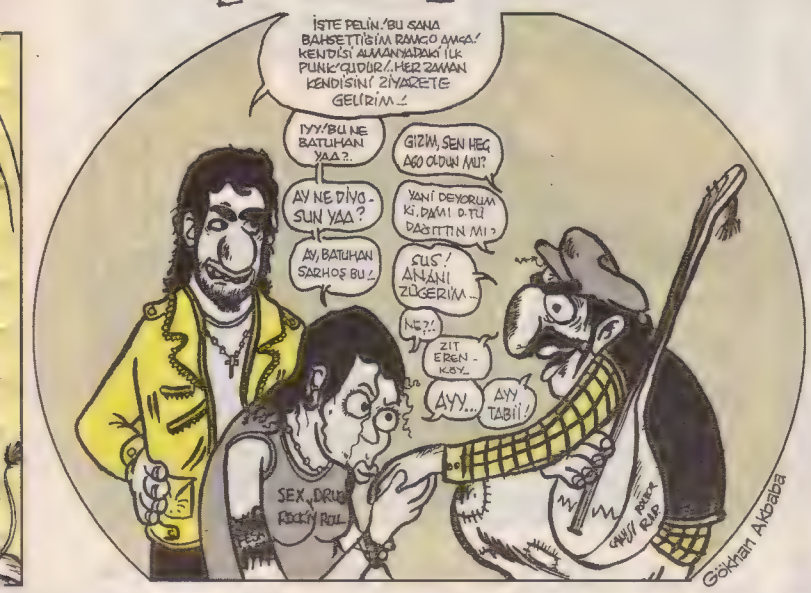

Gökhan Akbaba

Mehmet Özkanoğlu

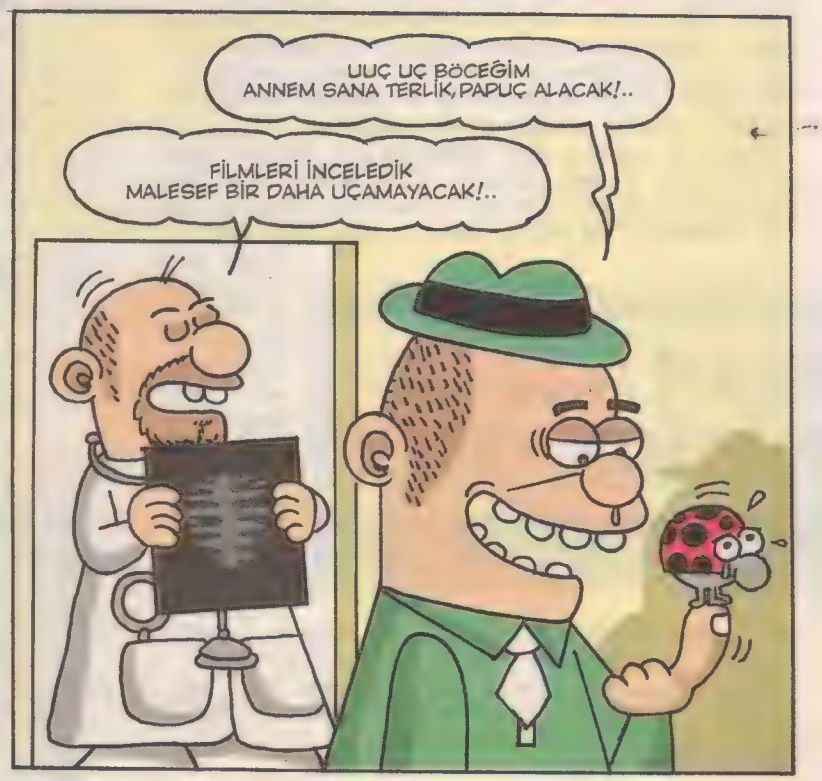

çok planlar yaparken ben korkmuyorum kaderim olmandan, bu tür planlar konusunda son derece ekonomik olan ben sana bunu nasıl düşündürüyorum, anlayamıyorum. Bunları suçlama olarak alma ne olur... Büyük ihtimalle benimle ya da tavırlarımla ilgili değil bu... Sen kendi kendine, geçmişe dayalı yaşanmışlıkların yüzünden en çok da böyle bir düşünceye kapıldın sanıyorum. Bende birkaç kelime açıklama yapma gereği duyduğumdan yazıyorum bunları zaten...

Aşkımdan daha çok sevmemi isterdin belki de adının etrafındaki haleyi. Çünkü o zaman 'diğerleri' gibi, acayiplikler yapacaktım, seni yoracaktım, etraf savaş alanına dönecekti... Çevrendeki adamlar ne kadar acayip olurlarsa o kadar ilgini çekeceklerini düşünüyorlar...

Ben ilişkimizi kaybetmek adına da olsa aşkımı sevdim. O toplumsal konumun seni maskeliyor doğal olarak. Okulundaki durumun, konferansların, öğrencilerinin ardından bileylenen egona değdiğimde kanayan egomu onarmam bile rahatsız etti seni belki de. Neden? Bu kadar kötü bir şey miydi egomu terbiye etmen? Sen bunu sahte buldun çok kez, bense değerli, çünkü bir emek vardı harcanan, çünkü çok değerli paylaşımlar demektin benim için, bir ego savaşı değildi bana göre aşk, hem öyleyse bile yerin dibine batsındı... **BİZ**'dik asıl değerli olan bana göre... Kırmızı heybemle seni güzel bir hayata dinlendirmekti niyetim... Sıkıldın... Mücadeleyse ben sonuna kadar varım aslına bakarsan, ama KIYAMADIM BİZ'e...

Beni en son sen ara şimdilik, üzünç meleği dolaşıp dursun odamda... Ya da arama, ben zaten ömrümden düştüm kendimi. Seni de..

cezmier@leman.com.tr

* **Adana.** 18 Mart Cuma günü saat 15.00-19.00 arası **Adana Çukurova Üniversitesi**'nde, **Sokak Çocukları Derneği**'nin düzenlediği etkinlikteyim.
* **Adana.** 19 Mart Cumartesi günü saat 14.00-18.00 arası **Adana Kitapsan**'dayım.
* **Mersin.** 20 Mart Pazar günü saat 14.00-17.00 arası **Mersin Kitapsan**'dayım.
* **İstanbul-Galatasaray.** 21 Mart Pazartesi günü saat 21:00 - 23:00 arası **Cezyir Sokağı**'nda **Sakman Bar**'da **Gitarist Haluk Çetin** eşliğinde şiir dinletim var...
* **İstanbul-Ümraniye.** 26 Mart Cumartesi günü saat 19:00-21:00 arası **Ümraniye Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim... Eski sinema salonu..

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

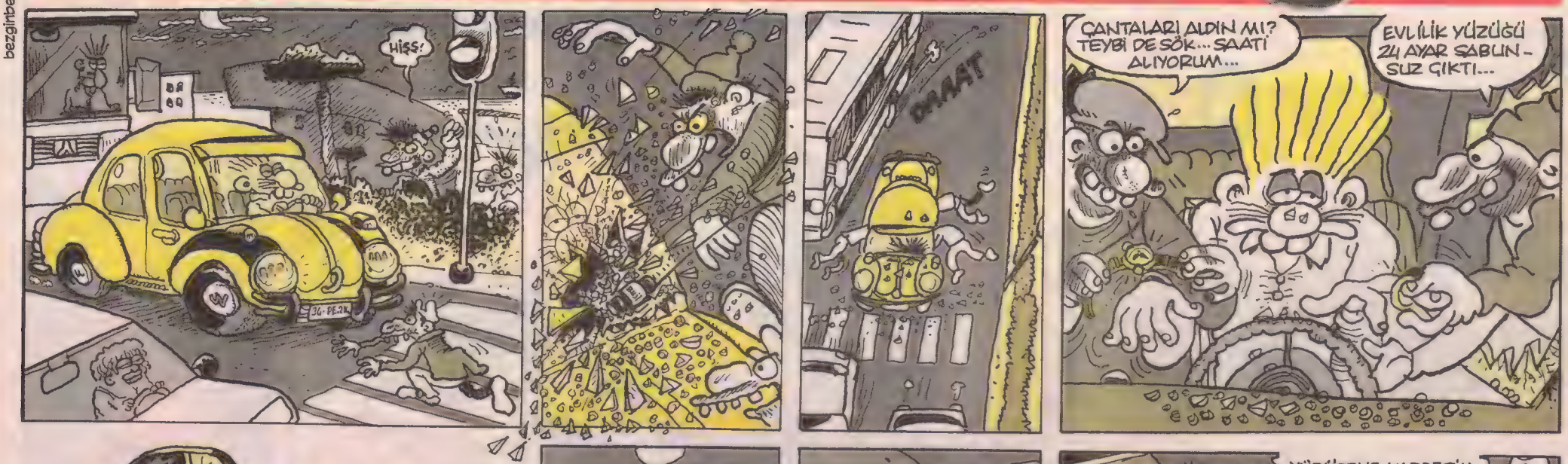

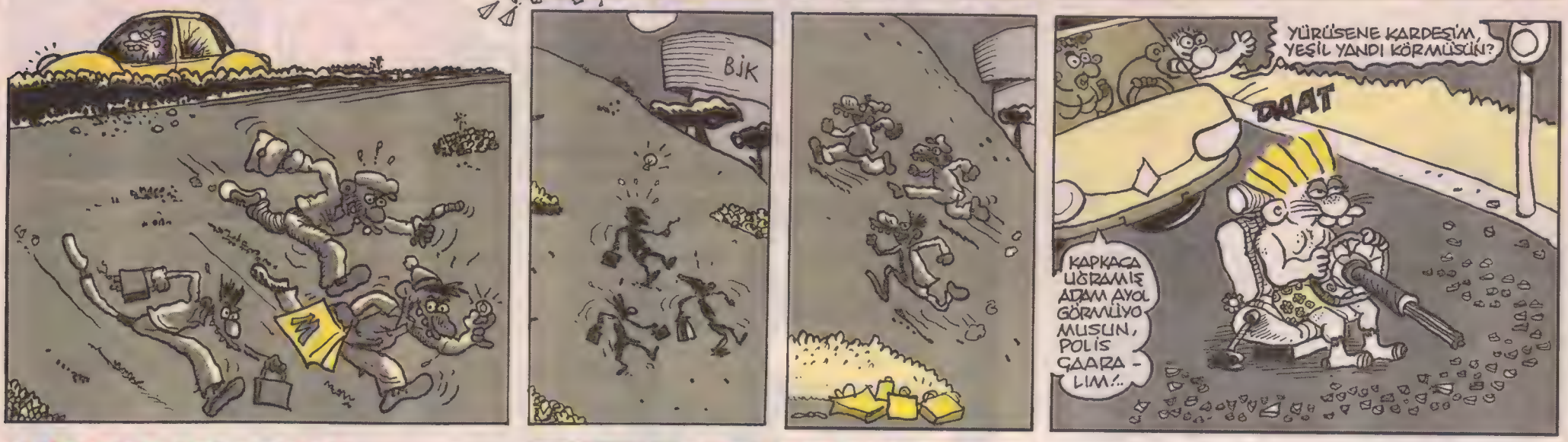

ALİS PARADOKSLAR DİYARINDA

Garajdan dönenin tamponu kırılsın...

Garajdan dönmek yasak... İlk başta anlamadım bu yazıyı, geçtim, gittim, biraz yürüyünce sokağın çıkmaz olduğunu gördüm... Çıkmaz sokağın çıkmaz olduğunu yolun sonunda ancak anlayabilirdiniz... Beton tenekelere çakılmış çıkmaz sokak tabelası da bir evin bahçesinde duruyordu... Hadi ben gezi itibarıyla yürüyerek bu yola girdim ya arabayla giren ne yapacaktı?.. Mecburen arabasının burnunu veya arkasını garaja sokmak suretiyle dönecek ya da aynı yolu uzunca bir müddet geri geri gidecekti çıkmak sokaktan çıkmak için... İşte şimdi **"garajdan dönmek yasak"** ikazının dumursal önemi ortaya çıkmıştı... Bu durumdan sıkılan garaj sahibi kendi sorununu bu pek rastlanmayacak türden bir tabela yazmak suretiyle hallet-mişti... Bu durumu normal karşılayanların, sokağın girişine **"niçin çıkmaz sokak uyarısı koyulmamasını da"** normal karşılamaları gerekir ve bu normal karşılayış uzar gider, büyür de büyür, tâ ki kendileri bir gün bilmeden o çıkmaz sokağa girene kadar...

Bazen bir dumura vâkif olabilmek için sokak konumlarını bilmek, görmek gerekir... Düşünüyorum da talep gelmesi halinde ara sıra has dumur dostlarıyla ve dumur iştirakçileriyle belli bölgelerde uygulamalı İstanbul dumur sempozyumları ve dumur turları yapmamız gerek... Eğer başarılı olursa diğer şehirlere de yayabiliriz bunu... Unutmayın Dumur'un bir perspektifi ve derinliği vardır, iki boyutlu değildir... Herşey, çevresel faktörler ince ya da kalın zincirle bir şekilde ana dumur objesine derinlemesine, içten içe bağlıdır... **Spidermen** gibi **Dumurmen** olarak bu faktörel ağı da örebilmelisiniz yeri gelince...

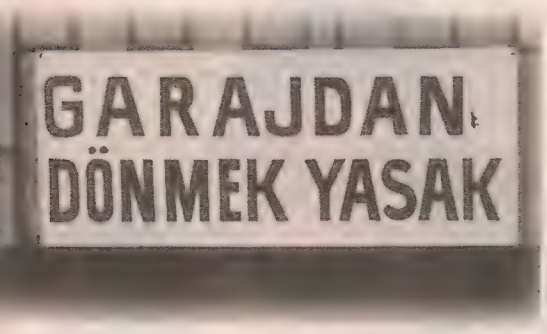

Aksamsefa

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

SAHTE RAKI VE DÖNMEYEN TAKSİMETRE

Üsküdar İskelesi'nden taksiye bindim... Alelacele Acıbadem'e gitmem gerekti ama kısa mesafe diye taksici sinirlenebilirdi... Bindim. Sinirliydi ama sordum kısa mesafeyle falan ilgisi yoktu. **"Taksi benim değil, bugünlük vermem gereken yövmiyeyi doğrultamadım daha, ona moralim bozuk..."** Sebebini sormama fırsat kalmadan devam etti, **"Sahte rakı çıktı çıkalı akşamcılar cin gibi ayık, taksiye binmiyolar, işler durdu.." "Vay be nerden nereye..."** diyecek oldum, cümlemi bitirmeden hırsla ve celâlle tekrar söze girdi, **"Abicim gerçi nalet olsun sarhoşun vereceği paraya, adamı canından bezdiriyolar... Var ya bugüne kadar dövdüğüm sarhoştan İstanbul'a dördüncü Boğaz Köprüsü olur. Bak üçüncü demiyorum dördüncü olur..."** dedi ki, şaşkınlıkla acele işimi unuttum, **"Ama bak taksimetreyi de onlar döndürüyormuş meğer, niye dövüyorsun?.."** dedim... **"Abicim bitiriyolar, bezdiriyolar adamı, aha arka koltuğa oturuyolar öyle kral gibi, ben dersem yapacaksın diye emir yağdırıyolar, gel, git, otur, kalk diyolar, küfür de ediyolar, ondan sonra da ya sızıyolar ya kusuyolar... İçmesini bilmiyosan içme kardeşim diyodum hep. İşte şimdi içmiyolar, bizim taksimetre de durdu.."**

Tam olarak anlayamadım sarhoşun karşısında mıydı, yanında mıydı?.. Karşısındaydı ama onlara da ihtiyacı mı vardı?.. Günlerdir yövmiyesini denkleştirememişti, sinirinden kendisi de sarhoşlar gibi ne dediğini bilmez bir hale gelmişti belki...

ROMA RAKKAMI HELA

Tophane Boğazkesen yokuşundaki Tomtom Kaptan Camii'nin **WC** yazısı ters yapıştırılmış... Fakat tabii ki durumumuz bu değil... Yaklaşıp yazıyı işaret ettim, niye böyle koydun gibisinden bir el işareti ve yüz mimikleriyle camın dışından sordum... Yerinden doğruldu camdan kafasını dışarı çıkarttı, kendi koyduğu yazıya doğru baktı, ters olduğunu görünce **"Veeeey ne zamandır orda daha yeni görüyorum.."** dedikten sonra çıkarmaya, düzeltmeye çalıştı. Engelledim, **"Dur, sakın çıkarma, böyle daha çok dikkat çekiyo, Roma rakkamı gibi, bırak kalsın.."** dedim... **"ne Romaası abi?.."** dediyse de bana hak verdi, düzeltmedi bıraktı ve içeri girip oturdu...

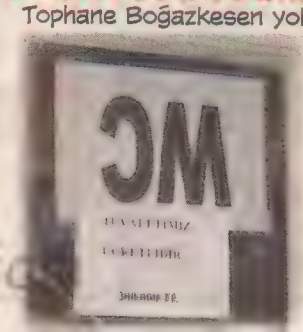

Dumurlardan Dumur Beğen

Eşim ile beraber İzmir'e birkaç günlük geziye gitmiştik. Varyant yokuşunu çıkmaya başlamıştık ki, bu yazıyı görünce ani bir dumura uğradık. Şimdi sizlerden minik bir ricamız var. Eğer mümkünse bir lokalin içinde oturmuş boynularında şoför ehliyetleri asılı, dumur vaziyette oturmuş tavşan seven tipler çizer misiniz?...

Nalan Serdaroğlu

Not: Aynı demeğin başka bir mekandaki resmi 21 Aralık 2004 tarihli **Eskişehir Sakarya** gazetesinde, **Açık Perde** köşesinde de çıkmıştı... **İzmitli** dostumuz **Fikri Yılmaz** gazeteyi bize gönderdiğinde bir espri sanmış geçmiştik... Meğer hakikaten böyle bir dernek varmış hem de yaygın bir halde...

Geçtiğimiz günlerde üç arkadaş gezmeye gitmiştik...Arabanın lastiğini şişirmek için girdiğimiz benzinlikte bizi bir dumurun beklediğinden bihaber benzinliğe girdik, önce pompanın üstündeki yazı dikkatimizi çekmedi, daha sonra okuduğumuzda bunun bir dumur vakası olduğuna karar verdik ve sizle paylaşmak istedik...

Seçkin Acar/İstanbul

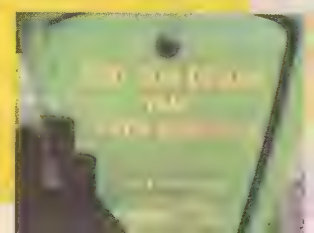

Behiç Pek

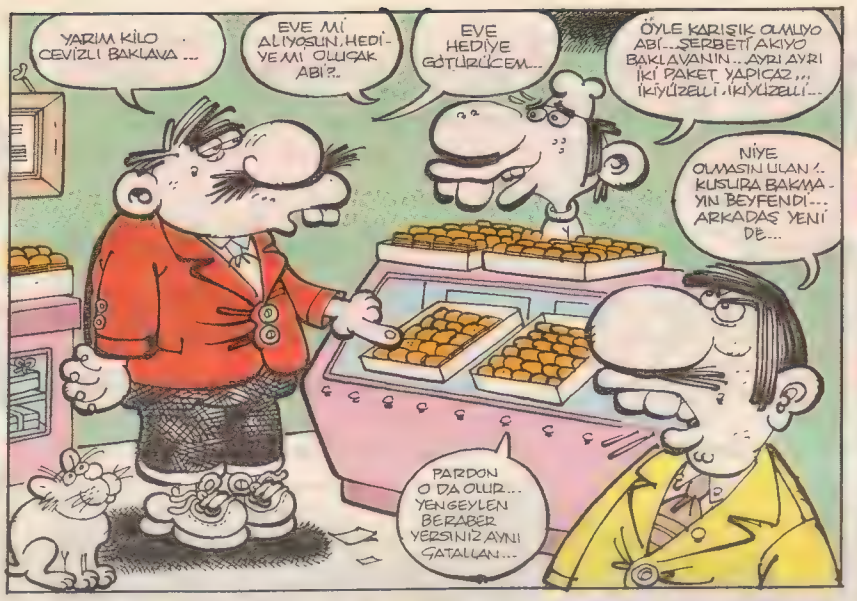

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR

YATTARA VALLİ

CEVAPLIYOR...

Sayın hocam
Bizim evde dovar var. Dovarın dibinde delik var. Ordan bakıp delikten "vik" edip hızlı varlık çıkıyor. Atılıyorum, "vik" edince hızlı varlık "vik vik vik" içeri giriyor. Girirken arkasında ip gibi ucu var. İp gibi ucunu tutmak istiyorum tutamıyorum. Adeta çok ufak bir kedi ama değil. Çıldıracak gibi oluyorum.
Rumuz: Çıkık dişli

Cevap: Yavrum, peynir biliyor musun? Tahtaya peynir koyarlar. Sakın tahtaya basma. Basılan tahta kapanır, pati sıkışır. Bekle, varlık sıkışsın, git ordan al...

KAHRAMAN MASA ESAT

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

SADECE RAKI MI SAHTE?.. NEYİN SAHTESİ YOK Kİ?..

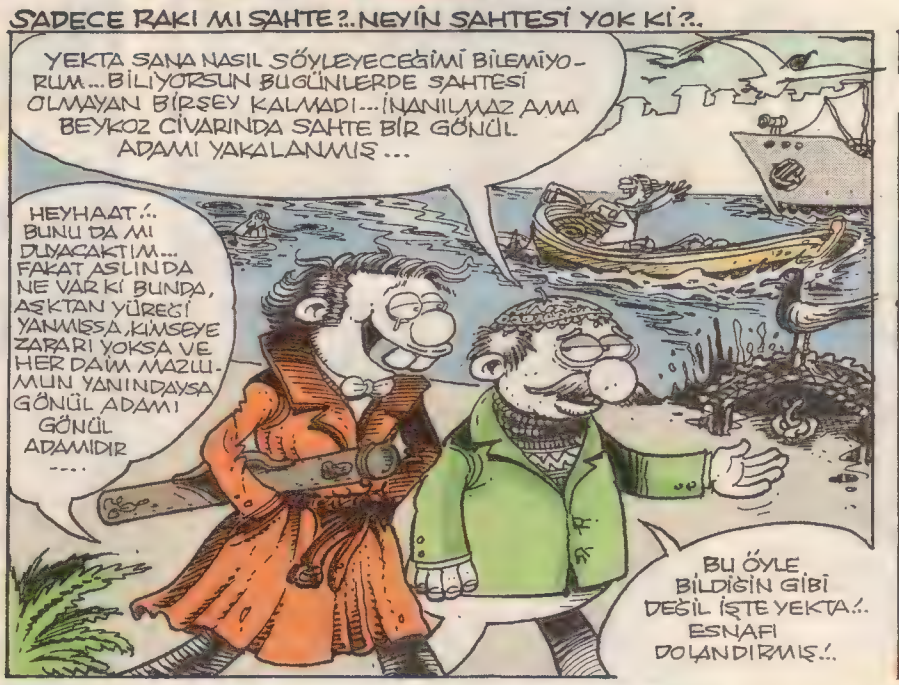

dumur@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

HAH HAH HAH... ESSOĞLU EŞŞEK!..

BAKIN ÇOK KOMİK ÖĞELER VAR!.. HAH! HAH! HAH!

Eyrik

eyrik@leman.com.tr

TANRI ADINA SANA EMREDİYORUM, ÇIKTIĞIN KARANLIĞA GERİ DÖN ŞEYTAN

DIŞ HATLAR TERMİNALİ

YOK OLMADI BU ŞEKİLDE TANIDI ELEMAN!

İSTANBUL'UN VAROŞLARINDAN KOPUP GELEN BİNLERCE KAPKAÇÇI DALGA DALGA TEŞVİKİYE VE NİŞANTAŞI İSTİKAMETİNE AKIYO SAYIN SEYİRCİLER!.. İNSANLAR BU SİDDETLİ KAPKAÇ SALDIRISI KARŞISINDA TAMAMIYLA ŞOK OLMUŞ DURUMDALAR.. SÖZ SENDE YASEMİN!..

UĞAN GAVAT SEN DOĞDUĞUN GÜN EKTİM LA BU AĞACI, BERABER BOY VERİP MUTLU MÜREFFEH OLASINIZ DİYE MEYVA VERDİ. GEÇEN SENE BERABER YEMEDİK Mİ GAVAT?.. AĞAÇ BÜYÜDÜ DİREK OLDU, ELEKTİRİK VERDİ, YA SEN NE VERDİN BAĞA, BANA NE LA, KARPUZ KARPUZ GETİRİN VİRİN BAĞA KAR-PUUZ..!

HANIM BABAM İYİCE DELİRDİ MINA KOYIM, AHA EN SON KİN KONG OLDU BAŞIMIZA.

SAKİN OL MEVSİMİ DEĞİL KAYINBABA, DİKKAT ET GARPLAÇAKSIN!..

ÇAT

TÜH ELEKTİRİKLER KESİLDİ!..

ANNEEE!

TÜH GÖRDÜN Mİ, MUM DA YOK EVDE, KALDIK MI KARANLIKTA!..

ANNE BEN KARANLIKTAN KORKUYOM ÜÜÜ...

KORKMA YAVRUM BABAN ŞİMDİ BİR ÇARESİNİ BULUR...

HIIH!

EVET BEY KURTAR AİLEMİZİ BU KARANLIKTAN!

ÇAK

HAARR

ABİ OSMAN İKİ KOLİ MALI ALDI MI SENDEN?..

OSMAN'I KESTİM PİŞİRDİM VE YEDİM... MALLAR HALA BENDE...

SENEDİ VARDI BENDE İNEĞİN...

SANA YEDİM DİYORUM...

PEKİ ABİ OKUDUYSAN HÜRRİYET'İ ALABİLİR MİYİM?..

TABİİ AL!..

BİRADER PİZZA BURAYA GELECEKTİ, SEN EVİ GEÇTİN GİDİYORSUN!.. HÜOOP! BİRADER?..

AYOL SAĞIRMI NEREDE? BİR DE AÇAYİP HAREKETLER YAPIYOR... OKAN SESLENSENE ŞUNA!..

HERİFLERE ATRAKSİYON YAPARAK PİZZA GETİRİYORUZ YİNE DE YARANAMIYORUZ YAA!..

BEN DENİZKIZLARINI HARBİDEN KIZ ZANNEDİYODUM!

KIZ OĞLAN KIZIM BEN..

ORİJİNAL?

HEE!

PIIÜÜFFT

EYOO YAŞASIN BİR NUMARASIN BABA!

SALAK ÖYKÜ..

PROFESÖR! KİMLİĞİNİZ... KİMLİĞİNİZİ DÜŞÜR DÜNÜZ!..

AMA BU SİZİN KİMLİĞİNİZ?..

HAYIR DÜŞÜRMEDİM...

HAYIR BENİM DEĞİL!..

AMA NASIL OLUR BEN DE GÖRDÜM DÜŞTÜĞÜNÜ!..

BAKIN ÜZERİNDE SİZİN FOTONUZ VE BİLGİLERİNİZ VAR?..

EVET HERŞEY DOĞRU AMA BENİM DEĞİL...

SAARI DURNAM DUR SEN GİTME BEN GİDEM OY BU ELLERDEN OY OY OY...

TİRKİ ŞOV

TIN TIN TIN

TIN TIN TIN

ŞOV TAYM SEKS BAM SEKS BAM NINI NI

ZTONG ZTONG

BİSMİLLAH BİSMİLLAH NOOLUYO MINA KOYIM

PROFESÖR BİZE ŞAKA YAPIYOSUNUZ!..

HEY PROFESÖR! KİMLİĞİNİZİ UNUTTUNUZ!..

HAYIR UNUTMADIM ÇÜNKÜ BENİM DEĞİL!..

AMA NASIL OLUR DA İNKAR EDER?

NE İNKARI BEN CIA AJANIYIM ON BEŞ SENE GÖREV YAPTIM BURADA, ŞİMDİ EMEKLİLİĞİME GELDİ GİDİYORUM... KİMLİK SİZDE KALSIN BELKİ LAZIM OLUR. BAY BAAY...

FAKAT İNANAMIYORUM BU İŞE?..

NECATİ SEN BANA GAZI VERE VERE BEN O GAZI ALA ALA İÇİMDE ŞİŞİRE ŞİŞİRE APAT KESTİM...

KESME NEVZAT BİTANESİN NEVZAT, SÖYLE SÜPERSİN NEVZAT VIDI VIDI VIDI...

SİDDETLİ ZEITUNG

ULAN YETER ZALİM VERME ARTIK KALDIRAMIYOM GAZ...

HARR

SIKILHAN

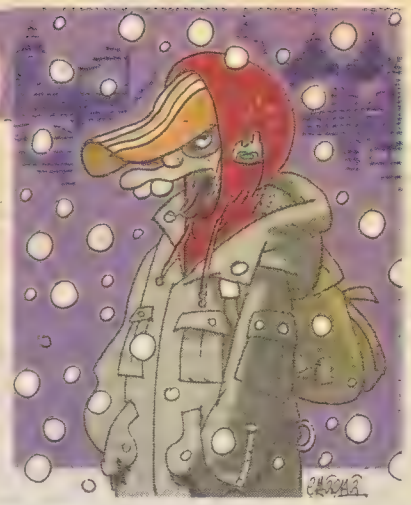

- Alo? Şu an saçımı ikinci kez peridrolle açtırıyorum ama sanırım başaramıycam Sıkılhan...İpek ağdayla her gün her gün istenmeyen tüylere son vermek, ojeye frenç atıp üzerine nazar boncuğu çıkartması yapıştırmak, dudaklardaki çatlaklara elmas ışıltısı kazandırmak... Yapamıyorum... Yapamıyorum artık Sıkılhan...

- Yapabildiğin kadar Bunalgül, yapamadıklarını boş bırak...

- Senin için kolay tabe... Üç gündür o içimdeki ses yine hortladı, fısıltıyla beynimin ortasına eğilip bana; "kendini teslim et" diyip duruyo. İçimde dayanılmaz bir cilt bakım ve makyaj isteği uyandı. Dün gece sabaha kadar dikiş iğnesiyle didişip okul eteğimin boyunu kısalttım, esmer hatlarımı ön plana çıkarmak için solaryuma girmek istiyorum, okul bahçesinde çimlerin üzerine yattığımda kulağıma birisi papatya iliştirsin diyerekten arzu ediyorum... Beni anlıyosun di mi?

- Neden okul eteği? Nereni solaryum? Kulağına kim papatya sokuyo? Nedir bunlar? İçindeki ses nerenden geliyo, kaç kişi konuşuyoruz?

- İçimdeki ses ben direndikçe "dişiliğini yaşa, hormonlarının peşinden git... Nefes nefese ve umarsızca" gibi laflar edip duruyo. Büzge'ye sordum "Mevsimdendir kanki, tabiat ana beni de bazen kötü yola düşürmeye çalışıyo" diyerekten itirafını etti. Bak eğer senin de içinden bi ses öyle tabiat ana taklidi yapıp da,"Git Bunalgül'e şey de, o da zaten şeytsin ondan sonra da şey yapın ama dikkat edin şey olmasın" filan diyosa avcunu yalarsın haberin olsun!

- Yok öyle bi şey!

- Nası yok yaa! Sen şimdi diyelim ki ben kontrolden çıksam şey olsa ondan sonra da şey bişeyin içinde bulsak kendimizi o zaman şey olmıycak mısın yani? Alooo? Sıkılhan çok ciddi bi soru sordum, kapatmazsan... Alooo! Çok şeysin yaaa! Şey bişeysin resmen... Şey işte! Anladın sen!

- Alo, Sıkıl dostum. Aşure toplıycaz komşulardan tabak tabak, adam lazım gelmen gerekiyo... Ekibi kurduk, kriz masası toplandı...

- Buğra, git!

- Baboş dur kapatma, valla kelle kafa aramadım bu sefer, ayığım bak. Temizim diyorum hoca sana. Kafam pırıl pırıl ayna gibi. Ama yardım etmezsen bu gece sen sizinkilerle çin seddini uzaydan görüceksiniz benden söylemesi. Bütün mahalle aşırı doz riski altında... Toplu uçuş yaşanıcak! Beyinler beton olucak lan!

- Ama ev ev dolaşıp aşure toplayınca kurtulucaz öyle mi? Bu fikrini bi yere yaz yarın bi gün Türkiye'nin ilk sanat filmini çekersin...

- Olum dinle lan! Hollanda'dan amcaoğlu mis gibi çeşni ot postalamış... Gobi üzümü, çakal kıran, hint kakülası ne ararsan var... Ananem sen kalk alayını yaptığı hayır aşuresinin üçüne göm. Kapıcı aşureleri adreslere teslim etmek için yola çıktı bile oolum. Anlamıyo musun alooo! Bittik lan... Aloo, hoca bari size geleni sakla. Hişş duydun mu? Sakla lan o tabağı!

- Selamın aleyküm Sıkıl kardeşim. Aramızdaki müdürün köpeği, şerefsiz ispikçi köstebeği ayıklamak üzereyiz. Sen, Vuralcan ve Öke... Üçünüzden biri... Sensen, samimi bi şekilde ötersen şerefim üzerine yemin ederim sadece tokatlıycam!

- Ben diilim Hırgürkan kardeş.

- Olum adamı piskopata bağlamayın işte, üçünüzden biri bu ispirikçi lavuk! Kaloriferin arasına tuzak bi emanet zulaladık hemen müdürün kulağına gitmiş. Sınıfta üçünüz vardınız, Vuralcan; "Baba bizde yannış demek kendini infaz demek. Yeri gelir kendimi okulun bayrak direğine asarım ama seni satmam" diye yeminini içti. Öke desen zaten reislik kavgasında yangın setinin kazmasıyla vurup beş kişiyi revirlik etti. Eee? Sana bakıyoruz, tısss! Nası olcak bu işler, harbi konuş, sen misin lan o ispiyoncu müptezel!

- Daha fazla konuşmıycam, avukatımla görüşün Hırgürkan bey!

- Kimmiş ulan senin avukatın! Şerefsiz köstebek! Ulan yıllarca aynı sıralarda aynı davanın peşinde koştuk, sen birkaç not uğruna alayımızı sattın o müdür olucak lavuğa... Sınıf mı geçicektin? Ben sana kopya bulurdum... Okul birincisi mi olucaktın? Ben sana hoca bulurdum... Ama yanlış yaptın Sıkılhan kardeeeş! Alooo! Tokatlamıycam lan... Okulun bahçesine araba çekip üstünde gezdiricem seni... Rezil olucaksın... Aloo! Getir ulan, avukatını da bagaja sokmazsam en adiyim! Etek giydiricam lan etek, duyuyo musun. Görücen olm, bittin sen....

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

Erhan Candan

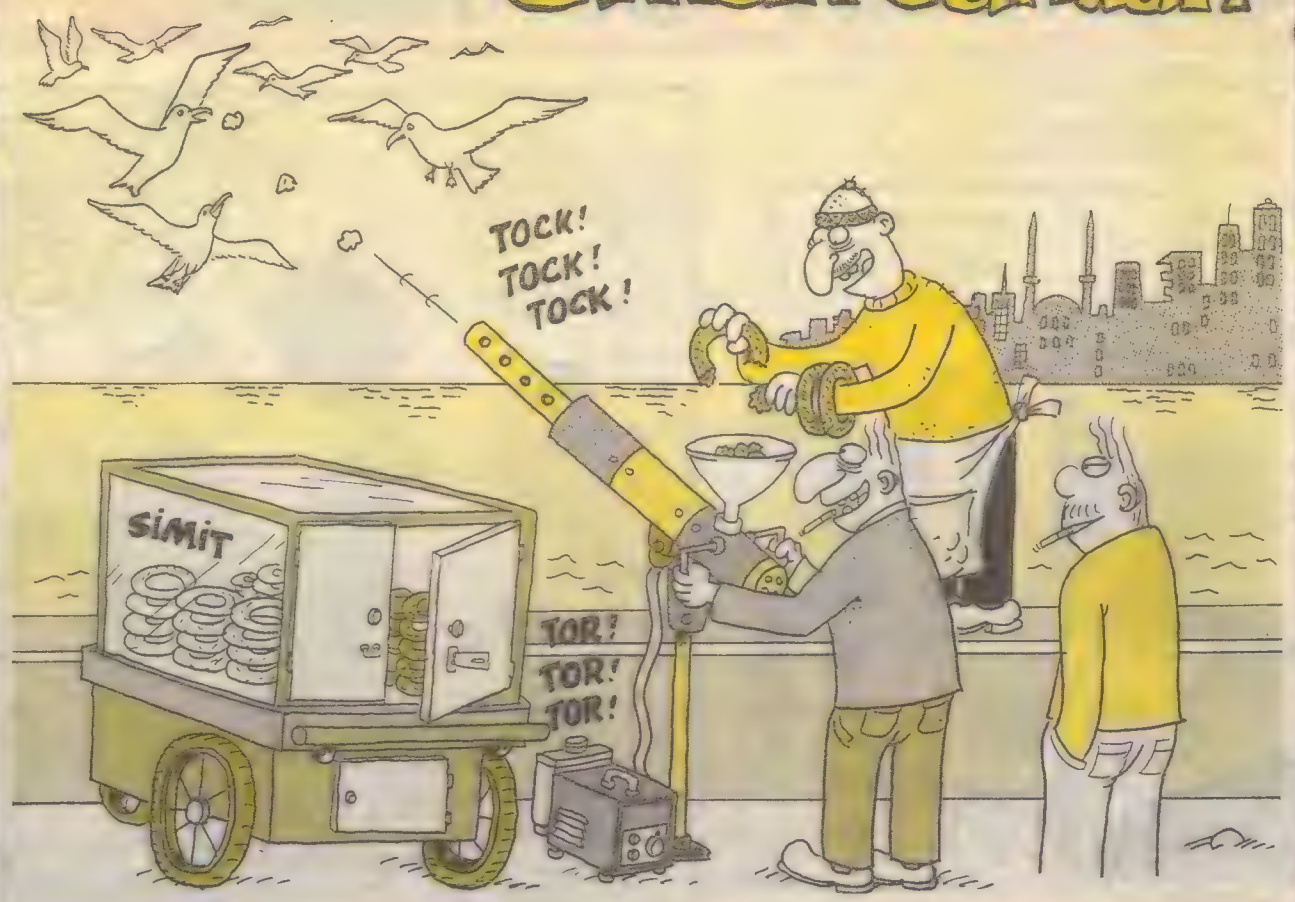

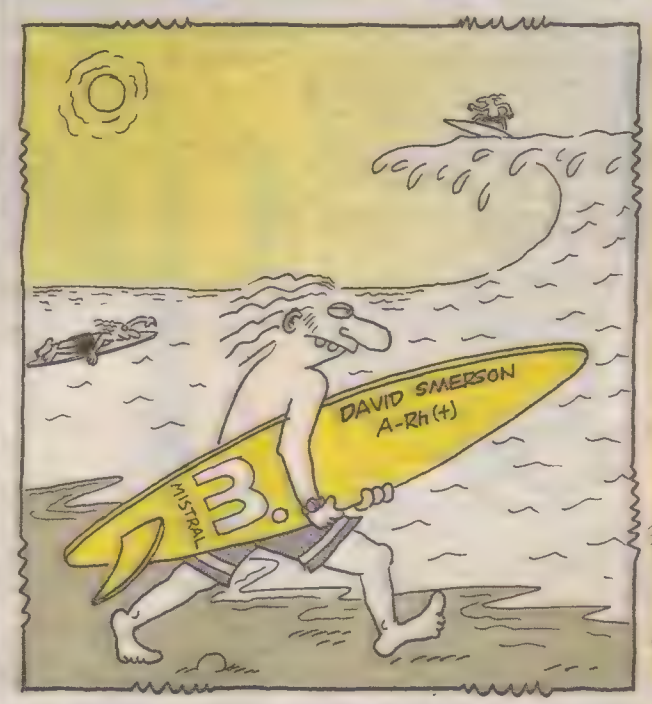

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

JÜLES VERNE 80 GÜNDE DEVRİ ALEM

ANLAYALIM BİLELİM...

KEÇİ NE İSTER?..

Keçi patikalara çıkıp köylünün ektiği tahılı yemek ister...

PEKİ TAHIL NE İSTER?

Tahıl su ister, güneş ister, serpilmek ister...

ANLADIM...

Ne iyi yaptın...

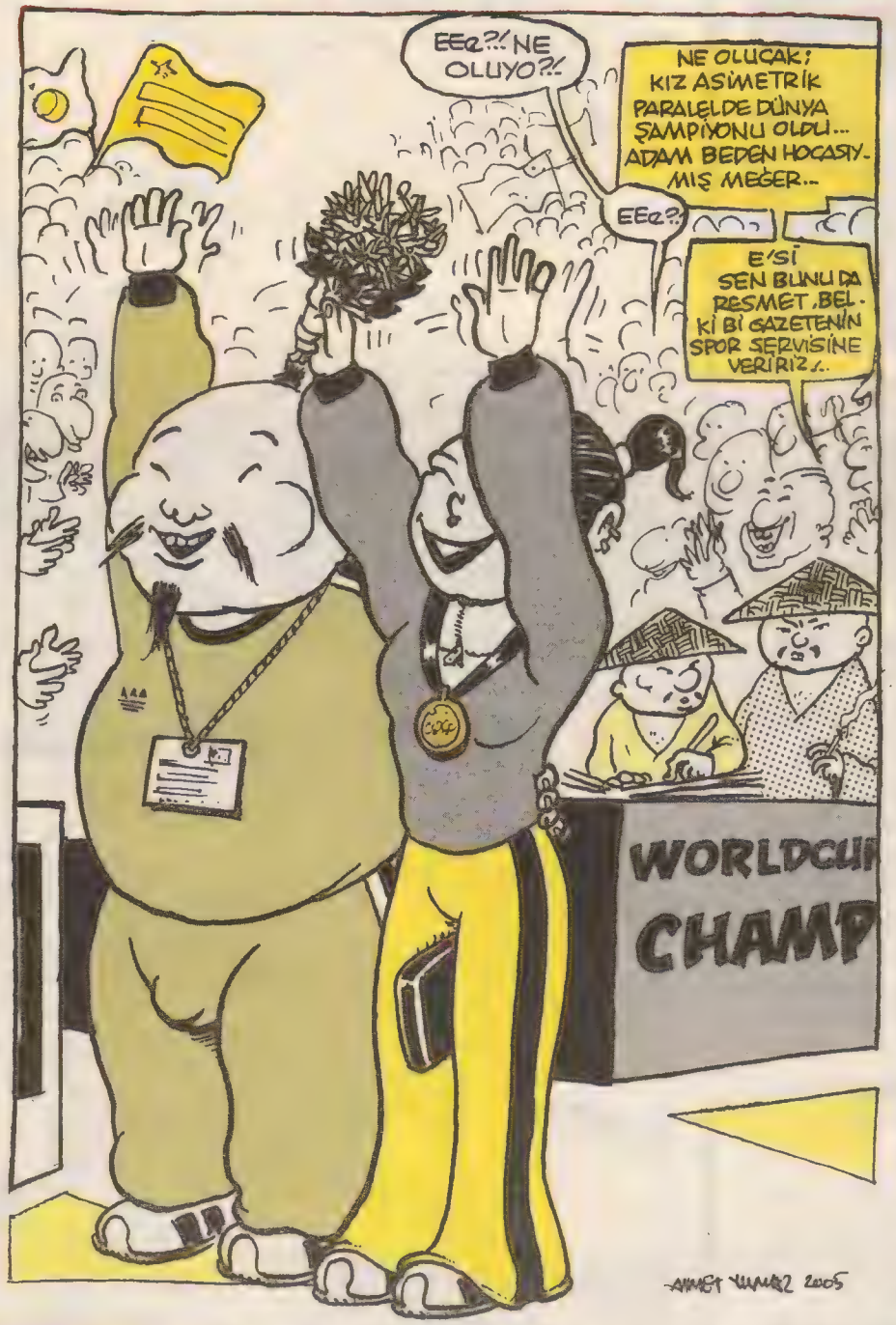

BİKAÇ KONUK

AYRINTI metin

Uzun bi aradan sonra, yeni stüdyomuzda tekrar sizlerle beraberiz! Bu haftaki konuklarımız: 'Sayın Boşluk'; sayın Uzatma kablosu; sayın Öff!. Hoşgeldiniz! Hemen sayın boşlukla başlayalım: Sayın Boşluk; siz fiziksel bir boşluk musunuz, yoksa içsel bir boşluk mu?

-Efendim, öncelikle bana bu fırsatı...

-Ricâ?!

-Bakın! Boşluk bıraktım az önce. Üç nokta koyup, lafımı tamamlamadım! Klasik bi espriyi fazla sürdürmeyerek, yoruma açık bıraktım. İyi de oldu bence!

-Anlıyorum.. Yalnız, sözlerinizden, bir boşluk olarak çok kesin konuştuunuzu seziyorum. Boşluklar, genelde belirsiz, içine kapanık ve silik şeyler olmaz mı? İddialı bir boşluksunuz siz?

-Bu, fiziksel boşluk tarafım! İçsel boşluk tarafım biraz daa karmaşıktır. Fiziksel boşluklarda daa net bi tavır sergilerim: İki sözcük, iki masa, iki kaldırım arasındaki boşluk gibi! Ama içsel bi yeri dolduran hâlim, böyle pek net diildir!

-Hah! Onu diycektim: Boşluk da, bir anlam da doluluk mudur yani? Olmayan bir şeyin boşluu, bi hacim bi kütle filan kaplar mı zihinde?

-Şu anda kimle konuşuyosun!?

-Nasıl?

-Ben karşındayım işte. Soru soruyosun bana! Demek ki var bi varlıım.

-Hmm? Biraz annadım. Son olarak: 'Hani, çocukken bi niyet çekince, veya hediyeli bi gazoz kapaanı açınca, 'boş' çıkar ve üzülür insannar. Bu konuda ne diyceksiniz?

-Beni bu tür zırvalıklar için mi çağırdınız!? Ne tuhaf sorular. İzninizle!

-(Aa? Gitti!) Ne gıcık bi boşluk yav.. Hemen sayın Uzatma Kablosu'na dönüyom: 'Sayın Uzatma Kablosu; kaç metresiniz siz?

-Vallaa; üç metreliklerim var, beş metre olanlarım var. Ne kadar uzatmayı dilerseniz..

-Uzatmayın, tamam! Heh heh! Kusura bakmayın, biraz sinirim bozuldu; Sayın boşluk gerdi az önce beni.

-Olur böyle, dert etme kardeş. Bütün boşluklar böyledir! Naapcakları belli olmaz.

-Vallaa haklısınız.. Sayın Uzatma Kablosu, siz en fazla ne kadar uzatılabiliyosunuz? Çünkü ben, bazen elektrik idaresi kamyonlarında filan, dev bi tahta makaraya sarılı kalın kablolar görüyorum: En az elli metre filan varlar sanki. Onlar da bir uzatma şeysi olarak, sizin arkadaşlarınız mı?

-Bizim bi üst sınıfımız onnar! Tesisat döşerken filan kullanıyolar. Amcamın oğlu örneğin; bi yol inşaatında uzatma kablosu olarak çalışıyo! Kalın bi kablodur kendisi.

-Haberleşiyo musunuz onunla? Yani, sizi birbirinize bağlasalar, heh heh, böyle bi uzatım şekli mümkün mü!?

-Çok espritüelsiniz. Ama teknik olarak bu pek mümkün diil. Belki bi dönüştürücüyle, bilemem. Voltaj, amper filan, bi takım ayarlar yapmak lazım herhalde.

-Aslında ben, şunu demek istiyodum: Uzatmanın, bi sonu yok gibi sanki! İki uzatma kablosu da birbirine bağlanabilir, üç'de, beş'de. Hattâ kimine göre, normal bi kablo da onun için uzundur, uzatmasına gerek kalmaz belki? Veya, sekiz metre uzatırsınız, ama gene de uzamamış gibi hissedersiniz. Biraz belirsizlik yok mu sizce?

-Valla bu konularda bişiy diyemiycem pek. Ben sadece görevimi yapıyom. Keşke sayın Boşluk gitmeseydi de onunla konuşsaydınız bu felsefi şeyleri. Bişiy diyemiycem açıkçası!

-Aslında, tam bir 'uzatma kablosu' tavrı sergiliyosunuz. Neyin uzatıldığı, neyi uzattığınız, sizin için pek önemli değil! İki şey arasındaki ilişki bağlantısını kurmak sizin işiniz. Gerisine karışmıyosunuz. Pekii, son olarak: Bizim programımıza katılan bütün konuklarımıza sorduumuz duygusal bi sorumuz var: 'En çok, neyi uzatmak isterdiniz?!

-Bu güzel soru için, teşekkür ederim. Eee, ben.. sanırım, uzaktaki iki sevgiliyi birbirine bağlamak, onnarı uzatmak...

-Olmaz ki öyle be! Duygusal bi soru dediim için mi duygusal bi cevap verdiniz böyle? Ama bi dakka! Devam edin: Nası bağlıycaksınız onnarı?

-Yok, utandım artık.. Devam edemiycem. Siz biraz daa yırtıksınız bu konularda; siz tamamlarsınız artık!

-Valla, sayın Boşluğa kızmıştım 'gıcık' diye ama, siz de alıngan bi uzatma kablosu çıktınız..

-Öff!

-Buyrun sayın Öff? Size dönücektim ben de zaten: Bu az önceki öff, gerçek bir sıkıntının habercisi olan öff müydü; yoksa bir şaşkınlık belirten öff mü?

-Sıkıntı belirten öff'tü!. Zıkıldım az önceki acayip konuşmalardan! Bitse de gitsek; hadi sorun lütfen ne sorucaksanız.

-Bu ilk stüdyo değişikliğimizde, gerçekten ilginç konuklarımız var sevgili seyirciler: Gıcık bir Boşluk, alıngan bir Uzatma Kablosu, ve sinirli bir Öff... Pekalâ Sayın Öff, söyler misiniz; her zaman böyle...

-Öff!

-Bu ne için şindi?

-Şurdan, arkanızdan geçen nefis bi kadın gördüm; ona yaptım öff diye..

-Haa! 'Öff, o ne be' annamında di mi?!. Biliyorum, insannar böyle durumlarda da öff der bazen. Sanki acı çekiyomuş gibi, ama bi yandan da garip bi zevk tadarak.. Yalnız, şu var; dikkatimi çekti: En az sizin kadar, Off da, Ohh da, Üff de, sık kullanılıyolar! Bi noktada benzerliiniz var gibi?

-O şey yapıyo bunu: Ffff! diye bitiyo ya çoğunun

sonnarı: Tutulan soluğu bırakma, veya derin nefes alma gibi; içten gelen bu arzuyu dışa vuruyoz yani. Doğal, hayvani seslenişlere en yakın bi sesler grubu diyebilirim.

-Hmm?. Bi de, 'Ouuh!' var. 'Oaah'! var daha şiddetlisi. Tabii bunnar, erotik of'lar. Siz en çok hangisini beğeniyosunuz?

-O arkadaşları kınamıyom ama; onnar düzensiz of'lar veya uf'lardır! Belli bi disiplinleri yoktur hiç. Her türlü hece değişiklii veya farklı tonlamaya müsaittirler. Misal; 'Oaeeeh' de denebilir, 'Ouuuuf' da olabilir. Belli standart tonların dışında, araya ek vurgular katılıp, arzuya uygun çeşitlemeler yapılabilir bunnarla.

-Yani, siz, standart bi öf'sünüz öyleyse?

-Öyle de denebilir. Günnük hayatın bi çok ânında telaffuz edilen, sıradan bi öf'üm! Ağızdan her an, öylesine çıkabilirim.

-Annıyorum.. Pardon, öf'lermisiniz?!

-Şimdi mi!? Durup dururken?

-Bi örnek olması için yani. Hem izleyicilerimize de cannı bi performans izletmiş oluruz böylece. Sakıncası yoksa tabii?

-Vallaa, öyle ha diyince.. Ne biliyim, biraz bişeylere canımın sıkılması filan lazım.

-E, ben sıkıyım sizi öyleyse? He heh! Iğrençsiniz. Keşke bütün insannar, ohh! dese, oaah! dese, uhh! dese, ama sizi almasalar hiç ağızlarına! Berbat bi ünlemsiniz. Tiksiniyom sizden.. Öff!

-Yaa! Gördünüz mü? İşte, kendi kurduunuz tuzaa düştünüz. Kötü, zorlama esprilerle kendi canınızı sıktınız ve öff'lediniz. Bence, iyi bi örnek oldu bu.

-Haklısınız.. Ha pardon, bi de 'be' var! Sonunuza bazen 'be' getiriyolar: 'Öff bee!.' Be'yle olan ilişkinizden, kısaca?

-Öff!!

-Hmm? Annadım! Bu sefer gerçekten önemsiz, sıkıcı bi soru sordum di mi? Sayın Öff, katıldınız için çok teşekkür ediyom ben! Ayrıca sayın Boşluğa, sayın Uzatma Kablosuna da teşekkür ediyoz. Önümüzdeki programda görüşmek dileğiyle, öff!' Heh he!

(Gülüşmeler, tokalaşmalar.. sayın Boşluğun oturduu koltuğa bakıyom; şindi gerçekten boş!. sayın Uzatma kablosunun, son bi metresi içeri giriyo kulis kapısından..)

Yağız Sakallıoğlu

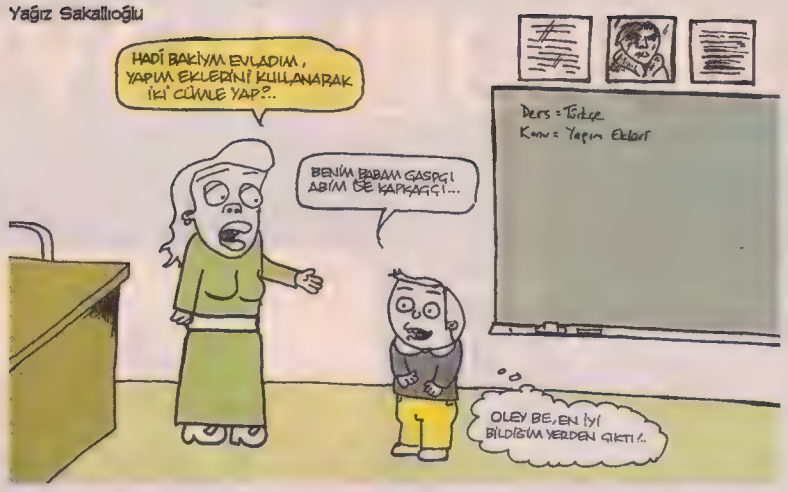

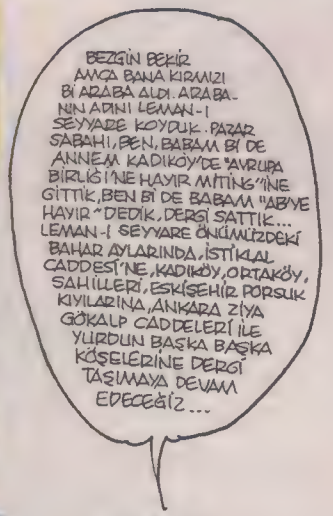

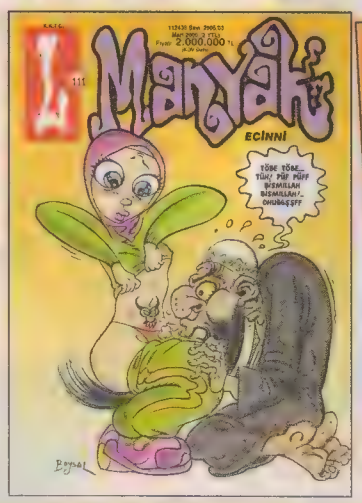

LeM MİZAH DERGİNİZ

OKUR Mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman Okurları;

Okumak, yorumlamak, fiilata geçirmek. İşte bizim farkımız burada. Okunacak nesne illa kitap olacak diye birşey yoktur. Mizah, o gördüğümüz çizim örnekleri karikatüristlerin toplumu, bizleri okumasıdır, aşkla tutku ile arzulayarak yorumlamasıdır. Baktığımız, duyduğumuz, gülebildiğimiz veya üzüldüğümüz tüm çizimler, çizerler, yorumlayanlar. Yorum! Sınıfsal yorum, sınıfsal çizer, sınıfsal yorumcu yani gülebilen, üzülebilen, kızabilen bizler.. Yani gözler dilden ve yazıdan önce ne vardı hayatı yorumlayacak gözler! Özü ile bakabilen yasak dinlemeden gözler. Gözlere, kırbaçlanmaya, dizginlenmeye aldırış etmeyen öz'ler. Gündelik yaşamda ne kadar bakıyoruz etrafımıza özümüzle. Bir karikatürü yorumlamada, anlayabilmek için verdiğimiz çabayı, inancı yaşamda bu gözle bakabiliyor muyuz? Yaşamdan alır özünü karikatür. Her zaman muhalif olmalıdır karikatür, çizer, yorumlayan. Sınıfsal, ezilenlerin gözüyle bakabilen, hayatın gerçeklerini yorumlayan çizerler karikatürleri yaşar yaşamda, askıda kalır duvarlarda, hayatta.

Bir hapishaneye baktığınızda ne görüyorsunuz?. Sizlerden saklasalar da TV'ler, gazeteler, radyolar... F tiplerini duyunca, görünce nasıl bir gözle bakıyorsunuz. Çoğu gözünü bile kaçınıyor sanırsam. Toplumun aynası, karikatürü hapishanelerdir. Bir toplumu tanımak istiyorsan ilk önce o ülkenin hapishanelerini dinleyip incelemelisin. Yaşamın çizerleridir onlar.

118 çizer öldü F Tiplerinde, hiç yorumladınız mı? Neden özünüzü görmemek için zorluyorsunuz kendinizi. Hep güldüren karikatürler yoktur arkadaşlar. Biz de istemezdik böyle çizmek. Yaşamı. Sevdik sizleri, sizin gözlerinizle gördük yorumladık yaşamı... Senin acın var, öfken, sıkıntın, üzüntün var biliyoruz. Ya bizlerin? Tüm herşeylerinizi hissederek çizdik bu karikatürleri. Bizleri görmemeniz için ellerinden geleni yapıyorlar bu vahşi sergi sahipleri. İstemiyorlar, korkutuyorlar hakikatin duyulmasını, görülmesini, çizilmesini. Yorumlamanızı istemiyorlar. Yaşamın hakikat tablolandır hapishaneler.

Taksim'de Sergül Albayrak isminde bir hakikat çizeri, sanatını çok sevdi. Sanatının ana maddesi olan halkını çok sevdi. Hem de uğruna ölecek kadar çoook sevdi. Çizmemesi için çok zorladılar Sergül'ümüzü. Kaçırdılar, işkencelerden geçirdiler, acı çemberlerinden geçirdiler... Hep dışardaki sizleri arzuladı, tutkuyla baktı gözleri.

Gülünecek tablolar uğruna, tüm boyaları ile birlikte... Taksim'de kendini tutuşturdu yarınların iyi göre bilinmesi için. Duydunuz mu?.

Çizerlerin halkı uğruna, sanatı için büyük bedeller ödemesi gerekir. Tabi ki halktan alırsa gücünü sırtını yaslamışsa sırtını onların acılarına, kahkahalarına, özlemlerine yarınlarına. Tarihe yön verecek dünlerine...

Hiç merak ediyor musunuz bu elinizdeki Leman Dergisi'nin çizerlerini. Kahkaha ile güldükten sonra bu karelerin çizerleri kimdir diye imzasına bakıyor musunuz? Leman, bizim abone olduğumuz, alıştığımız bu dergi nasıl oluşmuş, hiç araştırdınız mı, ya da düşündünüz mü merak edip? O esprilerin size yansıması için ne zahmetten geçtiğini, içilen stres sigaraları, azarları, uyumamak için içilen kahveleri, aile sorunlarını. Bizi güldürenlerin, derginin acılarını merak ettiniz mi? Acı yoksa bir işin içinde, o işte gülen de yoktur. Bu hafta da Leman'a böyle bakmaya çalışın, arkadaşlarınızla veya sen... Yapabilirsiniz bunu. Tabi herşey için içinizde yatan o sanatçıyı uyandırmaya, onunla savaşmaya bakar. Zahmet ister elbet. Gülmemizin nedenleri için bir de sen zahmete gir ne olcak...

118 çizer öldü ve son çizere kadar da ölecektir. Yarına sevdalıdır bizim çizerlerimiz. Yüzleri halka dönüktür. Acıları, aşkları, umutları, boyaları bizdendir çünkü...

Şu an iki çizer Fehim Horasan ve M.İnan Işık, mutlu olmanın, hesapsız gülebilmenin, yarınlara acısız beklemenin, eşit özgür bir dünya çizmek için oradalar. Bu çizerler şu an 240'lı günlerde. 240 gündür aç bedenleri. Ama inançla, hırsla tutuyorlar kalemlerini. Bir ananın tehlike karşısında çocuğuna sarılması gibi sarılıyorlar kalemlerine... Bu çizerlere gidebilirsiniz. Kaybedecek neyin var?..

Üzülmeyin onlar için. Hiç bir sanatçı sanatı uğruna çektikleri için üzülmesini istemez. Çektikleri için yüzlerde oluşan gülüşler, gururdur onlar için. Başaramasa da o tabloyu çizmeye, yine de gurur duyarlar. Filistin'deki o küçük general çocuklar, Siyonist İsrail'in tanklarına o küçük elleriyle taş atıyorlar. O atılan küçük taşların tanka bir zarar veremeyeceğini bilmiyorlar mı sanıyorsunuz? Parçalayamasalar da hiç olmazsa taraflarını belli ediyorlar. Suudi Arabistan'da müslüman hacılar şeytan taşlıyorlar ufak taşlarla. Şeytan yok mu oldu. Taraflarını, öfkelerini belli ediyorlar hacılar. Bizlerden 118 çizer öldü F tiplerinde ve ölmeye kazanana dek devam edecektir. Öldürerek bitirebiliyorlar mı bizleri? Taraflan belli onların ve biz yaşamın karikatüristlerinin.

240. günlerinde umutla tarihi çizmeye devam eden iki çizerin adresini vericem sizlere. Bir kartta siz gönderin, tarafınızı belli edin. Sevgilerimle.

Ufuk Keskin / 1 Nolu F Tipi hapishanesi
B1/5-50 PK:50 41100 Kandıra/İzmit

Fehim Horasan: 1 Nolu F Tipi Hapishanesi A4/12 Sincan/Ankara

M.İnan Işık: 1 Nolu F Tipi hapishanesi (Yeşilyurt Hastahanesi) Kırklar-Buca/İzmit

LeM
SAYI: 697
18 MART 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YUCEŞAN ● Merf HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

Herşeyini yitirdim... Dimağını bitirdim... Kırıp, tahrip etmediğim birşeyin kalmadı...

Ben bir mezbele içinde yaşıyordum... Oradan beni alarak bir gülistana is'ad ettin... Ayaklarımın altına tüm gençliğini serdin... Mazim günah ve zevk doluydu.. Onları affettin... Hakkımda fena şeyler söyleyeceklerdi... Bunlara ehemmiyet vermedin... Hayat muhlis bir ihtiyardı... Bense gayr-ı meşrû münasebetler peşinde koşan bir erkektim... Doymak bilmez bir ihtiras vardı... O kadarki, arzın okyanusları bile beni söndüremeyecekti... Yatakta mest içinde kaldığım o vakitler, vücudum şekl-i aslini kaybediyor, garip bir hal alıyordu... Böyle zamanlarda hiçbir şey bilmeyerek kıvrılıyor, titriyor, inleyip bitap düşüyordum...

Dudaklarımı her öptüğün vakit, dudaklarımın içinde zehir ve tizab kaynayan kızgın ve acı bir bakır sayfasına temas ettiğini sanıyordun... O kadarki, varlığım senin ruhuna öldürücü bir aşk veriyordu...

Kimseyi sevemedim Yemliha... Fakat benim bu hayvanî, bu fevkalbeşer mevcudiyetime her vakit ittika ettin... Çünkü derin sönmez ışıklı birşeylerim vardı... Ama göz yoruyor, baş döndürüyordu...

GENÇ VE GÜZELDİN YEMLİHA... AMA SÜSTEN UZAK BEYAZ KALBİN ARTIK DAYANAMADI... VE BENİ KÖTÜ YAPAN MUHİTİM DEĞİLDİ... BİZZAT MAZUR OLMAK, SÜRMEK VE SÜRÜNMEK İÇİN YARATILMIŞTIM... BENİM NASIL BİR MAHLUK OLDUĞUMU BİLMELİYDİN DEĞİL Mİ?... ÖYLE ŞEYTANİ GÖZLERİM VARDI Kİ, BÜTÜN İTİKATLAR ÜZERİNE KARTAL PENÇESİ GİBİ ÇÖKÜYOR, BÜTÜN TASAVVURLAR ÜSTÜNE BİR ASLAN PENÇESİ GİBİ YAPIŞIYORDUM!.

Hastalıklı beldelerden veba mikropları nakleden haşereler gibi ben de daima acı ve elem getirdim... Ah! Ama gençsin Yemliha... Genç olmak ne demektir bilir misin? Genç olmak deli ve kör olmaktır... Hani hatırlıyor musun Yemliha?.. Hani o gece..... Bilakis zaten herşeyin fakında idin... Fakat bir kör gibi, bu tuhaf yolda derin ve sakit, nihayetine kadar yürümek istiyordun... Ve ben hep bir günah-ı tabiat, bir galat-ı tabiattım...

Ama şimdi sana karşı çok aciz ve zebunum... Ruhumda ölene kadar şarap içme ihtiyacı var... Ev çok sıcak... Boğuluyor gibiyim... Pencerelerin önüne gittim... İstanbul, boydan boya hayvanî boğuşmalardan yorulan bir fahişe uykusuyla uyuyor...

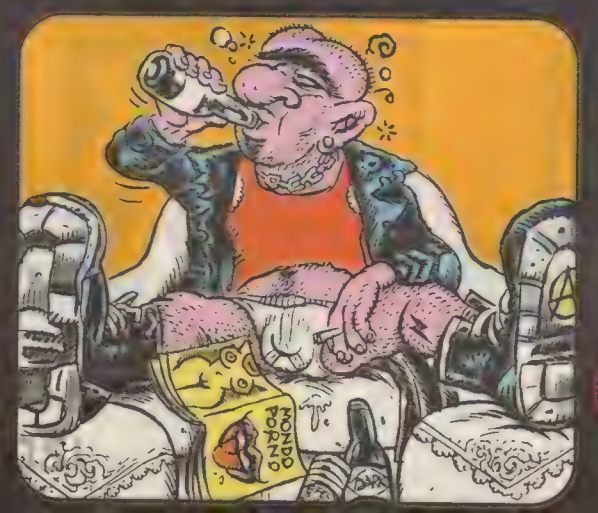

..... Yemliha.... Eski sevgilisine dönmüş... beyaz ve mermer vücudunu örten tül ve ipeklerle, kalbinin bütün füsun ve teşhiriyle, omuzlarıma ziyalarla mahmul ılık dalgalar gibi bana donse, gelse... Başımı çevirip ona bakabilir miyim acaba?.. O İstanbul'un en güzel - buna hiç şüphem yok - en özel kadınıdır... Fakat ruhumda şu dakikaya kadar bu en yüksek hazineye mütevellid bir utanç duyuyorum...

Çünkü Yemliha, İstanbul senin huzur dolu güzelliğini gördü... Bense senin bütün varlığını içtim... Kemiklerini kırsalar, orada senin mevcudiyetinden bir parça, mesamelerini açsalar orada senin beşerinin ve gözlerinin mirasını bulacaklar...

25 Mart 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/13 - 1 YTL (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)
ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Erdoğan hükümeti tarafından hem daha taze gelir kapısı hem AB'ye uyum yasaları çerçevesinde yabancılara mülk edinme hakkının verilmesinin ardından yine bir dolu kıyamet koptu. Başta Yunanlılar olmak üzere pek çok yabancı Türkiye'ye ev, arsa, çiftlik almak için akarken yasa iptal edildi ancak tartışmalar sürüyor

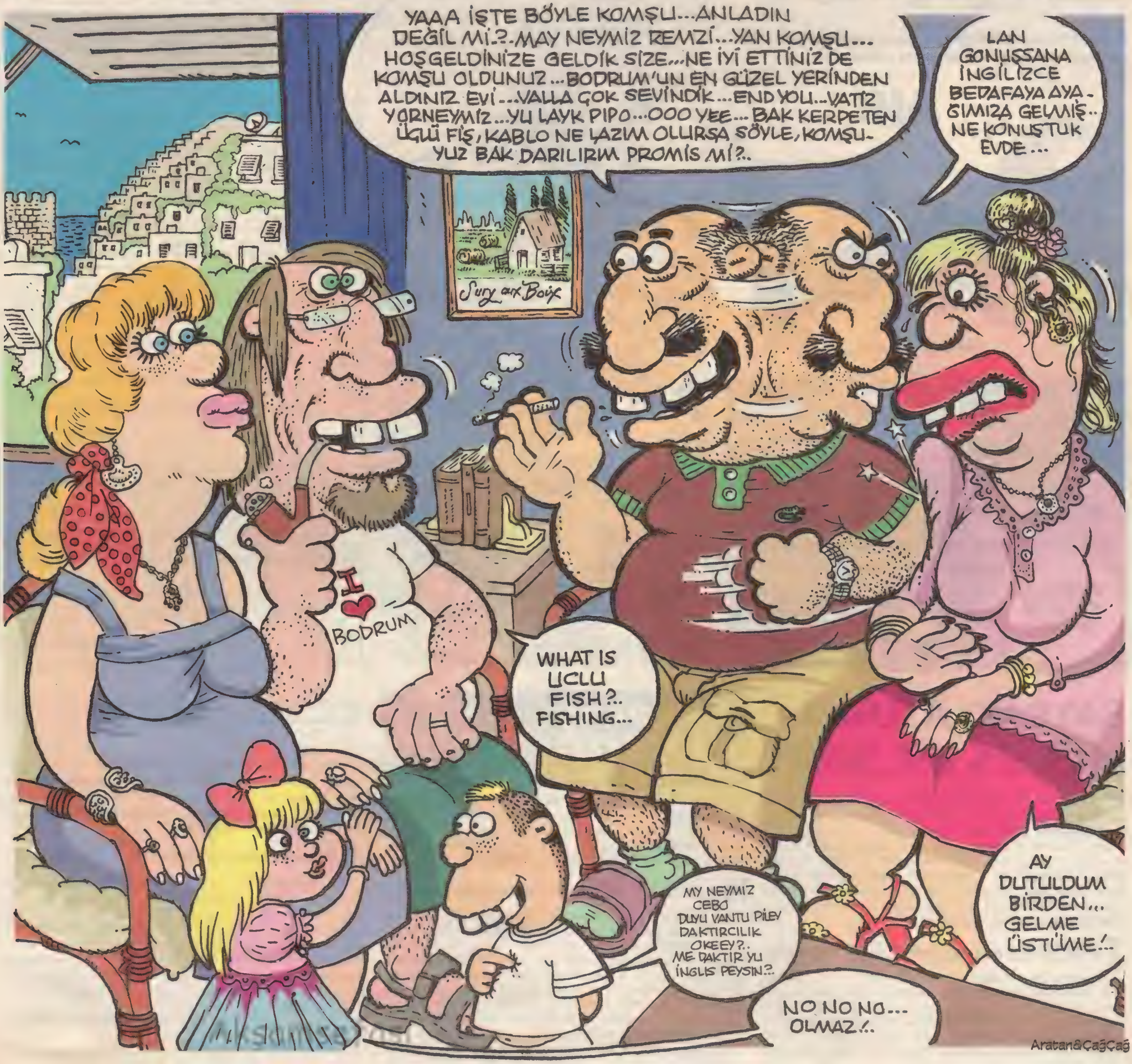

Aratan&ÇağÇağ

Televizyonlarda başlayacak "Survivor" adlı reailiti şovun yapılacağı adada elektrik yokmuş, yemek yokmuş..

Mehmet Yılmaz'ın Milliyet'teki yayın yönetmeliğine son verilmesi çeşitli spekülasyonlara neden oldu...

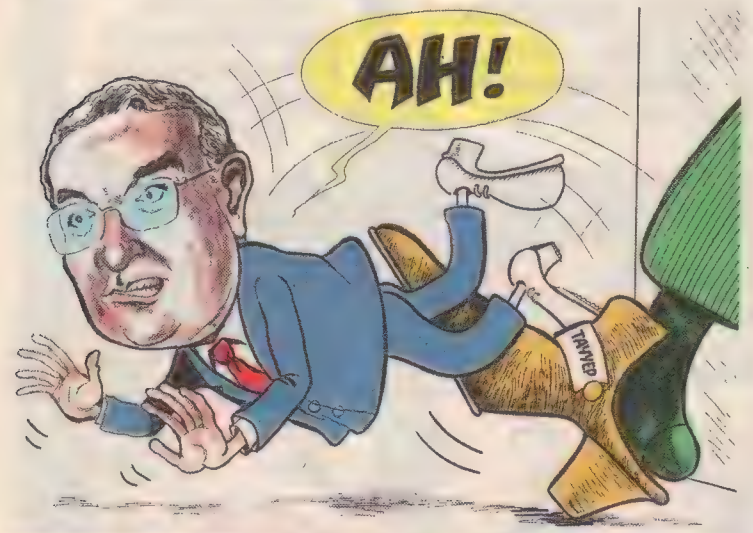

Le Manti MEDYA

TAYPO

SEVİMLİ BİR DOST

PROMOSYONCULUK

Olgun Budak

Simens'in davetiyle Madrid'den Torino'ya Real Madrid takımıyla giden Ali Atıf Bir'in gezi notları...

• Simens'den gelen teklif üzerine Real Madrid kafilesiyle birlikte kampa girmeyi kabul ettim... Kampta ateşler yakarak birbirimize şarkılar söyleyip fotoğraflar çekti-receğiz:.. Bu promosyoncululukda açılan altın çağın bi habercisidir...

• Daha ilk yolculuğumuzla marka ciddiyetini yaşamaya başladık... Geziye benle birlikte katılan talihlilerden biri otobüse geç kalınca, Simens'ciler ceza olarak adamın kafasını otobüsün kapısına sıkıştırıp 2 mil koşturtdular... Bu ciddiyet kurumun marka değer sıralamasında neden üstlerde olduğunu kantlıyordu...

• Sonunda İspanya'nın güzide kenti Real'e indik... Burda 4 yıldızlı Vinci Centrum'a yerleştirildik... Bi yıldızda ben olduğuma göre, oldu mu size 5 yıldızlı Vinci Centrum!

• Beni bu geziye sokan Erem tam bir dünya vatandaşı... Erem insanlarla 17 dili aynı anda konuşarak iletişebiliyor... Ama Meson Txitu'nun globalleşemeyen İtalyan garsonları, bizim pilav üstü az kurunun yerine, denizden yeni çıkmış, ıslak mı ıslak bi ıstakoz getiriyorlar... Bu lokanta marka güvenilirliği açısından eksi puan alırken, Erem'le ben bayaa bi artı kalori alıyoruz...

• Maç için Real Madrid kafilesiyle Torino'ya uçma vakti geldi... Takım için özel tasarlanan uçağın en özel bölümüne alındım yetkililerce... Tek başımayım burda, busines class'dan da öte bi klas bu... Hayır futbolcular bile alınmadı ya o bölgeye... Artık yazar forsu klasmanında zirveyi zorladığıma iyice inanmaya başladım...

• Sonra yanıma Real Başkanı Perez süzüldü... Perez benden Madrid markasını tanıtmak için fikir isteyince ona, "İlahi başkan, böyle kompleks bi camiaya fikir üretebilmem için bi üst versiyona geçip Ali Atıf İki olmam gerekir" dedim, gülüştük...

• Sonunda Della Alpi'deyiz... Maça dakikalar kala İtalyan'ların kafamıza attığı su şişelerinin dizaynını inceliyorum... An itibariyle İtalyan seyircilere, "Madem bize zarar vermeye uğraşıyorsunuz, neden bu şişelerin ucunu bıçak gibi tasarlamıyorsunuz?", diye sorarak onlara efktiflik dersi vermiş oldum...

• Sonunda Juve-Real maçı başladı ama sahaya baktığımda Zidan ve Figo'nun (ki ikiside en rahat ayakkabı olan Adidas giyiyordu) saha içindeki rollerinin yanlış olduğunu gördüm... Bu Real markasının Şampiyonlar Ligi'nden düşüşü anlamına gelecekti... Tribünden "Taktik oku Lüksemburgo, taktik oku" diye bağırmam da işe yaramayınca Real turu, bende üst turlurdaki seyehat kapısını kaybetmiş oldum...

• Maç sonunda gidilen lokantada, futbolcular bizle fotoğraf çektirmemek için patlayıcı deparlar atarak önümüzden kaçtılar...Arkalarından "Maçta böyle koşmadınız yav ucubeler, çıkarın o Simens logolu formaları, çıplak oynayın" diye bağırdım içtiğim şarapların etkisiyle...

• Şarapların sonunda masaya hesap gelip kondu önümüze... Şimdi ben burda yorumu sponsorlara bırakıp kaçıyorum...

• Sonra Ertuğrul Özkök aradı beni cepten (Her gün konuşuruz kendisiyle kontörlerce Türksel farkıyla)... Nasıl olurda içtiğim şarabın adını yazmayı akıl edemem, diye... Biraz düşündüm ve Özkök'ü haklı buldum bende... Ama daha yazmadığım yazıda böyle bi hata yaptığımı nası bilebilirdi? İşte o asla hipermetrop olmayacak uzak görüşlü şahin Ertuuuğruuul Özköööök'dü...

• Son saatlerimizde Barnebau Stadı'nda gezi yaptık diğer talihlilerle... Sponsor firma Simens farkıyla oyuncularla aynı pisuvarlara işeyip, aynı yalaktan su içtik... Daha sonra hediyelik satış kısmına uğradık... Burda 20 yuroya Real'li oyuncularla ikili mücadeleye girip, 35 yuroya Ultras grubuyla eski açıkda kah üçlü çekip, kah hakeme beyaz mendil sallıyabiliyorsunuz...

Dip Not: Burda yokken piyasa çıkan filmler, kasetler, reklamlar... Size söylüyorum AA1'den kaçamazsınız... Hele sen bittin Teoman... Filmine bi bilet yolla da gör bak nası eleştiriyorum seni kıyasıya...

olgunbudak@leman.com.tr

BAYRAKLA İLGİLİ MÜTHİŞ BİR SORU

Aksaray PAŞAOĞLU

Size enteresan bir soru sorayım. Bu soruyu geçenlerde bize yazı işleri toplantısında bir arkadaşımız sordu. Soru şu: **"Türk bayrağında kaç yıldız var?"** Şaşırdınız değil mi? Biz de şaşırdık. Hepimizin evinde 60 metrelik, 70 metrelik **en az 30 bayrak var.** Ama hiçbirimiz soruyu doğru yanıtlayamadık. **Üç yıldız diyenler oldu.** En yakını da oydu. **Çünkü onun arkasını çevirince orada bir yıldız daha var.** Acaba ülkemizde kaç kişimiz bayraktaki yıldız sayısını biliyor. Bizim Türk insanı olarak bir eksiğimiz de bu. **Türklüğümüz biraz az.** Hatta daha da az.

TV DİZİSİYLE ABD ALEYHTARLIĞI YAPMAK

Bilmiyorum 24 adlı Amerikan dizisini hiç izlediniz mi? **Dizide ABD başkanına suikast planı yapan bir aile var.** Suikastı planlayan baba, bu vahşi plana karşı çıkan oğlunu da öldürüyor. Şimdi sıkı durun. **O aile bir Türk ailesi.** Neşnelliklerini tamamen kaybetmiş kıvırtık entellerimize şunu sormak istiyorum. **Hani Türkler ABD aleyhtarı değildi?** Tamam. O bir dizi. Zaten ben de onu demiyorum. **Bence bu diziye tepki göstermek ABD aleyhtarlığıdır.** Hatta Türkiye aleyhtarlığıdır. Bu dizi Türkiye için son fırsattır. Sonuçta ABD senaryoda bize küçük de olsa bir rol vermiş. **Rol hoşumuza gider veya gitmez.** Roller dağıtılırken Türkiye **tamamen unutulsaydı** daha mi iyiydi?

HİTLER'İN KİTABI VE AMERİKA'DAKİ O OTEL

Size daha çarpıcı birşey söyleyeyim. Önceki gün doğumgünümdü. **Eşim beni yumurta ve una bularken** bakın o sırada ne düşündüm. **Hitler'in Kavgam** adlı kitabının Türkiye'de 30 bin satması bence Amerika'ya ihanettir. Hem suçlu hem güçlü Türkler o kitabı sansar gözüyle inceleyerek sakın zayıf ve savunmasız durumdaki Bush'un açıklarını mı acaba yakalamaya mı çalışıyor olmasın? Bence bu dostça değil. Son derece şarklı ve irrite edici bir tavır. Dostlarımızı küstürmekten bul şit gibi başka bişey bilmiyoruz.

Bakın ben eşimle geçen hafta **ABD**'de **Oregon**'daydık. Oregon'da **Ocean Haven** adlı çok hârika bir otel var. Ben eşimle biz otele girmek isteyince bizi otele almadılar. Ben çok akıcı İngilizce **"Biz Amerikan aleyhtarı değiliz."** ben deyince, beni alıp şöyle süzüp **"No"** dediler. Ben ve eşim şoke olduk. Daha birkaç gün önce dünyanın en az ABD aleyhtarı gazetecileri listesinde ilk üçe girdiğimi akıcı olarak **"Bir sorun mu var?"** diye ingilizceyle söyleyince, **meğer o otel Bush'a oy verenlere oda vermiyormuş.** Ben oy moy kullanmadığım halde tipime bakarak ön yargılı Amerikan aleyhtarlığı yapan o insanlar bence **kola turka içe içe Türkleşen Amerikalılardan.**

AĞRI'NIN GERİ GİTTİĞİ KOCA BİR YALAN

İçimi karartan ABD aleyhtarlığı konusundan sonra size Ağrı'dan çok hârika ben müjdeli bir haber vereyim. Bakınız, bir takım vizyonsuz Ağrı'lı işadamları, Ağrı'nın sürekli geriye gittiğini vurgulamak için **"Geri geri giden otomobiller yarışması"** düzenlediler. Ama eşim o yarışmada bakın o işadamlarının hiç farketmediği çok enteresan birşey gördü. Yarışan otomobillerden biz birine bindik ve eşim geri geri giderken siz kendinizi bir an duruyormuş gibi düşününce dedi **o sırada Ağrı hızla ileri gidiyor gibi oluyordu.** Eşimle gurur duydum. Ona şişesi 3,5 milyar liraya Türkiye'ye sadece 10 tane gönderilen **Silver Rain** marka parfümden aldım.

ABD'nin kuzeyindeki Minnesota eyaletinde cinnet geçiren lise öğrencisi, önce büyükanne ve büyükbabasını öldürdü. Ardından devam ettiği liseye gelen öğrenci, sağa sola ateş ederek çoğu öğrenci yedi kişiyi daha öldürdü. Olay sırasında 12 kişi de yaralandı. Amerikan polisi Jeff adındaki öğrencinin, daha sonra intihar ettiğini açıklandı..

İstanbul Üniversitesi'nde "Koridor Sohbetleri" adı altında etkinlik düzenleyen öğrenciler, konuşmacı olarak Ufuk Uras'ı davet ettiler. Uras'ın konuşması sırasında sivil polislerce izlendiklerini fark eden öğrenciler, bu durumu protesto ettiler ve sivil polisleri alkışlarla salondan çıkardılar. Bunun üzerine üniversite yönetimi,16 öğrenci hakkında soruşturma açtı ve 14 öğrenci okuldan atıldı. Gerekçe: **"YÖK personeline hakaret etmek"**.

Ermanistan'dan Kars'a gelen 34 kişilik Ermeni grubu Ani Harabeleri'ni gezdi, toprağı öptü, taş örnekleri topladı ve bir tabumuzun daha yıkılmasına vesile olarak ülkelerine döndü..

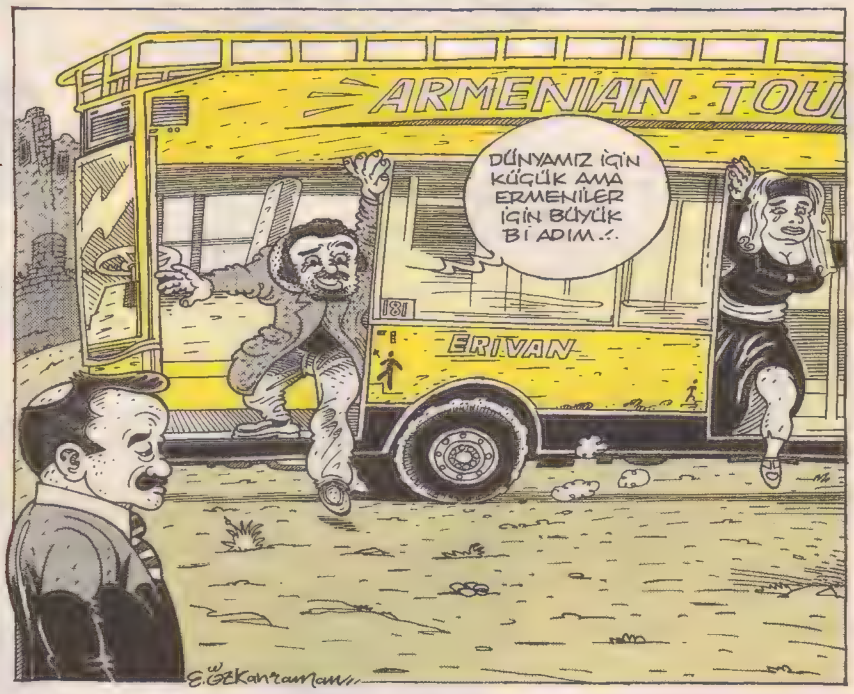

Bayındırlık Bakanı Ergezen "Depremde bir binanın %72'si yıkılabilir. Panik olmasın diye illeri adını açıklamıyorum" dedi...

İŞTE LEMAN'DAN HÜKÜMETE EK GELİR KAPISI: DEPREM LOTO

Böylece devlet hem vergisinden, hem de satışından gelir toplayacaktır..
Çekilişler devlet kanalı TRT'den söz konusu illerde depreme dayanıklı bir binada dönüşümlü olarak yapılır. Bu illerin reklamı da olur. Bir taşla hem vatandaşa, hem devlete 3 kuş.. Fena mı ama?

DEPREM LOTO

İLLER	ŞİDDETİ	YARALI ORANI	ÖLÜ ORANI	YIKILAN BİNA ORANI
○ BİNGÖL	○ 4.5	○ %10	○ %10	○ %10
○ ERZİNCAN	○ 5.0	○ %20	○ %20	○ %20
○ HAKKARİ	○ 6.0	○ %30	○ %30	○ %30
○ İSTANBUL	○ 6.5	○ %40	○ %40	○ %40
○ İZMİT	○ 7.0	○ %50	○ %50	○ %50
○ BURSA	○ 7.5	○ %60	○ %60	○ %60
○ AFYON	○ 8.0	○ %70	○ %70	○ %70
○ ADANA	○ 8.5	○ %80	○ %80	○ %80
○ BOLU	○ 9.0	○ %90	○ %90	○ %90

Başbakan Erdoğan, Kahramanmaraş'ta katıldığı temel atma töreninde, vatandaştan milletvekiline kadar önüne gelene fırçayı kaydı.. Hızını alamayan Erdoğan, çiftçi borçlarına af isteyen vatandaşlara, "yok öyle 25 kuruşa simit" dedi...

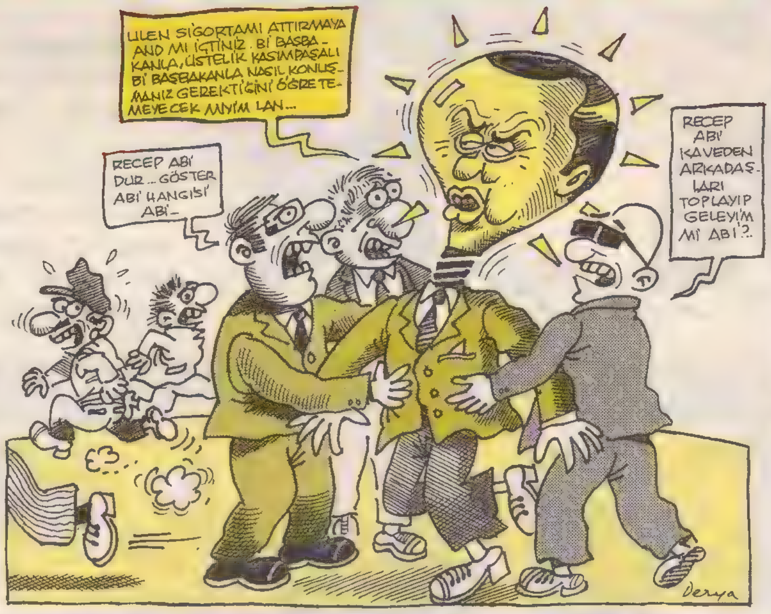

Bahçelievler katliamı hükümlüsü Haluk Kırcı, hapishanede, Ukrayna anılarını yazıyor.

Devleti zarara uğratmakla suçlanan eski Deniz Kuvvetleri Komutanı İlhami Erdil'in harcamalarında 60.000 paket sigara, tonla çikolata ve kola çıktı..

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — BAYIR GÜLÜ

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Balans Ve Manevra : Viski ve Kokain yani...

Vücut Dili : Hmm. Domaldığına göre onun da göynü bende...

Şey : Ney'in cevabı?..

Dandik : Danimarka ereksiyonu. Meşhur...

Gallipoli : Sen bu aksanla Gelibolu'yu anca yolcu gemisiyle geçersin be gülüm...

Tünaydın : Aha tembel uyandı...

Ölçü Birimi : Çimdik. Haklısınız, ev kadınları bazen beni de sinir ediyo...

Baro : Avukat çetesi...

Reiki : Hadi bakim pamuk eller cebe...

Yalancı Şahit : Niye inanmak istemiyosunuz Sayın Hakim? Adım Pamuk, Soyadım Prenses diyorum beya...

Akçaabat Sebat : Sporuyla meşhur bir yöremiz...

Paragöz : Telif haklarının peşine düşmüş Karagöz...

Türk Kaavesi Makinesi : Şimdi bunun falı çıkmaz. Tahlil yapalım bari...

Fason : Efemine mason mudur nedir...

Damar Sertliği : Sözkonusu damarlar pipideyse problem değil bence...

Annenizin Kızlık Soyadı : Bu soruya bozulan bir sürü öküz vardır. Ben de onlardan biriyim...

Kaza Kurbanı : Otobanda ezilen koç. Deve de olur...

Yılan Balığı : Yılandan tek farkı şürünerek ilerliyo olması...

Radyo - Tv Üst Kurulu : Dantelli örtüye de bişey derler mi acaba?..

İyi Huylu Tümör : Madem öyle, o zaman bundan sonra kendisine Timur diyelim. Ne dersiniz?..

Karındeşen Jack : Seri katil dediğin biraz daha yaratıcı olmalı diycem ama böyle de tutturmuş eşşoğlusu. Saygı duyuyorum...

File Çorap : Kaleci fantezisi...

Ay Yürüyüşü : Armstrong "Kafa binbeşyüz" deseydi bundan haberimiz olucak mıydı? Sanmıyorum. Aslına bakarsanız yürüdüğünü de sanmıyorum...

GEZ ⊙ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

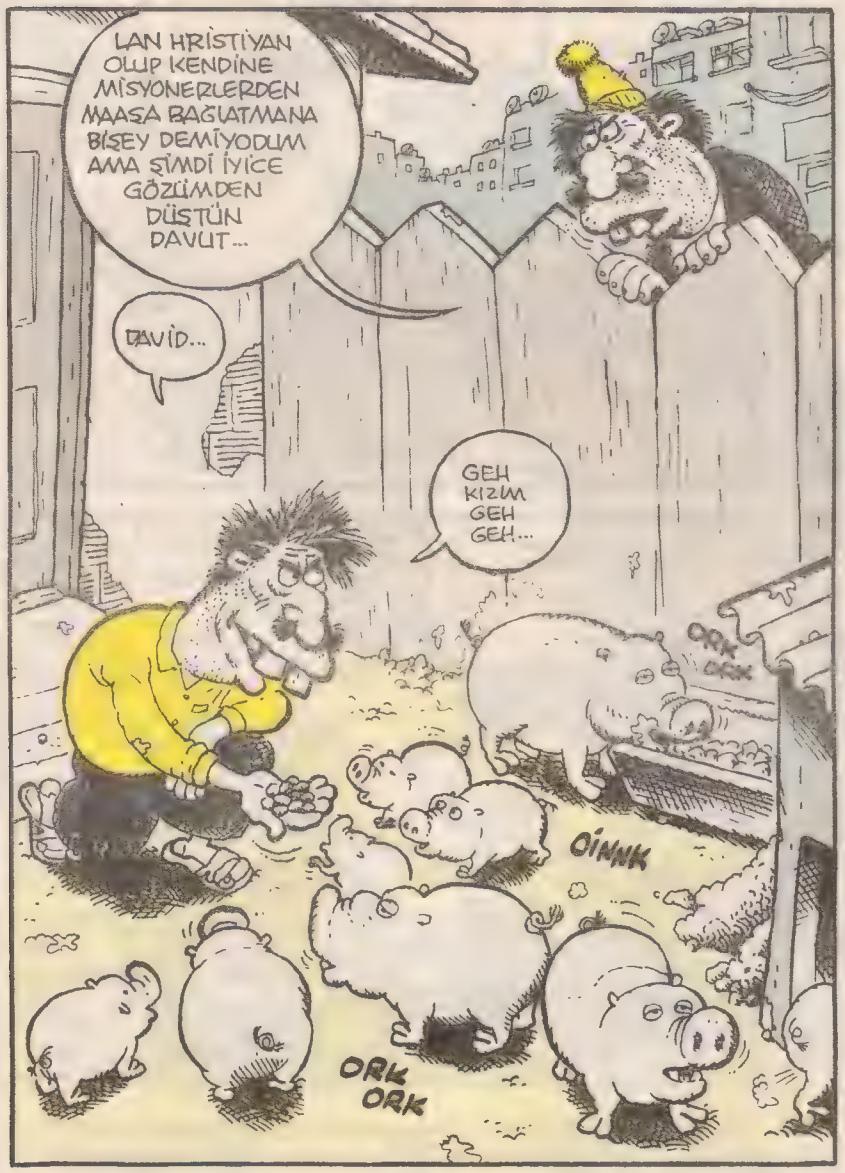

çırak aranıyor!..

tuncay@leman.com.tr

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

metinfidan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

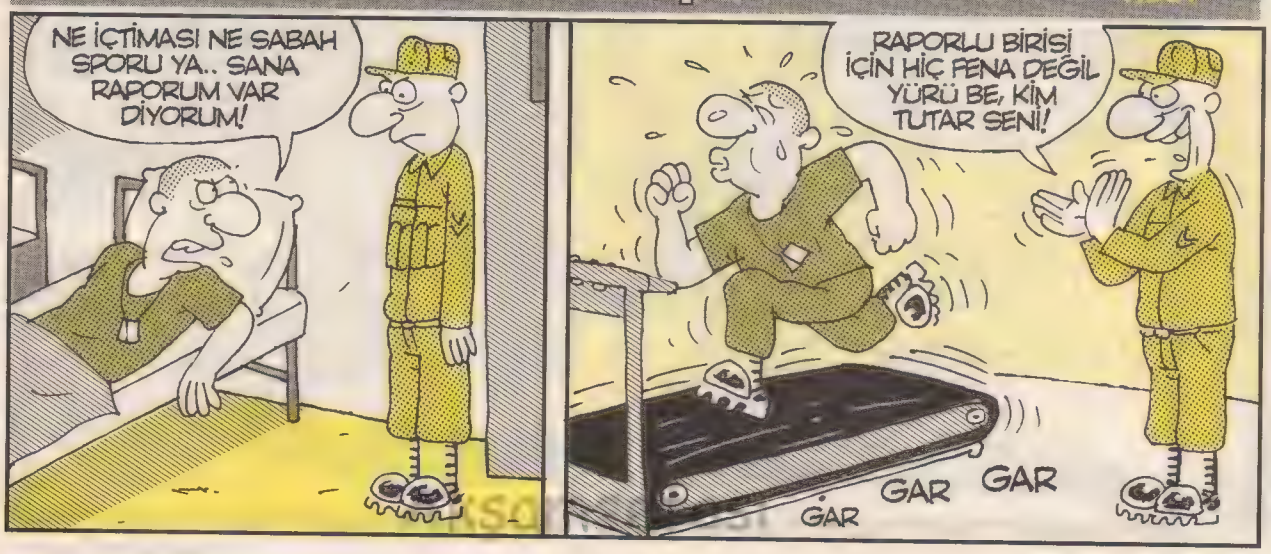

TERELLİ

PICTURES

TP SUNAR HAYVANLAR ALEMİ... Kaderi değiştiren tavuk ...

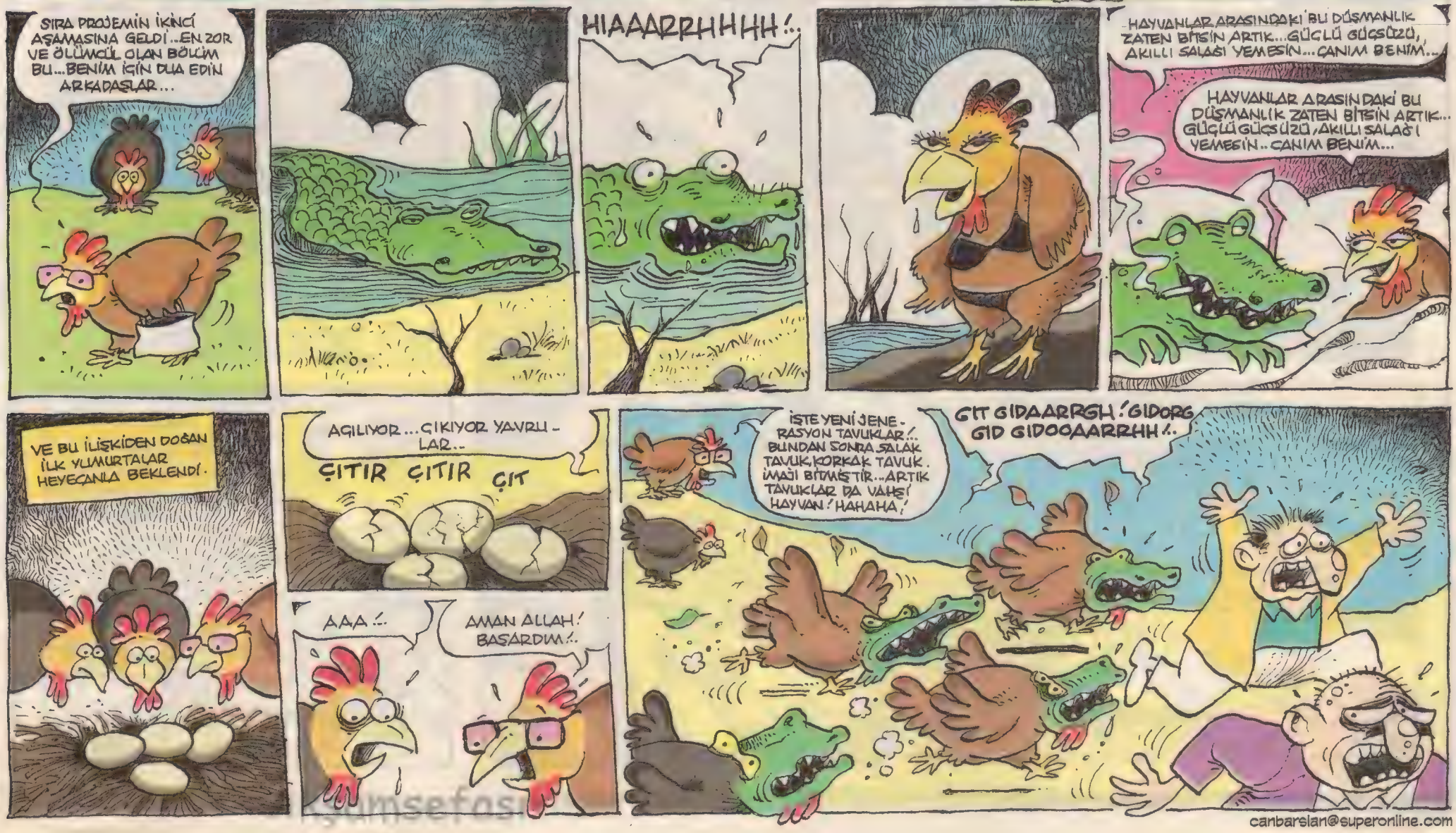

canbarslan@superonline.com

harala gürele

mart kapıdan baktırır, kasıkları catlatır ve chat peneration..

● GURNAZLAR KÖYÜ VE EZELİ TÖRELERİ...

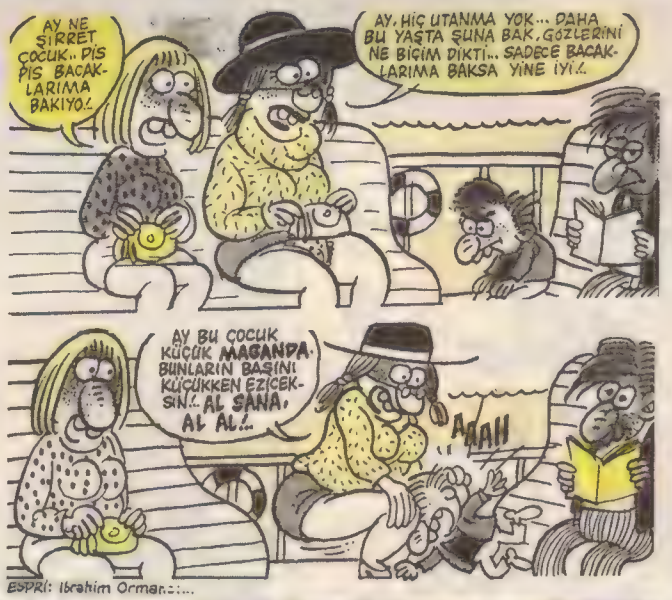

ESPRİ: İbrahim Orman:...

● Film şeritleri festivali olsa ya!

Akşam Ekstra

Kapanmış Yaralarını Acemice Kanatarak Geliyorum

CEZMİ ERSÖZ

Yalnızsın... Bilsen, ne kadar da çaresizim buna engel olamadığım için. Oysa en çok aynı havayı soluduğumuz için sevdim ben yaşamı. Yaşamı senin dokunuşunla çoğalan yanları için sevdim. Yürüdüğün sokaklardan, oturduğun çay bahçelerinden, ıslandığın yağmur damlalarından bıraktıklarını topladım. Sonra çırılçıplak hayata girdim. Korkuyordum... Çok korkuyordum. Bana '**git**' dedin, sonra da '**gitme, kal**' dedin... O '**kal**'ın benim için önemini hiç bilmedin. Ben hep sustum. İçinde yaşadığım yozluğun bana vaat ettiği geleceğe değil, yaşamının benim için ayırdığın parçasına razı olacağımı söyleyemedim. Üstelik asla daha fazlasını istemeyecektim. Hiç bilmedin... Senin ait olduğun çevre için değil, bana ait olman için hiç değil, karşılığında beni sevmen için değil, sadece 'sen' olduğun için sevdiğimi bilmedin... Ben seni, beni yalnız bırakmaman için sevdim, sen bunu hiç bilmedin...

Kalbim, kalbini seviyor

Çünkü aşk, gözlerini geç kalmış, mavi
bir ölümle avutuyor.
Esrikliğin kadın kokusundan, tütünden
ve ıslak sokaklardan,
Ve arzuların ihaneti, kutsal sularda
arındırıyor...
Yaşam, şiir olup sızıyor teninin
gözeneklerinden...
Tutmuşsun çocukluğunu bir elinden,
Geliyorsun...
Oysa, bir eli de bende o çocuğun,
bilmiyorsun...
Çünkü, birbirine karşı durmuş, iki kırık
ayna parçasıyız seninle...
Avucundaki o aynada, saatler
hep geçmişe kurulmuş...
Çünkü, yaşadığım seyreltilmiş
hayatındır, bu kez sana sunulmuş...
Yarım bıraktığın boşlukları doldurarak
geliyorum...
Kapanmış yaralarını acemice
kapatarak geliyorum...
Olur olmaz yerlere tuttuğum ışık,
geçmişin karanlığına sığınmış
anlarını huzursuz ediyor.
Belki de bu yüzden kalbin, kalbimin
kapılarını birer birer çarparak,
gitmek istiyor.
Ellerinle örtüyorsun, elimdeki aynada
yansıyan gözlerini...
Avucundaki kırık aynada, geçmişe
kurulu bekleyen saatler,
Avucumdaki kırık aynada, geleceğe
kurulu duran saatlerin belki de
izdüşümleri...
Gelecekle yanılsama karıştıkça birbirine,
Uzatsak da ellerimizi başka saatlere
Hep aynı zaman tozları savruluyor
suskun aynalarımızdan...
Sen, ellerinle örtüp gözlerini,
Kalbimin kapılarını çarptıkça birer birer,
Sular yükseliyor içimde...
Sular ki, gittikçe derin...
Kalbim boğulmak üzere...

Çünkü, seviyor kalbim kalbini...
Kalbim... Kalbini...
Kalbim... Kalbini...
Kalbim... Kalbini...

Biliyor musun, ben geçmişimi seninle öğreniyorum... Ben seninle çocukluğumun elinden tutuyorum. Çocukluğumun kanayan dizlerini, bileklerindeki jilet izlerini seninle öpüyorum...

Çocukluğumun tesellisiz gecelerini seninle teselli ediyorum. Çocukluğumun elinden tutup, yazın ortasında, telaş, kızgınlık ve gözyaşı kokan sinemalara gidiyorum. Bir bakıyorum ön sıralarda yapayalnız senin çocukluğun oturuyor. Şefkate, okşanmaya aç, minicik başını görüyorum, cılız omuzlarını.

Gelmiyorum yanına, çünkü gidersem saklarsın kendini. Kanayan gururunla kapatırsın kendini... Çocukluğumu gönderiyorum yanına... Işıklar kararıyor... Film başlıyor. Başlarımızı bir ışık demeti çevreliyor. İşte o zaman tutamıyorum kendimi. Sevgiye ne çok ihtiyacımız olduğunu ve bunun hiçbir zaman dinmeyeceğini çok derinden hissediyorum. Bir yaz günü kışlık bir sinemada çocukluğumu çocukluğunla yan yana film seyrederken öylece bırakıp, ağlayarak dışarı koşuyorum...

Şu an sadece içimde şu cümle yankılanıyor:

Sana kıyamam...

Sen benim dişimsin çünkü
Aynı ağrı benim de aynı yerimde
Ben de senin gibi o mezarlığa koştum.
Sağ yanıma..
Hiçbir mezarlık kalbime ilaç olmadı
Bu hayat da...
Bu yüzden ikimiz de hiçbir şeyi hakketmediğimizi düşünerek yaşadık
Bu hayat akıp geçti üzerimizden
sevgili...

cezmier@leman.com.tr

* **Gemileri Yakılmış Bir Yaşam Cezmi Ersöz Kitabı. Yazan: Rasih Yılmaz Karakutu Yay.** Hayatım hakkında öğrenmek istediğiniz herşey bu kitapta var...
* **İstanbul-Ümraniye.** 26 Mart Cumartesi günü saat 19:00-21:00 arası **Ümraniye Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim... Eski sinema salonu...
* **Konya.** 30 Mart Çarşamba günü saat 12:00-17:00 arası **Süleyman Demirel Kültür Merkezi**'ndeyim..
* **Burdur.** 31 Mart Perşembe günü saat 15:00 - 18:00 arası **Eylül Kitabevi**'ndeyim... Adres: Burç Mah. Atatürk Cad. İyigün Apt .
* **Isparta.** 1 Nisan Cuma günü saat 15:00 - 18:00 arası **Babil Kitabevi**'ndeyim.. Adres: Kafeler Sok.
* **Antalya.** 2 Nisan Cumartesi günü saat 15:00-18:00 arası **Mavi Kitap**'tayım...
* Artık bir kardeşim var... Adı **Özlem** 11 yaşında... Üniversiteyi bitirene kadar bütün ihtiyaçlarını karşılayacağım... **Muş**'un **Korkut** ilçesinde ilköğretim okulunda 4. sınıfta okuyor... www.kardesinisec.com adresine girerseniz orda size kardeş olmak isteyen birçok öğrenciyi göreceksiniz... Onların size ihtiyacı var...
* **Uçurum Konağı.** İsmail Doruk. Şiirler. Varlık Yay.

Kırık Lâbleblebi

suatozkan@leman.com.tr

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

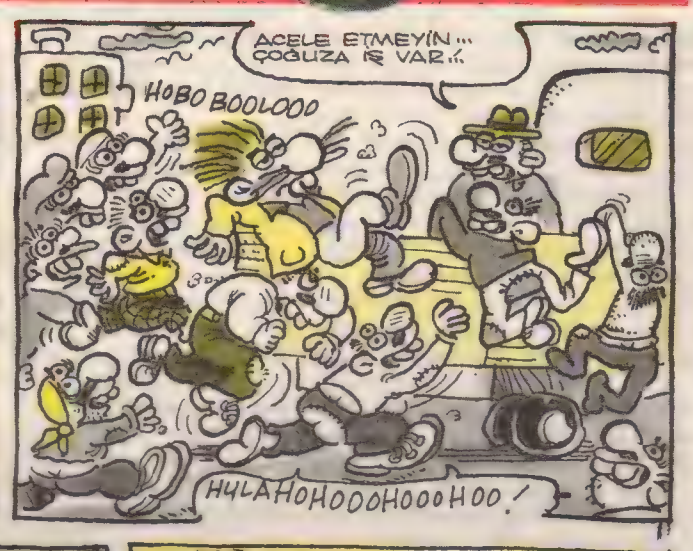

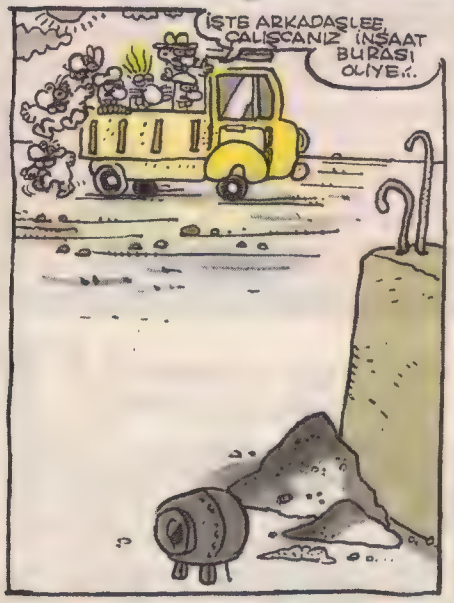

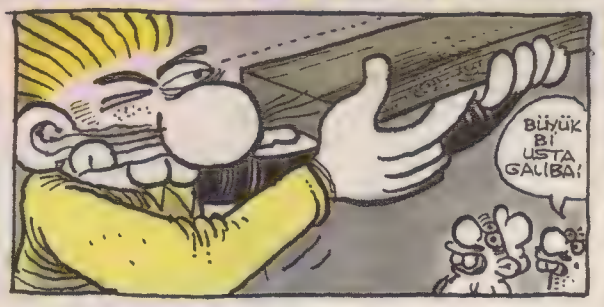

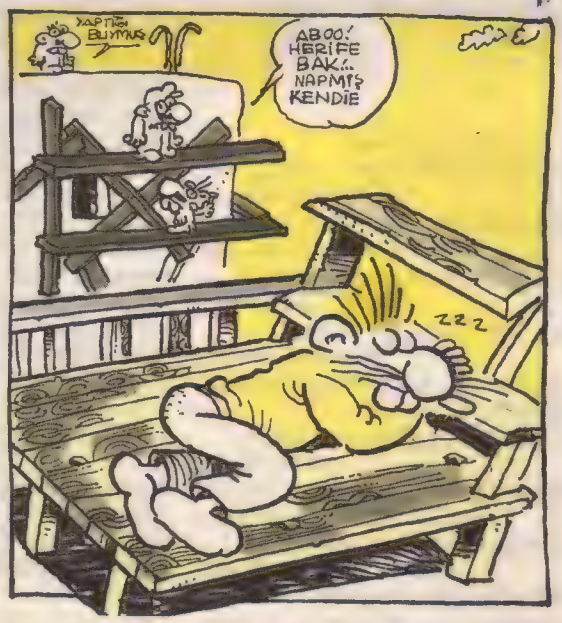

DUMUR BAZEN TATLIDIR

Sana Dün Bir Başka İstasyondan Baktım Aziz İstanbul...

Ah be İstanbul'um ne kadar hasretmişsin metroya, ne kadar hasretmişiz metroya, raylı sistemlere... Kabataş'tan binip, trafiğe, egzosa, toza dumana takılmadan dolumlu tek bir akbil kontürüyle tıkır tıkır havaalanına kadar elindeki neşriyatı okuyarak gidebiliyorsun... Her birleşimde, İstanbul'u göstererek anlata anlata küçük çocuklarını bir atlı karıncaya bindirmiş gibi eğlenerek Sultanahmet'e götüren anne babalar görüyorum tatlı tatlı dumura uğruyorum... Görsel sanat, müzik, performans ve underground iletişimi sağlamasının yanısıra raylı toplu taşıma sistemi, bir yönüyle de yazılı basınla yakından ilgilidir... Kitap, gazete, dergi, bir şekilde okur, okuyucu demektir. Metro underground kelimelerdir, raylarla uzar, gider, yerine ulaşır cümleler... Bu itibarla **Kabataş-Zeytinburnu** hattının **ilk raylı sistem LeMan okurunu da** kendisinden habersizce belirlemiş bulunmaktayız. Bu şanslı okur bizden bir LeMan cildi ve bir albüm kazanmıştır... Aynı kıyafet ve şapkasıyla gelip, kendisini teşhis ettirerek LeMan Kültür'den istediği bir albümü ve bir LeMan cildini alabilir... Kabataş-Zeytinburnu metro hattının ilk okurunu kutluyoruz... Unutmayınız, Dumur avcıları matriksvari bir simülasyon ağıyla hemen her yerdedir...

BİTİRİRLER YİĞİDİ

Yanlış anlamayın Londra'da Piccadilly Circus'da değiliz, burası Tophane, Akmaz Çeşme Sokağı...

Bu İngiliz lisanı öyle bir lisan ki, ne kelam etsen, ne yazsan oluyor, kimse birşey demiyor, alınmıyor, gücenmiyor... Aynı şeyi bizim dilde yazsan adam fuckarlar, fucka bastırırlar... Fakat gly İngilizce montu, hemi de Tophane yokuşlarında rahatça gez dolaş, no stress, no panic, no problem...

METRUKTAN YAYILAN BELİRSİZ ÜRPERTİ

Sıra sıra ahşap evlerin olduğu ara bir merdivenler sokağından bir akşam üzeri alacakaranlıkta hızlı adımlarla ilerliyorum... Terkedilmiş bu metruk evler, gece, bilhassa dolunay varken bana hep şunu düşündürür; uzayda mutlaka hayat vardır ama artık bu ahşap evlerde hayat yok ve bir daha da olmayacak... Aynı evin yerine bambaşka bir restorasyon aleminden geçip, geyşalar gibi duran ahşap görünümlü, önceki haliyle yeri hariç başka hiçbir bağı olmayan bir konut yapılacak ve yeni haliyle elbetteki içinde bir hayat olacak, biraz pahalı bir hayat tabii ki... İşte bu düşüncelerle ilerliyorum... Metrukluğuna, haraplığına rağmen kapı ve pencere demirleriyle, cumba destekleriyle hâlâ görkemini yitirmemiş bir ahşap evin önüne geldiğimde bir pencerenin doğramasıyla beraber tüm çerçevesinin yere düşme sesiyle irkildim.. Yalnızca cam düşse bu kadar derin bir ses çıkarmazdı... Kelimeyle betimlemek gerekirse **"Gobomboaaaankşangıır"** diye bir kedinin veya köpeğin yapamayacağı bir sesti bu... Tekno şahsiyette bir insan olsam derhal koşarak uzaklaşırdım... Ancak ahşap evlere olan manevi sorumluluğum dolayısıyla tırsa tırsa evin önünde bir müddet durdum... Tir tir titrerken bir ara alt pencerelerden birinin demiriyle pencere arasına konulmuş, içi giysi, battaniye falan dolu yırtık pırtık valizlere gözüm takıldı... Artık sesi kedinin çıkartmadığından emindim... Bu arada herhangi bir pencereden bir çift gözün bana baktığı hissi belirledi bünyemde... Bir çift göz ve benim hissim arasındaki bir yerde, belirsizlik içinde, kıpırdamadan uzunca bir müddet daha öylece durdum... Yersiz bir gerilim içine düşmüştüm durup dururken... Nihayet pencerelerden birinde ışık oynamalarıyla yine belli belirsiz bir hareketlenme oldu. Pencerenin bir kanadı yarım aralandı, hissettiğim fakat asla göremediğim bir çift gözden bir ses çıktı **"Ev benim kendi malım bilader..."** Elbetteki dediği gibi değildi ama ortaya böyle bir ses çıkınca iki tarafta rahatlamıştı.. Bu ses benim için kafama balta veya satır gelmeyeceğinin garantiydi. Onun içinse izahat ve teyidle gizliliğini ve belirsizliğini sürdürebileceğinin rahatlamasıydı... **"Haaa, hmmm, tamaam, ben de sandım ki..."** falan gibi saçma, birbirinden kopuk sözler söyledikten sonra hemen uzaklaştım ordan. Işıl ışıl hareketli bir caddeye çıktım, derin bir nefes aldım... Fakat, fakat, ya o ses somut bir varlıktan çıkmadıysaaa?..

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Faks: 0212 245 38 06

BAHÇIVAN, UŞAK, ŞOFÖR NOSTALJİSİ

70'li yıllardan kalma bu naif ikazın beni dumura uğratacağı hiç aklıma gelmezdi... Aslında gayet normal ama öylesine anali-avratlı yedi cedde düz giden, nonoşlu, toplu topaçlı, kancıklı, itli, köpekli, tehditkar, sert, ovirdoz çöp atma duvar yazıları gördük ki, **"Sayın komşular lütfen çöp atmayın"** çocuksu ikazı bize Rahmetli Necdet Tosun, Vahi Öz, Adile Naşit'in siyah beyaz filmlerini hatırlatan bir nostaljiyi yaşattığı gibi yapılmaması istenen durumu da çözecek nitelikten oldukça uzak... Lütfen, Kaf Dağı'nda üç altın elma oldu, lütfen, Zümrüdü Anka kuşu oldu uçtu gitti...

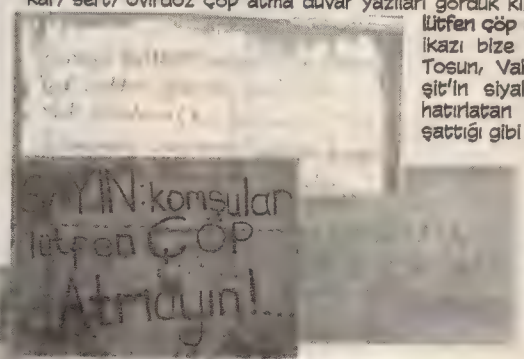

TRAFİKOMİK

Akşehir'deyiz... Araçta olmak üzere trafikte ışıklardayız... Yeşil ışık yandı, geçtik, seyir halindeyiz...Bir kartal taksi solladı bizi, önümüze geçti... Taksinin arka camındaki **'satılık'** ilanı gözüme çarptı. Başka bir şey de çarpmadı, zaten yoktu.Sadece satılık yazıyordu... Demek ki araç sabit bir yerde duruyordu... Ama şimdi seyir halinde... Ben de bunda kendime bir dumur çıkardım; Aracı yolda giderken beğendim adeta vuruldum ve almak istiyorum diyelim, telefon falan yazılı değil ya... Atlıyorum bir taksiye, **"şunu takip et"** diye aksiyon filmleri tadında... Sonra durduğunda yakalıyorum adamı, **"bilader kaça veriyon?..."** diyorum...

Yılmaz Keskin

Okura not: Sevgili dumur dostu oralar küçük yerlerdir, herkes birbirini tanır, bilir o yüzden yazmamışlardır irtibat numarasını desem de araç mobil haldeyken senin dumursal fantezin ilginç tabii ki...Bu durumda beğenilen aracın plakası da alınabilir ve FBI tarzı bir araştırmayla satılık araç sahibi tespit edilebilir ancak araştırma sırasındaki telefon masrafları pazarlığa dahil edilir...(Ayrıca bulunduğun durumda **Leman** dergisini nasıl aldığını duygulanarak okudum...)

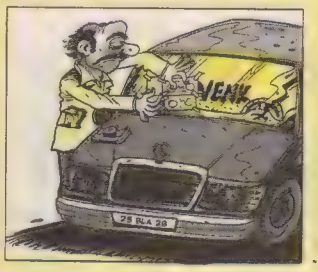

Erzurum'dayken **Fako Dayı** diye bi abimiz vardı, o anlattıydı...Adamın biri pezevengmiş, karı pazarlıyormuş, müthiş para yapmış bu işten...Son model de bi mersedesi varmış...Bir gün bunun arabasının camına **"pezeveng"** yazmış bu durumdan rahatsız olan bir mahalleli...Sabah gelmiş bu, gayet sakin cebinden bi tomar para çıkartmış ve bu paralarla yazının üstünü kapatmış eleman... **"Paranın kapatamayacağı b.k yok"** mesajını vermiş yani aklınca....

Hasan Alpay/Gaziantep

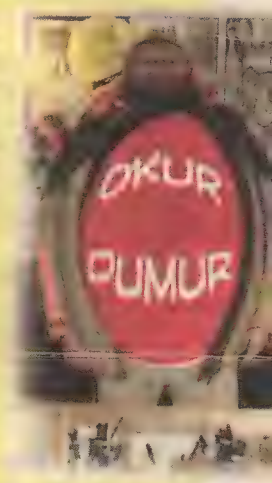

Merhaba, Bu fotoğraf Antalya Kurşunlu Şelalesi Parkında çekildi. Tek uyarı levhası bu değil; **ördeklere yiyecek atmayın, burada mangal yapmayın, suya girmeyin, çöp atmayın**, yapmayın etmeyin vesaire. Tabi dumur.olan, yasaklanan bölgede yasaklanan eylemin yapılıyor oluşuydu. Yiyecek atmayın bölgesinde simitler suya fırlatılıyor, mangal bölgesinde biberler közleniyordu. Suya girmeyin sahasında paçalar kıvrılmış, çöp atmayın levhası da tuvaletlerin oradaki çöp kutularının yanında duruyordu. Ne demeli ki? Bence yetkili biri oralardan şöyle bir geçmiş ve gördüğü her şeyi yasaklama ihtiyacı hissetmişti doğal olarak. Ama bütün o levhalar çok güzeldi ve park da çok bakımlıydı....

Tolga / Bursa

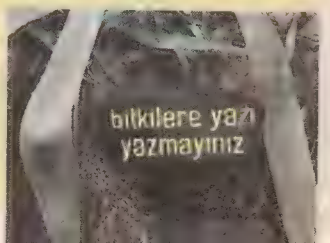

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

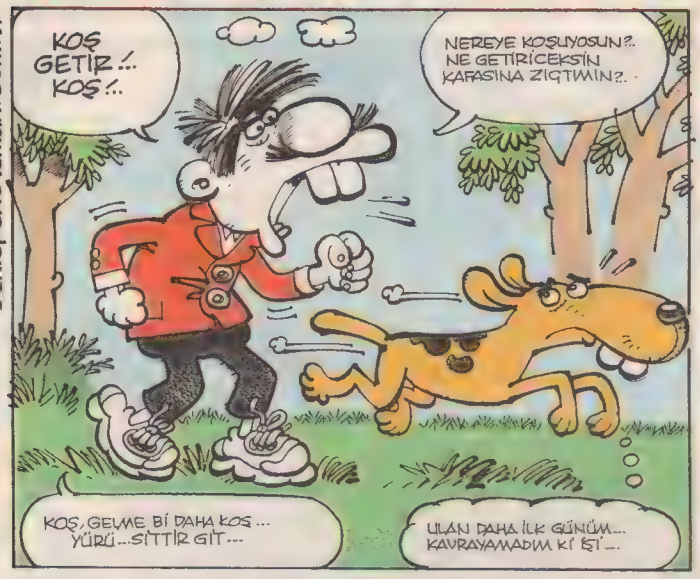

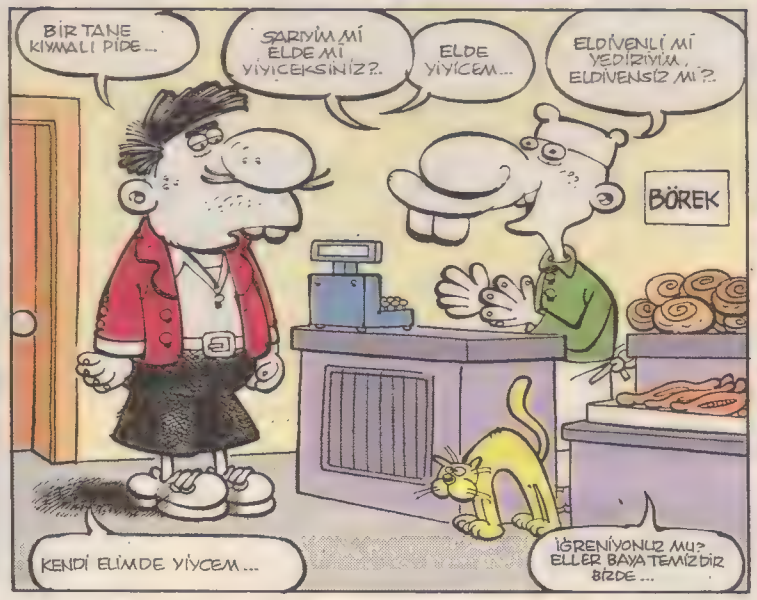

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ CEVAPLIYOR.

Sevgili Hocam

Bahçede silindir şeklinde tahta bir yol var. Ben dörtlü pençe vasıtasıyla o yolda dümdüz gidiyorum. Gidince yol ikiye üçe ayrılıyor. Yollar en son ipince bin tane oluyor ve hepsi sallanıyor. Bir de ilerledikçe popoda yoğunlaşan ağırlık artıyor. O zaman sık sık arkaya bakarak geri geri yapıyorum. Fakat istediğim randımanı alamıyorum. Yolun ortasında moralim bitiyor, paniğim çıkıyor. Ne yapayım?

Rumuz: Bıyıklı

Cevap: Yavrucuğum, anlattıklarına bakılırsa sen ağaca çıkıyorsun. Tırnakların tamamını kapat. Toprak seni yolun başına getirir. Kafanı kolla...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

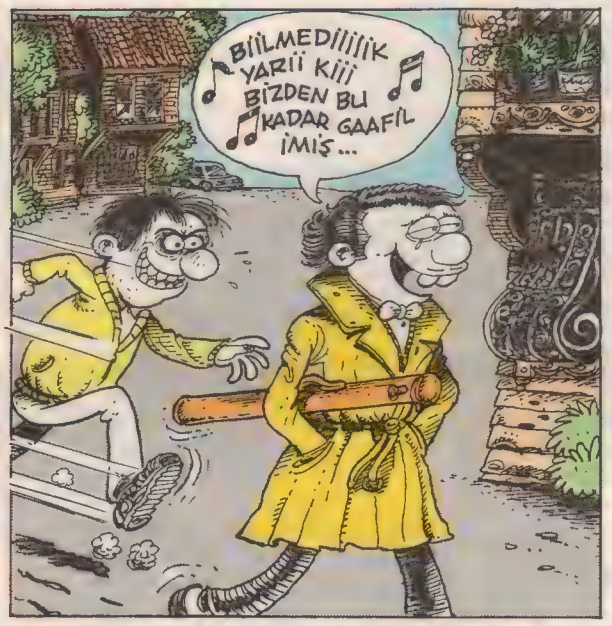

*Mesnevi, ilk onsekiz beyitten 1.4.ve 7. beyit...

kanalsefa

dumur@leman.com.tr

kaanertem@leman.com.tr

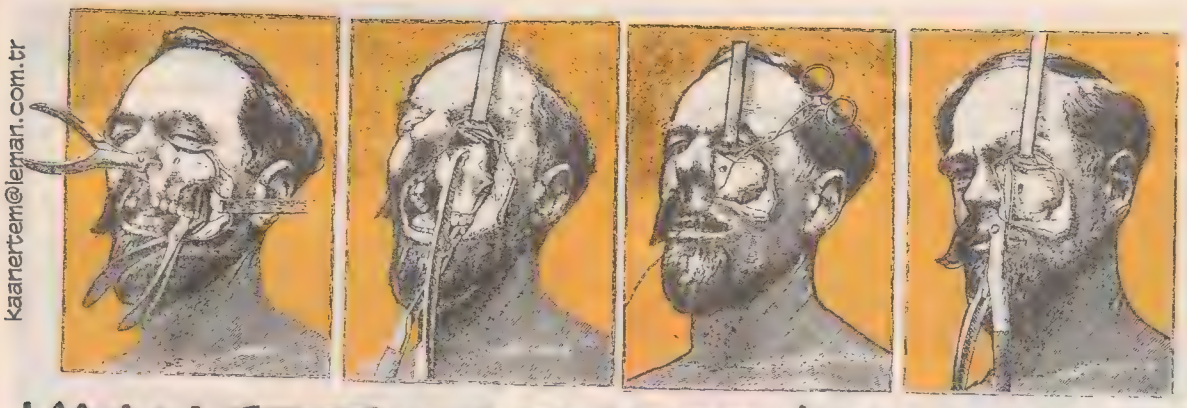

KAAN ERTEM & DENGELİ BESLENME

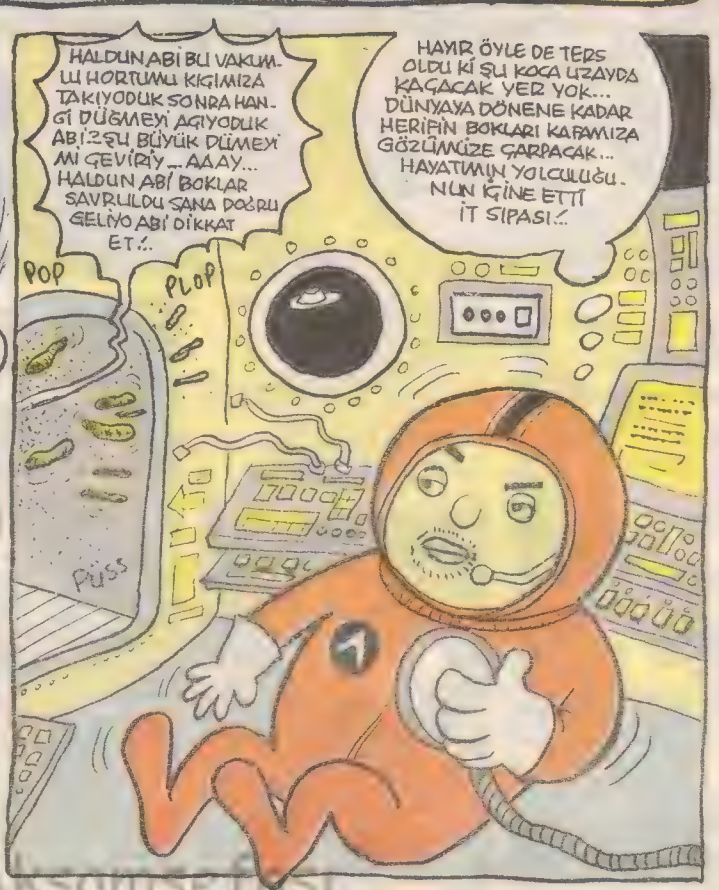

BEKYASAMIN

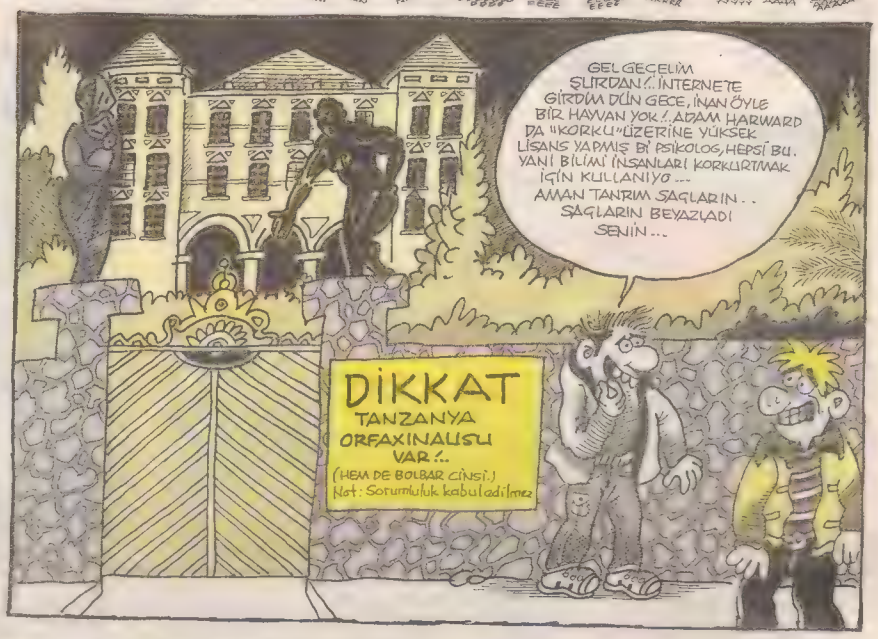

Akşamsefası

SIKILHAN

- Sana el sallıyorum şu an gördün mü beni peki? Saçını kulağının arkasına attın şimdi, yüzünü Kıvanç Tatlıtuğ gibi buruşturunca gamzelerin çıktı... Ben de tarihçiye dil çıkartıp şaşı beş nanik yapıyorum...' Gördün mü?

- Göremedim... Görünmüyo musun? Ecinniye mi karıştın Bunalgül?

- Ecik bücük şeyi diil ya! Okulu kırdık bikaç arkadaş, sizi karşı apartmanın çatısından seyrediyoruz. Bayrak töreni başlamadan benim için çantanı havaya atıp "Sınıflara girmiyelim arkadaşlar, gençliğimizi ve özgürlüğümüzü yaşayalım!" diye bağırabilir misin?

- Niye bööle bişe yapıyorum. Okulun salak koluna mı seçtiniz beni?

- Senin sorunun da bu işte! Alternatif bir ruh besliyemiyorsun içinde, sistemin kuklası olmuşsun... Okul dev bir kıyma makinesi gibi beyinlerimizi biçiyor, dışarıda bahar var Sıkılhan efendi. Senden baş kaldırmanı diil başını biraz gökyüzüne kaldırmanı istiyorum... Gel bir kerecik yasaklı birisi gibi davran... İsyan et, yakalanma riskiyle bedenin adrenalin salgılasın, şu an eğilmiş senin ruhunu yanımıza çağırıyorum... Duy bizi!

- Biraz da eğilirsen düşüceksin, o zaman herkes seni duyacak Bunalgül!

- İşte bu! Hayatın kıyısından ayaklarını suya sokmak... Şu içimize doğan güneşin sıcaklığıyla romantizmi bir gün olsun yaşamak... Bir grup olup sistemin örümcek beyinli çarklarına karşı durmak...

- ... Ve ikinci ders yapılacak kimya sınavını kaçırmak...

- Kimya mı? Bugün müydü o yaa! Abi, Büzge kimyacıyı görebiliyo musun bahçede sen? Alooo! Sıkılhan sende son dört dersin notları var mı? Hayret bişi ama şimdi yaa! Tam da isyanı hissediyorken... Aloo? Sıkılhan ilk ders yanına otursam bana biraz gösterebilir misin? Büzge, kızım sışşştık resmen, iniyoruz aşşaya!

- Sıkılhan kardeş... Büyük salonda Anton Çehov'un "Çok Yaşa Komedi"si, Aziz Nesin Sahnesi'nde Edip Cansever'den "Ben Ruhi Bey Nasılım" var, o da olmadı "Giselle" diye romantik iki perde bale var... Sana hangisi uygun? Gidiyo muyuz? Gitmiş miyiz?

- Hırgürkan kardeş? İyi misin sen? Havale mi geçiriyosun? Bale ve tiyatro filan diyosun da o bakımdan yani...

- Yakışmıyo ama mecburen diyoruz kardeşim. Geçtiğimiz hafta lavuğun birine teneffüste bıçak çektim diye söylenti olmuş. Sen tut anası babası gelsin müdüre dilekçe yazsın. Disiplin kuruluna çaardılar. Hayır benim o kurul denen ibişlerden korkum yok ama karneyi vermezler şimdi biliyo musun... Okulun sonuna kadar idare ettik mecburen aklıycaz kendimizi...

- Mmmh.

- Gerçi, benim vicdanım temiz kardeşim! Tırnak çakısıyla şööle bi ittirdim hastanelik bir durum yok ortada. Seni kurulun ifadesinde şahit yazıcam, yalandan olay saatinde senle tiyatroya gitmiş gibi takılıcaz.... İtiraz istemem ifadede arka çıkıcaksın ona göre!

- Ya inanmayıp tiyatro oyunundan soru sorarlarsa?

- Ulan zehir gibisin haa! Bana bak o zaman sen bu temsillerden git birini gör bana anlat. Duyuyo musun? Aloo? Bana bak ağır öyle sanatsal filan bi oyuna gitme kafam özetini bile almaz benim... Aloo? Sıkıl bana bak, gidiyosun Çehov'un Edip Cansever oyununa tamam mı! Aloo! Kapattın mı? Ulan bi gitme o zaman tiyatronun kralını ben oynatıcam sana... Aloo!

- Vayss dayısının insafsız bambamcısı! Çişli yiyişken seni! Sizin nesil varya tümden tokmakçı olmuş şerefsizim, ulan hiç mi acımadınız o "Liseli Bakire Dürtnur" denen kızcağıza... Utanmadan bi de turnikeye girmişiniz, ulan siz "namus ar haya" üçlüsünü bulsanız onu da gruba sokarsınız benden söylemesi...

- Ne diyosun sen Ömür dayı yaa? Ne Dürtnur'u? Kimin üçlü grubu?

- Benden saklamana gerek yok yeğenim, gençler burda internet cafe'den indirdiler filmini. Gerçi senin odana benzemiyordu ortam ama fantezi hesabı asıldınız herhalde. Odaya ikinci giren sen diil misin? Yüzün görünmedi ama sırtındaki lekeden tanıdım... Yedin bitirdin lan o Dürtnur tazesini... Kim o kız ben tanıyo muyum?

- Tanımıyosun. Ben de tanımıyorum. Biz öyle film filan da çekmedik Ömür dayı!

- Tamam çekmemiş olun yeğenim, baskı yok! Bize zamanında çok yüklendiler, keşfedemedik tabi bu yolları. Hayır piyasaya düşmeyin, elinizden tutalım başka numaralara gireriz diye şeytmiştim ben ama...

- Bak Ömür dayı seni porno endüstrisinin oyununa getirmişler. O ben değilim! Konuyu da telefonu da kapatıyoruz!

- Ben oyunun farkındayım, Dürtnur'un rol yaptığı anlaşılıyo tabi. Hayır anlamadığım neden böyle bir olaya kalkıştınız? Para mı lazım, harçlığın mı yetmiyo Sıkılım? Bak başınızda bi büyük olmadan bu işlere kalkışırsanız yarın bigün yamyamına denk gelirsiniz... Aloo? Ben istiyorum ki, sizi üç beş kuruşa seks kölesi haline getirmesinler... Kötü yollara düşmeyin... Aloo? Kapattın mı Sıkılım? Aloo?

Atilla Atalay
sikihan@leman.com.tr

Erhan Candan

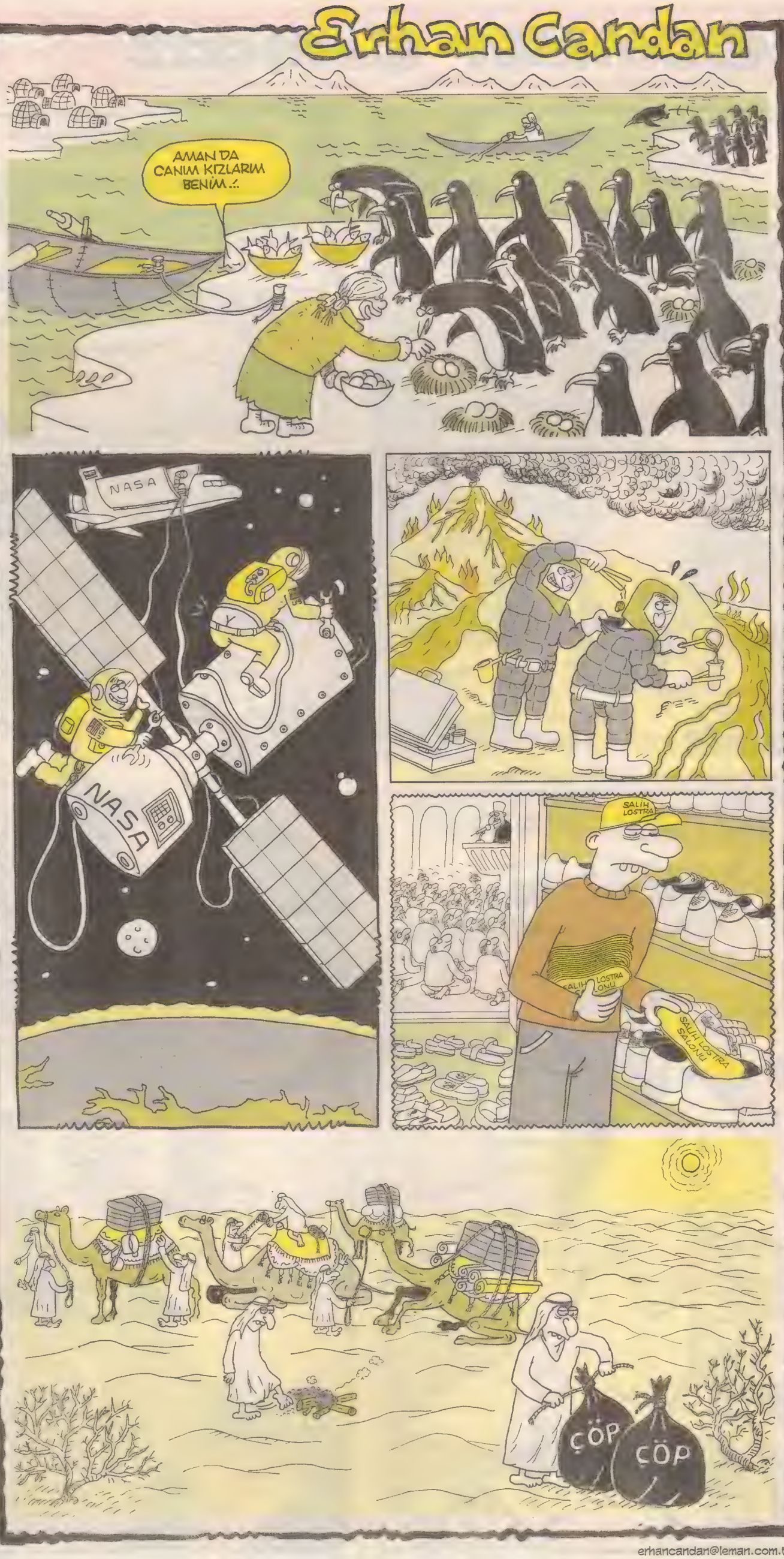

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

UZUN YOLCULUKLAR VE YAN KOLTUKLARIN DÜNÜ-BUGÜNÜ

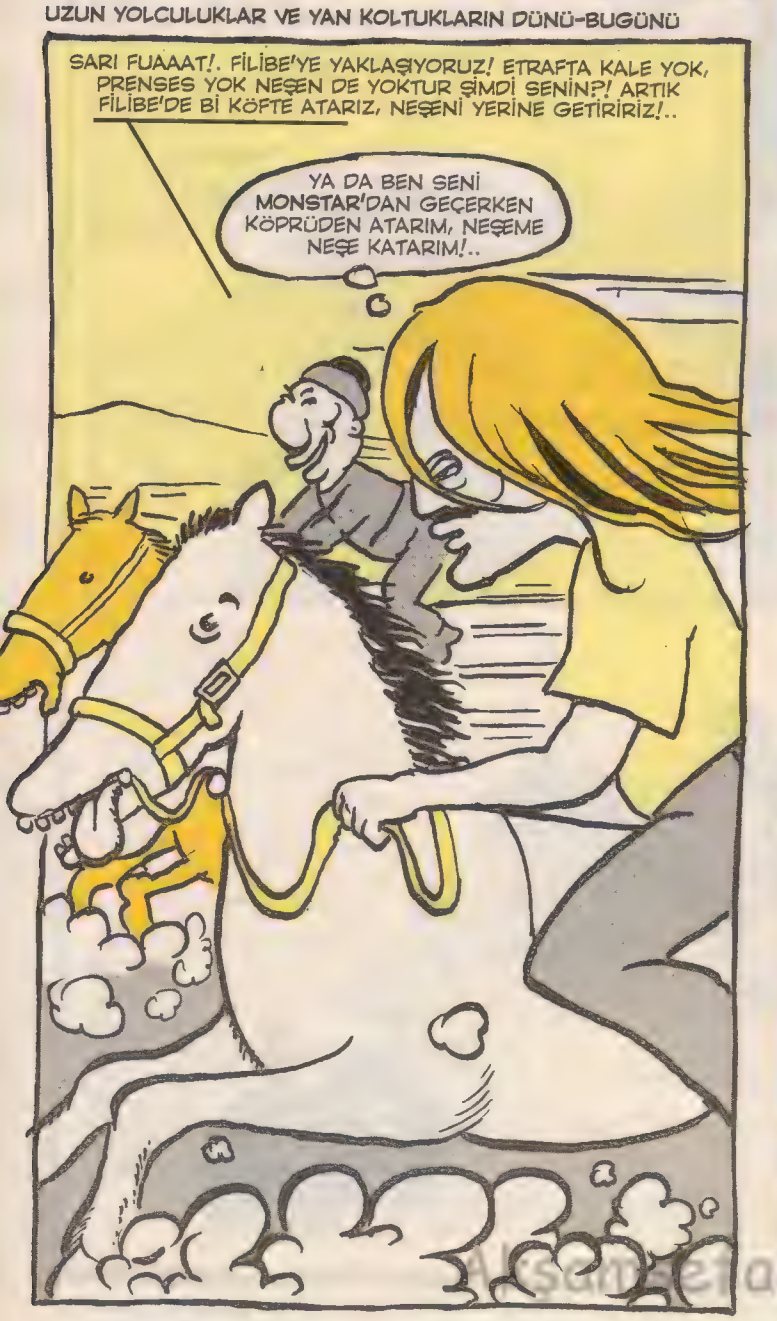

DIŞ HATLAR & İÇ HATLAR

ALFRED HİTCHCOCK & KUŞLAR

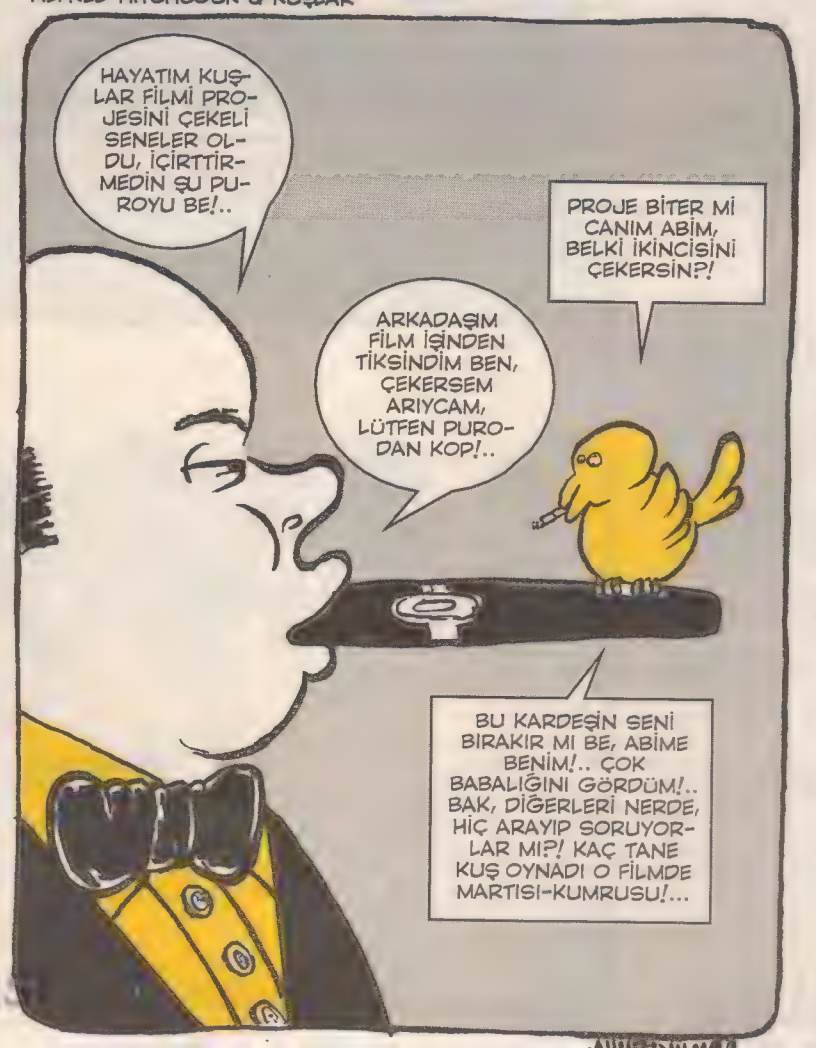

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

BİKAÇ KONUK

Hoşgeldiniz sevgili okur sayın seyirciler! Hemen bu haftaki konuklarımızı size tanıtıyorum: 'Sayın Kurumuş Kâse; Sayın Yeter Yaa; ve Sayın Çöp Kutusu Üzerindeki Kedi.. İlkönce, sayın Kurumuş Kâse ile başlamak istiyorum: "Efendim siz, ne cins bir kâsesiniz? Önce biraz bundan bahseder misiniz bizlere?"

-Görmüyo musunuz?! Metâlik bir kâseyim işte! Kenar kısımlarım ışıkta parlıyor!.. Kusura bakmayın; kurumuş olduğum için, biraz sinirliyim bu yüzden!.. Böyle de bırakılmaz ki ..

-Ben de lafı oraya getirecektim: Neden sizi, böyle yıkamadan bi köşeye bırakıp, dibinizin kurumasına müsaade ediyorlar?

-Yalnız dibim mi?. İç kenar kısımlarım, hattâ oval dış yüzeyim bile kurumuş lekelerle kaplanıyor çoğu kez.

-Ovâlsınız, ne güzel! Hep ovâl olmak istemişimdir. Pardon, buyrun devam edin!

-Ama böyle sözümü kesecekseniz?!.. Ne diyodum; dibim filan kurumuş yemek artıı da olsa, gene de memnumum ben hâlimden. Elbet bi gün yıkıyolar, paklıyolar. Biz kâse ve tabakların kaderi zaten; belli bi süre lekeli veya kurumuş kalmak. Fazla dert etmemeye çalışıyorum...?? Ne o?.. Komik bişii mi söyledim acaba?!

-(Pıhıh! Pıh!) Yok. Dert etmemek dediniz de. Eşyalar, bişeyi nasıl dert edebilir ki diye düşündüm.

-Acı çekeriz, ve acılarımızı duymazsınız! İçten içe eriyip, çürürüz evrende.

-İlginç.. Evet, ben bi de şunu öğrenmek istiyorum: Sizin dibinizde, genelde ne tür kurumuş şeyler kalıyor Sayın Kurumuş kase?

-Vallaa, çorba artıı da olabilir. Sütlaç, muhallebi artıı bırakılabiliyo! Suyun altına tutulursak ama bi süre; bu kurumuş artıklar eriyip çözülüyo; en azından onu akıl edebiliyo bazı bekâr arkadaşlar!

-Sayın Kâse; konumuzla pek ilgisi yok ama: Hani, kâseyi kırmak derler ya; sizinle ne ilgis var bu lafın tam olarak?

-Evet, işitmiştim. Çanağı kırmak da diyolar: İnsandaki popo nahiyesinin bi yere çarpasıyla filan ilgili bi latife biçimi olmalı

-Kurumuş filansınız ama, gayet de kibar, eski bi istanbul beyfendisi kâsesisiniz!.. Sayın Kurumuş Kâse, son olarak: Sizden bi mesaj alabilir miyim? Eminim genç okurlarımız sizi merakla dinliyolardır:

-Valla, ne diyim; derslerine çalışsınlar, kitap okusunlar; annelerinin zor zahmet yaptıı pudinglerin kâselerini, öylece mutfaa bırakmasınlar, bi suya tutsunlar..

-Daa ne diyceksiniz; nefis bi mesaj oldu! Katıldınız için teşekkür ediyom, Hemen Sayın Yeter Yaa'ya dönüyom: Sayın Yeter Yaa, önce şunu bi açıklayın bize: 'Ya' ünlemiyle beraber çalışmayı seviyo musunuz? Çünkü siz tek başınıza da bi ünlemsiniz aslında! Yaa'ya pek gerek var mı?

-Olmaz mı?! Düşünün; çok sıkıntılı bişey yaşadınız, ve 'yeter' demek istiyosunuz. Ama bi bakıyosunuz, yetmiyo. Annamı güçlendirmek için, 'yeter yaa! diyosunuz bu kez!

- Yetiyo mu peki?.. Yani, o sıkıntı duyulan şeyin insandaki acısının azalması için, yeter yaağ! demek yetiyo mu sizce?

-Şimdi, insannarın aklını karıştırmayalım. Teknik düzeyde değil, daa annaşılır bi şekilde açalım meseleyi: Elbette yetmiyo! O zaman naapılıyo? 'Yeter yaa, Yeter yaa! diye, iki kez çığrılıyo ismim... Umarım, yeter.

-Bence, yetmiyo. Toplumsal bireylerin öyle derin sıkıntıları var ki, sekiz kere de yeter deseler bazı şeyler bitmiyo, esenliğe kavuşulmuyo.

-Vallaa o kadarı beni ilgilendirmiyo; ben sadece bi ünlemim. Yürekten geldii zaman, seslendiriliyorum. Genelde, içten içe söylüyolar beni tabii.

-Yetiyo mu peki?!

-Bunu az önce konuşmuştuk. Beni ilgilendirmiyo kardeşim! Yettii yere kadar. Ben ne yapabilirim? Kimseye bi umut vermedim! İnşallah, hayırlısıyla, yeter... Yeterli mi?

-Yeterli evet; annadım. Son olarak: Eğer, bi şeyi gerçekten yetirecek olsaydınız; yani sizi çağırıp 'yeter yaa' deselerdi; neyi yetirmek isterdiniz?!

-İnsannara, mutluulu yetirmek isterdim herhalde! Afrika'daki açlığı, ve savaşları..

-Sanırım yetmiycek ki, böyle biraz dalga geçer gibi konuştunuz sanki?

-Ama, yeter artık! Hiç bi lafıma inanmıyosunuz. Ben ne yapabilirim Allaaşkına?! Gariban bi yeter yaa' yım, bi boka yaramıyorum. Beni hiç demeseler bile olur. Kendimden bazen nefret ediyom..

-Yok, öyle söylemeyin! Yetmeseniz bile, biz sizi gene de çok seviyoz.. Bi de, 'kâfi' var gerçi ama, o da inşallah başka bi programa. Katıldınız için teşekkür ediyom Sayın Yeter Yaa, ve hemen Sayın Çöp Kutusu Üzerindeki Kedi'ye dönüyom: "Sayın Çöp Kuu.. of! çok uzun bi isminiz var. Size kısaca, Deli Kedi diye hitap etsek?

-Mrr, sakıncası yok. Kulaa hoş da geliyo hem mrr..

-Mırlamayı keser misiniz lütfen? Bi kedi olduunuza inanmış durumdayız.. Şimdi, söyler misiniz kuzum; ne işiniz var orda? Apartman önnerindeki çöp kontenyırlarının üstünde, kafayı içeri uzatmış pozisyonda, hep sizi görüyoz. Napıyosunuz öyle?!

-Naapabilirim ki?! Akşam yemeği arıyorum.. Benim öyle, lokantaya gidicek param yok.

-Canım bırakın şindi latife etmeyi! Biz de biliyoz elbet. Araştırmacı konuşturmacılıımızın bi geree olarak sorduk. Asıl o diil de; bazen, çöp kutusunun kenarından filan, karanlın içinden aniden fırlayıp, çöp dökmeye gelen kişileri ürkütüyosunuz. O anda bişiyleri devirip gürültü çıkarıyosunuz! Az önce bi okuyucumuzdan meyl geldi: 'bu konuda daa dikkatli olmaları mümkün değil mi?' diye soruyor?

-Ama, hassas canlılarız! Biz de ürküyoruz. Tam kıçımızı dönmüş, kafamızı önümüze eğmiş yemek yerken, birdenbire çıkıyosunuz ortaya! Siz misiniz ani hareketler yapan, biz mi?!

- Şimdi bunu siz biz meselesi hâline getirmeyelim.. Ortamı yumuşatmak istiyorum, ve şu konuya geliyorum: O dediiniz gibi, hani kıçınızı dönmüş yemeenizi yerken var ya; ben sizi öyle pek beğeniyorum! Hattâ sevgimden, bazılarınızı kıçından ittirip, çöp kutusunun içine düşürmek istiyorum! Zaten çok hassas bi pozisyondasınız orda. Tabii, bi şaka amacıyla benimkisi!

-Biz orda yemiyoz zaten. Alıp, çıkıyoz. Götürüp daa sakin bi yerde yiyoz. Bazen nerde bulursak; kapı önnerindeki çöp poşetlerini kurcalayarak da yiyebiliyoz.

-Iyi halt yiyosunuz! Kendi ağzınızla, bi de utanmadan.. Yav, ortalıı leş gibi yapıyosunuz kardeşim.

-Beni buraya, suratıma harlamak için mi çağırdınız?!

-Özür dilerim. Ben.. biraz konumuzun dışına çıktık.. Sayın Çöp Kutusu Üzerindeki Kedi, son olarak, Sayın Yeter Yaa' ya sorduum soruyu size de yöneltmek istiyom: 'Eğer, imkânınız olsaydı, kutunun.. üzeri ve.. ee?. yok!. böyle sorulamıyo bu.. Kısaca, imkânınız olsaydı ne yapardınız?!!

-Ay, neye imkânım olsaydı yaa?

-Canım, bişeye işte! Size bi imkân tanısalardı, imkânınız olsaydı?! Lütfen son cümlelerinizi toparlayın, yönetmen arkadaşım vaktimizin azaldını işaret ediyo.

-Hiç de yönetmen arkadaşı olan bi tipe benzemiyosunuz.

-Katıldınız için teşekkür ediyom, hemen iyi günner diliyom!

Ekrem Yetim

Engin Çelik

Ufuk Yaşar Özer

Zafer

Erhan Güneş

Yavuz

Yaşar Kemal Turan / Konya

GAKBABA

YUNUS Bİ DE TİMUR'UN LEMAN-I SEVVARE İLE SERÜVENLERİ

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam LeMan Dostları

1980'den sonra doğan şimdiki gençler yani benim de içinde bulunduğum bir kuşak artık herşeyden keyif almıyor çok çabuk sıkılıyor, hayata dair ne varsa hepsine umutsuz bakıyor.

Nasıl kolay yoldan para kazanırım diye düşünüyor. Özal'ın Türkiye'ye getirdiği yeni liberalizm bir koyup 3 kazanacağız diye herşeyden önce ya da şans oyunları, ya da son zamanlarda oynanan bahisçilerin önünü bana yıllar önce ekmek, gaz kuyruklarını hatırlattı. İlk öğretim 4. sınıf öğrencisi bile artık şans oyunları oynayıp kazandığı parayla 18 yaş sınırı olan internet kafeye gidiyor. Şiddet içerikli oyun oynayıp, aynısını okul arkadaşının üzerinde deniyor. Geçen yıl yaşadığım kentin ilköğretim okulunda 2. sınıf öğrencisi 1. sınıf öğrencisini kaçırıyor 2 gün haber alınamıyor. Sizce nasıl bir kuşak geliyor?

Hergün şiddet içerikli filmler, diziler olursa izlediğim TV haberlerinde öldürülen insanların hep TV'de izlenen film ve dizilerden etkilenip aynısını uyguluyor. Nereye doğru gidiyoruz. Ayakları yere sağlam basan bir gençlik gelir mi sizce? Biraz hayatı sorgulayan yaşadığı şeylerin hesabını yapan bir kuşak gelir mi sizce? Sevgisiz, ilgisiz büyüyenlerin psikolojik sorunları olup ne yapmak istediklerini bilmiyorlar. Hoşça ve güle kalın.

Mehmet Yavuz

Merhaba Sevgili LeMan Çalışanları ve Okurları

Derginiz bundan tam 4 yıl önce bu küçük şehrin, küçük mahallesinin, küçük evine misafir oldu. Hem de kalkmasını bilmeyen bir misafir (daha doğrusu bizim, kalkmasını istemediğimiz bir misafir). Neyse, uzun süredir LeMan okuyucusuyum ama bu dergiyi okuduğumu annem henüz farketti. Bundan birkaç hafta önce, annem elimde LeMan'ı okurken gördü. Ve şöyle bir baktı. Dikkatle. Tepeden. Sonra suratını astı, kaşlarını çattı. Ben de anneme bakıp, yüzündeki ifadeyi anlamaya çalıştım. Tam da ne olduğunu sormaya yeltendim ki, bana fırsat vermedi ve hemen atıldı. (Size Türkçe tercüme ederek yazıyorum. Çünkü annem Türkçe bilmiyor) "Aman kızım, bu ne! Ne ayıp şeyler okuyorsun. Okuyacak daha yararlı şeyler bulamadın mı? Bunun için mi kardeşine para verip onu her Cuma çarşıya yolluyorsun?" Evet tam olarak böyle. Kastettiği açık seçik birkaç karikatürdü. Sahiden de tam sayfasına denk gelmişti. Düşündüm, taşındım, ne yapayım, nasıl sevdireyim bu Leman'ı anneme derken tam da, annemin, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu illerine (hemen hemen hepsine) düşkün olduğu (nerde isimlerini duysa pür dikkat kesilir. Biliyorum) geldi aklıma ve de Cezmi Ersöz'ün ara sıra bu konulara değindiği... Şanslıydım. Çünkü Leman'ın o sayısında, Cezmi Ersöz'ün "Borcumuz Ne Kadar Hakkari" adlı yazısı vardı. Onu anneme hemen okumaya karar verdim. Ve okudum (Tabii dilim döndüğünce Türkçeye çevirerek) Çok hoşuna gitmişti. Ona birkaç karikatür de seçip anlatarak gösterdim. Üstüne bir de Nihat Genç'in o yazısındaki birkaç düşüncesini de ekledim ki herşey tamam oldu. O an çok konuşmuştum. O ise sessizce dinlemişti. Bitirdiğimde sessizliği bir müddet daha devam etti. Sonra sessizliğini bozarak: "Keşke Türkçe bilseydim" dedi. Eveeet, işte böyle. Artık annem de sizin "OKUYAMAYAN" bir okurunuz. Haaa! Bir bizim komşu Sevim Teyze'ye bir de size çok gülüyorum. Tebrikler LeMan. İyi yayınlar...

Besna Elif Arslan / Siirt

LeMan
SAYI: 698
25 MART 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAN
kozzi@leman.com.tr

LEMAN 2005
İLKBAHAR-YAZ
KREASYONU

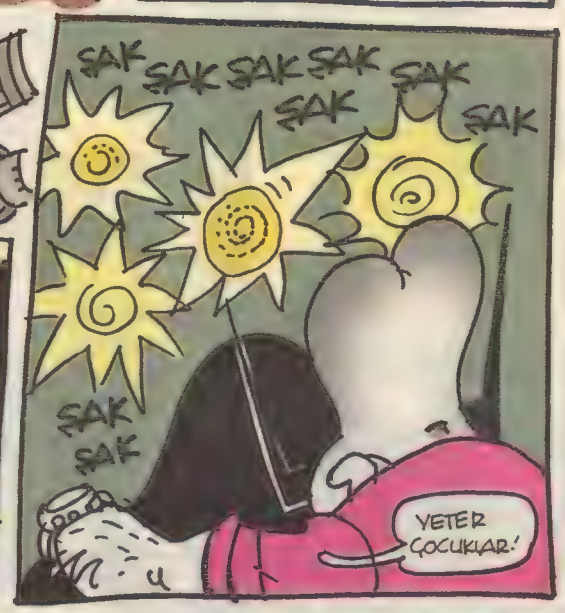

GİY GİT DURUMUNDA OLANLAR BUNLAR.. VE DİKİMEVİNDE OLANLAR VE FİYATLAR VE DE NASI EDİNİLECEĞİNE DAİR BİLGİLER PEK YAKINDA!
SİZ BEDEN SEÇİMİNİZİ HAZIRLAYIN! YETER ECNEBİ TİŞÖTLERİ DENVER, ŞİKAGO, HARDROCK, PUNK FUCK, AC-DC, TAZMANYA CANAVARI DA Bİ YERE KADAR, DOYMADINIZ MI? YERLİ MALI YURDUN MALI, HERKES ONU KULLANMALI!

699

1 Nisan 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/14-1 YTL (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Küçük büyük herkesin eğlenerek izlediği çizgi macera devam ediyor:

TOM İLE CERİ MAHKEMEDE...

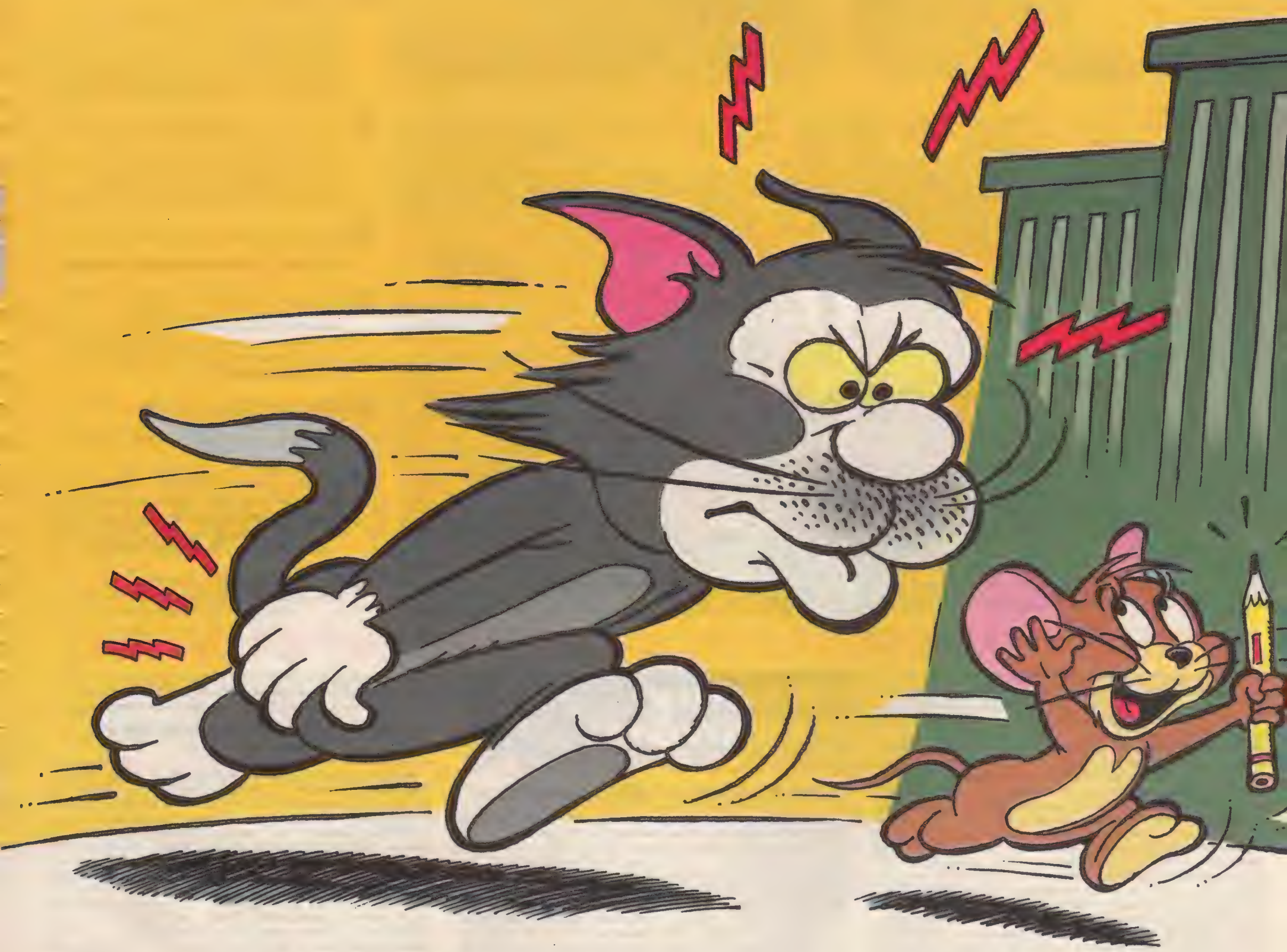

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — BAYIR GULU

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Vedat Özdemiroğlu

Oblomov & Bezgin Bekir

1. Oblomov, değişen zamana uyamayıp koflaşan Rus aristokrasisinin ferdidir ve muhteşem uyuşukluğunun tüm kahrını, çocukluğundan beri bakımını üstlenen çilekeş uşağı Zakhar çekmektedir..
Bezgin Bekir, pasifizmi bir tavır olarak seçmiştir ve enerji fazlasından kaynaklanan bezginlik hali; hizmetkârını falan değil, direk karısı Şükran ve oğlu Mazhar'ı bağlamaktadır.

2. Oblomov, oymalı bir koltukta yatar, uyur; gizlice zevk aldığı bir rahatsızlıkla uzandığı bu 'soylu' eşyasının üzerinde zamanını geçirir...
Bezgin Bekir, muhteşem rahat görünen, orta sınıf koltuk ve sedirlerinde yaşar, belki de zihinsel rahatsızlığını dengelemek için bedenine komple güzellik sunmuştur...

3. Oblomov, bir türlü denetleyip düzenlemeyi başaramadığı arazilerin sahibidir...
Bezgin Bekir, "ekmemiştir bostan, bitmemiştir karpuz!".

4. Oblomov, geniş bir salonda uyur ve sınıfının yenilgisine alışmaya çalışan bir yalnızlık figürü gibidir.
Bezgin Bekir, sayısız benzeri olan normal bir odada uyur ve sınıfının giderek daha da uzakta görünen, bu yüzden de kavuşma iştahının hiç azalmadığı mutlak zaferine bir umut işareti gibidir.

5. Oblomov, "kendisi ne olamadıysa o olan" yakın dostu Aleksi'ye büyük hayranlık duyar...
Bezgin Bekir'in bir hayranlığı varsa yine kendinedir!..

6. Oblomov'u arayıp soran üç-beş kişidir ve zaman zaman kahır içinde kalkıp giyinip bi yerlere gitmek zorunda kalır...
Bezgin Bekir'i arayıp soran, uğrayıp gelen epey bir fazladır ve istese hiç çıkmayıp istediğini görecek duruma geldiği için, bazen kendiliğinden dışarı çıkar, ki kişisel kanaatim "oksijen çarpması"nın verdiği ender uyuşukluktur.

7. Oblomov, yapmak isteyip yapamamaktadır...
Bezgin Bekir, yapmak istemeyip yapmamaktadır!.

(Nice 20 yıllara Bezgin Bekir... Selam Leman... V.Ö)

JAPONYA'DAKİ TABAĞIMDAN ENTEL GİBİ BAKAN MEŞ'UM BİR ÇİFT GÖZ!.

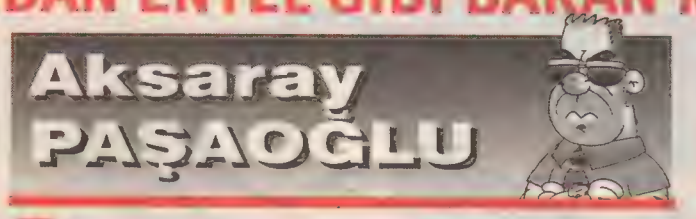

TÜRK İNSANI BU VİTAMİNİ HAKEDİYOR!

Durup dururken **hiç çalışmadan 1 milyon 325 YTL kazanmak ister misiniz?** Onu nasıl yapacağınızı ben biraz sonra söyleyeceğim. Ama ondan önce bakın ben size çok enteresan ne anlatacağım. Cumartesi günü **eşimin canı Japon mutfağı çekince** eşimle birlikte **Japonya**'ya biz uçtuk. Uçunca, o akşam Sony firmasının konuğu olarak bakın biz çok hârika yemekli ve müzikli bir partiye davetliydik. Enfes binbir **yemekli ve müzikli** bir partiye davetliydik. Enfes binbir çeşit okyanus ürünlerini **damağımızla** biz onları **dilleri kırbaç gibi şaklata şaklata** yiyince, çok sesli demokratik hârika gibi çalan devasa bir senfoni orkestrasının **dante, andante, allegrolarıyla** kendimizden geçerken, şarap da var orda sınırsız dikip alıp alıp içiyorum. Bakın o anda orada çok enteresan ne oldu? Sony firmasının **"QRIO"** tipi sekiz tane göttenbacak iki karış **beberuhi robot-insanları** sahne alarak bizim önümüzde **harmandalı** oynamaya başlayınca ben gururdan ağzımdan gözümden salyalarım ve gözyaşlarım tabağıma akınca, birkaç damla da sümük de damladı. O anda içimdeki Paşaoğlu, kendini tutamayıp dans pistine fırlayınca elbiselerimin içindeki esas Paşaoğlu da arkasından pantolonu gömleği sıyırıp **anadan doğma sitrip** gibi seğirtince ben soğuk günlerde içiçe neyseki dört kat Paşaoğlu taşıdığım için daha içerdeki iki Paşaoğlu çıkarak bizi tuttu ve yerime oturttu... Tam o saniyede bakın tabağımda **koca kafalı ben kimi gördüm?** Gözlerini gözlerime dikmiş enteresan gibi bana bakıyordu. **Onu anlatacağım.**

Ama önce bakınız o harika tabağımdaki yayvan çok nefis **Japon deniz kariderlerinin** ve **Suşi ile karışık kılıç ve yosun dolmalarını** ben yutarken bakın yeni bir arayış içindeki **Türk mutfağı** için ben ne düşündüm. Bilmiyorum biliyor musunuz? Ya da aynı soruyu coğrafya gibi bir de şöyle sorayım: **"Bilmeyyom biliy misunuz?"** Televizyonlarda **"Survivor"** adlı çok hârika o yarışma başladı. Orada **Kuzey takımından Semih,** kendine çok hârika bir çubuk yaparak onu karınca yuvasına daldırıp diliyle **müthiş müthiş** onları **enteresan gibi yalamış yemiş.** Ben bunu duyunca bunu bana eşim söyledi. Fikir ona ait. **Türkiye dev yeraltı karınca rezervlerine sahip.** İnsanlar birer ince gibi çubuk alıp delikten sahte zeytinyağı damlatıp **Türk çoluk çocuğu** aileleriyle doya doya karınca yese hem onda vitamin de var. Ve **karınca yiyen çocuk Danimarkalı gibi oluyor. Filistinli çocuk gibi saldırgan olmuyor.** Zaten bilmiyorum Alman **Stern** dergisini siz izliyor musunuz? Orada Türkiye'ye çok hârika övgü var. Stern dergisi **Belek**'teki golf sahaları için **"Türk Rivieresında golf çılgınlığı"** diye onu çok güzel manşet gibi yapınca sayfalar ayırmış. O Türk halkının tam da ihtiyacı olan şey. **Golf sahalarının altı karınca kaynıyor** ve sahada **hazır delikler** var. Hepsi de çok güzel bayrak dikilerek işaretlenmiş. **Türk insanına, içine çubuk batırmak kalıyor...**

HİÇ ÇALIŞMADAN 1 MİLYON 325 YTL ALMAK İSTER MİSİNİZ?

Bakın ben size yazımın başında **kontak gibi** ben size bir soru hani sormuştum. O soru şuydu: **"Çalışmadan 1 milyon 325 YTL kazanmak ister misiniz?"** Soruyu ben sormuyorum **Avustralya**'da yayınlanan haftalık "The Bulletin" dergisinin editörü **Garry Linnell** soruyor. Linnell, Avustralya'da nesli uzun yıllar önce tükenen efsanevi **Tazmanya Kaplanı**'nı bulana **1 milyon 325 YTL** ödül vadediyor. Hani o çizgi filmlerdeki **sempatik Tazmanya canavarı** var ya. İşte onu... Bakınız, dikkat ediniz, canavarı bulursanız parayı **Garry Linnell'den alacaksınız.** Benden değil. Soruyu soran o. Ben değilim.. Pekiyi ben **Japonya**'da çok nefis hârika yemekler yerken bilin bakalım tabağımda ben kimi gördüm? **Onu hepiniz tanıyorsunuz.** O kim mi? **Ahtapot...** Size bakın burada son derece enteresan bir bilgi vereyim. Haber gazetelerde çıktı. **Kaliforniya üniversitesinden Chiristine Huffard,** esnek robot çalışmaları sırasında bakın ne keşfetmiş. İskeleti olmayan ahtapotlar, düşmandan kaçarken **iki kolunu bacak gibi** kullanarak yürüyebiliyormuş. Ben size daha da enteresan birşey söyleyeyim. **Şimdi sıkı durun.** Tabağımdan gözüme bakan ahtapot, iki kolunu kullanarak bana **"şlak"** diye **o mâlum çirkin hareketten yaptı...** Ya da bana öyle geldi. **Ben bu tip ahtapotik tepkisel refleksleri de anlayamıyorum...**

Ölçüm

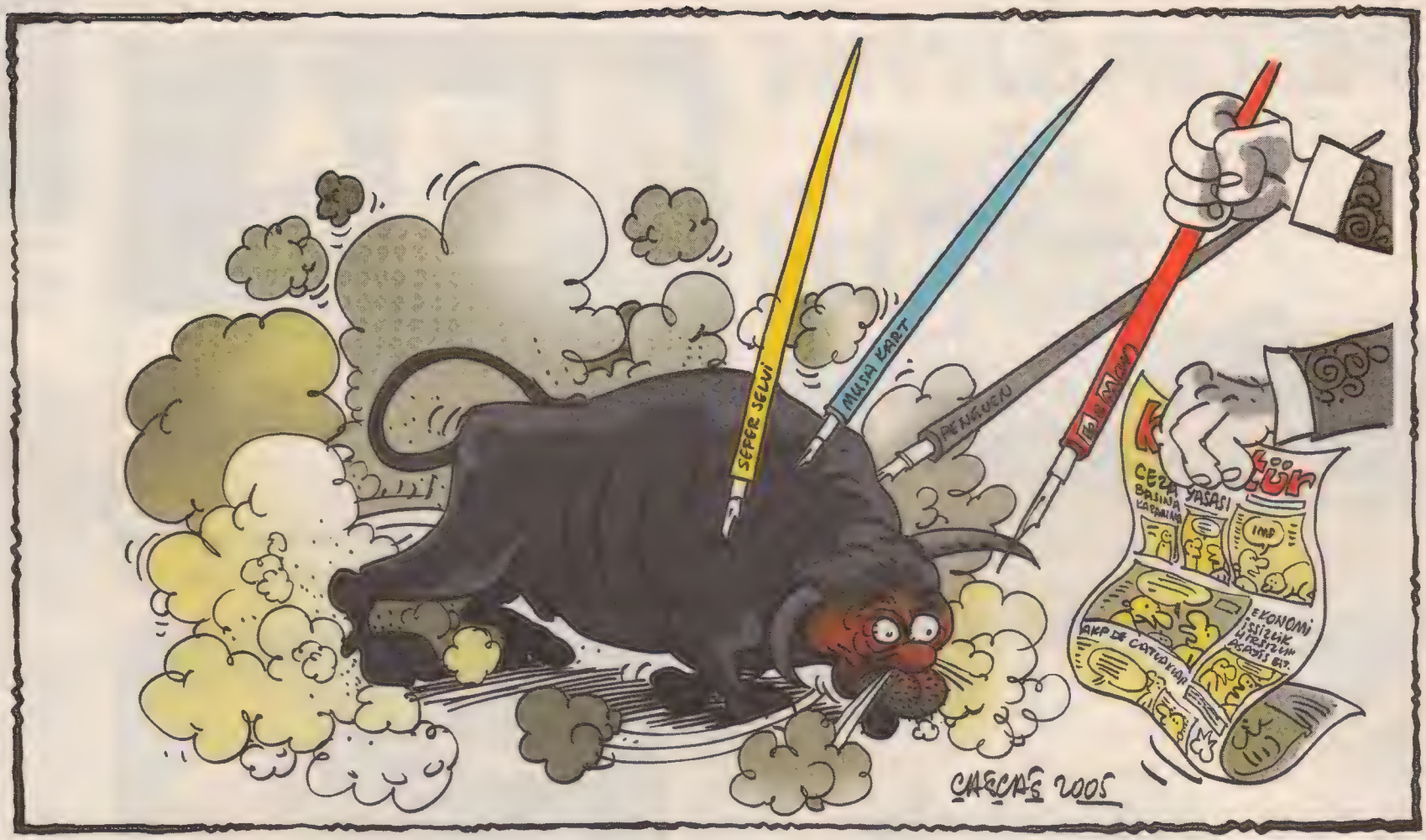

Haliç'e "Altın Boynuz"u simgeleyen 100 metrelik dev boynuzları olan köprü yapılacakmış..

Kurduğu sivil toplum vakıflarıyla Rusya etkisindeki Gürcistan, Ukrayna gibi ülkelerde Amerika'ya yakın muhalefete attığı destekle dikkati çeken Banker George Soros'un son numarası Kırgızistan'da oldu. Kırgızistan'da kansız ayaklanan ve halkı arkasına alan muhalefet, yönetimi devirerek iktidara el koydu..

CHP'den ihraç edilen Mustafa Sarıgül, "Baykal yakında anasının nikahını görecek" diye bir laf etti!!!

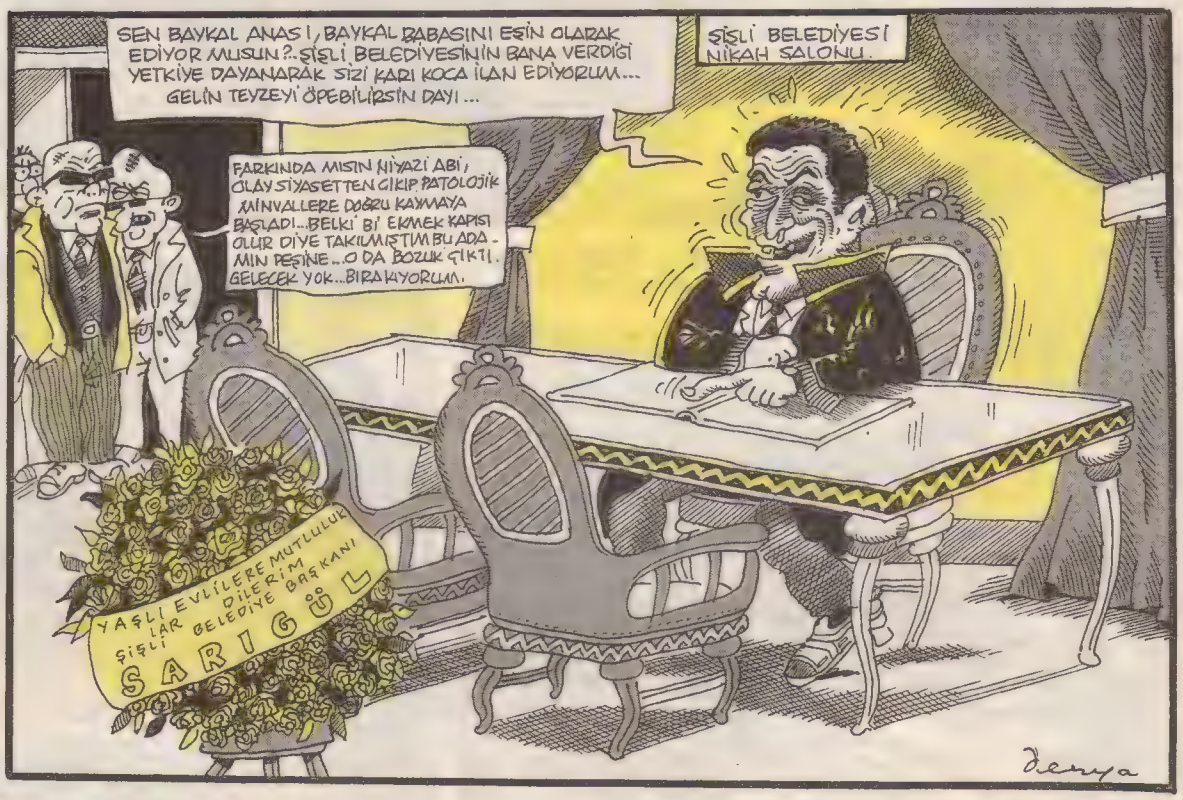

1 NİSAN ve YENİ TCK YASASI
şakayla karışık hapse alışık

BAYRAK KRİZİ
provakasyon gazıyla total histeri

SÜTÇÜLER İLÇESİ KAYMAKAMI
orhan pamuk'un kitaplarını toplatıp yaktıran ziyniyet..

PASTA ETİĞİ
bayrağın etiği senin onuru bizim..

Adana'da 5 yaşında bir çocuk, çanta çalarken yakalandı..

DERYA ŞAHİN

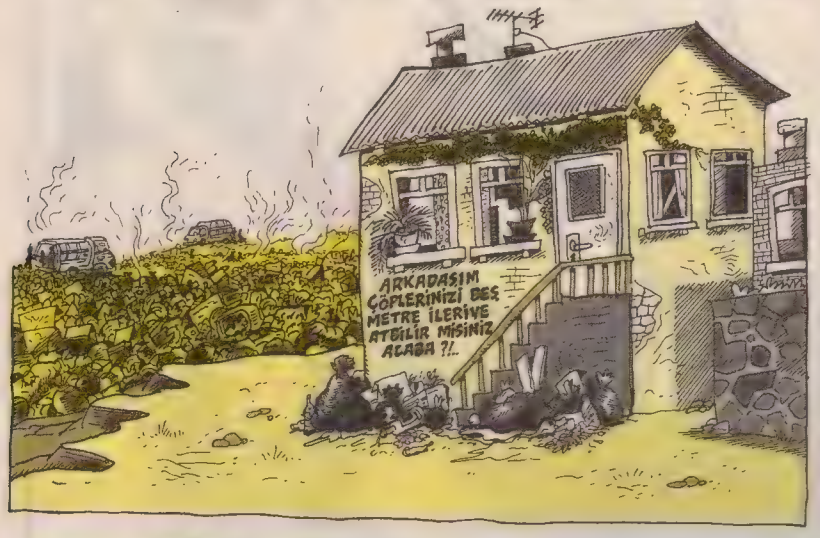

Türkiye'nin ruh sağlığı giderek bozuluyor... Her dört kişiden biri ruh hastası...

162 Yıllık şehir hatları işletmesi tarih oldu. İstanbul Deniz Otobüslerinin öncelikli hedefi vapurların, martıların bile yetişemeyeceği bir sürate ulaşması.

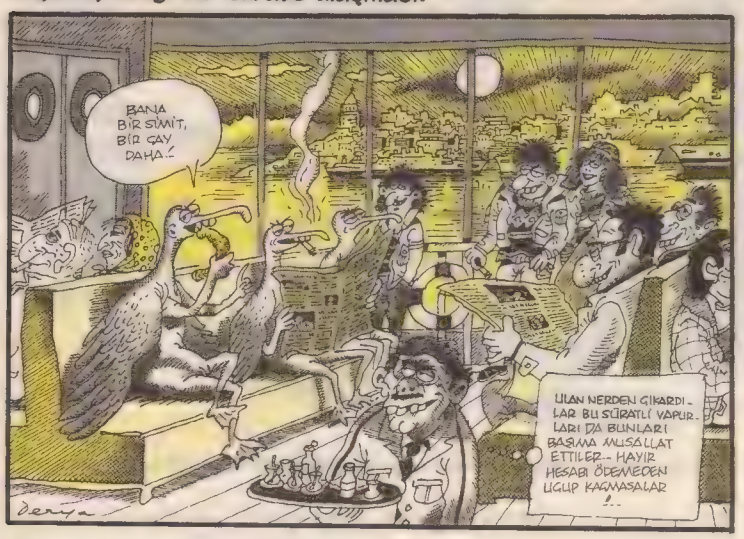

Turkcell satıldı...

Haftalar ilerlese de erkek yarışmacıların kaderi değişmez ve grup içinde fikir tartışmaları başlar...

- Kabul et Bünyamin, çocuk yuvasına müşteri çekmek için Maykıl Ceksın kılığına girip hediye yastık dağıtmak anrealistik bi fikirdi... Hep sen ve senin kahrolası fikirlerin yüzünden kaybediyoruz adamım...

- Heeey hey, ben 1,5 yaşımdan beri satış-pazarlama camiası içindeyim... Zeynep Kamil'de bebelere kuvöz satarak başladığım bu işte, 7 adet taso şirketi yaptım kendime... "Tüm çocuklar tasolansın" sloganının kopraytı da bana aittir ayrıca.

- Sayende tüm grup tasalanmaktayız Bünyamin! Hayır çocuk yuvasını geçtim işlettiğimiz bara çağırdığın kadın striptizciler gelmeyince onların yerine soyunma fikri neydi?

- Tamam, mekanın müşteri profilini doğru çizememiş olabilirim... Ama içeri sadece bi müşteri çekebilseydik, akabinde o manyak ortamı kasete çekip adama şantaj yaparak ekmeğimizi çıkaracaktık...

- Şu ana kadar müşteri memnuniyeti yerine müşteri tiksintisini sağlamış bulunuyoruz arkadaşlar... Ama bence asıl büyük hatayı sandal kiralama işinde yaptık biz.

- Orda da olay lokasyon hatasıydı... Ben sadece Üsküdar kıyılarındaki 300-301,5 arası parselleri biliyorum İstanbul'da... Orada betonla doldurulmuş olunca kayıklar karada kaldı tabiii... Keşki kontör masrafı olacak diye önceden Tapu Kadastro'yu arama fikrinden vazgeçmeseymişim...

- Ben demiştim ama bi B planımız olmalı diye... Kayıkların dibini yağlayıp karadan kaydırabilirdik mesela... Liderlik bu anlarda ortaya çıkan bi gendir belki de.

- Aramızda üç Denizli'li, birde Deniz ismine sahip arkadaş varken, bu denizcilik işinde biz sorumluluk alacak değildik ya!

- Bünyamin böyle kamuflaj kıyafetleri giyip, isim-şehir söyleyerek bu başarısızlıkdan yırtamazsın... Ayrıca çek-çek bavuluma 100 gram kokain koyarak beni polise ihbar ederek de lider olunmuyo Bünyamin'im...

- Lider adam şemsiyeye gelir, içeri girince uygulayacağımız taktiğe gelir...

- Peki, son şemsiye satışı rezaletini konuşalım o zaman... Ama sen sus Bünyamin, rica ediyorum... Bakın bi lider gerektiğinde rica etmesini de bilmeli diyerek kameralara veriyorum mesajı, veriyorum mesajı.

- Tamamıylen hava şartları... O sisli ortamda bi an için vapur sirenini İsrafil'in üfleyeceği sur borusunun sesine benzettik organizasyondaki arkadaşlarla... E zaten kıyamet kopuyo, bu ortamda nasıl şemsiye satılacak ki diye moralman yıkılmamız da cabası...

- Peki Bünyamin konuşmakda ısrarlısın madem, kasamızdaki bu borç senetlerini de açıklayıver o zaman...

- Şemsiye mafyasına hava parası, zabıtaya işportacılık cezası, sonra kapkaççılar falan derken elimizde bu senetlerle geri döndük... Hayır bunları imzalamasak erkekler grubu bayaa bi adam kaybedecekdi... Liderlik gerektiğinde kestane satmak ama kestaneyi de çizdirmemektir dimi ama?

- Hmmm, çağrı da geldi patrondan... Şimdi içerde görücem ben seni Bünyamin...

(Tuncay Özilhan'ın odasına girilir)

Tuncay Özilhan: Bu hafta kızlar %37 kar ederken, erkeklerde %93 zarar rakamını görüyorum... Ne diyorsun buna Bünyamin? Sence hatanız var mıydı?

Bünyamin: Orhan Baba'nın bi şarkısında buyurduğu gibi, "Hatasız dul olmaz"...

Özilhan: Anlamadım?

Bünyamin: Tuncay Abi ben "Size anne diyebilir miyim?" evinde düzeyli bi ilişkiyi noktalayıp gelmiştim buraya... O bakımdan dul diyorum kendime...

Özilhan: Seninle çalışmak istemiyorum Bünyamin... Ayrıca "abi" de neymiş öyle plaza ortamlarında?

Bünyamin: Teşekkür ederim... Yani düzeyli bi iş ilişkisi yaşatmayacaksınız bana burda?

Özilhan: Hayır Bünyamin... Def... Ol... Bak arada es verdim ki alınmayasın...

Bünyamin: Alınmam da, teşekkür de ederim... Yalnız size patron diyebilir miyim son olarak? Malum dil alışkanlığı?

Özilhan: Shit-tir git Bünyamin... Bak alnım iyice parlamaya başladı, küfürlerimin plaza kalitesi altına düşmesini istemiyorum ki sana koymasın...

Bünyamin: Koymaz zati bana... Teşekkür ederek çıkarken, çıraklık olmadı kalfalık da olur Kafka'lık da diyorum... Edebiyattan 3 almıştım bi kez... Sonra çok güzel taso oynuyorum mesela, o tarz bişey olabilir... Olmadı Efes Pilsen'i çalıştırayım... Zone, penetre, tahditli bölge... Bakın biliyorum yani bunları... O el hareketi? Onu bilmiyorum bak, mola mı anlamında? İhraç! Anlıyorum, ben çıkayım o zaman... Teşekkür ederim...

olgunbudak@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

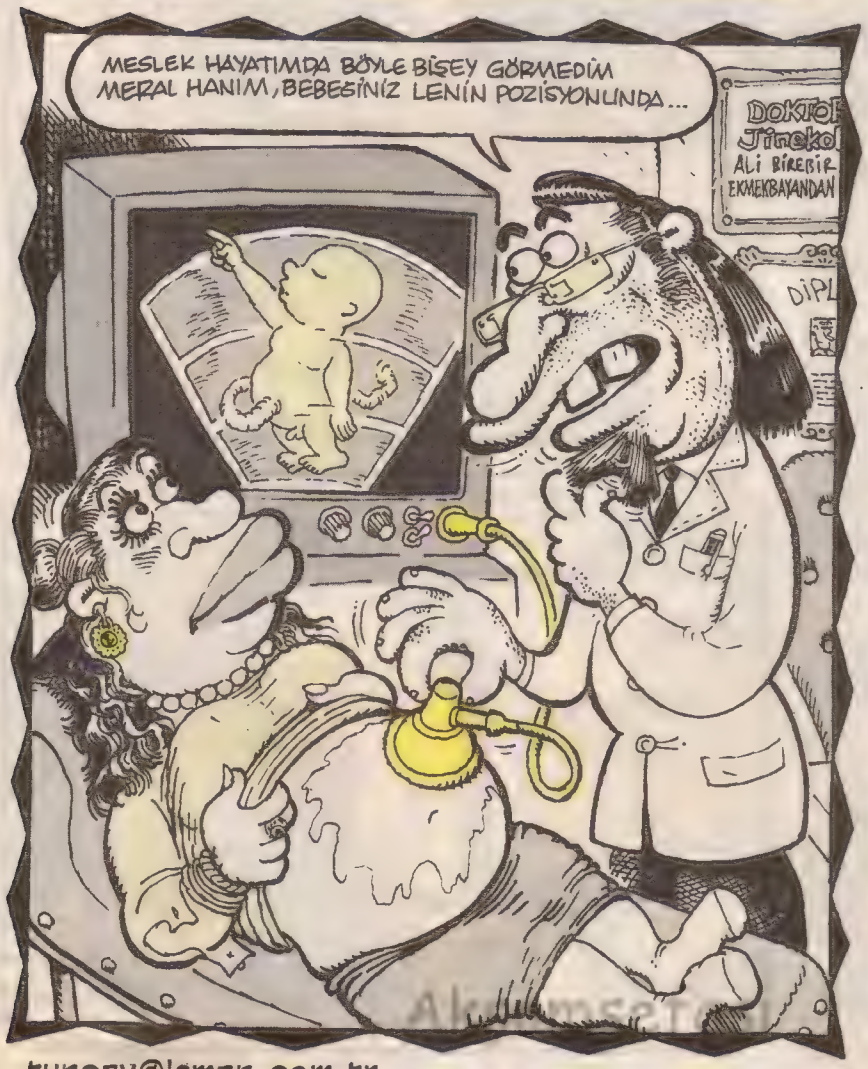

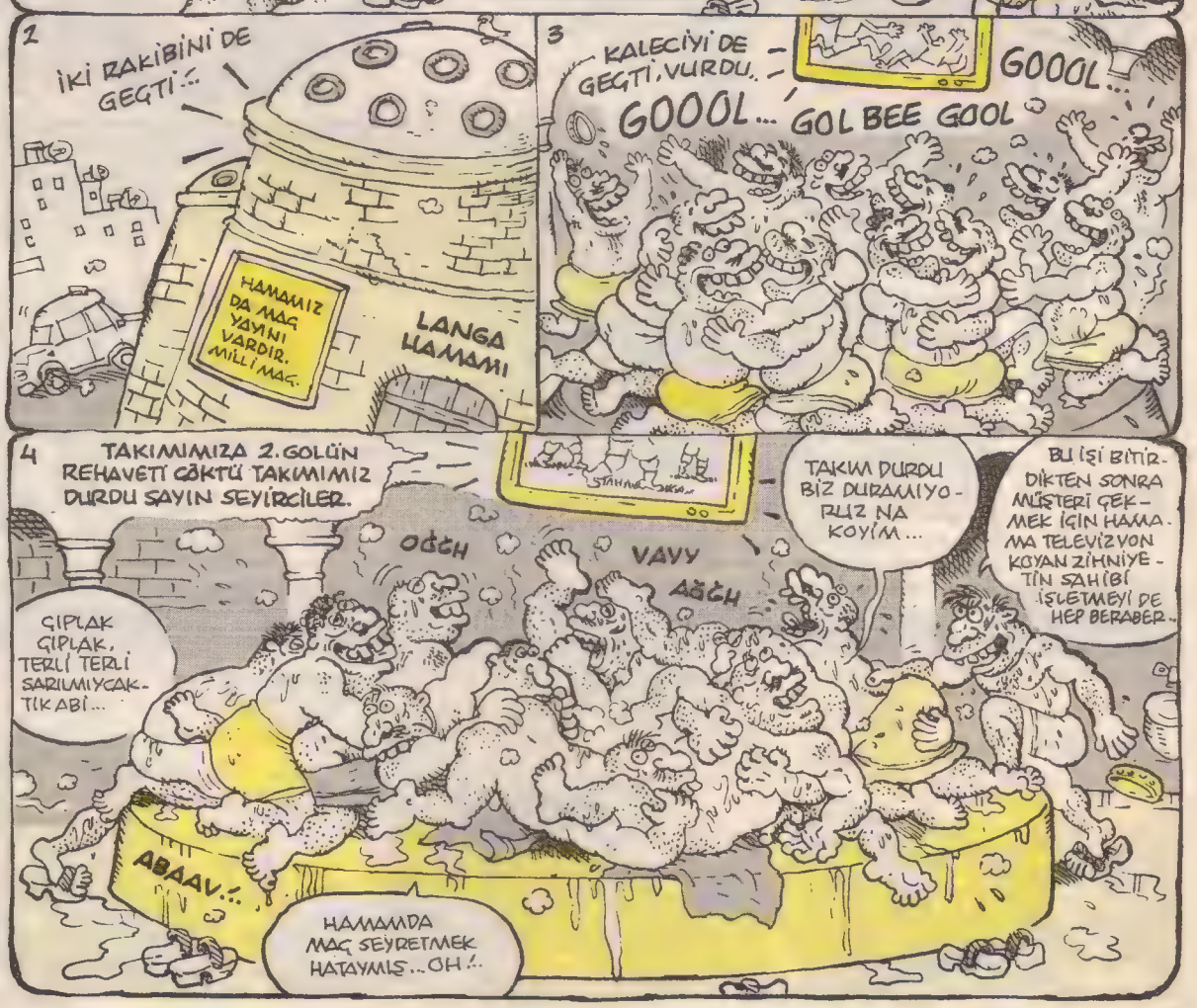

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

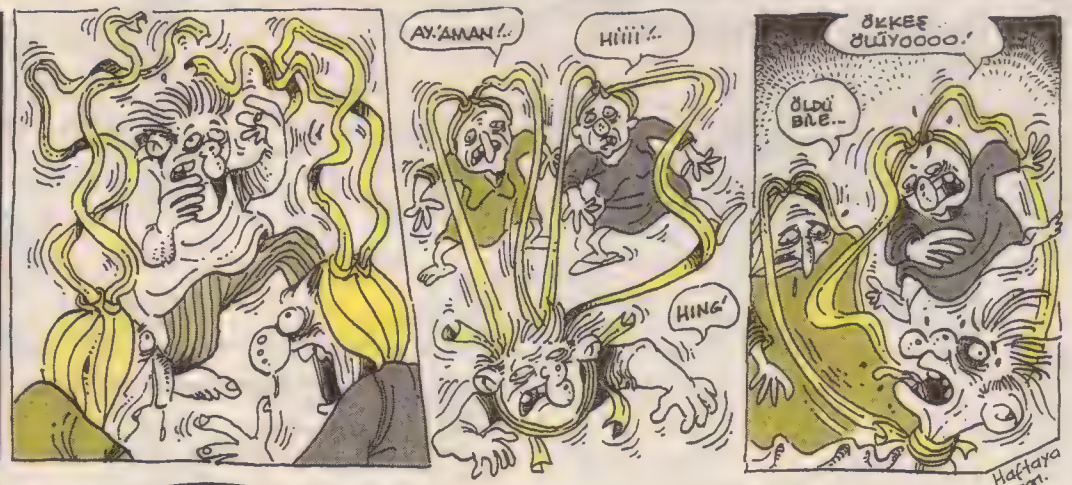

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

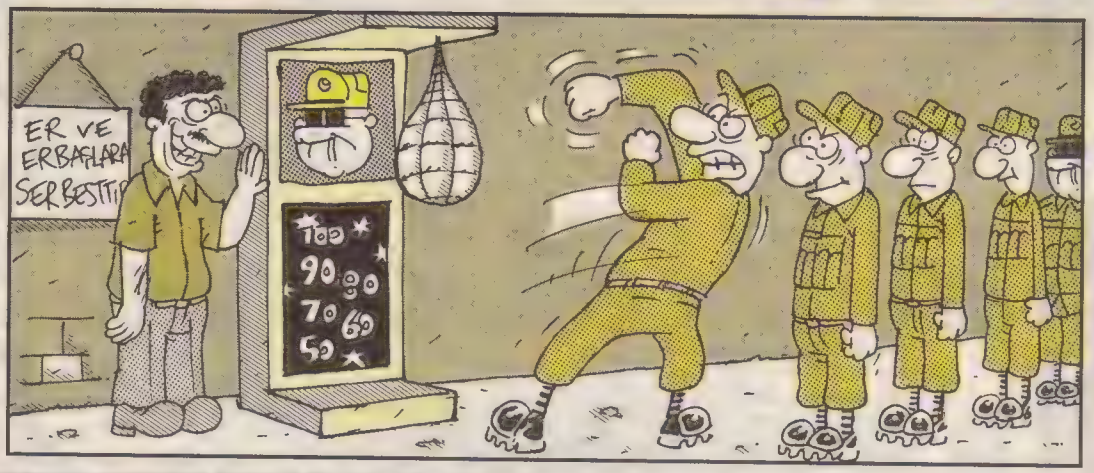

GEZ ⊛ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

TERELLİ PICTURES

BARULİUS MARCETUS

EKONOMİK ÇÖZÜM... Bin tane nasihat alacağınıza BİR MUSİBET alın... Her boyda MUSİBET geldi...

YEMYEŞİL... Park ve doğal hayat resimleri... ABUK SUBUK yerlerde göz gezdirmeyin... GÖZÜNÜ PARKTA GEZDİRİN...

GİRDİSİ ÇIKTISI... Yeni bir iş, yeni bir meslege mi başladınız? GİRDİSİ ÇIKTISI alın, ilgili herseyi öğrenin...

ARAMA EMRİ olanlar! BİRŞEY KAYBEDENLER. HIRSIZLAR!.. Sizin için DİDİK DİDİK geldi... Unutmayın yanınızda DİDİK DİDİK almazsa hiç bişey bulamazsınız. FELLİK FELLİK daha sonra gelecek...

Bir zamanlar yanınız. da çalışan fakir ama dürüst genç koltuğu geldi... Her boyacı göre ayarlanır. Puro dumanı çıkarır. Etkili biçimde Döner!..

OLGUN ERKEK... Seti bulunur
- ŞAKAK KIRI
- DERİN ÇİZGİ
- ANLAMLI BAKIŞ
- GENİŞ BİLGİ

4'ü bir arada...

AŞNANIZ VAR..! Ama fişneniz mi yok..! Ya da fişneniz var, ama aşna bulamıyorsanız... İkisi tek tek satılır... Alın AŞNA FİŞNE tadını yaşayın...

DÜŞMANINIZ İÇİN TİGTEBER bulunur. Alın, yemeğine koyun herseyini kaybetsin. TIGTEBER... Yarı sarayı dimdizlak da bulunur.

ÜŞENEN Ya da vakti olmayan hanımlar için ZORLA GÜZELLİK seti geldi... OTOMATİK PUDRA ELEKTRONİK RUJ İNSAN ISISINA DUYARLI GÖZ KALEMİ Suratınıza atlar zorla makyaj yapar ZORLA GÜZELLİK Seti...

KADER ŞİŞİ kaderin ağlarını örmek için 2, 3 ve 5 no kader örgü şişleri... KADER ŞİŞİ stoklarla sınırlıdır.

CİNAYETİ..! Üzerinize alın üşümeyin... Tek ve çift kişilik pamuk cinayet geldi...

HAYVANLARINIZ için her türlü malzeme... KÖPEK TASMASI, KEDİ KUMU, MAYMUN İŞTAHI, DEVE KİNİ, KARINCA KARARI, KEÇİ İNADI, BALIK HAFIZASI bulunur.

GÖZKARASI geldi!. cesaret için alın. sürün... GÖZÜ KARA bir kış olun GÖZ KARASI...

DEVRİN, TESLİM ALIN! Ya da o devirsin siz teslim olun DEVİR TESLİM TÖRENİ bulunur.

GÜLE GÜLE GİTSİN GÜLE GÜLE GELSİN Yolculuğa çıkacak yakınlarınızın arkasından dökmek için FOŞ bulunur.- Sular seller gibi FOŞ...

NİKAH MEMURLARI İÇİN "Belediyenin bana verdiği yetki" bulunur...

En nadide bağlaç geldi... KAH! 5 tane alana bir KAH bedava... Kah onu alın kah bunu alın ama illede aralarına KAH alın.

TECAVÜZE uğrayın... Tecavüz cafe alt kat No 21...

NE YAPSANIZ olmuyor mu? Herseyi deniyor başaramıyor musunuz? Orada bir yere sıkışmıştır. ANTİ-NAFİLE sprey zor işlere sıkın nafileden kurtulun.

ÖNEMSİZ ŞEYLER sizi oyalamasın ES GEÇİRİCİ geldi... Neyi es geçecece. genize karar verir sinyalle uyarır.

BASİRETİ BAĞLANANLAR İÇİN, kendinden BAĞSIZ BASİRET ya da basiret çözücü geldi...

HER KORKUDA... HER PANİKTE... Ani hareket için CAN HAVLI geldi... CAN HAVLI...

GALİSTİNİZ Gabaladınız... Ancak iki kağıtçı mı olabildiniz?.. Üçüncü kağıdınız bizden... ALIN üç KAĞITÇI olun...

DURUMUNUZ MU YOK?.. Fakir ve garibanmısınız? VER-KAÇ hizmetimiz başladı... Size cüzdan veriyo ve kaçıyoruz. Size sadece parayı saymak kalıyor...

Kandırmanın keyfi başka... TONGA geldi... Alın TONGAYA düşürün...

canbarslan@superonline.com

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

Geçen hafta bizim ATOM dergisi için CÜNEYT ARKIN abimize makara muhabbete gittik... İlk başta tripteydik tabi... Koskoca Malkoçoğlu çocukluğumuzun ilahı Battal Gazi'nin kapısına gidiyoruz... Daha kapıda, hizmetçi kadın ayaklarımıza galoş taktırınca kafa olarak başka bi tribe girdik... Neyseki abimiz muhabbetiyle rahatlattı bizi... Gayet şahane lakırdıyla yer yer gülmekten albımıza sıçtık... "Aşk?. Kadınlar?" diye bi soru sordum mesela... "Bahadircım, ben gençliğimde bi ton kadınla beraber oldum... Hatta bi keresinde evde kızlarla beraberiz... Sabah oldu... Kızlar soyleniyor... "Yav seviştik mi, karate mi yaptın anlayamadık" diye... Türkiye'ye at sevirmeyi ben getirdim diye başka ilginç kelamlar... Böylesine renkli akan bi sohbet... Tabi arada bana da uçan tekme salladı... Odum kopuyodu... 70 yaşındaki bu koca efsanenin darbeleri o kadar keskinki hala... Kurtulmaya imkan yok.. Beyaz Şov'a çıkmış bi ara... Beyaz'ın apiş arasına oyle bi geçirmiş ki... Darbedar olmuş adam... Herneyse, bu lezzetli muhabbeti bu ayki ATOM'da bulabilirsiniz..

AĞAÇ MOTORUYNAN

İstanbul'daki ilk yıllarımda Beşiktaş'ta oturuyodum.. Akşamları bazen caddede köşebaşlarında duran bi tuhaf adamlar türemişti... Bi tanesi geçerken seslendi bana... Elinde de bir ağaç motoru... "Birader, Erzincan'dan geldim çalışmaya... Şu motora benzin parası atar mısın dedene rahmet?" Ürktüm tabi... Gecenin bi vakti... Sokak tenha... Elimi cebime attım... "Üzerimde para yok" dedim... "Önemli dill abi, ne çıkarsa." bu 2. cümleyle beraber ilginçtir, jargon da değişiyor... Köylü ağzı, bıçkına dönüyor... Nerdeyse "yarı-gasp"a maruz kalıcam... İnce adımlarla tuydüm ordan... "AARRRRNNN!!" diye ses geldi ardımdan... elindeki ağaç motorunu açıvermiş biraz... Hırladı yani... Yürü arıca gidersin hesabı...

TAŞ KAFA KÜBRA

Bu Kötü Filmi Daha Önce Çok Seyrettim...

CEZMİ ERSÖZ

6-7 Eylül'de, **Kahramanmaraş**'ta, **Çorum**'da, **Sivas**'ta, 12 Eylül öncesinde...Ya camiye bomba konur, ya **Atatürk**'ün evi kurşunlanır ya da birileri **Türk** bayrağını yaktı denir... Ardında sokaklara çıkılır. Düşman gösterilenlerinin üzerine saldırılır. Evler kundaklanır. İnsanlar katledilir. Her yere bayrak asılır. Bayrağa tapmayanlar lanetlenir...

Son günlerde içim üşüyor... Bu kötü filmlerden hiç ders almadığımızı acıyla fark ediyorum... Barışamamışız diye düşünüyorum. Ne kendimizle, ne de bu ülkede birarada yaşadığımız farklı kimlikleri ve inançları olan insanlarla...

Manevi kardeşim Özlem Özen...

Hep kolay olanı seçiyoruz her defasında: Yakıp yıkmak kolay, katletmek, nefret etmek kolay... Zor olan anlamak. Yaşatmak ve sevmek. Zor olan büyütmek. Zor olan barışı korumak...

Böyle zamanlarda elimize bir bayrak alıp birilerini lanetlerken barışı üzüyoruz aslında. Barış üzülünce genellikle savaş çıkar. Hiçbir çıkarımız olmayan bu savaşın sonucunda birileri bizim cesetlerimizin üzerine basarak yükselir. Biz yok olurken onlar daha da zenginleşir...

Türk Bayrağını ne kadar çok sevdiğimi birilerine kanıtlamaya ihtiyacım yok benim... Bayrağımızı birilerine zorla sevdiremeyiz. Korkudan seviyormuş gibi yapmaları da içimi acıtır. Gönülden, coşkuyla sevmeliler seveceklerse...Ve o bayrak da onları bir daha hiç korkutup ürkütmesin. Hep kucaklasın onları. Sarıp sarmalasın. O renkler bizi ayırmasın, hep birleştirsin... Ayrılmak kolay çünkü.. Birleşip hiç kopmadan yürümek zor...

Siyasi derebeyler, savaş baronları, barışmamızı istemiyorlar.Birlikte yürümemizi...Barışırsak ve birlikte yürürsek asıl düşmanımızın onlar olduğunu, bizi yoksullaştırıp, hayatlarımızı mahvettiklerini anlayıp onlara bir gün, **durun artık, yeter**, diyeceğimizi biliyorlar...

Sokaklara düşenlerin haykırdığı ırkçı ve savaşçı sloganlar evime kadar geliyor..

İçimdeki kardeşlik duyguları üşüyor...Bu duygularımın üşümesine izin vermemeliyim, diyorum kendime...Eğer verirsem günlerdir bana yaşama sevinci veren **Özlem** de üşür... Küser bana. Bir daha inanmaz. O bana inanmazsa ben kendime küserim...

Özlem kim mi? O benim **Muş**'taki manevi kardeşim. Manevi kızım. 11 yaşında daha... **Muş**'un **Korkut** ilçesinde, **İlköğretim Bölge Okulu**'nda 4.sınıfta okuyor. İlçe birincisi **Özlem**. Ben onun artık manevi babası, manevi kardeşi oldum. Üniversiteyi bitirene kadar ihtiyaçlarını karşılayacağım. Onu birkaç gün önce telefonla aradım: **Neye ihtiyacın var, söyle göndereyim,** dedim. **Elbise, ayakkabı, çanta... Hayır o anlamda bir şeye ihtiyacım yok. Ben sizden sadece kitap istiyorum,** dedi. Oysa sekiz çocuklu çok yoksul bir ailenin kızıydı ve onlara da ihtiyacı vardı. Ama o önceliğini kitaptan yana kullandı. Hissettim, onurlu bir kızdı...

Bir koli kitap gönderdim ona. İçinde öykü kitapları, sözlükler, atlaslar vardı bu kolinin. Eline ulaşınca çok sevinmiş. Gönderdiklerimin hepsini kendisi için almamış, yarısını okulun kütüphanesine bağışlamış. Çünkü kütüphanelerinde yok denecek kadar az kitap varmış...

Dün mektubu geldi bana. Mektubunu okurken üşüyen kardeşlik duygularım biraz olsun ısındı. Umutlandım.

Kaybolmuş bir ney
unutulmuş bir dağ
kırık aynasında parmaklarını kesen
bir kar tanesi
yıkandıkça, arındıkça kanayan bir düş
gecenin avlusunda kanatsız bir peri
kapılarda yırtılmış hayal bildirileri
sense yastığının altındaki anahtara
uçuyorsun
anahtar suların ardındaki yüzüne
düşüyor
su ürperiyor
eski bir sevgili kadar yakınsın kendine
ömrün yüzün kadar uzak sana
aşk yüzün kadar yakın
yastığının altında bir uçurum
açılıyor şimdi
yeni sevgilin kadar uzaksın kendine
masumiyetin kadar yakın...

cezmier@leman.com.tr

* Yazılarımla aylık Kültür Sanat Dergisi **Kaçak Yayın**'dayım...
* **Isparta.** 1 Nisan Cuma günü saat 15:00 - 18:00 arası **Babil Kitabevi**'ndeyim.. Adres: Kafeler Sok.
* **Antalya.** 2 Nisan Cumartesi günü saat 15:00-18:00 arası **Mavi Kitap**'tayım...
* **Urfa.** 9 Nisan Cumartesi günü saat 15:00 - 18:00 arası **AKM Kitabevi**'ndeyim... Adres: Sarayönü İşmerkezi No: 30 Urfa...
* Uzun yıllar boyunca bana gönderdiğiniz mektuplardan bir seçki yaptım, yakında kitap olarak çıkacak ve geliri **Umut Çocukları Vakfı**'na bırakılacak... Mektubunun yayınlanmasını istemeyen okurlarım lütfen bunu bildirsin...

KAÇAK YAYIN'DA BU AY

YAZILARIYLA:
Cezmi Ersöz, Paulo Coelho, küçük İskender, Oktay Taftalı, Cüneyt Özdemir, Metin Kaçan, Adnan Özer, Aslan Özdemir, Ender Özkahraman, Ömer Türkeş, İbrahim Baştuğ, Tanja Dückers, Kürşad Oğuz, Hasine Şen, Eflatun Nuri, Mesut Kara, Oktay Güzeloğlu, Nena Çalidis, Faruk Kaya

Genç Şair ve yazarlardan ARKA SOKAK ekî... Ayrıca Kanat Alıştıranlar ve Kaçak Aktif Sayfaları...

Kırık Lebleleri

suatozkan@leman.com.tr

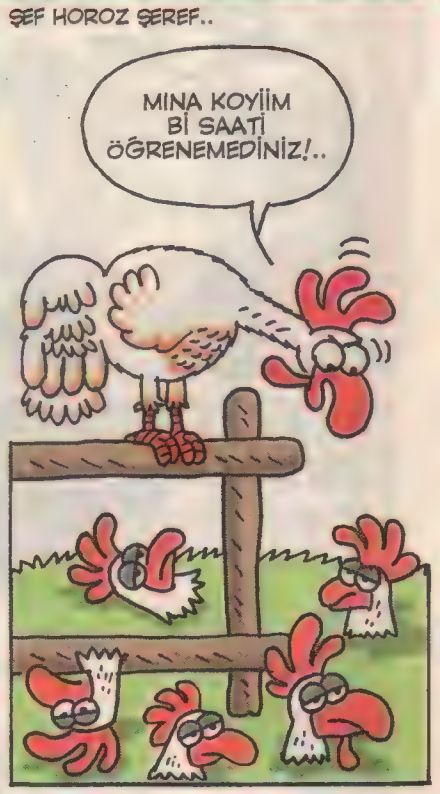

bezgin bekir

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

BOĞAZ'IN KARADENİZ AĞZI.

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DUMUR DUMUR ÜSTÜNE BİNDİ

Geçen hafta Kabataş-Zeytinburnu metro hattının ilk LeMan okuruna LeMan cildi ve bir albüm vereceğimizi söylemiştik... Murat Patır isminde samimiyetine ve iyiniyetine inandığımız bir okurumuz, elinde güzel bir pastayla çıkageldi. Aynen fotoğraftaki gibi giyinmişti ve söylenildiği gibi şapkasını da getirmeyi ihmal etmemişti ve takıp çıkardı... Bana biraz zayıflamış ve kaşları incelmiş gibi geldi. Geçen haftaya nazaran bir haftada bu denli zayıflamış ve yaşı ilerlemiş olabilir miydi?.. Bir hafta önce çıkan resimdeki şahıs o muydu, değil miydi diye şapka çıkartıp, şapka giydirmek gibi bir acayip mülakatı takiben hoş sohbetten sonra vaad ettiğimiz albümler verildi. Daha sonra çaylar içildi, pasta yenildi velakin kıllanan bir mizaca sahip olmam gereği geçen hafta yayınlanan resmi ve şimdikileri olmak üzere tüm resimleri dijital kontrol süzge-

cinden geçirdim... Piksel piksel büyütüp, fotoşopta birleştirip baktım, sidiye yazıp, bir kez daha DVD'de dev ekranda zoom yaparak baktım. İki resim arasında değil 7 fark, toplam 14 fark çıktı. Herneyse bizim okura inancımız vardır ve başımızın üstünde yeri vardır... Bu okur da aynı gün metroyla havaalanına gidiyormuş. Kendisinin ilk metro okuru olduğunu düşünmesi gayet normal ve yerinde... Ayrıca zaten aldığı pastadan daha ucuz olan albümleri almak için niye o kadar zahmete girsin ki?.. Bir de benim bir albümümü de **Eflatun Nuri** abiye imzalattı ve çizgi çizdirtti. Demekki o derece mizah alemine vakıf iyi bir okur... Kendisini bir kez daha kutluyoruz ve dostlukla selamlıyoruz...

Ben burdan şunu anladım ki kıytırık bir atraksiyonun bile üstesinden gelemedik... Cümle alem TV'de ne atraksiyonlar ne survivorlar yapıyor be... Ya şimdi diğerleri de gelirse, o net olmayan karanlık çıkmış resimdeki kara okur benim, kara okur benim, hayır kara okur benim derlerse... Bari bi kuru pasta limonatayla falan gelin de zarara girmeyelim... Olayı hemen editöre, yani Tuncay Akgün'e ilettim... İki okur farklı göründü bana, bilgisayarda 100 kat büyüttüm, dijital ortamda, fotoşopta inceledim, simülasyon, matriks falan diye teknik olarak izah ettim, aynen şöyle dedi; **"Abi resimdeki şapkayı çıkartıp çıkartıp taktı gözümün önünde, odur o şapkadan belli kesin o.."** dedi... Bu arada Tuncay odasına boksör kum torbası koydurmuş fakat bu kum torbası istendiğinde makara sistemiyle aşağı indiriliyor ve sabahlama gecelerinde yastık olarak kullanılıyor.. Genellikle de bu ikincisi yapılıyor zannedersem...

Resimde arkada görünenler de Ankara'dan bir fuar için gelmiş, paskalya yüzünden olduğu tahmin edilen aşırı turist yoğunluğu nedeniyle hiç bir otelde yer bulamayıp üç gündür uykusuz olmalarına rağmen bizi ziyaret etmeden Ankara'ya dönmeyeceklerini kaç gündür bizi beklediklerini söyleyen iki pırıl pırıl Lemancı... Onları da muhabbetle selamlıyoruz...

GİDELİM GÖKSU'YA BİR AB-I DUMUR EYLEYELİM...

Tuvaletler karşıdadır...

Anadolu Hisarı'nda Göksü Deresi'ndeyiz... Ağaçlar çiçek açmış fakat bizim için bu ge-

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam, geçen gün hoplayarak çöp konteyniri içine pindim. Normal eşeleniyorum. Bilirsiniz, şans varsa kılçık çıkıyor, kıymalı ürün çıkıyor. Bir ara gözüme şekilli kağıt ilişti. Üzerinde başı insan, vücüdü kedi genetik bi varlık gördüm. Paanik oldum, kimyam bozuldu. Gerçek hayatta var mı böyle varlık?

Rumuz: Tırman

Cevap: Karekateristik duydun mu yavrum? O bir şekil. Onu öyle yapıyolar. Yağıysa kağıdı iyice yala bırak...

SATILIK TAZI

ÇOK GÜZEL
ÇOK KIVRAK
SÜRATLİ, UZUN TÜYLÜ
TUT DEYİNCE TUTAN
BIRAK DEYİNCE BIRAKAN
ÇOK ÇOK NEFİS,
YOK, VAZGEÇTİM
SATMIYORUM...

MEHMET EYRİK

len bir dumur bahandır... Kardeşim tuvalet tabelasını koyacak başka yer bulamadın mı?.. Bir bahar duygusu yaşayayım dese insan, uzansa çiçekleri koklamak için paslı demirler batacak kafasına gözüne... Belli ki, kışın konulmuş bu tabela... Peki ya yaz gelende yapraklar yazıyı örtende nasıl bir çözüm bulacak hep birlikte göreceğiz ilerleyen aylarda... **Dumurun devamı yaza...**

İNGİLİZ KRALİÇESİ DOLAPDERE'DE

Dumur dostları bu aralar elimde 4 milyon piksel vasat altı bir dijital kame-

rayla Tayvan malı Ara Güler gibi gezip dolaşıp dumur detayı arar oldum İstanbul'un ara sokaklarında, dur bakalım noolucak?.. Acayip tırt görünümdeyim, bir elimde defter, bir elimde ses kaydedici olmak üzere gah ara sokaklarda gah apartman kapılarının önünde, gah toplu konut sitelerinde, gah surlarda, metrolarda, sahillerde gezerken, kimsenin bakmadığı acayip yazıları, detayları dikkatle incelerken elbetteki çevreden bir miktar dikkat çekiyorum... Bazen çamaşır asan kadınlar **"kardeş niye çekiyosun o yazıyı"** derler, bazen herhangi bir binadan birtakım adamlar **"nooluyo bilader bi durum mu var?"** derler, bazen de civarda kaçak yapılaşma varsa kadastrodan geldim sanırlar... Buna rağmen bazen de önemli bir görevli sandıkları olur. İşte böyle bir dumur turunda Harbiye'nin arkasında ara sokaklarda yeni apartmanlar arasına sıkışmış, eski taş binayı incelerken cumba altında müthiş güzel bir rölyefe gözüm takıldı. Olağanüstüydü, hayranlıkla seyre daldım ve görüntülemeye çalışırken dalmışım, beni görevli biri sanan bir adamın yaklaşıp ensemin tam dibinde uzunca bir süredir beni seyrettiğinin farkına varmamışım... Bir döndüm ki, dökük saçları özenle geriye doğru taranmış, kalınca dudağının üstünde ince eski tip bıyığı bulunan ve ağzında dudağına yapışmış külü düşmemiş bir sigara olan beyaz çizgili lacivert takım elbiseli, geniş yaka gömlekli, 60 yaşlarında bir adamla göz göze geldim. Ona şöyle bir bakıp, üstümdekileri sağlama alıp tekrar cumba altındaki melek rölyefine döndüm... Arkamdaki adamdan şöyle bir ses geldi; **"İngiliz Kraliçesi mi oluyo abi bu?.."** Dönüp ne alakası var bile diyemedim, aynen böyle dedi... Sonra da yine benim görevli olduğumu zannederek devam etti, **"Eski di mi bu evler çok eski?"** Otomatik viteste **"tabii tabii"** dedim... **"Abi be, öyle bomboş duruyo bu eski evler, halbuki şu evlerde bizi oturttursalar, hem bi koruruz hem güzelce bakarız, boyarız hem de kiradan kurtulmuş oluruz, biz kirada sürünürken bunlar böle bomboş duruyolar yazıktır, günahtır..."**

Arkadaş böyle bir insan evladı türünü var ya, ne Meksika'da, ne İskoçya'da ne de Hong Kong'ta, yerkürenin hiç bir yerinde bulamazsın... Adam düpedüz koca konağı istiyor yahu!.. Hakikaten görevli alsam, bu dedikleri bana ilginç gelmeyebilirdi, önemsemez geçerdim, fakat biz de bir nevi dumur görevlisiyiz... O halde adamın dedikleri karşısında donup kalmalıyız ve nadir eserler arşiv kayıtlarımıza geçirmeliyiz, bu bizim dumur görevimizdir...

DİKKAT EL ARABASI ÇIKABİLİR

Bazen tüm bu tuhaf yazıları bizim için, sırt dumura uğrayalım diye yaz-

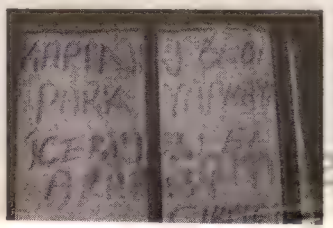

dıklarını düşünüyorum... Abicim ne demek şimdi bu?.. Burası ikinci el eski kitaplar satan bir kitapçı dükkanı ve böyle bir dükkana böylesi bir uyarı asılması nasıl bir gereklilik sonucudur... Şaka ya da espri de değil, yazının hemen yanında, dışardan asma kilitli bir demir kapak var ve belli ki el arabası çıkacağı zaman bu kapak açılıyor, el arabası sen hızla yoluna devam ediyor... James Bond filmleri, Spiderman, Kılmen, Tüymen bizi heyecanlandırmaz abi, işte bu, işte bu bizim aradığımız dumursal action bu; el arabası dünyayı istila eden mobil arabalara karşı...

CİN ALİ VE SEVDİCEĞİ

Şimdi dostlar bu yazıdaki dumur, detayın içine gizlenmiş ancak yazıda değil, yazının hemen yanındaki Cin Ali

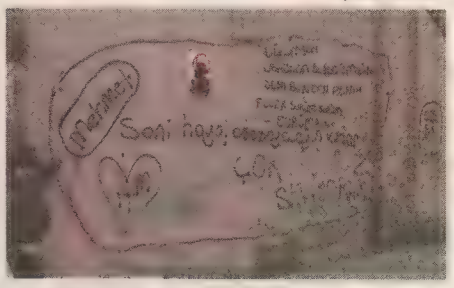

resminde... Eh be arkadaş, gülümsün, uğrunda öldüğümsün, diyorsun... İnsan uğrunda öldüğü hayal edemeyeceği kadar sevdiği sevgilisini çöp adam şeklinde çizer mi yahu?.. Sevdiğin bu resmi görse hiç şansın yok, boşuna yedin bitirdin duvarı da kendini de...Gaza gelip o Cin Ali'yi çizmeseydin, sözlerde soyut bir büyü vardı hafiften... Bir de burda önemli bir detay daha var ki, kırmızı dikkat çekiyor, yazının kaligrafik ambiyansını bozuyor diye duvarda yazının içine gelen **Park yapılmaz** levhasını da boyamış grafiti sanatkarımız kompozisyonu gereği...

BEN YAŞADIKÇA SEN ÇILDIR

Eminönü'nde alt geçitteyiz. İşportacının birine sordum bu yazıyı kim yazdı diye... 74 senesinde bir zabıtanın yazdığını, o gün bugün hala durduğunu söyledi... **"Naaptın dayı 74'te bu geçit yoktu, 84'te de yoktu, 94 desen bile olmaz. Bu geçit yapılalı dört beş sene bile olmadı daha..."** dedim... **"Vallaha ne biliyim öyle derler, ben geldim geleli vardır o yazı orda..."** dedi... Yoksa hakikaten mi 74 senesinden kaldı, arkeolojik buluntu gibi, mozaik ya da fresk gibi, yazı eskiden bulunduğu aynı yerde itinalı bir restorasyonla yeni yapıya mı monte edildi yoksa?.. Bundan şunu anladım ki, artık bu duvar yazıları mimari konstrüksiyonla bütünleşmiş kalıcı olmuş, binaların kitabeleri gibi sanki... Nesilden nesile geçer hale gelmiş...

İLK ÖĞRETMENİN KİM SENİN

* Harbiye İlkokulu'nun karşısında bu duvar. Kimbilir zaman içinde nasıl bir çöp atımı gerçekleşti ki sabileri de çileden çıkarttılar demek ki... Yok arkadaş yok, bu çöp atma sorunu bitecek gibi değil, dumur duvarımızda daha çok özgün çöp uyarı yazıları göreceğe benziyoruz...

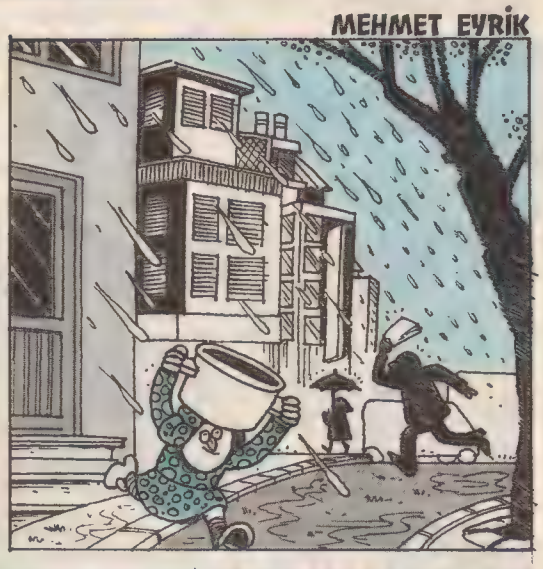

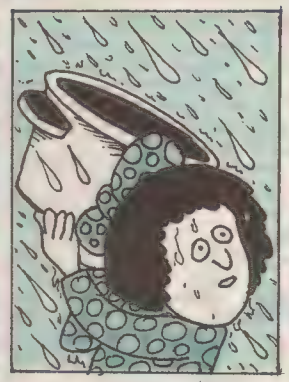

DENGELİ BESLENME & KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

KIRGIZİSTAN'DAKİ OLAYLAR NEDENİYLE TÜRKİYE'YE DÖNEN KAFİLEYİ TAŞIYAN ÖZEL UÇAK HAVA-ALANIMIZA İNMİŞTİR...YAKINLARINI BEKLEYENLERİN LÜTFEN ÇIKIŞ KAPISINA YÖNELMELERİ'...

AAA?

AAA? ADAM?

N OLMUŞ?

AAA

ARKADAŞ HERİFLER NE YAĞMALADI BE!.. DUR DİYOSUN ANLAMIYO, GİT DİYOSUN DİNLEMİYO. VAY VAY.. TAŞLARI, KAYALARI BİLE YAĞMALADI HERİFLER YAA!..

DIŞ HATLAR ÇIKIŞ KAPISI

FREE SHOP

TABİİ BEN ORADA NE HALT EDİYORUM BU DA TARTIŞILIR... NEYSE ŞURDAN Bİ TAKSİCİ ARKADAŞA RİCA EDEYİM DE BENİ EVE GÖTÜRSÜN BARİ...

BERTUĞ ŞU KOMBİNEZONU-MUN KOPÇASINI TAKSANA!..

TAKMIYCAM! KENDİN TAK!..

DEMEK İSYAN EDİYO-SUN HA?..

ARTIK SENİN ŞİGO-LON DEĞİLİM. YENİ BİR HAYATA BAŞLAMAK İSTİ-YORUM.

PEKİ SANA BU KOPÇA İÇİN ŞİLE'DEKİ ARSAYI VERSEM...

EHM. ŞEY...EVET.. BELKİ TEKRAR DÜŞÜNEBİLİRİM... EVET OLABİLİR...

MEVSİM DEĞİŞİKLİĞİNDEN DOLAYI GRİP OLMUŞSUNUZ.!.. SİZE BAZI İLAÇLAR YAZICAM!.. ÜÇ GÜN KULLANDINIZ MI HİÇ BİŞEYİNİZ KALMAZ!..

TEŞEKKÜR EDERİM DOKTOR!.. KAÇ GÜNDÜR CANIMA OKUDU BU HASTALIK!..

1

BUYRUN REÇETENİZ!..

BU NEDİR DOKTOR?..

REÇETE... NOLDU Kİ?..

BEN ASLINDA AŞIK OLSAM → KOŞSAM GELSEM ANNECİĞİM BEN GİDİYORUM

DELİ MİSİN, MANYAK MISIN KARDEŞİM SEN?..

EVET DELİ VE MANYAĞIM!..

2

BİR VURUŞTA BOĞAZ KÖPRÜSÜNÜ YIKA-RIM... HIAAH!..

Yetmişli yıllarda kafasıyla beton kıran gençler gelirdi buraya/Bugün kapkaçtan mağdur olmuş ev hanımları geliyor... İlgiden şikayetçi değilim. Allah bereket versin ama insan yine de bi'enerji ayıyo tabi!...

EVET HANIMLAR!.. ŞİMDİ YANA DOĞRU ESNİYORUZ!..

AY ONUN GİBİ YAPAMI-YORUM BİR TÜRLÜ...

feyzi@leman.com.tr

Feyzi Çizgileri

BARIŞÇIL ROBOTLAR ÜRETELİM DEDİK, AMA BİRAZ ABARTTIK GALİBA!...

LOVE

NOT WAR

FEYZİ

öcüüüü!...

HAYIIR ...ÖCÜ DEĞİL!... "TYRANNOSAURUS REX", KISACA "T-REX"... GELMİŞ GEÇMİŞ EN İRİ YIRTICI YARATIK...

FEYZİ

HERYERDE ÖLÜ İNSANLAR GÖRÜYORUM...

FEYZİ

SIKILHAN
Atilla Atalay

- Baş dönmesi, mide bulantısı, kırmızı görme sorunu veya belirli aralıklarla kahkaha atma isteği duyuyorsan derhal revire çık Sıkılhan. Sanıyorum bir hata yaptım. Cahilce davrandım, beni affetmelisin... Evet... İstiyorsan ambulans gönderebilirim... Evet!

- Anne dediğinden bişey anlaşılmıyo, sınavım var. Çıkınca seni arasam?

- O sınavın senin için anlamını biliyorum Sıkılhan. Daha aktif ve derin boyutlu düşünebilmen için kahvaltıda mısır gevreğine aloe vera hapı attım. İki doz... Ve fakat akşam yemeğinde zeytinyağlı dolmanın içine de üç çorba kaşığı ekineza tozu karıştırmıştım... İyiliğin için evladım... Daha verimli olman ve oksijen kullanım kapasiteni arttırmak için... Kusma hissin var mı? Kendini nasıl hissediyorsun şu an?

- Multi vitamin katkılı bir kobay faresi gibi hissediyorum anne...

- Bu bir süreç Sıkılhan, hep beraber deneyerek öğreniyoruz. Sütünün içine de altı doz köpekbalığı kanadı ekstresi eklemiştim. İnan hepsi senin başarın, zihninin açıklığı içindi yavrum. Alo, beni duyabiliyor musun? Duyma hissin var mı?

- Titreme var anne... Sinirden olabilir mi?

- Ginko bloba katkılı b plus formülün yan etkisi olabilir, sanırım onun da dozajını bir miktar aşmış bulunuyorum. Fakat bu dershanenin suçu... Daha sık deneme sınavı yapmalıydılar, evet. Tıp çok ilerledi artık, performans arttırıcı ürün piyasası tüketiciye sayısız alternatif sunuyor. Alo? Duyuyor muyuz? Kırılma hissi var mı? Bulanık gördüğün soruları geç çocuğum vakit kaybetme, fazla olduğunu anladığın kutucukları doldurayım deme sakın. Çok kötü olursan silgini kokla ayılırsın, akşamdan kolonyaya bastırdım onu da. Sakın bize kızma Sıkılhan, bunlar hep tecrübe...

- Naber lan çişli yiyişken! Bahar geldi geçiyo bi dayını arayıp sormadın lan şerefsiz! Napıyonuz, kızları yeşilliklerin üstüne yatırıp gönül mü eğlendiriyonuz? Balonlu su savaşlarına da başlamışsınızdır siz şimdi. Gençsiniz, tam balans ve manevra çağınız he he... Beden derslerinde tayt giymeye başlandı mı sizin okulda?

- İstersen ben sana okulun kılık kıyafet yönetmeliğini göndereyim dayı. Bir müddet onunla oyalanırsın.

- He he. Gönder tabi yeğenim. En deli çağınız, şeytan dürtüyordur, kızların soyunma odasından içeri cep telefonu uzatıp resim de çekiyosunuzdur siz. Ondan da gönder dayına. Yine dört ayak üstüne düştün Sıkılım, iyisin. Ömür dayın ticarete atılıyor. İç çamaşırı işine girdik. Pilot bölge olarak sizin okula 150 tane dantelli külot gönderiyorum şimdi. Arkadaşlarına dağıt bunları giysinler, eğitime katkımız olsun.

- Gözlerimi yaşartıyorsun dayı...

- Bir hafta denemesi bedava. Sonra tembih et, yıkamadan iade etsinler. Hepsini toplayıp tekrardan Ömür dayına gönderiyosun, anladın di mi. Yıkanmıycak.

- Bu istediğin kılık kıyafet yönetmeliğine aykırı ama dayı.

- Ne o yeğenim, kendi payını mı istiyosun yoksa? He he, şimdiki gençler hep böylesiniz tabi... Arzuladığın 10 çamaşırı kendine ayır ordan o zaman. Ömür dayın Japon kullanılmış don pazarına bi girsin, bak o zaman daha ne işler yapıcaz yeğenimle. Zarfı değil mazrufu yalayıp yutucaz o vakit. Mazrufu biliyosun di mi he he... Ben de kime anlatıyorum, gençsin biliceksin tabi... Alo, kapadın mı ama? Kargo numarası verecektim daha... Gençsiniz tabi, işten işe koşuyosunuz, telefona vakit kalmıyo di mi...

- Hacı müdürün kuzusu olsaydın ismin ne olurdu sence? "Kinali" yazdım olmadı... "Askim" yazdım olmadı... Bu kuzu denen olay çocuğu olabilir mi? Kızının adı Handan mıydı bunun yaa? Oğlu mu vardı lan yoksa?

- Kimin kuzusu diyosun Çağatay? Ne aşkı, neyin kınalısı? Beynini mi hack'lettin yine?

- Benim beyin diil lan, müdürün sistemine dalmak üzereyim. Görüşme için odasına girdim yemeğe çıkmış, masanın üzerinde laptop'u vardı. Kaptım erkekler tuvaletine damladım. Kullanıcı adı "kuzu" diyo şifre ne olabilir, çalıştır saksıyı hadi!

- Çağatay gider ayak atılıcaksın okuldan git yerine koy o bilgisayarı!

- Şimdi olmaz, bu kadar yakınken olmaz hacı... İki tuş darbesiyle fantezilerine bakıp çıkıcam lavuğun... Gizli dosya isimlerine sızıcam. Kuzu kuzu... Kuzu be oğlum söyle bişeyler işte! Estir beyin fırtınanı!

- Söylüyorum o zaman. Disiplin... Tasdikname... Islah evi...

- Baba içine etme şu heyecanın yaa! Tek sözcük, Türkçe karakter yok... Kafa kafaya veriyoruz... Hacking... Lamerlik olayı... Büyük vurgun. Tek vuruş... Alooo!

sklhan@leman.com.tr

Erhan Candan

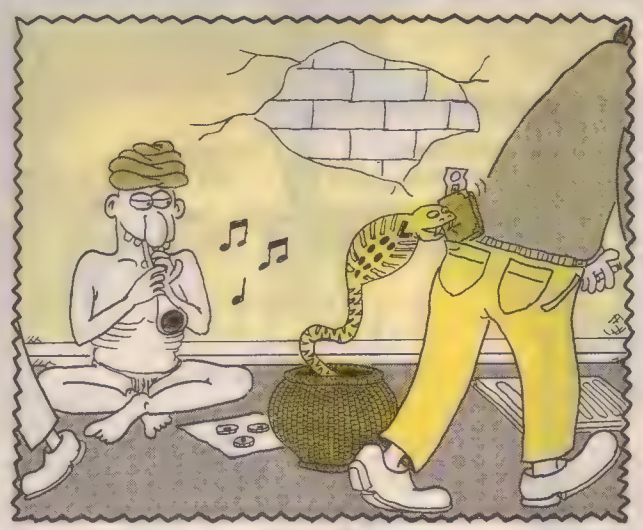

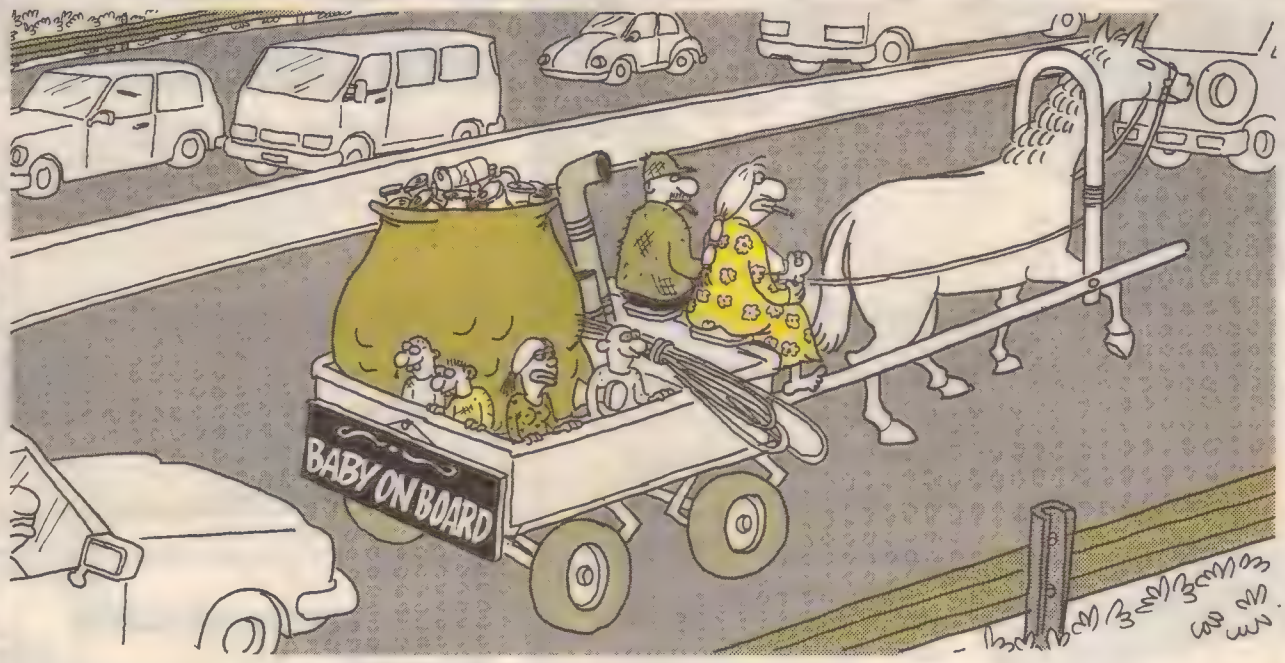

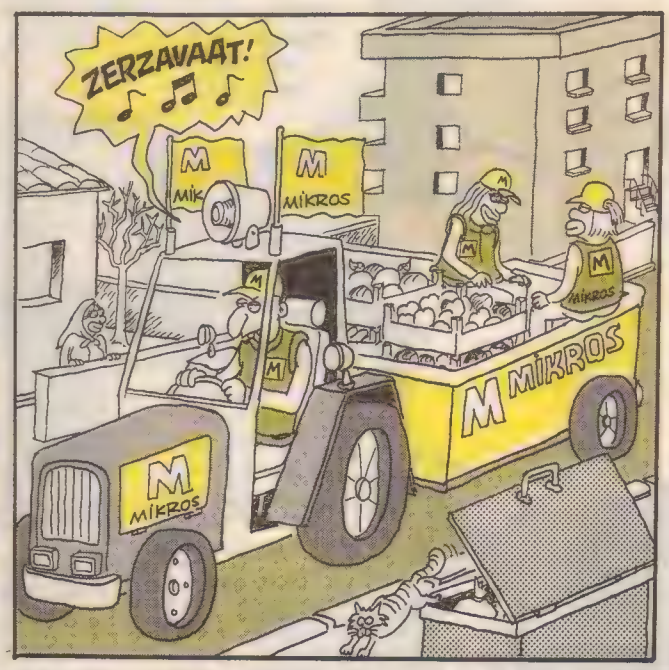

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• ALFİRED HİCKOK VE KUŞLAR...

• İÇ HATLAR - DIŞ HATLAR...

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Çamaşırları almaya gittiğimde, fermuarlı mavi hırkamı, kardeşimin beğendiğini ve bir günlüğüne giydiğini söyledi Annem. Tamam dedim. Allah bi yerden alır, bi yerden verirmiş: Sonra Fatoş'lara uğradığımda; bi mont var, giyer misin dedi Fatoş. Karşı komşu Türkân hanım vermiş. Giyerim elbet, nasıl bişiy dedim! Kapının kenarındaki dolaptan çıkardı, üzerime giyip baktım. Hiç de fena değildi; sarı renkliydi ve kıçımı yeterince örtüyordu. (Daha sonra, biraz da ben kurcaladım için, fermuarını bozdum ve kafamdan sokup çıkartarak giymeye başladım!) Eski kadife montumu, yaklaşık üç yıldır kullanıyodum ve artık ondan sıkılmıştım. Üstelik, üzerine çok fazla sigara kokusu siniyor, ayda bir kuru-temizleyiciye götürmek gerekiyordu. Ama daha da acayibi: Kışın; kar yağarken, üzerine aşırı kar toplamasıydı! Etrafımdaki insanların giysilerinde, omuz kısımlarında filan biraz kar birikirken, ben bu kadife montla kardan-adam gibi oluyodum. Gene de, yiğidi öldür, hakkını yeme! Az çekmedi kahrımı; en soğuk günnerde ısıttı sırtımı; cepleri, ellerime yuvalık yaptı... Güzel bi gün sayılırdı. Güzel başlamış; eh, güzel de gidiyordu: Cemil Ozalit'e uğrayıp, bilgisayardan siidiye yüklediim 'Brus Lii' fotolarının renkli çıkışını aldım. Bi film siidisi hazırlıyordum ve onnar da kapağı olucaktı.. Dükkânda ayrıca, daha büyük resim çıkışları da alınmaktaydı. Gerçi, 'çıktı' deniyordu bunnara; resim çıktısı! 'Büyük Türkçe Sözlüğün' deyimiyle: 'bilgisayardan, sistem dışına yollanan veri.' Çıktı.. Ama ben, çıkış demeyi seviyodum. Çıkış almak!. Çıkışmak gibi.. Çıktı ise, geçmiş bi zamanı belirtiyo ve çıkış'ın heyecanı pek yaşanmıyodu sanki. Yine de tabii, en doğrusu neyse onu demeye hazırdım, insannarla bu konuda tartışmak niyetinde değildim. Çıkan çıktımın çıkışını alıp, bi zarfa koydu görevli genç, sonra dışarı çıktım dükkândan.. Evet, iyi bi gün sayılırdı. Ama asıl sürpriz, akşam bekliyordu beni!..

Ne yiyeyim diye düşünmek kadar, daha sıkıcı bişiy yok. Hem bu, ne yiyeyim sorusu, insana öyle süper tercihler filan sunan bi soru diildi. Sadece bikaç seçenek vardı ve onnarda da dikkatli davranmak gerekiyordu: Mühürdar caddesindeki, standart menülü lokanta olabilirdi; 'onsekiz numara'dan yerdim: tavukciğeri, pilav ve çorba. Veya, bir pideciye girmek.. Pidecilerde biraz daha seçici olmak icap ediyodu. Çünkü çoğu zaman, camlı vitrinde bekleyen pideler buz gibi olup, yağları donmaktaydı. O yüzden, vitrinlerin camındaki, sıcak buhar yansımasına bakıyor, pidelerin üzerine kafamı uzatarak dikkatlice inceliyordum; yağlı ve parlak görünüyorlarsa az önce çıkmış olabilirlerdi. ('Çıktı!'). Gerçi bunun da kurnazlı öğrenilmişti; soğuk pidelerin üzerinde azcık yağ gezdirip, sıcakmış gibi göstermek pekâla mümkündü.. Böyle böyle diyerek; Kadıköy çarşı ve merkez civarındaki onsekiz pidecinin önünden yürüyüp geçtim. Bazılarında kibarca kafamı içeriye uzatarak vitrine bakmış, bazılarında ise soğuk olduklarını yüz metreden annamıştım!. Fekat, karnım da zil çalmak üzereydi, her an çalabilirdi, girip bi yere oturmam, bişiyler tıkınmam gerekliydi. Daha fazla mesele yaratmak istemiyodum; minibüs sokağındaki bi dükkana dalıp, çektim bi sandalye.. Dedim ya, güzel bi gündü.. Henüz çıkmıştılar! Pideci, çıktıları alıp, kürekle vitrine koydu..

İnsanoğlu, ne açgözlü!. Allaa şükür, karnımı doyurmuş, çayımı da içmekteydim ama; ben yedikten sonra çıkan yeni pidelere, önümden geçerken göz ucuyla bakıyor, acaba bunnar daha mı sıcaktır diye düşünüyodum!. Bi şeyin en sıcaa ne kadardır ki! Yüz santigrat derece mi? Öylesini de yemiştik; ağzım yanmıştı bi güzel! Ne gereği vardı. İnsanoolu işte; açgözlü! Çiğ süt emmiş!. Süt? Yok, ayran. Ayran içmek istedi canım birden. Ama çay içiyodum. Sigarayla ayran iğrenç olurdu hem.. Zaten gerek de kalmadı; bi muhabbete kulak misafiri olup, kafamı bununla meşgul ettim: Bi Kore'li adam vardı, veya Japon. Uzakdoğulu işte. Yanındaki iki genç Türkle beraber gelmişti pideciye. Gençler, adama sürekli, pideleri nasıl bulduğunu soruyorlardı. Uzakdoğulu adam, 'hmm, mmm, nnn..' diye bişiyler yapıyor, iyi bulduğunu belirtiyordu. Muhabbet bu şekilde ilerlerken; benim de arasıra düşündüğüm, klâsik denilebilecek bi espri gerçekleşti: Daha yırtık görünen genç, uzakdoğulu adama, 'Sen karate biliyorsun?' diye sordu, ve eliyle bikaç karate hareketi yaptı.. Adam güldü, 'Mmm, nnn..' dedi.

Çıktı'mı alıp, dışarı çıktım: (Hepsini yiyememiş, hem gece de bana katık olur diye, pidelerin kalan dilimlerini bi poşete koydurmuştum..) Hava iyice kararmıştı; 'Yazıcıoğlu Pasajı'na giden ara sokağa sapıp, garajın yanından yürüdüm. Orda, kenardaki bi dükkândan, 'gerizekâlılar' diye bağıran bi kadın fırladı, rüzgar gibi yanımdan geçti. Bi şeye çok sinirlenmiş görünüyordu. Yürürken hâlâ homurdanmaktaydı. Ben de ardından pasaja dalıp, öteki taraftan çıktım. Kadını gördüm tekrar: Yan taraftaki, gramla parfüm bi satılan dükkana girdi.. Işıklardan geçip karşıya yürüdüm... Ve eğer; yukardan, Altıyol civarından değil de, çarşı içinden eve gitmeye kalksaydım, onunla karşılaşmayacaktım, ve bu gün de güzel bitmeyecekti.. Ama içime mi doğdu nedir, (hayır içime filan doğmadı. Hiçbişiy hissetmedim bile! Basit bi tercih sadece. Öyle de gitsem olurdu, böyle de!) camiinin yanından sapıp, Bahariye tarafına doğru yürüdüm.. Sinemaları geçerek, havuzdan aşağıya doğru inmeye başladığımda, bi apartmanın girişi önünde gördüm kendisini. İlk başta, fazla ilgimi çekmedi. Yakınlaşmak istedim ama, biraz utandım. Gerçi, kimsecikler de yoktu etrafta; alıp gidebilirdim. Elli altmış metre kadar geçtikten sonra, döndüm, onu da alıp, öyle yürüdüm eve.. Güzel bi sehpaydı!. Hani şu; büyükten küçüğe, iç içe geçen dekoratif sehpâlar vardır ya; onnardan işte. Ama bunun, o iç içe geçen bölümlerinden bi tanesi yoktu, ya da normalde kaç tanesi iç içe geçiyodu, tam bilmiyodum. Bu, ikiliydi! Yürürken, ikisini de aynı anda tutabilmiştim elimle.. Bi taşla, iki sehpaa!.. Eve girdiğimde, hemen salona koyarak denedim kendisini. Büyükçe olan kısmı, pek düzgün durmuyor, biraz sallanıyodu, ve kenarlarındaki vernik boya da azıcık dökülmüştü.. Olsun, hiç ikili sehpâm olmamıştı diye düşündüm! Başına bi iş gelmese, hepsini eksiksiz bıraksalardı kapı önüne, belki bi üçlü sehpam bile olabilirdi. Hattâ bi yerlerden, bunnarın dörtlü olduunu da işitmiştim!.. Neyse, iki tanesi yeterdi artardı da bile. İnsaanolu, ne aç gözlü! İkili olsun ister, üçlü olsun diye kaygılanır, dörtlüyü arzular!. Hem, ilk heyecânım da geçmiş sayılırdı: Bi tanesini masanın kenarına dayayıp, ötekini balkona attım. Sonra sarı montumu çıkartıp, tuvalete girdim.. Gene de, güzel bi gündü. Artık, hiç hatâ yapmamalıydım yarına dek. İyi başlamıştı, iyi bitmeliydi çünkü!. Güzel bi vücut hareketiyle eğilerek, koridorun zeminindeki bi kibrit çöpünü ve annamadım başka bi kıl-tüyü aldım; geçerken onnarı köşedeki çöp poşetine attım:

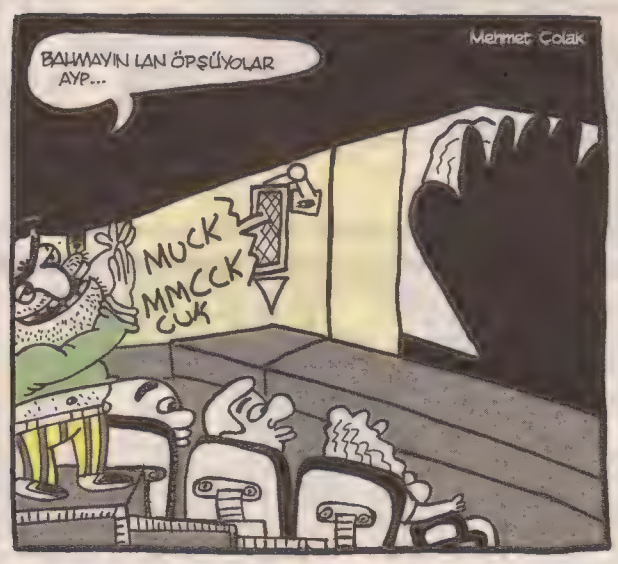

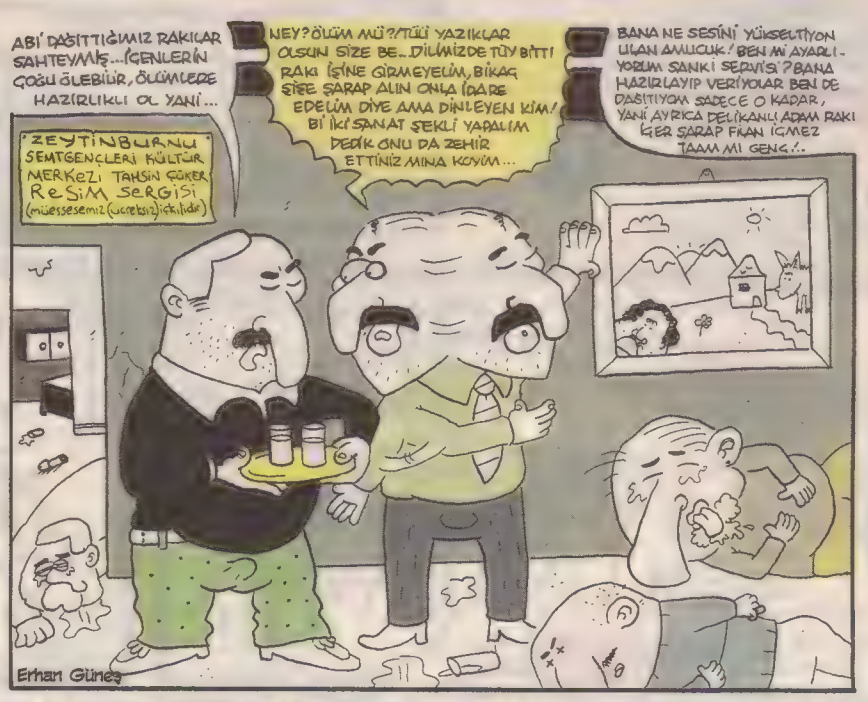

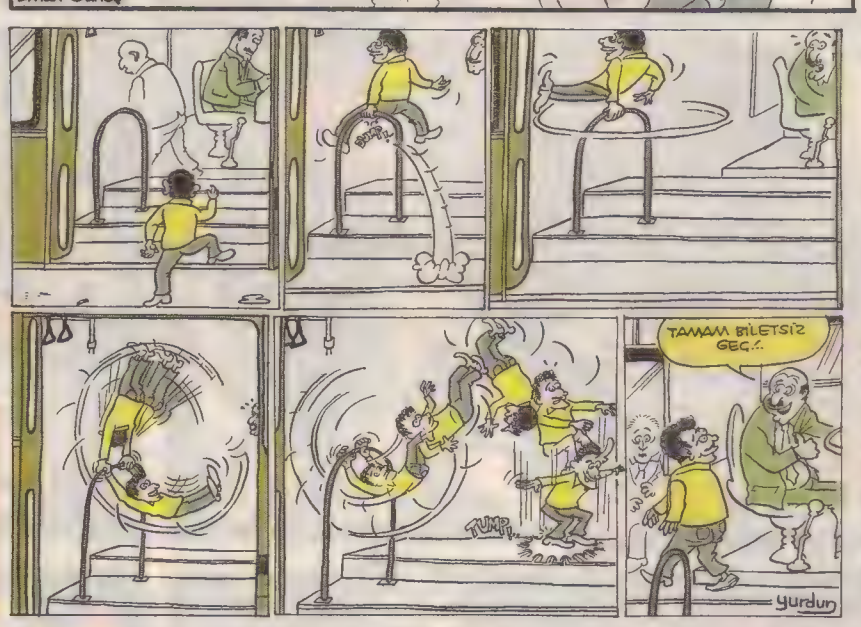

ÇIKANDA

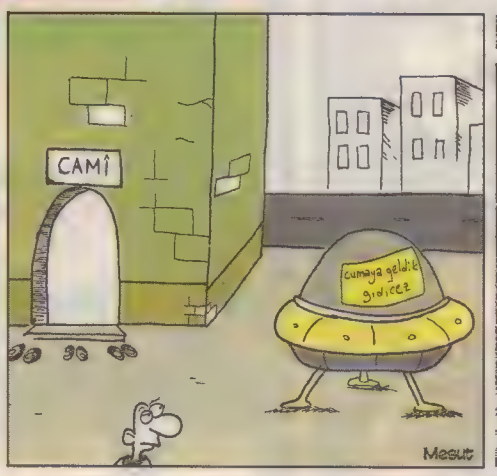

LeMan Tişört Hareketi

ilkbahar-yaz kreasyonu

göz kamaştırıyor!

Tekstilde Çin tehlikesi dinlemiyor, Çin Tekstiline de meydan okuyoruz.. Gelsin de Leman karakterleriyle başetsinler.. Tek eksiğimiz pazarlama. Onuda daha önce ya da halen LeMan okuru olup bizim için satış yapabilecek noktalara, imkanlara sahip dostlarla aşabileceğimize inanıyoruz..

AYRICAAAA!

Yetti gaari HARD ROCK CAFE, OXFORD, FUCK, SUCK, DICK, KISS, LOVE, NY CITY, HOLYVOOD, COLOMBIA UNIVERSITY..

Nereye kadar? Buraya kadar..

Kolleksiyonumuza ilaveten LeMan karakterlerimiz haricinde **Çizgilerle İstanbul Desenleri** çalışmamız olacaktır.. Ürünlerle ilgili toptan satış koşulları ve başka detaylar, ve sorularınız için

e-posta : **komikgiyim@gmail.com**

Tel: (gsm) 0 538 4189177 Mehmet Çevik

Posta yoluyla satış için şartlarımız haftaya açıklanacaktır..

LeMan
Sayı: 699
1 Nisan 2005 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYİN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Tadımlık : Siyanür...
Ağrı Dağı : Üç bin metre tırmanırsan her tarafın ağrıyabilir demek istemişler...
Şiir Dinletisi : Şair inletisi...
Matruşka : Aynı mantıkla futbol topu da yapılabilirş, patlarsa voleybol oynanır, o da patlarsa tenis oynanır, o da patlarsa pinpon oynanır, o da patlarsa misket oynanır beyav...
Oturma Grubu : Terapi arkadaşları...
Seresepe : Pakedi patlamış tuz...
Cem Davran : Bu arkadaşın soyadını Davranma olarak değiştirelim de biraz dinlensin bence...
Yahu : Ulen'in bir alt levılı...
Sabah Şerifleri : Bizdeki gece bekçisinin Amerikan versiyonu mudur nedir...
Dördüncü Murat : Ne var? Padişahlar okey oynayamaz mı?..
Kırlangıç : Zeytinyağı elde etmek için zeytin yiyen bir kuşu sıkmak çok kurnazcaymış lan. Afferim diyorum ve arkama bile bakmadan uzaklaşıyorum bu marketten...
Otobiyografi : Maykıl Şumaher'in hayat hikayesi...
Hınzır : Dindar afacan...
Yeni Türk Ceza Kanunu : Yeni olan Türk mü, ceza mı yoksa kanun mu hiç belli değil...
Terlik : Ayağın bu kadar terliyosa kova giy bari maniyak...
Borcam : Ne bu? Veresiye kuku filan mı?..
Yedek Kulübesi : Oldu olacak bi "Dikkat Yedek Var" var tabelası koyalım da rakip oyuncular tırssın bari...
Köşe Bucak : Sedat Bucak'ın uzaktan akrabası...
Doğum Lekesi : Ebe üstüme kahve dökmüş de o bakımdan...
Toprak Mahsulleri Ofisi : Manav yani...
Oluk oluk : Kan ölçü birimi...
Halk Oyunları : Amerikan futbolu, Rus ruleti, Fransız öpücüğü, Çin işkencesi, Arap yarımadası...

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇARÇAR
kozzi@leman.com.tr

700

8 Nisan 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/15

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

100-200
300-400
500-600
DERKEN 700
SAYI OLMUŞ...
FARKINDA
DEĞİLİZ...
NİCE BİN SAYILARA!

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Televizyonların Raiting Rekorları Kıran Dizisi
YABANCI DAMAT

SUAT & K.

Feyhon BAYIR GULU

guverfeyhan@hotmail.com

GAZETECİLERİ HAPİS CEZASIYLA KORKUTAN KÖHNE ZİHNİYET!

Aksaray PAŞAOĞLU

Bakınız bu çok önemli. Eğer bir ülkede medya üzerinde baskılar kurulmaya, yazarlar çizerler sindirilmeye çalışılıyorsa, **gazeteciler hapis cezasıyla tehdit ediliyorsa** orada biraz durmak gerekir. 2005 yılında her sokağın başında bir kaç robot oturmuş **dijital sigaralarını tüttürürken** medyayı baskı altına almak sizce hiç hoş mu? **Bence değil.** Ben ve eşim gazeteci olarak bu baskıları çok taze bire bir yaşadığımız için iyi biliyorum. Birkaç gün önce bakınız eşimle ben çok hârika bir davette yine şarap ve çok nefis medyacı olduğum için ben soslu **yayın** balığını tercih ettim. Ben şerefe havada kadeh kaldırırken aynı anda sağ elimde bıçak, sol elimde çatalla balığı ben didiklediğimi görünce iyi de kadehim havada nasıl boşlukta duruyor ve aniden **"Ha ha haa"** diye tüyler ürperten çıngırdaklı kahkaha yayılınca ben ve eşim: **"İmdaat hayalet var."** diye yerimizden fırlayınca sayın başkan hemen polis çağırdı. O kim mi? **Malavi** devlet başkanı **Mutharika.** bilmiyorum duydunuz mu? Onun sarayı hayalet kaynıyor ve **Mutharika** korkudan sarayında yatamıyor. Hayaletlerden bahseden gazetecileri ise o hapse attırıyor. Böylé utanç verici uygulamalar ne **Fransa**'da, ne **Hong Kong**'da ne de **Bang Kok**'da var..

ESENLER BELEDİYESİNDE YOK YERE YAŞANAN KÖPEKBALIĞI PANİĞİ

Gelelim Türkiye'ye. Geçenlerde evde oturmuş karımın elleriyle sağlık gibi pişirdiği 250 milyon liralık kalkan balığını **etik etik bla bla bla bla** diye hem konuşup hem yerken tivi de çok güzel, çok umut verici bir habere rastladım. **İstanbul Esenler Belediyesi** akvaryumundan tam 15 balık çalınmış Bunlardan ikisi köpekbalığı, ikisi de piranhaymış. **"Bunun neresi güzel?"** diyebilirsiniz. Anlatayım. Hemen kağıdı kalemi alıp kafamı parmağımla biraz manyaklaştırdım ve küçük bir sosyolojik hesap yaptım. Bilmiyorum hiç yırtıldınız mı? Köpek balıkları ve piranhalar son derece yırtıcı agresif balıklar. Ama bunlar çalınan balıkların sadece **onbeşte dördü.** Yüzdeye vurursak **yüzde yirmialtıda** kalıyor.

Geri kalan yüzde yetmişdörtlük mâkul kesim ise şiddet istemiyor. Bu beni çok rahatlattı. Huşu oldum. Türk balığının ekseriyeti kendisini çaldıkları halde yırtıcılık göstermiyor. Yâni şiddete karşı. Şimdi burada adım gibi biliyorum ki bir takım nostaljik prematüre enteller **Kızılordu korosu** gibi hep bir ağızdan cırlak cırlak bu balıkları yoksulların çalıp yediklerini iddia edecekler. Peki o komplo teorisyenleri **Ankara Hayvanat Bahçesi'**ndeki flamingoların da ortadan kaybolduğunu biliyorlar mı? **Apıştınız değil mi?** Flamingoların balıkla beslendiğini ve son derece uçarak on dakikada Esenler'de olabileceklerini söylememe sanırım gerek yoktur. Şahane bahsettiğim Kalkan balığı dururken, halk o boktan piranha'yı yer mi? Bekliyorum. Birileri bana bunun cevabını versin.

RUSLARDAN TOKAT GİBİ İTİRAF: "DÜNYANIN EN MUTLU HALKI TÜRK HALKI."

Türk halkının mutluluğunu büyüme hızı 9.9 oldu bir türlü hazmedemeyen beygir kafalı sapık gibi fetişist, keçi sakallı, boncuklu travesti ruhlu bitli uyuz ve Amerikan aleyhtarı kahpe entellerimizin kafalarına burada bakın ben şimdi etik gibi nasıl vuracağım. Bilmiyorum **Kril** alfabesini sökebildiniz mi? Geçenlerde Rusya'da yayınlanan **İzvestia** gazetesinde bile bakınız açıkça Türk halkının çok mutlu olduğu anlamına gelen bir haber vardı. O ne miydi? Söyleyeyim. Rus bilimadamları açıklamışlar. **İnsanların götüne sopayla vurmak onları mutlu ediyormuş.** Götüne sopayla vurulan insanların beyni mutluluk kimyasalı: Endorfin salgılıyormuş. İnsanda ne depresyon ne alkolizm kalıyormuş. **Ha sopa ha cop.** Ben ülkemizi hızla saran bu kauçuk cop -ağaç sopa ayrımcısı ve polisimizi kıyasıya eleştiren manyak bu psikolojiyi de anlamakta **humma** gibi güçlük çekiyorum...

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

LeMan

İnsanı cendereye sokacak denli antidemokratik durumlar arzeden yeni ceza infaz kanunu maddelerinin iptali için kamuoyu yaratmaya çalışan siyasi mahkumlar, F tipi cezaevlerinde yazıp-çizdikleri notları sanatçı ve mizahçılara yollayarak haftalardır "Birşeyler yapın, karşı çıkın" çağrısında bulunuyor...

Amerika'nın Adana'daki İncirlik üssünü daha geniş kapsamlı kullanma isteğine, hükümetin tavrının netleşeceği dönemde, Bush'a yakınlığıyla bilinen Cumhuriyetçi senatör James Inhof ile Ankara büyükelçisi Eric Edelman üsse süpriz bir ziyaret gerçekleştirdi..

KEDİ ALERJİSİNE ÇARE BULUNDU!!! Kaliforniya ve Los Angeles üniversiteleri, kedi alerjisini giderecek bir protein bulduklarını açıkladılar..

Oyların tamamını alarak ANAP genel başkanı seçilen Erkan Mumcu, "Artık AKP'nin ampulü patladı" dedi.

Amerika, Irak'taki Amerikan üs ve işyerlerinin güvenliğini sağlamak için Türkiye'deki gazetelere verdiği ilanla paralı askerler arıyor!?.

Takke düştü kel göründü!.. Medyamızın eski ve en eski cumhurbaşkanlarıyla seri röportajları sürüyor netekim...

AÇIKÖĞRETİM 2005-2015 SINAVLARINDA SORULAN BİR SORU?!

1) Caner altınlarını almak için Ulaş'ın evine girer. Ulaş'ın geldiğini gören Caner evine geri kaçar..
Yukardaki Caner'in sergilediği tavır aşağıdakilerden hangisine aykırıdır.

a) Ahlak Kuralına
b) Hukuk Kuralına
c) Görgü Kuralına
d) Hepsi

Cevap: (a)

Peki Caner ne yapsın?

a) Tülin'e kaçsın!
b) Olduğu yerde kalsın
c) Turkcell'den Telsim'e geçsin
d) Maça gitsin!.

Espri: Mert

BÜTÜN BAŞKANLAR TOPLANDIK

OLGUN BUDAK

Levent Bıçakcı futboldaki gergin ortamı yumuşatmak için dört büyüklerin başkanlarıyla bi araya geldi...

Levent Bıçakcı: Bakın başkanlar şampiyonluk yarışında taraftarları gerip tansiyonu arttırıyorsunuz... Sorunlar neyse bugün burda çözüp dağılalım...

Özhan Canaydın: Yarış fair olmuyor bence... Bakın Kayseri'de Hagi'nin içinde türlü ofansif girişim yaratacak taktik ve manevraları bulunan cep telefonu çalınıyor, o yüzden maç kaybediyoruz...

Levent Bıçakcı: Telefon paltosunun cebinde çıkmış ama sonra...

Özhan Canaydın: Evet... Demek, birileri paltonun terzisine derin cep yapsın diye teşvik primi yollamış... Bırakalım her terzi kendi söküğünü diksin, budur fair oyun...

Atay Aktuğ: Özhan Başkan sen feirsin, ama Aziz Yıldırım'da zehir... Saha dışında her türlü ayak oyununa geliyo, hatta bizden iyi horon tepiyo adam... Anadoluuu, ayaklanıp atılın artık bu İstanbul'un üstüne...

Yıldırım Demiröre: Mesela son basket maçında bize atılmayan bi kurt kaldı Fener tribünlerinden...

Aziz Yıldırım: Görüyomusunuz nasıda bi araya gelip kutsal ittifak oluşturdular bize karşı... Ama değil bunların, Papa'nın oluşturduğu kutsal ittifakı bile yıkar Fenerbahçe'nin gücü... Nitekim yıktık...

Levent Bıçakcı: Hiç girmesek ruhani konulara, bi sakatlık çıkmasın sonra...

Yıldırım Demiröre: Papayı bırakıp babaya gelelim bence...

Levent Bıçakcı: Hangi baba? Futbola giren mafyadan bahsediyosanız hiç konuşmayalım... Malum burda yoklar, cevap hakkı doğmasın sonra... Bu arada yöklar burda dimi hakkaten?

Yıldırım Demiröre: Aziz Bey maçda böyle tek eliyle buraya bak diye işaret edip, kalan eliyle gösterdi bana babayı... Yetinmedi, uzun menzilli bi silah gösterdi bide bize... Karanlık BJK tirbünlerinde sigara yakmaya korktum hedef olmayayım diye... Beni vurup 2 büyük bırakmak için tüm bu çaba...

Aziz Yıldırım: Bi kere gösterdiğim silah değil silah kataloğuydu... Hem iyi be, rakipler gelip oyuncularımızı tekmeliyerek puanlarımızı çalsınlar, bizde hiçbi önlem almadan öyle oturalım ha!

Atay Aktuğ: Evet bence de oturmayalım... Tüm Anadolu kulüplerini İstanbul'a karşı başkaldırıya çağırıyorum... Yaptığım plana göre, tüm Trabzon'lular aynı anda güneydoğuya doğru sıçrarsak Karadeniz'de oluşacak tsunamiyle İstanbul'u ortadan kaldırabiliriz...

Özhan Canaydın: Hoplama gürültüsüyle alt kattakileri rahatsız etmedikden sonra fair açıdan bi sorun çıkacağını sanmıyorum...

Levent Bıçakcı: Asıl Anadolu takımlarını ligde nasıl daha iddialı hale sokarız onu konuşmalıyız... Ya da konuşmamalı mıyız?

Atay Aktuğ: Anadolu takımlarının deplasmanda attıkları bi korner üç gol sayılıp, aldıkları her puan dörtle çarpılmalı... Sene başında kazandığımız puanları bankaya yatırıp sezonluk faizle katlayabilmeliyiz... Ayrıca federasyonun yaratacağı istihdamlaAnadolu takımları sahaya 14 kişi çıkmalı...

Aziz Yıldırım: Televizyon gelirlerinden aldıkları payı arttıralım, hatta isteyene bizim FB TV'den de pay verelim... Olmadı başkanlar arasında altın günü düzenleyip o hafta Galatasaray'la kim oynuyorsa ona yollayalım tüm Kapalıçarşı kuyumlarını...

Özhan Canaydın: Fikstüre bakarsak biz kendimizle hiç oynamıyoruz, dolayısıyla fair bi gün olmaz bu...

Yıldırım Demiröre: Bakın toplantının başından beri gerek mimikleriyle, gerekse birbirlerine yolladıkları minik notlarla olsun, Galatasaray'la Fenerbahçe birlikte poleriğe girerek bizi dışlamaktalar... Dediğim gibi olayı üç büyükden iki büyüğe indirmeye çalışıyor bunlar...

Aziz Yıldırım: Üç büyük yok, tek büyük var şu an...

Atay Aktuğ: Bak iyice!

Aziz Yıldırım: Hayır öyle değil... Kusura bakmayın beyler, acilen tuvalete gitmem gerekiyor da...

Özhan Canaydın: Faik Bey çok yararsız ve unfair bi toplantı olduğu görüşündeyim...

Levent Bıçakcı: Faik kim be?

Yıldırım Demiröre: Faik Çetiner değil misiniz siz? Hani Stadyum var ya!

Aziz Yıldırım: Valla ben de bizim Faik çağırmış diye geldim konuşuyorum... Kardeşi misin yoksa sen onun?

Levent Bıçakcı: (Sonunda masaya yumruğunu vurarak) Yeteeer bee... Kendinizden başkasını düşünmüyor, görmüyorsunuz... Ama bu devir bitti artık, çok kızdım sizlere... Beni bu çok feci kararı almaya siz zorladınız... Şimdi beni daha fazla sinirlendirmeden şu "Lüt-Fen" rozetlerinizi takın... Dışarda da kimse başkası hakkında konuşmayacak diye kolpadan bi mesaj veririz, sonra dağılırız... Tamam, hadi "Lüt-Fen"...

Atay Aktuğ: Hah şimdi tanıdım... Sen o reklamda "Lüt-Fen" diyen tok sesli adamsın dimi!

olgunbudak@leman.com.tr

Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül askerliğin kısaltılacağını açıklarken Genelkurmay, gündemde böyle bir çalışmalarının olmadığını söyledi...

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

ŞIMARTAN FOTOĞRAFLAR

LUCIFER! BENİM DE CİĞERİMİ TEMİZLE!

Her ne kadar "Kendi g.tüne acımayan, hiçbir şeye acımaz" felsefesini ezip ışıldayan bir krallıkta olsa, bizim yine de "neye, nelere maruz kalarak büyüdüler?" sorusunu sormamıza mahal verilmez... Çünkü asiolan aşktır... İş bu vesika, ihraktan lâakal yirmi dört saat evvel mahalle belediyesine ibraz olunarak alelûsul izdivaç defteri mahsusuna işaret edildikten sonra ihrak müsadesi verilir... Çünkü aziz okurlarım, memlekete zaten bahar gelmiştir!.. Ve sonra, vahşi bir merak içinde bu sevimli fotoğrafı pencereye getirerek perdeyi kaldırdım... Sonrasını zaten biliyorsunuz Reis Efendi... Okey, bahar gelmiş ama ben aşkı kaybetmiş bulamamış idim... (Ah o benim hanımefendim, güzel gözlü hanımefendimidi! Kapısındaki bu sefil ve eski elbiseli uşağı nasıl sever idi?.. Nazarlarını kirletirim diye, belki bakmaya bile tenezzül etmez idi...)

DÜNYANIN EN GÜZEL ARABİSTANI

Et, yağ, dolma, makarna herşeyi yiyebildiğin kadar ye felsefesiyle ATKINS zayıflama diyetine gönül veren Esmeralda, aradığını bulamayıp hüsrana uğramış ve bahar geldiği halde, "kediye kafa atan mücahit fare" edasıyla çaresizce, aşk mevsimine kafa tutar olmuş!.. Ama ben ve okuyucularım yine de iman ederizki, Esmeralda, muhteviyatı boşalmış bir çuval değildir.. Bordası dağılmış bir sandaldır sadece... Anasını alan verem, babasını toprağa gömen inme, en nihayet onu bugün istinadsız bu hayat ortasında adeta bir pehlivan kadar güçlü kılmıştır. "Kadehinde akrep olsa, bize getir biz içeriz.." diyoruz..

TAŞ KAFA KÜBRA

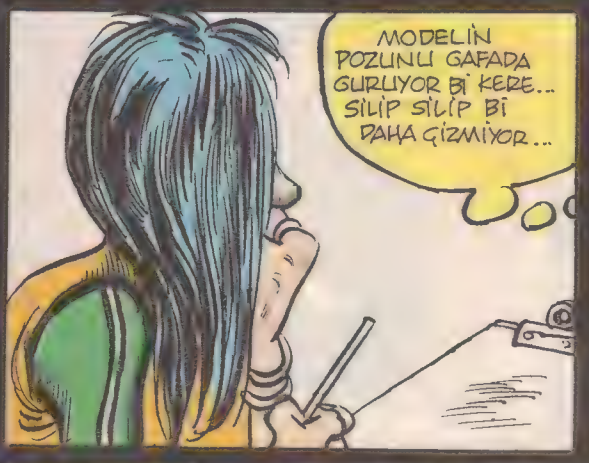

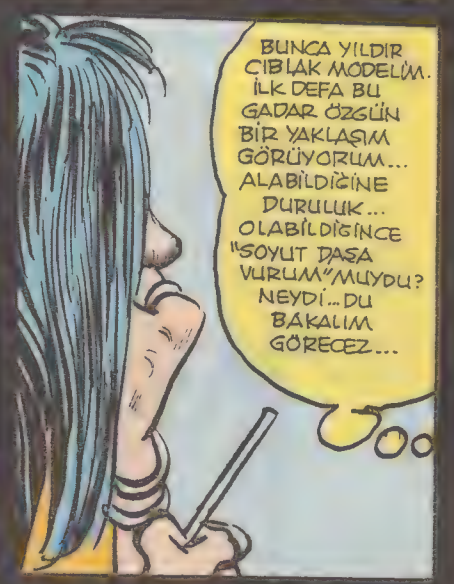

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

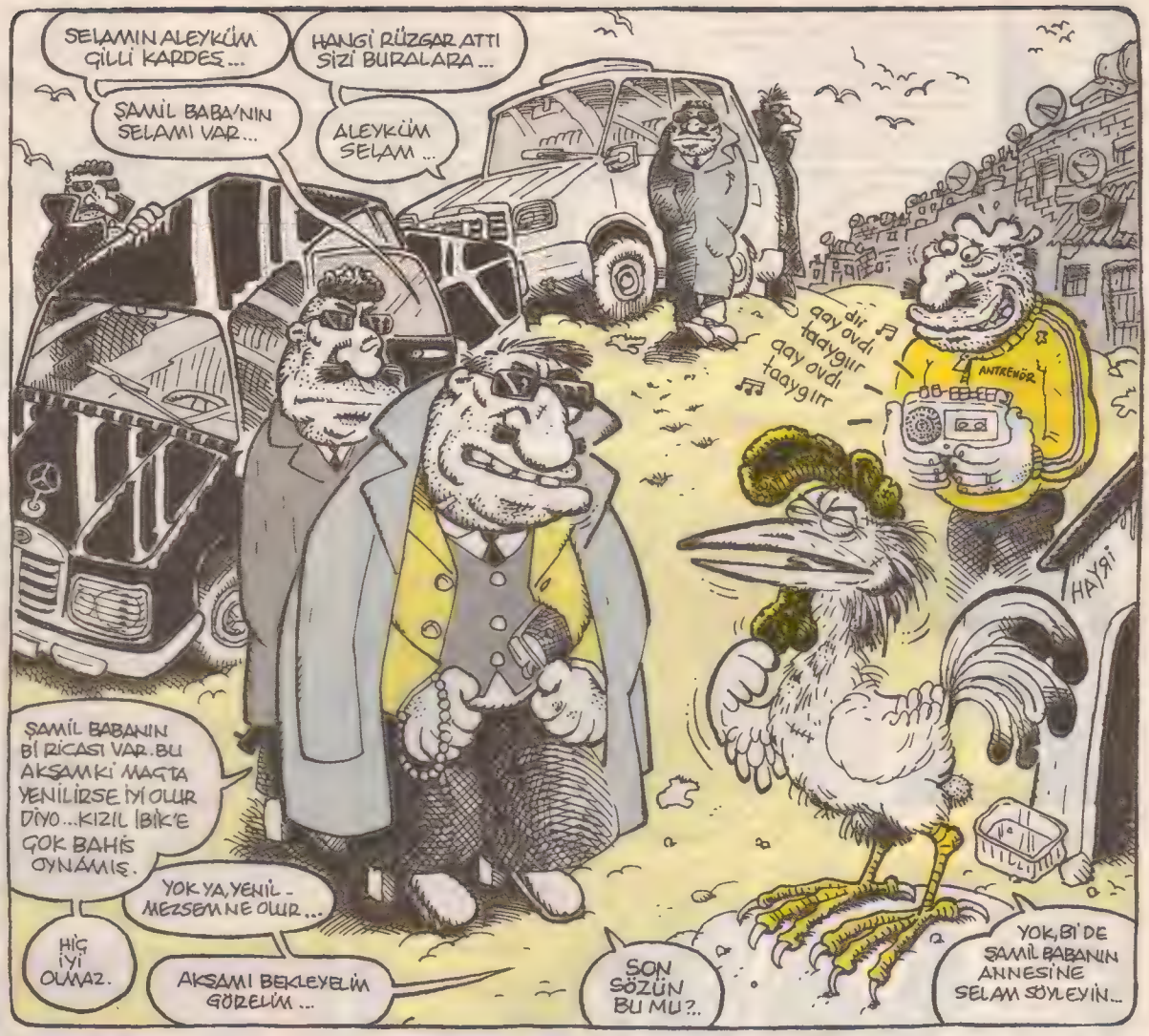

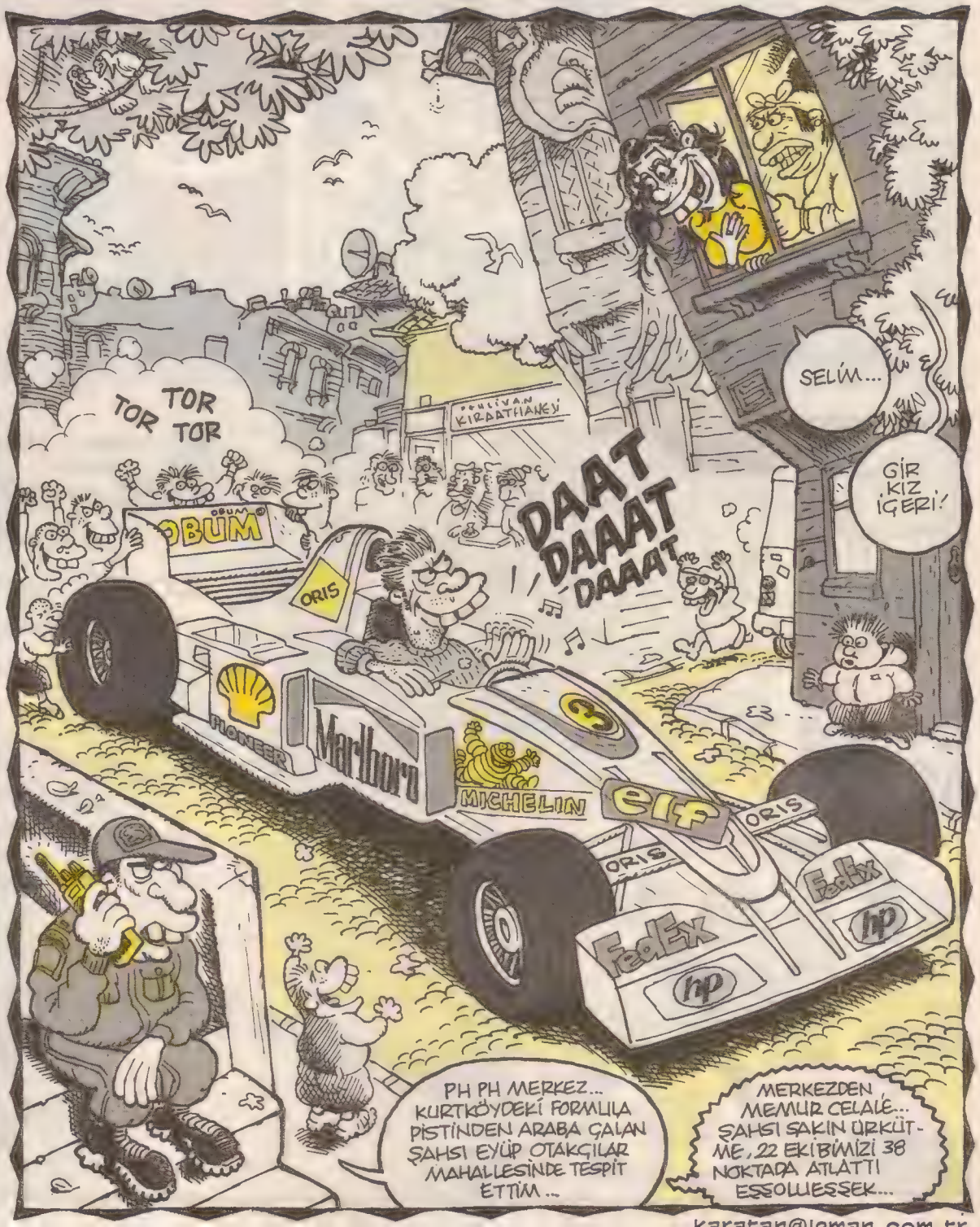

tuncay@leman.com.tr

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

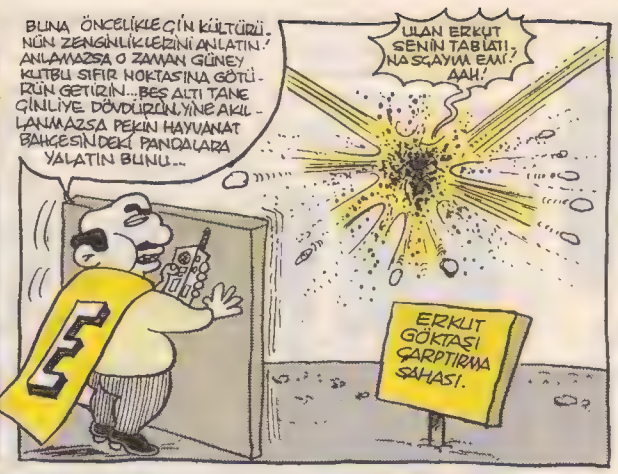

PANTOLON

METİN FİDAN

KÜÇÜK AYŞE

ayrik@kirtan.com.tr

ERDENER ABİ

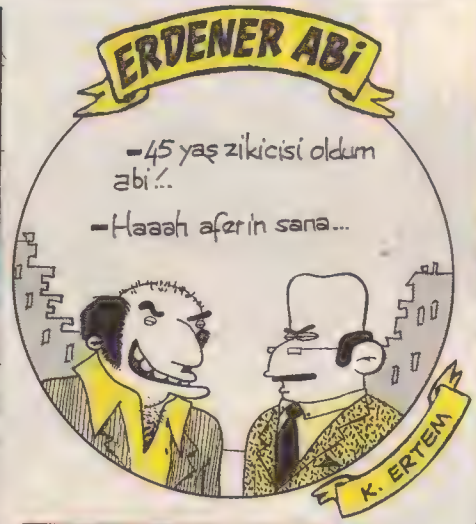

M. Eğilmez

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

metinfidan@leman.com.br

TERELLİ

PICTURES

1

2

3

canbarslan@superonline.com

ŞU YEMEN ELLERİ NE DE YAMANDIR

Türkçe'de bize Yemen'i anlatan kitap yok. Bir iki tane varsa da üstünkörüdür, bunlar Yemen'in nasıl bir yer olduğunu bize anlatacak güçte değildir. Askerlerimiz Yemen çöllerinde öldü, der, geçeriz. Bu kısa ifademiz dahi, yani gerçekte çölde mi öldü, bile doğru değildir. Ve Yemen nasıl bir yer, nasıl bir duygu ki, aradan yüz yıl geçmesine rağmen orayı hiç unutmadık ve içimizdeki duygusal tazeliği bitmedi, bitmiyor. Bu yüzden onlarca yıl kitapçılarda hep bir Yemen kitabı arayıp durdum. Bize Yemen'deki şehidlerimizi askerlerimizi anlatan, başlarına neler geldi, tafsilatıyla bize söyleyen bir kitap. Geçtiğimiz hafta çok şanslıydım, çünkü, nihayet Zeki Ehiloğlu imzalı "Yemen'de Türkler" başlıklı 1952 basımı Kardeş Matbaası'ndan çıkmış ve içinde birbirinden güzel 88 parlak resim barındıran Yemen kitabını bulup aldım. Bu kitabın birileri tarafından acilen basılması gerekiyor. Çünkü aydınlarımız dahi Yemen'i tanımaz. Yemen Osmanlı İmparatorluğu'nun uç iskelesiydi, Hint Okyanusu'nu kontrol ediyordu ve stratejik olarak Mısır'ı koruyordu. Onbinlerce şehit verdiğimiz ve hala Yemen uçurumlarında kemikleri darmadağınık şehidlerimizin anısına Yemen üzerine tarihi, coğrafi, folklorük bilgilere sahip çoktan olmalıydık. Olsun. Halkımız yüzyıldır bir Yemen türküsüdür tutturdu ve İstiklal marşımızdan daha çok söylenir oldu ve sanki bu ülkenin gerçek istiklal marşı "Yemen Türküsü" oldu. Yemen hala içimizde. Yemen hala neden gözlerimizi yaşartıyor.. Anadolu halkı Yemen'i neden hala unutamıyor... Yemen, stratejik olarak Osmanlı'nın dünyayı kontrol eden ayaklarıydı, ama daha da ötesi, bir dünya imparatorluğu olarak Osmanlı'nın itibarını ve kudretini ve askeri gücünü gösteriyordu.

Yemen'i bilmemek bizim için ayıpların en büyüğü. Yemen'i tam dörtyüzyıl kesintisiz elimizde tuttuk. Yavuz'un Mısır'ı almasıyla Yemen bize katıldı ve 1. Cihan harbinde Osmanlı ordularının yenilgisiyle Yemen'den çekildik. Bu dörtyüz yıllık süre zarfında Yemen'e binlerce komutan, asker, erzak gönderdik ve beş kuruş para hazinemize girmedi. Dört yüz yıllık hükümdarlığımızdan bugün elimizde yalan yanlış birkaç kaba bilgi ve dudaklarımızda bir Yemen türküsü kaldı.

Bu yüzden Zeki Ehiloğlu'nun Yemen'de Türkler kitabı Türkiye gençliğine çok şey öğretecek, artık bu kitapla Yemen'de yaşadıklarımız biraz daha gün ışığına çıkartılıp Yemen'i şimdi, gerçekten bugün tartışmaya başlayacağız!..

Zeki Ehiloğlu bir İstanbul çocuğuydu ve İstanbul'a da Ural-Altay'dan gelmiş bir ailenin evladıydı, askeri yargıç olarak mezun oldu ve Yemen'e gitti. Bu ülkede tam yedi yıl kaldı ve sonra bir yıl kadar da esareti sürdü.

Osmanlı'nın Kızıldeniz'in her iki tarafında da hakimiyeti vardı, karşı tarafta Habeşistan ve liman şehri Aden, Arabistan kıyısında ve aşağıya doğru Yemen sancağımızın üç büyük şehri vardır: Taiz, Sana ve Hüdeyde. Hüdeyde sahildedir. Yüzyılların efsanevi şehri Sana içerde. Tarihin bilinmeyen günlerinden beri Hint'ten Afrika'ya giden İpek Yolu'nun ayağıdır. Tarihinde Saba Melikesi Belkıs'ıyla meşhur. Saba Melikesi Belkıs'ın Süleyman peygamberle hala anlatılan bir aşkı sözkonusu.. Yine İpek Yolu'nun bir üstten yolu Basra'dan gelip Akdeniz'e uzanan Kudüs'te, Yahudilerin herşeyi Süleyman Peygamberle yakın dostluğu, gidip gelmesi, yani haşna fışnası bu dedikodu bile hala sürer. Ayrıca Yemen, tarihin ilk gökdeleni (apartmanlarıyla) meşhur. Yemen mimarisi üzerine onlarca belgesel yapılmıştır, fazlasıyla ilginçtir, bu apartmanların binlerce yıl öncesinden yapılmış olması ve hala yapılıyor olması bilimadamlarının dikkatini çekmiştir.

Kanuni devrinde ünlü Özdemir Paşamız Kızıldeniz'in fethine gider ve bu Habeş seferinde sahildeki Aden'i alır. Ölür ve orada kalır. Aden'in karşı tarafında ise Hüdeyde ve aşağıda Musavva limanı da meşhurdur, buralar da alınır.

Türk okuyucunun ilk bilmesi gereken bilgi, dört yüz yıl boyunca Aden'den Habeş içlerine, Hüdeyde'den Yemen içlerine yüzlerce harekat olduğu halde ne Habeş çöllerinde ne Yemen uçurumlarından bir mesafe alınamadı. Ve dört yüz yıllık hakimiyetimiz sahilde kaldı.

İkinci öğrenmemiz gereken bilgi, sahille Yemen içlerine doğru bilinmeyenlerle dolu masallara dahi sığmayan akıl almaz geçit vermeyen dağlar vardır. Yemen sahiliyle Arabistan çölleri arasında bizim Toroslar'ın üç dört kat büyüklüğünde sıradağlar volkanik, çıplak, sivri tepeli ve girenin çıkamayacağı ölüm kuyularıdır. Bu dağların içinde 3700 metre yüksekliğinde olanlar vardır.

Yemen davamız işte bu aşılmaz, geçit vermez, tarih boyu isyancıları saklayan uçurumlarla dolu tepelerdir... Evet, şimdi, bir eksik bilgimizi tamamlayalım, askerlerimiz Yemen çöllerinde öldü, derken, çöllerde değil bu katırların dahi çıkamadığı yolsuz dolambaçlı sivri tepelerde öldü...

Özdemir Paşa Aden'den içeri seferler düzenlemiş olsa da uçsuz bucaksız Habeşistan içlerinde yerlilere karşı hükümdarlık kuramadı ve zamanla anlaşma yoluna gidildi, hem de Osmanlı, Hüdeyde'den içeri, Sana'yı koruyan tepelerin ardına doğru yüzlerce kez aşmaya kalktıysa da Yemen'de dört yüz yıl isyancıları sindiremedi, Yemen'in sıradağlarını gezginler, maceraperestler bugün dahi aşamaz. I.Cihan harbine kadar dünyada hiçbir silahlı ordunun teknik gücü bu dağları aşacak yapıda değildi. Bugün yeni yeni helikopter ve uçaklarla ulaşılabilir. İsyancı "imamlar" uçsuz bucaksız tepelere kurduğu saraylarında yüzlerce yıl yaşadı.

Bir peyniri ikiye bölün, bu peynirin yüksekliği 800 m. olsun, büyük bir yarık ve yarıktan karşıya Yemen mimarisinin gücünü anlatan büyük bir köprü düşünün. Kurgu/macera filmlerinden beter. Ya da şunları okuyun, bu uçsuz bucaksız ve döne döne çıkılan, suyu yolu olmayan bu tepelerde insanlar değil katırlar dahi çıkamıyor, bu yüzden askerlerimiz katırların hem yorgunluktan hem susuzluktan çıldırıp kendilerini uçurumdan attığına şahit oluyor.

Yemen'in kurtlu, yosunlu suyunu süzdükten sonra dahi içmek imkansız. Dağlarında eşsiz bir yayla iklimi hakim. Ancak sahiller açık sauna.. Dağlar dik yamaçlı. Volkanik. Geçilmesi imkansız. Askerlerimiz bu dağlarda "isyancı takibinde" yüzyıllar boyu şehid düştü. Bu sıradağların yolsuz izsiz uçurumlarını bugün merak edip şehidlerimizin kemiklerini aramaya giden tek meraklı Türk çocuğu çıkmadı. İsyancılar her defasında askerlerimizin üstüne tepelerden aşağı kayalar yuvarlayarak öldürüyordu. Yani, meçhul yüzbinlerce şehidimiz çöl kumundan çok, parçalanmış cesedleri bu uçurumların diplerini doldurdu.

Bir nebze olsun fakru zarureti de anlatmak gerekir. Cihan harbinde toplarımız vardı ancak top mermileri büyük geliyordu. İki/üç haftalık mesafeden bir torna tezgahı bulunur. Toplarımız bir büyük odaya yığılır ve başına Anadolu'dan genç bir askerimiz koyulur. Aylar süren bir emekle, kuyumcu işi gibi ince, bu büyükçe toplar tornadan geçirilip yani yontulup toplarımıza göre ufaltılıyordu.

Fakru zarurete bir misal daha. İngilizler taciz atışı yapıyor top mermileriyle. Top mermilerinin şarapnel parçaları hurda pazarında askerlerimiz için cep harçlığı oluyor. Bu yüzden askerlerimiz İngilizler biraz daha top atsın diye karşı taciz atışı yapıyor ve İngilizler bu tacize cevap verince askerlerimiz düşen top parçalarını topluyor.

Musonvari yağmurlar bir anda gök boşalır gibi yağıyor ve hiçbir gölet, su birinkintisi, sel oluşturmadan, toprak anında yağmuru emip, birkaç dakika sonra hiç yağmur yağmamış gibi kupkuru halini alıyor...

İsyancı imamları bastıramayacağını anlayan Osmanlı, son yıllarda İmamlar'ı maaşa, hatta servete bağladı. Tüm Yemen vilayetinden aldığımız vergileri yine isyancılara maaş diye vermeye başladık. Dört yüz yıl sürecinde bir hesap yapılırsa, Yemen'den hazineye tek kuruş girmediği anlaşılır.

(Yemen'den çekildikten yirmi yıl sonra dahi bir Yemenli köy reisinin, artık yerinde yeller esen Osmanlı'nın kendisidir diye Türk elçiliğine gidip vergisini teslim etmesi, bizim için gözyaşartıcı bir hadisedir.)

Yemen'de imamlar Hz.Peygamberin soyundan geldiğini söyler. İmam ailesini bir krallık gibi seyidler denilen bu soydan gelenler yönetir. Seyyidlerin mezhep adı: Zeydi... Yemen'i zeydiler yönetir. Zeydilik dört hak mezhebi tanır ve Zeydiliği bu dört mezhebin tacı/kubbesi gibi görür.

Yemen'in Mekke'yle tarih öncesinden kalma bir ticari merkez olma kavgası vardır. Hatta İslam'ın ilk günlerinde insanlar Kabe'ye gitmesin diye Kabe'nin tıpkısı Yemen'de yapıldı ve bu yapı "sahte Kabe" ünvanıyla tarihe geçti.

Zeydiliğin bildiğimiz müslümanlıktan farkı yok, ancak, tarih içinde şahit olduğumuz Emevi, Abbasi, Endülüs, Osmanlı müslüman uygarlığıyla kıyas yaptığımızda, Zeydilik, aynı dini hükümleri iptidai, sert, hatta vahşi sayılabilecek şekilde uygular.

Abbasi, Osmanlı, Endülüs uygarlığında aynı dini hükmün estetize edilmiş ya da simgeleştirilmiş ya da zaman içinde yumuşatılmış şeklini Yemen'de vahşi bir ilkellik içinde görürüz.

Bir nevi gaddarca diyebileceğimiz el kesme, kafa kesme ve bunların halka açık teşhir uygulamaları İstanbul çocuğu ve Osmanlı askeri evladlarımızı fazlasıyla sarsmıştır.

Mesela şu sahneyi izleyelim: "Cellat ani hareketlerle bıçağını tam bilek boğumundan evvela elin iç tarafına sonra dış tarafına kuvvetle sürttü. Bilek damarlarından kırmızı kan fışkırdı. Cellat ayniyle bir kasabın kesilmiş koyun ayağını bacaktan ayırışı gibi kesik eli aşağı doğru büktü. Bu anda mafsal kemiklerinin ayrılmasından hasıl olan çıtırtı ile birlikte mahkumun feryadı başladı. Cellat bıçağı yukarı kaldırarak vurmayarak, tıpkı koyun bacağını budundan ayıran kasap gibi, yani, bıçağı etlere sürtmek yoluyla eli kesiyor. Seyircileri heyecana düşüren nokta, kol damarlarından fışkıran kan oldu. Cellat süratli çalışıyordu. Bilekte kalmış et parçalarını da bir bıçakta keserek eli koldan ayırınca mahkumu biraz geriye sürükledi. Eli kolu kaynar çömleğe batırıp çıkardı. Bu sırada mahkum vahşi bir hayvan hücumuna uğramış gibi derin ve korkunç sayhalarla bağırmakta idi..."

Hırsızlıktan mahkumun el kesilmesini anlatan bu sahneyi yumuşatan tek iyilik, bir gece önceden, mahkumun pazu kısmından tampon yapılarak ele kan gitmesi önleniyor, yani elin beyazlaşıp uyuşması sağlanıyor, acıyı bir nebze dindirmek için...

Yine halka açık yani bir teşhir uygulaması, kelle kesimi, şüphesiz çok hoş olmayan detayları buraya alamayacağım... "Mahkûm edilmiş katilin kellesi kütüğe yatırıldı. Cellat mahkumun sol tarafında yer aldı. Cellat gerilerek var kuvvetiyle salladığı palayı adamın tam boynu ortasına indirdi. Mahkumun önündeki kütük kızıl kana boyanmış, kanlar yakınımıza kadar sıçramıştı. Cesetten ayrı yere yuvarlanmış uzun saçlı kafanın hala açık duran gözlerini görünce başımı çevirdim. Benim gibi kaçışan kalabalıkla birlikte yürüdüm.."

Ve Yemen'de Yahudilerin maruz kaldığı yaşam şartları akıl alır gibi değildir ve bu bahis çok uzun bir mevzuudur.

Osmanlı'da Yahudilere ikinci sınıf muamele yine bir dini hükümdür, ancak uygulaması çok farklıdır. Osmanlı'da ikinci sınıf uygulama, simgesel, şekli bir ayrımcılık, yani sözde bir uygulamadır. Sözde kelimesiyle ne anlatmak istediğim Yemen diyarlarında Yahudilerin maruz kaldığı muameleleri iyi anladığımızda ortaya çıkar. Diyelim Yemen'de her müslüman önünden geçen Yahudiye aleni hakaret, ya da yerdeki hayvan, insan pisliklerini kaldırtma, ya da istediğini yaptırma haklarına sahipti. Yemen'deki asker ve komutanlarımız İstanbul'da Yahudilerle birlikte yaşamışlar ve Yemen'de Yahudilerin maruz kaldığı ikinci sınıf uygulamaları görünce akılları başlarından gitmiştir.

Şunları iyi bilelim. Yemen'den Yahudiler 1950'li yılların başında İsrail'e getirildi. Tüm doğu topraklarından getirilen Yahudilerin genel ismi: Sefaradlar idi. Batı topraklarından gelen okumuş, bilgili Yahudilerin genel isim: Eşkanazlar idi.

İsrail'i oluşturan bu iki tür Yahudi bugün İsrail politikalarını ve İsrail'deki siyasi zihniyetin şekillenmesini de bize anlatır. Mesela Eşkanazlar gelir gelmez İsrail'in hukuki, sosyal yapısını, inşaasını, kooperatiflerini hayata geçirmeye başlamış ve İşçi Partisi gibi siyasi sosyal örgütlerde başrol oynamış ve bugünkü İsrail'in temellerini de Eşkanazlar atmıştır.

Ancak, mesela, Sefaradlar'ın İsrail'e ilk uyum problemi tek evlilik yasasına uyum zorluğudur. Ayrıca Sefaradlar dini tarikatlara meyilliydi ve bugün bütün fanatik İsrail kültürünü ve partilerini ve uygulamalarını Sefaradlar'ın çocukları oluşturur.

1990'lı yıllardan sonra Şaron benzeri ezik, aşağılanmış doğulu Yahudilerin çocukları İsrail siyasetine hakim olmuş, Eşkanaz siyaseti yerini tamamen gaddar, fanatik, militan Sefarad çocuklarına bırakmıştır.

Yemen ve benzeri yerlerden gelen aşağılanmış, haddinden fazla ezik kültürle yetişmiş bu fanatik, tarikatçı Yahudiler bugün dünyanın başına bela olmuştur. Bu ezik çocuklar Eşkanazlar gibi hemen kooperatiflere, sosyal kurumlara değil, tarikatlara/dine sarıldı. Ve Şaron benzeri yetiştirdikleri evlatlar, fazlasıyla sert, cinnetsi bir faşizm uygulamasıyla dünyayı ayağa kaldırdı. Yani, İsrail'e akın eden Sefarad kültürü yüzyılların aşağılanmış ezikliğiyle bir nükleer gibi patlayıverdi, tavizsiz misilleme uygulamaları, katliamlar, işte bu ezik, aşağılanmış Sefarad tarihinin kültürüdür.

Mesela Yemen'de en şerefsiz suçların başında bir Yahudiyi öldürmek gelir. Yani, "Yahudi nedir ki onu dahi öldürüyorsun". Bu suç alçaklığın daniskasıdır. Bu şerefsiz durum bize Yahudilerin öldürülmeye dahi değerde bulunmadığı bir derin kültürü anlatır.

Aynı dini hükümlerin farklı uygulamalarıyla oluşmuş iki ayrı kültürü biraz daha derinden anlatabilmeliyiz. Mesela Osmanlı sultanları da çocuk yaşta, 2,3 yaşlarında, 8,9 yaşlarında kızlarla evlenirdi. Bu evlilikler şüphesiz sembolikti ve simgesel anlam taşırdı yani alıp yatağa sokmazdı. Osmanlı'nın köy, ya da uzak yerlerinde dokuz yaşında evlilikler bulunabilir, olmuştur da, ancak şehirde asla kabul görmedi. İşte İstanbul hayatı yaşamış askerlerimiz Yemen'e gittiklerinde orada hergün 9 yaşında kızların düğünlerine

şahit olma
Bir baş
linde kabu
ön kabuğu
sünnet bir
işlemi batı
selle dünya
Eski te
nadir olara
muşuzdur.
hemen tür
üstünde bi
sıl olsa ilk
Peki, d
mize ne g
hala kullar
adacıkları
var ve her
Tuz ora
nıyla şöhret
zi olmasını
mının morö
Yemen
Yemen için
deyim yanl
demiri erite
da Hicaz ç
söylendi. Y
nemiyle me
ağır nemde
den eşyala
çok yüksek
zenginleri.
Yemen'i
bir ot'tan ge
çiçeği gibi
günlük bir t
herkes günl
beder. Yeme
malihülya d
ı uykulu hal
Yemen'd
lerinde ne ç
bu yüzden,
kuru dezant
kazıyıp alıp
lanır ya da
mış su ile yı
lar. En önem
lerini öğreni
lardı. Şu sat
düşürüyordu
yatak. Vücu
maz, uyku k
"Vantilatö
mıştı. Aden
taraftan üst
tan sızan ter
Ayrıca ya
sözeder ve y

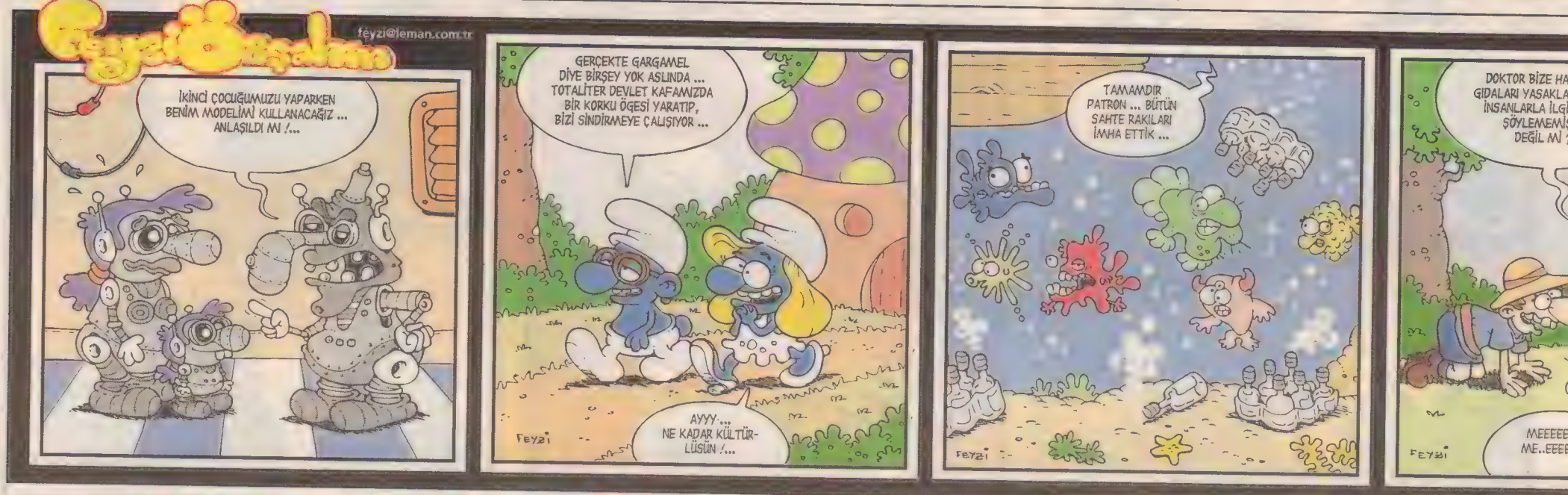

Böyle Zamanlarda Ölmeyi Hiç Sevmiyorum

İnsan ülkesiz kalınca ne yapar?

Sözgelimi ben günlerdir aylar önce yazdığı şiirlerini, yazılarını bir arkadaşına okuması için bırakan, ama sonra geri alamayan birini düşünüyorum. Öldükten hemen sonra belleği temizlenmiş, sağlıklı, umut dolu ve yazılarını bulmuş olarak gözlerini açmak istiyor dünyaya...

Biliyorum kimse ölmek, kimse o karanlık uyku için intihar etmek istemez. Olsa olsa algılarını ve belleğini temizlemek, içini arındırmak, unutmak için intihar eder insan. Gözlerini açtığında dünyayı bambaşka gözlerle görmek için intihar eder.

Son kez ayakları kanlı bir kurt üzerinden geçer çocukluğunun düş sokaklarından... Henüz yaşamadığı ve hep ertelediği düş sokaklarına geri dönerken anlar öleceğini... Anlar, ayakları kanlı bir kurt üzerinden geçip ileriye, uzaklara bir yerlere giderken...

Belki sayıklar, belki sayıklamaz...

Hasta bir toplum bu; başıbozuk bir çamur fırtınası, kirli bir su gibi atıyor insanı tutunduğu yerlerden...

Hem kıyılar sahipli, hem zaman düşmanın elinde...

Kıyılar sahipli, zaman düşmanın elinde olduğu için insan nerede hata yaptığını bile anlayamıyor...

Eksiliyor, eksiliyor, ama bir türlü çıkamıyor o soğuk kalbinden dışarı... Göz göze gelmeye çalışıyor hayatla... Dünyanın ardındaki bekleyen Tanrının kendisini gördüğünü sanıyor.

Oysa bu aldanış, uçsuz bucaksız ve hiç bitmeyecek sandığı gençliğine mal olur... Sonra kalan yıllarına...

Oysa kimseyi görmez dünyanın ardında bekleyen Tanrı...

Ey, bir kelime için hayatını yakanlar... Anılarını dupduru bir suda arındırmak için intihar edenler... Kimseyi görmez Tanrı...

Şimdi anılar birbirine kapı aralıyor, anılar birbirine karışıyor.

Sözgelimi ben, büyüklerinin, **orospu mu olacaksın,** diyerek tiyatro oyuncusu olmasını engelledikleri anneannemi düşünüyorum günlerdir.

Anneannem kıyıların zamanın düşmanın elinde olduğunu artık seziyor, seziyor ama söyleyemiyor.

Tanrı'nın artık kendisini görmediğini seziyor, ama asla söyleyemiyor.

Güçlü sahipleri olan bir Tanrıya kırıldığı kadar, oyuncu olmasını engelledikleri büyüklerine bile kızmadığını seziyor, ama söyleyemiyor...

Şimdi mutfakta bulaşık yıkıyor ve sonuna kadar açtığı radyodaki şarkıcıyla birlikte söylüyor:

Bir ilkbahar sabahı güneşle uyandın mı hiç / Çılgın gibi koşarak kırlara uzandın mı hiç...

Hep çılgın insanlara imrendi anneannem... Ama hiç çılgın olamadı... En büyük çılgınlığı ev işlerinden yılıp, **benim de bir hayatım var,** diyerek, evden çıkıp iskelenin en ucundaki banka oturup bir sigara yakıp gökyüzünü ve denizi isyan dolu gözlerle uzun uzun seyretmek oldu. Ve içinde biriktirdiği bütün tutkuları, bütün bastırdığı gizli duygularını aceleyle ve acemice tekrarladı gökyüzüne ve denize...

Tanrının ruhu ve duyguları saydığı gökyüzüne ve denize...

Tıpkı içindeki karmaşa ve duygu yoğunluğundan yorgun düştükleri ve belki de çok yaşamayacaklarını düşünüp bu yüzden hep geç kaldıklarından korktukları için şiirlerini derinleştirmeyip yüreklerine geldiği gibi telaşla yazan ve bu yazdıklarının bir mucize gibi bir anda anlaşılıp kalpten kalbe dolaşacağını umut eden ve hep bu dünyanın misafiri kalacak olan kimi gençler gibi...

Sonra yine karşılıksız bir aşkla ve yine duygularını istediği gibi anlatamadığı için bir suçlu gibi ezik eve dönerdi anneannem.

Yemek yapmaya, bulaşığa, televizyona, sokağa bakmaya...

Sırf bir şey demek olmak için, **çocuklar yarın hava soğuk olacakmış, sıkı giyinin olmaz mı,** demeye...

İçindeki ateşi herkeslerden gizleyerek... Canını bile vermeye hazır olduğu insanların arasında bir yabancı, bir kimsesiz, bir meçhul gibi yaşamayı sürdürerek...

Ömrüm bu bahtsız kadınlar kabilesinin arasında geçti... Bahtsız ve Tanrı'nın kendilerini gördüklerine inandıkları için hayatlarını yakan insanların arasında...

Kimi öldü, kimisi tutku dolu kalplerine yenik ve gözleri boşluğa takılı yaşayıp gidiyor...

Ama ölseler de, yenilip kaybetseler de Ahlak ve toplum kuralları denen o kara örtünün aldına gizlenip hırpalamaya ve öldürmeye devam ettiler bu insanları...

Niyetleri bu insan türünü tamamen yeryüzünden kaldırmaktı...

Ölen bir insanın bir kez daha öldürüldüğünü, yenilmiş ve kaybetmiş bir insanın durmaksızın ve inatla aşağılandığını hep bu dünyada gördüm ben...

İnanmak istemedim bu yüzden Tanrı'nın bizi gördüğüne...

İnanmak istemedim hiç gökyüzünün ve denizin Tanrı'nın ruhu ve duyguları olduğuna.

Belki de bu yüzden kalbim yenik insanların ve yitirilmiş hayatların tapınağı oldu.

Çocuksu sırlar, karşılıksız aşklar, son defterler, gül kadınlar, sahibini kaybetmiş mektuplar, mendillerindeki gözyaşı izleri hep bir intiharla arındırılmak istenen anılar, saklı zehiri öldürmeyip süründüren yüzükler, bir türlü derin soluk aldırmayan kolyeler, içtenlikle yaralı ve artık kimselerin dinlemediği şarkılar...

Aşkın kanatları kadar mavi olduğu için komik bir hayalet kadar değer verilmeyen sararmış fotoğraflar...

Bende kim bilir kaç ömür gördüler ki giderken hepsini bana bıraktılar.. Kalbime.. O yenik insanlar ve yitirilmiş hayatlar tapınağına.

AKSOY

* **Urfa.** 9 Nisan Cumartesi günü saat 15:00 - 18:00 arası **AKM Kitabevi**'ndeyim Adres: Sarayönü İşmerkezi No: 20 Urfa. * **Mardin.** 10 Nisan Pazar

aktaydı.
verelim, sünnet. Bizde sünnet, halkın di-
yle "ucundan azucuk" kesilir, yani, pipinin
bir halka et kesip alınır. Ancak Yemen'de
buğu toptan yırtıp çıkarma işi. Bu soyma
ıllar boyu dikkatini çekmiş onlarca belge-
inneti tartışmıştır.
rinden "dağlama" da buna bir örnek. Çok
ırılmış demir bastırılmasını duymuş, oku-
ygın bir uygulama değil. Oysa Yemen'de
"dağlamayla" yapılır. Her normal insanın
izi görülür. Bedenin neresinde sıkıntı ha-
kızdırılmış demiri yara üstüne bastırmak!..
men'i bekledikten sonra Yemen'den ülke-
yelim "Şap'a oturmak" deyimini. Bugün
turmanın anlamı nedir? Kızıldeniz'in tuz
azen su üstünde bazen gizli tuz adacıkları
tutmak zorunda, yoksa "şap"a oturur.
oluşu, mercan kayalıkları ve ilginç balıkla-
ldeniz'in dünya çapında bir turizm merke-
ak, Kızıldeniz'in en meşhur tarafı günbatı-
arla manzarayı şahaneleştirmesi.
nizde yaygın bir yanlışı da tashih edelim.
demiri eriten sıcaklığı" çok konuşulur. Bu
diğimiz Şam'dan Mekke'ye giden yol için
sözedilebilir ve Hicaz demiryolu inşaatın-
erittiği, büktüğü, bozduğu çokca yazıldı,
nir erimez. Çünkü Yemen sıcağından çok
ranı yüzde doksan/doksanbeş. Demir, bu
mirden kapı, kilit, menteşeler ya da demir-
için kullanılmaz. Bu yüzden halk sahilden
yayla" havasında yaşamayı sever, tabii ki

ta bir yemen kültürü/kimliği "gat" denilen
çiğner. Gat, içimi çok yaygın. Bir nevi nar
çiçeği taze ve günlük kullanılır. Yani "gat"
ntan el arabalarıyla gat sokaklara girer, o an
arik eder, ertesi güne kalırsa özelliğini kay-
a gat çiğnenerek mayhoşluk/esriklik ya da
tefekkür haline dalınır ve dalış o dalış, ya-
bitirilir, belki, hayatta böyle tüketilir.
kuyulardan çıkartılır, eskinin Anadolu köy-
varsa Yemen'de de o kadar kuyu vardır,
sokaklarında kanalizasyon yoktu. Ancak
nda başarılılar, yani, kapılardan dışkıları
e asitfinik dökerler. Su, ya havuzlarda top-
n olan "kırba"larda saklanır. Eğer ısıtılma-
ücudunuz "issilik" denen kabarcıklarla do-
uma zorluğudur, askerlerimiz Yemen adet-
korunmak için bir çuval içine girip uyur-
n: "Uykusuzluk, iştahsızlık hepimizi halsiz
ça fırından taze çıkmış pide hissini veren
rintibak edinceye kadar uyumak kabil ol-
e döne sabahı bulurduk!"..
na çare olsun diye asma yelpazeler yapıl-
ak yerlerde yemek yiyiş de bir mesele. Bir
, diğer taraftan Bağdat testisi gibi vücut-
Yemeğe istek kalmaz!"..
ysilerini hiç çıkartmadan yaşayanlardan
inde, Araplar'ın meşhur yağlı etli pilavını

aynı kaptan elle yiyip sonra su olmadığı için ellerini saçlarında temizlediği gibi ayrıntılara da girer.

Şimdi gelelim en yaygın tarihi bilgi yanlışımıza, Yemen'de asırlar boyu Anadolu çocuklarını nasıl şehid verdik. Askerlerimizin çoğunluğunu hastalıktan kaybettik, kolera, veba ve dizanteri. Ama en çok dizanteriden..

Dizanteri mikroplu bulaşık sudan kapılan hastalık. Yemen'de su yok, kuyulardan çıkartılır, temiz, berrak su tarihi boyu olmadı. Yemen'de bu yüzden kimse su içmez. Ya yemekler içinde ya da çay gibi kaynatılarak içilir ve bu bir Yemen kültürü.

Ancak askerlerimizin hepsi Anadolu çocukları. Anadolu'nun kaynak ve pınarlarından kana kana su içme alışkanlığından ne kadar tenbih edilirse edilsin kurtulamazlar. Bir pınara çeşmeye dayanır gibi kana kana suyu avuçlayarak içmek askerlerimiz için bir felaket olmuştur. Anadolu'nun suları dereleri içinde büyüyen Türk askerlerini kana kana su içme alışkanlığından alıkoymak mümkün olmadı. Ve onbinlerce askerimiz "dizanteriden" şehit oldu...

Osmanlı Yemen'de ne arıyordu? Anadolu halkı evlatlarını kaybetmekten bıkmış ve bir Sivas türküsü: "Yemen senin neyine?" demeye başlamıştı. Bugün bizlerin Amerika'ya Irak Senin Neyine dediğimiz gibi...

Osmanlı bir teneke gaz getirmediği halde bizden sonra bölgeyi işgal edenler Osmanlı sömürgeciydi propagandasını işlediler. Bu saçma sapan fikirleri yaymak batılı işgalcilerin işine geldi. Şimdi soralım, Osmanlı sömürgeci miydi? Bakalım. Osmanlı Yemen'de ve oralarda önce Portekiz, sonra Hollanda, İspanyol, İngiliz ve Fransızlar'ın dünya hakimiyetleri ve emperyalizmlerine karşı duruyordu.

Bakın kardeşlerim. Mısır hariç bu toprakların kendi kendine yetecek ekonomileri yoktu. Bu topraklar kervan yollarının çalışmasıyla hareketleniyor ve doğudan batıya akan ve onlarca şehri çarşılaştıran Orta-Doğu merkezindeydi. Yani bu ülkeler ürettikleriyle değil tarih boyu topraklarından geçiş yapan ticaretin, yani ipek yolunun gücüyle ayakta durabilmişlerdir. İşte bu yolun güvenliği Osmanlı'nındı. Bu "güvenlik" hattı batılı işgalcilerin eline geçtikten sonra bu ülkeler tarihlerinin en yoksul çaresiz yüzyılını yaşamaya başladılar.

Başka şeylere de bakalım. Mesela Afrika'nın onlarca ülkesi tarih öncesinden beri vahşi tabiatın ortasında kendilerine yeten bir ekonomiyle yaşıyorlardı. Balta girmemiş ormanlar yüz milyonlarca insana tarih boyu yetmişti ve havadan, sudan, ormandan el bebek gül bebek yaşayıp gidiyorlardı. Afrika'da sömürgecilik kuran batılılar burayı darmadağınık yaptı. Madenlerini çaldı, misyonerlerini saldı. Onlarca ülkeyi birbirine düşman yaptı ve tarihte eşi benzeri görülmemiş iç savaşları başlattı.

En önemlisi Afrika'da dört yüz yıl sömürgecilik yapan batılı koloniler ırk olarak hiç karışmadan milli bağımsızlık savaşları başlayınca pılını pırtısını toplayıp geri döndüler. Nerdeyse tek bir batılı tek bir zenciyle evlenip karışmadı. Tam dört yüz yıl soylu/efendi bir sınıf gibi elinde kırbaç kabileleri madenlerde çalıştırıp durdu. Ne kültür ne din ne ekmek olarak Afrika'ya karışmadı, sadece, topladı, yığdı, istifledi ve ülkesine taşıdı...

Oysa Osmanlı'nın hakimiyet alanı müslümandı ve Osmanlı tüm bu toprakların halklarıyla hızla karışıyordu. Araplar Osmanlı için necip/kutsal milletti ve her yıl Mekke'ye develer sürüsüyle hediyeler taşıyordu. Ama en önemlisi Mekke'nin korunması "kutsal emanet"ti. Arap ve Türk ayrımı yoktu, çünkü, "üstün ırk", "soylu/efendi" kültürü yani bir üst sınıf kimliği hiç olmadı. Türkler Araplar'la o denli yoğun karıştı ki dünya üzerinde hiçbir millet bu kadar iç içe girmemiştir. Onlar bizimle tanışıp biraz beyazlaştıkça biz biraz esmerleştik. Dinimiz, kültürümüz, alışkanlıklarımız aynıydı.

Devamı 10. Sayfada

Kıstık Lebdlebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

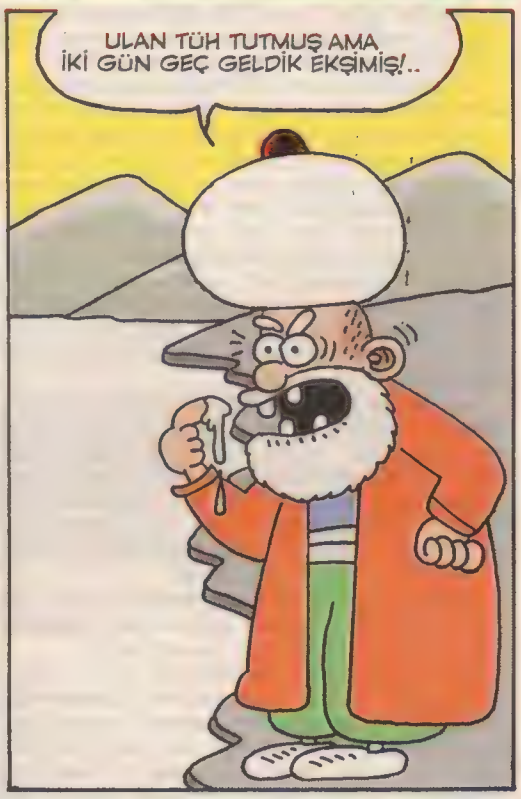

um, hiç ülkem olmadı benim. Olmayacak da. Zare hiç inanmadım. Hayatlara inandım hep. Hayatnden koştum. Hayatları yazdım. Hayatlar yaraladı attı. Hayatlar direnme gücü verdi bana.
lbim yenilmiş insanlar ve yitirilmiş hayatlar tapına- için bir sürü insan peşimde. Kıyıların ve zamanın oldukları halde peşimde. Kalbimi yağmalamak ve ri bir kaç bölümlük dizi yapmak istiyorlar. **Söz, dam almayız,** diyorlar.
dar güçlü oldukları halde benden yine de korkuyoralarına örnek olmamdan, kalbimdekileri paylaşve benliğimden çıkıp, yaşayan ve hisseden ruhlar- çoğalmamdan korkuyorlar...
benzeyen başkalarıyla birleştiğimde kendimi daha leceğimden ve bunun benim inancımı daha da arlan korkuyorlar...
unlar. Bu iyi.
artık kalbimde iki yüzlü ve yanaşma ruhlu bir meremiyorum.
n, zamanın ve Tanrının sahipleriyle savaşmayanın tine hiç inanmıyorum.
kelime için hayatını yakan yenik şairlerin, **orospu** diyerek oyuncu olması engellenen anneannem gianısı var kalbimde...
zden çıkıyorum kalbimden. Ve sizinle paylaşıyokez bunları... Gelin kalplerimizdekini değiş tokuş

Bendeki bir anı, yaralı bir şarkı, bir sızı, sizi kendinizden gizleyen bir sırrın açıklanması olabilir...

Sizin kalbinizdeki sahibini arayan bir mektup, sararmış bir fotoğraf, bir gözyaşında beni benden gizleyen bir meçhulun izi olabilir...

Kabul mü?

Kabulse artık son sözümü söyleyebilirim: **Böyle zamanlarda ölmeyi hiç istemiyorum...**

Elime sahipsiz bir bıçak tutturmuşlar
bir de o korkunç gürültülerini
en çok da dinmez nefretlerini...
Kırılmış aynamda çaresizce
yüzümü ve yüzünü ararken
düştüğüm her boşlukta
elime tutuşturdukları o bıçağa
siz de sarılın istiyorum...
Birlikte bıçaklayalım istiyorum
öyle küçümsemişim ki kendimi
sizi sizden kurtarmak için her çırpınışımda
bir tek aynama kusuyorum o korkak öfkemi
canımı yakmak istiyorum bu yüzden
ruhumun çektikleri az geliyormuş gibi
ellerimi parçalıyorum duvarlarda
yüzümü dağıtıyorum aynalara...

cezmier@leman.com.tr

Orta Sayfadan Devam

ŞU YEMEN ELLERİ NE DE YAMANDIR

Ve imparatorluğu ortak yönetiyorduk, buna en güzel örnek Abdülhamit dönemidir. Osmanlı'nın aile olarak ırk olarak, kültür olarak din olarak karıştığı/katıldığı/eridiği bu Arap kültürü üzerinde "sömürge" olması, düşünülemez. Tam tersine, o günlerde petrol yoktu, kendine yetemeyen bu şehirleri, Basra'dan Cezayir'e kadar ticari yolları açık tutarak ve denizden karadan güvenliğini sağlayarak yüzlerce açık çarşı/pazar oluşturup bu ülkelerin bir şekilde karınlarının doyurması sağlandı.

Ve bağımsızlık savaşları 1950'li yıllarda hız kazanınca ilk bayrağı kaldıranlar Kuzey Afrika (Mağrip) ülkeleri oldu. Arap tarihi ve kültürü ve uygarlığı bu bağımsızlık savaşlarında çok etkili olmuştur, ancak, Osmanlı'nın o topraklarda bıraktığı yetişmiş aydın, bürokrasi gücünü ihmal edemeyiz. Suriye'yi, Mısır'ı ve Irak'ı kuran/inşa edenler Osmanlı'nın bürokrasisiydi. Ve hızla "devlet" geleneği edindiler.

Oysa Afrika'daki ülkeler bugün dahi devlet olamadı. Batılılar Afrika'yı yapayalnız, aç, yoksul, aids'le başbaşa bıraktı. Kuzey Afrika her zaman Afrika'nın birikim olarak önünde oldu. İngilizler bölgeye geldiğinde Osmanlı sömürgeydi propagandasını yerleştirdiler, ancak, bu propagandanın üstünden yüzyıl geçti, bugün Araplar İngiliz işgali ve sonra Amerika işgaliyle bir yüzyıl yaşadılar ve "sömürge"nin ne anlama geldiğini şimdi öğrendiler.

Osmanlı Arap topraklarında milyonlarca şehid verdi, bu şehidleri inandığı/bekçiliğini yaptığı "din" için verdi. Ve sonra "milli misak" sınırlarımıza çekildik. Ama bu dört yüz yıl hala türkülerimizde hala içimizde... Ve Osmanlı'ya karşı isyanı örgütleyenler Arap şehirleri ve aydınları olmadı, Osmanlı'ya karşı isyanı dünyadan habersiz/cahil "bedeviler" yaptı. O bedevilerin şehir, kültür, siyaset ve mimari ve mezhep düşünceleri bugün Suud'da yaşamaktadır, peygamberin dahi evini, sokağını yıkıp otel yapmışlardır.

Gençlerimiz şunu da bilsin, biz Araplar'a karşı kılıç çekmedik, Arap coğrafyasına göz koymuş İngilizler'e karşı savaştık ve o topraklarda Araplar'ın kendilerinden çok şehid verdik.

Ayrıca Osmanlı Arap ve dine öyle gönül verdi ki, dilimiz, kültürümüz "araplaştı".. Bu nasıl sömürgeci olmak ki sömürgemizin dili dilimizi ele geçirdi, Osmanlı aydınıyla sarayıyla halkıyla Arapça konuşmaya başladı. Bu saçmasapan laflar artık para etmiyor, Türk ve Arap aydınları artık bu batı propagandasına inanmıyor. Osmanlı topraklarında herkes Cezayir'den Pakistan'a, İran'a kadar bahçeden bahçeye atlar gibi develeri, hacıları, tüccarlarıyla ülkeden ülkeye rahatlıkla neşeyle yollara düşüp gidip geliyordu. Bugün aynı topraklarda sert milliyetçilikler, faşizme dönen mezhepler hep batının ideolojisiyle yerleştirildi ve kardeş ülkelerin hepsi birbirini boğazlamaya başladı. Osmanlı "dinin esiriydi", nasıl kendine "arap"ı esir etsin? Bu bir dünyaya nizam verme kavgasıydı ve Osmanlı çağlarına bakıp ve sonra İngiliz, Fransız, Amerikan sömürge/koloni çağlarına bakıp karar siz verin!..

Şimdi bizim kemiklerinin mezarlarının yerini dahi bilmediğimiz Yemen uçurumlarında yüzbinlerce Anadolu evlatlarımız... Onları arayıp bulamadık. Belgeselini, filmini çekemedik. Ama olsun. Derin bir sevgi kalbimizde. Yemen Anadolu'nun hamuruna çoktan karıştı. Anadolu'nun beli büküldü, çocukları kırıldı, ocakları dağıldı ve Anadolu isimsiz unutulmuş meçhul askerlerini hiç unutmadı. Yemen'i unutmayacağız. Biz Yemen'de sefalet içinde savaştık, yoklukla savaştık, açlıkla savaştık ve Yemen bize gün geldi cehennem oldu... O günün şartlarında mektup yazsan altı ayda gitmez Yemen uçurumlarında yüzbinlerce Anadolu çocuğunu bir an olsun unutmadık.

Yemen uçurumlarında parçalanmış kemikleriyle İstanbul'un Tekirdağ'ın Çorum'un Yozgat'ın Urfa'nın çocukları. Ateşten bir arabamız vardı bir zamanlar. Sınırlar tanımıyor, ülkeler tanımıyor, yokluk tanımıyor, ebediyyete doğru atılıyorduk. Belki dört yüz yıl, bir acı tecrübe. Belki dört yüz yıl içimizi kavuran bir manevi alevdi. Ama biz Yemen'de ölen askerlerin çocukları, bu kutsal hastalıktan hala kurtulamadık. Kardeşlerimiz için savaşmak. Kardeşlik için savaşmak. Belki binlerce felaket getirdi başımıza bu hastalık, ama bakın kalmadı dünyada "kardeşi" için cepheye koşan!..

Şimdi gelsem Yemen illerine yeniden. O eşsiz bir zafer gibi kemik parçalarını çöl kumunu eşeleyip toplayıp taşısam Ana vatan milli misakına yeniden. Tıpkı altından elmastan maden ocakları gibi. Yemen dağlarının uçurum dipleri... Kemikleri tarihimizin en kıymetli mücevherleri gibi, hala süslüyor ruhumuzu... İşte bu kemikler oldu Anadolu'nun annelerinin hüzünlü gerdanlığı... Yüzyıl önce dünya düştü.. Ve en çok biz öldük, yaralandık. Yemen'de nişanlılarını kaybetmiş ninelerimizden hala yaşayanlar var köylerimizde, hala ağulu türküler söyleyip paralayarak kendini..

Ama kardeşim Arap. Dört yüz yıl seni kürek mahkumu yapmadık. Elimizde kırbaçla madenlere sokmadık. Seni köle yaptırtmadık. Seni bu millet, peygamberin öz evladı kutsal emaneti bilip dört yüz yıl ilahi bir mutlulukla sarıldı! Tarihin en kuvvetli dengesiydi bu, Türk'ün Arap'a sarılması. Bu kutsal macunun terkibini yeniden bulacağız...

Yoksa işte, vurup vurup, yüzbinlerce insanını köpekler böcekler gibi öldürüp alıyorlar elinden petrolü. Dünya susuyor. Batı susuyor. Hepimiz batının hücumlarından delirmek üzereyiz. İçimizde yalnız Yemen uçurumlarında şehidlerimizin kemikleri huzur içinde. Yemen'de Konya'nın Diyarbakır'ın çocukları, ne çöller dolandı, ne dolambaçlı uçurumlara tırmandı, hiçbirinin derdi kahramanlık değildi. Çıldırmış emperyalistleri durdurmak için... Yüzyıl önce Çanakkale'den Kafkasya'ya Filistin'den Süveyş'ten Hicaz'dan Yemen'e kadar... bütün uçurumları kemiklerimizle doldurduk.

O uçurumlar şimdi ruhumuzun uçurumları. O uçurumların derinliği şimdi Anadolu'nun bitmeyen kederi, acısı. Bütün türkülerimizin alevi bu kederle bu acıyla yanıyor hala... Sen o afyonlu dumanını içine çekerken, Anadolu'nun çocukları topyekün bir kavgaya gidiyordu. İliklerine kadar köklerine kadar dünyayı soyup köleleştiren işte bu soykırımcı faşist efendilere karşı savaşıyordu!...

O şehidlerin bir evladı olarak bugün, gelsem yeniden Yemen illerine. Açsam çantasını baksam neyi var. Anadolu'nun Diyarbakır'ı İstanbul'u Giresun'u, yüzyıldır bu çantayı ne zaman açsa zırıl zırıl ağlıyor...

Yemen'de şehid düşmüş askerlerimizin çantasını ne zaman açsak, hüngür hüngür ağlıyoruz. Ne vardı o çantada!.. O çantada maden ocakları mı vardı, petrol mü vardı, servet mi vardı... Ne vardı o çantada!?. Bir çift kundura bir de fesi var!.. Bu bir çift kundurayla da İstiklal Savaşı'nı verdik...

ngenc@leman.com.tr

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

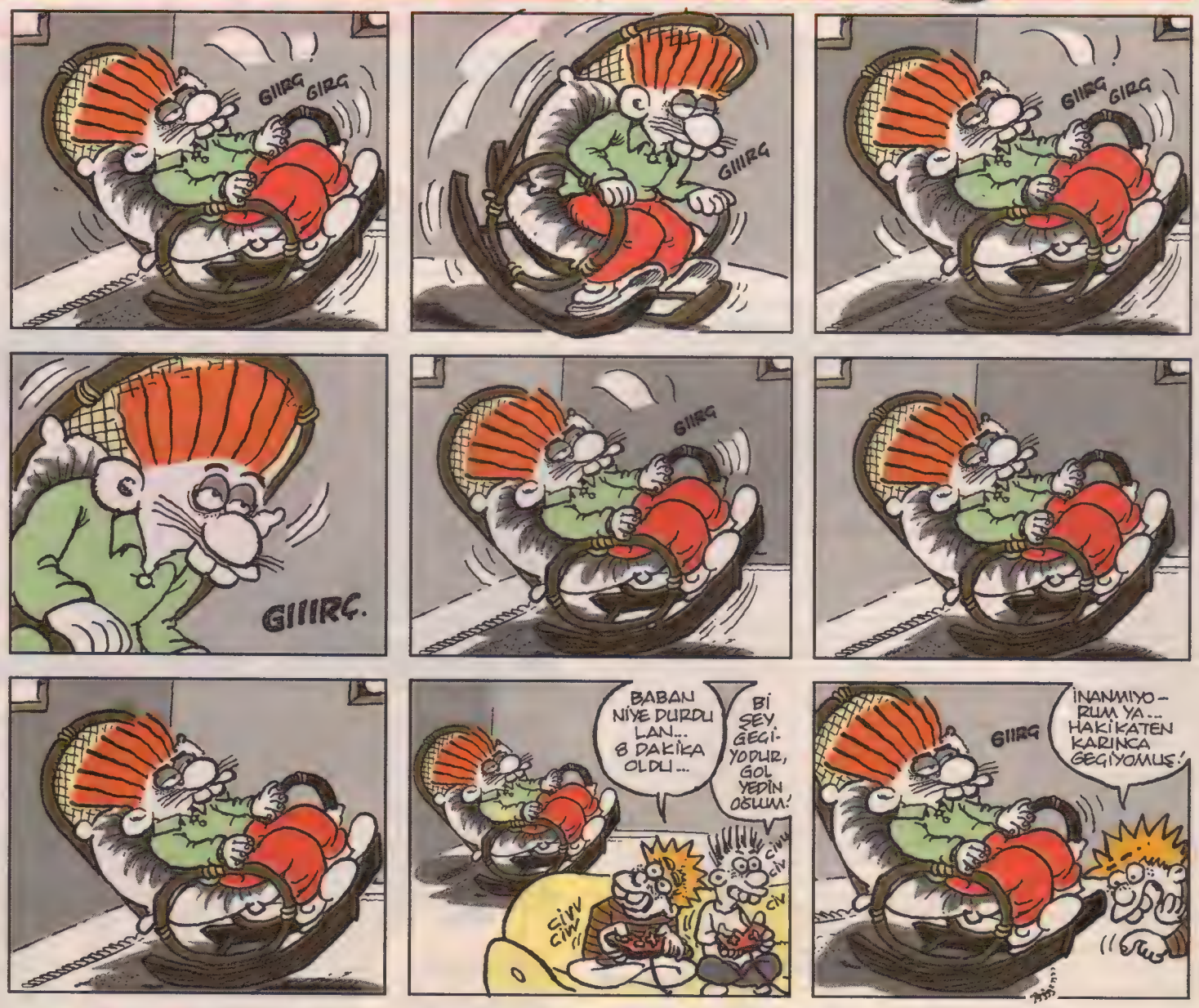

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

KULLANMAMA KILAVUZU

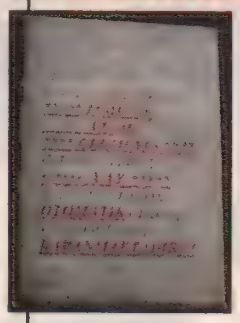

Güya düzenek kendi kendine iş görsün herkes rahat etsin diye kurulmuş fakat bu sefer de otomatik olarak çalışmasına müsaade etmiyorlar... Şu işe bak ki, bunun için kapıya bir nevi **kullanmama kılavuzu** asmışlar, bırak yani dokunma diye... Bir de bu kullanmama kılavuzunu öyle geniş açıklamışlar ki, az ilerde bir konsolosluk var onun kapısında bile bu şekilde vizeyle falan ilgili açıklama yok.. Adam apartmana vize başvuru formu gibi uyarı yazmış... İyiden iyiye uyarıyla yaşar hale geldik, bu dumur konseptinde bunu anladım ben... Ancak bu tuhaf uyarılar da evrensel değil, herşeyimiz gibi bize özgü... Hiçbirisini örneğin bir Portekiz insanı anlayamaz. Şunu okutsan mesela, Newton'un bulduğu bir fizik kuralı zanneder..

PAMUK PRENSES VE YEDİ KAPKAÇÇILAR

Ne zaman dolmuşta yalnız ve tek yolcu olsam şoförün anlatacağı yaman bir dumur kaçınılmaz olur... Bostancı-Taksim hattında birgün sarhoş bir şahıs ön koltuğa oturmuş, oturur oturmaz da uyuyakalmış... Uzun bir müddet sonra uyanınca **"nerdeyiz?.."** diye şoföre sormuş. Şoför **"Göztepe'deyiz... Sen nerde inicen?.."** demiş. Sarhoş celallenmiş, **"Ziverbey'de inicektim, geçtik benim durağı, niye daha önce uyandırmadın, üleeaayyynn!.."** diye köpürmeye, söylenmeye başlamış... Şoför de hem şaşkın, hem sinirli bir halde, **"Uyurkene söyledin mi bana şurda inecem diye terbiyesiz!.. Müneccim miyim ben!.. Önce ineceğin yeri söyle sonra zıbar yat!.. Sen biner binmez vurdun kafayı uyudun, naapıyım ben?."**

Ben de **"Abi adama karısı yapmaz bu kaprisi yaa..."** dedim, iyice gaza geldi, **"He valla he, sarhoşa dedim zaten, bundan sonra var ya sizi hep son durakta uyandırıcam, şerefim üstüne yemin ediyorum aha bak!.."** deyince ve tüm diğer suçsuz sarhoşları da yakınca bizim sarhoş uyanmış, bu bitik halinin sebebini söylemiş, pavyondan çıkarken kapkaççılar tarafından acayip bir halde soyuluşunu anlatmış.. Pavyondan çıkar çıkmaz piranha gibi üstüne saldıran kapkaççılar gafil avlayıp bunu birkaç saniye içinde bir güzel soymuşlar... **"Fakat anlayamadığım birşey var?."** demiş; **"Montun altında, kazağın içine giydiğim, düğmelenmiş gömlek cebimde bi elli milyon vardı, nasıl anladılar orda olduğunu, nasıl buldular iki saniye içinde?.. Kabarıklık desem, zayıfta bir insanım belli olmaz, aklım almıyor?.."** şeklinde acı acı yakınmış..

Demek ki atmaca gibi nasıl daldılarsa adamı cerrahi operasyondan geçirmişler ayak üstü... Dalağını böbreğini almadıklarına şükreder hale gelmiş...

YUSUF'UM KAYBETTİM KENAN İLİNDE YUSUF'UM BULUNDU KENAN BULUNMAZ

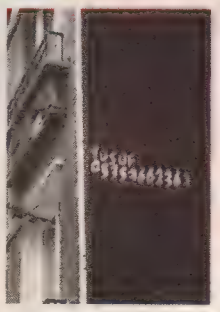

İstanbul'un kadim semti Feriköy ve civarı dumur açısından münbit bir bölgeymiş... Koca bir apartmanın bomboş, tertemiz ondulin kaplanmış yan cephesi... Sadece bir isim ve telefon numarası yazıyor.. Nedendir, niyedir, amaç nedir, bilinmez?.. Kartvizit niyetine desem, apartmanın yan cephesi verilmez ki insanlara. Kızlar için desem, SMS diye birşey var... Aslında cevap bi telefona bakar, arayıp sorabiliriz; **"Yusu bey, mevzu nedir abi, telefonunuzu binanın yan cephesinden aldım da bi arayıp hal hatır sorayım dedim.. Efendim ben meraklı bir dumur dos tuyum da, konu nedir onu da bir so rayım dedim..."**

DUMURUYORUM O HALDE VARIM

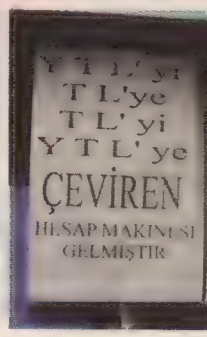

Hoppalaaa! YTL'yi TL'ye çeviren hesap makinası ne ya?.. Altı sıfır eklemek ve altı sıfır çıkarmak için bir hesap makinası yapıldığına hakikaten inanamıyorum yaa.. İyice kafayı yedirttiler bize yahu... Dumura uğraya uğraya makarna süzgecine döndü beynimiz... Aslında bunlar bir bi raksalar var ya direk atom mühendisiyim

ESNAFA SAYGI

Yine Feriköy'deyiz.. Bir ara sokaktan geçerken evlerden birinin penceresindek demir parmaklıkların ardından güçlükl okunan bir yazı dikkatimi çekiyor. Par maklıklara yaklaşıp bana çizdiğim mahal

DUMUR trafficleri

NEDENLİ SEVGİ

İstanbul seni sen olduğun için değil sevdiğim sende olğu (olduğu) için seviyorum...

Neyse ki neticede İstanbul'u seviyor ya buna da şükür, daha doğrusu sevgilisine şükürler olsun. İnşallah sevgilisi taşınmaz İstanbul'dan... Düşünüyorum da keşke herkesin bir sevgilisi olsa pırıl pırıl olur İstanbul, metro ağı genişler, trafik sorunu kalmaz...

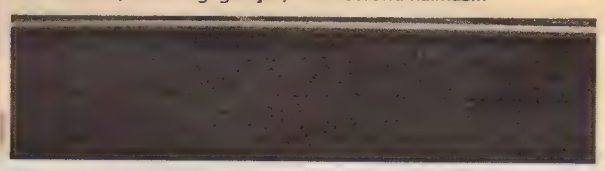

TAŞ YERİNDE AĞIRDIR

Hem park yapmayacaklar hem de taşları yerinden oynatmayacaklar... Abicim sen de çok şey istiyorsun ama... Taş üstünde taş bırakırlar mı bu park hengamesinde... Nitekim yerinden oynatma dediği taşlar tabii ki yerinde yoktu... Ne taşıydı bunlar merak da etmedim değil?.. Kayrak taşı mıydı, granit miydi, yoksa üstünde Eski Mısırca park yapma anlamına gelen hiyeroglifler olan küçük dikilitaş mıydı?.. **Bulunmaz şu dumura çare, Beynim oldu yine pare pare...**

Aksam

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ CEVAPLIYOR...

Sayın hocam, kaldığım evde duvarda delik var. Ama delik aşağıda değil, duvarın tepesinde. Delik aşağıda olmak lâzım değil mi? Delikten sankifarre çıkıyor, gukedip giriyor. Gukeden farre, farre midir? Değilse, delikten farre çıkmak lâzım gelmez mi?

Rumuz: Poflak

Cevap: Yavrucuğum, deliğin orda akrep var mı? Akrep varsa anlattığın şey fare değil kuştur. Olay guguklu saat olayı olabilir. Saat şu demek. İnsan ona bakar, vay yapar. Vayy altı olmuş, vayy bir olmuş, vayy on olmuş yapar. Hepsi vayy oluyor. Bazen olmuyor. Sistemi var. Guguklu saat ise kuşu ısırırsan diş acıyor. Kuş, kuş değil! Fareyi tek "r" ile yaz yavrum.

Gönül Adamı

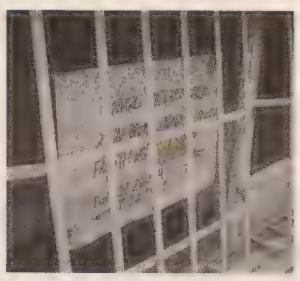

le ve esnaf karikatürlerini hatırlatan bu yazıyı okuyorum ve yüreğimi titreten hazin bir dumura uğruyorum;

"Sevgili dostlarım sağlık sorunlarım nedeniyle esnaflık faaliyetimi bitiriyorum... Remzi.." Remzi Abimizin ne iş yaptığını bilmesem de esnaflık faaliyetine son vermesine gerçekten üzüldüm. Hakikatli, saygın ve iyi bir usta olduğu üslubundan belli, kendisini buradan saygıyla selamlıyorum... Gönül Adamı yanındadır Remzi Usta...

ÇEKMESENE KARDEŞİM SENDROMU

Dumur dostları bu hafta dumur basın hayatımızda ilk kez **"Çekmesene kardeşim, çekmesene lan sendromu"** yaşadım... Şişli-Feriköy civarında tarihi güzel bir taş binanın altında açık deterjan ürünleri satan küçük bir dükkancık vardı. Camındaki bir takım kağıtlarda, **gerçek arap sabunu sadece burada, açık deterjan, açık çamaşır suyu bulunur,** falan yazıları asılıydı. En alttaki bir kağıtta ise **"Piano dersi verilir'** yazıyordu. Piano dersi verilir, yazan kağıdın üstüne zamanla deterjan ve çamaşır suyu döküldüğü için kağıt kabarmış, değişik renklere bürünmüş ve yazılar dağılmaya yüz tutmuştu. Herşey normal, zaten ben bu kompozisyona dumur gözüyle bakmamıştım. Eski cumbalı taş binayı altındaki dükkanla beraber arşivime kaydediyordum ki, işte şimdi ana dumur, daha doğrusu **dumur ana** geliyor; Deterjan dükkanından hışımla bir kadın çıktı, **"Niye çekiyorsun, niye, niyee?.."** diye üstüme yürümeye başladı. **"Tarihi ev, cumba, kâgir, kesme taş, sanat tarihi..."** izahları kadını durdurmaya yetmedi. Az kaldı kafama yiyecektim iki kiloluk arap sabununu... Kadın ısrarla **"Evi anladık dükkanı niye çektin peki?.. Niye kardeşim?.."** diyordu.. **"Bina, bütünlük, çevre, konsept..."** kelimeleri de durumu kurtarmadı... Galiba oralardan bolca medya mensubu gelmiş geçmiş ki kadın tecrübeliydi. Israrla, fevaran ederek gözünün önünde makinadaki resmi silmemi istiyordu. Ben de dükkanın resmini göstererek sildim. Fakat bir yandan dumura uğruyor, bir yandan da içimden gülüyordum. Sanki Laylalar'dan mankenle çıkan kaçamak adamlar gibi ne bu sinir yahu... Cümle alem medya kurdu olmuş...

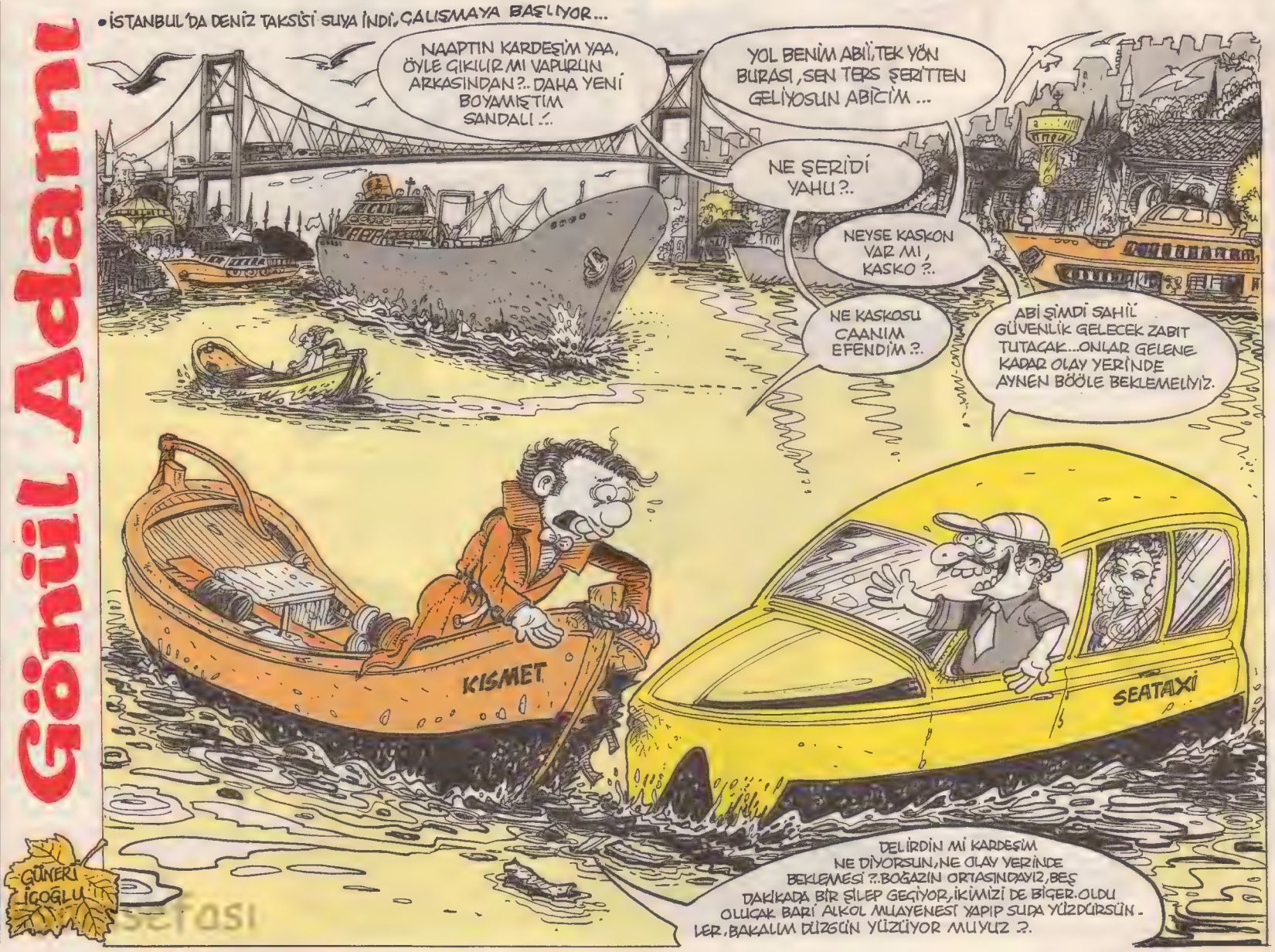

dumur@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME & KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

- Hepi börteyy tu yuuuu... Hepi börtööy tu yuu... Mutlu yıllar aslan parçasıı. Kaç oldu şimdi, onsekizi buldun mu? "Reşit oldun, elinden tutalım mektebe yazdıralım" diycem ama sen kimbilir kimlerle yemişindir o diplomayı, uhaha. Yapıyım mı yine de bi kıyak, nostalji hesabı, şööle gidip kralından bi cıvır salkımı kopartalım.

- Saol Ömür Dayı... Yaşgünüm filan diil ama yine de teşekkürler...

- Kapama lan hemen suratımıza. Bak ben senin sünnetinde çükünü tutmuş adamım, kirvenim yani. Kirve kirvenin canıdır. Düğün dernek olsun mektep olsun bunlar bizim vazifemiz. Yediğin yaladığın senin olsun ama canının çektiği, yaşının tutmadığı bi fantezin varsa çekinmeden söyle... Rus olur, Moldovalı olur, zencisi olur gelir buluruz Laleli'den çıkartırız. Hani sizin gibi kanımız kaynamıyosa da elimiz, dilimiz uzundur, oralara kadar uzanır yani, yılan gibi... Tıssss... Uhaha...

- İnanır mısın Ömür Dayı her konuşmamızda ben bir yaşıma daha giriyorum.

- Demek ha babam de babam parti verip yaşgünü kutlusun ha? Öyle her fırsatta pasta alıp mum üflüyosan işimiz iş senle be yeğenim. Kaç kişi kutluyosunuz? Kime yalatıyosun pastanın kremasını? Şişe çevirmece de dönüyo mu lan? Ulan tabi asıl elimizden tutulcak adam biziz bu devirde. Alooo! Sıkıl yeğenim, benim de yaşgünümü kutlıyalım mı? Kirve kirvenin canıdır lan... Alooo!

- Dün gece mavi bir Reno Twingo'nun içinden inip bizim balkonun önünde yan flüt çaldın ya hani... Ya, hani benim yediğim cips kutusunun içinden dökülen pringılslar havada frezya çiçekleri gibi dökülürken sen arabanın farını aynı ritm duygusuyla şey yapıyodun...

- Havale filan mı geçiriyorsun sen Bunalgül? Olmadı öyle bişey...

- Ya sendin ama düşümde sendin yani. Şimdi ben baktım rüya yorumları kitabına... marka olarak Twingo yok ama araba var; "murad" demekmiş o. Cipsi de patates olarak yorumladım, bereket anlamında yani. Frezya diil ama gül var; ona da duygusal yoğunluk desek, aşk gibi bişi. Ama yan flütü bulamadım, sence ne olabilir? Rüyada yan flüt görmenin karşılığı nasıl bişidir, hıı?

- Kaval.

- E süper dicem yani! Kavala bakıyorum şu an evet... "İtiraf etmek, virgül, bastırılmış hisler anlamında." Aaa ciddi ciddi senin benden sakladığın bişi mi var Sıkılhan? Alo? Bak eğer bana söylemeyip de o gizemli şatonun karanlık dehlizlerinde sakladığın bir takım açılımlar varsa bilmek benim de en doğal hakkım. Netice olarak benim kadın duyarlılığım bunu bilinç altıma itmiş ve düş şeklinde bana malûm olmuş olabilir, anlatabiliyo muyum? Burdan direkman senin duyarlılığına laf etmiyorum ama tabi sen de böyle fantastik düşler görüyosan itiraf edebilirsin...

- Epeydir konusu sen olan rüyalar görmüyorum Bunalgül.

- Görüyooosuun... Görüyosun fakat saklıyosun hayvan! Telefona pis pis solumandan belli oluyo beni rüyalarında nasıl gördüğün... O mavi Twingo'nun arka koltuğuna hiç bir zaman oturmıycam Sıkılhan efendi! Bundan sonra beni ancak rüyalarında görürsün. Rüyanda da görme yiğıvvvranç sapık; kavallı yılan, hayvanlarca kere hayvan karikatürü!

- Alo naaber Baboş, Hırgürkan ben. Baksana bana bi hoca, yarışma olayına girdim harbi harbi yardım etmen gerekiyo. Lazımsın ona göre.

- Bilgi yarışması mı basıcaksınız? Metin Uca racona ters bi soru mu sordu?

- Yok be hacı bizzat yarışmacıyım ben. Deli Furkan Abi'nin düzenlediği "Yancı" adlı Reaiti şov bu. Hani "Çırak" diye bi yarışma programı var ya o hesap. Deli Furkan yanına bi sağ kol alıcak ama çeşitli sınavlar yapıyo, anladın? Bi sürü aday var aradan sıyrılan kardeş "sağ kol" olucak direkman. "Baron Yardımcısı- Reis Muavini" kartvizitine kavuşucak yani. Iki gündür gasp, darp, müessir fiil gibi bi takım sınavlara girdik. Bu gün de herkese bi sokak dağıttı Furkan Abi. Araba park etmeye gelenleri yolucaz. En az para toplayan aday bu akşam hayallerine veda edicek, anladın?

- Elveda.

- Bi dur lan! Ters bi olaya karışmıyosun. Sen bi araba bulup Cihangir Kuzuluk Sokağa gel, dümenden dövüp ellimilyonunu alıcam, sonra geri veririm bak. Harbi diil rol yani, kameralara oynamak gibi bişey. Ben Baron Yardımcısı olıyım sana da bakarım, anladın... Alo... Kapadın mı gene şerefsiz yavuşak! Tamam lan, seninle çalışmak istemiyorum Sıkılhan! Seninle çalışmak isteyeni zitsinler Sıkılhan, hah işte aynen bööle. Baron şeysi olunca görücen kafekravn arası bile vermeden aralıksız zççam suratına.

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

Erhan Candan

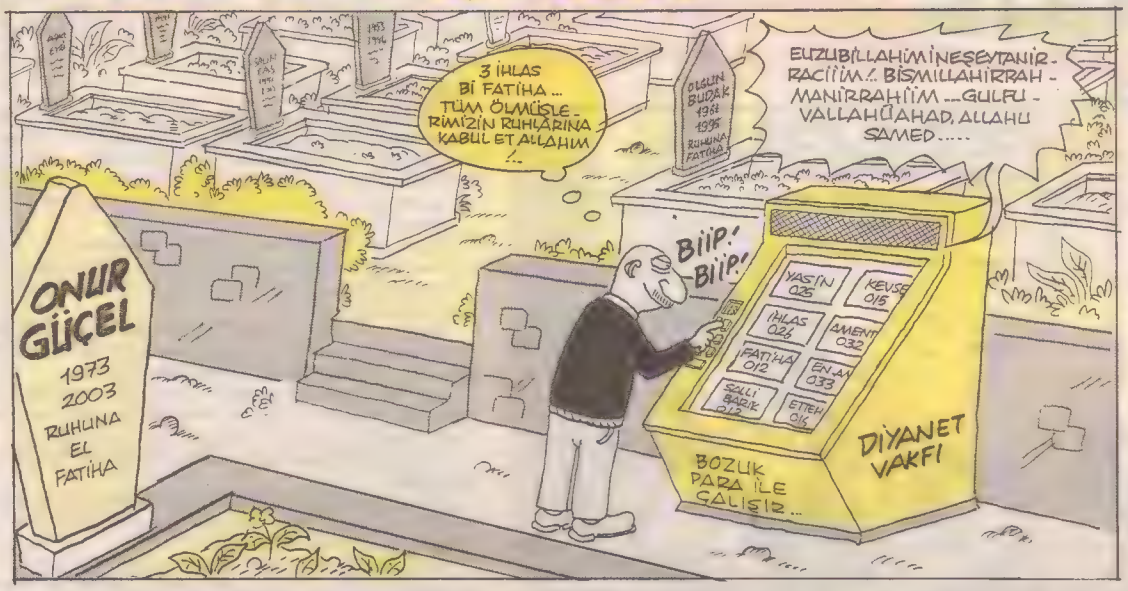

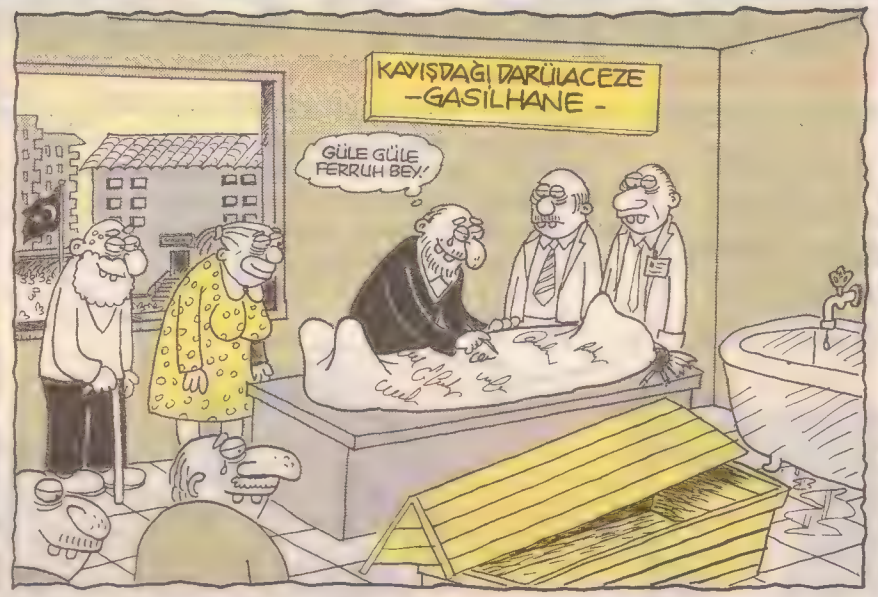

DERMASAYIN

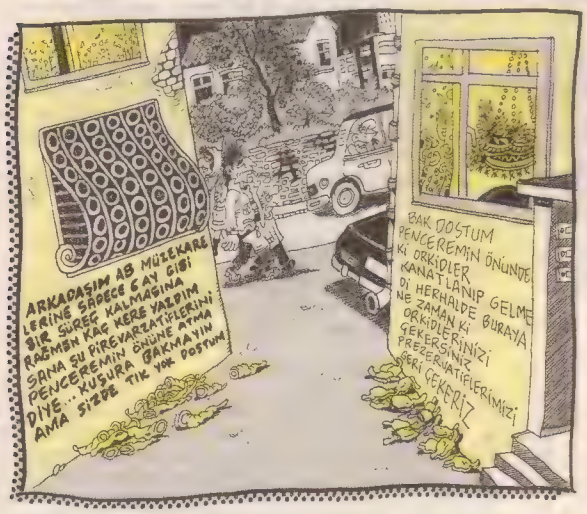

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZHANGÜLÜ

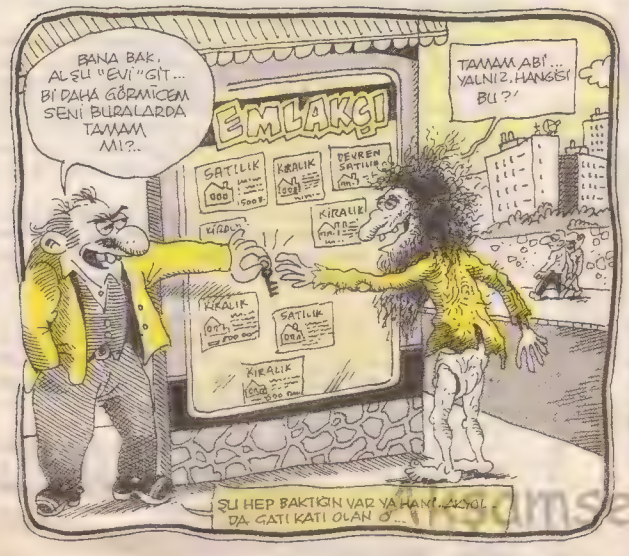

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• EMİNÖNÜ-LALELİİİ-EMİNÖNÜ LALELİİİİ HEEEEEEEY..♪

İÇ HATLAR-DIŞ HATLAR

ATLANTİS'TEN GELEN ADAM...

• ALFRED HİÇKOK VE KUŞLAR.

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

BİKAÇ KONUK

Hoşgeldiniz! Dönüşümlü olarak yayınnanan 'Bikaç Konuk' programına, hepiniz hoşgeldiniz! (gerçekten!) Hemen bu haftaki konuklarımızı sizleri tanıtıyorum: 'Sayın Kayıp Çorap; Sayın İlginç Köpek; ve Sayın Bi Dakka!. İlköncе, Sayın Kayıp Çorap'tan başlamak istiyorum: 'Sayın Kayıp Çorap; neden size böyle deniyor? Bize kısaca bundan bahseder misiniz?

-Neyden?

-??. Kayıp olmanızdan tabii ki!. Hani, bi çifte aitken siz, bi tekiniz aniden, saçmasapan bi şekilde kayboluyo ya? Onu diyom. Bakın, siz bile tek gelmişsiniz stüdyoya! Diğer tekiniz görünürde yok. Demek ki doğru: Sürekli kayboluyosunuz!

-İlkönce şu konuya bi açıklık getireyim: Ben, elbetteki tek gelicem programınıza! Diğer tekimin ne gereği var burda? İkimiz de bi çorabız işte; konuşsak konuşsak aynı şeyleri söyleriz sonuçta.

-Ama lafı dolandırmayalım şindi. Sürekli kayıp olduunuzu, bizlerden gizlemiyceksiniz herhalde? Cümle âlem biliyo bunu. Yatarken, yataamın kenarına bırakıyom. Kalkıyom: Anaa, yoksunuz! Nerdesiniz?

-Nereye koyduysanız, ordayızdır! Bi yere gittiimiz filan yok kardeşim. Vallaa.

-Anneler gibi konuşmayın lütfen. Onlar da öyle der: Nereye bıraktıysan ordadır, der! Hiç sevmem bu tür bi yaklaşımı. Ben de biliyom nereye bıraktıımı. Ama yoksunuz işte orda!?

-Bakın.. Evet, bazen azıcık kaybolduumuzu inkâr edemem. Fekat bu, eşyaların gizemiyle ilgili bi konu; fazla bi mâlumat vermem sakıncalı olabilir. Ayrıca, şunu da belirtmekte fayda var: Biz çoraplar, genellikle erkek çorapları, kara kuru, ince iplikten, tuhaf birer kumaş parçasıyız. Dolayısıyla; bir de gece yatarken, bilekten vıırt diye sıyrılıp bi köşeye atıldıımızda, iyice eciş bücüş, karmaşık bi kumaş topağına veya yığınına dönüşüyoz. Ve bi odanın diğer (halı, yatak örtüsü) kıvrımları arasında, gölgeli kuytularda filan, bizi farketmek zorlaşabiliyo.

-Üşenmeyip bu açıklamayı yaptınız için teşekkür ederim! Israrla, kayıp olduunuzu söyleyerek, gizemli bi çorap gibi davramayı da seçebilirdiniz.

-Olur mu canım. Kayıp filan diilim; karşınızdayım gördüünüz gibi!.. Pardon; n'apıyosunuz ama, üzerime eğilmiş?!

-Ben; kokuyo musunuz diye merak ettim de.. En temiz çorap bilê, azıcık bi garip kokar..

-Bi âlemsiniz doğrusu! Taa kalkıp buralara, stüdyonuza gelmişim. Herhalde üzerime biraz deodorant filan sıkıcam di mi?

-Vallaa öyle; misler gibisiniz! Keşke her çorap sizin gibi olsa.

-Ama şimdi, diğer çorap arkadaşları da suçlamayalım hemencik. Üzerlerinde büyük bi baskı ve yük oluyo! Saatlerce ayakkabı içinde kalıyolar. Hem, ayak'la ilgili bi mesele bu zaten. Ayaa iletin siz şikayetlerinizi.

-Biliyom canım; ben sohbetimiz tatlansın diye şey ettim. Sayın 'Kayıp Çorap', son olarak, genç okurlarımıza ne söylemek istersiniz?

-Vallaa; kışın kışlık çorap giysinler. Bi paket sigara parası; üşenmeyip bi kışlık çorap alsınnar ayaklarına! Bi de, Bart Simpsın resimli veya baklava desenni çoraplar arasında, ısıtma şeysi açısından pek bi fark yoktur. Yani estetik annamda, bu bana yakışık almaz diyerek, kimse çorap rengi kaygısı filan taşımasın içinde.

-Geldiiniz için teşekkür ediyom, ve hemen Sayın İlginç Köpeğe dönüyom: 'Sayın İlginç Köpek; şöyle bi bakıyorum da; gerçekten ilginçsiniz! Yani, köpek gördüümüzde ilk akla gelen, aa kurt köpee, bak çoban köpee gibi köpeklerden diil de; daa değişik bi köpeksiniz. Neden?!

-Şimdi, biz köpek olarak, yüzlerce türe sahip bi familyayız. Çok değişik çeşitlerimiz var! Bi de bizi, bunu pek tasvip etmiyom ama, aramızda çiftleştiriyolar, daha da değişik türlerimiz çıkıyo sonra.

-Annıyom. İlginçsiniz gerçekten. Şunu demek istiyom: Yolda yürürken meselâ, birden arkasına dönüp, size ve sizi gezdiren sahibinize bakabiliyo insan! Çünkü farklısınız. Köpek gibi değil de tam.. Yanlış annamayın lütfen.

-Rica ederim. Devam edin!

-Yani; koyun gibisiniz sanki! Böyle kocaman, pırtıklı olanlarınız var. Bazılarınız da keçiye benziyo. Kimileriniz minicik; bi şeye pek benzemiyo.. Umarım bi kabalık etmemişimdir!?

-Estağfirullah. Doğruları dile getiriyosunuz! İşte hep, şu çiftleştirme manyaklığı yüzünden. Bizi bi süs, bi deney eşyası, bi mal gibi görüyolar. Az önce, sayın 'Kayıp Çorabın' konuşmalarını dinledim de; keşke bi çorap olsaydım, yani bi eşya olsaydım diye düşünüyom bazen. İki arada kalmaktan iyidir.

-Lütfen, böyle konuşmayınız! Hepimiz, bu doğanın, bu kâinatın gizemli varlıklarıyız. Hepimizin karnı acıkıyo, hepimizin uykusu geliyo, çişi geliyo! Sizin sokakta çok sık çişiniz gelir mi?

-Şey, geliyo ama; ben eğitilmiş olduum için, kaldırıma diil de, bi ağaç kenarına filan yapıyom genelde.

-Ne güzel!. Hmm.. Bakiyim.. Tüyleriniz de ne hoş!. Köpek işte!. Size ilginç diyip de parmakla gösterenner utansın! Kulaklarınız vaar, nefis tüyleriniz vaar, daa ne olsun yav.. Canıım..

-VOORFF!

-Ayh!. Ödümü patlattınız! Vorf diye.

-Bi şaka edeyim dedim.

-Vallaa yalan diil, tırstım bi an. Geldiiniz için teşekkür ediyom! Ve Sayın 'Bi Dakka'ya dönüyoz hemen: 'Sayın Bi Dakka; insannar, bıkıp usanmadan, ota boka, her zaman, 'bi dakka, bi dakka' diyolar. "Bi dakka, izninizle", "bi dakka canım.." Sizce; bu bi dakkalar yerinde, mantıklı bi süre mi?! Gerçi, "bi saniye" diyenner de var ama, onlar iyice saçmalıyolar! Bi saniyede hangi iş halledilirmiş. Ayrıca 'beş dakka' diyenlere de rastlanabiliyo. Ama daa çok, cümle içinde siz, yani "Bi dakka" kullanılıyo.

-Aaz alışkanlı diyebilirim. İnsan ağzı, raat söylenen kelimeleri seçebilir. "Bi", raat söylenen bi kelimedir. Dolayısıyla, bir zaman ve bir bekletme kavramı olan 'dakka'nın başına gelip, "bi dakka, bi dakka!" işlevini görüyo. "Bi" siz, "dakka, dakka!"olurdu ki, gayet saçma olurdu.

-Hmm; değişik bi bilimsel tesbit. Peki Sayın Bi dakka; genelde bu bi dakkaların, bi dakkayı çok geçtii, veya bi dakka sürmediinden dem vurulur. Bu konuda ne diyceksiniz? Bi arkadaşımıza, "Ellibeş saniye!" de diyemiyceğimize göre?

-O, o kadar önemli diil bence. Evet,' zaman' acımasız bi güçtür ama; dostlarımızın yüz ifadesi ve davranışlarından, bizi bi dakka mı bekleticeğini, beş dakka sonra mı döneceğini, yoksa ekeceğini, bi şekilde annayabiliriz. İnsanar bu hususta pek duygusaldır ve hislerimiz bizi ele verir.

-Annıyorum. Bi sayı olarak, gayet güzel yorumladınız! Son olarak şunu sormak istiyorum: 'Aynştayn'ın söylediı iddia edilen 'güzel bi kadının yanında çabuk, ve bi sobaya elimiz değdiğinde filan yavaş geçen dakikalar gibi; ya da, Semiha Yankı'nın 'seninle bi dakka' şarkısında olduuu gibi; bu bi dakka kavramı, göreceli mi sizce? Ya da şöyle yapalım: En çok, hangi konuda kullanılmak isterdiniz!?

-Vallaa; bu bi dakkalar, insanarın dakkaları; kimseye karışamam ben!. Ama genelde, "Bi dakka, bi ses duydum"daki bi dakkadan hiç haz etmem, nedense.. Yatak odası dışından işitilen "Bi dakka canım, geliyorum!"daki bi dakka ise, pek hoşuma gider!

-Sayın Bi dakka, size ve diğer konuklarımıza katıldınız için teşekkür ediyom, herkese iyi günner diliyom!

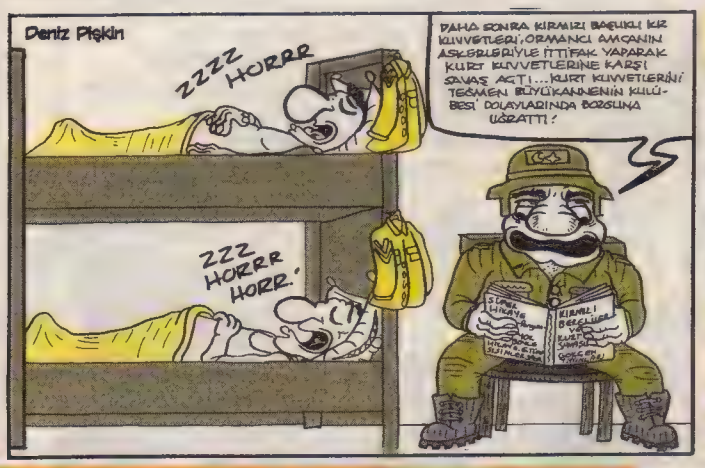

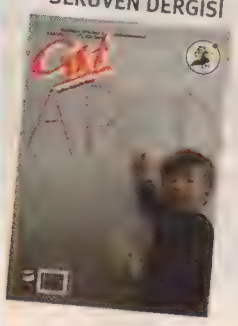

YAZILARIYLA: Cezmi Ersöz, Paulo Coelho, küçük İskender, Oktay Taftalı, Cüneyt Özdemir, Metin Kaçan, Adnan Özer, Aslan Özdemir, Ender Özkahraman, Ömer Türkeş, İbrahim Baştuğ, Tanja Dückers, Kürşad Oğuz, Hasine Şen, Eflatun Nuri, Mesut Kara, Oktay Güzeloğlu, Nena Çalıdis, Faruk Kaya

Genç Şair ve Yazarlardan ARKA SOKAK ekİ... Ayrıca Kanat Alıştıranlar ve Kaçak Aktİf Sayfaları...

GELİYOZ İZMİR..KİM TUTAR BİZİ?

9-10 Nisan 2005

LeMan · Mizah Atom · Kaçak Yayın · yeniHarman

Maaile TÜYAP İZMİR KİTAP FUARI'NDAYIZ..

İmza, söyleşi, muhabbet...

- Bahadır Boysal
- Can Barslan
- Ahmet Yılmaz
- Kaan Ertem
- Melike
- Güneri İçoğlu
- Suat Özkan
- Tuncay Akgün
- Çağçağ
- Gürcan Yurt
- Cengiz Akın
- Soner Günday
- Mem-Coş
- Melikşah
- Aslı
- Eğrik
- Mehmet Ö.
- Zafer Aknar
- Timur-Yunus
- Danış...
- (15-16 Nisan Cezmi Ersöz)

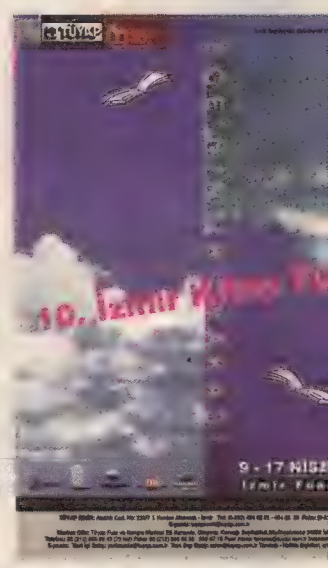

9-24 Nisan'da LeMan TRABZON Doğu Karadeniz Kitap Fuarı'nda

İmza, söyleşi günleri

16 - 17 Nisan Güneri İçoğlu, Kaan Ertem, Tuncay Akgün Mehmet Çağçağ

23 Nisan Cezmi Ersöz ve birgün Nihat Genç...

Alp Tamer Ulukılıç Resim Sergisi
Soldan Sağa: Fotoğraf
6 Nisan - 3 Mayıs arası
Koşuyolu Sanat Galerisi
Koşuyolu Caddesi No: 48

LeMan
Sayı: 700
7 Nisan 2005 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (iarkan@leman com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Meri HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı,.espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

BATURALP ONLİNE'LA SANAT ORTAMLARINA AKALIM

Bu biir!

Beykoz Belediyesi "ABD Sinemasının Egemenliği Altındaki Türk sinemasına Destek" başlığıyla 1-29 Nisan tarihleri arasında Yılmaz Güney filmleri toplu gösterimi düzenliyor.1-29 Nisan arasında **Yılmaz Güney**'in **Sürü, Duvar, Arkadaş,Yol** filmleri gösterilecek.Bu etkinlikler yaz aylarında devam edecekmiş. Bu aralar yine **Nostradamus** geyiği çıktı başımıza... Bu **Nostradamus** arada bir çıkar böyle..Çıkmasa olmaz..

Bu ikiii!

Ne Janti Abimizdin Sen!

Necati Abacı'nın desenlerini eskiden sanat dergilerinde görürdüm. Kendine has bir çizgisi vardı. Kendisini daha yaşlı zannederdim. Hiç karşılaşmadık ve tanışmadık.. Bir kaç ay evvel çok genç ve verimli bir zamanında aramızdan ayrıldı... **Necati Abacı** için **(Ne Janti Abimizdin Sen/Dostlarından Necati Abacı'ya Armağan)** ismi ile bir kitap hazırlandı.Kitabı Ali Selen, Merih Akoğul ve Ömer Elver hazırladı.Kitap Fotoğrafevi yayınlarından çıktı.(**www.necatiabaci.com**)

Bu üüüç!

Sevgi Çağal'ın **"Tulipomania"** isimli resim sergisi.1 Nisan -15 Nisan arasında **AKM** sanat galerilerinde izlenebilir. Toplam 21 resim sergileniyor, ayrıca serginin ismini bir çırpıda söyleyene bir resim hediye ediyorlar **DEEERMİŞİM**! Şaka şaka yok öyle bir şey.. Sazan kardeşler hemen atlamasınlar..

Bu Dööört!

Erol Deran'ın resim sergisi 19 Nisan'a kadar **Artı Mezat**'ta (Teşvikiye) izlenebilir. Sergide toplam 25 resim var, çoğu İstanbul konulu.. Gidin gezin.. İstanbul'u az gelene resim takviyesi..

Bu beeş!

Karikatürcü **Mustafa Bora**'nın Resim sergisi 28 Mart'ta **İzmir Buca Belediyesi**'nin **Kültür Merkezi**'nde başladı.İzmir'li arkadaşlara duyurulur. Üstadı yalnız bırakmayın.. Ayrıca İzmir'deki diğer Karikatür etkinlikleri için (**http://karderizmir.sitemynet.com**)

Bu altıı!

HOOPPA! Ankara'da Sanat Fuarı başlıyor!..**5.Ankara Sanat Fuarı/ANKART 2005**, 11 Nisan'da açılıyor.17 Nisan'a kadar da açık kalacak.Sergilerin ve sairenin yanı sıra bir seminer,bir söyleşi ve iki de panel yapılacakmış. **Sanatsever arkadaşları bu da kesmezse resimlerde kredi kartına 12 taksit yapıyorlar.**(Bu harbiden doğrudur.Bu sene ilk defa böyle bir uygulama koymuşlar).(**www.cagsav.org**)'dan detayları öğrenebilirsiniz.

Bu yediii!

Memleketin Ozanı, Aşığı, **Murat Çobanoğlu**, 65 yaşında, başta **Kiziroğlu Mustafa Bey** olmak üzere onlarca, yüzlerce eser bırakarak aramızdan ayrıldı. Millet televizyonlarda aşk yaşamaya çalışırken memleketin aşığı **Çobanoğlu** gazetelerde küçücük bir haberle geçiştirildi gitti.. Neyse ki bu memleketin ozanı koca Çobanoğlu'nun cismi gider, şiirleri kalır nesilden nesile gerisi boş..

(Ebonit'in sıcağa ve soğuğa karşı direnci arttırılmış kauçuk olduğunu bugüne kadar bilmiyordum.Şimdi öğrendim bundan sonra da bir işime yarayacağını sanmıyorum.)

Bu sekiiz!

Mehmet Kutlu'nun **Seramik** sergisi **Arnavutköy Dem-art sanat galerisinde.** 2-23 Nisan arasında... Gidin, seramikleri kırmadan bakın, gezin sergiyi..

Bu da son!

HAAAH! Gelelim asıl mevzuyaa!. Egenin iki yakası bir araya gelir mi bilmiyoruz amma **Leman ve Lemanyak yazarları, çizerleri olarak biz okuyucularımızla bir araya gelmeyi çok istiyoruz.** Bu nedenle cümbür cemaat, ***9 Nisan Cumartesi* günü İzmir Tüyap 10. Kitap Fuarı**'na geliyoruz. Karga pokunu yemeden İzmir'deyiz: **Leman standı** Fuar kapanana kadar orada!.. **İmzaya gelen okuyucularımıza çeşitli hediyelerimiz var..** Görüşelim.. **Bir sonraki durak Trabzon..16 Nisan Cumartesi günü de Trabzon'da Doğu Karadeniz Kitap Fuarı'ndayız.. Duyurulur..**

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞAN
kozzi@leman.com.tr

Espri Fikri: Dr. Murat (Ceykıl) Kaya... Teşekkürler... ayrıca bir okur olarak 700. sayı olduğumuzu hatırlatması açısından bir alkıış..
Ve son olarak bizleri 700 sayıya kadar okuyup, sevip, sayıp, anıp, konuşup, yaşatan LeMan okuruna da alkıış!.. Nice yıllara sizlerle ve evlatlarınızla...

LeMan 2005 Tişört Harekatı

20 farklı deseniyle 2005 yazına damgasını vuracak...

Tişörtlerimizin satış noktalarının adresleri elimize ulaştıkça dergilerimizde yayınlanacak.

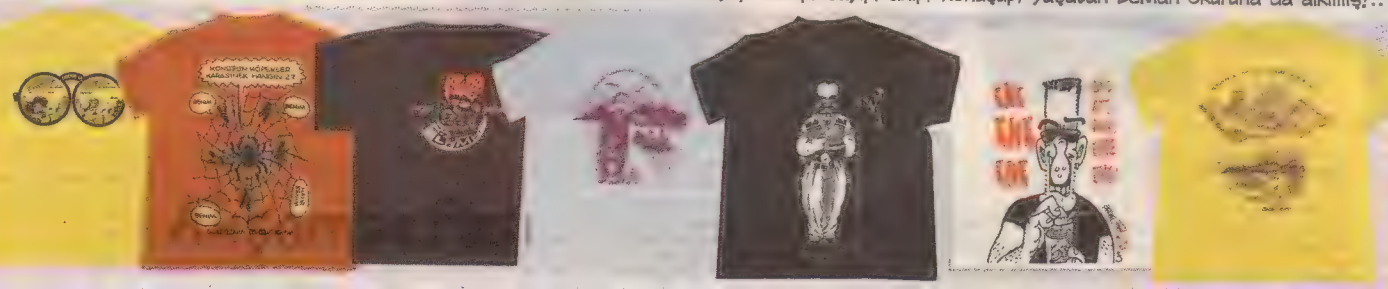

Tişörtlerimizi bulabileceğiniz Noktalar

leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 beyoğlu/ist / ankara leman kültür: konur sokak kızılay ankara / hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26 A eskisehir / cemal paşa mah. 2. sok no 25 / mühürdar caddesi akmar pasajı 70 10 kat:4 cağaloğlu-istanbul / kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12 A / 3.cadde 94/2 bahçelievler ankara / (anna cristina) süslü saksı sokak no: 12 beyoğlu

fiyat:12 ytl (kdv dahil)

toptan ve parekende satış irtibat çin tekstiline kafa tutan ve istilaci leman duvarı ile durduracak olan kahraman türk tekstilcisi mehmet çevik 0538 4189177 komikalbum@gmail.com

15 Nisan 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/16
1 YTL (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

PROVAKATÖR BİZİ DİSKOYA GÖTÜR!..

Mersin'deki 2 ergen bile sayılamayacak çocuğun bayrak yakma girişiminin ardından gelişen olaylar bugünün habercisi gibiydi aslında. Azmettirici olduğu iddia edilen şahsın yakalanamaması da dikkat çekici. Devletin bütün kurumlarıyla ve elbette kambersiz düğün olmaz misali medyanın reaksiyonu önce feverane, sonra da infiale dönüştürmesi işaretleri gösteriyordu.. Ardından derin devlet tartışmaları geldi.. Demirel ve Evren derin devletin varlığını tehit ederken, tartışmaya katılan Ecevit "bugün ortalık karıştırılmak isteniyor dikkat" diyordu.. Trabzon'da bildiri okumak isteyen TAYAD'lıların yerel televizyonlardan ve oradaki belirsiz, belirli şahıslar tarafından çıkarılan "bayrak yakıyorlar" haberlerinin ardından linç edilmeye çalışılması benzeri olaylar Sivas, Sakarya, Samsun il il yayılıyor.. Hükümetin acemi acizliği ve hızla kan kaybetmesi iktidar olma iradesinin dumura uğramasına yol açıyor.. Boşluk ise çok kolay dolduruluyor.. Provakasyonun aktörleri ise başrol oyuncusunun gizemi dışında çok tanıdık... Ayrıca ekonomik çöküntü, işsizlik, güvensizlik umudunu yitirmiş burnundan soluyan kitlelerin öfkesini de boşaltmak lazım!.. Yoksa alimallah...

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

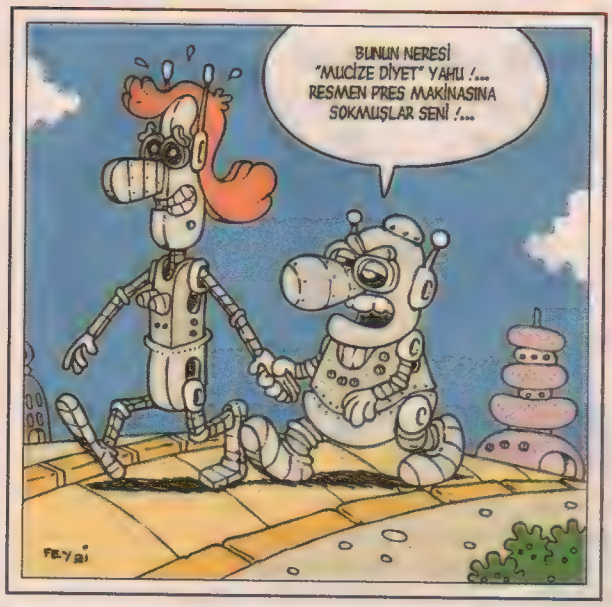

PRENS CHARLES'İN WİNDSOR ŞATOSU'NDAKİ DÜĞÜNÜNDE KULAĞIMA FISILDADIĞI CÜMLE

Aksaray PAŞAOĞLU

Bundan kaç yıl önceydi hatırlamıyorum. Bir gün odama sekreterim girdi ve başbakanın beni aradığını gazetemizi ziyaret etmek istediğini **kalem müdürü** onun bildirmiş. O gün başbakanın kaleminin bir müdürü olduğunu ilk kez ben duyunca **devletin niye küçülemediğini** anladığımı zannetmiştim. Onun öyle olmadığını sonradan öğrendim. Neyse, ertesi gün sabah erkenden gazetenin ön merdivenine çıkarak kapıda o günün başbakanını danışmanları ve korumalarıyla onlar elele birbirimizi sıkıp sarılıp odama çıkarken asansörde çok inanılmaz bakın o başbakan orasıyla ne yaptı. Onu biraz sonra anlatacağım. Daha önce, pazar günü bakın ben **Prens Charles** ve uzatmalı sevgilisi **Camilla Parker Bowles**'un düğününe **Windsor Şatosu**'na davetliydim. Bilmiyorum **Şekspir**'in **"Windsor'un Şen Kadınları"** adlı tiyatro oyununu siz biliyor musunuz? Onu ondan yazmasını kraliçe istemiş ve **Şekspir**'de soylular arasındaki bir züppenin komik durumunu anlatan çok hârika başyapıtlardan birini daha yazmış. Onu iki avuç dolusu **şakşuka gibi** alkışlıyorum.

ELİ MAŞALI BİR LEYDİ: CAMİLLA PARKER BOWLES

Windsor Şatosu, dev bir hani o bildiğimiz filimlerdeki gibi taş gerçekten çok hârika ve **dördüncü George** kapısından girerken muazzam yuvarlaklıktaki **ikinci Henri** kulesine bakmak için başımı kaldırınca açılır kapanır tahta köprü tam basarken köprüyü kaldırdılar ve ben ayağım boşluğa basınca aşağıda hendek var ve yirmi bin dolarlık elbiselerimle ben boklu gibi bir suyun içindeki timsaha düşünce **kral Edward**'ın vaktiyle eliyle beslediği timsahın yaşayan son torunuymuş ve timsah beyin kanamasından gidince **Prens Charles** mengene gibi koluma yapışıp kulağıma eğilip **"Hay senin belânı seveyim"** deyince ben yabancı vücut dilimi İngiliz geleneği gibi yapıp reverans yapıp oradan tüydüm. Bayan **Camilla Parker Bowles** çok **Leydi leydicik** bir kadın. O, saraydaki muhteşem tablo ve mobilyaları koluma girip eşimi gezdirirken eşim bir konsolun çekmecelerini karıştırınca o da onun eline **birinci Elizabet**'in dev çini sobasının dev maşasını palas diye indirince muhafızlar bizi süngülerle dürte dürte çıkardılar.

AVRUPALI KADIN ZİRVEDEKİ TÜRK KADININI NEDEN KISKANIYOR?

Avrupa'lı kadınlardan söz açılmışken bakınız burada size sürekli **Türk kadınının** durumunun kötü olduğunu hep söyleyen **komplocu portreli** ve sapıklık derecesinde **"Gariban sevici"** entellerimize şunu sormak istiyorum. Hani Türk kadınının durumu kötüydü? Bilmiyorum gazetelerde gördünüz mü? Geçtiğimiz günlerde **Bayrampaşa**'da eşine sinirlenen 70 yaşındaki Şaziye nine üç dakikada 50 metrelik direğe tırmanıp bir süre telde sallandı. Ben **Avrupa**'da yaşadım, biliyorum. Bugün **Avrupa**'nın en baba kentinde **Paris**'te, **Londra**'da 30 yaşında bir kadına 15 metrelik bir direk verin, bir saatte tırmanamaz. Avrupalı kadın, **zirvedeki Türk kadınını** işte bunun için kıskanıyor.

BENDE ÇATLAK İZLENİMİ BIRAKAN MARJİNAL BİR ESKİ BAŞBAKAN.

Yazımın başında, geçmiş yıllarda gazetemizi ziyaret eden başbakandan ve onun asansördeki **teamüle aykırı** davranışından söz etmiştim. Başbakan bindenbire **göbeğini açıp** elleriyle **şapalapa şapalapşop** diye göbeğinde çıplak davul gibi çalınca ben çok şaşırdım. Daha sonra da cebinden bir çakmak alıp bana doğru **borp** çıkardığı gazı ateşledi ve **kirpiklerim yandı.** O başbakan o gün odamda bana **sana kredi verecem** diyerek bütün cüzdanımı ve ceketimi alıp gitti.. Giderken de boğazına parmak verip halılara kustu. O başbakan kim miydi? Onun adını verebilirim. Onun adı **Celil. O gerçek başbakan değil.** Başbakan kılığına girmiş bir **kurnaz biri.** Başbakan kılığında gelip bana para konusu yaptı. Bunu şunun için yazıyorum. Gazeteci kılığında başbakana iş takibine gidenler olabilir. **Ama başbakan kılığında gazetecilere gelen de oluyor...**

LEMAN DÜNYA

Amerika, Ortadoğu'da barışçı yaklaşımlara yüz vermiyo
Pentagon, ısrarla Amerika'ya yapılabilecek terörist!! sald
rılardan söz ediyor..

Başbakan Tayyip: "Bana gazeteci kılığınd
gelip iş takibi yapanlar var" dedi..

Çocuk Esirgeme Kurumu yuvasına 2 ayda 14 ton çay!
5 ton şeker! 3.5 ton margarin! 8 ton salça! alınmış gibi
gösterilmiş!!!

LeMan YURDUM LeM anti MEDYA

Gulu gulu dansla Şevket Kazan'dan, **radyasyonlu çay içen** Cahit Aral'a, **otel şeysi** Mustafa Taşar derken **gaflı bakanlara** bir yeni üyede AKP verdi. Objektiflere sürekli uyurken yakalanan Kültür ve Turizm Bakanı Atilla Koç, en çok para bırakan Rus turistleri **görgüsüzlükle** suçladı...

Darbeci Evren ve Darbeler mağduru Demirel'in "derin devlet var" açıklamasına DYP Genel başkanı Mehmet Ağar, "Derin devlet yok..Derin millet var" teziyle(!) karşılık verdi..

Tayyip Erdoğan, yazar-çizerleri dava etmeye devam ediyor.. Son kurban, Fikret Otyam..

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'a naylon faturadan sonra şimdi de hayali ihracatcı suçlaması.. Orhan Aslıtürk'ün 256 milyon dolarlık hayali ihracat ile ilgili soruşturma raporunda Unakıtan'ın da adı geçiyor...

İRKÇI FAŞİST LİNÇ GİRİŞİMLERİ
halkın değil bu galeyan faşizmin ayak sesleri

İBRAHİM KARAOSMANOĞLU
SEKA fabrikasını işleteceğiz diye alan ve sonrada vazgeçen Kocaeli belediye başkanı

SAMSUN VALİSİ
çocukların eline silah verip tetik düşürten kasaba serifi hevesisi kovboy vali.. senin yaptığını teksas valisi yapmaz..

FUTBOLDA ŞİKE KOKUSU
lağımlaşmış super lig

DİYANET İŞLERİ
İsa'ya hristiyan değil diyerek hristiyan camiaya da diyanet hizmeti veren bırak bu boş işleri

TRAFİK MAGANDASI
70 yaşındaki yaşlı adamı bilerek ve isteyerek ırza ezen vahşi sofor

TAYYİP ERDOĞAN
etkisizler listesine de girdi ki artık davadan davaya koşar

YABANCI DAMAT
verinde kurtulun kardeşim bu ne zulümdür

ATİLLA KOÇ
efes'in meşhur yedi uyurlar mağarası na bekçi bile olamaz turizm bakanı

KENAN EVREN
derin devletin varlığını kabul eden o varlığın derin mensubu

YAVUZ DONAT
demirel'in kalemi çoban sülü kavalı

KADIN PROGRAMLARI
ağlama, zırlama duvarı, kıçını yırtma intiaf ve dram pazarı.. izle ve çıldır, izle ve siyir

BATURALP ONLİNE'LA SANAT ORTAMLARINA AKALIM

Karadutum parmak gibi, sözlerin kaymak gibi oy oooy!

Ogün Sanlısoy 15 Nisan Cuma günü Kemancı'da çıkıyor.Ogün'ün bizim için önemli bir tarafı vardır,15 sene evvel Limon dergisinde bizimle birlikte çalışmıştır (meraklısına).Sevdiğimiz bir arkadaşımızdır hesabı..Sonra Pentagram'ın solisti oldu..İyi de oldu..Kendini buldu çocuk..Açıldı, serpildi..

www.izinsizgosteri.net ... İnternette gezinip de adam gibi okuyacak bir şeyler arayanlar için ideal bir site..Pornodan kafasını kaldıramayan arkadaşlara Erkut Abi alternatifi..

Gülten İmamoğlu'nun resim sergisi "**Metafizik Fantezi**" 5 Mayıs'a kadar Galeri Artist'te izlenebilir.

Haaah işte en önemli resim sergisi duyurusuna geldik..Dostumuz **Alp Tamer Ulukılıç**'ın **Soldan Sağa:Fotoğraf** adlı sergisi 3 Mayıs'a kadar Koşuyolu Sanat Galerisi'nde izlenebilir..Yıllardır o boşvermişlikle,çiz allah çiz, boya allah boya..Bambaşkadır Alp Tamer'in elektiriği..Gidiniz geziniz..

Yeniden Merhaba Hayat..Suzy Becker'in beyin tümörü ameliyatı öncesinde ve sonrasında tuttuğu yazılı çizili günlük Dharma yayınlarından çıktı..İçinde hasta psikolojisi ile tutulmuş ilginç notlar var..Gerçi burada hasteneye yatan adamın günlük yazmaya bile vakti olmuyor ama..

Etkin İletişim Kurun! Arnold "Nick" Carter..Arion yayınevi..Bu kitabı yazmazdım buraya ama Aslan tutuşturdu elime..Kitap iş kapasitesini arttırım konusunda tipik bir Amerikan kitabı..En nefret ettiğim bir konudur bu..Bana göre bu ve benzeri kitaplar son derece gereksiz kitaplardır.Saçmalık..

Bir iki de fantastikten girelim.Artemis yayınlarından Steven Brust'ın **ORCA** isimli kitabı Yiğit Değer Bengi'nin çevirisiyle çıktı.Ayrıca aynı yayınevinden Juliet E. Mc Kenna'nın **Kumarbazın Şansı** isimli kitabı da Barbaros Bostan'ın çevirisiyle yayınlandı. Fantastik tutkunlarına duyurulur.Bu arada her iki kitaptan da ince bir Yüzüklerin Efendisi tadı almadım değil..Fakat hayatım boyunca evime bir kere fantastik sokmuş değilim onu da böyle bilin.

Akın Ok söyleşi ve imza günü 17 Nisan Pazar günü Beyoğlu İstavrit kitapevinde.Şöyleşiye Atıf Yılmaz,Okay Temiz ve Erol Büyükburç da katılacak.Güzel bir muhabbet olacağına eminim.Pazar günü değerlendirmesi..

Yolda giderken sağa sinyal verip de sola giren adamlar genellikle kaza yaparlar.Kaskodan para da alamazlar..Hasarsızlık gider..

Bu itiş kakış içinde şimdi aldığım bir habere göre bizim **Trabzon Doğu Karadeniz Kitap Fuarı**'ndaki imza günü iptal olmuş.Herhalde ortam zaten gergin bir de biz gidip karikatürcü elektiriğiyle ortamı daha da germeyelim diye düşünüldü..Saygı gösteririm.İnşallah başka sefere..

(Duyurularınızı **baturalp@leman.com.tr**'ye bekliyorum..)

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

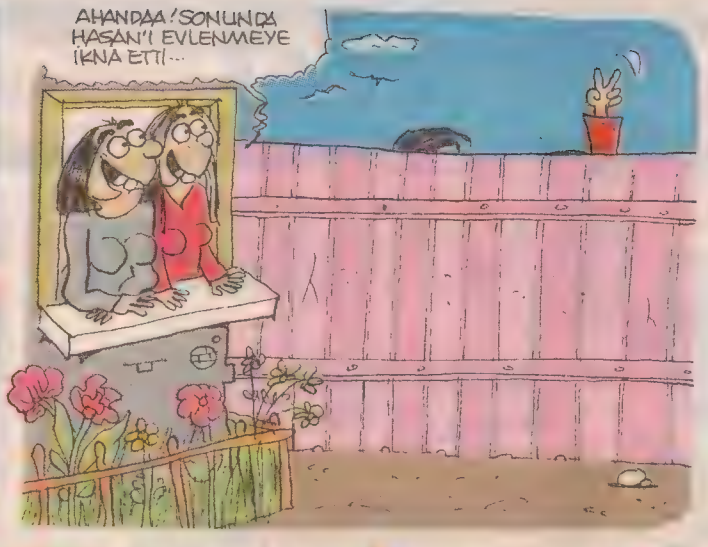

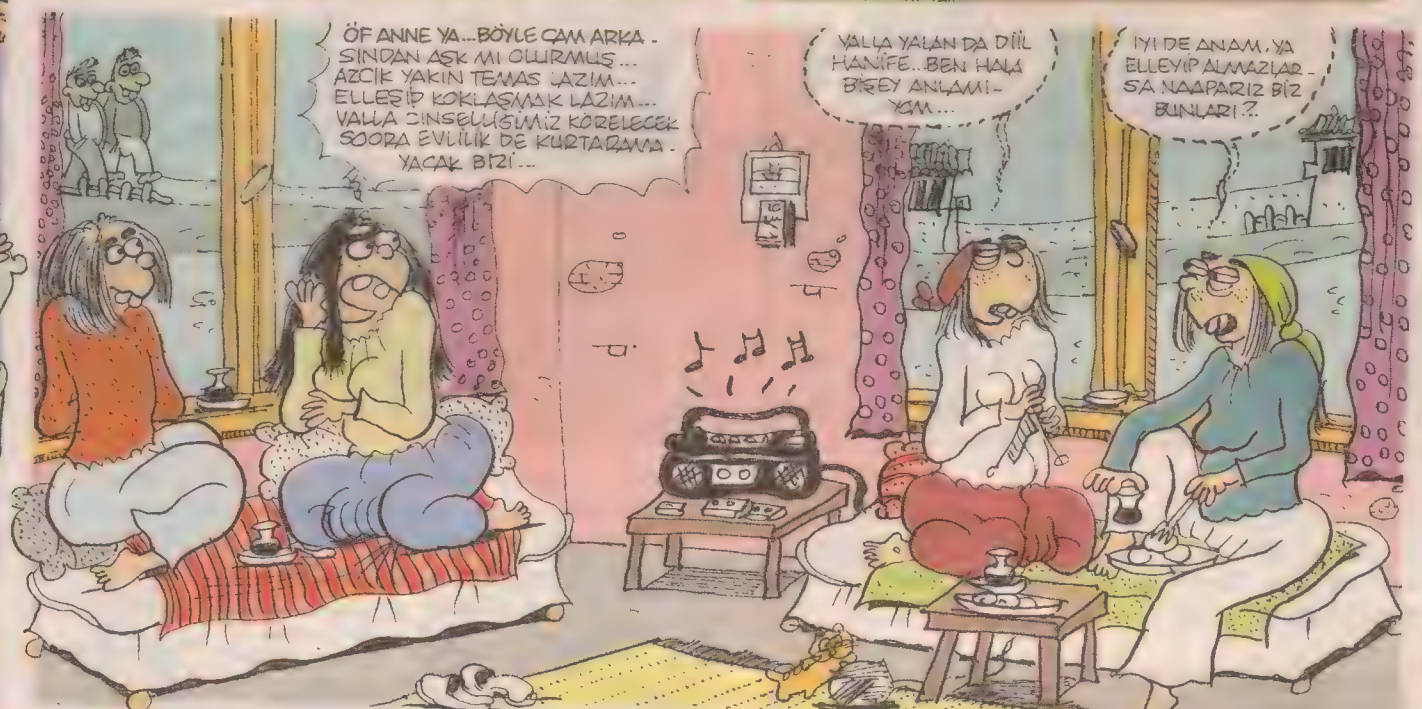

- Evet genç adam... Söyle bakalım, Prag aktarmalı Fethiye Kelebekler Vadisi mi? Kruyz Tur Marko Polo özel organizasyonla İskandinavya kültür mü? Yoksa beş gün Nil nehri artı piramitler artı üç gün Polonezköy Armanlar Villa bahçe dinlence mi?

- Noluyo anne başka bir aileye tayinimi mi çıkartıyorsunuz?

- Aferim Sıkılhan! Biz babanla yıl boyunca aşırı efor konseptinde sürmenaj son limit çalışalım sen bize bu ergen ukela yanıtlarla geri dön! Yaz gelmeden, turlar çifte rezervasyona geçmeden tatil programımızı fikslememiz lazım evladım. Şimdi soruyorum; 21- 27 Ağustos Prag 199 Avro opsiyonel paket artı Fethiye Bungalov evleri açılımı mı yoksa Reykavik'te buz yansımalarını seyretmek ve fiyordların bu mevsim ekonomik jetset kaplıcaları mı? 489 Avro artı yarım pansiyon... Evet...

- Nil nehri de vardı hani? Yoksa pakete mi sığmadı?

- Kahire 356 Avro yanında Nil nehri dansözlü konsept babanın tercihi evladım. Aslına bakarsan oyunu bu yönde kullanmamalısın. Eğer Prag ya da Reykavik paketini seçersen annenin sana bazı opsiyonel avantajları olucak. İki gece tek başına dışarı çıkma hakkı, yanında 500 kontör ve tabi ki Ramses piramitine yalnız başına tırmanma özgürlüğü... Evet? Tercihini yansıtma konusunda...

- İstanbul 278 Avro yanında tek başıma evde kalma ve huzur anne...

- Fakat evet bu avantajlar seni bir yere götürmez evladım... Oysa Fethiye aktarmalı Bodrum verebilirsem sana dilediğin kadar barları ve eğlence yerlerini iki gün boyunca alooo? Pekala... Son teklifim olarak Fethiye benim, Marmaris İçmeler babana ve sen Avanos Ürgüp beş gün fakat arkadaşlarınla... Aloo?

- Şimdi bak demin yüreğinin derinliklerinde bir sızı hissettin mi Sıkılhan? Bi yerine iğne batmış da şöyle içinde bi boşalma, hoşlanmayla karışık yasaksı bir heyecan ama titreme de var sanki?

- Valla banyodan yeni çıktım ama titreme yok Bunalgül...

- O bakımdan bedensel bişi demiyorum yaa... Karşılıklı dürüst ifade etmek anlamında Tarhık diye bi çocuk varya hani geçenlerde Füğdem diye bi salak kaltak yüzünden benim tatlım, şeker kankim Büzge'yi terk etti hani. İşte o çocuğun bez bebekten bi heykelini yapıp vudu intikamı alıcaktık fakat galiba bebeği istemeden birazcık sana benzetmişiz biz... Yani ben...

- Bana kara büyü yaptığını itiraf etmek için mi aradın şimdi sen Bunalgül?

- Ne itirafı bu yalnızca istem yaa! Yaşanan onca şeyden sonra herkesin kendi bir pişmanlığı olsa da ben sana karşı dürüst olma yolunu seçme durumundayım Sıkılhan, anlatabiliyo muyum yani! Sadece deneysel şeyden soruyorum bak, şu an mesela tam dudağının yanından sanki makas alınmış gibi bir his geçiyo mu? Yanlış anlama, Büzge parmağıyla bastırıyo da...

- Geçmiyo Bunalgül. Titremiyorum. Çınlamıyorum. Tınlamıyorum. Oldu mu?

- Olur mu yaa, en azından mesela şu an sırtının altında bi yerde hafif bi batma ya da sancı gibi bişeyler karıncalanması gerekiyo en basitinden.

- Evet. Bornozumu çıkartınca tam da oralardan bir ürperme geldi. Devam et bakalım sen?

- Hayyvanmışıın! Geçmişe saygısı olmayan domuz bir insanmışın sen Sıkılhan! Git o ürperen yerlerine kurşun döktürt tımam mı! Şu an tam da kafana saplıyorum iğneyi!

- Ahhh! Popom!

- Kafana diyorum hayvan kere şey! "Popom" dedi resmen onca yıllık şeyden sonra yaaa... Suratıma karşı "popo" dedi! Aloo!

- Hoca acil bi kazma kürek bul, benim 923.786 kukuluk arşivi en derine gömüyoruz bahçede. Yemekten sonra on gibi gel, sidi'ler bavula zor sığdı taşımaya da yardım ediyosun... Son vazifemiz... Yapalım şu işi hadi!

- Ne saçmalıyosun sen Çaatay yaa, seri kuku katili mi oldun şimdi de?

- Benim vicdanım öldü abi! Yakıcaktım aslında hepsini ama halk yanlış yere galeyana gelir de beni linç etmeye kalkar diye korktum. Her yer kuku dolu abi... Son çarem... Ya ben ya onlar... Bu iş bu gece biticek...

- İyi, sen bitir... Ben yokum. Hadi iyi definler!

- Şu en zor günümde beni yalnız bırakma lan! Bahar çarptı her yanımı oluum... Herkesi çıplak gibi görüyorum, duvarların arkasında kadınlar kızlar perdelerin arasından pozisyonlar. Üstüme üstüme geliyor bütün fanteziler... Denize dökücektim bütün hepsini, martının biri yanıma konup; "Selam yakışıklı benim siteme bağlanırsan sana hayal edemiyeceğin pozisyonları" gösterebilirim" dedi. Korkuyorum lan... Aloo? Sıkılhan? Herkes çıplak diyorum oluuum! Yiyişiyolar... Gömelim aaabii... Gömelim şunları, yardım et... Alooo?

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

Bayiilerde ellerinizden öper

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARAŢAN

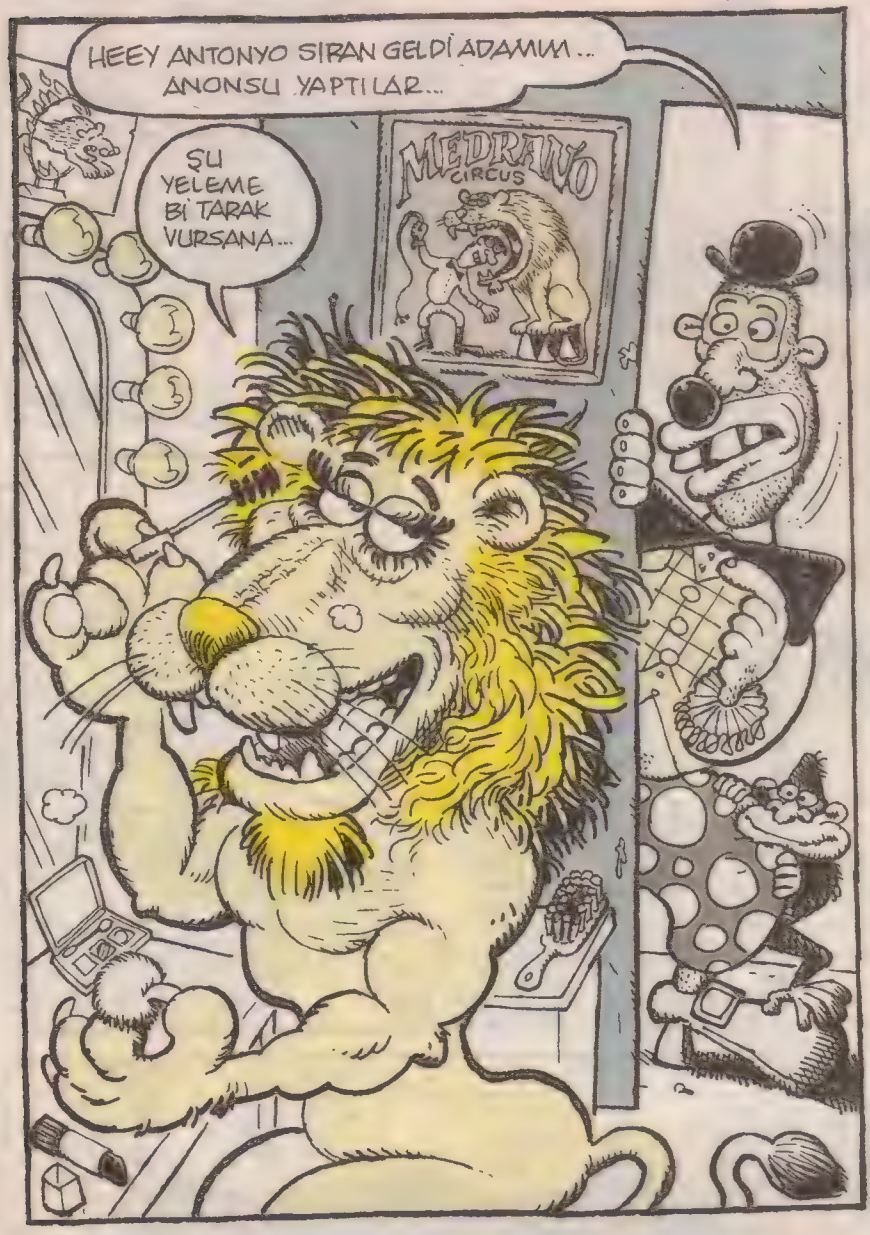

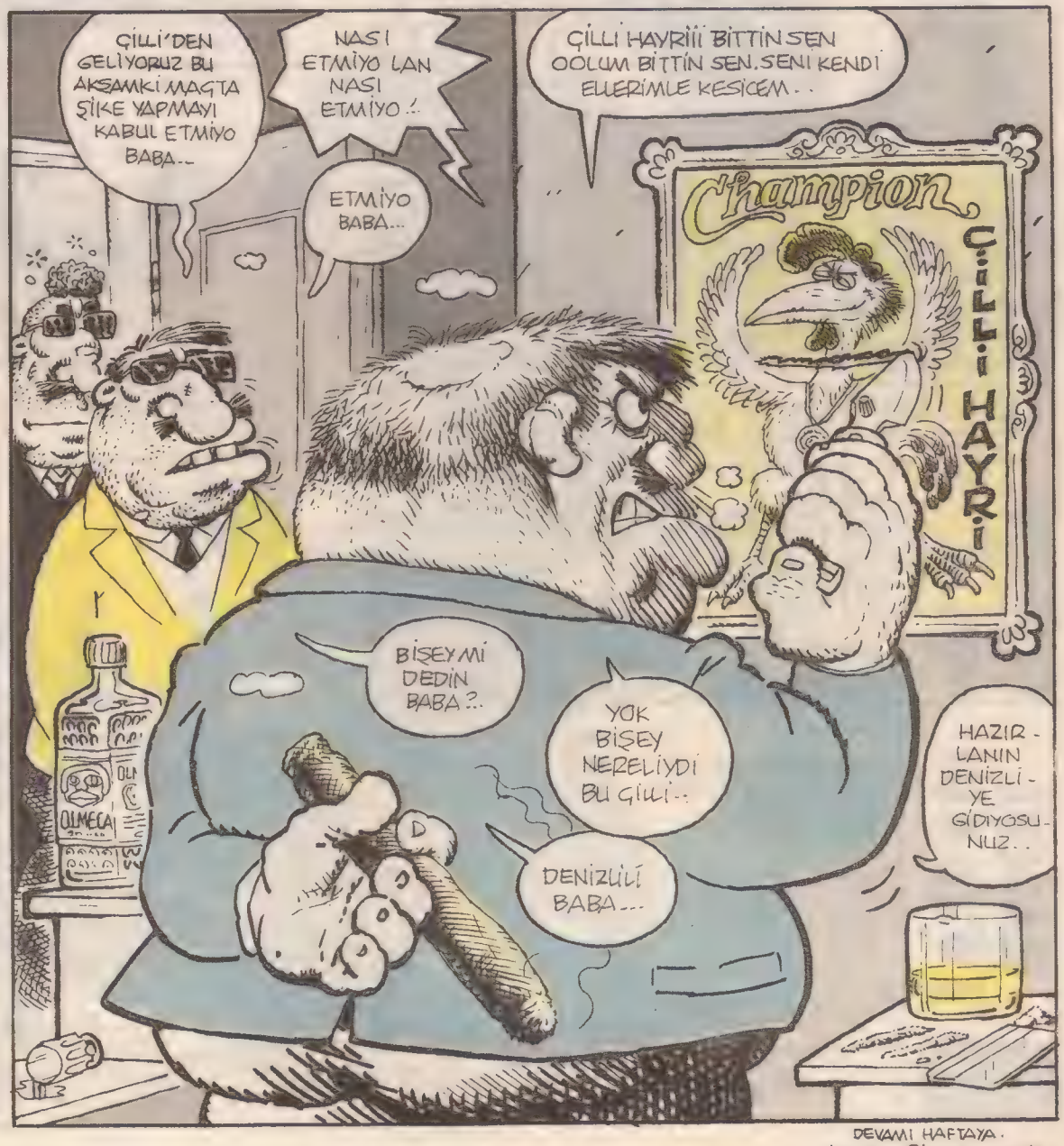

tuncay@leman.com.tr

DEVAMI HAFTAYA.

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HÜSEYİN'İN BENİ ALDATTIĞI KARIYI KESMEYE GİDİYORUM ERKUT..YANIMA İKİ TANE EŞEK BIÇAĞI, BİR BALTA, Bİ TANE DE TESTERE ALDIM...PARÇA PARÇA EDİCEM O ORSPUYU!..

CANIM HUKUK VAR MEMLEKETTE... GEL Bİ ÇAY İÇİP SANA HUKUKUN NE OLDUĞUNU ANLATAYIM...

ACELEM VAR, KARI EVDEN ÇIKMADAN YAKALAYAYIM ERKUT!..

BUNA ŞİDDETİN NE OLDUĞUNU İYİCE YÜKLE..DİKTEN SONRA, SIRKTE BİR BIÇAK ATICISININ ASİSTANI YAPIN...AKILLANMAZSA O ZAMAN BUNU BEŞ YÜZ DEFA EVLENDİRİP BOŞANDIRIN...HER BOŞANMADA TAZMİNAT VERECEK..HİÇ AKILLANMAZSA O ZAMAN BUNU ATIARA YALATIN...

ERKUT SENİN KALIBINA BAKIP BİR BOK ZANNETMİŞTİM...

SEKİZ DERECE GÜNEY..! ATEŞ!

DOBOM!

BOM! BOM!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ŞİMDİ TEMİZLESEN KAYBETSEN OLMAZ... EN İYİSİ BU..ÇİN İŞKENCESİYLE DELİRTİCEM..AKIL SAĞLIKLARI YERİNDE DEĞİL DİYE MALLARINA BEN KONACAM...

TIP TIP TIP TIP!..

AAAAH!..PLAN BAŞARILI OLDU AMA BU SEFER DE DELİ KUVVETİ ÜZERLERİNE... UYYY! İMDAAAT!..

DUNK

PANTOLON

METİN FİDAN

SEMİH ABİ!..LİNÇ'TEN ÇOK TİRSİYOM BEN YAA!..LİNÇ ÇOK KÖTÜ BİŞİY!..BÖYLE HADA HADA, BİNNERCE KİŞİ SALDIRIYO ŞANA!.. PALDIR, KÜLDÜR!..DARBELER ALIYON... LİNÇ EDİLME ENDİŞESİ FİLAN TAŞIYOM SEMİH ABİ!..

HANSIMLAR

OLUM!..SENİ NİYE LİNÇ EDSİNLER?..KİMSEYE KÖTÜ Bİ LAF ETMİYON, EFENDİSİN, ELİNDE Bİ BAYRAK FİLAN DA YOK... HADİ, GİT DİNNEN BİRAZ EVDE!..

ÖYLE DİYON DA...BELLİ Mİ OLUR!..LİNÇ BU!.. Bİ ANDA ORTALIK KARIŞIYO!..ANNAMIYON HİÇ!..İSALLAH LİNÇLE ÖLMEM SEMİH ABİ!..

küçük AYŞE

ayrik@leman.com.tr

REZALETE BAK AYOL BUNUN ADI CEHALET DEĞİL UTANMAZLIK. DOĞURUP DOĞURUP SALIVERİP SOKAĞA KENDİ KENDİNE YETİŞİR NASILSA AL İŞTE YORGUN DÜŞMÜŞ UYU-MUŞ SOKAKTA, AH CANIM ÇOK DA KÖÇÜK PEK DE ŞİRİN MASUM MASUM UYUYO YAVRUCAK...

TEYZE TEYZECİĞİM

SÖYLE EVLADIM SENİN İÇİN ELİMDEN GELENİ YAPMAK İSTERİM SÖYLE ÇOCUĞUM NEDİR SENİN İÇİN YAPABİLECEĞİM?..

DEMİN DONDURMA YEDİM VIDIK OLDUM, YANA GEKİL GÜNEŞİM-DEN KAÇ G.TÜM ÜŞÜYOR TEYZECİĞİM...

M. Ertürk

ERDENER ABİ

-Abi 95 kilo çayrak finalde Rus'u yendim, yarı finalde Faslıyı yendim, yarı final ikinci maçımda Kübalıyı devirdim... Finalde de...

-Ehhh yetar ulan be!..

-Şu aralar hanıl hanıl türkülerdeki "Damda yatar Şekar oğlanı" arattaktayım Erdenar abi!..

-Başarılar dilerim sana!..

K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

SAĞOLASIN TERTİP NİYE ZAHMET ETTİN! VALLA MAHÇUP ETTİN BENİ..

ZZZZZZ

MEEPEÜÇ VAR MI?..

YOK KARDEŞİM! MP3 SATMIYOZ!.. YASAL DİİL MP3...ORJİNAL ALBÜMLER VAR BİZDE!..

HMS CONS

HAYIR, BEN!.. BİR ARKADAŞ BAHSETTİ DE BANA!..MEPEÜÇ DİYE BİŞEY VAR DEDİ, İYİ SES VERİYO DEDİ!.. BEN DE BİR GÖREYİM DEDİM!..HİÇ Mİ YOK AZCIK MEPEÜÇ?

ŞEY..SAHTE BAL VAR MI?.. AZICIK GERÇEK DE OLSA OLUR!..

SAHTE BAL VAR MI LAN BİZDE?! O GERÇEKLERİN YANINA KOYMUŞTUK BİRAZ?!

VAR DA...AAA?.. BİR DAKKA!..SEN... SAHTESİN!..GERÇEK LİSTAM NERTE?.. SAHTESİN SEN!..

SENSİN SAHTE!.. ALMIYIM AYAĞIMIN ALTINA!.. SALAK SENİ...

PARDON BENİM BAL YARI GERÇEK YARI ŞAHTE DE OLABİLİR ASLINDA!..

KURGUSAL BAL VAR! GERÇEĞİN AZ KENARINDA...

AY!..BİR TUHAF OLDU YÜZÜN YAA!.. NEDEN KASILDIN ÖYLE?!

BEN!..ÇOK MUTLUYUM MİNE!..AMA UTANIYOM MUTLU OLMAKTAN!..YEDİREMİYOM KENDİME!..SENİN YANINDA ÇOK MUTLUYUM AMA; SAKLAMAK İSTİYOM!.. MUTLU OLMAK AYIP BİŞİMİŞ GİBİ GELİYO...AZCIK MUTLUYUM AMA...

AY, SAÇMALAMA YA!.. BAK BEN DE MUTLUYUM!.. HADİ, RAAT OL LÜTFEN...

RA!..RAATUM BEN!.. BAK KEYFİNE SEN!..

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

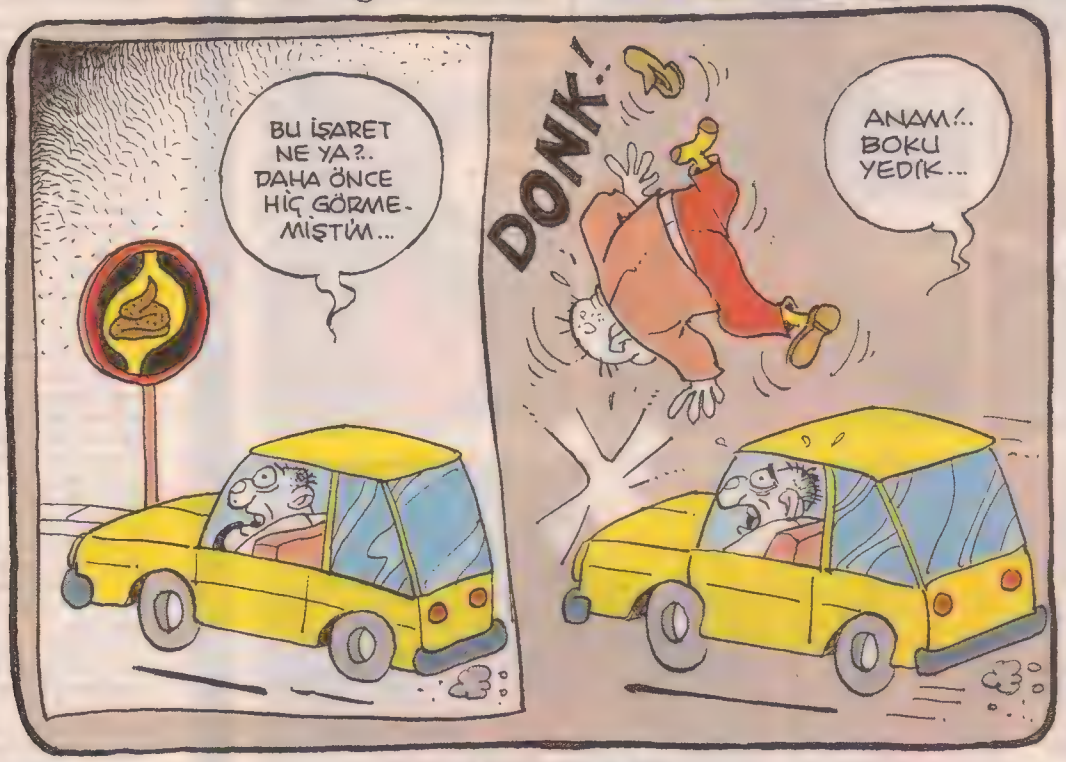

Akşamsefası

canbarsian@superonline.com

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

ŞIMARTAN FOTOĞRAFLAR

NEDEN AĞLARIZ?

Vücut artık inlemekte, göğüs gayr-ı muntazam soluklarla inip çıkmaktaydı. Zevk ve mutluluk sanki hemen olecekmiş gibi, kolkola ve na-mahsus adımlarla yürüyordu... "Ekstasi" adlı kafa yapıcı uyarıcılar son beş yıldır encoybil yeni neslin vazgeçilmezi olurken hassas gizli bir mekanizmanın nasıl da incilitlidiği ve çehre-i ziyanın gül gibi solduğunu bilirler mi?.. Ensedeki omirilik soğanında mütevellid "serotonin" adlı doğal mutluluk hormonu, minagoyim ekstasiyi yutuverince sular seller gibi coşuldayıp akıvermekte! Ve öyle bir dans etmeye başlar ki, beygirin bir tüy hafifliğiyle uçurduğu süslü bir arabanın tekerlekleri gibi hoppa ve şuh uçmaya başlar. Oysaki "Serotonin" adlı hormunun asıl nigâh-ı ızdırabı yüzyıllar evveline dayanır... TÜBİTAK'taki bilimadamları seratonini en tasarruflu kullananların peygamberler olduğunu söyler... İnsanlığa, mecnulata semaya selam verirken veyahut vahiy inerken ensedeki serotonin adeta imbikten şıp şıp diye damlarmış. Oysaki bizim "fırtına gençlik" gayet necib ve vahşi açlıkla serotonide sıfırı tüketivermekte. Gözü yaşlı anası da diskotegin kapısında ağıt yakmakta... "Yusufum kaybettim Kenan ilinde... Yusufum bulundu... Kenan bulunmaz..."

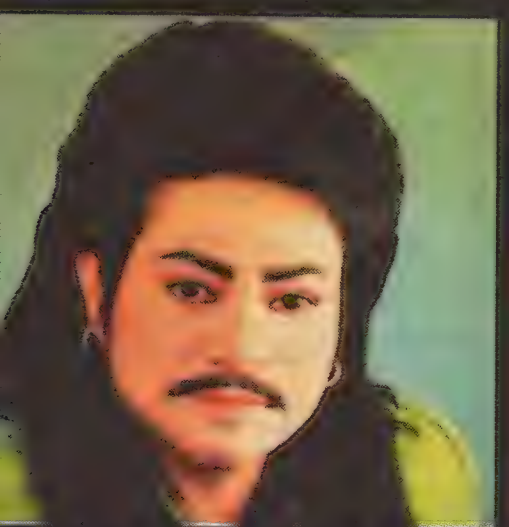

METANDA AÇAN ITIRLI ÇİÇEK

Diyorlar ki anne... Hayat elemler ve facialarla doludur... İnsanların adiliklerini, hırslarını, kuvvet önünde teşenmüclerini hepsini, herşeyi öğrendim... Onların teneffüs ettiği havayı teneffüs ettim ve onların bataklığında yürüdüm. Ben de... En son ben de onlardan oldum! Fakat bugün boğuluyorum.. Herşey beni harab ediyor... Ruhumda derin bir istikrah ve nefret duyuyorum... Bu muhitten, bu insanlardan... Hatta, bu güneş ve semadan... Hiçbir necabet ve saffet bulamıyorum... Ve herkes gibi mülevves artık bu başı sen de tanıyamazsın... Keşke kızın olarak doğsaydım da sonradan erkek olmasaydım... Veyahut tam bir erkek olarak doğsaydım da ondan sonra, ya eeeeh.. Kafam karıştı... Skiyorum, skiliyorum işte.. Benden güzeli yok!

TAŞ KAFA KÜBRA

CEZMİ ERSÖZ

Biliyor musun, biraz da uzakta olmak için çıkıyorum yolculuklara... Senden uza bana kimi zamanlar derin bi ren sızılarım diner gibi oluyo larım dinerken kendime dah kınlaştığımı seziyorum.

Okuduğum kitabı yanım otobüsün penceresinden ala uzanan korları, çayırları, o seyre koyuluyorum bazen. V larda güneş batarken küçük cuk bir tepenin yamacında açarak koşmaya başlar. San dükçe kendisi olmaktan çık büyüdükçe köleleşeceğini, b emri altına gireceğini şimdi setmiş gibi güneşe, **beni ya batmadan beni de al götür dan** dercesine koşar ona do

O küçük çocuk belki d çocukluğumdur... Çünkü onun gibi akşam saatlerinde öylesine hasretle koşardım. hissederdim büyüyünce baş ler geleceğini, hissederdim b lerin köleleştirip, emri altına rı... Kim bilir ben de kaç k muştum kollarımı açarak doğru, beni alması için...

Ve çocukluğumda baze oynarken oyunu ansızın ya ser gökyüzüne bakar, ora sanki beni çağıran bir se geldiğini sanırdım... Ölüm çağırıyordu beni, yoksa ben çağıran o lekesiz özgurluğu dü bilemezdim...

Otobüsün bazı akşamüstü rinde bir ormanın yanından ken, güneşten kopmuş ber başına buyruk bir ışık ağaçla ların arasından sızar ve o ışığ den dolu dizgin bir at geçerd zündeki acıdan anlardım, o ıydı ve bir yere doğru koşm da bir yerden birilerinden du... Sanki o at bu dünyaya ğunu sanıp, o yanılgıyla alab sevmişti birini, birilerini... çıplak sevgisi onun mahvı belki de... O at bu sevgisiy lanmıştı işte... Belli ki yarası baktığında ve onun ne kadar kapanmaz bir yara olduğunu ce başlamıştı işte böylesi kaçmaya... Oysa onun o der sını fark etmeyenler, atın doğru koştuğunu sanacak Oysa o at belki de bendim... tıpkı onun gibi kendimi bu d ait sanıp, bu yanılgıyla alab sevmiş, ama bu benim mah muştu... Yaramın ne kadar kapanmaz olduğunu görünc mıştım bu dünyaya ait olmad İşte ben de bu yaramla bilmed yere doğru koşuyordum... O renler benim bir yere doğru sanıyorlardı...

Bazen sabaha karşı yağm maya başlardı. Uyuyorsam uyanıp otobüsün penceresind murun sesini dinler, dinlemek maz onu seyreder, seyretmek maz, beni de içine alıp götü isterdim, ama ellerini gösterir o yağmur ve o yağmurun eller ellerimden hep daha küçük ol Yağmurun kalbindeki sızı beni larımdan hep daha büyük olur

Çünkü ben kimden beni kurtarmasını, ben kimden iç sızıları hafifletmesini istesem yaraları benim yaralarımdan derin, onun sızıları benim sız dan daha acıtıcı, onun elleri ellerimden daha küçük olurdu

Bazen sınırdaki şehirlere g nırları kapatan tel örgülerin k rında gezinirdim. Sınırın öte y daki evlere, şehirlere baka Oralar nasıl acaba derdim, o da benim gibi insanlar var mı, gibi hem delice yaşamak, hem lice ölmek isteyen insanlar va Oralarda benim gibi birbirini ziddı olan şeyleri, duyguları ay ve aynı yoğunlukta özleyen k var acaba, derdim... Çünkü yatta kiminle karşılaşsam, sevsem iki zıt duyguyu aynı a aynı yoğunlukta yaşatmıştı ba

Hem sınırlarda dolaşmak, dönmek istemez, hem de bir ce dönmek isterdim... Dönme mezdim, çünkü döner dönmez günlerdir beni bekleyen anıla biri ardına gelecek, eski, daha kurumamış anılarını yeniden maya başlayacaklardı...

Evimdeki her resmin, ev her eşyanın, yatağımdaki her k derin sızılarını yeniden kanata

nrı'nın Yanına Kadar
zağa Gitmek...

Sesini hem duymak istemeyecek, em de çok duymak isteyecektim… rayacağını biliyordum. Çünkü yola ıktığımdan beri telefonumu kapatnıştım. Beni aradığını, beni merak ttiğini, dahası senden belki de ebeliyyen kurtulduğumu sanıp kaygıandığını biliyordum… Beni çok iyi anıdığın, en az kendin kadar iyi tanııp bildiğin halde sen de böyle kaygıara kapılabiliyordun… Bazen senin le o derin, o hiç kapanmayacak sızıarın seni soğukkanlı düşünmekten, eni hesapçı, daha kendinden emin apmaktan alıkoyuyordu…

Çünkü işin içine o hiç kapanmaan ve kökü ta çocukluğa giden sızıar girince ne kazandığımız başarılar, e aklımız, ne de o birisini iyi tanıyıp bilmemiz bizi o derin yalnızlık korkuarından, ne denli gizlediyse de, hep endisini hatırlatan terk edilme kaygıarından koruyabiliyordu…

Ve biz o çocukluğu derinden yaalanmış olanların hep bir iyi Tanrı'sı ardı… Ve o iyi Tanrı henüz dünyayı, ayatı, kendini tanımadan alabildiğie bir özlemle sevdiğimiz ve bağlanlığımız insanlardı…

O iyi Tanrı bir tepeden ellerini güneşe açıp koşan çocuğun ayağına akılan ilk taştı… O iyi Tanrı sevgiye ırılçıplak koşan o atı hiç ummadığı ir anda derinden yaralayan bir baıştı, bir eldi belki de… O iyi Tanrı ızak iklimlere, uzak denizlere gitmek steyen yağmurun ellerini küçültüp laha da çaresiz bir hale getiren yaancı bir umuttu belki de…

Çocuktum, sezerdim sanki başına gelecekleri… Oyun oynarken anızın gökyüzündenbir ses duyar, oyunu bırakıp o sesin geldiği yere bakardım… O ses hem vardı, hem le yoktu… O ses hem inancım, hem le inançsızlığımdı… O ses hem sonsuz ümidim olan sevgiydi, hem le uğrunda ömrüm boyunca koşacağım sonsuz çaresizliğim, bitmeyen kaybedişim, o sonsuz ümitsizliğimdi… O ses, hem hayatımın tam çinde, hem beni çok iyi tanıyan ve beni hep koruyacak olandı… O ses hem hayatımın çok uzağında, beni hep böyle kimsesiz, çaresiz bırakacak, beni hiçbir zaman koruyamayacak olandı…Aslında içten içe onun beni koruduğunu hissedecektim…

Telesekreterdeki sesini duyunca yine o sesi hatırladım: **Sana ulaşamıyorum. Seni mutlaka görmem gerekiyor. Gelir gelmez beni ara…** İşte hepsi bu… Hani bir daha beni aramayacaktın… Hani bana kimsesizliği ve umutsuzluğu hiç aklımdan çıkmayacak bir şekilde öğretecektin… Hani artık ben yeni sızılarla sarsılmayacak, öylesine, hiçbir şey ummadan, hiçbir beklenti içine girmeden o küçük, o basit, o sıradan hayatımı ömrümün peşisıra sürükleyecektim… Öyle sevgi ya vardır, ya da yoktur… Aşık olduğun insan ya senin yanındadır, ya da hiç olmamıştır… Bunu ömrünün bir yaşında iyice ve geriye dönüşsüz bir biçimde benimsemiş insanlar yok mu, vardır belki de… İşte hani ben o insanlardan olacaktım… Hani ben artık iki zıt duyguyu aynı anda yaşayıp oradan oraya savrulmayacaktım… Hani ben delice ve sonsuz bir sevginin ortasındayken, ne olduğunu anlamadan ve birden sonsuz bir sevgisizlik çölünde bir başıma kalmayacaktım…

Sesin bir emir gibi içime işlerdi ne zaman duysam. Sesin hayatımın bütün boşluklarını, bütün karşılıksız kalmış umutlarını, bütün o bilip de bilmezden geldiğim yanılgılarımın içini doldururdu… Sesin senden uzaktayken biraz olsun dindirdiğim sızılarımı eskisinden daha acıtıcı, daha derinleşmiş olarak yine bana geri getirirdi… Öyle sızlardı ki kalbim sesini duyunca onca yıl yaşamış olduğum halde bir şey yaşamamış gibi olurdum…

Sesini duyunca çocukluğuma döner, oynadığım bütün oyunları yarıda bırakır, sokağın köşesindeki bir taşa hüzünle oturur, gözüm yerde, kalbim gökyüzünde öyle kıpırtısız, öyle bütün saldırılara, bütün yaralanmalara açık durur ve kalırdım… Sesini duyunca kederiyle umutları arasında çarmıha gerilmiş ve kimselere, dahası kendisine bile çare olamayan bir peygamber gibi bağışlanmamı beklerdim insanlardan…

Aradan hem çok uzun zaman geçerdi, belki de birkaç saniye geçerdi… Bu sırada ben bugünkü halimi almış olurdum… Herkesin bildiği bu halimi…

Sonra senin gelmeni beklerdim hiçbir şey yapmadan… Donmuş ve kıpırtısız senin gelmeni beklerdim… Gelip ruhumdaki mutsuzluk kabuklarını birer birer çıkarıpbeni son bir ayin gibi öpmeni, beni yeniden doğurmanı beklerdim.

Gelip, gökyüzündeki o sesin doğru olduğunu kanıtlamanı beklerdim. Gelip, aslında o küçük çocuğun bir gün elbet güneşe kavuşacağını, ormandaki yaprakların arasından sızan o bembeyaz ışıkta acıyla koşan atın yarasının bir gün iyileşeceğini, beni kurtarmasını dilediğim yağmurun ellerinin beni benden kurtarıp ve sonra alıp uzaklara götürebilecek güçte olduğunu söylemeni beklerdim… Sadece gelip bunları söylemeni isterdim…

Ama sen bunların hiçbirini söylemezdin… Hiçbirini… Sadece çölde susuz kalmış biri gibi sevişirdin benimle… Gökyüzündeki sesi, tepeden güneşe doğru koşan çocuğu, o derinden yaralı atı, yağmurun benim ellerimden daha küçük, o benim ellerimden daha çaresiz ellerini bana uzatmak istercesine sevişirdin… Benimle öyle sevişirdin ki, bu dünyadan başka gidilebilecek neresi varsa orayı unutmamı istercesine, ansızın gökyüzünden gelen bir sese vurulan çocukluğumu, yaramı yarasına benzettiğim bir atın yarasını, ellerini ellerime benzettiğim yağmuru unuttururcasına sevişirdin benimle…

Öyle ki benimle bu dünyada, olduğum halde, buralara ait olmadığımı unuttururcasına sevişirdin…

Bende açtığın bütün yaraları, sen yokken, sen uzaktayken sızlayan sızılarımı durmadan öpüp koklar ve sanki o yaralar bir daha hiç açılmayacak, sanki o sızılar bir daha hiç sızlamayacak gibi sevişirdin benimle… Sevişirken beni hiç olmamış annen yapar, sevişirken beni hiç olmamış kız kardeşin yapar, sonra beni o kimsesiz hayatında seni hep ve koşulsuz özlemesini, seni sonsuza dek beklemesini istediğin kim varsa, beni o yapardın… Sonra beni, seni daha ilk kez aşık olduğun ve beni terk eden o adam yapardın… İçindeki o geçmeyen yaraları, o dinmeyen sızıları sana kim açmış, sana kim bırakmışsa beni o yapardın… Sana bu dünyadan, bu insanlardan biri olmadığını sana kim ilk hatırlatmışsa beni o yapardın.

Sonra beni hep çok sevmek istediği halde hep eksiz sevmiş annemin kaldığı yerden sevmeye başlar, bütün kusurlarımı ve çocukluğumu bana bağışlar, nereye bakıyorsam benimle oraya bakar, nerede durup nerede soluklanmak istesem orada durup soluklanır, nerede yanlış yapmak istiyorsam sen de benimle orada o yanlışı yapardın…

Ben hep başkaları için üzülüp ağlamıştım da, bir tek kendim için üzülüp ağlayamamıştım… Benimle öylesine sevişirdin ki, bu beni bana hiç olmadığı kadar hatırlatır, beni en çok yaralarıma, ben o kimsenin bilmediği kimsesizliğime seninle sevişirken dokunur, ben en çok o yarım kalmış ömrüme senin kollarındayken doyasıya ağlayabilirdim… Bu ağlayış güzelliğe, iyiliğe, saflığa işaretti… Bu ağlayışın içinde çocuksu bir kendini adama saklıydı…

O anda bir şey varsa, aynı zamanda o yoktur'dan, bir şey ya vardır, ya hiç olmamıştır'a geçmiştim… Sen vardın ve hep olacaktın… Ayrılık hiç yoktu ve hiç olmayacaktı… Kavuşmak hep vardı ve hep olacaktı…

Ve işte bu yüzden ellerini açıp koşan çocuk yere hiç düşmeden güneşine kavuşacaktı… O yaralı at elbet bir gün yarasını saracak, yaprakların arasından sızan o bembeyaz ışığa karışıp sonsuzluğa karışacaktı… Yağmurun elleri bu dünyada benim gibi ne varsa ve bir gün ona kim sarılmak istese, tutup kendine çekecek güçte olacak, onu istediği iklimlere, istediği okyanuslara götürecekti… Boşuna değildi çocukluğumda oynarken gökyüzünden gelensesi duyup oyunları yarıda bırakmam… Çünkü o yukarıdaki benim farkımdaydı, ve b enim hep iyi ve mutlu olmamı istiyordu. Öyle ki ne zaman istesem beni yanına alacaktı…

Sana teslimiyetimin ödülüydü bu ağlayış… Ve işte bu ağlayışımızdan böyle sonsuz özleyiş kapıları açılırdı… Ve ben bu özleyiş kapılarımın birer birer açılışını sonsuz ve çocuksu bir saygıyla seyrederkenbirden ve çok eski zamanlardan usulca gelen ve ömrüm gibi eksik bir sessizlik olurdu… Hem çok iyi bildiğim, hem de hiç bilmediğim bir sessizlikti bu… Hep derin bir sızıyla gelirdi o sessizlik… Rüyalarımın hiç gitmediğim sonu gibi bir sessizlikti bu… Yüzün içindeki bütün o eksik, bütün o yarım yüzleri silerken yavaşça ve birden ve o çok eski oir ayrılık duygusuyla uzaklaşırdı benden… İçimdeki bütün eksik kalmış ağlamaları, o başlamadan bitmiş umutları alıp geri çekilirdi yüzün… Çocukluğumun o yarım kalmış oyunlarını ve o yaralı mutluluklarımı geri alıp gökyüzüne çekilirdi… Yüzün yüzümü geri alıp çekilirdi… Bu anlarda öylesine uzak bir yakınlıkta bakardın ki bana bütün denizlerim ansızın kurur; susuzluğundan yanmasın diye saçlarına… hemen saçlarına sarılırdın… Ve yüzünü çektiğin o bitmeyen uzaklıktan sanki bana ilk kez bakıyormuş gibi bakardın… Sanki içindeki bütün eski korkular, bütün o dinmeyen sızıların şeytanından içindeki meleğe geçmiş ve o melek bütün bunlardan o an boğuluyormuş gibi bakardın…

Sonra… Sonra o an benim için bu dünyanın hiç bilinmeyen bir yeri olan odamın bir köşesine çekilir: **Seni tanıyorum ben, sen bana çok benziyorsun, sana kendimi kaptırırsam bu benim sonum olur**, derdin… Sonra çekilip o köşeye giyinmeye başlardın… Bense kaldığım yerden hem yavaş, hem de çok hızlı olan giyinmeni seyrederdim…

Bir taraftan giyinirkenbir taraftan cep telefonunu açardın… Ve cep telefonunu açar açmaz sinyal sesleri gelmeye başlardı… Hem giyinir, hem de gelen mesajları okumaya başlardın… Seni neden aradıklarını hem bilir, hem de bilmezdim… Benim gibi bir sürü yedek sevgilin vardı, hem de hiç sevgilin yoktu… Hem bilir, hem de bilmezdim… Onların da hem kurtuluşu, hem de sonsuz bir yıkımıydın… Benim olduğum gibi… Sinyalsesleri sanki yerin yedi kat altındaki cesetlerden geliyordu. Cesetler senden yaşam dileniyorlardı sanki… Onlara kimse bu sonsuz geceyi sevmeyi öğretmemişti… Seninsevdirmeni bekliyorlardı. Sen sevdirecektin onlara bu sonsuz ve hiç bitmeyecek olan geceyi… Onlara bu hiç bitmeyecek olan kimsesizliklerini artık anlamaları gerektiğini kimse anlatmamıştı. Senin anlatmanı bekliyorlardı… Sana bağlandıkça anlayacaklardı, belki anlatmana bile gerek kalmayacaktı… Onlara kimse bu dünyada tamamen unutulduklarını, gökyüzünden gelenseslerinbir yanılsama olduğunu kimse söylememişti… Seninsöylemeni bekliyorlardı… Er ya da geç söyleyecektin… Seni son umutları saydıkça söylemene gerek kalmayacaktı, bunu er ya da geç hissedeceklerdi…

Çünkü o büyük sevgisizlik çölünün ortasında içimizde yarası en derin olan, sızıları en çok sızlayan bir tek sen vardın… Bu acıları dindirebilmek, bu sızılara son verebilmek içinsana bağlanankim varsa ve sen onları acılarının geçtiği, sızılarının dindiği bilinmez bir zamana saklarken ve onları hep elinin altında sanırken, yani onları ölmesinler diye, yani onları hem çok severek hem de aslında hiç hiç sevmeyerek bir bir sen öldürecek ve sonra hepsi ölünce bu dünyada tek başına kalacaktın… Ama bunu onlara söylemene gerek yoktu, sonsuz bir yaşam umuduyla sana bağlandıklarını sandıkları anda aslında ölmüş olduklarını fark edince ister istemez anlayacaklardı… Tıpkı benim anladığım gibi…

Sonra ben yine gidebilecek en uzak şehirlere gitmek isteyecektim… Sabahın alacakaranlığında yollara düşecektim… Bavulumun kimsesiz sokaklarda çıkarttığı sesler eksik bir ömrü hatırlatacaktı yine bana, duymazlıktan gelecektim… Ayaklarıma dolaşan kurumuş yapraklar yaralı bir kalbin yarım kalmış bir sevdasını fısıldayacaktı bana, yine de duymazlıktan gelecektim… İçimdeki bütün acımaları, bütün o sızıları en derinime gizleyip uzaklara… Daha da uzaklara, diye emredecektim kalbime… Aşkın ya hiç olmadığı, ya da sonsuza kadar hep olduğu o uzak yerlere…

Yaralı çocukların ya hiç olmadığı, oluyorsa güneşe kavuştuğu… Yaralı atların ya hiç olmadığı, oluyorsa yaralarını mutlaka iyileştirip yapraklardan sızan o bembeyaz ışıkta sonsuzluğa kavuştuğu, Tanrı'nın ya hiç olmadığı, ya da ansızın oyunlarını yarıda bırakıp gökyüzüne bakanları mutlaka yanına çağıracağı yerler kadar uzağa…

cezmier@leman.com.tr

* **İzmir.** 15 Nisan Cuma günü saat 13:00 - 19:00 arası **İzmir Kitap Fuarı**'nda **LeMan Standı**'ndayım..

* **İzmir.** 16 Nisan Cuma günü saat 13:00 - 19:00 arası **İzmir Kitap Fuarı**'nda **LeMan Standı**'ndayım..

* **Trabzon.** 23 Nisan Cumartesi günü saat 13:00 - 19:00 arası **Trabzon Kitap Fuarı**'nda **LeMan Standı**'ndayım..

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Güneri İçoğlu

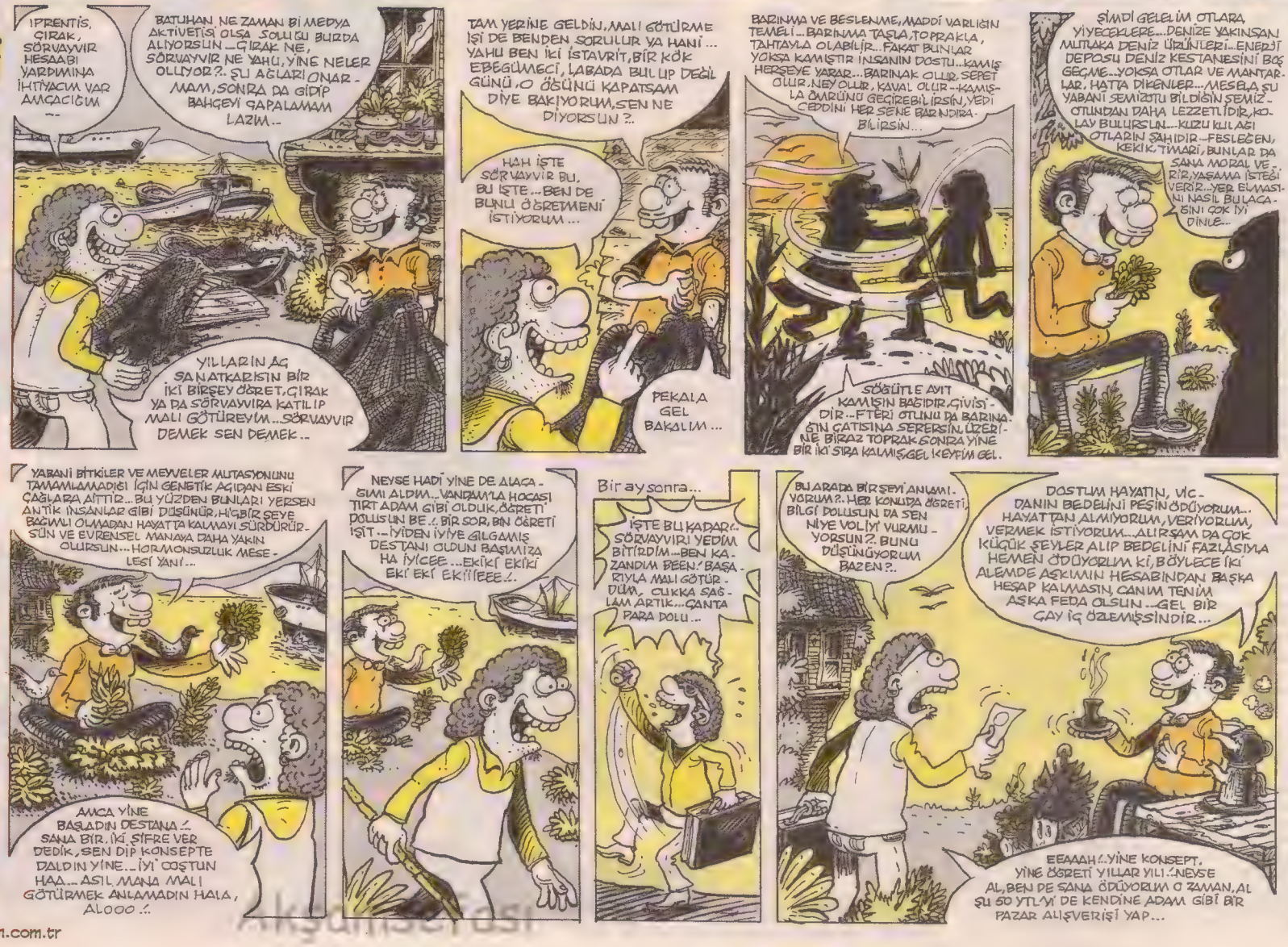

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemal kenan ergen

Sahte Bal : Reçeller gerçek mi sanki? Artık hiç bi şeye güvenim kalmadı komşular!..

Av Partisi : Ben de bu çulluklar ne zaman örgütlenecek diyodum...

Resmi Nikah : Savcı'yla Avukat evlenirse...

Midye Dolması : Vay be! Kendi mi dolmuş nedir?..

Kızan : Kendisine kızan dendiğinde kızdığı halde ısrarla kızan olarak anılmaya devam eden kısa boylu asabi Trakyalı...

Savaş Nidası : Kaçıııınıın!..

Buram Buram : Kokunun bokunu çıkarmak...

Morg : Renge göre güzel isim. Ama ses bazlı bi isim vermemiz gerekseydi tısss'tan daha iyisini düşünemiyorum. Belki bi de Hıhhhhh olabilir...

Demeç : Başbakan geyiği...

Anma Günü : Bugün ölen herkes için birer dakikalık saygı duruşu yapacük...

Kaderin Cilvesi : Bu ne lan porno ismi gibi?..

Pazar Keyfi : Salı Pazarı'nda uzanmış kitap okuyan birilerini görürsek şaşırmayalım mı yani?..

Şilte : Gte gelmiş yastık...

Pembemsi : Tamam da niye bütün pembeleri sahipleniyosun ki?..

Yakın Tarih : Dün bu saatler...

Ev Gezmesi : Madem saçma bişey yapıcan bari kendi evini gez, yol parası cebinde kalsın be kadın!..

Uzun Lafın Kısası : Tır...

Kısa Lafın Uzunu : Tıırrr!..

Çırılçıplak : Çıpçıplak diyememiş, daha zor bişey demiş, daha da zoru başarmış, bize de bulaştırmış eşşoğlusu...

Papa : Rahibelerden de bi mama seçtik mi aile tamamdır...

Gavur Ölüsü : Nerden biliyosun pipisine mi baktın? Çok ayıp, pek günah, sapsaçma ya da sarılsaçmık. (bkz: çırılçıplak)

Beyin Fırtınası : Hepbirlikte kafayı üşüttünüz yani? Tebrikler...

Fuzuli : Neden Zaruri diye bir şair yok hiç düşündünüz mü? Ben yarın düşünücem, beklerim...

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

TOKTOR BAYANDAN ÇOK TEMİZ

Taha yeni pıçaklanmış, çantasından ne cep telefonu ne kiredi kartı, cüzdanından ne bir kuruş bile çıkmamış kadavra satılıktır. Almak isteyenlerin 250 YTL'yi cebine koyup Belgırat ormanlık mevkiine gelmeleri... (Ama çok lütven polise haber verilmemesi)

KEDİNİZİN KÖŞESİ...

Sayın hocam, benim burun mahiyemden kaşlar arasına ve oradan alın ve kulak mahiyeme kaşıtıcı bir takım sistamatik haraketlenmeler oluyor. Sağ pati vasıtasıyla tüy diplerini hızlı boran ettiğime rağmen, az dinsede kaşıtıcı haraket mihayete ermiyor. Psikoloji oluyom. Temel üçgüdü mü? Evde çok güzel kuru mama var. Pempe, turunçu, kahferenki...

Rumuz: İstoç

Cevap: Sevgili yavrum. Anlatımın pire olayına benziyor. Pire ne? Pire çok. Atlıyor. Siprel al, yüzüne onu sıkındır. Göze sıkındırma. Yum. Gözler kalbin aynasıdır. Aslan yavrum.

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

ZEUGMA

Yer: Ortaköy

Adamcağızı nasıl bir çileye soktular kimbilir ki Zeugma mozaikleri gibi park etmeyin uyarısından devasa mozaik çalışması yapmış, bir sanat eseri vücuda getirmiş... Ben size daha iki hafta önce demiştim; "bu duvar yazıları mimari konstrüksiyonla bütünleşmiş, kalıcı olmuş, binaların kitabeleri gibi nesilden nesile geçer hale gelmiş" diye... ***(Bkz. Leman. s.699)*** Bu da bir dumur sağlaması oldu bize. Daha önce çok acayip uyarılar, ikazlar, yazılar gördük, spor programlarındaki gibi beraberce yorumladık, fakat bu mozaik uyarı yazısı dumur alemine yeni bir sayfa açtı diyebiliriz... Bir de **G.Kapısı** nedir yahu, **G noktası** gibi... Yazının boyutunu biraz küçük tutup Garaj kapısı yazılabilirdi ama bu sefer de yazının etkisi ve ambiyansı kaybolabilirdi diye düşünülmüş olsa gerek... Demir parmaklıklı büyük kapıya zaten kırmızı park etme işareti tabelası konmuş, bu yetmeyince mozaikten yazdırılmış ibret-i alem için... Bu da işe yaramazsa apartmanın tüm dış cephesini dev harflerle park yapma diye mi kaplatacak yoksa caddeye fayanslar ve çinilerle büyükçe bir yazı mı yazacak hep birlikte göreceğiz ilerleyen zamanlarda...

REST

Eminönü, Rüstem Paşa Camii'nin kapılarından kapalı duran bir tanesi... Kim koymuşsa bu yazıyı, o da kendi yazısında bir restorasyon yapmış.. Önce RESTEROSYON yazmış, sonra da **O'**nun üstüne **A** koyarak güya düzeltme yapmış... Umarım restorasyon bu yazıyı yazan tarafından yapılmıyordur, eşsiz çinileriyle ünlü bu mimari harikası camiinin kapısına bu yazıyı umalım ki oradaki iyi niyetli esnaftan birisi koymuş olsun...

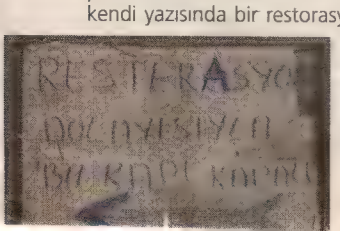

DUMUR YANGINI

Bu yangın hortumu yangın harici hangi nedenle kullanıldı ki, bu uyarıya layık görüldü... Acaba dükkan önü mü sulandı, el yüz mü yıkandı, esnaf bidonla su mu aldı, neden, niye, kimbilir?.. Üstelikte yangın dolabı mühürlü... Eğer her seferinde mühür kırılıp bidonla su alınıyorsa işte o zaman içimizde bir dumur yangını başlar ve beynimizi kasıp kavurur...

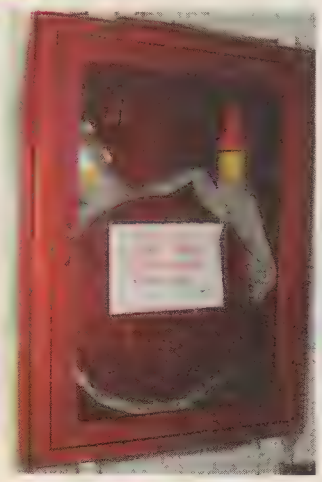

MARULCU DUMUR ŞAHİDİMDİR

Şişli'nin arka sokaklarında dolaşırken kaldırımdaki küçük bir ağacın demir siperliğinde rastladığım tuhaf, anlaşılmaz bir detayı anlamaya çalışıyordum; **"taney atılmaz otlu karınca var"** yazıyordu, anlam veremedim?.. Ne demek istiyordu?.. Bir arkeolog, jeolog gibi bir dumurolog olarak, eğilmiş, gözümü yazıya dikmiş, dikkatle inceliyor ve bir dumur verisi arıyordum... O sırada ordan çek çek arabasıyla geçen bu maydonozcu marulcu amca bu halimi görünce selam verdi, **"Ne oluyor, hayırdır"** diye yanıma yaklaştı. Ben de yazıyı gösterdim, ne yazdığını anlamaya çalışıyorum dedim. Ciddi bir yardıma ihtiyacım olduğunu düşündü ya da sadece bana yardım etmek istedi. Gitti maydonozların

marulların arasından bir gözlük çıkardı, eski insanlara özgü ciddi bir tavırla taktı, yaklaştı, o da eğildi yazının başına, benimle beraber çözmeye çalıştı... Defalarca okuduk, anlayamadık ama nedense ben mutluydum, sokaktaki bir insanla yekvücut olmuş bir halde bir detayı bu kadar yakından paylaşmıştım. Daha sonra marulcu amca beni yanına davet etti bir müddet onun yanında dolaştım. Bir de beyaz köpeği vardı onu uysalca takip eden... Nasıl bir enerjisi vardır şu güzel İstanbul'un akıl sır ermez. Marulcu amca, ben ve kâh ardından kâh önünden giden beyaz köpeğiyle yürüdük İstanbul'umun sokaklarında... Konuşma da yoktu aramızda, "Maydonoz, marul, dereotuuu" diye bağırıyordu arada bir ve hangi sokağa gireceğimizi eliyle işaret ediyordu, ben de bu sessiz, huzur dumur yürüyüşüne zevkle iştirak ediyordum, birbirinden güzel detaylar arasında zamansızca kayboluyordum...

OKUR DUMUR

15 gün önce saat 18.30 sularında Aksaray'dan Kadırga yönüne aracımla geçmeye çalışırken ara sokaklardan birinde ana caddeye 100 m. kala trafik sıkıştı, araçlar ilerlemez oldu.Önümde kapalı kasalı bir kamyonet olduğu halde 10-15 dakika bekledim.Yol dar olduğu için ilerisini de göremiyordum. Bir süre sonra önümdeki kamyonetin şoför mahallinden 35-40 yaşlarında biri indi, ileriye doğru baktı, kızgın ve sıkılmış bir şekilde kamyonetin kasasına atladı. Onun aracın şoförü olduğunu düşünmedim o an... Kasada bir şeylerle meşgul olmaya başladı.Bir süre sonra trafiğin durumuna bakmak için aracımdan indim.Arkamda da 15 -20 araçlık bir konvoy oluşmuştu.Ben dışarıda iken kamyonetin önündeki araçlar yürümeye başladı.Aracıma koştum,fakat kamyonet hareket etmiyordu... Şoförün kasadaki adam olduğunu o an anladım, trafiğin açıldığını söylemek için kamyonet kasasına yaklaştığımda adamın kasada ne yaptığını gördüm.Adam tıkanan trafikte namaz kılıyordu. Gördüğüm manzara karşısında donakaldım.Adam da hissetmiş olmalı ki müdahaleye gerek kalmadan namazını bitirdi ve hareket etti.Aracıma binerken arkamda duran taksideki insanların da durumu anlayıp benim gibi dumura uğradıklarını gördüm...

Gökhan Zengin /İstanbul

Bornova küçük parkta taksi durağının yanındaki büfe, denemek isteyenler için...

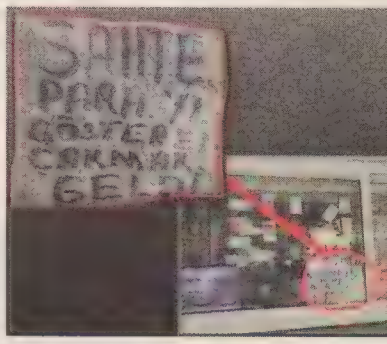

Gülçağ (Talat Hoca'nın Kızı) - Arda Yüceege / İzmir

Yılbaşında bir turla **Antalya-Olympos'a** gitmiştik. Ne zamandır merak ettiğimiz **Yanartaş'ı** görecek olmanın heyecanıyla turu düzenleyen, çevreyi de gayet iyi bilen üniversiteli rehberimize, **Prometheus**'un tanrılardan ateşi çaldığı yerin **Yanartaş** olup olmadığını (mitin burda geçtiği söylenmişti) onaylatmak için sormuştuk. Peki rehber nasıl bi cevap verse tutulur kalırdınız?. Cevabı gayet açıktı; **"Ben öyle birini tanımıyorum..."**

Barış

Geçen sene İsviçre'ye gezmeye gitmiştim.Havaalanından otele gitmek için bir taksiye bindim.Trafik çok sıkıştı.Yaklaşık 10 dakika falan hiç hareket etmeden bekledik.Bende şoföre niçin kornaya basmıyorsunuz geç kaldım dedim.Şoför şöyle bir yanıt verdi; **"Olmaz kuşlar rahatsız olur"** Şoförün bu tepkisinden sonra hakikaten bir müddet kendime gelemedim. Nihayet kalacağım otele vardım.Otel şehir merkezinde çok geniş ve işlek bir yolun karşısındaydı.Arabadan indim elimden ülke tanıtım kataloglarından biri düştü yolun üzerine onu almak için kaldırımdan aşağı indim abartmıyorum 25 30 araba birden durdu.Şöyle bir baktım durduğum yer bir yaya geçidiydi.Şaşırdım.Bu olayı bir de bizim orda düşündüm, adamlar bırakın durmayı üstüne bir de korna çalarlar. Sonra otele gittim karnım acıktı, restorana gittim.Yemek yiyordum.Ekmeğin bittiğini fark ettim garsondan ekmek istedim.Garson otelde ekmeğin kalmadığını söyledi ve şöyle dedi; **"Siz turistsiniz herhalde.Bu ülkede yaşayan insanlar yemekte hiç ekmek yemezler o yüzden otelimizde ekmek fazla bulundurmuyoruz özür dilerim"**

İsviçre maceram dumurlarla sona erdi tüm Leman ailesine (bunun içinde sevgili leman okurlarıda var) iyi günler...

Ramazan Yalçın/Konya

dumur@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME VE KAAN ERTEM

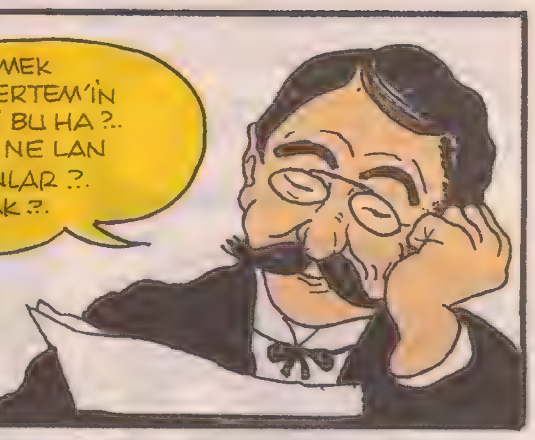

kaanertem@leman.com.tr

İZMİR KİTAP FUARI'NA GİDİŞİMİZ GELİŞİMİZ..

Geçtiğimiz Cuma gecesi, -ertesi gün öğleyin yola çıkacak olmanın rehaveti içinde- yayılmış vaziyette evde otururken aniden çalan telefonla programın değiştiğini öğrendim. Zaten böyle bir şey olmasa şaşardım. Bana bildirildiğine göre Cuma'dan Cumartesi'ye geçtiğimiz gece saat 02.00 sularında yola çıkacaktık. Saat 03.30'da ancak çıkıldı..Minibüsün en arkasında kitap ve poster kolilerinin arasında çevirdiğimiz geyik, Ulusoy'un Susurluk tesislerinde verilen tost + çorba molasıyla bambaşka bir şekil aldı. Özellikle kaptanımız Ömer abi'nin moladan sonra Ahmet Kaya'nın Başkaldırıyorum parçasıyla gaza gelip harbiden gaza basması, inanılmaz sollamalar yapıp yolu iki saat kısaltması, küçük bir şaşkınlık yarattıysa da, geyiğe kaldığı yerden devam edildi.

İzmir'de kaldığımız otel Basmane'deydi..Bu Basmane bizi basıyor bunu anladım..Otel güzeldi ancak yine gürültü vardı(Geçen seferki Otelin altında Düğün salonu faciasından sonra bu gürültü yine de azdı)..Şunu anladık ki gürültüsüz bir Basmane olmuyor.

Kısa bir uykudan sonra, Gece, Konak'a gidildi, bir güzel içildi ve imza ya da söyleşi olmadığı halde niçin Cumartesi günü İzmir'e gelindiği tartışıldı..

Şunu söylemeliyim ki. İzmir'liler yemeyi, içmeyi ve eğlenmeyi biliyorlar. İstanbul'daki gibi içmenin ve eğlencenin boku çıkmıyor, bunu anladık.

Ertesi gün yarı dinlenmiş yorgun kafalar kahvaltı ederlerken, Melikşah'ın kırılgan ve titrek bedeni dışında bir firemiz yoktu..O da sonradan toparlayıp gruba dahil oldu.

Bu arada dostumuz Adnan Şahbaz'ın da İzmir'deki imzada gösterdiği performans dikkate değerdi. Bir ara misafirperverliği abartıp bizim yerimize imza atacak kıvama gelen Adnan zor tutuldu.

İmza gününe -her zaman olduğu gibi- Güzel ve saygılı okuyucularımızın yanı sıra, bir tane neşeli/şovcu adam, birkaç tane espirili adam, birkaç tane Cem Yılmaz, birkaç tane sinirli haddini bildirmek isteyen adam, birkaç tane de manitasıyla bizim aracılığımızla barışmak isteyen adam çıktı ki bunlar imza günlerinin tuzudur, biberidir, çeşnisidir. Bunlardan olmazsa o imza gününe imza günü denmez..

Yola çıkmadan yenilen yemek esnasında kaptanımız Ömer abi'yi arabada unutmamız, bize dönüş yolculuğu esnasında ani kompresyon frenleri, ani sollamalar, kafa çıkartmalar şeklinde geri döndü fakat Susurluk Yörsan tesislerinde verilen uzunca bir mola ile Kaptanımızın gönlü alındı ve yola daha rahat bir şekilde devam edildi.

İzmir'de tekrar başlayan yol geyiği her nedense Bursa-Orhangazi hattında şiddetlenerek arttı..Geyiği nihai olarak bitiren de İbrahim Tatlıses kaseti ve Darıca-Topçular feribotu oldu.

Ve bir İzmir Kitap Fuarı ve yol geyiği daha hayatımızdan geçip gitti..

MUSTAFA

NİHAT GENÇ

Gençler bana en çok şunu soruyor, "tarih" olarak neleri okuyalım. Yüzlercesini söylemek mümkün, ama, ilk elden şu tarihçilerin nesini bulursanız okuyun: Mustafa Akdağ, Ahmed Refik, Reşat Ekrem Koçi, Halil İnalcık, İlber Ortaylı, Ahmet Yaşar Ocak, Fuad Köprülü, vs. Bu isimleri öncelikle vermemin sebebi, kütüphanelerde aramadan, hemen her kitapçıda rahatlıkla bulabilmeniz. Tarihi bir de şöyle okumanızı tavsiye ederim. Tanzimat dönemini/İttihat dönemini/Cumhuriyet dönemini/Menderes dönemini/12 Mart dönemini/12 Eylül dönemini, yani her dönemi özetleyecek güçte birkaç sıkı eser aramanız ve yanında mutlaka bu dönemleri anlatan "hatıratlar"a başvurmanız. Tabii ki siyasi iktidar kavgalarının yanında, o günkü hayatın sosyal yönünü öğrenmeliyiz. Yani, giyim, alışkanlıklar, o günkü insanların dünya görüşü, yolların durumu, iktisadi durum, gibi ayrıntıları zamanla öğrenir, sağlam bir dünya görüşü inşa edebiliriz. Tabii ki öncelikle tarih felsefesinden de haberdar olmalıyız, yani, "ilerleme", "gerileme, "değişme", "çöküş", "çürüme" gibi kavramlar bize, neye göre "ilerleme" neye göre "çürüme", bozulma anlatıyor? Felsefi tartışmanıza şöyle yardımcı olmaya çalışayım, diyelim Batılılaşma hareketleri aynı zamanda "yenilik"ler, yenileşme, değişme adları altında değerlendirilir? Peki bu "değişme" iyi birşey midir? Ne kadarı iyidir? Bu yol doğru bir yol mudur? İşte bunların cevabı yoktur, her tarihçi kendi bakış açısından size gizlice yön verir. Bu yüzden oturup okuyacak, değerlendirecek ve nelerin değişmesi nelerin değişmemesi konusunda bir fikriniz olacak!.

Ben tarihten anlamam, çünkü tarihçi değilim, tarihle amatörce ilgilenirim, çünkü ben, sizler gibi yazılmış tarih kitaplarını okuyarak bir fikir edinirim. Oysa tarihçi olabilmek için o dönemin batıda ve doğuda yazılmış tüm kaynaklarına ulaşabilmem gerekir, bu da bilim adamlarının işi. Ancak size tarihi sevdirecek, magazinel ya da amatör yorumlar yapabilirim. Ama sıkı bir edebiyatçıyımdır, tarihte yaşanmış hadiseleri özetleyip, bir tertip içinde, vurucu ve heyecanla okunacak bir hale getirebilirim, yaptığım da budur.

Kanuni 1495'te Trabzon'da doğdu. 1520'de Osmanlı tahtına oturdu ve 1566'da Zigetvar'da öldü. Hayatı seferlerle geçen Kanuni'nin dönemi Osmanlı'nın ihtişam ve kudret çağıdır. Şehzade Mustafa'nın annesi Mahidevran, diğer adı Gülbahar'dı. Kanuni'nin sonraki eşi Bayazıd, Selim, Cihangir ve Mirimah (kız)'ın annesi Hürrem Sultan idi. Gülbahar sultanla Hürrem'in sarayda saç saça baş başa kavgası meşhurdur.

Denilebilir ki Osmanlı'nın çöküşü, dirlik, düzenin bozulması bu kavgayla başlar. Çünkü Kanuni devri Osmanlı'nın altın devriydi, hazine, zenginlik sınırsızdı. Ancak Osmanlı'yı asırlarca uğraştıran yeniçerinin ve Anadolu'da dirliğin bozulması bu dönemde ortaya çıktı ve Osmanlı bir daha iflah bulamadı. Dönemin ihtişamı yüzünden bu görkemli saltanat eleştirilmemiş ve halkla-devlet yeniçeriyle-Osmanlı Anadolu'yla-İstanbul arasında başgösteren ayrılık, ikilik bir daha giderilemedi.

Osmanlı demek defterdarlık, demektir. Bugün en ücra Anadolu kasabalarına dahi giderseniz, en büyük tabelanın defterdar'a ait olduğunu görürsünüz. İstanbul ve saraya yakın görev yapan yeniçeri ve ileri gelenlere kapıkulu denilir. Kapıkulu "maaş" demek, saraya yakın durmak demek, talih, devlet demek.

Bir de "tımarlı sipahileri" vardı, "topraklı" sipahi demek. Anadolu'da miri denilen devlet arazisinden yer verilir, yiyin, için, ekin, biçin, savaş zamanı gelin, diye. Topraklı/tımarlı sipahilerle Anadolu köylüsünün kaderi aynıdır. Onlar da eker biçer!

Kanuni'nin hayatı seferlerde geçti, ömrünün tam on iki yılı seferdeydi, zaten yine bir seferde öldü. Osmanlı Kanuni döneminde bir cihan imparatorluğu oluverdi. Kanuni'nin hem büyük oğlu (ekber evlad) Mustafa'yı haksızca öldürmesi hem de sonradan Hürrem'in iki oğlu Bayazıd ile Selim arasındaki taht savaşları (iç savaş) batıda büyük yankı bulmuş, birçok müzikal, opera, tiyatro yazılmıştır.

Kanuni döneminde mal, mülk, arsa, arazi, vergi gelirleri muhteşemdi, ancak, maaşlılara (kapıkuluna) para yetiştirmek zordu. Çünkü, Avrupa'da da kıymetli madeni para darlığı vardı. Ve İran'da dahi kıymetli madeni para yokluğu daha çoktu. Maaşlılara para bulmak güçleşmişti ve para İran'a kaçıyordu. Paranın kıymeti gittikçe düştü. Tabii toplumsal sınıflar arasında denge bu yüzden bozuluyordu. Kapıkulu maaşını alıyordu ama bu maaşlar için halktan daha çok vergi alınıyordu. Devlet her sefere çıkışında yine halktan vergi toplanıyordu ve zaman geldi sefere çıkılmasa da bu fazladan vergi yine alınıyordu. Halk vergisini ödeyemeyip tefecinin/faizcinin eline düştü. Tefeciler arazileri rehin alıp faizleri artırıp halkın malına ortak oluyor. Tabii ki kapıkulu denilen maaşlılar tefecilikle yani bir faizci sınıfı türetti.

Faiz borcunu ödeyemeyen çiftçi rehin bıraktığı taşınmazını, malını geri alamıyor. Ne yapacak? Köyünden ayrılıp yollara düşecek. Çok geçmeden köyündeki çiftçi çubuğu bozan köylüler işsiz başıboş yollara düştü. Bu işsizlerin adı "levendler"dir. Tımarlı/topraklı sipahiler de aynı şekilde halkla birlikte zorluğa düştü ve çiftçi çubuğu bozdu. Yani, köyler tarlalar boşalıp üretim zayıfladı. Ortalığa başıboş onbinlerce genç insan/levend düştü. Hırsızlık, soygun, eşkiyalık bu dönemde aldı başını yürüdü. Bu işsiz levendler parayı kim veriyorsa gidip onun ordusuna asker yazılıyor...

Anadolu'da halkın hoşnutsuzluğu sadece köylü ve tımarlı sipahilerde değil, medreselerde okuyan sufte/softa denilen din ulemasıyla da büyüyordu. Padişahın yaşlandığını/kocadığını, tahttan çekilmesi gerektiğini söylemeye başladılar.

Ve Anadolu'da sipahiler, köylüler ve din adamları Kanuni'yi, saltanatı eleştirdikçe, gözlerinde, yerine geçecek olan Mustafa'yı büyütüyorlardı. Ki, Mustafa çok seviliyordu. Mustafa alçak gönüllüydü, halkın geleceği, umuduydu. Ne, tuhaf arzuları, ne tuhaf kaprisleri vardı. Mustafa büyük evlad (ekber evlad) geleneği gereğince tahtın gerçek sahibiydi. Babasına karşı çok saygılıydı. Cömertti. Kuvvetli, enerji dolu ve bilgi sahibiydi. Anadolu'da hiçbir şehzade onun kadar bir daha sevilmedi desek yeridir. Anadolu halkının Mustafa'yı başının tacı yapması ve ona herşeyini verip yürekten ordusuna katılması bugün bizler için çok önemli. Çünkü Mustafa'nın ölümüyle Anadolu'da rüzgar değişti, halkın Osmanlı'ya itimadı bitti. Mustafa'nın ölümünü takip eden çağlarda Anadolu halkı bir daha bir başka sultanı, şehzadeyi, bu denli gönülden sevmedi. Ölümü üzerine ağıtlar, şiirler yakıldı. Kanuni'ye hakaret dolu metinler yazıldı. Bunun sebebi Mustafa'nın kişisel üstün özellikleri ve halka yakın duruşu gösterilebilir. Ama en büyük sebebi, kişisel zevkleri uğruna sefahata hiç düşmemiş olması, ama, asıl sebebi saraydan kendisine gönderilen paraları ve malları halka dağıtması, elinde ne varsa Anadolu halkıyla bölüşmesi ve işsiz güçsüz her levendi ordusuna yazması söylenebilir.

Anadolu halkı tarlasını çiftini bozacak kadar umutsuzluk içindeydi. Mustafa'nın çok yakında tahta geçecek olması halkı heyecanlandırıyor, bir karşı ateşi kıvılcımlandırıyordu. Denilebilir ki Anadolu'da kim varsa Mustafa'nın arkasında, Mustafa'nın destekçisi. Onun tahta oturacağı günü bekliyor! İşte umutsuz halk, çiftini çubuğunu bozan bu işsiz levendler Mustafa'nın kapısına gidiyor ve Mustafa onları yeniçeri diye defterine yazıp ordusuna katıyor, kucak açıyor!

Mustafa kendinden emindi. Babasına ve saraya en küçük bir terbiye noksanında bulunmadı. Babasının ölümünün gecikmesinden rahatsız değildi. Çünkü taht bugün yarın onundu. İşin güzel tarafı Mustafa'yı sadece Anadolu halkı, sipahi değil, İstanbul'un kapıkulusu, yeniçerisi de çok seviyordu. Hepsi bir an önce onu görmek, ona varmak, ziyaret etmek, elini öpmek istiyordu. Hatta padişah sefer için Anadolu'ya indikçe, yeniçeri sultandan izin isteyip Mustafa'yı görmeye gidiyordu.

Mustafa sevgisini uzatmamın sebebi, bugün, sonraki Osmanlı çağlarını okuduğumuzda Mustafa'nın Anadolu'da bir dönüm noktası olduğu, gözümüze çarpar. Osmanlı çağlarını, "yükselme, duraklama, çöküş" gibi kabaca tasnif edilen dönemler üzerinden anlamamız zordur. Mustafa'nın ölümü miladi bir noktadır ve çöküşün başlangıcı, Anadolu'daki isyanların başlangıcı, toprağın bozulması ve e önemlisi yeniçeriliğin ruhunu kaybetmesi, yani Mustafa'nın öldürülmesi bir başlangıç noktasıdır.

Hürrem sultan kendi oğullarını tahta çıkartma için Mustafa aleyhinde elinden geleni yaptı. Mustafa'nın tahta çıkması Hürrem'in felaketiydi. Zincirlem bir dizi entrikayla ve ciltler dolusu yalan dolanla Mustafa'yı Kanuni'ye boğdurtmak için çalıştılar.

Kanuni İran seferi için Anadolu'ya indiğind Mustafa'yı çadırına çağırır ve orada boğdurturu Mustafa için tarihçiler, çok cesur, bilgili, ama saft derler. Babasından hiç kuşkulanmadı Mustafa! Bu gün tarihçiler "o çadıra gitmeyecekti" derler. Ama zaman da babasına karşı çıkmış olacaktı. Mustafa 38 yaşındaydı ve yine tarihçiler onu boğmaya ge lenlerle bir hayli cesurca boğuştuğunu, birden tes lim olmadığını, yazar.

Sarayda Hürrem'in adamlarından dev yapılı Za Mahmud ağa vardı. Mustafa'nın boynuna kement atı adamlarıyla kollarına yapışıp Mustafa'yı öldürür. Oy sa Mustafa çadırın iç bölümünde babasına doğru emin adımlarla yürüyordu. Mustafa'nın ölümü orduya bildirilir. Büyük bir infial ve nefret dalgası doğar. Anadolu'ya Mustafa'nın ölüm haberi gidince büyük bir teessür ve isyan dalgası ortalığı sarar. Halk ve yeniçer Mustafa cinayetini kabullenemez. Sanki Anadolu halkı kanuni ve sonra Osmanlı'yla, bu günlerden başlayarak iplerini koparır!..

Kanuni 1543 senesinde Estergon seferinden döndüğünde çok sevdiği oğlu şehzade Mehmed'in (22/23 yaşında) öldüğünü öğrenir. Bugünkü Şehzade semti ve Şehzade türbesi, hatta Hürrem sandukas üzerine bir simgesel taht koyar.

Kanuni İran seferine çıkarken Konya Ereğlisi'nde tahtını kurar. 1553'te Mustafa'nın ordusu ile birlikte kendisini beklediğini görür. Ve bir cuma günü gelenek üzre Mustafa, babasının elini öpmeye geldiğinde Mustafa'yı öldürürler...

Kanuni Taht için Mehmet'i yetiştirmişti. Mehmet genç yaşta öldü. Kanuni'nin diğer çok sevdiği oğlu Cihangir, (Cihangir semtine adı verildi) hastaydı. Sırtında şişmekte, büyümekte olan bir yara vardı ve kambur Cihangir de denirdi. Cihangir merhametli, içli, hüzünlü bir çocuktu. Mustafa ağbisinin ölümüne dayanamadı. Babası ne zaman yanına çağırsa Mustafa'nın akıbetinden sinir krizlerine kapılıyor ve babasından kaçıyordu. Sonunda yine babasının yanına çağırdığı bir zaman, bir kriz anında öldü. Geriye kaldı, Hürrem'in diğer çocukları Bayazıd ve Selim.

Selim yaşça büyüktü Bayazıd'dan ve hovarda gibiydi, Bayazıd ise dikine, hırçın, tutkulu bir gençti. Bayazıd'ın kafası kuşkularla doluydu ve babasından şüpheleniyordu. Ona yazdığı mektupların birinde özür

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

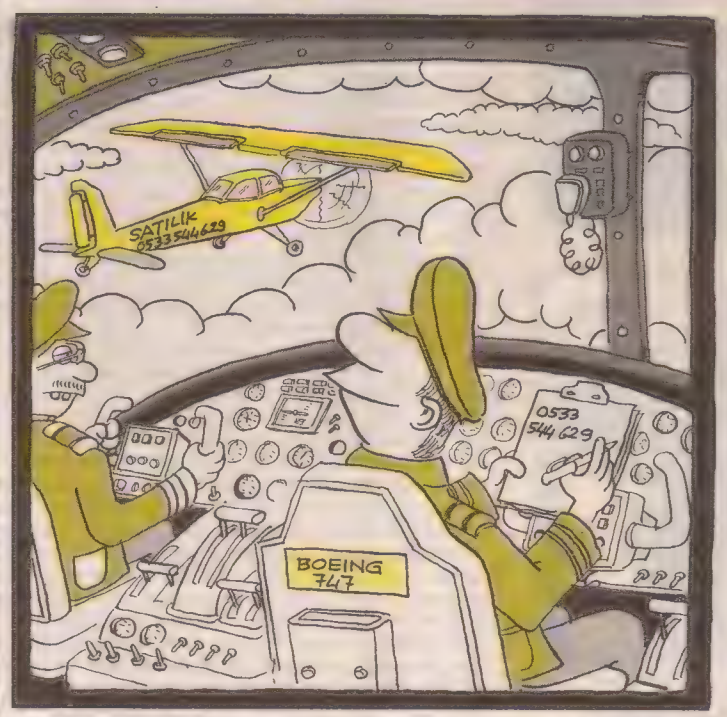

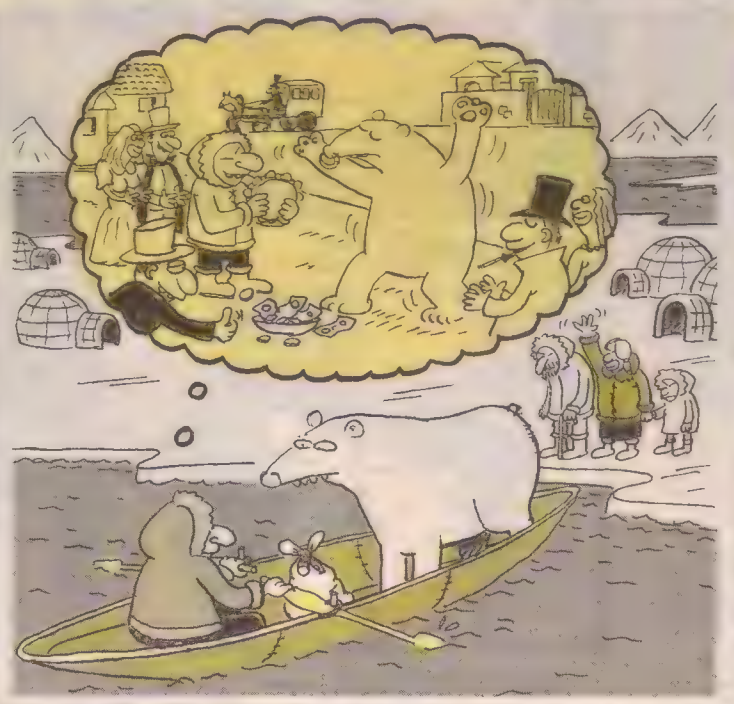

diliyor öbüründe isyan ediyordu. Ve zaman içinde Bayazıd, babasının Selim'i taht için düşündüğünü anlayıp babasına isyan bayrağı çekti. Bayazıd sarayın ve babasının Selim'den yana olduğunu sezmişti. Bugün Bayazıd'ın ve Selim'in babalarına yazdığı bütün mektuplar ortada. Osmanlı'nın en son taht kavgasıdır Selim/Bayazıd savaşı. Osmanlı sultanları hangi oğlunu İstanbul'a yakın, Bursa gibi Manisa gibi sancaklara yerleştiriyorsa, tahtı ona emanet ediyor anlamı taşıyordu. Çünkü yakında olan Bursa ve Manisa'dan padişahın ölümü üzerine hemen gelip tahta oturabilirlerdi. Ve Kanuni oğlu Selim'i Manisa'ya, sonra Bursa'ya, Bayazıd'ı daha da uzak Amasya'ya ataması büyük bir taht kavgasının başladığına işaretti. Bayazıd Amasya'ya gitmemekte direndi. Bayazıd'ın Amasya'ya gönderilmesi ve Bayazıd'ın direnmesi üzerine babasıyla girdiği münakaşalar, mektuplaşmalar koca bir cilt kitap doldurur.

Bu sınırlı sütunda Bayazıd'ın ruh durumunu ve babasına isyanını özetlemek mümkün değil. Sonunda Bayazıd'la Selim, Osmanlı'nın en son taht kavgasını Konya Savaşı'yla gerçekleştirir. Bayazıd yenilir ve yollara düşer, Erzurum üzerinden İran'a kaçar. Bayazıd'ın Şah Tahmas'ın elinde geçirdiği günler ayrı hikaye. Şah, Bayazıd'ın eline geçmesini büyük bir fırsat olarak görür ve Kanuni'den taviz üstüne taviz kopartır. Şah, Kanuni'den oğlunu iade için bin türlü istekte bulunur. Mesela Kars'ı dahi ister. Kanuni paha biçilmez altınlar dolu tepsiler ve bir barış andlaşmasıyla Bayazıd'ın iadesini sağlar.

Kanuni'nin yolladığı adamlar İran'da Bayazıd'ı teslim alır ve oracıkta boğdurtur.

Halkın Mustafa sevgisi hiç bitmez. Hatta Rumeli taraflarında meyhaneden bir sıradan serseri, yüzünün Mustafa'ya benzediğinden hareketle kendini Mustafa ilan edip peşine adamlar takıp, epeyce Osmanlı'yı uğraştırır. Düzme/Düzmece Mustafa namıyla tarihe geçer.

Mustafa'nın dağılan ordusu daha sonra Bayazıd'ın saflarına geçer. Onbinlerce tımarlı sipahi, levend, gidip Bayazıd tarafına orduya yazılır. Ve Bayazıd Konya ovasında yenilince bu onbinlerce levend, yine işsiz güçsüz, ortalığa düşer. Kanuni, Bayazıd'ı bin türlü hediye ve taviz verip Şah'tan aldıktan hemen sonra ikinci iş olarak, Bayazıd ordusunda savaşmış tüm levendleri arayıp bulup cezalandırmanın peşine düşer.

Kanuni bu onbinlerce levendi affedebilirdi, tam tersine, intikamcı davrandı, ya da Osmanlı'ya başkaldırmanın ne demek olduğunu Anadolu'ya göstermek istedi. Osmanlı her şeyini fetvayla yapıyordu. Önce Mustafa'nın, sonra Bayazıd'ın öldürülmesi için fetva alınmıştı. Sonra da bu levendler, isyancıdır, diye fetva alındı ve onyıllar boyu Anadolu dağlarında kovuşturma, takip, iz sürerek levendler tek tek toplanıp öldürüldü.

Sonra Kanuni'nin ölümüyle Selim tahta çıktı. Yıl 1566'lardır. Bu hadiseler 1540'lı yıllardan itibaren başlamış ve Anadolu'yla Osmanlı arasında bitmeyen bir büyük çatışma, husumet, işte bu dönemde inşa olmuştur. Anadolu'yla Osmanlı arasındaki ayrılık tohumları Mustafa'yla başlar.

Ve 1600'lerin sonuna gelindiğinde Anadolu'da işte bu başıboş levendler eşkiyalaşır ve sonra çığ gibi büyür. Ve tüm Anadolu kasabalarında tarihin en merhametsiz yağma, soygun ve cinayetlerine sebep olacak Celali ayaklanmalarının fitili böyle yakıldı.

1630'lu yıllarda dahi Celali ayaklanmaları tam durdurulamadı. Durdurulması da Osmanlı için ecel terleri dökülmesine sebep oldu. Osmanlı hem Safeviler'le hem Anadolu'daki eşkiyayla (başıboş levendler) elli yıla yakın savaştı.

Bu iç isyanları, yani Celali ayaklanmalarını Osmanlı, çok gaddarca, hilelerle, yalan dolanla, yani devlet ve ferman ve fetva geleneklerini hiçe sayarak durdurabildi. Yani, eşkıyayı affettiğini söyleyip, bağışlayıp İstanbul'a getirtiyor ve orada gizlice boğdurtuyor. Ya da eşkıyayı alıp ordularının başına getiriyor, ya da eşkıyadan vali yapıp kandırıyor, sonra üstüne çullanıyor. Ya da başkaldıranı susturmak için ödüllendiriyor. Eşkıyalar da Osmanlı'dan parsa menfaat kopartmanın yolu isyandır deyip köy, kasaba hücum ediyor.

Böylelikle yeniçeri her zaman isyan eder, kimin yanında olduğunu şaşırır. Bir zaman eşkıyanın yanında eşkıya. Yani levendler birgün eşkıya, ertesi gün kapıkulu yeniçeri. Osmanlı'yı kıstırıp, sıkıştırıp İstanbul'dan paye, bağış, saltanat umar. Yeniçeri, eşkıyalığın işe yaradığına inanır ve Osmanlı'yı dize getirmenin yolunu celalilikte görür. Celaliler çığ gibi büyür, tarlalar çubuklar çiftler bozulur ve hemen herkes eşkıyanın yanında yer alır. Önü kesilmez bir kasırga gibi Anadolu köylerini yakıp, ırz, para, mal demeden felaketler üstüne felaket yaşanır.

1630'lu yıllarda Celali isyanları bastırıldı ama hem yeniçerilik hem Anadolu'daki huzur ve Anadolu halkının güveni çoktan paramparça olmuştu... Bir daha iflah olmadı.

İstanbul'daki kapıkulu yeniçeri ve Anadolu'daki topraklı (tımarlı) Sipahi, Osmanlı'nın herşeyidi. Dünya cihan imparatorluğu bu disiplinli, yiğit, imanlı ve yemin etmiş Anadolu çocuklarından kurulmuştu.

Bir koca imparatorluk ve uygarlık inşa eden Osmanlı'nın nerede nasıl çözüldüğünü tartışırsak dönüp dolaşıp Mustafa'nın ölümüne çıkar yolumuz. Osmanlı'ya Anadolu halkının başkaldırısı, ne zaman başlar dersek, epeyce tartışırız. 1830'lu yıllarda İstanbul'da onbinlerce yeniçerinin öldürülmesiyle Türkiye'de yeni bir hayat yeni bir dünya başlar. Yenilikçi hareketler, batılılaşma ve Osmanlı'nın ruhu, gücü, Yeniçeriliğin sonu. İşte 1830'lu yıllarda yeniçeriliğin ortadan kaldırılmasına değin süren olayların başlangıcına bir tarih, bu huzursuzluğun kökleri, 1550'li yıllarda Mustafa'nın ölümüyle başlar.

Yeniçeri bir daha iflah olmadı. Levendler ordudan, köyden ayrılıp eşkıyalaştı. Osmanlı'ya güvenleri kalmadı. Bu itimatsızlık Anadolu'da ve sarayda yüzlerce yıl sürdü.

Osmanlı Kanuni döneminde hayranlık uyandıran bir ihtişama kavuşmuştu. O şaşaalı yılların içine girip o dönem iyice irdelendiğinde bu muhteşem dönemde çok yanlış çok haksız taht kavgalarıyla Anadolu'nun küstürüldüğü ve levendlerin Osmanlı'nın bu lüzumsuz gaddarlığıyla eşkıyalaştırılmaya başlandığı görülür.

Mustafa'nın ve sonra Bayazıd'ın öldürülmesiyle, Osmanlı'nın Anadolu'daki çarkları kırılmış, parçalanmıştı. Mustafanın ölümünden sonra Osmanlı Anadolu'ya ya hep baştan sona kovuşturma, eşkıya öldürme, kıyım için geldi, ya da Osmanlı yüzlerce yıl ordusuz Yalova'dan bu tarafa kılıçsız giremedi. Anadolu'ya Osmanlı yüzlerce yıl gaddarlığıyla geldi ve kılıcıyla, isyan eden, başkaldıran kimse, dinine imanına bakmadan kesip durdu.

Kanuni gibi muhteşem bir padişahın, Hürrem'in dolmuşuna gelip Mustafa'yı öldürtmesi, tarihçilere bir saray entrikası bir taht kavgası gibi göründü. Ama bugün anlıyoruz ki, Osmanlı'yı inşa eden "ruhun", "maneviyatın" parçalanmasına sebep oldu. Çift çubuk bozuldu ve Anadolu çocukları Osmanlı'dan sıtkını sıyırdı... yani "terkip" bozuldu. Yani "bütün" dağıldı ve Osmanlı ve Anadolu iki ayrı şeyin adı oldu. Kanuni'nin amacı tahtına sevdiği bir oğlunu yerleştirmekti. Hürrem'in entrikalarına fazlaca kendini kaptırması siyaseti taht kavgasından öteye götürdü. Osmanlı'nın Anadolu halkıyla, çiftçisi, hatta ulması, hatta kendi topraklı sipahileriyle başlayan bu amansız savaş yüzlerce yıl, kesilip/kesilip devam etti. Zaman içinde Anadolu'da kurulan imparatorluk, artık, İstanbul/saray diye sınırları olan bir dar alana çekildi. Halkla, Anadolu'yla önce siyasi iplerini, sonra, inançlarını, adetlerini yavaş yavaş değiştirmeye başladı... Ve asırlarca Anadolu'ya sadece defterdarlarını gönderdi.

Mustafa'nın ölümü Anadolu tarihi için bir dönem noktasıl Mustafa'nın ölümü, celali isyanlarının erken başlangıç tarihi! Mustafa'nın ölümü Anadolu halkıyla Osmanlı arasına husumet girmesi, karşılıklı nefretin büyümesi ve Anadolu'nun Osmanlı'dan uzaklaşmasının erken tarihidir.

Osmanlı'nın Anadolu'yla barışması asırlarca mümkün olmadı. İlginç notlar da verelim, 17. 18. yüzyıla gelindiğinde Anadolu'da her iki çocuktan birinin adı Mustafa'ydı. Bu Mustafa sevgisi, belki başka, bilemeyiz. Ancak İstanbul üzerine çalışma yapan Reşat Ekrem Koçu dahi İstanbul'da bir mustafalar çağı denebilecek bollukta Mustafa ismi olduğunu söyler. Bu Mustafa sevgisi o mustafa sevgisi mi, kimbilir!. 1807'de laz uşaklarıyla ihtilal yapıp tahta oturanın adı da Kabakçı Mustafa'ydı..

Ancak veliaht Mustafa Anadolu'nun son Mustafası değildi. Sonra bir Mustafa daha geldi. Anadolu halkının Mustafa'dan sonra ilk defa yüz yüze, gördüğü, dokunduğu, yanına sokulduğu öbür Mustafa, Mustafa Kemal'dir. Çift çubuk asırlarca bozulmuştu ve tüm Türk tarihinde ilk defa çifti çubuğu süren ve tarlaya çıkan Mustafa Kemal'dir. Kadere bakın, Mustafa Kemal de boğdurtulan Mustafa'nın beş yüz yıl önceki Amasyası'nda tarih sahnesine çıkıyordu. Tesadüfe bakın ki Mustafa'nın öldürülmesinden tam dörtyüz elli yıl sonra halk ilk defa bir başka Mustafa'yı nihayet seviyordu...

450 yıl boyunca halk sultanları sevmedi, zorla vergisini verdi, boyun eğdi. 1920'lerin Mustafasıyla halk yeniden bir Mustafa bulmuştu. Bu Mustafa da boğdurtulan Mustafa gibi yani halk gibi düşünüyordu, Anadolu halkının yüzlerce yıl husumet beslediği, sevmediği, sindiremediği İstanbul'un, saltanatın sonunu getiriyordu.

1540'ların Mustafasıyla Anadolu halkının umudları bitmişti, 1920'lerin Mustafasıyla Anadolu halkı canlanıverdi. 1920'lerin Mustafası, Anadolu'yla yeniden barışan, kardeşleştiren, ortaklaştıran, yüzlerce yılın kopuşuna son veriyordu... Yeniden bir Mustafa çıkmış Anadolu'yu kucaklıyordu... Anadolu yüzlerce yıl sonra nihayet siyaset ve iktidara Mustafa Kemal'le yakın duruyordu...

Kadere bakın ki veliaht Mustafa babasına yazdığı mektuplarda, hiç değilse Ankara'da oturmak istediğini, Amasya'ya kadar gitmek istemediğini söylüyordu. Asırlar sonra yine bir başka Mustafa geldi ve saraya inat Ankara'ya oturdu...

Ve Ankara'ya oturan Mustafa'yı bu sefer boğmaya, boğdurtmaya kimsenin gücü yetmedi... Yüzlerce yıl sonra nihayet bulduğu Mustafasına halk toz kondurtmak istemiyor. Belki de bu uzun bekleyişten olacak yeni Mustafasına tanrısal bir dokunulmazlık veriyor. Kutsuyor.

Bu kısa makaleyi, tarihimizden artık aşağıdaki şu dersleri çoktan çıkartmış olmalıydık, demek için yazdım.

Kapıkulu/maaşlıların moda edip ideolojikleştirdiği milliyetçilik ülkemizde vazgeçilmez bir hastalık olarak yüzlerce yıldır yaşamakta ve bugün de cirit atmaktadır. Milliyetçilik gerçek bir vatan sevgisi değildir. Çünkü milliyetçilik ülkemizde tam anlamıyla "devletçilliktir"...

Devletçilik nedir? Devletçiler her kriz anında halkı devlete kurban/feda eder. Devlet ölümsüz ve tanrısal bir kutsamayla sever. Devletin resmi sahiplerine tapınır ve onlara sadakattan bir an olsun ayrılmaz. Herkes devletten nemalanmak ister. Devletle kendi bedenini bütünleştirir.

Yani bu ülkede milliyetçilik tam anlamıyla devletçiliktir. Devletin bekası ve yaşaması için her şeyi yapabilirler.

Oysa gerçek milliyetçilik vatanseverliktir. Bizler vatanseverlikten, toprağımız, çiftimizi, çubuğumuzu, tarlamızı, dağlarımızı, genç kız ve genç çocuklarımızın istikbalini, mutluluğunu, türkülerini yani halkın kendisini anlarız.

Biz vatanseverler, toprak bütünlüğümüzü birarada tutacak olanın devlet değil, halkın kendisi olduğuna inanırız.

Biz vatanseverler. halkımızı ne adına olursa olsun devlete kurban edemeyiz.

Biz vatanseverler, halkımızın neşesi, tarlası, işi, çifti, çubuğu için, gerekirse binlerce devlet kurar ve yıkarız...

Ülkemizde yükselen milliyetçi dalganın simgeleri, ideolojisi, devletçi görüşün ta kendisidir ve asırlarca bu devletçi görüş bu ülkede parlamakta, yemekte, içmekte, tıksırmaktadır.

Vatanseverlik, halkın işi, tarlası, ürettiği ve toprak bütünlüğü ve kardeşliğimize katkılarının ifadesidir.

Yani, devletin bekası uğruna yüzlerce kez ve yüzlerce yıl Anadolu'yu kasıp kavuranlar, ırza geçenler, olmadık vergiler icad edenler, öldürenler, soyanlar, hep devletçi/milliyetçiler olmuşlardır. Saraydan maaş alanlar. Bugünün maaşlı bekçileri.

Parayla, maaşla vatan sevenlerin ülkemizi getirdikleri iflas noktası ortadadır, ülkemizde çapulcular, mafya bu milliyetçiliğin ta kendisi olmuştur.

Biz vatanseverler, devletten maaş almadan, onun dalkavuk holdinglerinden beslenmeden, devletin uzağından yakınından geçmeden, parasız pulsuz, kendi halimize toprağımızı severiz. Tek başımıza severiz. Bizim gibi bu toprakların çocuklarını, işle, değerle, emekle, tarlayla, memleket sevgisiyle tanıştırmak için gece gündüz çalışınz.

Ülkemizde büyük bir milliyetçi dalga varmış, var, asırlardır var... Ülkemizde olmayan şey: Vatansever!..

Kimseye bel bağlamadan ama kimseye de küsmeden, tek başına, oldukları yerde, kendi hallerinde toprakları için birşey yapmak isteyen, bağımsız, tek tek Anadolu'nun kara çocukları... Devletten maaş almadan vatan/toprak sevmeyi ne zaman öğreneceksiniz? Elinizi çabuk tutun, Mustafa dediğinden dört yüzyılda bir zor yetişiyor!..

Devletin en değerli kutsalları dahi... En vazgeçilmez kutsalları dahi... Bizim için..

Giresun'un fındığından, Diyarbakır'ın karpuzundan, Polatlı'nın buğdayından, Niksar'ın ovasından, Çukurova'nın pamuğundan, Çankırı'nın kavunundan, Malatya'nın kayısısından, Kastamonu'nun kestane ağaçlarından, Çorum'un nohutundan, Gemlik'in zeytininden, Gazipaşa'nın muzundan, Bartum'un böğürtleninden, Kemaliye'nin dutundan, Pasinler'in kaplıcasından, Sivas'ın Kangalından, Kızılcahamam'ın domuzlarından, Artvin'in ayılarından, Zigana'nın ladin ağaçlarından, Niğde'nin elmalarından, Gerede'nin patatesinden, Rize'nin bıldırcınlarından çayından, Tekirdağ'ın üzümünden şarabından, Edirne'nin ayçiçeğinden, Afyon'un kaymağından mermerinden, Karadenizin hamsisinden, Marmara'nın lüferinden, Karaman'ın bisküvisinden, Kızılırmak'ın yayın balıklarından, Şereflikoçhisar'ın tuzundan, Toroslar'ın sedirinden, Isparta'nın gülünden, Mersin'in çileklerinden ve bu ülke çocuklarının yazdıkları bir şiir, sinema, tiyatro ve roman ve hikayelerden daha güzel daha büyük daha anlamlı değildir, olmayacaktır!.. Vatan, bizim için, bunları ekip biçtiğimiz, kokladığımız, üretip, çoluk çocuk kardeşçe oynayarak dans ederek ve herkesle bölüşerek yediğimiz toprakların adıdır!..

nihatg@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

NASA VE ASTRONOT DÜNYASI...

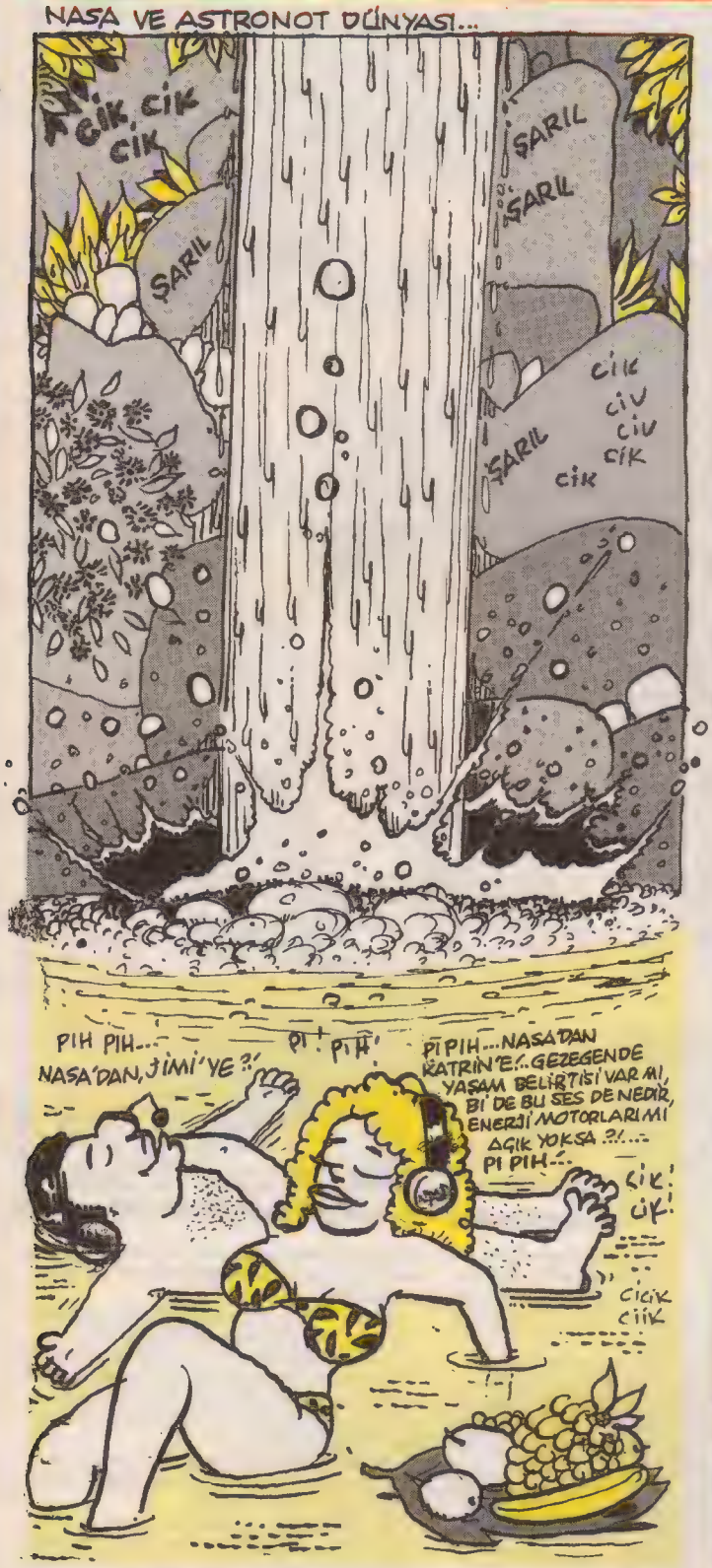

FORMULANIN ÇOCUĞU EKİPMAN ÖMER VE HAYIRLISIYLA İLK YARIŞLAR.

MİNİ ÖYKÜ & ESİNTİLİ ÖYKÜ

ATLANTİS'TEN GELEN ADAM

ALFRED HİTCHCOCK & KUŞLAR

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Çıldırmış gibiydim. Elimde, demir bir çubuk vardı. Kalındı çubuk, ve sertti; demirdi çünkü. 'Çıldırmış gibiyim gerçekten!' diyordum kendime. Ama henüz çıldırmadığımı biliyordum. Aslına bakılırsa, çıldırmak, veya delirmek hakkında en ufak bir fikrim de yoktu. Bazen bu konuda, bir sınır noktası oluşturabilmek maksadıyla, yeterince bilgiye sahip olduğumu sanıyor, fakat çok geçmeden bu bilginin önemsiz ve aldatıcı bir düşünce olduğunu görüyordum. Bu sıkıcı belirsizliğin ortasında, içimi ferahlatan, bazen de beni ürküten tek şey; 'aslında topyekûn bir deliliğin mevcut olmadığına, günlük hayatta küçük delirme anları yaşadığımıza' inanmamdı. Eh, bu da bir nevî sınırsızlık içeriyordu, öngörülemeyen, her an farkına varılamayan bir durumdu ama, en azından elle tutulur bir fikir oluşturuyordu. Öteki elimde de, demir çubuk vardı zaten: Ağır metalin sertliğini ve soğukluğunu, avucumun içinde tüm benliğimle hissetmekteydim! Bu müthiş arzunun bir adım ötesi, onu yumuşak bir kafatasına indirmek olacaktı.. Çarşının içinden geçerken, bir kırtâsiyenin önünde sergilenen, süslü püslü yap-boz kutularına baktım. Eskiden, boz-yap derdik. Gerçi, nasıl dendiğini de unutmuştum; ikisi de olabiliyordu belki. Önce bozmak, sonra yapmak; veya yapıp, ardından bozmak gerekiyordu? Tamamen bir saçmalıktı! Bu kadar basit değildi hayat. Yapbozlar ya da bozyaplar hakkında, aniden müthiş bir öfkeye kapıldım! Üstelik, iğrençlik derecesinde abartılı, süslü kutuları vardı, insanın içini gıcıklayan parlak jelatinle ambalajlanmışlardı. Satıcı adama, bu konudaki özel fikirlerimi sunmaya, benimle aynı şeyleri paylaşmazsa da güzel bir kavga çıkarmaya karar verdim. Demir çubuğumun sertliğini denemek için iyi bir fırsat olacaktı.. İlgileniyormuş gibi görünmeye gayret ederek, kutuların önüne geldim. Üstüste yığılıydılar, ve her boyda yap-boz vardı. Modern insanın can sıkıntısını azaltıp, dertlerinden biraz uzaklaşması için tasarlanan, vakit öldürücü bu oyuncakların yanında, bayağı bir süre dikildim. Gelen giden olmadı. Oyuncak kutularının herbiri, farklı resimlere sahipti: Bol renkli, güzel şehir manzaraları, tanınmış ressamların önemli eserleri, araba resimleri, kadın vücutları, çizgi-film karakterleri... Kaliteli bir baskıyla hazırlanan bu göz alıcı resimlerin üzerinde ise, işin bütün sihirini bozan, bir aldatmacayla karşı karşıya olduğum hissini bana tattırıp, böylece öfkemi daha da alevlendiren; o iğrenç yap-boz çizgileri! Yılan gibi kıvrımlarla resmi yüzlerce küçük tuhaf bölüme ayıran, o midemi bulandıran izler! Yanıtını ilk merak ettiğim şey bu olacaktı. Kapıdan çıkıp yanıma yaklaşan adama, bunu soracaktım: 'İzleri göstermemek mümkün mü, bozacağım şeyin daha önce hiç bozulmamış gibi görünmesini isterim; veya önce yapacaksam, sonra bir daha bozmamak üzere izleri yok etmemin imkanı var mı,' diyecektim.. Karmaşık bir soruydu ama, bir anda anlaşılmayabilirdi. Kısaca: "Bunlar ne lan!?" dedim. Adam, şaşırarak yüzüme baktı. Kavga çıkarmak için gayet güzel bir başlangıç yapmıştım. Ne var ki, satıcı hâlâ tuhaf tuhaf yüzüme bakıyor, aynı gariplikte ve aynı şiddette bir cevap vereceğe benzemiyordu. "Bunlar yap-boz, abi," dedi. Çubuğu, arkama doğru sakladım yavaşça. Sonra, onun bir satıcı olmadığını, hem de hiçbirşey alıp satamıycak kadar şapşal bi herif olduğunu farkettim. Bir müşteriydi galbâ. Kutuların resimlerine göz gezdiriyor, sonra sıntarak, garip bir samimiyetle yüzüme çeviriyordu bakışlarını. Charlie Chaplin'in, 'City Lights' filmi için çektiği, ama filme koymadığı bir sahnedeki, 'mağaza önünde limon yiyip Çarli'ye suyunu fışkırtan genci' andırıyordu. Aynı sahnede, Çarli –o genç çocuk yanına gelmeden önce- mağazanın önündeki mazgalın deliğine sıkışan küçük bir tahta parçasını, içeriye ittirmekle meşguldu; bastonuyla uğraşıyor, ama bir türlü beceremiyordu.. Acaba, ben de öyle garip hareketler mi yapmıştım ki bu şapşal bana bakıp durmaktaydı? Kimseyle samîmiyet kuracak bi günümde değildim. Fakat?! Belki bir kavga sebebi olursa bu?!. "Ne var lan, tanıyamadın mı!?" dedim.. Bakışları bir anda değişti; sanki yüzüne gökyüzünden inen kutsal bir ışık yansıdı, ve, "Rahatsız ettiysem kusura bakmayın, bazen böyle aşırı davranışlarda bulunabiliyorum, "dedi. "Yap-bozlarla çok fazla ilgili olduğunuzu görünce, bu konuda size birşeyler söyleyebileceğimi düşündüm, ama sonra bu diyeceklerimin oldukça sıradan, basit düşünceler olduğunu farkettim. İçimden böyle hesap ederken, bakışlarım da size takılı kalmış olmalı. Ayrıca, şapşal bir ifadem olduğu için kusura bakmayın. Belki, yüz yapımla ilgili bir şey. Küçükken de..." Diğer elimi usulca arkama götürüp, çubuğu onunla tuttum. Soğuk metâli, uyuşmamış taze bir etle yeniden kavramak iyi gelmişti! Bu herifin söylediklerinin tek kelimesine inanmıyordum. Evet, içten içe, tam da beklediğim gibi konuşuyordu ama, artık umudum iyiden iyiye azalmıştı; bu tür zırvalıklarla vakit geçirmeyecektim, Sonu yoktu. Güzel konuşmaların bi sonu yoktu! Son'lu birşeyler istiyordum ben. Hızla kafatasına çarpınca hoş bir kemik sesi çıkaran cinsinden, kanlı bir son! Süratle oradan uzaklaştım. Ne yapacağımı sanki anlamıştı, başka bir güzel karşılık vermeye hazırlanıyordu. Mâlesef, bütün güzel karşılıkları yanıtsız bırakmamak gibi kötü bir alışkanlığım vardı.

Kalabalığın arasında, fazla dikkat çekmemeye çalışarak yürüdüm. Bahar gelmek üzereydi; ya da, gelmiş miydi? İlgilenmiyordum pek. Kızlar, çiçek desenli, ince elbiselerini giymişlerdi. Karşımdan gelen bi kızın çiçekli elbisesine baktım. Ve daha dikkatli bakınca, demir çubuğumu kavradım! Yanındaki herif, ne uyuz bir tipe benziyordu. Kesin, yol vermeyecek, omuzuyla çarpacaktı bana birazdan. Bu şekilde geçmesini, sonra bir kavga çıkmasını bekledim. Demiri, tekrar değiştirdim ellerimde. Hattâ bununla yetinmeyip, onu havaya kaldırdım. Sonu yoktu. Hiçbirinin sonu yoktu. Allahım, birilerini öldürmek, kafalarını parçalamak ne kadar güzeldi!.. Kimse yanıma yaklaşamıyor, dur demiyordu. Sağa sola, çubukla belirsiz dönüşler yaparken, birkaç kişinin dirseğini, dizini filan da kırmıştım. İçimi müthiş arzular yakıyor, beklediğim sona yaklaştığıma inanıyordum. Köşedeki, pahalı hediyelik eşyalar satan mağazanın vitrinindeki (armalar, sahte kılıçlar, ve büyük bir zırh vardı!) camı kırarak, büyük bir tangırtıyla zırhı kaldırıma devirdim! Güvenlik görevlisi, bi kolumu yakaladı.. Sonra, üzerimdeki gölgeyi hissettim.. Çocukken, bir gün nükleer bi füzeyle havaya uçurulacağımı hayâl eder, korkulu geceler geçirirdim. Üzerime düşen gölge, hayâllerimdeki gölgeye benziyordu. Ayrıca, bi gölgeye yakışacak denli koyu ve hüzünlüydü. Yere diz çökerek oturdum, yaklaşmasını bekledim. Yanımdan uzaklaştı insanlar. Çorap satan bi adam vardı; o nedense uzaklaşmıyordu. Çubuğumu ona teslim edip, gölgeye kollarımı açtım. Adamın, 'ne bu' dediğini işitiyordum. Aptal! Ne kadar değerli bir hazineyi ona teslim ettiğimin farkında değildi. Bakışlarımı gökyüzüne çevirip, tekrar gölgemle başbaşa kaldım. Yere, sertçe çökmüştüm. Eğer ölmezsem, daha sonra dizlerimde oluşacak küçük yara kabuklarıyla oyalanacağıma seviniyordum. Ama gölge, çok güzeldi! Sonra, yüzümde bir sıcaklık hissettim. Çorapçı, gülüyordu. Ben de gülümsemeye çalıştım; bu kez pek beceremedim.

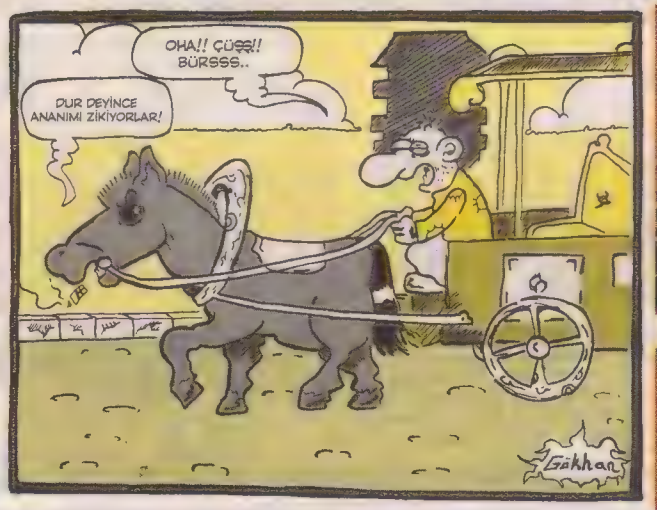

LeMan İzmir TÜYAP Kitap Fuarı'nda

Cezmi Ersöz 15-16 Nisan'da saat 13:00-19:00 arası İzmir TÜYAP Kitap Fuarı Leman Standında

9-24 Nisan'da LeMan TRABZON Doğu Karadeniz Kitap Fuarı'nda

Trabzon'lu LeMan okurlarının dikkatine..

Geçen hafta duyurduğumuz 16-17 Nisan'da Trabzon Doğu Karadeniz fuarındaki imza günümüz ertelenmiştir... önümüzdeki hafta telafi edilmeye çalışılacaktır...

LeMan Okur Mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bir Öğretmenin Okul Müdürü ve Yardımcısı Tarafından Şiddete Maruz Kalması...

Ferit Melen İlköğretim Okulu Rehber Öğretmeniyim. Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı'nın Diyarbakır'da düzenlemiş olduğu eğitim seminerine izinsiz katılmış olduğum gerekçesiyle okul idaresi tarafından hakarete ve şiddete maruz kaldım. Olayda görgü şahitleri mevcuttur..

Olayın gelişimi şu şekilde oldu:

Görevli olduğum okulda rehber öğretmeniyim. (Van'da bir yıldır görev yapmakla birlikte aslen İzmirliyim.) Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı'nın Diyarbakır'da düzenlenmiş olduğu "İnsanım, Bireyim, Yurttaşım" isimli eğitim seminerine katılmak üzere okul idaresinden izin aldım. Vakıf beni "eğitim gönüllüsü" olduğum için bu seminere katılmakla görevlendirmişti. Okul idaresi isteksiz bir tavırla izin talebimi kabul etti. İzinli olduğumu kabul ederek 31/01/2005 tarihinde eğitim seminerine katılmak üzere Diyarbakır'a gittim. Seminer, ilköğretim çağındaki çocuklara; "bilinçli vatandaşlık, hukuk, demokrasi ve insan hakları" konusunda nasıl eğitim verilebileceği üzerine bir eğitim semineri idi. Seminere katıldıktan sonra 04/04/2005 tarihinde Van'a geri dönüş yaptım. Sabah mesai başlangıç saatim olan 09:00'da okula yetiştim. 09:30 - 10:00 civarı okulumuz müdür yardımcısı Cuma Beyde'nin odasına girdim. O an odada okulumuz müdürü Nurettin Aras da bulunuyordu. Geldiğimi bildirmek üzere yanlarına gitmiştim. Fakat okul müdürümüz izinsiz olarak Diyarbakır'a gittiğimi iddia etti; izin belgesinde milli eğitim müdürünün imzası olmadığı için iznimin geçersiz olduğunu iddia ettiler. Ben henüz stajyer öğretmen olduğumu, bu imzanın gerektiğini bilmediğimi bu konuda bana gereken rehberliği yapmadıklarını söyledim. Ayrıca böyle bir imza gerekiyorsa bunu idarenin takip etmesi gerektiğini söyledim. "Sana hesap mı vereceğim ulan neyin hesabını soruyorsun" diye çıkıştı. Sessiz kalmadım. Tartışma büyüdü. Ancak okul müdürü hakarete girişti. Senin geçmişini s... ulan diye bağırarak üzerime yürüdü. Korkuyla ayağa kalktım. Okul müdürü yüzüme bir yumruk savurdu, yere düştüm. Ayağa kalkmaya çalışırken yüzüstü yerde olduğum halde kafamın arkasına ve sırtıma yumruklar atmaya devam etti. O ana kadar tartışmaya ve dayağa sessiz kalan müdür yardımcısı ayağa kalktı. Beni kurtarmaya geldiğini sanırken o da gidip kapıyı içeriden kapattı. Ve dönüp beni arkamdan yumruklamaya başladı. İkisi beni bu halde yere yatırmış yumruklarken gürültüye okul hizmetlisi İsmail Bey geldi. Kapıyı açıp bizi bu halde gördü. Müdür ve yardımcısı kısa bir şaşkınlığın ardından kapat kapıyı diye avaz avaz bağırdılar. Okul hizmetlisi İsmail Bey şaşkın, baka kaldı. Müdür ve yardımcısı yakalanmış olmanın paniğini yaşarken yerden kalkmayı başardım ve kendimi hızla odadan attım. Fakat okul müdürü arkamdan koştu ve beni tekrar yakaladı. Ben okul koridorunda kaçmaya çalışırken olay yerinde bulunan üç öğrenci dehşetle bizi seyrediyordu. Olay yerinde bir de öğrenci velisi bulunuyordu. Okul müdürü beni yakalarımdan yakaladı ve hızla duvara çarpmaya başladı. Müdür ve yardımcısı öğrencilere kapıyı kapatın diye şiddetle bağırdılar. Öğrenciler korkuyla kayıpı kapattılar. Koridorda müdür ve yardımcısı ve hizmetliyle baş başa kaldık. Müdür beni duvara çarpmaya devam ediyordu. Artık canıma kastettiğini düşünmeye başlamıştım. Avazım çıktığı kadar imdat diye bağırmaya başladım. Amacım yardım çağırabilmekti, çünkü elinden kurtulamıyordum. Okulda ders saati olduğu için tüm öğretmenler dersteydi. Avaz avaz imdat diye bağırmamın etkisiyle müdür panik yaşadı. Müdür yardımcısı ağzımı kapatmaya çalışıyordu. Kısa bir arbedeyle ellerinden kurtuldum. Koridorun kapısına koştum. Kapıyı açıp okulun diğer bölümüne kaçtım. Öğrenciler ve veli kapının arkasına dizilmiş olayı anlamaya çalışıyorlardı. Müdür ve yardımcısı peşimden geliyorlardı. Okul bahçesine kaçtım. Arkamdan bağırıyorlardı. Dehşet içinde dolmuş durağına koştum. Kafamın arka kısmında ve sırtımda ağrı olduğunu farkettim. Hemen "devlet hastanesi acil servisi"ne gittim. Bana orada bir günlük iş göremez raporu verdiler. Doktor darp gördüğümü onayladı ve durumu oradaki polis memuruna bildirdi. Polis memuru beni karakola davet etti. Araçla karakola götürdüler. Şikayet dilekçemi yazdırıp imzalattılar. Ardından okulumuza polis aracı göndererek müdür, yardımcısı ve okul hizmetlisini alıp karakola getirdiler. Üst aramasında müdürün üstünden silah ruhsatı çıktı. "Lütfen silah olup olmadığını anlamak için odasını arayın" dedim. Polis memurları haklı olduğumu ancak bunun savcılık makamının yapabileceği bir iş olduğunu belirttiler. Ama savcılıktan korunma isteyebileceğimi belirttiler. Gidebileceğimi söylediler. İstediğim halde "darp ve iş göremez raporunun" bir örneğini bana vermediler. Bunun savcılığa teslim edileceğini belirttiler. Karakoldan çıkıp "Eğitim Sendikası"na gittim. Durumumu anlatıp hukuksal destek istedim. Yardımcı oldular. Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gidip baş müfettiş Nizamettin dost ile görüştüm. Durumu milli eğitim müdürüne ileteceğini söyledi. Müdürlükten tekrar sevk isteyip doktora gittim. Doktora durumu anlatıp psikotravma geçirdiğimi söyledim. Beş günlük rapor verdi. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üyesi olduğumdan diğer üye arkadaşlara telefon edip durumu anlattım. Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı'na da durumu anlattım. Yardımcı olmaya çalışıyorlar çok şükür. 07/04/2005

Son gelişmeler ışığında diyebilirim ki milli eğitim olayın duyulmaması için çabalıyor. Olayın örtbas edilmesini istiyor. Okul müdürünün milli eğitimden tanıdıkları, arabulucu olarak girişimlerde bulunuyor. Beni istediğim yere tayinle gönderebileceklerini teklif ediyorlar. Şikayetimi geri çekmemi ve olayın tatlıya bağlanmasını teklif ediyorlar!? Teklifleri reddettim!..

Milli Eğitim Müdürü ile yüz yüze görüşmeyi başardım ve durumu ilettim. Van Valiliği İnsan Hakları Kurulu'na başvuruda bulundum. Vali Yardımcısı ile kısa bir görüşme yapabildim. Bu hukuk mücadelesini sonuna kadar götürmeye kararlıyım. Basın olarak olayı araştırır ve üzerine gidersiniz meselenin örtbas edilmemesine yardımcı olursunuz. Lütfen sessiz kalmayınız. Saygılarımla..

Oğuz Şükrü Kavunay (Rehber Öğretmen) Merkez/Van

LeMan Sayı: 701 — 15 Nisan 2005 Cuma — Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazişleri Müdür: Cafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

harala gürele

ÇAĞÇAĞ

İZMİR FUARI DÖNÜŞÜ YOL YORGUNLUĞU... ODAMDA KOZALAK ESPRİSİNİ DÜŞÜNÜYORUM... SAATLER GEÇMİŞ, GÜN GECEYE DÖNMÜŞ. BEKLEDİĞİM KOZALAK ESPRİSİ BİR TÜRLÜ GELMEMİŞTİ...

HA HA HA HA

YAN ODA KONUŞUM KIRIK LEBLEBİ SUAT'IN ODASINDAN DA SIKI BİR GEYİK KIZARTMASI KOKUSU DURURKEN BEN KEPEKLİ GALETA YİYEREK HALT EDİYORDUM... ENTELİKELİSİ LIYKU YAKLAŞMAKTAYDI VE ESPRİ YOKTU... HEMEN SUAT'IN ODADAKİ GEYİĞE DUHUL OLUP KAFAYI AÇMALIYIM DİYE DÜŞÜNDÜM...

KURÇ KURÇ

BU SUAT BİZİM TÜRKİYE'NİN EN ENTERESAN İNSANLARINI BULUP ÇALIŞMA GECELERİ DERGİYE MİSAFİR ETMESİ İLE MEŞHURDUR... BİR KERESİNDE YILLAR ÖNCE LİMON ZAMANIYDI, DERGİYE BİR ADAMLA GELMİŞTİ...

ÇAĞÇAĞ BAK AĞRI DAĞININ SAHİBİ

EKMEK KURAN ÇARPSIN AHMET ABİ GÖSTER TAPUYU ARKADAŞLARA!

KAPIDAN İÇERİ GÖZ ATARKEN SUAT İLE GÖZ GÖRE GELDİK, ODADA ÜÇ KİŞİ VARDI. BİRİ CİHANGİR KRALİÇESİ ŞAİR NİLGÜN DİĞERİ BENDENSİN DORA, REKLAMCI BİR KIZ... ERKEK OLAN İSE...

ÇAĞÇAĞ GEL KİMLE TANIŞTIRICAM...

TÜRKİYE SİYASİ HARİTASI.

HA HA

ŞİMDİKİ SUAT.

BU ARKADAŞ NASA ELEMANI, NASA'DA ÇALIŞAN VE LEMANYAK HASTASI BİR ARKADAŞ BİZİ ZİYARETE GELMİŞ...

SOR SOR SOR... UZAYLA İLGİLİ HERŞEYİ SOR!

MERHABA ASLINDA ŞU AN JAPON JAXA DA UZAYA ASANSÖRLE ÇIKMA İŞİ...

JAPONYA UZAY FİZİK DEPARTMANI

YAPMA YAA!..

UZAY MARS, MANYETİZMA, NİKOLAİ TESLA, KÜTLE ÇEKİM TEORİSİ, BOYUTLAR, UZAY BOŞLUĞUNDAN ENERJİ ELDE ETME KONULARINDA KONUŞTUK... 5 SENEDİR YAŞADIĞI JAPONYA'DAN, JAPON KÜLTÜRÜNDEN VE PROJESİ UZAY ASANSÖRÜNDEN KONUŞTUK... KARBON LİFTİ Mİ ASANSÖR DEDİM KEVLARDAN DEDİ... ASANSÖR MÜZİĞİ ESPRİLERİ YAPTIK GÜLDÜK... BİZE JAPONCA İSİM, SOYADLARIMIZI YAZIP ANLAMINI SÖYLEDİ...

SUAT BU KEZ ŞU ENTERESAN MİSAFİRLİK OLAYINDA YİNE MAHARETİNİ KONUŞTURMUŞTU... KARŞISINDA DÜNYANIN EN ÖNEMLİ MİMARLIK PROJESİNDE BAŞ ADAM OLAN UZAY MİMARINI AĞIRLIYORDU BİR YANDAN DA KÖŞESİNİ GİZİYORDU.. KÖTÜ BİR ESPRİ İLE MUHABBETE GİRDİM.

HA HA HA

DEMEK NASA... BİZ DE MASA BAŞI İŞTE!..

UZAYLA İLGİLİ MERAK ETTİĞİN BİŞEY VARSA SOR ÇAĞÇAĞ!..

ÜSTTE MEHMET ÇAĞÇAĞ ALTTA DA AYNISI AMA KANJİ ALFABESİ... EN ALT SOLDA DA 2,5 YAŞINDAKİ OĞLUM GÜNEŞ'İN ADINI YAZDIRDIM...

32 YAŞINDA KÖLN DOĞUMLU... AİLESİ İZMİR BORNOVALI, ABD İLLINOIS TEKNOLOJİ ENSTİTÜSÜNDEN BİLİM LİSANSI İTÜ'DEN MİMARLIK LİSANSI, BAUHAUS MİMARLIK BİLİM MASTERİ TOKYO ÜNİVERSİTESİNDEN FİZİK MİMARİ VE MÜHENDİSLİK DALLARINDA DOKTORASI VE NASA'NIN...

ÇOK BASİT ŞÖYLE!

ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞI UZAY MERDİVENİ PROJESİNİN ÇALIŞMALARINA ATA ADINI VERDİĞİ PROJEYLE KATILMIŞ OLAN SERKAN'IN SÖZLÜĞÜNDE MÜMKÜN DEĞİL DİYE BİŞEY ADETA YOKTU...

BİR BAŞKA FİZİK DEHAMIZ, ALİM OKTAY SİNANOĞLU HOCA İÇİN ÇOK BÜYÜK BİLİM ADAMI, TÜRKİYE'YE DÖNMEMELİYDİ YADA ÜNİVERSİTELERİN BAŞINA GEÇMESİ LAZIM DEDİ... SERKAN ASTRONOT EĞİTİMİ DE ALMIŞ UZAYLA İLGİLİ BİZ SORDUK O ANLATTI...

UZAYDA SİGARA İÇİLMEZ KABİNDE OKSİJEN YOĞUNLUĞU BUMMM!..

HA HA HA

GÜLMEYE VE HATTA SAÇMALAMAYA EN AZ BİZLER KADAR DÜŞKÜNDÜ... EVRENDE İNSAN EN GÜZEL FROM, GÜLMEK EN GÜZEL ŞEYDİ ONUN İÇİN BUNU HİSSETTİM.

DERKEN MUHABBET CIVILTILARINA AHMET SÜZÜLDÜ KAPIDAN... SUAT TANIŞTIRDI.

GEL GEL AHMET BAK KİM VAR. SERKAN, NASA'DAN ASTRONOT.. AHMET DE BİZİM NASA'DAN. UZAYDAN SORUMLU ÇİZERİMİZ.

FOTOĞRAFLAR ÇEKTİRDİK... BİZİ JAPONYA'YA DAVET ETTİ... ASANSÖR FUARINDA YAPACAĞI KONUŞMAYA TÜYAP BEYLİK DÜZÜNE ANCA GELEBİLECEĞİMİZİ SÖYLEDİK...

ATLANTİS'TEN GELEN ADAM... ÇOK KOMİK HA HA HA. SÜPER YAAA.' SAYGI DUYARIZ AAABİ HA HA!

OYA TUNCAY GELDİ UYKUCU ARKADAŞIMIZ... DEHA KARDEŞİMİZİN GÜNDE 2 SAAT UYKU İLE AYAKTA DURDUĞUNU ÖĞRENİNCE MIHLANDI KALDI...

TERASA ÇIKTIK, MARDUK'TAN, URARTU'LARA UZANAN SOHBETİMİZ MANİSA'DA MANYETİK SİPİL DAĞI VE ETEKLERİNDE YAŞAYAN MAĞNET UYSARLIĞINDAN VE MANYETİZMANIN İNSAN ZİHNİNE ETKİLERİNDEN MANİSA TARZANI'NA UZANDI...

VE AYRILIK SAFHASI... SANKİ HİÇ GİTMEK İSTEMEZ GİBİ BİR HALİ VARDI... BİZİM DE ÖYLE GÜLMEYİ VE MİZAHI SEVEN SERKAN'I, DURULUĞU, SAFLIĞI, ALÇAK GÖNÜLLÜLÜĞÜ VE SAÇMALAMAYA YATKINLIĞI İLE AKLIMIZI ALMIŞ, KARDEŞ OLMUŞTUK... AMA MUHABBET FALAN DERKEN BEN DE KOZALAK ÇİZEMEZ OLMUŞTUM Kİİİ...

...ŞÖYLE BAĞLIYORUM; EE KARDEŞİM MEMLEKETTE ADAM VARDI DA ÇİZMEDİK Mİ? HAYIR OLMADI... ŞÖYLE BAĞLIYORUM DOSTUM MİZAH DEHASI, YOLAĞAN YILDIZ ÇİZER AHMET'İN UNUTULMAZ KILLANAN ADAMI AKLIMA GELDİ... PENCEREDEN YURDUM GENÇLİĞİNİN HALLERİNE BAKIP BİZ ADAM OLACAĞIZ DA AYA FEZAYA DİYE İÇ GEÇİRMELERİ...

SERKAN GÖNLÜMÜZLİ KALBİMİZİ FETHETTİN ZİHNİN AÇIK, GÜLÜCÜKLERİN DAİM OLSUN...

AKLINI ALIRIM!..

KILLANAN ADAM BU GECE O GENÇLERDEN BİRİNİ GÖRDÜ VE BAHTİYAR OLDU... MİMAR SİNAN'IN YETİŞTİĞİ BU TOPRAKLARDA AYA FEZAYA UZANAN UZAY ASANSÖRÜNÜN BAŞ MİMARINI... PARİSİ DİĞER GENÇLERİMİZİN BAŞINA... MUHABBETLE ÇAĞÇAĞ..

LEMAN TİŞÖRT HAREKETİ

Yerli malı yurdun malı herkes ondan kullanmalı.. dış borç olmuş anasının nikahı

Tişörtlerimizi bulabileceğiniz satış noktaları

istiklal leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 beyoğlu/ist / **ankara leman kültür:** konur sokak kızılay ankara / **eskişehir leman kültür:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A eskisehir / **adana-safir giyim:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 / prens müzik ve elektronik: mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy-istanbul / **marmaris-anna cristina:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A / yamoğlu spor giyim: 3.cadde 94/2 bahçelievler ankara / **böcek butik** (anna cristina) süslü saksı sokak no: 12 beyoğlu / maxi internet seydi burhanettin bulvarı 20/1 kayseri.. hadi kayserili.. / **şampiyon** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 konya / **cafe sol:** kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 kadıköy-ist. bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın

fiyat:12 ytl **(kdv dahil)**

türkiye'nin en ucuz tişört fiyatı...

satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **toptan ve parekende satış irtibat çin tekstiline kafa tutan ve istilayı leman duvarı ile durduracak olan leman ülkemin terk tekstilcisi mehmet çevik** 0538 4189177

komikgiyim@gmail.com

Akşamsefası

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

702

22 Nisan 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/17

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

BUNUN ADI NE OLUYOĞ ŞİMDİ?..

KASAP HAVASI BU!..

HANGİSİ TÜĞK, HANGİSİ KÜĞT, HANGİSİ ERMENİ OLUYOĞ BURDA?..

NAPACAN ABİ TÜRK, KÜRT, LAZ, ERMENİ, RUM, MUSEVİ NE ARARSAN VAR BİZDE... OYNAMANA BAK SEN...

CIA

ÇOK DA GÜZEL OYNUYOĞUZ... FAKAT ÖZEL GÖREVLE GELDİM BEN... YAPAMIYOĞ BEN!

SİTTİRET GÖREVİ ABİ..!

Aksam Servisi

KORKUNÇ ŞEYLER SADECE IRAK'TA OLMUYOR!

Bahar gelince sık sık iş gezisi yapmak ihtiyacı duyuyormusunuz? Beni herkes tanıdığı için sizi bilmem **ama ben Türkiye'de onu yapamıyorum.** Başka ülkelere gitmem gerekiyor. Geçenlerde **o iş için** Romanya'daydım. **Bosfor treniyle** dönerken trende benim çok enteresan bakın başıma ne geldi? Bilmiyorum **"Kuşetli"** vagon duydunuz mu? İlk duyduğumda bende de **pilav** izlenimi bırakmıştı. Trende **"kuşetli"** yâni **yataklı vagon**daydım. Geceyarısı uykum benim tutmayınca **pulman**'a geçeyim dedim. Orada bir baktım **Silviya Koscina** gibi bir kadın. Minare duruyor, makberi biraz az. Ben ona çapkın gibi, olgun olduğum için **bıyıksızım da Avrupalı gibi,** çekici olduğum için bana gülümseyince ben hemen yanı boş ve davet etti. Kendimi **kibar gibi** sıkarak oturdum ve kuşetlime gidelim mi gibilerden **Romence** bilmiyorum ama **tuhaf hindi sesi** çıkarabiliyorum. Kadın saniyesinde ikna olunca boynunu koluma doladı ve gittik. Kuşetlide neler mi oldu? Onu size **en ince ayrıntılarına kadar** ben anlatacağım.

BENİ EMPATİ YAPTIRIP AĞLATAN KIRIK BACAK

Geçenlerde bilmiyorum evimin balkonunda ben çin gazetelerini **dilimi ağzımda çinli gibi yapıp** döndüre döndüre **sinüsten** bir sesle **Bayvera Almancası** gibi okurken **cızz** ensemde bir yanma ve **şaplakla karışık** enseme ben vurdum. Vurunca fiskeylen o **böcekmiş** ve ben empati yapınca o aaaahh diye bağırarak sırtüstü bahçeye

Aksaray PAŞAOĞLU

düştü. Aman tanrım ben onu görünce geceyarısı donpaça bahçeye fırlayıp sabaha kadar el feneriyle ben onu aradım ve bulunca **cipin arka koltuğuna yatırıp** hayvan hastanesine götürünce **röntgenle** hayvanın **üçüncü sol bacağında** iki kırık tesbit edip bacağı son derece alçıya aldılar. Üç gece de çok hârika refakatçi olarak yanında kaldım. Bilmiyorum o haberi duydunuz mu? ABD **Cornel üniversitesi** bilimadamları yeni buldukları üç böcek türüne **Bushi, Cheneyi** ve **Rumsfeldi** adlarını vermişler. O böcek, **Bushi** veya **diğerlerinden biri** ise hem **Amerikan** aleyhtarıymışım gibi ben bir imaj olur diye, hem de öyle iyi bir insanım ki gibi oldu. Böceği bile hastaneye götürüyor. İşte ben bunu seviyorum. **Ben buna çift taraflı bonus diyorum.**

PARMAKLIKLAR ARKASINDA İŞKENCE GÖREN ADAM GİBİ BİRİ.

Önceki hafta bilmiyorum size anlattım mı? **Güney Afrika**'daydım. Ve orada bakın **Mandela** sonrası **Güney Afrika**'sında inanılmaz neler oluyor. **Johannesburg**'un güneyinde **Bloemfontein** diye bir yer var. Orada bakın hâlâ inanılmaz yasaklar var. Bizde demokratik hakların kısıtlandığını mesela söyleyen **çenesi bir kreşendo kadar kıllı,** teke tipli entellerimiz, bakalım buna ne diyecekler? Burada size burada tanıdığım **Çarli**'den bahsedeyim. **Çarli** doğma büyüme **Güney Afrikalı** ve **siyah.** Ve bakınız onun sigara içmesi yasak. **O hapiste..** Çarli bir şempanze ve **Bloemfontain** hayvanat bahçesinde yaşıyor. Ziyaretçilerin verdiği sigaraları içmesi yasak. İşte ben **Çarli şempanzeye** yapılan bu haksızlığa dayanamıyorum. Empati yapıp günde üç kilo muz yiyorum **yine de kilo almıyorum.** Çünkü çok güzel spor yapıyorum. Kimseden de korkum yok. Kanada'da fokları katlediyorlar.

HİÇ TANIMADIĞIM O KADINLA YATAKTA VAGONDA NELER YAŞADIM.

Biliyorum, çok sert bir yazı oldu. Eposta kutuma Eposta düşüyor. **Hep hayvan yazıyorsun biraz da insan yaz** şeklinde. Onu da yazayım. Yazımın başında trende **Romanya**'dan gelirken o kadınla kompartımanda ikimiz gittik. Sütun gibi bacakları olunca kadın bana ihtiraslı sarıldı ve eteklerini ben biraz kaldırınca ve çok inanılmaz birşey gördüm. O ne mi? **800 tane muhabbet kuşu.** O anda polis geldi. **Bulgar kadın** onları eteğinin içindeki fileye doldurmuş ve yurda kaçak sokuyor. **Kuşlara inanılmaz eziyet ediyor.** Polis, kuşları döve döve götürdü. Aklıma o anda **kreşendo** gibi **Mirkelam**'ın şarkısı geldi **"Kuşları kondur eteğine de bir kapa bir aç yar."** Bakın, insan ilişkilerinden bahsedecektim, **ordan da kuş çıkınca yine olmadı.**

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

23 NİSAN GÜNLÜĞÜ

OLGUN BUDAK

23 Nisan'da kapı kapı dolaşıp büyüklerin yerine geçen küçük Kurtuluş'un maceraları...Koltuk turuma Tayyip'den başladım... Tam yerine otururken pantolonumun altından çıkan, annemin zorla giydirdiği kedili pijama yüzünden ortalık karıştı... Danışmanlara tazminatı ödemek için domuz kumbaramı çıkarmamla Tayyip iyice çılgın atmaya başladı... Neyseki bu gerginlik, Hasan Kaçan'ın yerine röportaja gelen küçüğün, Norveç'te Tayyip'e atılan yumurtaların yanına doğradığı iki kangal sucuğun kokusuyla dağıldı...

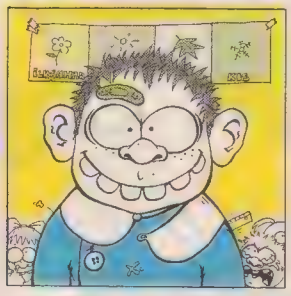

Sıra Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın koltuğuna oturmaya gelmişti... Mekanına girdiğimde Unakıtan'ı hayali arkadaşlarıyla konuşup, naylon kağıtlar üzerine sıfırlar atarken yakaladım... Benim şaşkınlıkla karışık kıllandığımı görünce, sırf bana özel tıraştan bi kıllanma vergisi bindirdi... Sırada koltuk, imza ve demeç vergimin olduğunu duyunca kaçtım hemen ortamdan.

Sırf 23 Nisan için Türkiye'ye gelen Maykıl Ceksın'dan da koltuğuna oturma teklifi aldım... Ama Ceksın'ın "Mümkünse bu aktiviteyi ben koltuktan kalkmadan gerçekleştirebilir miyiz?" teklifi çok ayıpcı geldi bana... Ceksın'sın baldır kıllarına rimel yaptırırken verdiği pozları ortaya çıkan avukatı (kendine tasma taktıran avukatı başka) bana "Maykıl bi ying-yang, ne bileyim bi denge adamıdır. Yüzünü beyazlattıkca böyle yüz karası işler yaparak vücudundaki siyah-beyaz dengesi sağlıyor!" diyerek açıkladı olayı...

Deniz Baykal'ın yanına gittiğimde koltuğunda Baykal'la aynı isme ve cisme sahip başka bi çocuğun oturduğunu gördüm... "Hadi isim benzerliğini biliyoruz da, cisim benzerliği neymiş yaaav!!! Hem durun bi dakka, bu çocuk aslında çocuk kılığına girmiş Deniz Baykal diil mi?" tepkilerim üstüne telaşlanan Baykal, çocuk olduğunu ispatlamak için koltuğa japon yapıştırıcısı sürüp üstüne oturdu... "Tamam kabul, çocuksun" dememle Maykıl Ceksın'ın kapıda bitmesi bir oldu günlük...

Şimdide Hürriyet için editörlüğünü yaptığım "23 Nisan çocuk sayısı"nın başarısından dolayı Ertuğrul Özkök'ün yerine geçmem teklif edildi günlük... Özkök'se "Doğan Holding 100-150 yıl dinlendirilmiş Petrus bağı şarapları degüstatörlük baş danışmanı" olarak daha üst bi kademeye getirilecekmiş galiba...

Polat Alemdar diye yanlışlıkla gitiğim Erkan Mumcu "sütlü çikolata" olayımı duymuş... "Kaç şekerli istedin ha oraya gitmek için! Dişlerinde çürümüştür senin! bu çürük sisteme alternatifim işte ben!" diyerek dişlerini göstererek hırladı bana... Daha sonra kendisininde bi zamanlar çocuk olduğu söyleyip, bunun döneklik sayılamayacağını iddia ederek, bana birlikte seksek oynamayı teklif etti... Bu ani değişimi 1919 güzellik kraliçesi Aysel Gürel bile yaşamıyo deyip süt kovasına düşmüş Mehmet Okur gibi derhal uzadım mekandan...

Daha sonra hep özendiğim bi insan olan Hıncal Uluç'un yerine geçtim günlük... Uluç Amca son siiviithartına kavalyelik görevini bana bırakacaktı... Ama siiviithartın ailesi bu yeni ilişkiye yaşım,

kızın yaşından iki kat fazla diye onay vermedi malasef...

Sonrasında Maslak Sanayi'de çıraklık yapan 15 arkadaşımla birlikte bi günlüğüne Tuncay Özilhan'ın çırağı olma şansını da yakaladık be günlük... Geleceğin CEO'ları olarak yarışın sonunda söylediğimiz "Bütün çocuklar toplandık toplandık, bijonlardan hoşlandık, hoşlandık" şarkısıyla hem mesleki kariyer tutkumuzu hem de ne derece eğlendiğimizi belli ettik plazaya...

Turizm Bakanı Koç uykusundan geç kalktığı için burada sadece 30 saniyelik görev yapabildim... Bu kısa süre içinde tek icraat olarak Koç'un ağzını bantladığım için, Türk turizmine katkılarımdan dolayı plaket verildi bana... Plaketi de kraker karşılığı takas etmek istedim gene vermediler...

Savaş Ay'ı ziyarete gittiğimdeyse elime asa, nüfus cüzdanıma İsa ismi verildi... Ay'ın, "İsa Releoded" programına çıkmayınca, bi karışlık boyum yüzünden kıyamet alametlerinden "yecüc-mecüc" ilan edilmem bir oldu...

Bu kadar olayın ardından birazda dinleneyim diye Bodrum'a, Ali Şen'in yanına gittim... Ali Şen kardinallerce yapılan papalık teklifini "Ben Fenerbaaaze jamiasının Ali Baba'zıyım, zizin Ali Papa'nızz olamam!" diye reddetmiş... Bunun üstüne tüm Vatikan, "Ali Baba en doğru yol zenin ki olza gerek, bizzz nazıl bilemedik bunu yıllarja!" diyerek (ama aynı aksanla) Fenerbahçe rozetlerine tapmaya başlamış... Bu arada zamanında ilkokul öğretmenimi elinden tutup işe yerleştirdiğimi yazmış mıydım sana günlük?

Şimdiyse adrenalimi tavan yaptırmak için Uğur Dündar'la birlikte bi tavuk kümesi bastık... Yumurtalardaki kanserojen maddeleri bulunca, "Bunu yapan tavuk olamaz!" diye isyan eden Dündar, saldırdığı çiftçinin çiftesiyle sarsıldı... Nalın sahte olup kırılmasından dolayı olaydan yara almadan kurtulan Dündar'ı ve yumurtaları orda bırakarak, adrenaline doydukdan sonra midemi de doldurmak için yola koyuldum...

"Eeeh bu kadar gezdik, gördük, şimdi acıktık" mantalitesi beni Ali Atıf Bir'in yanına sürükledi... Migros'ta sucuk pişirilen standın yanında yakaladığım Bir'le bir iki demeyip tüm promosyon ürünlere dadanıp midemizi bozarak promosyon hastanelere koştuk... Güne sucukla başlayıp sucukla bitirmem de ilginçmiş be günlük...

LeMantiMEDYA

Sokaklardaki kaygı verici gelişmeler nasıl başladı İlk görüntüleri Leman ele geçirdi..

MHP genel başkanı Devlet Bahçeli'nin "ellerinde silah yerine bilgisayar olmalı" dediği ülkücüler, Bağçılar'da kaçdıkları iki EMEP'li gence ülkü ocaklarında işkence yaparken suç üstü yakalandı.

Alman Die Welt gazetesi Başbakan Erdoğan'ı domuz gibi çizmiş..

Hakkında yolsuzluk idddiaları bulunan Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, "abdestimden şüphem yok" dedi..

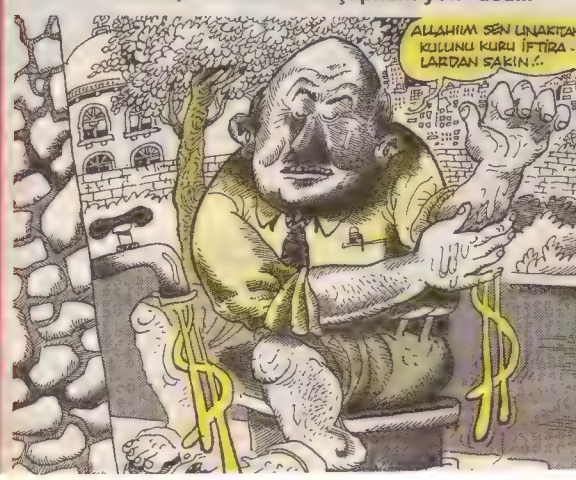

LEMAN LEMAN POLİTİK LEMAN YURDUM

İzmir Aliağa AKP ilçe başkanının eşi bir iç giyim mağazasının reklam panosunu indirtmek istedi..

"Ecevit hala derin devletin kim olduğunu anlamamış" diyen Demirel, "Derin devlet, bu devletin askeri" çarkını kırdı..

Edirne F tipi cezaevi yönetimi, tutuklu ve hükümlülere gönderilen mektupları "moral verici" niteliği olduğu gerekçesiyle vermediği iddia ediliyor..

Adalet Bakanı Cemil Çicek basına sansür getiren 30 maddeden sadece altısında sınırlı değişiklik yapmayı kabul etti..

Turizm ve Gaflar Bakanı Atilla Koç'un bombaları devam ediyor: "Gözlerimi dinlendirmeme izin vermiyorlar"

BU HAFTA TRAFİĞE TAKILANLAR...

AKP'ye kamuoyu araştırması yapan şirketin "trend raporu" iktidara desteğin eridiğini ortaya koydu...

AKP milletvekilleri koro kuruyorlarmış...

PAPADAPULOS
adadatırtos kıbrıs ırkçısı

VANDAL TARAFTAR
camı çerçeveyi, damı ğ.tü dağıtmış kozalak sürüsü

YASEMİN'İN TENCERESİ
kanlı tenceresi... geçen hafta da lale ilan ederek ne kadar haklı olduğumuz ortaya çıktı.. yasemin'in kışkırttığı hasımlar birbirine girip işi iki cinayetle noktaladılar

CİNNET VATANIM
cühela fışkıracak toprağı sıksan cühela

TELEVİZYON İŞGAL KUVVETLERİ
yediden yetmişe türkiye'yi televizyon ile koltuklara mıhlayan obezite romatizma, kireçlenme ve kanlı basur patlamasından sorumlu kahpe kanallar.. ödeyin lan hastane paralarını

BAHAR YORGUNLUĞU
kıpırdayacak halimiz kalmadı derken bir de lodos sersemliği vurdu ki, ne vurdu

İŞSİZLİK
ey türk gençliği birinci vazifen iş bulmak ve işe gitmektir ya da kaçınılmaz sonuç işsizlikten gerilen sinirlerinle onun bunun galeyanına gelip yurdum insanını linç etmektir.. sahip olduğun kudret damarlarındaki nikotinli kanda mevcuttur

İSTANBUL
trafiği, işgal edilmiş kaldırımları, imar yağması, gürültüsü, keşmekeşi, pisliği, gaspçısı, kapkaççısı ve önlenemeyen siddeti ve bilcümle yöneticileriyle

BATURALP ONLİNE'LA SANAT ORTAMLARINA AKALIM

• **İnsan Hakları Derneği**, 4-5 Haziran tarihleri arasında Ankara'da **"Ayrımcılıkla Mücadele Semineri"** düzenliyor.Avrupa Komisyonu tarafından desteklenen seminer, **etnik köken,** yaş, **engellilik,** din ya da inanç ve **cinsel yönelim** gibi beş ana konuda ayrımcılıkla mücadele eden örgütlere yönelik. Böylece ayrımcılığa karşı sivil toplumun kapasitesini artırmak amaçlanıyor. (**www.bianet.org**)

• **Mehmet Aslan**'ın satirik heykeller ve objelerden oluşan sergisi "**Şeyler**" 19 nisan-29 Nisan tarihleri arasında İzmir-Türk Amerikan derneği sergi salonunda izlenebilir.. (Alsancak). Yalnız daha önce Karder'in sitesine girip davetiye almanız gerekiyor. (**http://karderizmir.sitemynet.com**)

• 4 Nisan-10 Nisan 2005 itibarıyla yurt genelinde 34 gazetenin toplam net satışı **4.921.532** imiş.. Bir önceki dönem toplam **4.963.998** imiş.. Aradaki fark (-) 42.466... Benden size ne halta yarayacağı belli olmayan gereksiz bilgi yumağı.. (www.medyatava.net)

• **23 Nisan Cumartesi** günü **Nesin Vakfı**'nda çocuk şenliğinin bu sene beşincisi düzenleniyor.. Fidanınızı alın gidin hem şenliğe katılın hem de bir tane ağaç dikin.. Ortam mekan çok güzel.. Tavsiye ederim..

• Bu arada çocukların bayramını da kutlarım.. Biz yetişkinler deliler gibi birbirimizle hırlaşmaktan, hırstan hırsa koşmaktan bu kadar naif ve güzel bir sevinci pas geçiyoruz.. Biraz şu çocuklardan ders alalım.. he mi? Aloo? Kime söylüyorum ki?

• Bu hafta doğan çocuklar, yüksek bir enerji sahibidirler. Muhakemelerinde isabet ve temenni vardır. Fazla fazla hiddet ve teessüre kapılırlar. Daima müstakil olmak isterler. Cemiyete sokulmazlar. Zekidirler. Daima maddi ve müsbet şeylere müteveccihtirler.

• **Emir Saner** ve **Birsel Bosut Gürbüz** resim sergisi 16 Nisan-7 Mayıs arası Levent'teki **Ümit Yaşar sanat Galerisi**'nde izlenebilir..Sergideki Figüratif resimler hoşuma gitti desem sizce ne değişir? Hiç bir şey değişmez.

• En sonunda bahar geldi, manitası olanlar manitalarını alarak, sap olanlar saplarını alarak mesire yerlerine doğru inceden süzülmeye başlasınlar.. Bunun bir kademe ötesi yaz'dır biliyorsunuz.. O zaman da insanlar denize girerler.Yağız göbekler çıkar meydana.. Kışın alınmış kiloların bu kadar sorun olabileceği düşünülmemiştir oysa... Sanat ortamları tatile girer ya da Bodrum'a doğru kayar..Başka da bir bok olmaz..

• **Doğar doğmaz bu dünyanın çamurun/Niye gördün korolası gözlerim?**.... Yaaa.. ah **Aşık Mahzuni** ah.. Mahzuni Şerif'in yaşamı ve şiirleri, **Süleyman Zaman**'ın kaleminden. yeni baskısı yapılmış mıdır bilmem.. Ama yapılmamışsa güzel bir baskı ister gözlerim..

• **İstanbul Film Festivali** bitti..İyi de oldu..

• **Eurovision**'da birincilikti, **Dünya Kupası'**nda üçüncülüktü derken, gelir dağılımındaki dengesizlikte de dünyada 55. olduk.. Dünya Bankası'nın raporuna göre A.B.D 'nin durumu bizden de kötü çıkmış.. En sonunda bizi de kendilerine benzettiler.. **"Küçük Amerika"** hayalleri mi?..Pardon?.. Hah haaa..

• Haftanın damak lezzeti: **Daha kızartılmamış sigara böreği..**

Duyurunuz filan varsa bana gönderin..Burada beleşten yayınlayayım..
*(**baturalp@leman.com.tr**)*

BAYIR GULU

guverfeyhan@hotmail.com
Feyhan Güver

Yandaki karikatürün ertesi günü...

DERYA SAYIN

derya_sayin@mynet.com

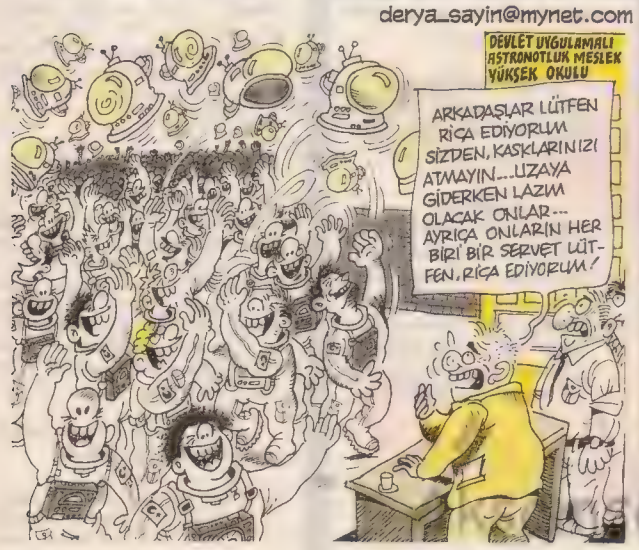

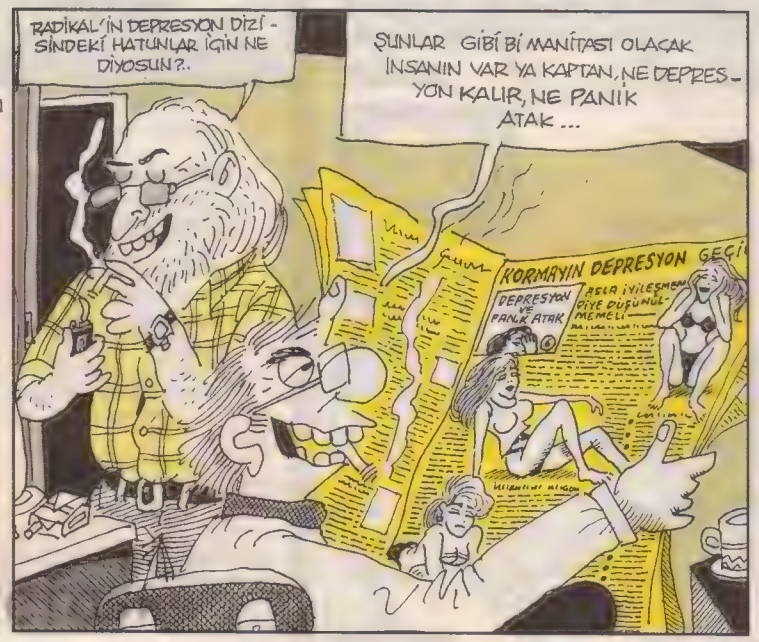

SIKILHAN

- Aloo! Naber ortak? Hırgürkan ben... Pasaportunu beş yıl uzatıyosun, yanına küçük bi çanta yeterli, temiz iç çamaşırı da gıy, arabayla aldırıcam seni sabah beş uçağına Aşkabat'a geçiyoruz...

- Neden? Aşkabat'taki bir Kız Meselesi Meslek Lisesi'ne yatay geçiş mi yapıcaz, anlamadım ki men?

- Kaydı yaptırdılar, okulu mesele etme... Bu sene sonunda üniversiteden de mezun olucaz. Hangi bölüm istiyosan ayarlandı... İşletme, mühendislik, kozmonontluk canın ne çekiyosa... Artık davamıza artı ticaret başarımıza kitlendik ortak. Önce getir götürle başlıyoruz ama daha sonra sevkiyatın tümü bizden sorulacak. Çığın dağdan yuvarlanması gibi anlatabiliyo muyum? Önce küçük bir kar parçası sonra büyük beyaz bir top... Bembeyaz... Kocaman... İçi ruble dolu...

- Beyaz kuryesi mi olacam men, o mudur plan?

- Öyle hemen narkotik yakıştırmalarda bulunma insana! Gidicez gelicez yiyicez içicez gerekirse karılı kızlı alemlere dalıcaz, netice olaraktan bir paket alıp geri dönücez. Herşey benim kontrolüm altında kardeşim... Hesabı kitabı yapıldı; Bi Almaata, bi Volgograd bi de Çelyabinsk seferi yaptık mı bizden bonuslusu yok anlatabiliyo muyum? Önce ufak bi kar parçası sonra bembeyaz tertemiz bi gelecek... Kocaman... İçi çil çil ley parası dolu...

- Kirlenmek daha güzeldir herhalde Hırgürkan kardeş, istemezem o çığın altında kalak. Eheh... Kapıyrem.

- Alooo! Aslanım bak sana ortak dedim, sensiz olmaz. Bu adamlar senin gibi temiz, sicili parlak, iyi aile çocuğu arkadaşlarla çalışmak istiyolar. Moskova'da dairemiz yapıldı, talimatlar verildi, paket hazır öyle yarı yolda bırakamazsın anlatabiliyo muyum? İşin içinde tek bizimkiler olsa topuğuna sıkarlar ama bunlar Rus... Adamın damarlarını tek tek elektronik cımbızla sökerler şerefsizim!

- İyi o zaman sana iyi elektronik epilasyonlar dilerim Hırgürkan kardeş. Hoşça kalasın iyi bak özüne.

- Men var ya senin özüne gözüne zıçaram, şerefsiz, yavvuşak! Lan, Alooo! Hüşşş Sıkııl! Hele bi sabah beşte inme aşağıya... Bittin lan sen, Sibirya'da karın içine gömücem şerefsizim! Son sözü ben söylerim lan, duyuyo musun beni! Patron benim lan aramızda..

- Alo? Annem sonunda istediğim viyolayı almış, kurslarına gitmeye başladım Sıkılhan... Bana akapella bi si bemol verebilir misin? Fazla dik çıkma, ayrıca gırtlak nağmesiz olsun lütfen...

- .....

- Alo?... Şşşş... Sende varya resmen sahne korkusu var Sıkılhan bu kadarını söyliycem sana! Büzge mesela, hemen benim yeteneğimi duyunca kendine bi kuyruklu piyano aldırdı üç taksitle. Çisil olucak o altı parmaklı amfibik kaltak da nerden bulduysa bi tıranengıl bulmuş. Tırayengıl var ya hani, orkestralarda filan metalden üçgen böyle çın çın çın diye çalınıyo hani?

- .....

- Sende varya resmen fırontmen kaprisi var Sıkılhan, fırontmen var ya hani... Grubu sürükleyen, alfa kompleksli yaratıcı kişilik işte o! Ama albüm kaydına kadar senin bu yaratım süreci obsesyonlarına katlanma kararı aldık "Catarsosia" olarak...

- Catar ne? Kimsiniz?

- Ya "Catarsosia" işte grubumuzun adı; viyolada ben, piyanoda Büzge, tırayengıl Çisil ve fırontmen solist Sıkılhan Öflan... Hemen itiraz etme lütfen. Üçümüz de senin Mor ve Ötesi'nden Kerem ile Duman'dan Kaan arasında bir karizman olduğunu düşünüyoruz, ayrıcana Teoman kadar duyarlı ve Kıraç kadar yürekli bir vokal... Aloo? Sıkılhan? Kapattın mı şimdi yani? Aaa... Maaa... Yani! Kapadın gine di mi? Yığıvrançsın, toptan ve perakende olarak hayvansın Sıkılhan!

- Napıyon lan tokmakçı yeğenim? Gündüzüne vurup geceye mi saydırıyon yine? Alooo? Siz varya bu yiyişken kafayla ince işe de kalın nakışa da sığdırırsınız namussuzum... Ne namusu ya, namus mu bıraktınız millette? Uçanı kaçanı, sızan,ı apışanı namussuzum...

- Bitmiştir herhalde Ömür Dayı... Kapatıyorum ben artık.

- Ne bitmesi yeğenim daha yeni başlıyo çocuk, Önür... Benim bacanağın iki numara. Yaşı geldi biliyo musun, duvarlara tırmanıyo, ağaçlara sürtünüyo yavrucak. Babası tutturdu "Bunu everelim yoksa başımıza iş alıcaz" diye. Hemen aklıma siz geldiniz yeğenim. Gelin hayrına tutalım bu Önür evladımızın elinden... Aranıza karışsın, özgürcene vuruşsun kırışsın. Ha bi fazla, ha bi eksik açıverin sabinin de gözünü.

- Ben pezemenk olmadığım gibi öyle bi tanıdığım da yok fakat.

- O şekilde diil be yeğenim. Bizi burda daha gençliğimizi yaşayamadan bi yastığa bağlayıp görücü usulüyle başgöz ediverdiler. Önürümün de sonu bizim gibi olmasın, bi evet diyin de otobüse bindirip gönderelim yavrucağı... Sizin orda flörtlerle, çıkmalarla, alışma karışmalarla hevesini alsın yine burda telli duvaklı dünya evine adımını atar...

- Yok öyle bişey dayı. Küçük Önürle filan uğraşamam ben. Hadi iyi günler...

- Ulan hep bana hep bana bee... Yetmedi mi lan yediğiniz yiyiştiğiniz! Bütün İstanbul mu yalayıp yutucaksın yeğenim! Hadi elalemin Önür'ünden geçtim, öz dayına da mı yok çekiceksin? Küçük Ömür napsın? Alooooo? Hep boynu bükük mü kalsın? Alooooo?

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

ULAN DAHİ OLDUN DA ADAM MI OLDUN LAN... GEMİYE YAZILIP KAÇAK ATLADIK OĞLUM... NOLUR LAN ŞU NASA'DA Bİ ODACILIK FALAN AYARLASAN NOLUR BE!

ULAN BOKLU BEZİNİ DEĞİŞTİRDİM SENİN LAN SENİN BOKLU BEZİNİ...

ULAN ELİME DOĞDUN BE PİÇ KURUSU...

YA DAYI, AMCA BİR İKİ SENE SABREDİN SİZİ MARS GEZEGENİNE ALDIRİİM AMA MÜSAADE EDİN UZAY PROGRAMIM Bİ NOKTAYA GELSİN ABİCİM YA...

WHO ARE THEY MR. ERCAN ?...

1 YÜRÜ BE ALEKS YÜRÜ BE OĞLUM NOBRE NOBRE NOBRE MARSİO NOBRE...

RIZA EFENDİ 2 EKMEK 1 SÜT

2 ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK

RIZA EFENDİ?

TARAFTARA BAK, HEM YENİLDİK HEM ALKIŞLIYOLAR KANSIZLAR...

3 İDRİS..... BEŞİKTAŞ NASI KOYDU SİZE!..

PEÇETE SYN.

LA OĞLUM SİGİ GİT MORALİM BOZULUK ZATİ...

RIZA EFENDİ

YOGA YAPARKEN KİLİTLENDİ...GÖZÜNÜ SEVEYİM ÇARE SENDE HAYDAR BEY...

ÇIKIKGI HAYDAR HER TÜRLÜ KIRIK ÇIKIK İTİNA İLE...

KOYUN SÖYLE...ÇOK GELİYO SİZİN GİBİ...

TEKSTİL İŞİNDE YOLUMUZDAN ÇEKİLECEKSİNİZ YOKSA HEPİNİZİN KAFASINI GÖVDESİNDEN AYIRIRIZ ANLAŞILDI MI! FU-GEN DİĞER KATLARA GEÇELİM.

MERTER ATAK TEKSTİL TİŞÖRT İHRACAT ÜRETİM LTD ŞTİ

PÖTİKARE SON. TEKS. TİL

ÖRVER TEKSTİL TİŞÖRT İMALAT SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

KARDEŞLER TEKSTİL

BURADA ANLAMAYAN BİRİ VAR GALİBA!..

EİŞGEN

HAY!

KAİİİİ

ÇTA

AY TEKSTİLDE ÇİN TEHDİDİ HAKKATEN DOĞRUYMUŞ!

DAĞDAN GELMİŞ BAĞDAKİNİ KOVUYO AHH!..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

METİN FİDAN

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

metinfidan@laman.com.tr

TERELƏLLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TERELƏLLİ'DE MÜTHİŞ DOĞA OLAYI

Barul ülkesinin insanları o gün başka bir heyecanlıydılar... Çünkü sadece 78 yılda bir görülecek bir olaya tanık olacaklardı.

HADİ!.. HAZIR MISINIZ? ÇABUK!..

Herkes bir yerden geldi... Kimi uzaktan, kimi yakından... Barul ülkesinin en bilinmedik köşelerinden... Sallama çay bölgesinden geçtiler...

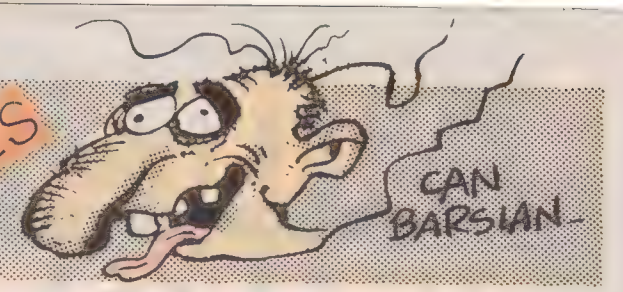

Birdirbir kayalıklarında çok kayıp verdiler...

Kimisi, hiç akla gelmedik yerlerde takıldı kaldı.

ALLAHIM!.. İKİ NOKTA ÜST ÜSTE'YE YAKALANDIM... ŞİMDİ BİŞEY AÇIKLAMAM LAZIM AMA NE? NEE?!

NESKAYFE GETİRDİİM.

HİHİHİHİİ!.. AYNEN DEDİĞİNİZ GİBİ SÖYLEDİ ULU BİLGE. NESKAYFE YAA!..

DEDİM, SALAKTIR... BANA ULU BİLGE DEMENİZE GEREK YOK KIZLAR... DANDOL DİYİN LÜTFEN...

HA HAA!..

ŞİMDİİ! BU 78 YILDA BİR OLAN ŞEY BENİM EVDEN KABAK GİBİ GÖZÜKECEK. DİĞER SEFİL İNSANLAR DIŞARIDA İZLERKEN, BİZ BURADA KÖTÜMÜZÜ YAYA YAYA SEYREDİCEZ.

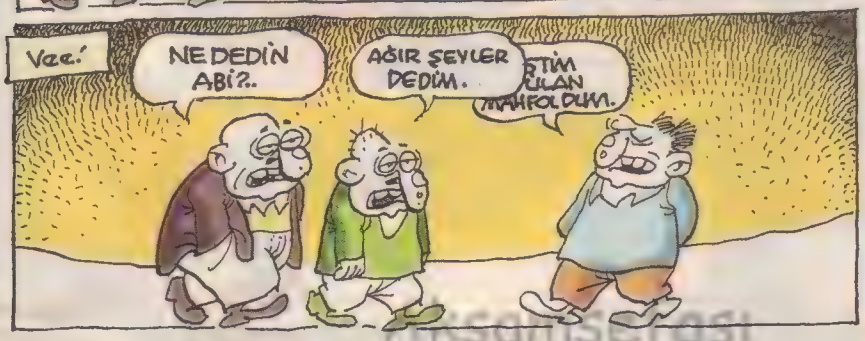

AY NE GÜZEL... Bİ TARAFTAN DA BİZE BİLGİ VERİRSİN DİYMİ DANDOL?

VERMEM Mİ? HAH İŞTE BAŞLIYO... ALIN ŞU İSLİ ÇAMLARI... ÇIPLAK GÖZLE BAKMAK TEHLİKELİ OLABİLİR...

Bakın bakın. İki kişi aralarında konuşarak buraya doğru yaklaşıyorlar.

O NE DEDİ SANA?..

BAARDI ÇAARDI!

Vee işte... Bir üçüncü kişi de kendi kendine konuşarak onlara doğru yaklaşmaya başladı.

SEN NE DEDİN?

DEDİM Kİ.

OFF SICAK YA.

Vee!

NE DEDİN ABİ?..

AĞIR ŞEYLER DEDİM.

İKİ KİŞİNİN BALONU ARASINA ÜÇÜNCÜ KİŞİNİN BALONU GİRİYOOR! GÖRDÜNÜZ MÜ?.. İŞTE BUNUN ADI, TAM BALON TUTULMASI'DIR.

AY EVEET...

OKUYAMIYORUM. NE ACAİP BİŞİ BU.

KEŞKE BU KADAR AĞIR KONUŞMASAYDIN ABİ...

İYİ BAKIN KIZLAR... TAM BALON TUTULMASI 78 YILDA BİR OLUR... İLERDE TORUNLARINIZA ANLATIRSINIZ.

HİHİ, AMA DAHA BİZİM ÇOCUĞUMUZ BİLE YOOK!

O ZAMAN YAPALIM...

AYHİH HİHO!

Hıkşamserasi

canbarslan@superonline.com

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

ŞIMARTAN FOTOĞRAFLAR

cibilliyet hırkası

Arkada, sırtta yüklü kuru ormandan ziyade, öndekinin üstündeki kalın, tığlı renkli kumaş dikkatimi çekmekte... Köyde, ayazlı soğuk bahar günlerinde sıcacık tutmaz mı insanı... "Cibiliyet hırkası giymiş" dedikleri böyle bi şerefsizlik olsa gerek... Bizde köylük yer de baharı, bir başka güzel zannederdik... "Hadi hanım erkenden yatalım da, sabahta kuşluk vakti tarlaya gideriz" tadında tatlı bir melankoli sanırdık... Çokta öyle değilmiş... Gerçi Asena'ya da kızıyorum artık ben... İbrahim Abi konuşuyor... "Niye konuşuyor!" diyosun... İbrahim Abi susuyor, bu sefer sen konuşmaya başlıyorsun... Dansözsün ya... Aynen dansöz gibi kıvırıyosun... Pazar günü, TV'de "İBOŞOV"u izliyodum... İbrahim Abi, yıllar olmuş, haala Asena ardından sitem eyliyor.. Hatta bir ara coşa geldi... Sokrates'ten bi özlü söz okumuş... Onu söyledi: "Birlikteyken birbirinizi hırpalarsınız... Ayrılık olur, kendinizi hırpalarsınız..." Üüühh.. Sokrates'ten ala ala bunu mu aldın, peyderpey... Amaaan.. Banane mına koyum.. "Karıyla koca ipek.. araya giren köpek" :)

ÇESMÜHEYKEL KAMİL EFENDİ

Hasan Kamil Efendi şimdi ne yapacaktı?.. Memuriyetinde, dişinden tırnağından arttırıp biriktirdiği bir ikiyüz lira kadar parası vardı ki, hayatta Allah'la kızından ve bir de bu paradan başka artık istinad edecek birşeyi kalmamıştı... Hollanda'da bulunan kızından zaman zaman mektup alıyordu... Kızı onu affetmişti... Demekki Allah, kendi rızkıyla kızının rızkını ta levh-i ezelde ayırmıştı... Buna ne denebilirdi ki?.. Kızı mutluydu Allah'a şükür... Daha dün, köyün harap ve perişan kabristanına gidip karısına dua ettikten sonra, gayr-ı kabil bir suretle bel kemiği kırılır gibi olmuş ve bir gün içinde bir asır kadar ihtiyarlayıp çökmüştü... Çünkü kızından gelen son mektuptaki fotoğrafa akıl sır erdiremiyordu.. Bir müddet matemzede pederle, kızının resmi uzun uzun birbirlerine bakıştılar... Teselliye, mağfirete ihtiyacı vardı... Fatak, metruk ve garip kalmıştı... Sonra şükretti birden... "İyiki, Anadolu'da heykel arıtık kültürü gelişmemiş" dedi... "Anasının memesini emen küçük kızım ne hale gelmiş."

TAŞ KAFA KÜBRA

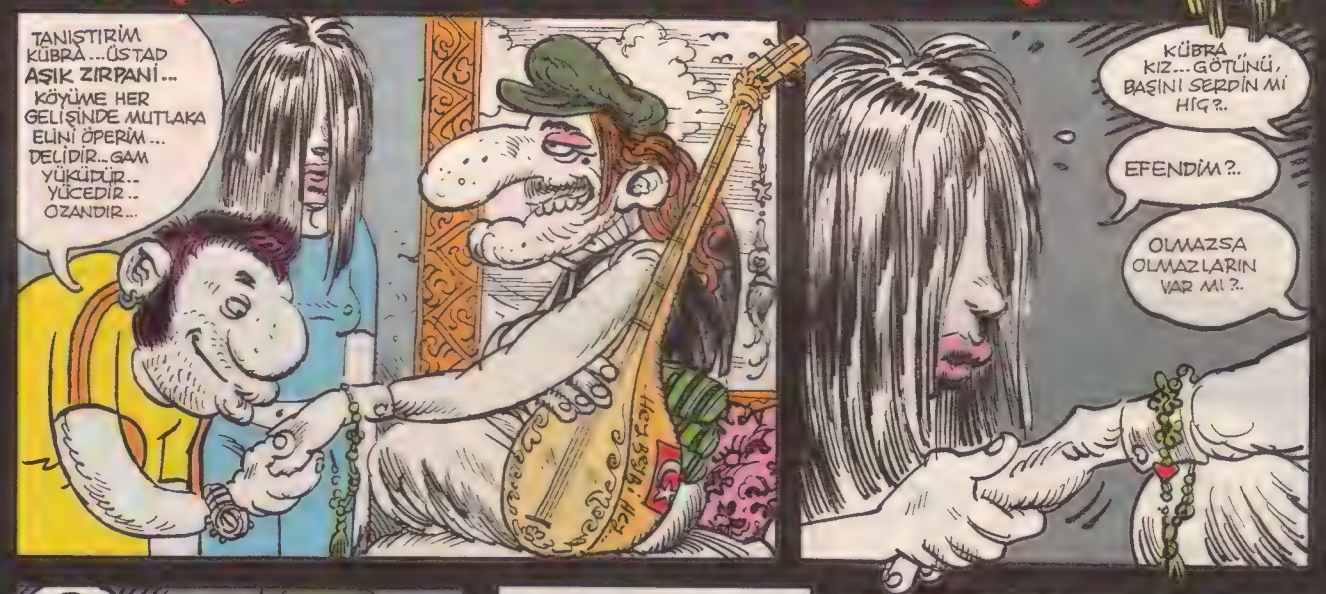

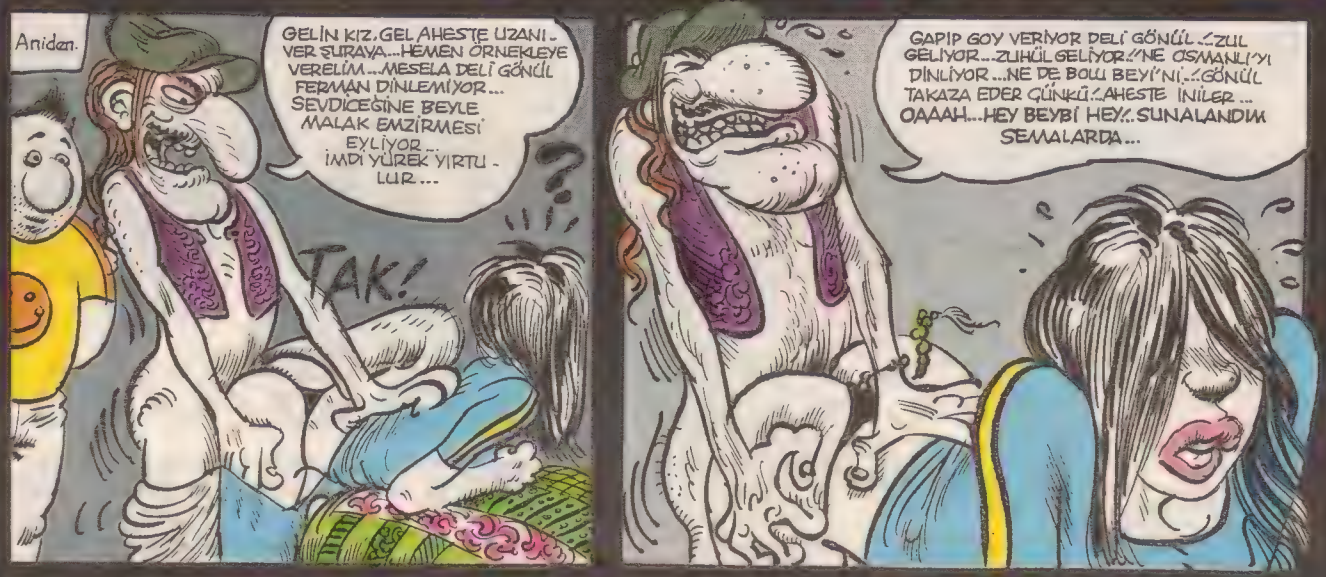

Kimsesiz İncelikler Ülkesine Mektuplar

CEZMİ ERSÖZ

Beni kalabalık sandılar… Evimde hiç güneş batmaz sandılar…Oysa ben çoğu kez bana gelen mektuplar kadardım. Evimde güneşim çok battı. Mektupların içindeki sevgi ve merhametin ışığıyla çok gece geçirdim. Yalnızlıktan ölecek gibi olduğum anda tekrar tekrar okuduğum o mektuplar beni sabaha çıkardılar…

Neredeyse son 15 yılım bu mektuplarla geçti. Bu 15 yılda tam 7 ev değiştirdim.O binlerce mektupla birlikte bir evden başka bir eve taşındım. Kolilerce mektup sanki boşuna bir hayat sürmediğimin kanıtı gibiydi. Kitaplarım kadar anlamlıydı benim için.Unutulmak acısını sadece bu mektuplar hafifletecek gibiydi…Kitaplarımı bilmediğim, tanımadığım kişilere yazıyordum. Belki de bir meçhule…Ama o meçhulden bana sevgiler akıyordu. Acılar, sırlar, çelişkiler, korkular, özlemler, umutlar,yalnızlıklar,ölümler, hayal kırıklıkları, gözyaşları , ölmek ve yaşama sevinçleri akıyordu… Kimsesiz incelikler ülkesine…

En yakınlarına bile anlatamadıkları sırlarını benimle paylaşıyordu bu mektuplar..Sevgilililer…Arkadaşlar..Anneler…Babalar…Kardeşler..

Kitaplarımı gönderdiğim o meçhulden sahici bir ülke doğuyordu…Tepeden tırnağa özleme, aşka, acıya, çelişkilere, öfkeye, isyana ve umutlara batmış bir ülke.

Neredeyse tanınmaz hale gelmiş ülkemden yeni bir ülke yaratmıştı kitaplarım.Birbiriyle hiç tanışmamış, hiç karşılaşmamış bu insanlar yazdıkları mektuplarda kimseye yakın olmadıkları kadar birbirlerine yakın olduklarını kanıtlarcasına farkında olmadan bu ülkeye doğru akıyorlardı…

Çoğu dürüst, duyarlı, kırılgan, içten insanlardı bu mektupların sahipleri…Ve böyle oldukları için sürekli kandırılan, küstürülen, duygularını kullanılan, tutunamayan insanlardı …Oyunları kurallarına göre oynamak istemeyen, gözlerinde kamera olmayan ve bu yüzden o sahte kurallar ve gözlerinde hep kamera olanlar tarafından hayal kırıklığına uğratılmaktan kırgın ve yorgundular...

Başkalarının ahlakına göre değil, kendi çabalarıyla yarattıkları ahlaka göre yaşamak istedikleri, kendi doğrularına yürekten inandıkları için onları çiğnetmemek için çırpınırken kalabalıklar içinde yapayalnız kalmışlardı…Yetenekli ve kendilerini iyi yetiştirmiş insanlardı, ama ofis kurallarına uymadıkları için işyerlerinden ilk önce onlar işten çıkartırlardı…Sevgiye ve aşka herkesten çok inandıkları halde, ilişkilerin faşizminde terk edilen, yarı yolda bırakılan ilk onlar oluyorlardı. Çünkü hissettikleri gibi yaşamak istiyorlardı. Ne taktik biliyorlardı, ne de kullanışlı maskeleri vardı. Bu yüzden ayrılıkların o derin hüznünü tek başlarına yaşamak onlara düşüyordu…

Birçoğu öyle bir noktaya gelmişti ve öylesine derin bir çaresizliğin içinde kalmıştı ki, bu dünyada onu anlayacak ve hissedecek tek kişinin benim olduğuma inanmıştı…Oysa çaresizlikleri, kanayan içtenlikleri, yaralı umutları onu farkında olmadan on binlerce insanın düşleriyle, acılarıyla, çelişkileri ve umutları yarattıkları bu ülkenin insanı yapmıştı.Artık onu sadece ben değil, onun gibi hisseden, acı çeken, kanayan ve seven sayısız gönül dostu vardı…

Elimde öyle bir imkanım olsaydı da bu ülkenin insanlarını bir araya getirebilseydim diye çok düşünmüşümdür. Kimbilir bu buluşmalardan ne ebedi dostluklar, ne sonsuz aşklar yaratılırdı…

Bu görevi bir ölçüde web sitemde yapmaya çalışıyorum. Ama bu bana yetmiyor.

Bana yıllardır yazılan yaklaşık 15 bin mektubu bir araya getirip yayınlamak da hiç geçmedi değil aklımdan. Bana yazanların her birinden tek tek izin alıp da mektupların sonuna telefon numaralarını ve adreslerini yazıp işte size ülkeniz ve insanlarınız, demek ne muhteşem bir şey olurdu. Ama bu sadece bir ütopya…Hep düşlenilen ve düşlendikçe anlam kazanan bir ütopya…Adım adım yaklaşılmalı bu ütopyaya…

Ve işte bu adımı atıyorum.Yaklaşık 15 bin mektubu tek tek okudum ve içlerinden 45, 50 tanesini seçerek bir kitap oluşturdum. Bu seçimi yapmak inanın benim için çok güç oldu. Keşke hayat beni bu seçimi yapmak zorunda bırakmasaydı…

Bana mektup yazanların bir çoğundan izin aldım. Bazılarına **Leman Dergisi**'yle ulaşmaya çalıştım. Ama yine de bana yazanların mahremiyetlerine duyduğum saygıdan ötürü mektupların sonuna sadece isimlerini yazmayı uygun buldum.Soyadları ve kimlikleri bende saklı kaldı…

Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların…Kitabın ismi bu olacak.Uzun yıllar önce çok aşık olduğum bir kadına yazdığım mektupları onu görmeye yanına gittiğimde ben okumak zorunda kalmıştım. Çünkü mektuplar eline hiç ulaşmamıştı .Orayı çoktan terk etmişti. O duyguyu unutamam. Sanki ona değil kendime mektuplar yazmıştım. Aslında çoğu yazımı ben böyle yazmıştım. Kendime yazdığım bu mektuplar size ulaştı.Yıllar sonra anladım ki ben kendimi kendime anlatırken aslında sizi size anlatmıştım. Bu yüzden bana gelen mektupların mutlaka bir yerinde neredeyse aynı cümle ve aynı soru gizliydi: **Beni anlatıyorsun…Beni bu kadar iyi nasıl tanıyabilirsin?**

Bu kitabı ben değil, siz yazdınız. Bu yüzden bu kitaptan elde edilecek gelir bana ait değil, size ait. Bu geliri sizin için çok anlamlı olabilecek bir yere bağışlamayı uygun buldum.Kimsesiz, sahipsiz, çaresiz sokak çocuklarının barındırıldığı, karnının doyurulduğu, giyindirildiği, eğitim gördüğü bir vakfa, **Umut Çocukları Vakfı**'na…

Evet, bu da bu ütopyanın bir parçası…Artık acılarınız, çelişkileriniz, gözyaşlarınız, ayrılıklarınız, kanayan aşklarınız, yalnızlığınız, yaralı umutlarınız, korkularınız ve sevinçleriniz bu kimsesiz çocuklara birer çift ayakkabı, palto, defter, çanta,ilaç, kalem,iç çamaşırı, kitap , bir tas çorba , sımsıcak bir battaniye olarak geri dönecek..

Kaybolmadı bana yazdığınız mektuplar… Bu mektuplardan yeni bir ülke ortaya çıktı.Yarattığınız bu yaralı ve kırgın ülkeden şimdi sımsıcak umutlar doğacak…

"Sen seni kaybetmenin ne demek olduğunu bilemezsin...
Sen seni hiç paylaşmadın ki... Hiç sensiz kalmadın ki..
O, sensin işte! Ben onu sevdim. Ben senin,
içindeki o yakıcı yokluğu sevdim...
İçindeki o sonsuz boşluğu..
O özlediğim benliğini sevdim...
Sen hiç senden mahrum kalmadın ki...
Yaşarım sandım. Herşeye ve hayata rağmen.
Karanlıklara karışırım, sonra nasılsa hep sabah olur
Elimi kendi kanıma batırır, sonra gider yıkarım...
Geçip gider sandım herşey.
Geçip gider, yaşadıklarım... Öldüklerim...
İyiliklerim ve o en çok da kendimi acıtan kötülüklerim...

Hepsi geride kalır,
ve ben aşkınla her sabah yeniden doğarım...
Oysa şimdi, ne kadar iyi anlıyorum;
geçmişin uçurumlarına ittiğimiz o anlar,
hiç kaybolmuyormuş.
Aldığımız her solukta,
içimize çektiğimiz o hayat,
Dünden bir türlü kopamıyormuş..."

cezmier@leman.com.tr

Cezmi Ersöz Trabzon'da

Yazarımız Cezmi Ersöz 23 Nisan Cumartesi günü saat 13:00-19:00 arası **Trabzon** Doğu Karadeniz Kitap Fuarı **Leman** Standında okurlarıyla buluşuyor...

* **Kırşehir.** 29 Nisan Cuma günü saat 15:00 - 19:00 arası **Ekin Kitabevi**'ndeyim...
* **İstanbul.** 3 Mayıs Salı günü saat 14:00 - 18:00 arası **Marmara Üniversitesi Kampüsü**'ndeyim... Göztepe/Kadıköy
* **Kocaeli.** 4 Mayıs Çarşamba günü saat 15:00 - 19:00 arası **Kocaeli Üniversitesi**'ndeyim..
* **Bursa.** 5 Mayıs Perşembe günü **Bursa Uludağ Üniversitesi**'ndeyim...

Kırık Dökülü

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

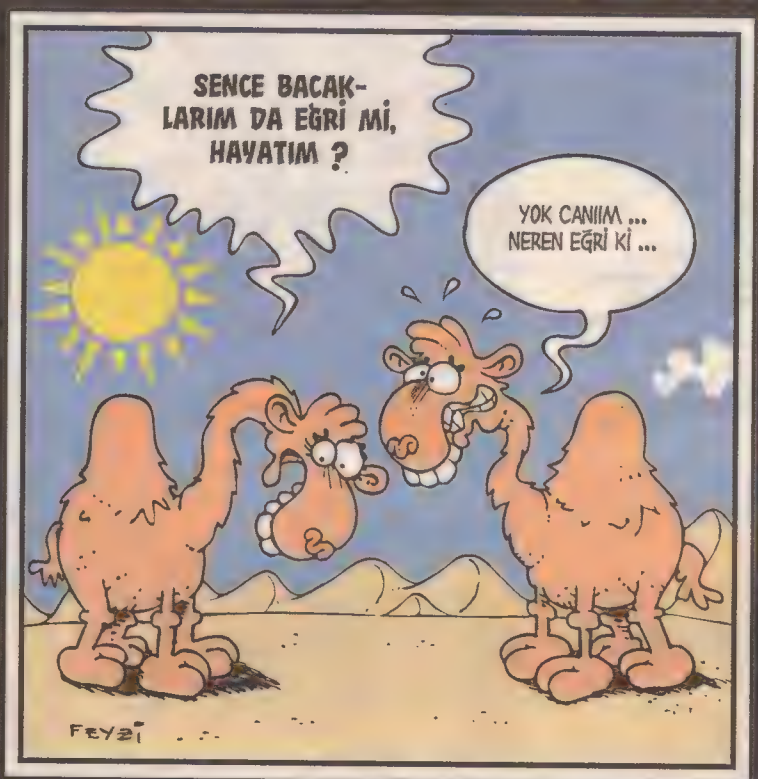

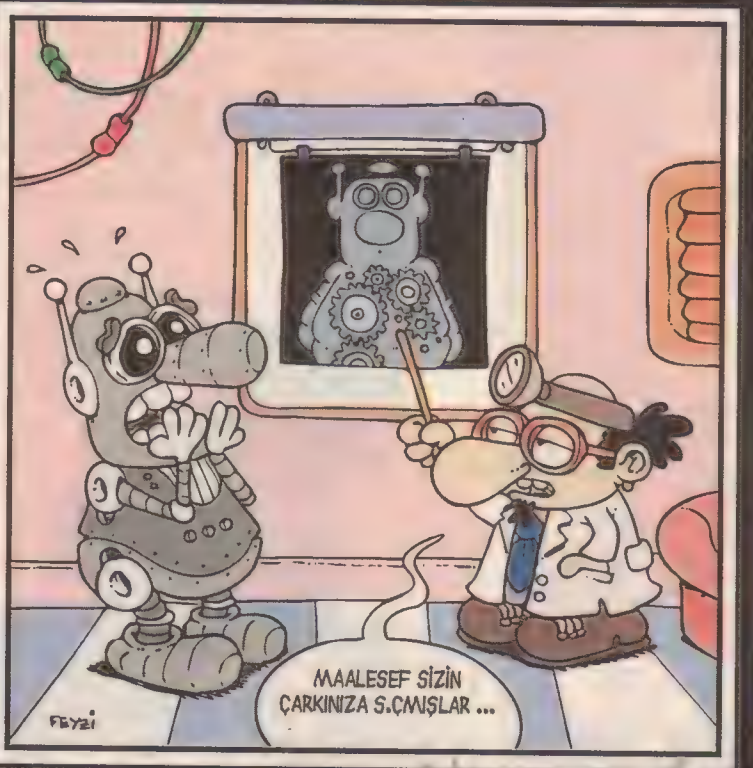

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Bİ KAÇ KONUK

-Konuklarımız, ve sayın değerli okuyucularımız; hepiniz, hepbirden hoşgeldiniz! Bu haftaki program konuklarımızı sizlere tanıtmak istiyom hemen: **'Sayın Kaşıklık', Sayın Lan', ve Sayın Uçan Poşet'..** İlk önce, sizden başlayalım **Sayın Kaşıklık!.** Söyler misiniz lütfen; neden size, çatallık, bıçaklık değil de, genelde 'kaşıklık' diyolar hep?

-Vallaa, ne dedikleri çok önemli diil bence! İsimler, biliyosunuz, gelip geçicidir. Sadece 'çekmece' de diyebilirdiler!

-Hah, bi de işin o kısmı var: Yani, siz, tek başınıza tahta bi kaşıklık çekmecesi olduunuz gibi, ayrıyeten bi çekmece içine konan daha ufak, plastik bi kaşıklık da olabiliyosunuz. Bakıyorum; siz onnardansınız; biraz ucuzlarından hem. Mavi renktesiniz!. Neyse, ben gene de, asıl şu kaşıklık lafını merak ediyom: Yani, neden çatallık değil misâl?

-Canım, yapmayın Allaaşkına! Bu tür magazin sorularını cevaplamak için gelmedim buraya. Niçin çatallık desinler yahu? O zaman da, niye kaşıklık diil diyceksiniz! Ne farkediyo ki? İçimdeki küçük bölmelerde, hem kaşıklık, hem çatallık, hem de kahvaltı bıçaklık yerler var. Neyi, nereye istiyosan oraya koy.

-O da ayrı bi mesele: İlk başta düzenni davranıyo insan; çatalı çatal kısmına, çay kaşıını çay kaşıı kısmına koyuyo. Sonra düzen dalıyo, bi bakıyosunuz, bıçaklar, büyük kaşıkların altında saklanmış, minik çay kaşıkları görünmüyo çatalların altında! Tam bi karmaşa. Ararken, çangur çungur sesler!

-Gerçi o ses rahatlacıdır ama; eh, dikkatli de olmak lazım tabi. İlk bulaşıktan sonra dağılıyo genelde. Nasıl bulmak istiyosak, öyle bırakmak lazım!

-Anrıyorum! Peki Sayın Kaşıklık, gazoz açacağı, veya ekmek bıçağı için özel bi bölmeniz yok gibi sanki. Onları nereye koyucaz tam olarak?

-Ama şimdi, her parça için de özel bi bölmemin mevcut olması mümkün değil ki!? Bazı şeyler en, boy olarak denk gelmeyebilir, oraya bi yere, herhangi bi bölmeye bıracaksınız artık onu.

-Öyle yapıyoz zaten.. Sayın Kaşıklık, son olarak, bize başınızdan geçen ilginç bi olayı annatır mısınız?!

-Vallaa; hiç unutmam: Bi gün, bi çocuk oynamıştı benne: İçimdeki bütün kaşıkları güzelce iç içe dizdi, en üste de çay kaşıklarını oturttu sırayla. Ama çorba kepçesini ne yapcağını şaşırdı; kahvaltı bıçaklarını çıkarttı, geri aldı filan. Bayaa eğlenmiştim o gün!

-Harika!. Katıldınız için teşekkür ediyom, hemen 'Sayın Lan'a dönüyom!. Sayın Lan; siz, bildiimiz Lan'lardan değilsiniz. Daha farklı bi annamınız olduu için çağırdık sizi stüdyoya..

-Evet, diilim.. Gerçi, Lan lan'dır ama, sonuçta bi küfür yani. Fekat, biz biraz daa farklıyız: "Lan?" annamında kullanılıyoz!

-Yani: "Lan? Olum naaptın lan?" daki lan gibi! Kısa, sert bi tonlaması var, ve sonuna soru işareti geliyo! Bi şaşırma, bi merak belirtiyo?

-Evet, aynen! Bazen sadece, "Lann?" da deniyo. Cümle kurmaya bile gerek yok. Tabii, reklamımı yapıyom gibi olmasın ama, basit ve güçlü bi kelimeyiz. Bence 'ulan'dan daha efendiyiz hem. Ulan yerine, 'lan? desin insannar, daa iyi!

-Lan?!.. Evet, daa mantıklı. 'Ulan' çok çirkin kaçıyo. Bi de siz, yani 'lan' çok hızlı söylendii için; bu çabuk tonlama yüzünden, kendi içinde bi utanma duygusunu da barındırıyo sanki.

-Aynen katılıyom; ben daa güzel ifade edemezdim! Tabii üçkâğıda kaçarak, sürekli de tekrarlamamak lazım. Örneğin, bişeyi göstererek yapılan, "Lan, lan, lan!" şeklindeki kullanım tarzımdan pek hoşlanmam!

-Evet, o biraz tuhaf. "Lan, Fan, Tan," filan dese, belki? Ama 'lan lan lan!' peş peşe, biraz itici gözüküyo sanki.. Sayın Lan, son olarak, genç okurlarımıza bi mesajınız varsa, alalım?

-Deslerine çalışsınnar, kitap okusunnar.. Ulan demesinler! 'Lan, olabilir. "La!" da olabilir. Hani, yarıda kesilen Lan gibi: 'La, nooluyo la!? şeklinde. Ama daa aşırıya kaçmasınlar. Lütfen!

-Sizi duydular.. Sayın Lan, programımıza katıldınız için teşekkür ediyom, ve şimdi de Sayın Uçan Poşet'e dönüyoz. 'Sayın Uçan Poşet, siz, yanrış hatırlamıyosam, geçen sene de bize konuk olmuştunuz. Ama galbâ o uçan diil de, 'köpek gölgesi gibi görünen poşet'ti?.

-Evet, maalesef öyle davranan arkadaşlarımız da var. Gerçi, onnarın da pek bi suçu yok gibi. Köpekten tırsannar, geceleyin, onları uzaktan köpek gölgesi şeklinde algılıyo. Belki, biraz kıpırdasalar hani, rüzgarda..

-Ama siz; kıpırdamak ne kelime di mi?. Bir melek gibi süzülüyosunuz havada! Sizin kadar hafif, raat filan olmak isterdim. Nereye isterseniz o tarafa uçuyosunuz..

-Yannız, bu nereye isterseniz şeysi, pek bizle ilgili bişiy değil. Rüzgar var. Savuruyo o! Ben, naapıyım şindi, ip-ince bi naylonum, karşı koyamıyom.

-Olsun, geziyosunuz işte, ne güzel!.. Bi de az önce, melekler gibi uçmak filan dedim ama; yanrış annamayın, aniden gıcıklık yapıp, insannarın ayağına da dolanıyosunuz!? Bu niçin oluyo ki? Ne istiyosunuz öyle kedi gibi sürtünüp?

-Bişiy istemiyoz canım! Kimseden bişiy istemedim ben şu âna kadar, Allaa şükür.

-Hayır, estağfurullah, öyle demedim! Yani, sanki bişiy istiyo gibi yapışıyosunuz da paçalara. Bi de, çok ince bi naylonsunuz ya; ağırlığınızı hissetmiyoz bazen, şapşal gibi paçamızda ööle sizinle yürüyoz..

-Şöyle bi silkeleyin, gideriz biz; ısrar etmeyiz.. Yannız, gene dikkatli olun, aramızda bazı tehlikeli arkadaşlarımız var: Bunnarın içinde boş ayran kutuları, tost, hanpurger poşetleri filan oluyo; dışardan da, buruşturuldukları için bişiy annaşılmıyo tabii. Öyle sertçe çekiştirmeyin; keççap artı, ayran lekesi filan hep üzerinize sıçrar!

-Yok, onnarı biliyom! Biz zaten yannız sizi, havada uçan bi poşet olarak, sizi tanımak amacıyla çağırdık buraya. O uçuşunuzdaki gizem.. salınım.. Sakın rüzgar koşulları filan demeyin! Ben sizi öyle beğeniyom.

-Peki..

-Sayın Uçan Poşet, son olarak: 'Elinizde imkân olsaydı, nereye uçuşmak isterdiniz?

-Garip bi soru oldu ama. Uçmakla uçuşmak ayrı şeyler gibi.. Eee, ben; yüreğimin gittii yere uçuşmak isterdim!

-Lan?!.He He. İnsan esprilerini kapmışsınız, onnann yanında uçuşa uçuşa.. Sayın Poşet, katıldınız için size de teşekkür ediyom, ve okuyucularımıza hemen iyi günner diliyom!

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Butik Otel: Oda fiyatları ucuz ama giysiler pahalı galiba...

Duman Avcıları: Önce solisti furun be abi noolur, çok gıcık bi ses çıkarıyo...

Yağsız Süt: Eh, en azından kaygan değildir...

Hayran Kitlesi: Toplumsal tümör...

Ham Petrol: Şimdi çocuk bunu içmeye yeltense kime kızıcaz? Arap'a mı?

Saklı Kent: Madem öyle turistlere de yerini söylememek lazım. Gizemi artsın...

Şeker Kamışı: Sübyancı pipisi. Kendi iddiası tabi eşşoğleşşeğin...

Digitürk Akvaryumu: Kediler için midir nedir?..

Kızılca Kıyamet: Pekin'e atom bombası atılırsa...

69: Evli çiftler için 81'e kadar yolu var...

Osmanlı Tokadı: Belki de maharet Bizans yanağındaydı...

Çin Atasözü: Bu Japonlar da hep birbirine benziyo.

Fırt: Kamışla alınan yudum...

Dünya Güzeli: Yarışmayı kazanman gerekmez, kendini Bülent Hanım'a beğendir yeter...

Cezayir Asıllı Fransız: R'leri söyleyemeyen Arap...

Ahlaksız Teklif: Fıratla kombide buluşalım abü...

Kazasker: Belli ki eskiden ördekleri çürüğe ayırıyorlarmış...

Cascavlak: Saç kurutma makinesiyle duşa girmiş kişi...

Kaka: Çocuk boku.

Hırt: Şiddet eğilimli Hırvat...

Yerli Dizi: Reklam arası kahkaha efekti.

Miskin: 2005 Ermenistan güzeli.

Kapalı Otopark: Eh naapalım, biz de otomuzu açılınca parkederik...

Sessiz Sedasız: Şair burada yanlış bi hata yapmış ya hadi neyse...

KUŞ BOKU

MELİKE AĞAR

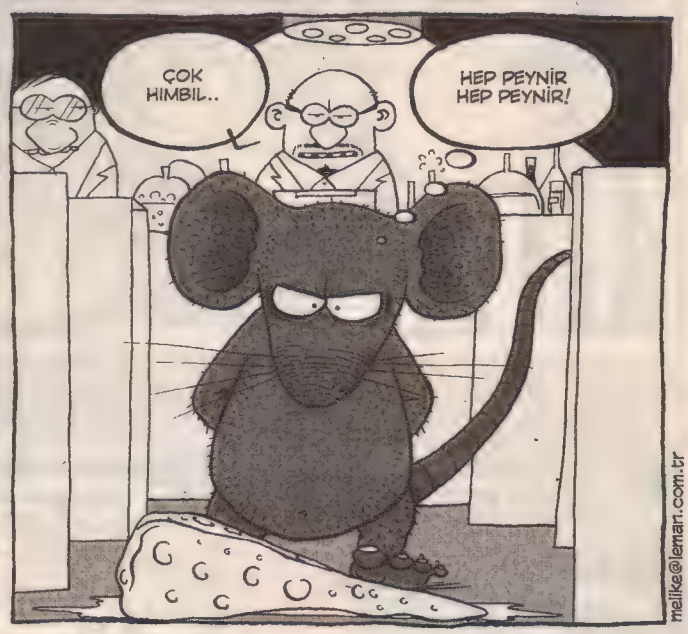

melike@leman.com.tr

Behiç Pek

KAHRAMAN MASA ESAT

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın hocam, bahçada yatarken fişfişfiş oldu. Ben yokan bakınca balkonda sakallı adam var. Fişfişfiş yaptı, bahçaya yemek attı. Arkadaşlan birbirimizi cımalayarak kapış yaptık. Arkadaş, ete "tavuk" dedi. Tavuk ne hocam?.

Rumuz: Minidak

Cevap: Yavrum, tavuk sana nasıl anlatayım? Çatal tipi patiler, tüy kedidekinden değişik, dudaklar sert, bıyık sıfır, kulak sıfır, kuyruk yüzde on. Karat varsa ye. Kuş, tavuk, balık, sinek. Hepsi olur.

SAHİBİNDEN SATILIK ÇOK HASSAS GÜGÜKLÜ SAAT

Sahibinden Satılık Çok Hassas Gugukl Saat Ama şimdi siz oru kurcalar bozarsınız. Yok satmıycam ben. Vazgeçtim. Bilsem ki kurcalamıycaksınız, gene satarım. Ama biliyorum ki kurcalarsınız. Nihayetinde bozarsınız.

A.Yılmaz

behicpek@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME & KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

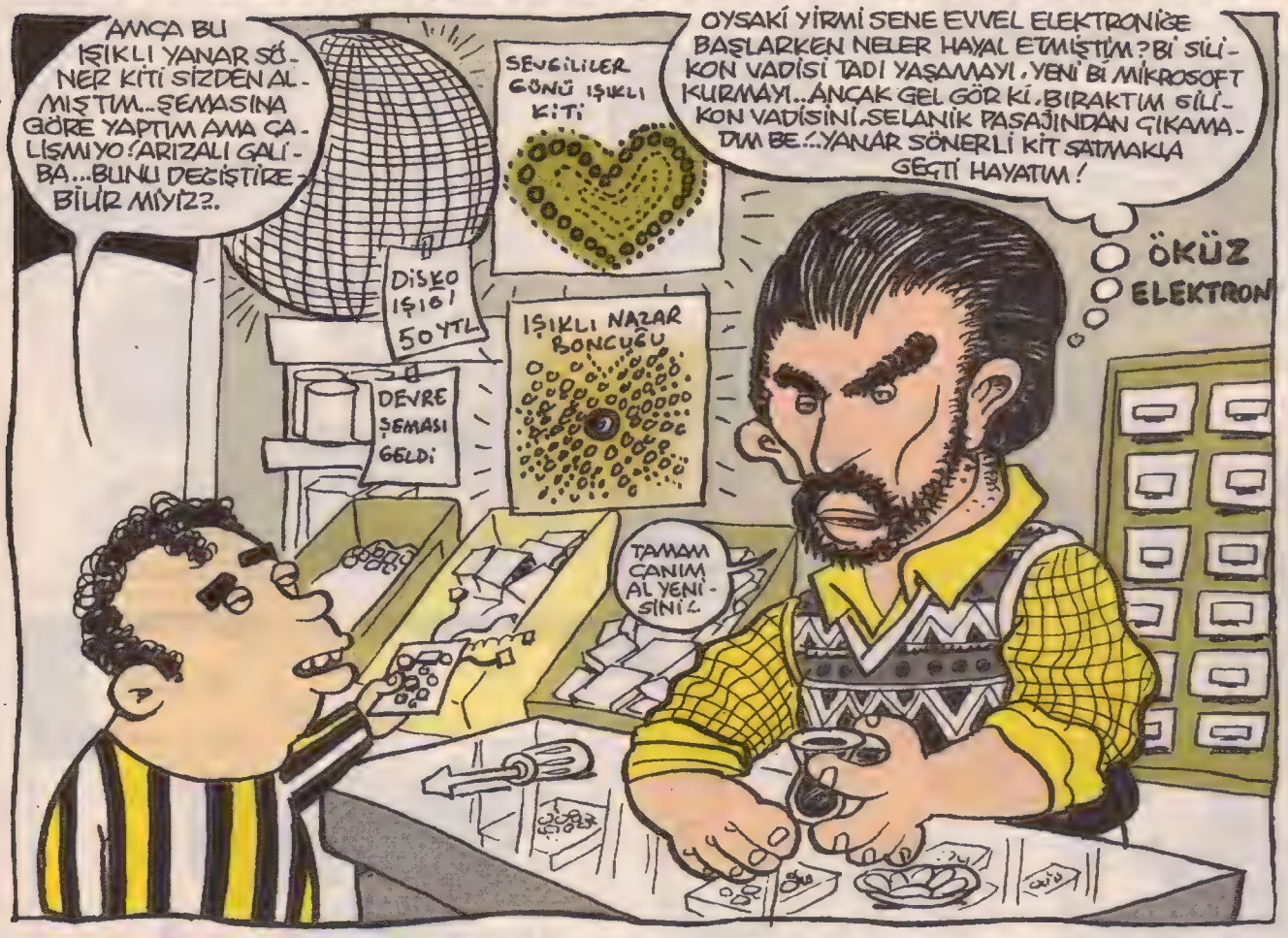

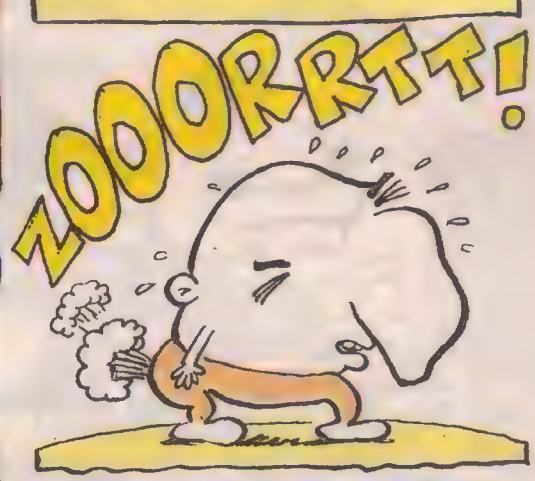

Kardeşleme Kültürü

NİHAT GENÇ

Aynen bir ağacın dalını başka bir ağacın dalına aşılama gibi kardeşleme kültürü, toprağımızda binlerce yıl bir sosyal kurum olarak yaşadı.

Ahi'lik, "ahi", Arapça "kardeşim" demektir. Başlanna "ahi baba" "ahi evran" gibi "pir"ler geçerdi. Doğu topraklarında tartıya, alış-verişe en çok dikkat eden ve hakkaniyet ölçüleriyle şöhret bulmuş Horasan ve Semerkant'tan tüm Orta-Doğu'ya yayılmıştır. Ahiler tam bin yıla yakın esnaf teşkilatlarını kurdu ve yönettiler. İran, Irak, Mısır, Suriye ve Türkiye'de "ahi birlikleri" 1908'li yıllara kadar yaşadı. Fütüvvet, gençlik, erlik, yiğitlik demektir, ahiler "fütüvvet" ismiyle de anılır.

Ahi birlikleri esnaf loncaları demektir, tarihin en uzun boylu ve en yaygın sivil kurumlarıdır. Bilinen tarihi Selçuklu'dan başlar, ancak kökü Horasan'a ve Semerkant'a uzanır.

Esnaf loncaları, esnaf teşkilatı, demektir. İki türlü çalışır. Birincisi, sosyal, hukuki, esnaf hakları, ustalık, organizasyon, pazarı-çarşıyı, tartıyı, esnaflar arasındaki ilişkileri düzenler. İkinci özelliği üyelerinin manevi disiplin, ahlakının gelişmesi ve "kardeşleşmesi" için çalışır.

Pabucu dama atıldı, deyimi "ahilik"ten kalmadır, bir esnaf yanlış tartar ya da hileli mal üretirse, meslek pirleri dükkanının önüne gelir, tespit ve incelemelerini yapar, doğruysa, esnafın pabucunu dama atar, yani işine son verir.

Esnafın ahlaklı alışverişini sağlamak, hukuk sorunlarını çözmek, haksız rekabeti önlemek için binlerce yıl Mısır'da, Suriye'de, İran'da, Irak'ta ve Türkiye'de onbinlerce şubesiyle yani her kasaba, ilçe ve şehirde yaşamıştır.

Pabucunu dama atma da bir törendir, ama asıl törenleri "peştemal kuşanmadır", çırağın kalfalık ve ustalık diploması alması peştemal töreniyle kutlanır.

Ahiler, diyelim bir esnaf eksik tartıyor, ya da hatalı mal üretiyor ya da yanında çalıştırdığı çıraka iyi davranmıyor, bütün bu konulardan sorumludur.

Günümüz hukukunun çok üstünde uygulamaları da vardır. Diyelim bir sokakta ikinci bir fırın açılacak, esnaf loncası, sokağın ikinci fırına ihtiyacı olacak kadar fazla tüketimi var mı diye inceleme yapar. Bir fırın yetiyor düşüncesi hakimse, ikinciye izin verilmez.

Bugün "ahiler"in en dikkate değer özelliği "meslekleri sınıflandırmasıdır". Meslekler üzerinde profesyonel ciddiyetle sınırlar koyulmuştur. Meslekler belirlenmiştir. Sınıflandırmak ve meslekin sahasını belirlemek nedir?

Diyelim siz kuyumcu ustasısınız. Kuyumculuktan başka iş yapmanız loncа tarafından yasaklanır. Çok para kazandınız, başka yatırım için elinizde hayli sermaye birikimi var. Kural şu: Ustası olduğunuz işi yapabilirsiniz. Biriktirdiğiniz parayla mesela kumaşcılık yapamazsınız!..

Esnaf loncalarında "ustalık" herşeydir. Loncayı "ustalar" yönetir ve en tepeye de ustaların ustası "pir" yerleşir. Her usta olacak kalfalar meslek pirlerinin kararıyla peştemal töreniyle ustalığa yükselir.

Usta kimdir? Ürettiği ve yaptığı işin sırlarını bilen ve ürettiği işin detayına mesleki hüner ve marifetine ehil kişi. Ki, usta, aynı zamanda "ahlak" şöhretiyle tanınmış olmalı. Diyelim helvacı. O helvanın tadını, lezzet ayarını, kullandığı malzemenin sırlarını en iyi bilen kişi. Bildikleri bu ince detaylar ustaların "sırrıdır". Buna meslek sırrı denir. Bir çok meslek, ustaların erken ölümü ve sırlarını başkalarına öğretmediği için kaybolup gitmiştir. Mesleki sırrı ustalar kimseye söylemez. Ancak kendi evladı gibi yetiştirdiği ve güven duyduğu kalfalarına ustalığa girişte söylenir. Esnaf loncasının başına geçecek kişilerin ustalıktan gelmesi şarttır.

Meslek sırrı zaman içinde mesleki kıskançlığa da dönüşmüştür, bunu en güzel sanat müziğimizde görürüz, onlarca büyük bestekar bestelediklerı eserleri herkesten gizlemiş ve kimseye aktarmadıkları için birçok büyük eser kaybolup gitmiştir.

Bilindiği gibi eski toplum yapımızda her insan bir ustanın yanında çıraklığa başlayarak bir meslek edinebilir. Ustalar sadece çırakların mesleki yeteneğinden değil, ahlakından da sorumludur. Bizi ilgilendiren bir diğer yanı, çıraklar bir mesleğe girmekle kalmaz, ustalarının "manevi evlatları" gibi terbiye ve sosyal sorumlulukları ve kader olarak da ustalarının öz oğulları gibi olur.

Çok ayrıntılı bilgiler de verelim, sıkılmayın, mesela özel dini törenlerine kasapları ve tellakları ve bir görüşe göre de arabacıları almadıkları söylenir. Çünkü kasaplar hayvan kesiyor, tellaklar da insanların mahrem yerlerini görüyor ve arabacılar da hayvanlara fazla yük vuruyor, işte bu yüzden bu mesleği yapanların tertemiz bir bilinçaltı taşımadıkları inancıyla manevi terbiyelerinin zor olduğu düşünülmüş.

Esnaf loncasının meslekleri tanımlaması ve meslekların birbirinin alanına el atmaması için bin yıl süreçe çalıştı. Bunu en güzel şöyle özetleyebiliriz. Çoban, koyun güden adamdır. Celep, çobandan koyun satın alan, adam. Sonra kasaba satar. Şimdi, kasap, kendi başına gidip çobandan koyun satın alamaz. Bu hak kasaba verilmez. Kasap, koyunları celepten almak zorunda. Ayrıca çoban da kalkıp kendi başına malını kasaba satamaz. Ayrıca celep de kasabın işi olan kesme işini kendi yapamaz. Sistem böyle çalışır. Böylelikle tüm meslekler alanı içinde ve usta oldukları işi yaparlar.

Bunlar işin hukuki organizasyonu. Bir de yatırım, temerküz dediğimiz kapitalin biriktirilmesine bakalım. Çünkü batı uygarlığı paranın birikimiyle (temerküzle) ortaya çıktı. Doğu topraklarında neden "sermaye" birikmedi, bunun cevabı bu teşkilatın özünde yatar.

Doğu tüccarının zihniyeti farklıdır. Zekat islamı bir farzdır, çok zekat vermek için çok çalışmak gerekir.. Ayrıca zihniyetin ilahi prensibi Kur'an'da belirtilmiştir: "Kanaat bitmeyen maldır, tükenmez hazinedir."

Şöyle. Bir tüccar, diyelim boyacılık yapıyor. Çok para kazandı. Bu parayı ne yapması gerekir. Bugün olsa gider başka yatırımlar yapar ve yatırım üstüne yatırım işini, istihdamını ve servetini büyütür. Oysa o günlerin esnafı kazandığı parayla us-

tası olmadığı, bilmediği, tanımadığı, başka alanlarda yatırım yapamaz. Başka şubeler açamaz.

Peki bu kadar çok para ne işine yarayacak? Hac ev aldı, oğluna da gelinine de ev açtı, gerisi?

Fazla parayı kullanamayacağı için, vakıf, zaviye imaret gibi sosyal hizmetlere harcayacak. Yani, doğuda birikmiş paranın ilk yönü sosyal yatırımdır, batıda birikmiş paranın ilk yönü yeniden yatırımdır. Bu yüzden doğu topraklarında para bugünkü kapitalizm gibi her şey değildir.

Doğulu tüccarlar kapitali ikinci iş olarak görür, batıda ise para herşeydir. Para için para. Parayla yatırım. Para ekonominin herşeyi. Doğuda tüccarlar önce "ustalık" ve "ahlak" ve sosyal sorumluluklarını birinci iş olarak görür. İyi mal üretmiş olmak iyi ustalar yetiştirmiş olmak doğulu esnafın en büyük gayesi, ilk büyük amacıdır.

Kapital bir tüccar için herşey değilse, burada, ikinci sat ve tüccarlık zihniyeti de tamamen farklı demektir. Tüccarlık, daha çok yatırım, daha çok istihdam, daha çok para biriktirmek demek. Batı iktisadi böyle çalışır.

Doğuda durum değişir, mesleğini adaletle, dürüstlükle yapmak, bunlardan tatmin duymak, kazandığın parayla yardımda bulunmak.

İşte doğuda ve batıda iktisadi zihniyetin iki farklı görüntüsü. Tabii ki "parayı" her şey olarak gören ve toplumun yüzüne bakmayan batılı kapitalistler bugün dünyayı ele geçirdi. Üstelik toplumun yüzüne bakılmadığı için batıda "sosyal sınıflar" oluştu. Şöyle, yoksul, işsiz, sahipsiz kitleler büyüdü. Doğuda "sınıflar" oluşamadı çünkü, esnaf parasıyla toplumu besliyor, yardımda bulunuyor, aç, yoksul insanların yatması, yemesi, giyinmesi için sosyal vakıflara, diyelim, zaviyelere, imaretlere yardım ediyor.

İşte iki farklı zihniyet, doğulu tüccar için Allah yolunda yardım, iyilik, herşeydi. Fütüvet denilen Allah yolunda iyilik, kardeşlik, yardım, herşeydi. Hayat "takva yarışıydı, yani, kim çok iyilik ederse, sosyal ve manevi statüsü böyle yücelirdi. Batılı tüccar ise, bir milyar dolarım var, yüz tane şubem var, diye övünür. Biri parası, biri takvasıyla övünür.

Ki, takvayı da açıklamak lazım. Takva, ahlaki farz ve iyilikler demektir, ki, bunların gizli olması en güzeldir. İlahi kural şöyleydi: "Bir elin verdiğini diğer el görmeyecek". Yani zenginliğini ve iyiliklerini kimseye göstermeden yapmak "ahilik" prensibidir. Bugün bir işadamı bir hastaneye bir çorba kazanı dahi hediye etse, kazanın yanına kocaman adını yazıyor.

Batıdaki tüccar için servet, zenginlik statüdür, doğudaki tüccar için Allah yolunda gizlilikle "iyilik" yapmak! (Burada bir parantez açıp "melamilik"i de anlatmak gerekir, ama, uzun sürer, kısaca, melamiler insanına göre insanlar dinini, inancını, iyiliklerini herkesten gizlemeli, Yunus Emre de melami olduğunu bir mısrasında belirtir.)

Esnafın sosyal ve hukuki organizasyonu bir tarafa. Ahi birlikleri dediğimiz sosyal kurumların asıl işlevi manevi düzeni ve manevi birliği sağlamak. Üyelerin manevi ahlak ve dini eğitimin öğretildiği törenlerle eğitmek.

Esnaf, ahlakını, hikmetli güzel sözler, dualar, dini terbiye, şiirler, evliyaların hikayeleriyle süsler ve anlatır. Bu eğitim için esnafın sık sık biraraya gelip toplanması ve törenler yapması gerekir. Bu törenlerin bir çok ayrıntısını bugün biliyoruz.

Ve Anadolu'da şeklini, özünü kaybetmiş, bir çok geleneksel törenin hala yaşadığını görürüz. Mesela Çankırı'da yaran toplantıları, eğlenceleri. Yaran eğlenceleri de bir zamanlar esnaf toplantısıydı. Ancak bugün ruhunu kaybetmiştir. Bugün erkek kültürünün, oyun şaka eğlencesine dönüşmüş. Ancak kökenine inerseniz esnaf toplantılarının tarihine ulaşırsınız.

Yine özünü, ruhunu kaybetmiş bir başka toplantı türü: Sıra geceleridir. Bugün sıra geceleri, çiğ köfteli çalgılı, şarkılı alem gecelerine dönüşmüştür. Oysa sıra gecelerinin de köküne inerseniz esnaf toplantısı olduğunu görürsünüz. Esnaf dayanışmak için biraraya gelir, konuşur, dua eder, yer, içer ve bir disiplin içinde eğlenir. Anadolu'nun her kasabasında esnaf toplantıları başka şekillerde görülür. Ama "özleri" esnaf toplantısı.

Ahi birliklerinin hukuku, manevi yapısı, işleyişi ve ahi birliklerinden bugüne kalmış deyimler, atasözleri ya da birçok ahlaki davranış şekillerimiz üzerine bir kocaman kitap yazmak gerekir.

Bu yazıma konu yapmak istediğim, işte bu, tarihin en büyük sivil kurumunun bir büyük özelliği: "kardeşleşme" kültürü...

Kardeşleşme, ya da kardeşleme nedir?

Bugün dahi ortaokulda hepimiz yaşamışızdır, kendimize bir "kankardeş" tutarız. Ya da Anadolu kadınlarının "ahiretlik kardeş" tutmasına hepimiz şahit olmuşuzdur. Mahalleden ya da bir yerden sevdikleri bir komşu, arkadaşı, kendilerine ebediyyen, iki cihanda dost dostluk yapsın, arkadaşlığımız iki cihanda da bitmesin diye, "ahiretlik" kardeş olunur.

Esnaf loncaları da üyeleri içinde, Türk'ü, Laz'ı, Kürt'ü, Tatar'ı, Acem'i, Azeri'yi, ya da uzak bölge, değişik kültürden insanları işte böyle "kardeşliyordu". Bizatihi "kardeşleme" töreni vardı. Pir'in huzuruna kardeşleşeceğin arkadaşla çıkıyor dua edip sözle kardeşliğiniz ilan olunuyordu. Kardeşler tek beden oluyor. Kardeşleşme manevi birlik olma. Sosyal dayanışmadan çok öte, kardeşleştiğimiz insanla, ortak bir kadere bölüşüyorsunuz. tek bir aile gibi oluyorsunuz. Meselâ onun çocukları ölünce bakımları, sorumlulukları size kalıyor.

Kardeşleme kültürünün tarihi peygamberimizin hicret günlerine rastlar, peygamberimiz, Mekkelilerle Medinelileri'e kardeşleştirdiği için bu tören binlerce yıl sürmüştür.

Şimdi bir yazar olarak, toplumumuzun derinliklerine inip toplumsal dokumuzu daha iyi bilebilmek için bu "kardeşlik" kültürünün tüm yönlerini incelemek istiyo

erhancandan@leman.com.tr

Erhan Candan

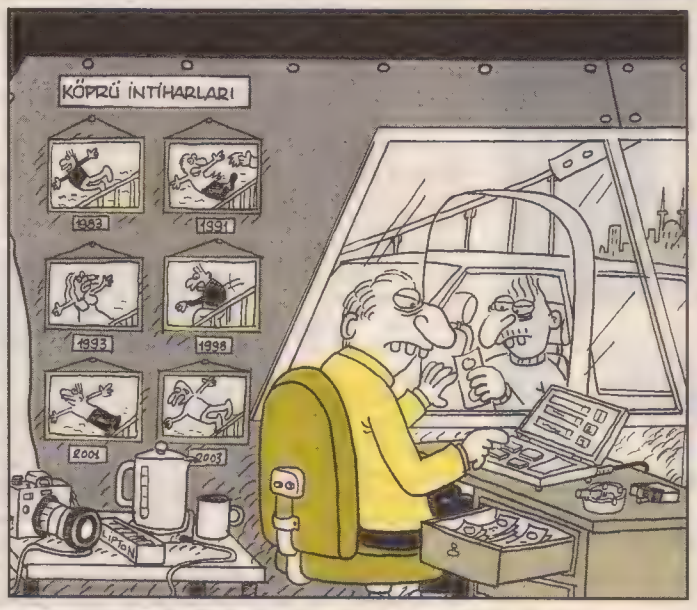

rum. "Ahiretlik kardeş", "kankardeş", "sütkardeş", ya da tek aile, tek beden gibi "kardeşleşmiş" bu insanların tarihine yeniden bakabilmeliyiz.

Mesela, ben çocukken hatırlıyorum, çoğu komşumuzun çocuğunun kendi çocuğu olmadığını gördüm. Bu çocuklar dükkanı açar, ev işlerine bakar, kızkardeşlerini okula götürür...Tıpkı öz kardeş gibi, anasına, ana, babasına baba, derdi. Sonradan öğrendim, esnaftan öbür esnaf, ölen kardeşin çocuklarını ailesi içine almış.

Mesela şöyle şeylere de şahit oldum, öksüzler ticaret, yetimler kumaşçılık. Ölen kardeşin çocuklarını bir meslekte yetiştirip sonra onlara dükkan açmış..

Ülkemizde "toplumsal dokunun sıkılaşması" ve binlerce yılın iç isyanlarına rağmen hala çözülememiş olmasının derin tarihini bu "kardeşleme" kültüründe aramak lazım.

Birileri bir zamanlar bizi, başkalarıyla, duayla, meslekle, aileyle, dükkanla öyle içerden ve derinden bağlamış ki, çözülmek mümkün değil..

Tabii biz "kardeşleme" kültürünün sadece esnaf loncalarındaki tarafıyla konuşuyoruz. Toplumsal bir kurum olarak kardeşlik bir çok yönüyle gelişir. İnsanlar askerlik yaptığı, aynı okulda okuduğu, aynı sokakta top koşturduğu, aynı iş dalına birlikte çalıştığı, ya da birlikte uzun seyahata çıktığı, ya da trajik bir hadisede karşılaşıp rastladığı ya da tesadüfen tanıyıp sevdiği insanlarla derin ve bitmeyen "kardeşlikler" kurar.

Bugün tuhaf şekilde bu kardeşlik dokuları çözülüyor ve sadece "hemşeri" bağlarıyla insanlar biraraya gelebiliyor.

Bir kader ve bir ruh ve bir aile ve bir manevi ortaklık ölünceye dek sürer. Bu kardeşliğe yakın zamanda, aynı ideolojik parti, dernek, tarikat, ya da siyasetlerde biraraya gelmiş insanların tanışıp derin dostluk kurmasını da ekleyebiliriz.

Aynı davadan hüküm giymiş olmak, aynı gençlik dergisinde çalışmış olmak, ya da aynı sokak kavgasında dayak yemek gibi, ya da "kolejli" olmak "imam hatipli" olmak gibi birşekilde "ortaklıklar" kurulur ve birbirlerine sarılıp bu manevi kader arkadaşlığı, kardeşliği ömür boyu sürer...

İşte bugünlerde en çok bu kardeşlikleri arıyor insan.. Bu kardeşlik kültürü yaşıyor mu? Toplum yine eskisi gibi kardeşleşiyor mu? Birbirimizi sütkardeş, ahretlik, hemşehri, kankardeş, kader ortağı, manevi ortaklık, ideolojik arkadaşlık, meslekdaşlık, mahalledaşlık gibi vesile ve bahanelerle tanıyıp ebedi dostluklar kurabiliyor muyuz?

Yoksa gün geçtikçe çözülüyor, toplumsal dokumuz dağılıyor mu?

Ya da toplumsal dokumuzda yeni kavramlar mı öğreniyoruz, bireyleşme, yalnızlaşma, gibi...

Kardeşleşme, manevi kardeşlik, sadece bir toplumsal dayanışma, değil, iyi günde kötü günde arkadaşlık, yani psikoloji için de çok gerekli bir kurum. İnsan herşeyini anlatacak, sırlarını tutacak, mahrem gizlerini bölüşecek ve yanından ağlayacak, arzularını, egosunu, tutkularını hikaye edeceği birilerini bulabilmeli. Derin ve gizli duygularını sadece psikiyatristlere anlattığımız bu toplum, doğru bir şey mi yapıyor?

Sivil kurumlar, okullar, askerlik, meslekler, tüketici dernekleri, ideolojik dergiler, insan hakları, partiler, futbol kulüpleri gibi, aklınıza gelen tüm bu kurumların ilk görevi "kardeşleme" olmalı.

Ama tam tersi. İnsanları tanıştıracak, kaynaştıracak, birbirine gönülden lehimleyecek ebedi dostluklar kurmaya bu kurumlar yardımcı olmuyor, aksine, onları ırk, hemşehri, mezhep gibi ideolojilerle ayrıştıracak, çözecek, dışlaştıracak "ideolojik" bahanelerle kuruluyor bu kurumlar!..

O halde bu "sivil kurumları" gerçek sivil kurumlar değil. Bizleri çözmek, dağıtmak, düşmanlaştırmak için kurulmuş kurumlar. Ülkemiz kırk yıla varan süre içinde, Türk, Alevi, Kürt, şeriat, Kemalist, oydu, buydu, şuydu, derken, işte adı sivil ama kendisi şeytan "sivil kurumların" düşmanlaştıran bir oyuncağı haline geldi...

Bizi ilk önce kardeşlemesi gereken fikirler, ideolojiler, davalar, aksine bizi çözmek, kavga ettirmek için planlanıp yola çıkmış gibi..

Şimdi toplumsal dokumuza başka bir yönüyle bakalım. Mesela batılı toplumlar "demokrasiyi" neden bizden önce keşfetti ve hayata sokmak için yarıştı?

Aşağıda okumuştuk, batıda zenginler sınıfçıydı, kendini üstün, farklı görüyordu, kapitalini sadece para kazanmak için kullanıyordu, oysa, doğulu tüccar, yaşadığı şehirdeki fakir, aç, yoksul herkesi düşünüyordu. Böylelikle batıda yalnız, dışlanmış, aç, kimsenin kendini düşünmeyen kitleler oluştu.

Demokrasi, kimsesizlerin kimsesi, dışlanmışların kardeşi, itilmişlerin, ötekilerin "dini" haline geldi. Mahallesine, dinine, siyasi partisine, komşusuna, akrabasına, okuldaşına, meslekdaşına, güvenmeyen kitleler tabii ki artık yaşamak için "demokrasiye" ihtiyaç duyar..

Toplum sosyal olarak çözüldükçe insanlar tek başlarına kalır ve bu tek tek yaşayan insanların tek garantisi: Demokrasidir. Batılı toplum asırlar önce çözüldü, bireyi, birey felsefesinin ortaya çıkışını izledik. Ve bireyleri yaşatacak tek sistem "demokrasidir"..

Toplum eğer, senin, benim, devletin, ağanın, paşanın, şeyhin, esnafın, merhametine kalmışsa, senin açlığını, yalnızlığını, işini, kimseler görmüyor, umursamıyorsa, senin sarılacağın sistem: Demokrasidir.

Demokrasi çözülmüş güvensiz ortamın çimentosudur.

Toplumumuzda bugüne dek demokrasi isteğinin zayıf oluşu, toplumumuzda çok güçlü hemşehri bağları oluşu, ya da buna benzer "sosyal" bağların büyük bir sadakatla yaşıyor oluşudur. İnsanlar kendi sosyal düzenlerini, yakınları, dostları, hemşehrileri, tarikatdaşları, partidaşlarıyla zaten kurmuş, yaşıyor, götürüyor. Bu insanlara "demokrasi"yi anlatmak zordur, hatta imkansızdır.

İşte geçmiş toplum yapımızdan artık eser kalmayan "kardeşlik" yerini bireylerin hak ve özgürlüklerinin yasalaştığı "demokrasiye" bırakıyor.

Ve birey hesabı yapan "sivil kurumlar", bireyleri bugünlerde Kürt, alevi, Türk, Azeri, Laz gibi "tanımlıyor"..

Demokrasi neden bizim ırkımızı, mezhebimizi, aşiretimizi merak ediyor? Ona ne? Demokrasi neden "kardeşleşmemize" yardımcı olmuyor!.

Çünkü bu demokrasi asırlarca "kardeşliği" hiç tanımamış ve yüzlerce yıl birbirini katletmiş bir sınıf kültürünün yaşadığı batıdan geldi...

Bize de bir demokrasi lazım, ama bu demokrasi batıdan geldiği haliyle, bizi düşmanlaştıran, Türk, Laz, Kürt, Alevi yapan ve ayrıştıran bir "demokrasi" olmamalı. Bizim binlerce yıl eğitiminden geçtiğimiz "kardeşleme" kültürü üzerinden bir demokrasi kurulmalı.

Yani, bizim demokrasimiz, bizi "kardeşleyecek" özellikler taşımalı. Biz, sütkardeş, kankardeş, ahretlik kardeşlik, gibi kardeşlikler kuramıyorsak, batıdan aldığımız bu demokrasinin bize hiç bir yararı, olmadı, olmayacak. Aksine, bizi mikro parçalara ayıracak..

İşte bin yıllık kültürümüz; işte tarihin en büyük sosyal sivil kurumu: Ahi teşkilatları, "kardeşledi" bizleri... O halde bundan sonra kurulacak "sivil ve sosyal" kurumlarımız, herşeyden önce bizleri "kardeşlemeli"..

Demokrasi bizi ayıran, bölen, parçalayan, değil, yeniden "kardeşleyecek" bir kültür üzerine gelip oturabilmeli...

İşte böyle kardeşlerim.

Sizlere, evet demokrasi, mutlaka demokrasi diyorum, ama "nasıl bir demokrasi" sorusunu tarihimizden örnek vererek hepinize soruyorum!..

Nasıl bir demokrasi? Kardeşleyen mi? Bölen mi?

Çalışma sorusu: Batıdan gelen demokrasi karakteri gereği neden insanları önce birey, sonra Türk, Kürt, Alevi, Laz diye damgalanıyor ve sınıflıyor.

Çünkü batıdan aldığımız demokrasi, sınıf çatışması, mezhep çatışması ve burjuva/işçi gibi sosyal çatışmaların tarihinden gelmiştir.

Bizim aradığımız demokrasi, bizim tarihi kültürümüz üzerine gelip oturmalı, yani, kardeşleyecek kurumlara öncelik vererek, kardeşleyecek, karıştıracak, kaynaştıracak "kurumları" öne çıkartacak..

Birileri, tarihini bilmeden, kendi kardeşleme kültürünün kurumlarını bilmeden, batının sosyal çatışma ve kardeş kanından süzülmüş demokrasi kültürüne sarılıp, işte ne güzel demokrasi, en güzel rejim bu diyebilir?

Ama ben, diyemiyorum. Ben batıdan alınmış bu sivil kurumların bu toprağın kardeşlik kültürüne asla uymadığını iddia ediyorum. Ve bu yüzden demokrasiyi benimseyebilmemiz için tüm sivil kurumların ve partilerin öncelikle "kardeşleyecek" kaynaştıracak bir ideolojik yapı ve felsefeden hareket etmeleri gerektiğini söylüyorum..

İşte bunları söylüyorum, kardeşlerim... Bugün dahi bu topraklarda yaşayan her insan her genç Yunus Emre'nin şu mısrasını ezberden bilir ve böyle yaşar: "Yetmiş iki millete bir göz ile bakmayan." derin felsefemiz bu iken, Anadolu insanı bu mısranın felsefesiyle kendini yetiştirmiş iken, sivil kurumların hala ayrıştıran, düşmanlaştıran siyasetini anlamamız mümkün değildir...

ngenc@leman.com.tr

eyrik@leman.com.tr

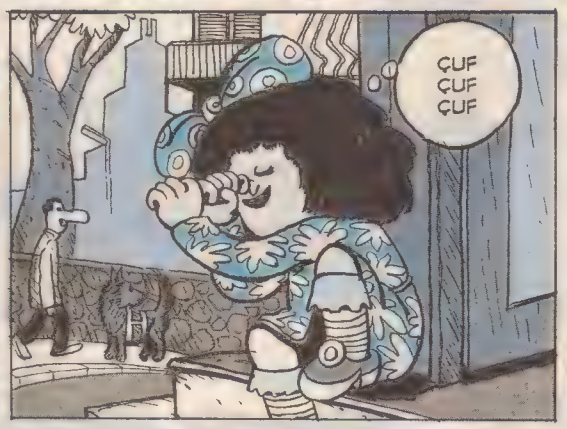

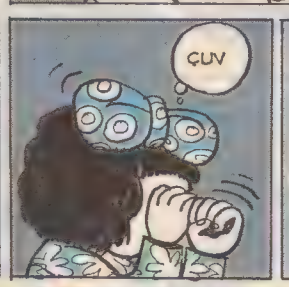

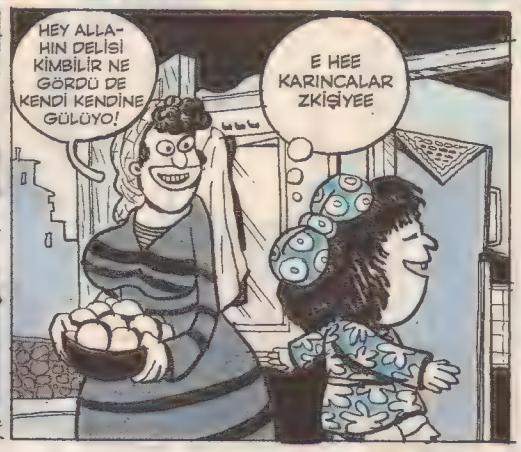

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

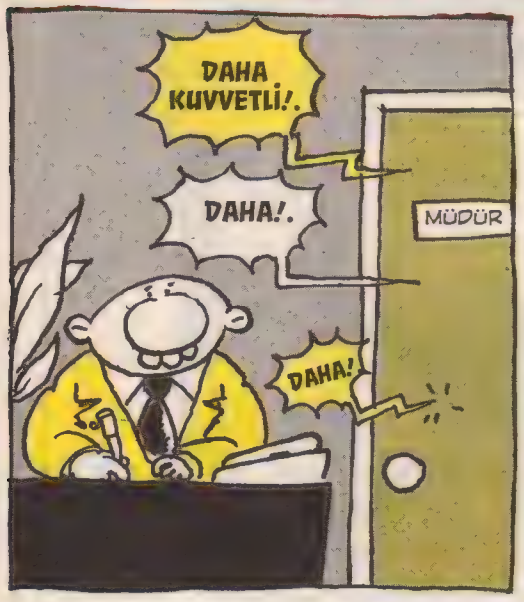

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detaylar

dumur@leman.com.tr

Sevgili Dumur dostları bu hafta total olarak gü zel İstanbul'un cıvıl cıvıl şirin semti Şehremini'de yiz... Şehremini zengin dumur kaynaklarıyla ve kö şemize sığdıramayacağımız nice dumur grafitileriy beni şaşırttı. Derinlemesine analiz etmeksizin düşü yağ oranlı light dumura uğradığım **"TİPSİZ AŞKI ERSİN"** grafitisi, **"Kankiler Yıkılmaz"** ve **"Bango Si vaslı Bızır?"** (Sonunda niye soru işareti var anla mış değilim) grafitileri benden olumlu dumur puanla aldılar... Şimdi bu endirek serbest dumurları bırak geçiyoruz asli sosyolojik dumurlara...

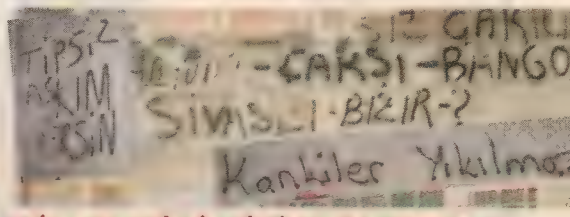

ZİLLER KİMİN İÇİN ÇALIYOR

Sıkı durun şimdi pür dikkat beni dinleyin... İlk başta şun söyleyeyim; bu abi bahis konusu diş hekimi değil, heme yan taraftaki **Berber Abi...** Bırakın diğer dairelerin zilleri çalmayı, arada bir onun berber dükkanının kapısını bile ç lıyorlarmış... Berber Abi'nin eliyle gösterdiği yer Diş Hek mi'nin ziliymiş, fakat zilin üstünde isim yazdığı halde ve ü telikte zillerde düafon olmasına rağmen dişçiye gelenler sürekli diğer dairelerin zillerine basmaları sonucunda bezm ve kendi zilini ayırarak yan tarafa kendine özel bir zil yaptı mış... Gel gör ki, sorun çözülmemiş, bu halde bile yine d diş hekimine gelenler diğer dairelerin zillerine basıyorlarmı

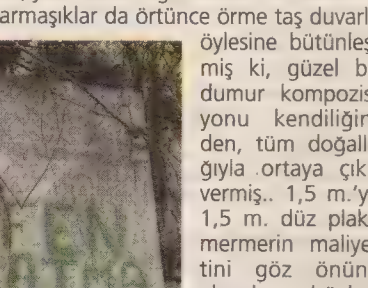

Berber Abi anlattı herşeyi... Pes artık hakikaten pes!.. Ben de Berber Abi'ye şöyle bir açıklama sundum; **"Abi bizim insanımız dişçiye son dakikada acı kemiğe dayanınca gelir. Bu halde dişi ağrıyan, ağzı, çenesi şişmiş adam can havliyle her zile ba sar, senin dükkanını da çalar, karşı apartmanın kapısı nı da çalar... O, zil çalmıyor ki bir nevi acısını paylaş yor..."** Berber Abi şöyle bir yüzüme baktı, **"Valla doğru hiç böyle düşünmemiştik, vay be doğru yahu!.."**

Daha sonra yine futbol yorumcusu gibi devam ettim; **"B de abi, bir diğer husus da şu; ne yapılırsa yapılsın d ğer ziller çok cazip duruyor, çünkü orda düafon var v beş duyu organının üçüne hitap ediyor. Görmek, do kunmak, duymak... Bu işin çözümü şuydu; zili ayırma yerine bütün diğer zillerin hepsinin isimlerinin başın diş hekimi yazılarak gerçek diş hekiminin ziline hiç bi isim yazılmayıp boş bırakılsaydı, işte o zaman doğr zili bulup çalarlardı... Mekanizma böyle tıkır tıkır çal şırdı..."** Gülüştük, yine bir detayı canlı canlı esnafla paylaş mıştım. Ne iş yaptığımı sormasına fırsat kalmadan heme ordan uzaklaştım...

TAHİNCİNİN ŞİFRESİ

Lütfen burdaki olaya iki boyutlu bir yazı gözüyle bakma yın... Burda çok derin anlamlar var ki, seni beni aşar. Kosko caman yekpare bir mermer levhayı ortasındaki delikten d hat telefon kablosuyla, yola sarkan ağacın kalın bir dalına s kıca bağlamışlar... Sarmaşıklar da örtünce örme taş duvarl

öylesine bütünleş miş ki, güzel b dumur kompozis yonu kendiliğin den, tüm doğall ğıyla ortaya çık vermiş.. 1,5 m.'y 1,5 m. düz plak mermerin maliye tini göz önün alırsak, böyles acayip bir uygula mayla kategorisin de gördüğüm en pahalı dumur detayı budur... Onu da bıra yazının anlamını çözmek yarım saatimi aldı... Şifre gibiyd **"LÜTFEN ÇÖP ATMA, ATANIN. A. A. Ç. C. S. İ."** Gerçek ten ne demekti?.. Neyseki bir dumurolog olarak **hıyarogli** yazısını çok iyi bildiğimden uğraşıp çözdüm. Civardaki esna fa da sordum teyidini aldım; **Lütfen çöp atma atanın ana sını, avradını, çoluğunu, çocuğunu..** Sondaki **S.İ.**'de ma lum tabii.. Hakikaten enteresan... Niye **Da Vinci'nin Şifre si** gibi yazdıklarını öyle patdanak anlamamız zor... Faka zannederim ki, buraya, bu semte özgü bu tür yazılar. Her halde semtin etiği daha sert uyarılara müsait değil... Zira ay nı bölgede bir başka sokaktaki yine şifreli yazılmış bir çöp uyarısı daha; **"Buraya çöp atanın...! versin"** hemen ya

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

Yaşamak İstiyorum

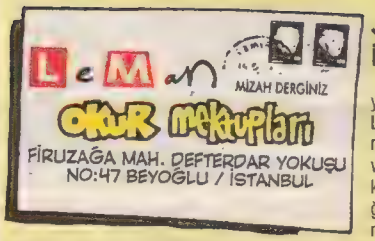

Merhaba, Leman yoldaşlarım canları... Leman okur dostları... ma selamlar. Ben bu vatan için 2 bacağımı kaybettim, şimdi çağırsınlar canımı da vermeye hazırım. Devlet beni 3 aydan 3 aya 185 milyon maaşa bağladı. Ve babam aylığı bana ver dedi, ben de vermedim babam da ben sana bakamam dedi, kibarca evden kovdu. Bu kışı sokakta, inşaatlarda geçirdim. 185 milyona kimse ev vermiyo, şu an gecenin ayazında bu satırları yazmaktayım; Lemancılara sesleniyorum "Yardımınıza ihtiyacım var!" 42 yaşında 2 takma ayak kullanıyorum. Bana yurdumun neresinde olursa olsun bir tek gözlü ev bulun bu konuda yardımcı olun canlar. Şu an karnım o kadar aç ki... Beni sokaklardan kurtarın tek gözlü bir yer bulun lütfen.. Duyarlı insanların bana ulaşmasını rica ediyorum... Barınabileceğim bir yer verenleredir bu çığlığım, seslenişim.. Yaşamak istiyorum insanca. Bir evim olsun istiyorum sıcak bir yatakta uyumadığım günlere inat yaşamak istiyorum. Sıcak bir demli çay demleyip tüm leman dergimi çıkaran ve okuyan tüm Lemancıları davet edip evimde çay içmek istiyorum. Yardımınızı bekliyorum devrimci yoldaşlarım. Bana müjdeli haber verip mutluluktan ağlatın, yurdumun neresinde olursa olsun bir evim olsun, lütfen yardımcı olun... Şimdiden sonsuza kadar teşekkürler. Kavgamın çiçeği çiçekleri siz Lemancı dostlara saygılarımla...

Bana Ulaşın: 0537 704 39 73

Bugün Aşka İnanan Bir Kişi Daha Eksildi Dünyamızdan

Zeki Müren'in ölüm yıldönümünde onunla ölmeden önce yapılan röfortajları gösteriyorlardı. Spiker hiç aşık oldunuz mu? diye bir soru sordu Zeki Müren'e...

Zeki Müren- Yıllar önce sekiz yıl süren uhrevi bir aşk yaşadım diyecekti ki, gözleri yaşla doldu ve son cümlesini tamamlayamadı. Bu konuyu kapatalım çok kötü oldum deyip konuyu geçiştirdi.

Bir yıl kadar önceydi sanırım CNN Türk'de "Yüzyılın Aşkları" isimli programın konusu Melih Kibar - Çiğdem Talu Aşkı idi.

Melih Kibar, Çiğdem Talu'yu tanımadan önce bir çok beste yapmış ama bir türlü bu bestelere yaraşacak güzellikte sözler yazmayı başaramamış.

Çok iyi arkadaşı olan Çiğdem Talu bir gün Melih Kibar'ın bir bestesini almış ve ben buna çok güzel sözler yazarım deyip çekip gitmiş.. Ve birgün sonra hepimizin çok iyi bildiği -İşte Öyle Birşey- şarkısıyla çıkagelmiş. Sonu pek de güzel bitmeyecek aşklarının ilk adımları da böylece başlamış. İkisi arasındaki yakınlaşmalar bir süre sonra aşka dönüşmüş. Yalnız bu büyük aşkın sonu çok da iyi bitmemiş. Çiğdem Talu'ya kanser teşhisi konmuş ve Çiğdem Talu, İngiltere'ye tedavi olmak için gitmiş. O sıralar Melih Kibarla, Çiğdem Talu sevgili değilmişler. Sebebiyse aralarındaki yaş farkı nedeniyle gelen baskılara dayanamamışlar. Ama yine de içten içe sevgileri devam ediyormuş Çiğdem Talu İngiltere'de tedavi olurken en çok desteğini beklediği Melih Kibar, onu arayıp sormaz olmuş. Bu dönemde Melih Kibar'ın bir bestesine sitem dolu sözler yazmış Çiğdem Talu..

Ve Çiğdem Talu maalesef kanseri yenememiş.

-Melih Kibar gözyaşları içinde- Bana Çiğdem kanser oldu dediklerinde sanki Çiğdem'in yüzünde sivilce çıkmış gibi hissettim. Kanseri yeneceğine öyle inanıyordum ki, o benim için öyle güçlü biriydi ki, o herşeyin üstesinden gelir gibi geliyordu. O benim için Tanrı gibiydi diyordu.

Melih Kibar o kadar üzgündü ki, Çiğdem'i hastalandığı günlerde yalnız bıraktığı için.

Evet Melih Kibar çok iyi biriydi ve iyiler de hata yapabilirdi. O da yaptığı hatanın bedelini yıllardır çektiği vicdan azabıyla ölüyordu. Bu yüzünden o kadar belli oluyordu ki. Aşka değer veren iki insan zeki Müren ve Melih Kibar ikisi de artık aramızda değil.

Besteleri; ölmez eserleri bir yana... Savaşların, çıkar kavgalarının, duygusuzluğun hergün arttığı aşkların, şarkıların paraya endekslendiği dünyamızda yıllar önce yaşanmış bir aşkı, bir hatayı hatırlarken hala gözleri dolan iki insan da artık bu dünyada yok.

Bugün aşka inanan bir kişi daha eksildi dünyamızdan. Ve yıllardır özlemini duyduğu ve ne kadar üzgün ve pişman olduğunu dile getirmeyi düşündüğü sevgilisinin yanında ve belki de yanına gelirken bir demet çiçek bile götürememenin üzüntüsü içinde; belki de bizleri izliyor ve inanın sevdiğinize bir demet çiçek almanın tadı için bile bu dünya yaşanır diyor.

Seni Unutmayacağım Melih Kibar..

Mesut Beşevlek

Merhaba Leman halkı sizlere çok daha iyi haberlerle ulaşmak isterdik. Bizler Düzce'de Kombassan Holding'e bağlı Düzce'de faaliyet gösteren Divapan A.Ş'de çalışma mücadelesi gösteren işçileriz. Bir kısmımız içeride, bir kısmımız dışarıda mücadelemiz devam ediyor. Bir yıl önce girmiş olduğumuz sendikal faaliyetimize mahkemenin de destek vermesi sonucu işveren tarafından despotca tavırlara maruz kaldık. Hiçbir yasal dayanağı olmadığı halde bir süre baskı yapıp daha sonra bir kısmımızın işine son verildi yerel medyayı etkilediklerinden bu konuda malasef medyamız duyarsız. Hergün fabrikamızın önündeyiz. Kimseye sesimizi duyuramıyoruz bu konuda halkımız da duyarsız kaldığından kendimizi çok yanlız hissediyoruz. Sesimizi duyurmak istiyoruz. Bizim sesimiz olun çıktığı günden beri yakından takip ettiğimiz derginizin bu Konuda yardımcı olacağını ve bize bir vefa borcu olduğunu düşünüyoruz özellikle Nihat abi ve Cezmi abimin ve diğer tüm çalışanların bu konuda duyarlılığını biliyor ve desteğinizi bekliyoruz.. Şimdiden teşekkürler.. Bu işçi kıyımına bir dur densin.. Başarılar..

Türkiye'nin parlak yöneticisi ve iş adamlarından Sayın Can Kıraç Bey "Kolajlı Taşlamalar" adıyla bir kitap yapmış. Sağolsun bana ve arkadaşlarıma bir düzine imzalayıp göndermiş... Yakın tarihimizin sosyal siyasal ve ekonomik panoramasını mizahi bir üslupla taşa tutmuş ve çoğunda da usta bir mizahçı gibi taşı gediğine oturtmuş... İş hayatı boyunca eteğinde biriktirdiği taşlardan belli ki kurtulmuş... İyi de etmiş... Magazin dozu biraz fazla kaçmış diye tek bir eleştirim olacaktı ki yakın tarihimizi şöyle bir düşününce magazin dozu az bile olmuş diyip eleştirimi de geri aldım ve sustum... Mizahıyla da TSE belgesini almış mı diye sorarsanız, almış... Darısı ciddiyetten yanları diğer iş adamları ve yöneticilerimizin başına... Kolay gelsin Çırak... Muhabbetle... ÇAĞÇAĞ

LEMAN TİŞÖRT HAREKETİ

Yerli malı yurdun malı herkes ondan kullanmalı.. dış borç olmuş anasının nikahı

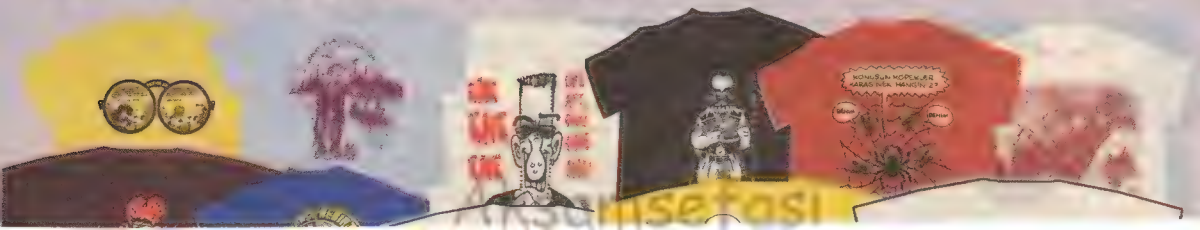

Tişörtlerimizi bulabileceğiniz Noktalar

İstanbul leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu/ist / ankara leman kültür:** konur sokak [illegible] / [illegible] / **eskişehir leman kültür:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A **eskisehir / safir giyim:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 [illegible] / **prene müzik ve elektronik:** mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy-**istanbul / anna cristina:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **marmaris/ yeloğlu spor giyim:** 3.cadde 94/2 **bahçelievler ankara / böcek butik:** (anna cristina) süslü saksı sokak no: 12 [illegible] / **maxi internet:** seydi burhanettin bulvarı 20/1 **kayseri..** hadi kayserili.. / **taraftaryum:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 [illegible] / **cafe sol:** kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. rızapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy-ist. köstebek:** hasfırın cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş-istanbul** (faruk başoğlu) **samsara:** ihlamurdere cad. 71/A [illegible] (mesut yılmaz "o diil") **mcr freak shop:** ergenekon cad.No:49 **pangaltı-istanbul** (freak brothers bülent kapucı) **kripton cafe rock market:** (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad. diri han 64/1 **bakırköy-istanbul** (muharrem üstündağ) **berlin kitap ve müzikevi:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. **kemeraltı-izmir** (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) **star 2000:** postane cad. sanat sokak no:2 **van** deseniz herkes gösterir **aykut fenerci:** iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız İç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. hacettene üniversitesi beytepe kampüsü stand alanı [illegible]

ındaki diğer azı da ise **"Buraya öp atanın .. belasını versin"** diren grafiti nihayet **beasını** kelimesiyle bir açılım yapmış, kendisini aşmış. Belki de eni yeni başladılar bu semtte bu çöp uyarılarını yazmaya. Bir müddet sonra bu civarda da kantarın topuzu kaçmaya başlar... Bir de arkadaş dikkatimi çeken şu ki, dumur literatürümüzde en çok çöp atmayla ilgili yazı var. Ben bu kadar çöp uyarısı başka bir diyarda var mıdır merak eder dururum. Bir kısmet olsa Uruguay'a, Arjantin'e, Kolombiya'ya gitsem, baksam araştırsam ne güzel olur ama ne yazık ki konseptiniz imkanlar ölçüsünde lokal ve yerel kalıyor.. Bu da yetmezmiş gibi, bunları araştırırken çevreden soruyorlar bazen, **"hangi gasteden, abi hangi kanaldan geliyon?.."** diye. **"Mizah dergisi"** deyince hemen yüzlerini ekşitip bana kıs-arcasına bakıyorlar... Beş dakikalığına ünlü olamayacaklar ya ona kıllanıyorlar. Abicim bir acayip duvar yazısı için **Niyork Times'dan, CNN'den** gelecek halimiz yok ya, mizah dergisinden geliyoruz ne var yani!..

BASKÜL ABİ

Şehremini'deki dumur turuna devam ediyoruz. Burası bir dükkan veya bir iş yeri değil, bir cimnastik ve aerobik salonu hiç değil... Bir evin camı ve böyle bir yazı; **"Kilonu kontrol et, yolunu benden öğren"** iyi de mevzu nedir?.. Kiloyu kontrol etmekse burası bir ev... Evde ne olur?.. Mantı olur, börek olur, turşu olur, pilav olur... Nasıl kontrol edicez kiloyu?.. Şimdi anladım ki bu ilan sıskalar, iştahsızlar için konulmuş, zayıfları ilgilendiriyor demekki... Yani demek istiyor ki, **"bak eğer zayıfsan gel içeri, yumul mantılara, böreklere, kilonu kontrol etmenin yolunu göstericem ben sana... Yut baklim şu dolmayı, haaah... Böyle çıta gibi çiroz gibi gezilir mi ortalıkta ayıp yahu!.."** Ben böyle anladım, yoksa evde niye böyle bir duyuru olsun ki?.. Civarı kontrol ettim yazının aynısından bir tane daha bulamadım...

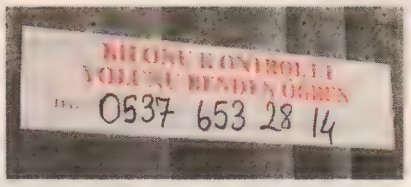

ABİ AÇMA PAZARLAMACI GELDİ

Zil geleni görüyor ve kimlik taramasından geçirip ev sahibine şunu da söyleyebiliyor; **"Abi bana kalırsa açma!.. Sabah sabah kerkillirsin bak söyliyim. Hem ben burdan görebiliyorum sattığı tencereler çelik değil. Tencerenin kralını Tahtakale'den alırsın daha hesaplıca... Ben açma diyorum, yine de sen bilirsin.."**

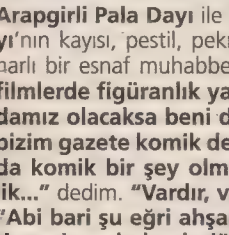

Abi zili öyle bir tanıtmış ki, zil bir de misafirlere çay demleyip muhabbet etse, Robot Asimo'ya akılda 700 cigabaytlık bir fark atacak...

VEDASAL DUMURSAL

Bir semt bin dumur şiarıyla böylece bu hafta değişik bir şey yapıp bir semti külliyen dumur merceğine aldık. Programımızın sonunda sizlere Şehremini'den dumur konuğumuz **Arapgirli Pala Dayı** ile veda ediyoruz. **Arapgirli Pala Dayı**'nın kayısı, pestil, pekmez dükkanının önündeyiz. Derin, aarlı bir esnaf muhabbetindeyiz... Pala Dayı **"Ben de dizi filmlerde figüranlık yapıyorum. Sizin gazeteye bi faydamız olacaksa beni de çek, beni de yaz.."** diyor. **"Abi bizim gazete komik dergisi, seni çekebilmem için ortada komik bir şey olması lazım...Yok ki burda komiklik..."** dedim. **"Vardır, vardır, hele sen çek hele.."** dedi... **"Abi bari şu eğri ahşap evlerin önünde dur, hepsi eğri, senin pala bıyık düz.."** deyince **"Bak çok komik bu, valla çok komik bu dediğin"** diyerek kahkahalarla gülmeye başladı. **"Bir de şu yarısı bakkal, yarısı trafik muamelecisi olan dükkanın tabelasını al arkana, hem bina eğri, hem de tabela aynı yöne ekstra eğri... Trafik muamelesini düz yapıyordur inşallah..."** dedim... Bu sefer karnını tutarak gülmeye başladı, **"Hah işte bu dediğin varya, bu çok komik yaav he valla hee.."** Ne dersem resmi çekilsin diye mi çok komik diyordu yoksa ona hakikaten mi eğlenceli gelmişti bu durum bilinmez ama dikkat ettim de Pala Dayı'nın özenle dizip bir tablo gibi elinde tuttuğu kayısı tepsisinden başka herşey eğri duruyordu görünen görünmeyen tüm arka

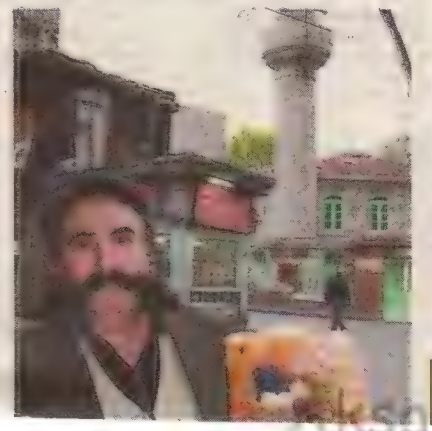

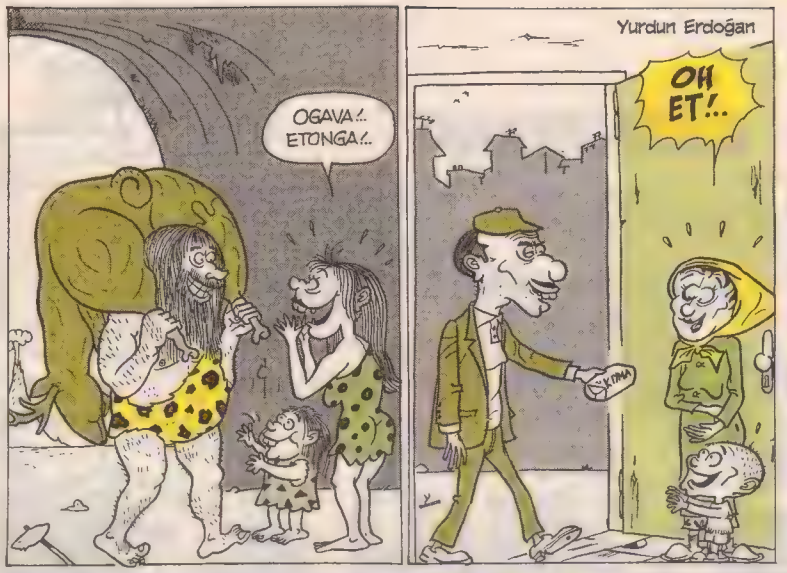

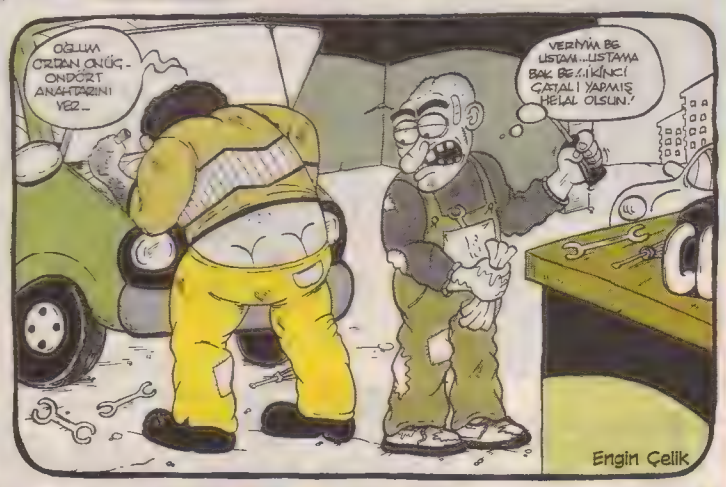

Gökhan Akbaba

KEDİLERİMİZE SAHİP OLUR MUSUN?

Bezgin Bekir Kedi Servisi'ne gelmiş en akıllı ve terbiyeli kedi **Mercan'ın** iki yavrusu kapışıldı... İki yavru da sahip bekliyor... **Mercan 1 yaşında aşılı ve tüyleri 500 metreden pariyor...** Kendisine sevgi gösterenle 40 yıllık dostumuz gibi kaynaşıyor... Yavrular da ona çekmiş olabilir... Leman'da mevcut olan kedimizin kıskançlıktan delirmemesi için Mercan'a ve yavrularına sahip arıyoruz... **Adres: Bezgin Bekir Kedi Servisi** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu. No:47 Cihangir Beyoğlu-İst. Tel: 0212 - 292 95 67'den O çevirin

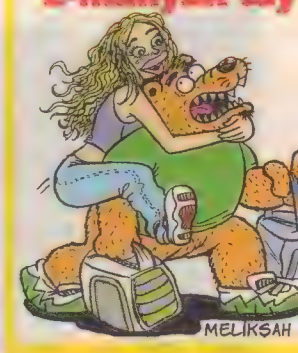

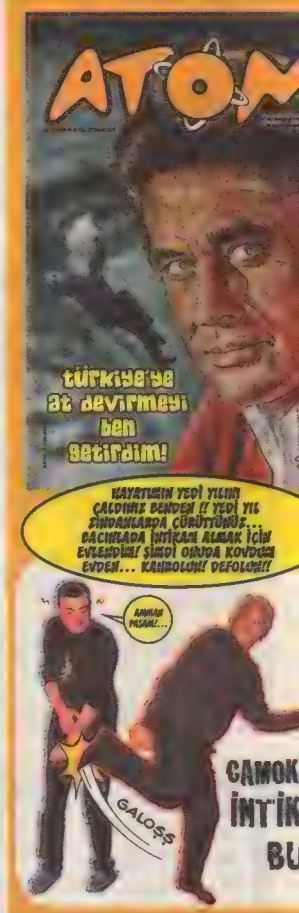

LeMan Doğu Karadeniz Kitap Fuarı'nda

Doğu Karadeniz Trabzon 10 KİTAP & KÜLTÜR SANAT FUARI

09 - 24 NİSAN 2005
DÜNYA TİCARET MERKEZİ / TRABZON

LeMan Sayı: 702

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

703

29 Nisan 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/18

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Le Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Tayyip Erdoğan, Yalçın Küçük'e de dava açtı!.. Ayrıca, **Küçük**'ün **İsyan** adlı kitabının yasaklanmasını da istedi...

BELEDİYE OTOBÜSÜNE CAMDAN BİNMEK...

Size 2005 Türkiyesiyle ilgili canalıcı bir soru. Son zamanlarda futbol maçları öncesinde ve sonrasında yaşanan **veba hastalıklı coşku** size de çok **vandalsı** gelmiyor mu? Samimi olarak söyleyin. Siz de **"Bu yamyamlar beni birazdan yiyecekler."** duygusuna kapılmıyor musunuz? Cevabınız **"evet"**se, en az beş metre **ofsayıttasınız.** Çünkü **ben tam tersini düşünüyorum.** Bence bütün bunlar masum ve şirin sevinç tezahürleri. Bakınız, Türkiye'de insanlar belediye otobüslerine yıllarca kapıdan bindiler mi? **Bindiler.** Pekiyi, Türkiye ne kazandı? **Oskar mı verdiler?** Burada **Oskar Wayld**'ı yargılamak niyetinde değilim. Şimdilerde fanatiklerin otobüslere camdan binmelerinde ben değişen özgür Türkiye'nin sinekkaydı traşını olmuş şap şap kolonyasını sürünmüş **Avrupalı yüzünü** görüyorum. İnsanların tribünlerdeki koltukları yolup yolup sahaya atmaları bence iki ayak üstüne dikilmeye başlayan Türkiye'nin müjdecisi. Nasıl mı? **Kafalarımız kalın.** Almıyor. Anlatayım. Bilmiyorum şu haberi gördünüz mü? **Konya Erkek Yetiştirme Yurdu,** harcamalarının yüzde kırkını bağışlarla ve maçlarda sahaya atılan bozuk paralarla karşılıyormuş. Çocuklar sahadan her ay **100 YTL** topluyorlarmış. Türk halkı, kafalara ulaşabilmesi için futbolculara daha çok **1 YTL** atıyormuş. Zaten güzel olan da bu. Bunu ben söylemiyorum yurt müdürü Mehmet Sütçü söylüyor. Delirmiş taraftar akıllı bir kışkırtma ve doğru bir kuduz yönetimiyle Türkiye'yi üç yılda ay-yıldız damgalı doru bir kısrak gibi Şanzelize'nin göbeğinde şaha kaldırır.

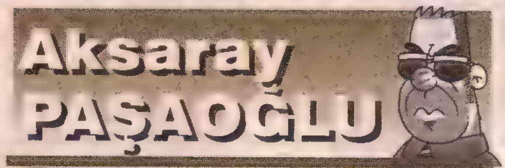

CİHANGİR'DE AHKÂM KESEN SAVAŞ KARŞITI PESİMİSTLER

Hiç savaşa gittiniz mi? Ben gittim. Hem de çok yakın bir zamanda. Ve **1 Mart tezkeresi meclisten geçmediği halde.** Tabiyi bunu yapabilmek mangal gibi yürek istiyor. Ben bunu yaptım. **Ve savaşı bire bir yaşadım.** Savaş, öyle bizim entellerimizin anlattığı gibi aman aman birşey değil. Size saldırıyorlar, siz de onlara saldırıyorsunuz. **Ölenler yaralananlar yıkılıyor,** siz devam ediyorsunuz.

Bakın çok enteresan birşey söyleyeyim mi? En yoğun çatışmaların yaşandığı bölgelerde saatler boyu vuruştum. **Bir damla kan görmedim.** Demek ki **"Savaş Kötüdür"** gibi bir genelleme yapmak, insanı **Ruva dö pruva** (Kraldan çok kralcı) konumuna itiyor, öteliyor. **Ben hangi savaşa mı gittim?** Söyleyeyim. Geçen hafta eşimle birlikte **Japonya**'da **Fuefuki**'deydik. Japonlar orada **turistler için** çok hârika turistik savaşlar düzenliyorlar. **Bin dolar verip katılıyorsunuz.** Kostümler gerçek ve çok müthiş. **Mutlaka katılın.** Ben karşı ordudan oldum. Eşim de bizim ordudan. Çok tatlı **Osaka'**lı bir yüzbaşımız vardı. Onu da başka yazıda anlatırım. Ama şunu da söyleyeyim. **Cihangir'de oturup** savaşı yaşamadan kaba etinden ahkâm kesen Amerikan aleyhtarı karanlık entellerimizin babalarının dişlerine osurasım geldi. Bunu neden anlattım? Türkiye, bazılarının dediği gibi bir savaşa girmekle çok şey kaybetmez. **İnanın savaş öyle birşey değil. Halkın moralini bozmayın.**

BU YIL 5 MİLYARDAN FAZLA TRİLYONER TURİST GELEBİLİR

Ben **pesimist** değilim. İnsanların moralini bozmak istemiyorum. Onun için **Helmut Kohl'**ün yeni manitasıyla ilgili haberi, **Kütahya**'daki grizu faciası haberine tercih ediyorum. Ben olaylara şöyle bakıyorum. **Konstantinapolis**'te şu günlerde heyecan verici bir olay yaşanıyor. Dev metropol ulaşım konusunda inanılmaz bir sıçrama yapabilir. Yapmalıdır. **Ben dünyada da bulundum.** Niyork'ta, **Paris'te,** Londra'da metro yazan kapıdan inersiniz ve metroya binersiniz. Bakınız dünyada sadece **Konstantinapolis**'te yer altına inip gemiye binebilirsiniz. Bilmiyorum haberi duydunuz mu? **Marmaray** projesi kazısında, yer altında 11.yüzyıldan kalma bir **Roma gemisi** bulunmuş. Biz o gemiyi onarıp o raylarda yürütürsek, dünyanın yer altında giden ilk gemisine sahip oluruz. Her yıl beş milyar turist **200 milyar yuro** bırakır 350 milyar metrekare **halı,** 10 bin metre **ham iplik** satarız. Ama **Roma gemisine minare yaparsak, Konstantinapolis yerine İstanbul'da ısrarcı olursak** husye tartmaya devam ederiz...

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Gündemdeki yazardan gündemdeki konular.

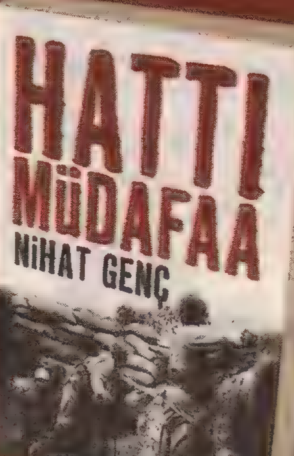

3 MAYIS'TA GAZETE BAYİİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA...

BAHAR DELİLİĞİ

Bahar sarhoşluğunun bahar deliliğine dönüşüne dair, gastelerin üçüncü sayfa haberlerinden harmanlanan 2 ya da 2,5 küçük hikaye...

Tahrik Alametleri

- Tüüüü şu rezilliği görüyor musun Ersan? Bak biri nasılda dilini öbürünün diş kovuğunun içine kadar soktu "lilellle" diye... Ki dikkat ettiysen sokulan kovuk arka soldan birinci dişe ait...

- Başkanım bunu da "kavuk kimin olmalı" tartışmasına çevirmesek! Bırakalım isteyen istediği kovuğa girsin! Ayrıca ses efektiniz de bambaşkaymış!

- O bambaşka olabilir ama, şu köşedeki manzaraya apayni Ersan! Taş gibi hatun, sabi sübyanın birini almış kucak boşluğuna, emziriyor lıkır lıkır...

- Heykel olduğu için taş gibi o hatun, doğal yani taş olması... Hammaddesi taştan ya...

- Bunu gören halk, ben de istiyorum o hammaddenin, hamından maddesinden diye ayaklanmaz mı, sorarım sana Ersan?

- Başkanım o kadın, çocuğunu emziren bi anne gibi duruyor burdan... Tabii bu açıdan gelen güneş ışınları sizin beyninizi çarptıysa bilemem, ama masum bir çalışma bu...

- Deme yav! Boşu boşuna tahrik olduk desene!

- Olsun başkanım, bu sayede burun farkıyla otobüs turu sırasında en önde yeraldınız...

- Peki Ersaaaan, bu otobüstekilerin haline ne bahane uyduracaksın merak ediyorum! Yahu Barbaros Şansal gibi her taşın altından çıkıyor bu seksodeliler!

- Başkanım, Tayvand'da yapılan geleneksel bir seks turuna katıldığımızı bikez daha hatırlatırım size...

- Yok artık daha neler, Lebraaaoounn Ceeeyymssss...

- Hani televizyonda Haka dansını izleyip, üstüne 23 Nisan'daki dansöz Ukrayna'lı haberini okuyup, dolan enerjinizi boşaltmak için buraya gelmeye karar vermiştiniz ya...

- Öyle mi olmuştu, hiç hatırlamıyorum ya!

- Aslında bu kararı, tam olarak mavi tur sırasında karşınıza çıkan yunus balıklarını görünce almıştınız...

- Hani şu zıpzıp zıplayan, bıngıl bıngıl memelileri diyosun? Tamam sus sus, hatırladım şimdi... Yaa bak ne diyecem Ersan, dönüşte şu bereket heykellerinden alıp dikelim mi bizim şehir meydanına? Baktıkca bu günü hatırlatır, anı olur bize hem...

- Başkanım o bereket heykeli değil bayrak direği!

- Bayrak? Direk? Ucunu görünce demek! Heralde güneş ışınlarının bana geliş açısında bi problem var... Dimi Ersan? Öyledir, öyledir.

Hammurabi Yasaları

- Cengiz şu kumandayı uzatır mısın bi zahmet?

- Hammurabi konuşmuştuk ya, Cengiz değil Alaaddin Keykubat diyecektin bana artık!

- Hammurabi ne lan!

- Abi unuttun mu, yaptırdığımız sahte kredi kartları üstüne bu isimleri yazmıştık... Senin kartda Hammurabi, benimkinde Alaaddin Keykubat yazıyordu...

- Haaa tamam tamam! E o zaman şu kumandayı bana doğru bi at bakalım Keykubat...

- Olmaz abi bu kanalda çıkacak kırmızı ışığı bekliyorum...

- Asıl sana Fox Mulder diye kart yaptırmak lazımmış Tengizhan! Ne kırmızı ışığı, ne çıkması olum? İyice paranoya oldun ha sen!

- Patlattığımız kartlarla yaptığımız alışverişlerden kazandığımız hediye çekleri var ya abi... Onları bu kanaldan çıkacak kırmızı ışığa tutunca içindeki şifreyle birlikte hediye kazanabiliyomuşsun...

- Televizyondan çıkan kırmızı ışık, senin arsızlığına bi dur mesajı olmasın sakın... Soydum yetmedi, bi de üstüne hediyesindeyim diyosun ha Cengiz...

- Hayır, Keykubat diyorum abi... Sen de dersen iyi olur, hani alışma babında!

- Eeehhh seninle mi uğraşacağım be... Bende gider dışarda eğlenirim bonus puanlarımla... Kubat'a gitmiyim ama... Senin adınla kafiyeli ya o, sinir yapar şimdi bana...

(Hammurabi eğlenmeye gider)

- Şimdi Hammurabi adlı müşterimizin kredi kartı slibine yazarak yolladığı istek parçasını okuyorum... Bu arada Hammurabi ismi direkt yağlı bi müşteri profilini çağrıştırıyor bana! Günün birinde içine giydiği slibin üstündeki yazıları da okumak dileğiyle Hammurabi... Sen bana bakma olmaz oğlaaan, başkasına ısmarlaaan...

- (Arka masadan duyarlı bi abi) Olmaz kız! Bu alemde kimse bana bakarak oğlanlı şarkı okuyamaz! Hele olmazlı şarkı hiç okutmam! Derhal bu şarkıyı kesip, "Aynı malı deme Corç, aynı malı deme" adlı reklam cıngılını okuyacaksın.

- Eğer bir adam Ali Atıf Bir'in eleştirdiği reklam cingılını burda okutturmaya çalışıyorsa, o adamın iki ses teli düğümlenir ya da iki kolu kırılır... Hammurabi'nin göze göz dişe diş kanunundan...

- Burada göze göz değil, kaf sin kaf geçer... Playdoo oyun hamuruyla karışma erkek işine...

- Vaaay bana sinkaf ha? Bak şimdi hamur abin senin için ne yoğuracak! DAN DAN DAN (3 el klasik ve en ucuz silah efekti)...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

LeMan anti MEDY

Urfa'da çevre kirliliği yüzünden, yılda 10 bin kişi mikrop kaparak hayatını kaybediyormuş..

Hükümet bilime el attı..: Tübitak'ta atama yetkisi başbakana verildi...

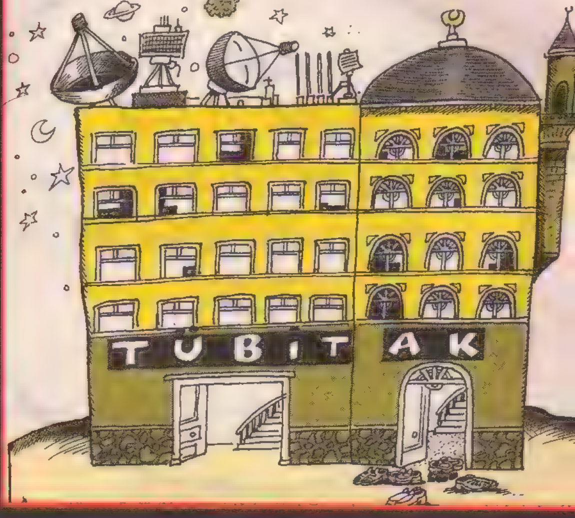

Tekirdağ 1 nolu F tipi cezaevinde kalan Wernick Korsakoff has-
tası Hüseyin Akpınar'ın babası Ali Akpınar kalbindeki pil yüzün
den x-ray cihazından geçemeyince oğlunu göremedi. Yetkile
doktor raporuna karşın görüşe izin vermedi..

Maden ocağının dibinde hava yok, su yok, grizu var, ölü
var... Kütahya'da grizu faciası, 18 işçi yaşamını yitirdi..

BU HAFTA TRAFİĞE TAKILANLAR...

Açlık, yoksulluk, işsizlik meydanlarda YAŞASIN 1 MAYIS

TCK'daki değişiklikle yüz kızartıcı suçlardan mahkum olanların, önündeki yasal engeller kaldırılarak istediği işlerde çalışmasına olanak tanınıyor..

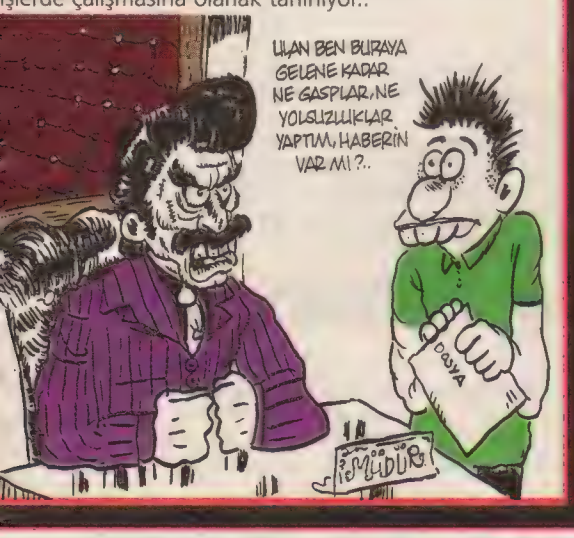

TCY'da kaçakçılık cezası üst sınırı 6 yıldan 3 yıla, zamanaşımı süresi de 10 yıldan 5 yıla düşürülüyor. Bu da "teşekkül halinde kaçakçılık ve evrakta sahtecilik" le suçlanan ve stresten egzama olan Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'a yanıyor...

YENİ PAPA
ruhani değil tırpani lider
katolik fanatik
özgürlük düşmanı
eksik olmasın, geç de olsa
müslüman alemini de
kucakladı

7'DEN 70'E BESLENEMEYEN TÜRKİYE
şimdi üniversitelerimiz ajlığın
pençesinde.. midelerde bir gün
boyunca bir simit..
sistem utansın!
yöneticiler utansın!
idareciler utansın!
kader de utansın!

TÜRBAN KRİZİ
ömür biter kriz bitmez..
stepne krizlerimiz bulunur

BENZİN ZAMMI
oldu olacak yollarda bi şeritte
atlar için eşekler için açalım..
alooo alooo kime diyoruz..
bisiklet yolu da isteriz.. bu
benzin nereye gidiyor?
deldirtmeyin bakü-ceyhan boru
hattını... alooo...

SSK YOLSUZLUĞU
Soygun
Soyanındır
Kurumu

AĞZI AÇIK AYRAN DELİSİ GİBİ BEKLENEN HİPERMARKETLER
emmeye emmeyee emmeye
geldiik.. türkiye'nin sütünü
içmeye, kaymağını yemeye
geldik.. üretmeye değil, üretim-
den toplananı emmeye gelen
yabancı sermayeye dikkat..

YOKSULLUK SINIRI
bir milyar altı yüz civarı.. yarısını
verene bin takla yurdum insanı..

LEMAN
başbakana zırnık bile
koklatmayan dergi
(zaten durum da yok)

Aksamsefası

BATURALP ONLİNE'LA SANAT ORTAMLARINA AKALIM

• Marmara bölgesinin tek kadın Belediye başkanı İnci Gönülal kadın başına iyi işler yapıyor.Kendisine tebrikler..Kırklareli'nin Kavaklı kasabasında Leman sergisi olacak..İnci başkan'a daha nice başarılar diliyoruz..

• **12 Mayıs**'ta saat 16:00'da kalabalık bir kadroyla **ODTÜ**'ye geliyoruz.Bu kalabalık kadro kimlerden oluşur bilemem..Karikatüristin ipiyle kuyuya inilmez..Bir saati bir saatine uymaz karikatüristin..Ankara'ya söyleşiye geliyorum deyip Polatlı'daki dayısını görmeye gelenler de olabilir aramızda..

• Yine gereksiz bir bilgi...Bu sefer 10 Nisan ve 17 nisan arasında yurt genelinde 34 ana gazetenin toplam satışı 4.855.511...Bir hafta önceki rakamlara göre fark eksi 66.021..Yani 66.021 kişi o hafta gazete almaktan vazgeçmiş.. Bir evvelki hafta bu rakam 44 bin filandı..İyice artıyor.: Görünce kılandım da onun için yazdım!.. (www.medyatava.net)

• Bergama'nın 18 kilometre kuzeydoğusu'nda bulunan 1800 yıllık **Allianoi** antik kenti kalıntıları Yordanlı barajı yüzünden sular altında kalma tehlikesi içindedir.Bu bağlamda, bu ülke topraklarının altında nasıl olsa daha çok var, biri batar biri çıkar şeklinde bir mantık yürütenlere bir lafım yok..Ayrıca on sene sonra nasıl olsa Marduk gelecek ebemizi şaapacak diye bir mantık yürütenlere de bir lafım yok..Mesajım çevreye ve dünya mirasına saygı gösteren arkadaşlaradır.

• Almanya'da yayınlanan Türkçe/Almanca Mizah Dergisi **Don Quichotte**'un 8. sayısı çıktı.(donquichotte@gmx.net)

• Ankara'da 5-15 mayıs tarihleri arasında **8. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali** düzenleniyor.Festivalin bu seneki teması "AŞK"..Güzel ama sıradan bir konu....Ankaralı filmsever/festivalsever Lemancılara duyurulur.

• Memduh Kuzay'ın resim sergisi 23 Nisan-18 Mayıs arasında Modern Art Gallery'de (Teşvikiye) görücüye çıktı.

• Haka dansının mühtehcen bulunması da neymiş ki? Ulan iyice şaşırdılar be!..

• Karikatürist Piyale Madra Beykoz'da arabasını yıkatmak isterken arabasıyla beraber yıkama yerinin yanındaki su birikintisine düşüp canını zor kurtarmış..Memlekete özgü saçma sapan kazalardan birini geçirmiş..Geçmiş olsunlar..

• **100 Yıl Önce Türkiye'de Ermeniler**..Önce sergisi oldu,daha sonra kitabı çıktı.Kitap 100 yıl öncesinin Ermeni konulu kartpostallarından ve metinlerden oluşuyor.Kitabın editörü:Osman Köker..İyi bir araştırma yapılmış..Zaten Osman Köker'i takip edenler *Toplumsal Tarih* dergisinden hatırlayacaklardır.Kitap 400 sayfalık kallavi bir kitap.Nostaljik tarihe ilgi duyanlar için ilginç olabilir.Ayrıca Ermeni tasarısı falan filan derken aslında güncel bir yanı da var..

• Mayıs'ta Leman ve Git dergilerinin ortak düzenlediği geleneksel Pijama Pikniği var...Ajandaya yazın...Çizgili pijamaları giyip Eskişehir'de buluşalım..

(Duyurularınızı,e-postalarınızı bekliyorum..Tez elden..
*Adres : **baturalp@leman.com.tr**)*

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

BANA HEP BÖYLE HİKAYELER ANLATIP BUNU DA GİZSENE DERLER. BU SEFER GİZDİM. BİRİ TRAKYA'DAN BİRİ HATAY'DAN... AMMAN HEMEN ALINIP TEPKİ VERMEYİN... HER ZAMAN HALK ARASINDA BU TÜR HİKAYELER ANLATILIR... BEN SADECE GİZDİM. Saygiler FEYHAN—.

DERMA SAYIN

derya_sayin@mynet.com

Akşamserası

SIKILHAN

- Alo yeğenim... Elinin altında yirmili yaşlarda, kısa kesim kızıl, hafif işveli baldudak, yeşil göz, iri basen yonca göğüs lolitalardan bulunur mu? Hazır gibiyse cebime bi profilden bi de yakın çekim resmini gönderebilcen mi?

- Yok öyle birisi Ömür dayı... Olsa da yok yani!

- Bak var da üstüne yatıyosan dayılık hakkımı helal etmem sana Sıkılhan. Hem öyle hemen ince iş kalın nakış mevzusuna gitmesin kafan. Burda namusumuzla para kazanıyoruz. Ömür&Ömür Casting Ajansı adında bir şirket kurdum. Defile, açılış, stand hostesi her türlü hizmete model, fotomodel, cast artı dans olayımız var. Her yaştan yetenekli, başarıya aç arkadaşları arıyoruz. Gelsenize?

- Tamam ben bi sorıyım sonra seni ararım Ömür dayı...

- Aklınıza kötü bişey gelmesin. Burda namusumuzla para kazanıyoruz. Illa bikinili defile, tamamen iç çamaşırı diye bişey yok. Yurtdışından bütün kontaklarımız hep Rusya olsun, Macaristan olsun, Ukrayna olsun sapına kadar temiz aile kızları. Arkadaşındır anlıyorum endişe edersin ama Ömür&Ömür Casting ajansında kimsenin adına leke gelmez. Biz burda sıcak bir aile ortamında onlarla abi kardeş gibi ilgilenmek istiyorum şahsen. Neticede hepimiz...

- ... Namusumuzla para kazanıyoruz...

- O kadar! Sen şimdi eski kırıkların olsun yeni tanışların olsun tek tek fotoğrafını gönder bana yeğenim. Deniz sezonu öncesinde şöyle dağ, kır, bayır ortamında şanımıza yakışır bi takvim kapağı çalışmasına başlıyoruz. Aloo? Mümkün olduğu kadar yirmili yaşlardan... Çok lolitaya kaçma başımıza iş almıyalım, mümkün olduğu kadar oturdu mu ayağı yere değenlerden... Aloo? Kızıl olucak diye çok kasma kendini, boyatırız şirketin kuaföründe burda... Aloo, renk konusunu anladık di mi?

- Alooğ, bak hemen kızma ama sana bişi itiraf etmek istiyorum Sıkılhan. Yani... Galiba ben seni kumarda kaybettim. Kızdın mı?

- Ben kayıp bi insanım zaten Bunalgül. Uzun zamandır kendimden haber alamıyorum.

- Kızmışın ama... Ya aslında o kadar basit bişi diil. Büzge, ben, Çisil filan evde pijama partisi veriyoduk tamam mı... İskanbil oynarken olay inada bindi nasıl olduğunu anlamadan duygusal bi kumara dönüştü. Sanırım sen Çisille bir hafta kadar aranızda duygusal bir temas filan olmadan takılmak durumundasın yani...

- Kendime karşılık birşey ödeyip kurtulamıyo muyum bu saçmalıktan peki?

- Kurtulursun da olmaz yani. Büzge çok önemli bi sırrını koydu ortaya onu ben kazandım. Kulağıma söyledi ama kimseye söyleyemem. Çisil Büzge'ye ilk öpüştüğü çocuğun ismini kaybetti. Ben de tek manevi varlığım olaraktan seni koydum ama Çisil'e kaybettim. Kumar borcu namus borcu, bunu benim için ödeyebilcan mı bi haftacık?

- Büzge'nin sırrını sen bana söyle, ben buna karşılık Çisil'in ilk öptüğü çocuğun ismini duymıyım ama sonunda Çisille de bir hafta takılmıyım?

- Nası yani? Şimdi... Olur mu ama yaa, o zaman ben Büzge'nin sırrını otomatikman kaybetmiş olmuyo muyum? Ama tabi Çisil öptüğü çocuğun ismini direktman bana... Ay tamamen kafam karıştı, ay dur ben seni sonra arıycam... Aloo? Aramazsam Çisille Cuma gününden itibaren başlıyosunuz... Cuma günü boşsun di mi? Alooo?

- Hoca senin altıncı hissin kuvvetlidir... Şimdi karanlık boş bi mahzen gibi odadasın. Kapı var ama açılmıyo. Kırmızı antik büyülü bi anahtarın var çalışmıyo, esir aldığın düşman biri var ama rehberlik enerjisi bitmiş, artı mahzendeki hava az olduğundan özel güçlerini kullanamıyosun... Napardın böyle olunca mesela?

- Kapatırdım.

- Kapamak çözüm diil ki. Kuledeki dragonlara karşı kılıçla savaşırken görünmezlik büyüsü yapabiliyosun, dördüncü level'de bir kerelik kalkan alabiliyosun ya da otuz hit'lik tek bir vuruş hakkın var...

- Burdan senin bilgisayarını kapatamıyo muyum peki?

- Manyak mısın lan, bi haftadır altı kişi oyunun aynı yerini geçebilmek için paso save'liyoruz oğlum ne kapatması... Olum bak aklına pratik bi fikir geldiyse söyle saplandık kaldık, uykularımıza giriyo lan... Aloo? Duvarda özel bi giriş diyo burdaki çocuklar ama sence şöminenin yanındaki kolu indirsek mi?

- Duvar diil de senin odanın penceresinden bi giriş olabilir Çaatay, açıp ordan çıkın!

- Alooo! Olum burası beşinci kat lan! Atlıyalım mı diyosun yani... Allooo? Mahzenin aşağısına doğru mu bi geçit var diyosun? Halı var burda kaldıralım mı? Sıkıll, bi kapatma yaa!

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

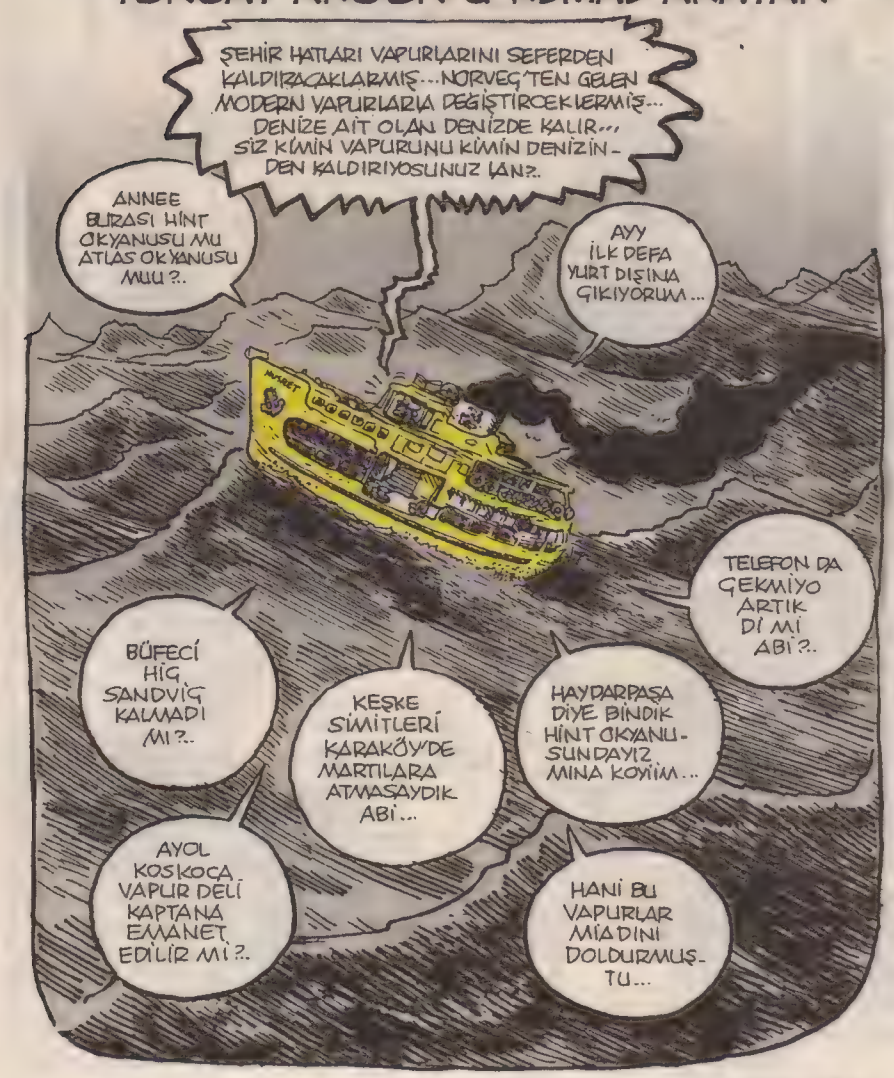

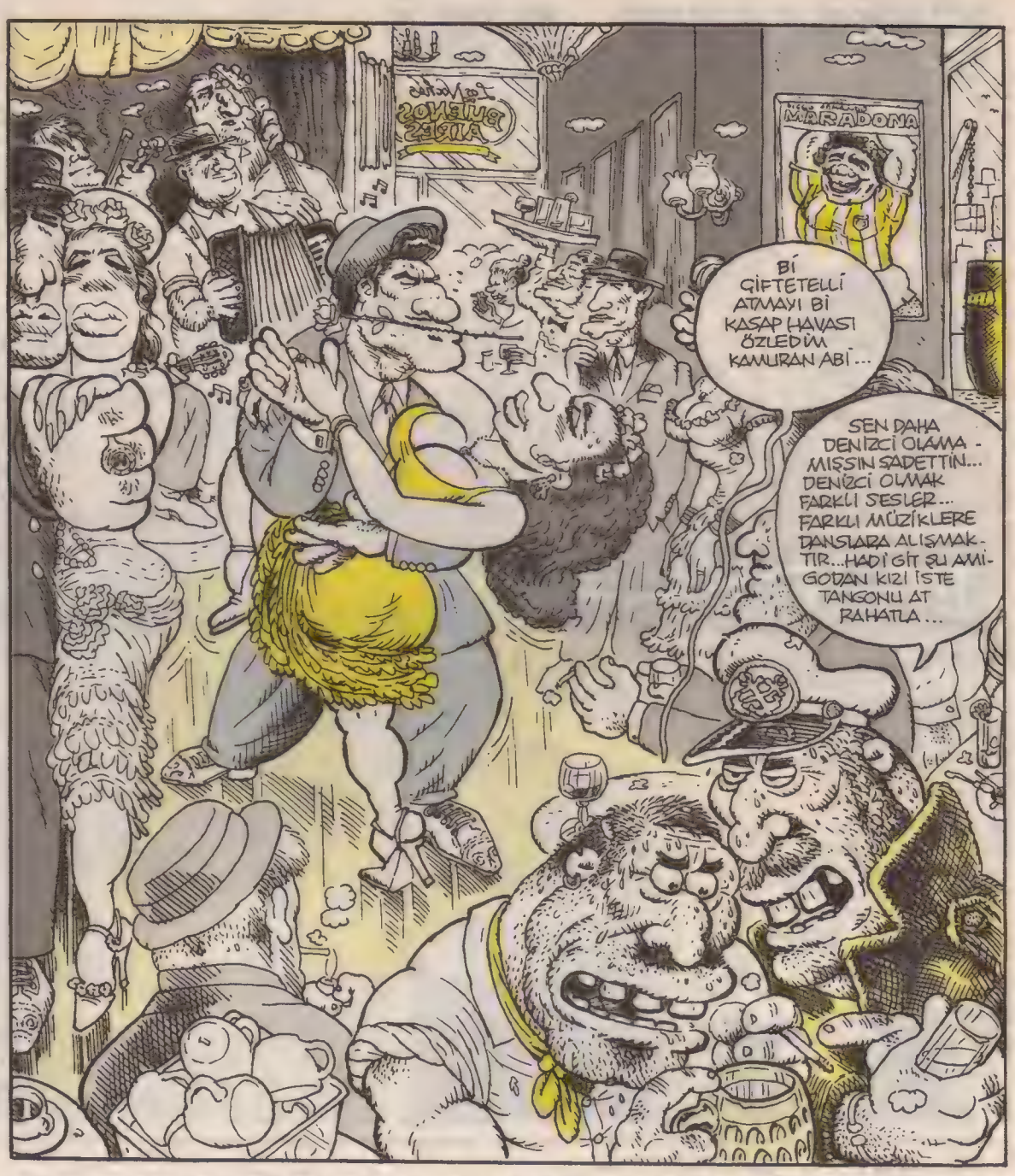

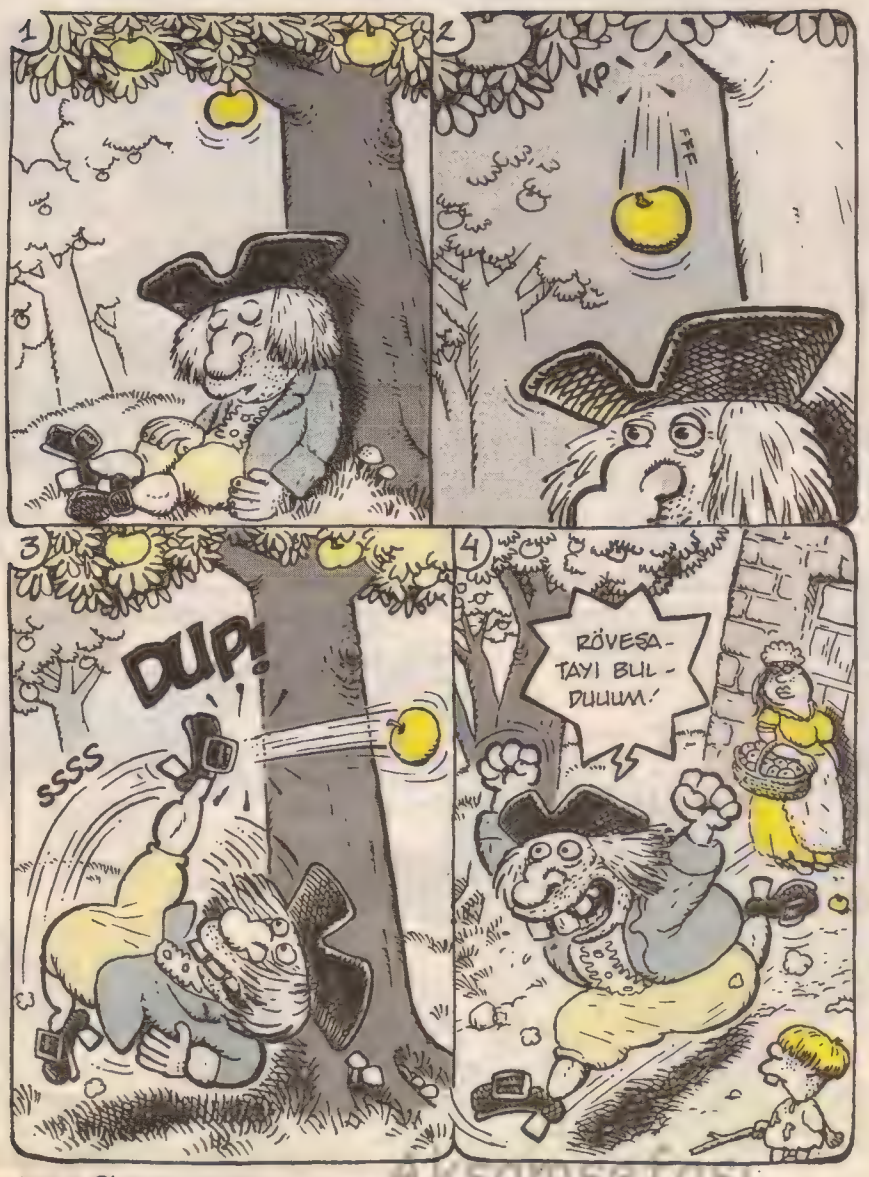

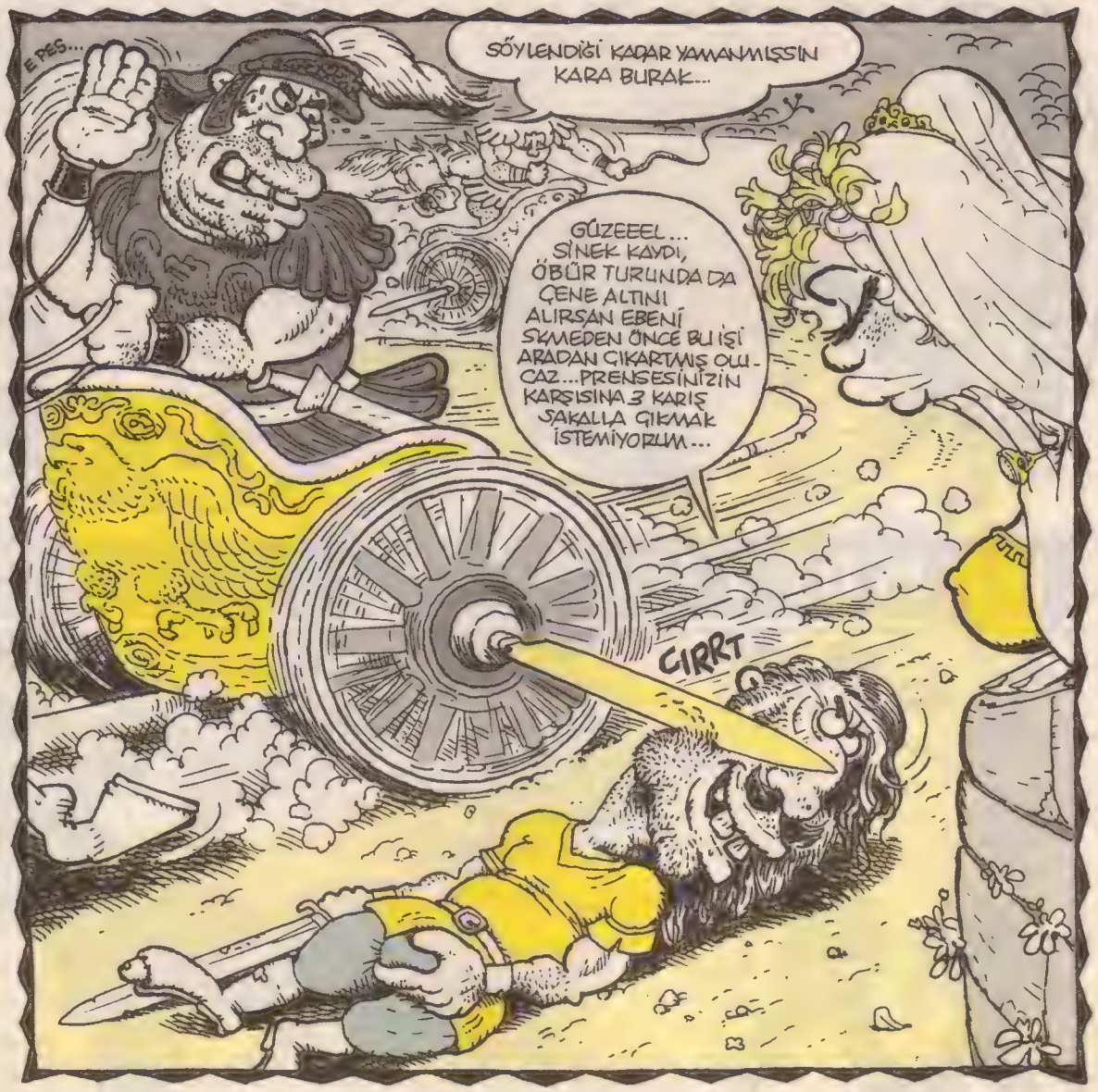

tuncay@leman.com.tr

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

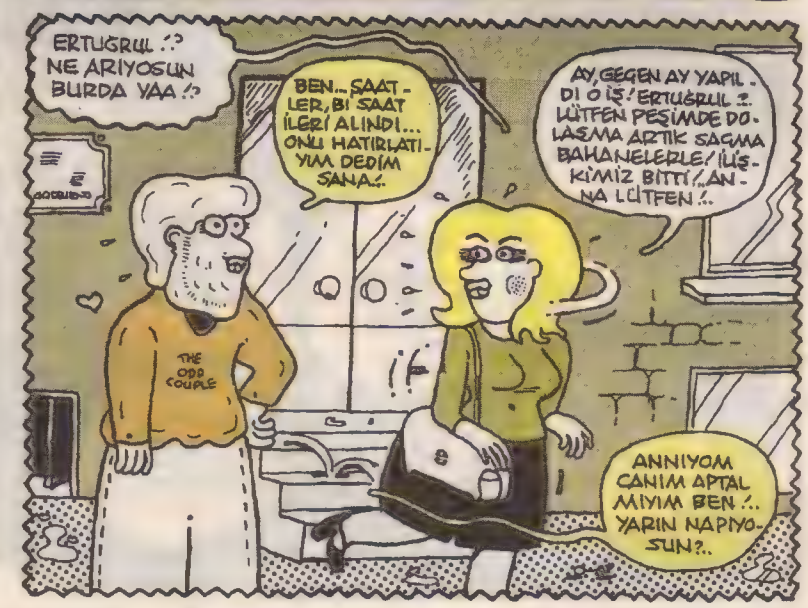

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

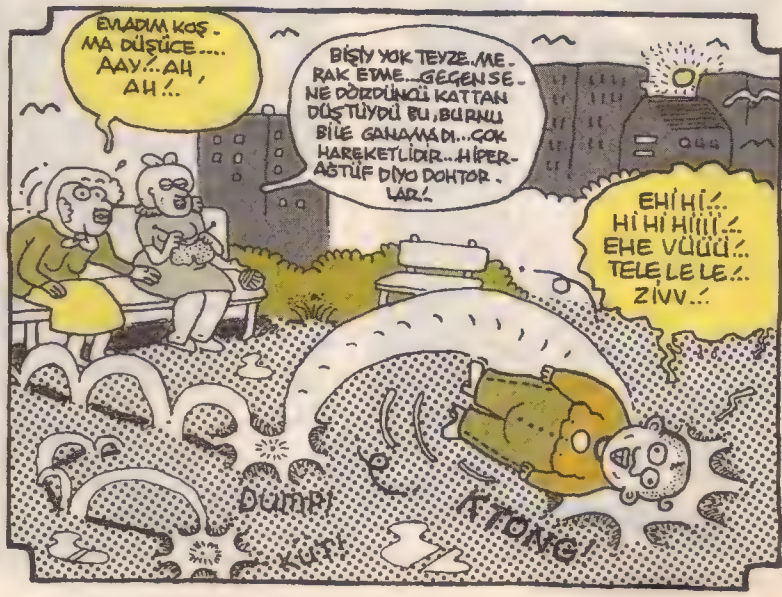

metinfidan@laman.com.tr.

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

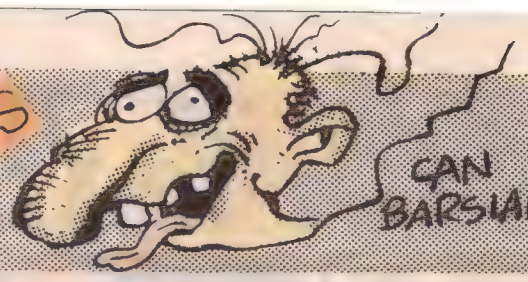

ÇAN BARSLAN

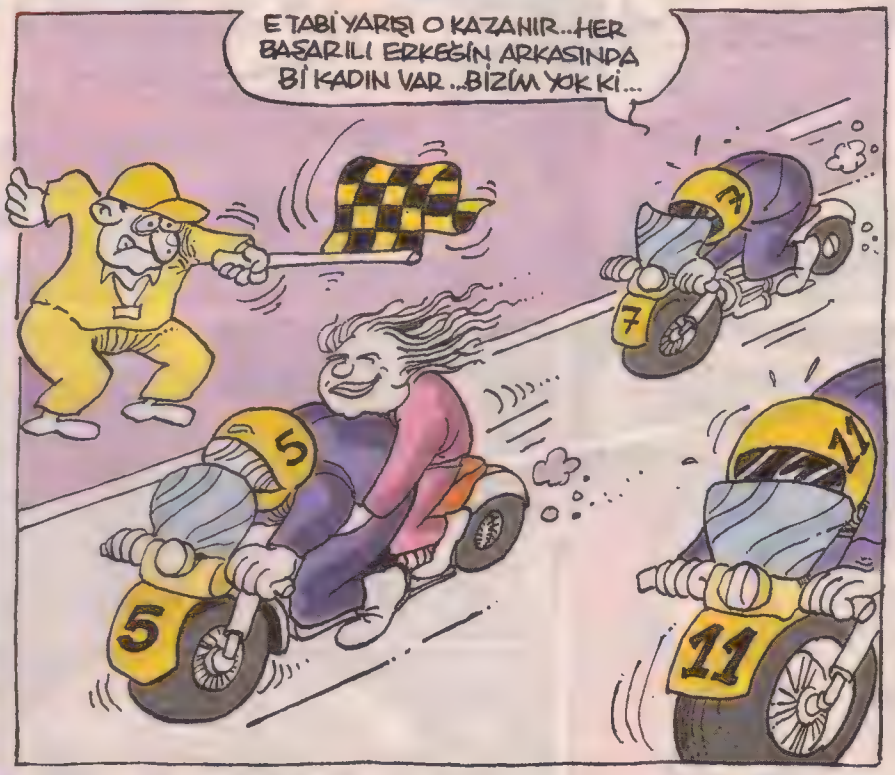

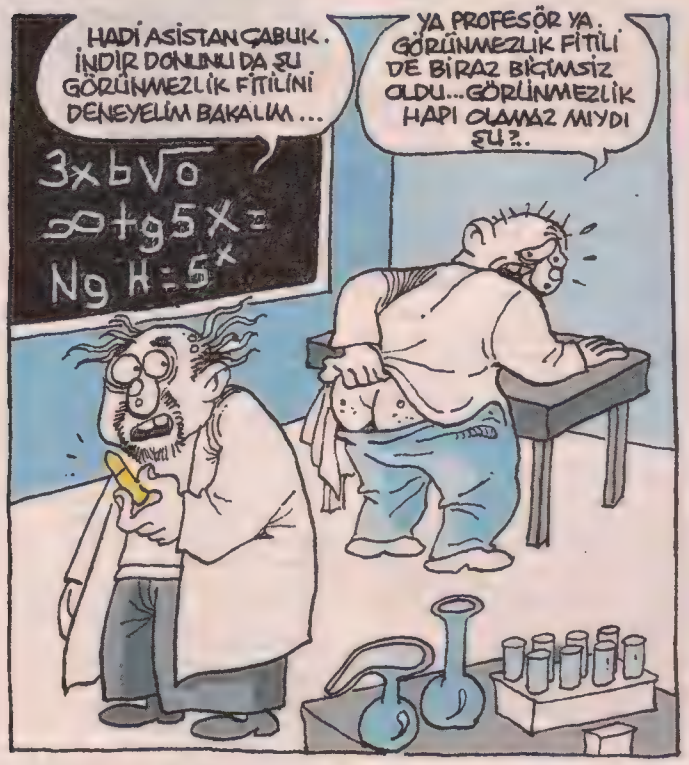

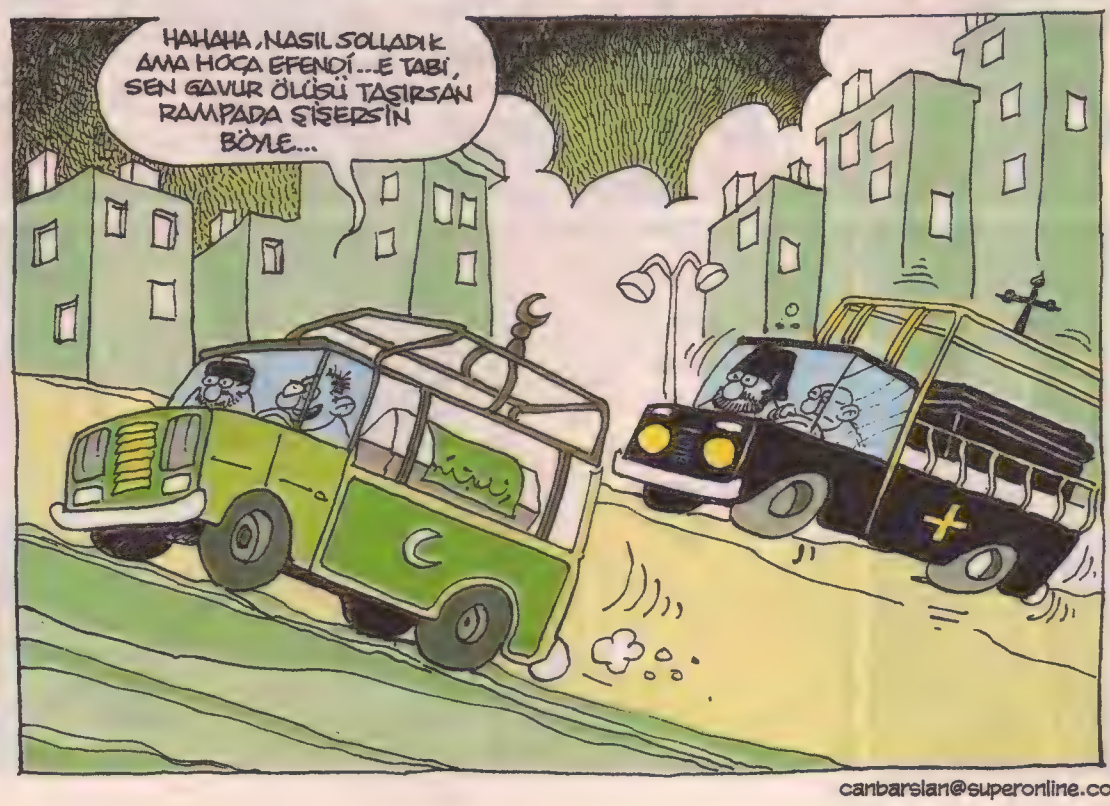

Akşam Servisi

canbarslan@superonline.com

Bu Sana İlk Seslenişim Duy Sesimi

CEZMİ ERSÖZ

Bu sana ilk seslenişim... Duy sesimi...

Biliyorum, yıllardır bu mektubu yazmamı bekliyorsun sabırla... Yıllardır seni, ait olduğum dünyadaki o gerçek dostumu bulacağım günü bekliyorsun. Bense hep yanlış adreslere göndermişim mektuplarımı.. Seni hep yanlış yerlerde aramışım denizyıldızı... Oysa sen hep oradaymışsın, içimde, en yakınımdaymış dost yüreğim.. Nasıl farkedememişim.

Ömrümün çoğu bozkırda geçti denizyıldızı. Ama anlamı veremediğim kadar büyük bir tutkuyla özlüyordum denizlerini. **"Gemiler geçer"**di **"rüyalarımda / allı pullu gemiler, damların üzerinden / ben zavallı / ben denize hasret / bakar bakar, ağlar"**dım. **(Denizi Özleyenler İçin, Orhan Veli Kanık).** Bu özlem ait olduğum diyarların, senin özlemin denizyıldızı...

Onca zaman nereden geldiğimi bilmeden yaşadım bu sürgünde... Dilini bilmediğim insanların arasında attığım çığlıklar duyulmadı. Yapayalnız kaldım.. Şimdi yavaş yavaş birleşiyor parçalar.. ve ben geri dönmek için artık çok geç olduğunu hissediyorum.

Dönüşüm imkansız denizyıldızı... Artık bekleme beni...

Ne kadar özlesem de vatanımı, sitem dolu ona yüreğim... Çünkü, beni yalnız bıraktılar denizyıldızı... Hiçbir ipucu vermeden gönderdiler beni buraya... Hiçbir silahım yoktu savaşabilmek için... Kanaya kanaya öğrendim çıplaklığımı, yabancılığımı...

Yüreğimde korkuyla doğdum ben anamdan.. Daha yaşımı bitirmemiştim, ama gece yalnız yatamazdım... Annem de kıvrılırdı o küçücük karyolamın içine.. Garip bir bebektim... Emmedim annemin sütünü çokça... Yıllarca bisküvi ve yoğurttan başka bir şey yemedim.. Ağlardı annem çaresizlikten... Beni bir türlü koruyamazdı: hep hastaydım.

Sonra biraz büyüdüm... Yüreğimdeki korku da büyüdü benimle... Daha 4-5 yaşındaydım.. Annem mutfaktayken ben salonda yalnız oturamazdım... Çözemezlerdi neden korktuğumu.. Zorlarlardı, öleceğimi sanırdım. Üzülürdü annem. **"Oğlum n'olur git sıcak yerde oyna"** diyerek sokmazdı beni soğuk mutfağa... Hatırlıyorum, salonun kapısının ağzında, mutfağa en yakın yerde duran divanın köşesine oturur, sanırdım bebeğime sıkı sıkı... Korku dolu gözlerle salonu kollardım... Her an çıkabilirdi dikiş makinasının arkasından. Divanın altında da olabilirdi... Neydi **"o"** bilmiyorum.. Tanımsızdı... Eşyanın kendisiydi korktuğum belki de... Belki hepsinin ruhu olduğuna inanıyordum. Şimdi dönüp baktığımda bu korkuyu, ruhumun ait olmadığı dünya ile ilk karşılaşmasının şaşkınlığı olarak yorumluyorum...

Çocukluğum evcilik oynayarak geçti.. Evimi kurmak bütün bir günümü alırdı bazan. Eşyaları ait oldukları çevreden, onlara yüklenmiş anlamlardan soyutlayarak kullanırdım... Yeni bir dünya yaratırdım onlardan kendime.. Hep içimden konuşurdum oynarken... Etraftan kopar, kendi içime gömülürdüm.. **"Ne uslu çocuk"** derdi görenler... **"Maaşallah kendi kendine oynuyor yaramazlık yapmadan..."**

Sonra sokakla tanıştım., Başka çocuklar girdi hayatıma... Uyumsuzluklar başladı... Çok uysaldım görünüşte... Hiçbir asiliğim yaramazlığım yoktu. En fazla sessizliğimden şikayet ederdi annemle babam... İçine kapalı büyümemden korkarlardı...

Ve ilk yaralar açılmaya başladı denizyıldızı... Savunmasızdım... Farklıydım... Onlar gibi olamıyordum... Neden böyle olmasını istediler denizyıldızı.. Daha yedi yaşında bir çocuktum.. Lojmanda otururken bir sürü arkadaşım vardı. Ama hiçbiri yürekten sevmiyordu beni.. Bunu o zaman bile hissediyordum... Okula başlamadan, kendi kendime öğrenmiştim okumayı, yazmayı, dört işlemi... Ezilmemden korkup ikinci sınıftan başlatmadılar. Sınıfta okumayı bilen tek öğrenci olduğum için ilk kırmızı kurdelayı bana taktı öğretmenim.. Beni sınıf başkanı yaptı.. Diğer çocuklar nasıl kıskanırdı beni... Nedenini anlayamazdım o zamanlar... Bu başarı büyük bir eziklik, mahcubiyet yarattı benim içimde. Oysa o güç arkadaşlarının elinde olsa nasıl da ezerlerdi beni.. Ben bunu kullanmayı aklıma bile getirmedim. En küçük bir hırs yoktu kalbimde, neden, denizyıldızı? Neden mahalledeki arkadaşlarıma, kıskançlığından benim için **"çok tembel, okumayı bile beceremiyor, öğretmen ona hep hakaret ediyor"** diye yalan söyleyen sınıftaki en yakın arkadaşımla hiç yüzleşemedim. Neden diğerleriyle aramı bozmak için uydurduğu buna benzer senaryolar için hesap soracak gücü vermediler bana? Neden ona kin besleyebilmem için yüreğime birazcık nefret duygusunu yerleştirip, öyle göndermediler beni? Neden onu ve ona inanan diğer arkadaşlarımı hep affettim? Onlar lojmanda babası kalorifercilik yaptığı için aşağılayıp, oyunlarına katmazken; beni de dışlamalarını göze alarak o kızla neden oynadım? Onlara bu denli yabancı olan bu merhamet duygusu daha o yaşta nasıl yerleşmişti içime, denizyıldızı?.. Ben de birazcık kötü olamaz mıydım?

Çocukken huzur bulmak istediğim tek yer evimdi... Çünkü okulda, sokakta hep haksızlık, acımasızlık vardı. Uyumlu görünüyordum, kimseye hissettirmiyordum acılarımı.. Güçlü, atılgan, başarılı bir çocuktum. Fakat yalnızlık daha o zamandan yer edinmişti yüreğimin derinliklerine... İçimde yarattığım düşten dünya kalkan olmaya başlamıştı ruhuma... Fakat evimde de acı vardı denizyıldızı... Gözyaşı vardı... Hiç unutmuyorum annemle babamın mutsuzluklarını farkettiğim o geceyi... Henüz 4, olmadı 5 yaşındaydım... Yine ilişmiştim o divanın ucuna... Yanımdaydı annem, elleriyle kapatmış yüzünü, sarsılarak ağlıyordu... Bir ses paramparça ediyordu düşlerimi, çocuk kalbimi... **"Öldürürüm seni!.."** Babamın sesiydi bu... Annemi çılgınlar gibi kıskanan, bu yüzden sevdiği kadına dünyayı zindan eden babamın...

Gönül Ad

Bu olayı her hatırlayışımda o gece elinde tuttuğu makası d
falarca kalbime saplayan babamın.. O sesi hiç silemedi
kulaklarımdan denizyıldızı... Hiç unutamadım. Kavgalar h
bitmedi... Yüreklerinde hem sevgiyi hem nefreti barındır
insanların arasında büyüdüm.. O kavgaların yaşattığı ge
limle titreyen elimi ayağımı nereye gizleyeceğimi bilem
dim... Hep güçlü olmak misyonunu yükledim kendime
Gözyaşlarımı hep yastığıma sakladım... Ne kadar sinirle
diysem de tuttum kendimi, kimseyle gönlümce kavga e
medim. Ben susmayı bu evde öğrendim denizyıldızı... O
ları o halde görmemek için razı olabilirdim herşeye... Ka
galarında araya giren hep ben oldum... Çoğu kez hava
uçuşan tokatlara hedef olan da... Babam anneme hiç el k
dırmadı... Arasına dayak karışan kavgalar hep ablamla o
lar arasında olurdu. Onlar unuttular kavgalarını.. Ertesi g
hiçbir şey olmamış gibi davrandılar birbirlerine.. Yaral
üstlenmek, göğüslemek yine bana düştü. O gerilimlerin r
humda açtığı yaraları hiçbir şey telafi edemez denizyıldız

Öyle çok seviyordum ki onları, hangisini hangisind
koruyacağımı bilemiyordum.. Herbiri kendine taraf olma
istedi... İnsanın annesinin ve babasının otuz yılı devridik
hayat arkadaşlıklarının hatırına bile saygı göstermeden k
nuşmaları öyle acıdır ki denizyıldızı... Bütün bir ömürler
yanlış insan uğruna harcadıklarını söylemeleri insana na
koyar... Kendin için mi, yoksa onların acı dolu kayıp ömü
leri için mi üzüleceğini bilemezsin... Ne söyleyeceğini, ne
le teselli edeceğini hiç bilemezsin... Nasıl da istersin onla
yaşamlarını yeniden vaadedebilmeyi... Ama bağlıdır elin k
lun... Ne yapsan da silemezsin onların gözlerinden o tarif
acıyı... **"Nedensiz hayatların o büyük acısını..."**

Belki de bu yüzden denizyıldızı, ben hiç kimseyle kav
etmedim ömrümce kimseye küfür etmedim, bir tokat atm
dım en çok hak edene bile... Hep kendi kendimi yiyip bi
dim... Neden böyleyim denizyıldızı?.. Neden sının yok
sabrımın, herkesin olduğu gibi?.. Gerilim filmlerini bile iz
meye dayanamıyor yüreğim... Kanayan yaraya bile bakar
yorum... Sokakta yumruklaşan adamları görünce ned
böylesi derin bir utançla eziliyor içim?.. Her çocuğ
eğilimi vardır yasakları çiğnemeye... Benim neden yok
Annem ve babam evden gidince, ablam evde gizlice siga
içerdi. Keşke benden de gizlese diye düşünürdüm.. Sa
söyleme, diye sıkı sıkı tembih eder, korkuturdu beni.. Çoc
gözümde nasıl da büyürdü bu suç... İstemeden ağzımd
kaçınım korkusuyla gerildikçe gerilirdim. Ağabeyimin b
bamın tabancasıyla oynadığını da gizlerdim... Mermile
benden habersiz boşaltıp namluyu başıma dayadığını, b
korkutmaktan nasıl da keyif aldığını... İçimdeki bu tuhaf k
kunun derinliği onlar için en zevkli oyuncak gibiydi.. Sak
nırlardı benden evin içinde... Ağlatıncaya kadar da çıkm
lardır. Ağabeyim ölme numarası yapardı hep bana... Bilird
şaka olduğunu ama her seferinde ya bu kez gerçekse k
kusuyla benden istediği herşeyi yapardım.. **"Yeter ki öl
sen... Ben sana sandviç hazırlarım, su da getiririm...
istersen yaparım... N'olur, ölme sakın."** Bu yüzden ya
kalmayı hiç istemezdim onlarla.. Annemle babam büyüy
ceye kadar beni her gittikleri yere götürmek zorunda ka
lar. 12-13 yaşıma kadar yalnız yatamadım, korkudan. A
nemle, ablamla uyudum hep. Nasıl da korkardım karan
tan.. Yorganın içine gömülür, hiçbir boşluk kalmasın d
saatlerce sağımı solumu örtmeye uğraşırdım...

Akşamsefası

...ami

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

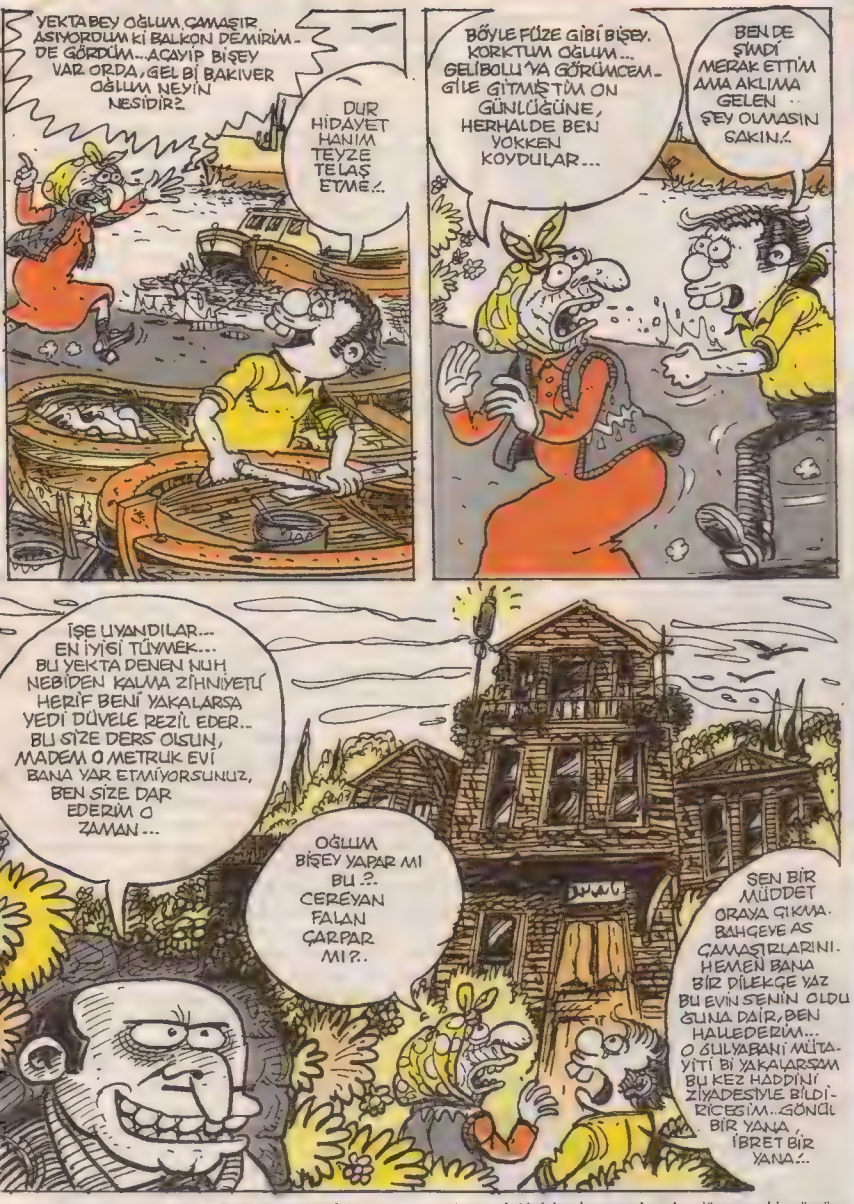

Sonra büyüdüm denizyıldızı... Belki de **"sonra işte yaş-ndım..." (Gülten Akın)** Artık korkmuyorum karanlıktan, alnız uyumaktan... Daha büyük şeyler korkutuyor artık be-. **"Hayatın kendisi"** gibi... Çocukluğumun o ilk şaşkınlı-ı ne kadar atmış olsam da üzerimden, şu an dirençli gö-nüyor olmamın tek sebebi içimde yarattığım kendi ale-imdir, denizyıldızı... Kendi düşbahçemdir... Sığındığım, luk aldığım tek yer olan, o içimde, surların ardında gizli ıran ülkem... Tüm donanımsızlığımı, çıplaklığımı örtmek in büründüğüm kılıfların ardındaki dünyam...

İşte o bahçede benimle birlikte bir çiçek büyüdü deniz-ıdızı... Adı **"aşk"**dı bu çiçeğin... Sardı bütün bahçemi, yü-ğimi... Bu yaz, acımasız dünyada sarıldığım tek anlam o du. Bir tanrıya inanır gibi inandım aşk'a.. Çünkü ait oldu-ım yerden gelirken getirdiğim tek güç oydu, bilirdim... Bu ünyaya ait hertür hırsı, nefreti, acımasızlığı, kötülük duy-asunu, şiddeti, her tür maddi manevi güç kaygısını reddet-p, bir tek onu büyüttüm içimde, ona tutundum.. Bir tek nun için yaşamayı istedim. Son enerjimi, aldığım son ne-si bile onu canlı tutmak için harcayacaktım... O ateş bir-in sönecek olursa içimde, ben de sönecektim.. Böyle söz ermiştim kendi kendime. Beni yaşama bağlayan tek inanç oldu denizyıldızı.. Aşkın varlığını ispat etmeye adadım ben nrümü.. Ne para, ne kariyer, ne de korunaklı bir yaşam... elecek adına tek kaygım **"aşk"** oldu, hep...

İşte böyle bir güçle, inançla; kendime ve içimdeki aşka yduğum bu müthiş güvenle çıktım yola... Aşkın tohumla-nı ekebileceğim bahçeler, yürekler aradım... Seçtiklerim ip bana benzediklerine inandığım adamlardı... Gözlerinden nsızın bulutlar geçen adamlara aşık oldum denizyıldızı... üznü yüzlerinde, herkesin okuyamayacağı, yalnız kederin endine has dilini bilenlerin algılayabileceği özel bir mühür bi taşıyan adamlara tutuldum. Bölüşmek istedim acıları-. Kalplerinden söküp, yerine aşkımı koyabilmeyi istedim. erşeyimi sundum onlara... Öyle korkusuzdum ki, görme-din denizyıldızı... Tek dileğim gözlerini sevdayla boyamak, nları dışarda oynanan o kanlı oyuna karşı daha güçlü, di-nçli kılabilmekti.. Ancak birbirimize tutunarak ayakta kala-lirdik.. Yoksa çığneyip geçeceklerdi bizi... Yapayalnızdık...

Benim sevdiğim adamlar hep başka kadınlara aşıklardı enizyıldızı... Bense hiç bilmedim kendimi nasıl koruyaca-ımı.. Yüreğimde karşılıksız kalan sevdayı bırakıp, onların rşılıksız aşklarına çare bulmaya çalıştım. Ellerimle gön-erdim onları başka kadınlara... Çünkü dayanamıyordum ı çekmelerine.. Çünkü aşk buydu denizyıldızı.. Aşkım endim için değil, onlar içindi...

Buna neden tahammül edemediler denizyıldızı? Neden anmadılar bana? Sevgim fazla geldi onlara.. Çünkü onlar üşlerini çoktan kaptırmışlardı hayata.. Çoktan bozdurup rcamışlardı sevdalarını.. Bu dünyanın hırslan yabani otlar ibi sarmıştı yüreklerini... Bahçeleri kurumuştu.. Aşk, bir ki-abın tozlu sayfalarında unutulmuş, kuru bir çiçekti onlar in.. Yitmiş bir sevdadan geriye kalmış, belli belirsiz bir hü-ündü ellerinde son kalan... Aşk yüreklerinde yeni tomurcuk ermediği için, bozdurdukları düşlerini hatırlatan o son anı-da tüketir gibi taşıyorlardı gözlerinde.. Bense başlı başına ir tehditti onlar için... İçlerinde kurdukları yeni dünyaları in... Hayata olan yenilgilerini yüzlerine vuran bir direnç ibidesi gibi dimdik ayaktaydı sevgim... Görmeye dayana-adıkları bir abide gibi... Sustum denizyıldızı... Yalnızca sustum... Artık iyice inanıyordum bu dünyanın bir sürgün yeri olduğuna... Ait olduğum başka bir yerin varlığına... Eğer öyle bir yer varsa, tek sürgün ben olmamalıydım denizyıldı-zı... Başkaları da olmalıydı... Bir yol arkadaşım olmalıydı hiç değilse... Eğer yoksa inanacaktım yalnızlığımın, yabancılığı-mın kendi uyumsuzluğumun ürünleri olduğuna... Onların söylediği gibi **"deliliğime"**...

Sonra bir şair tanıdım denizyıldızı.. Şair nedir bilir mi-sin... Dinle o zaman: **"Uzakta, çok uzakta, hâlâ herkesin gidemediği, henüz ulaşılamayan o dağın ardında bir kent varmış. Orada, ancak gönül gözü keskin, sevda dili oy-nak, canevi zengin, düş gücü kıvrak, hoşgörüsü engin, öfkesi kısrak, ruhözü sezgin, kalemi bıçak, kanı kaynak, sesi berrak, dili kaymak, yüreği seyyah insanlar yaşar-mış. Umutla, umutsuzluğun büyük testilerde mayalana-rak oluşturduğu, dünya yaşında ballanmış şarap içer, lezzetin bin yıl dirimli gizlerini tadar, yazın deniz kıyısın-da, baharda dağ zirvelerinde, kışın hâne içlerinde ateş yakar, daima ateş başında yaşarlarmış. Gözlerinden kı-vılcımlanan asıl ateşin koru, yüreklerinde hiç küllenmez-miş. Sevdanın ısıttığı bedenlerinde buharlaşan arzuyu damıtıp, kulak arkası, koltuk altı, karın ve bacak içlerine cömertçe yayar, tutkunun ateşinde tutuşur, kavrulur, ya-narlarmış. Ateş bakışlı bu insanlar, kendilerinden olmaya-nı hemen tanır, sevda yüklü kadınları, özü mert erkek-leri, ama en çok kendilerini severlermiş. Doğuştan kor yürekli bu insanlara "şair" denirmiş. Orada, yalnızca bu özelliklere uygun insanların, gerçek şairlerin kabul edil-diği o kentte şiir yazılır, şiir okunur, şiir yaşanırmış (.....) Erkeklerin kadın duyarlılığına en fazla yaklaşa-bildiği yerde, o canfeza dorukta, yalnızca şiir söylenir, şi-ir yaratılır, şiir düşlenirmiş. Şairler Beldesi'nde şiir doku-yan, şiir soluyan ozanlar, yürekleri kabuk tutmuş, gözler-leri çekilmiş, kanının kırmızısı solmuş insanların yaşadı-ğı kentlere şiirler yollarmış; çiçek çiçek, ışık ışık, çığlık çığlık..." (Şairler Şehri, Buket Uzuner)**

Şiirler yazıyordu, deniz yıldızı; **'çiçek çiçek, ışık ışık, çığlık çığlık'** şiirler.. Aşkı sözcüklere bir büyü gibi giydirip gönderirdi yüreklere... Yüreklerimize... En vazgeçmiş zamanlarımda sımsıkı yakalardı ellerimden o sözler... Sanki **"vazgeçme, n'olur dayan"** diye fısıldarlardı kulağıma... İnanırdım o sese denizyıldızı... Mısraların arasında gizli o büyüye inanırdım... Onun da benim gibi aşkın peşine ömrü-nü adamış bir sürgün olduğuna inanırdım. En soluksuz za-manlarımda, dönüp de kendi yüreğime sığındığım anlarda içimde hep O'nu, O'nun sözlerini bulurdum... tutunacak başka birşeyim yoktu denizyıldızı.. O'ndan başka kimsem yoktu...

(Devamı Haftaya....)

cezmier@leman.com.tr

Cezmi Ersöz'e Mektuplar.. Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektuplarım.. Gendaş Yay. Kitapçılarda

* **Ankara.** 30 Nisan Cumartesi günü saat 15:00 - 18:00 arası **Keşif Kitabevi**'ndeyim... 7. Cadde sonu 38. Sok. Bahçelievler.. Tel: 0312 215 54 00
* **İstanbul.** 3 Mayıs Salı günü saat 14:00 - 18:00 arası **Marmara Üniversitesi Kampüsü**'ndeyim... Göztepe/Kadıköy
* **Kocaeli.** 4 Mayıs Çarşamba günü saat 15:00 - 19:00 arası **Kocaeli Üniversitesi**'ndeyim...
* **Bursa.** 5 Mayıs Perşembe günü saat 19:00 - 21:00 arası **Ada Kültür Merkezi**'ndeyim... Kültür Parkı içi İpek İş Kapısı..

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

bezginbekir@leman.com.tr

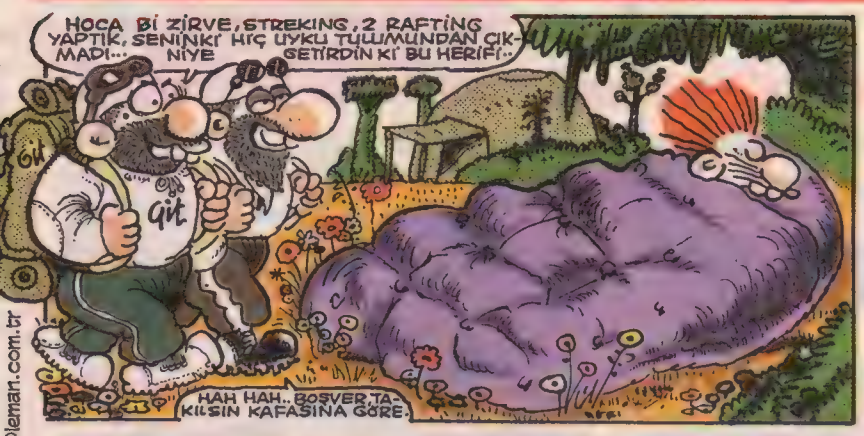

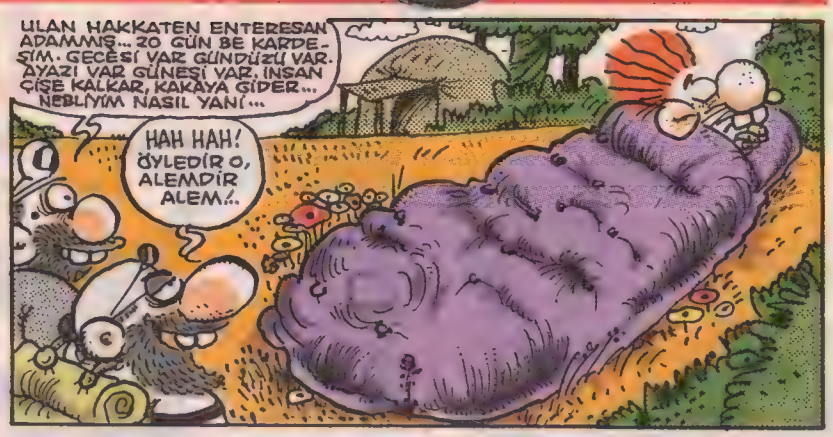

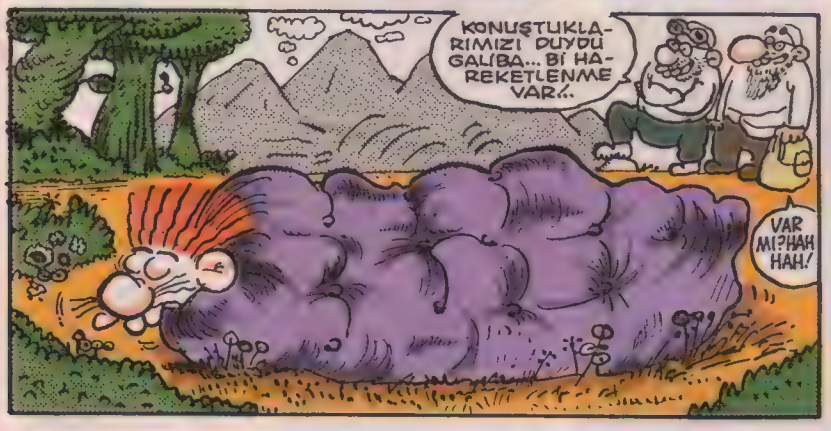

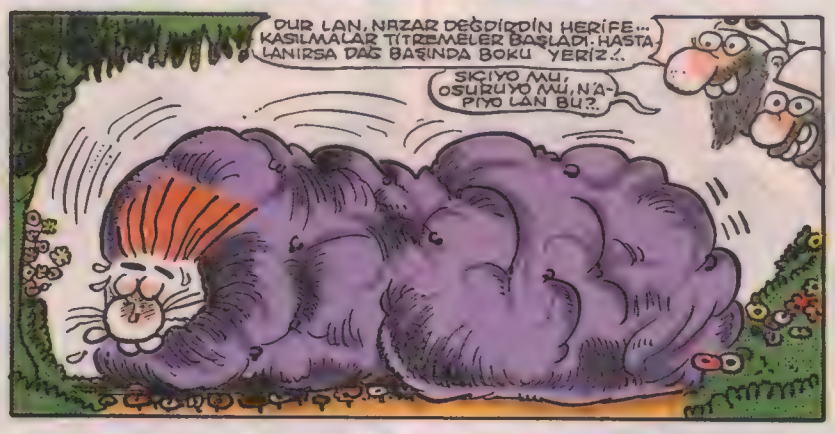

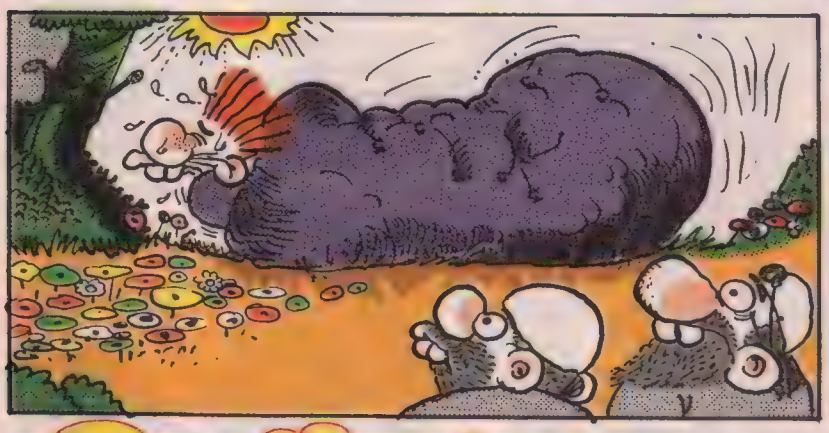

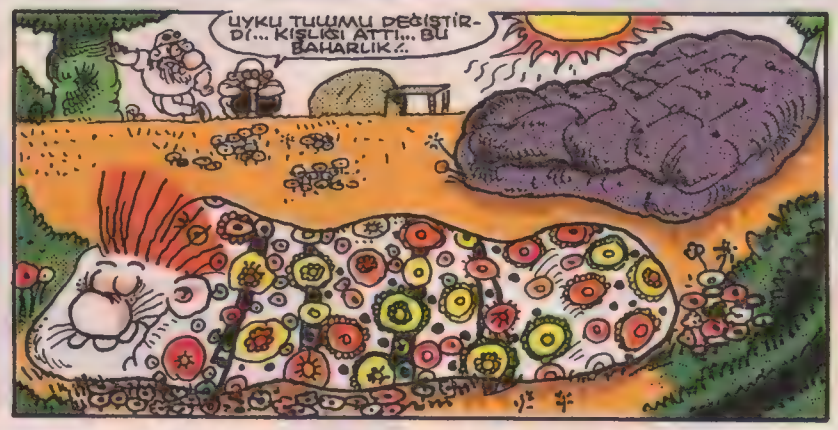

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N F·İ·D·A·N

"...en kötü özelliklerimden bir tanesidir zaten; birşeye karar verirken çok zorlanırım!. Çoğu zaman dişe dokunur bir karara varamadığım gibi, güç belâ üstesinden gelebildiğim anlarda da çok geçmeden ah vah ederek diğer kararımı beğenir, pişmanlıktan yataklara düşüp kıvranırım. Bu şekilde davranmamın bana fazla zahmet vereceği durumlara karşı, şöyle eski, aptalca bir yöntemi kullanmak âdetimdir: Birinden birini seçmek zorunda olduğum çok önemli iki şeyin, ikisini de beğenerek aynı anda seçmeye kalkar, baktım ki olmuyor, her ikisini de reddetmeye uğraşırım. Böylelikle elime çoğu zaman hiçbişey geçmez! Aptalca yöntemlerimden bir kaç tanesi buna benzer şeylerdir, pek bir işe yaramadıklarının farkındayım. Hayatla başedebilmek için daha uygun ve sağlıklı yöntemler bildiğimi de sanmıyorum. Hem benim yöntem diye örnek verebileceklerim öyle çok etkili şeyler değil de, içimdeki telâşı bir süreliğine dindirebilmek için o an kafamda uyduruverdiğim basit plânlar veya taslaklardır. Halbuki iyi bir yönteme sahip olmak için neler vermezdim? Doğrusunu söylemek gerekirse, hiçbirşey vermem, zırnık koklatmam. Neyim var ki vereyim! Hâlime razıyım, iyi kötü yaşamaya çalışıyor, bir hayvan gibi de olsa karnımı doyurabiliyorum. Kimi zaman berbat denilebilecek bir yaşantım olmasına rağmen, en azından o tür saplantıları: şöyle olmak için ne verirdim, böyle birşey için neyi feda ederdim gibi hayalperest düşünceleri aştığıma inanmaktayım. Gördüğünüz üzere benim de bazı yeteneklerim, bu tür ufak tefek başarılarım vardır. Aslında ben onları, başarmak diye de adlandırmıyorum! Çünkü başan kelimesi, onu kimden, nerede işitsem, yanlışlıkla söylenmiş salakça bir laf gibi anlamsız ve çirkin geliyor kulağıma. İnsanların başarı başarı diye kendilerini yiyip bitirdiklerini gördükçe, ne kadar tehlikeli bir düşünce diye aklımdan geçiriyorum. Herkes bu hastalıklı arzuya kendini kaptırmış. Etkisini, hiç kaybetmeden asırlar boyu sürdüren, çeşitli türleri olan bir delilik akımı sanki! Evet, ilgimi saklayamaz, kimi konularda başarılı olmak isterim bazen, fakat bu sadece geçici bir hevestir. Beklenmedik bir zamanda birdenbire tüm ihtişamıyla beliriverir yanıbaşımda, panîtısını oluşturan bütün renkleri ve kendisini destekleyen diğer yan arzularla beraber kafamın içine doluşur! Bu değişik ve çok güçlü duygunun keyfini oracıkta, ayak üstü şöyle biraz çıkarır, sonra daha ötesine ihtiyacım kalmadığını düşünerek usulca vazgeçerim.. Birşey, yapılması o an için mutlaka gerekliyse yapılmalıdır. Henüz bu mutlak gereğin oluşmasının çok çok öncesinde böyle garip bir tutkuya ve hırsa kapılmak, insanın aklına başka şeyler getiriyor doğrusu! Küçük çocuğunun bir müzisyen, hava subayı veya doktor olmasını isteyen anne baba, binlerce yıllık içgüdüler gibi insanı düşünmeden yapmaya iten bu hayvani ve zehirli duygunun çekim gücüne hiç karşı koymadan teslim olmakta, hedeflenen sonuca adım adım yaklaştıracak bütün uğraşıların adına da başarı denmektedir. Birtakım kişisel çıkarlar yüzünden insanların birbirlerini itekleyip durduğu bu çaresiz yöneliş, tek tek kişilerin kendi iradesinde ise gerçek bir çılgınlığa, hayata karşı hüzünlü bir tırmalamaya dönüşür, gözlerimizle görürüz bunu etrafımızda! Hedeflenen başarı'nın uzak hayâli bile, en isteksiz kası zorbalıkla harekete geçiren, uyduruk, zavallı bir gülümseme kondurur suratların bir köşesine; diller sarkar hafifçe kenardan, nereden çıktığı belli olmayan bir yarayı yalayarak tanımak istercesine. Hayvani bir lezzet saklıdır yılların ötesinde; biraz daha yaklaşabilmek için kokusuna, o insanüstü gayretlere küçük anlamlar yükleyecek değer kırıntılarının biraz daha fazlasını toplayabilmek için yoldan, mümkün olabilecek herşey hiç düşünmeden yapılır! Eli avucu, kucağı, öyle ıvır zıvırlarla da dolunca insanın, düşünmesine pek gerek kalmaz zaten, kendi saçmalığının içinde gözü kapalı yürüyecek kıvama gelmiştir artık!. Oysa ki bunların hiçbirisine ihtiyaç duymadan bazı şeyleri önceden görebiliyor, belirgin bir sonucu kafamda tasarlayabiliyor, o uzaktaki tadı da şu andan itibaren aldığıma inanıyorsam?

Ve illâ bir hareket, değişim filan söz konusuysa da, adımlarımı geriye doğru atabiliyorsam? Böyle bir aşırılığa kaçmadan, yalnızca orada, bulunduğum yerde de durabilirim elbet! Basamaklar, adımlar, bütün o hayâli konumlar, kocaman birer kandırmacaya benziyor zaten. Bu kadarı yetmezmiş gibi, nefret, intikam, hırs ve kin duyguları da hep şu 'bişeyleri başarmış olmak arzusunun' insanların arasında gezinirken şeker gibi etrafa saçtığı ufak zehir haplarıdır!. Toplumda saygın bir yeri olan başarılı insanları elbette küçümsemiyorum. Onlar, saygın bir yeri olan insanlardır işte, başka ne denilebilir! Öyle olduklan için onları suçlayamayız; bir dağ keçisi hayvani güdüleriyle adımlarını bir kayadan diğerine uygun bir biçimde nasıl bırakıyorsa, onlar da sıçramış, düşmemek için sonra bir yerlere basmak, böylece bişeyleri başarmış olmak zorunda kalmışlardır! Bilinçli, insanî bir istekleri olduklarına, sorun bakınız, kendileri de inanmayıp, yeterli bir cevap veremezler. 'Yok canım, rica ederim, estağfurullah, ben ne yaptım ki, görevimdi, abartıyorsunuz' gibi zekice sözlerle, bulundukları konumu aşağıya çekecek, kafalarındaki süslü başlığı çıkartıp arkalarına saklayacaklardır. Alçakgönüllülükte hiç kusur etmediklerini düşüne dursunlar, aslında söylediklerinde birebir haklılardır da hani; çünkü iyi koku alabilmeleri, basamaklardan zıplayabilmeleri filan, binlerce farklı yaratılış özelliğinden alt tarafı birkaç tanesi olduğuna göre, öyle ant içerek, yeminler ederek birşeyleri başarmış kişiler değillerdir. Bendeniz örneğin, daha en başından açıklamakta sakınca görmediğim üzere, ben de başarılı birisi filan değilimdir. Böylesi net bir belirsizliğe rağmen, ufacık, basit ayrıntılar yine de bir yığın garip davranışa sebep olup, ortalığı tozu dumana katabiliyor! Yeter ki, benzer yönlerimizin canımızı sıkmasına müsâde edip, ayrıntı konusunda tüm gücümüzle ısrarcı olabilelim..."

"Fantaziler ve Korkuk"

Caket

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

Bu sene de Newroz kutlamaları sırasında Diyarbakır'daydım...

Avrupalı bi gazeteci olarak bunca senedir bu şehre gelirim-giderim.. ama böyle;

zviiiv...

"mahşerî bi kalabalığı hiç görmedim...

"daha evvel, neredeydi bu insanlar? Nereye gizlenmişlerdi?.. Ha!..

?!!

HEY!

zviivv!

AMA BENİ? BU CEKETİ TANIYORUM?..

VAY CANINA!! Bu BENİM CEKETİM!!!

Zihnimdeki bulutlanma beni anidden geçmiş zamana götürdü!..

on sene evveli... Fransa'da evimdeyim!..

Giyilmiş bazı kıyafetler..

bu beyaz ceketle birlikte...

bir kutuya konuluyor!..

"ve Türkiye'de, göçmen kamplarında kalan Kürtler için düzenlenen yardım kampanyalarının bir parçası oluyor..

"luyor!.

..UYOR!!

YOR!

HA!!, NERDESİN?. NEREYE KAYBOLDUN?..

HEY! BURADAN GEÇEN BEYAZ CEKETLİ BİR ADAM GÖRDÜNÜZ MÜ?

NA DİTİM!

EZ TİRKİ NİZANİM!

ÖFF, YANİ!!!. BU ADAMLAR DA NE ZAMAN ŞU NEWROZ'U TÜRKÇEYİ KONUŞMAMA GÜNÜ OLARAK ALGILAMAKTAN VAZGEÇECEK...

AH!! SONUNDA BULDUM İŞTE!..

BU KEZ GÖZDEN KAÇIRMAYACAĞIM ONU!

BURASI?..

BELEDİYEYE AİT ÇAMAŞIR EVİ!!.

AMA; BU İKİ ADAM NİÇİN ONU ZORLUYOR?..

HEY!!, DURUN Bİ DAKKA, BEN GAZETECİYİM, NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ O ADAMI?..

TELAŞLANMA CANIM...

BU ARKADAŞ NAVROZ'DA YOLUNU ŞAŞIRMIŞ.. O'NU AİT OLDUĞU YERE..

"GÖÇMEN KAMPINA GERİ GÖTÜRÜYORUZ!!.

CAKET!! CAKETEMİN?..

CEKETİ SORUYOR...

"ANLIYORUM SENİ DOSTUM... ÇÜNKÜ O BİRAZ DA BENİM CEKETİM...

CAKET HA?..

OV.. OV.. OV..

VUVVV...

BUNLARDAN BİRİ ONU YIKIYOR OLMALI...

AH!.. İŞTE BURADASIN!

TANRIM, NE KADAR KÜÇÜLMÜŞ... NİÇİN KÖTÜ DETERJAN KULLANIYOR BUNLAR...

Yeniden Fransa'da, gazetedeki görevimin başındayım. Bugünlerde o ceketi giydiğim zamanlar...

"kendimi tuhaf bir şekilde hissederek yolumu birdenbire manken adımlarıyla katetmeye başlıyorum!

Tek parçadan ibaret bu kreasyonu, uzaklardaki göçmen kamplarından, iltica bürolarından, vize kuyruklarından ya da kaçak göçmen gemilerinden seyredenleri hayal ederken.. İşte!.. onların arasında bu ceketi asıl taşıması gereken adama ait bir çift kızgın göz!

#Belediyeye ait çamaşırhaneler, zorunlu göçle gelenlere Diyarbakır varoşlarında hizmet veriyor..

KUŞ BOKU

MELİKE ACAR

LEMAN TİŞÖRT HAREKETİ

Tişört çeşitlerimiz 25'i buldu.. Satış Noktalarımız 30'a doğru gidiyor... Aşağıdaki adreslerden tişörtlerimizi temin edip sınav stresi üniversite hazırlık gerilimi, işsizlik bunalımı, panikatak, depresyon ve melonkolilerinize bir nebze olsun yeter ulan diyebilirsiniz... Tişörtlerimiz garantili naşa saçar...

İstanbul leman kültür: istiklal caddesi imam adnan sokak No:20 **beyoğlu'ist / ankara leman kültür:** konur sokak **kızılay ankara / eskişehir leman kültür:** hoşnutiye mah. kızılcıklı mahmut pehlivan cad 26/A **eskisehir / safir giyim:** cemal paşa mah. 2. sok no 26 **adana / prene müzik ve elektronik:** mühürdar caddesi akmar pasajı 70/10 kadıköy- **istanbul / anna cristina:** kemeraltı mah fevzi paşa caddesi 12/A **marmaris/ yeloğlu spor giyim:** 3.cadde 94/2 **bahç[illegible] / böcek butik:** (anna cristina) istiklal cad. süslü saksı sokak (lemankültür sokağının bitimi) no: 12 **beyoğlu-ist. / maxi internet:** seydi burhanettin bulvarı 20/1 **kayseri..** hadi kayserili.. / **taraftaryum:** sultan cem cad. 1. form apt. altı no:1/2 **konya / cafe sol:** kıvırcık hakan'ı bulun osmanağa mah. serasker cad. nzapaşa çıkmazı no:1-5/3 **kadıköy-ist. / köstebek:** hasfının cad. sinanpaşa işmerkezi 67/5 (mekdonaltın bitişiği) **beşiktaş-istanbul** (faruk başoğlu) / **samsara:** ihlamurdere cad. 71/A **beşiktaş-istanbul** (mesut yılmaz "o diil") / **mcr freak shop:** ergenekon cad.No:49 **pangaltı-istanbul** (freak brothers bülent kapucı) / **kripton cafe rock market:** (kripton gezegeni ile karıştırmayın) ebuziya cad.. diri han 64/1 **bakırköy-istanbul** (muharrem üstündağ) / **berfin kitap ve müzikevi:** 871. Sk.No: 19 kızlarağası han. [illegible] (mağaza leman tişört sorumlusu güsfen emekçi) / **star 2000:** postane cad. sanat sokak no:2 [illegible] deseniz herkes gösterir / **aykut fenerci:** iç mimarlık öğrencisidir.. yalnız iç mimarlığın dış kısmında bulabilirsiniz.. ya da bulamazsanız ya yelkene ya da dağa çıkmıştır gelir.. hacettepe üniversitesi beytepe kampüsü stand alanı **ankara.. / fima final marketing: atatürk cad. agah han no: 61 bursa / patika cafe - kitap: sanat sokağı kıbrıs şehitleri cad. no:109 alsancak izmir / ceviz: lamartin cad. 35/1 taksim - istanbul / emre fırat: mütercim asım cad. bayrak iş merkezi kat:3 no:31 gaziantep (536)715 5626 / emek kültür merkezi: küçükpark zafer cad. kadrioğlu apt. no:25/1 bornova - izmir** bu arada karizmatik adresler almış da yürümüş.. bulun, alın, giyin, coşun, koşun naparsanız yapın **fiyat:12 yıl (kdv dahil) türkiye'nin en ucuz tişört fiyatı...** satış noktalarımız hızla artıyor ve adresler bize ulaştıkça buraya ilave ediyoruz.. buraya gelecek mi diye merak edenler adreslerimizin takipçisi olsunlar.. **toptan ve perakende satış irtibat çin tekstiline kafa tutan ve istilayı leman duvarı ile durduracak olan yurdumun kahraman tekstilcisi mehmet çevik** 0538 4189177 **komikgiyim@gmail.com**

Behiç Pek

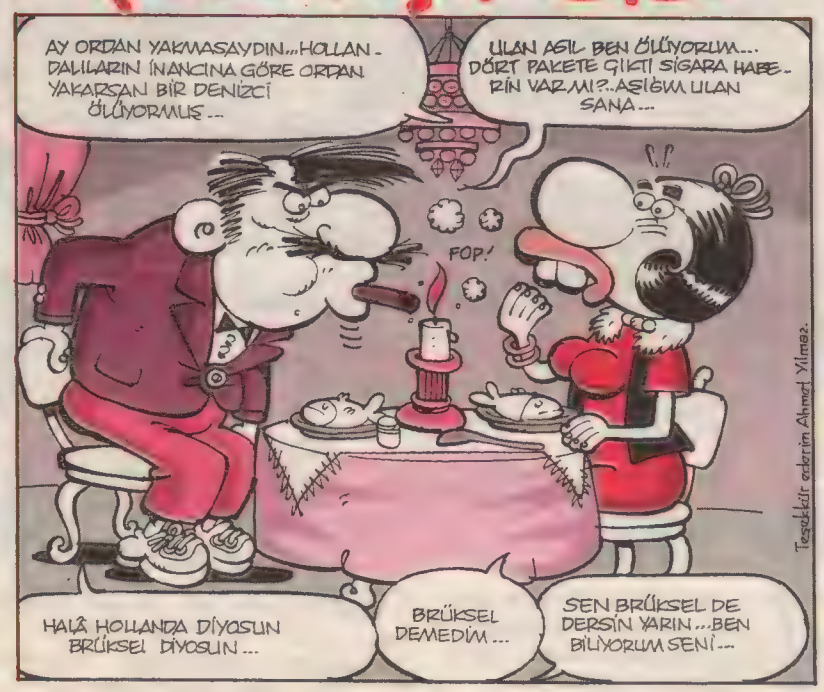

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Sayın porafasör, bilmiyorum sizde de oluyor mu? Bir kedi camdan bakarken meselâ örneğin dalda kuş var. O kedi, dalda kuş olgusunu görünce benlik olarak kuşa kitleniyor. Çeneleri aralanıp "Kikikikiki" diye otamatik bir istemdışı oluşumları titiremeye başlıyor. Ağızdan su akıyor. Bu olgu, bütün kedi arkadaşlarda süper seviyede var. Ama ben bunu çok denedim, yapamıyorum. Kedilik hormanım mı az?

Sabol Kemal

Rumuz: Çalçene

Cevap: Yavrum, biz o kuşa ütopik kuşu diyoruz. Camdan kuş bir ütopiktir. Ele gelmez. Ağaç ve mesafe unsuru var. Arada cam tabaka var. Kuş yerde veya kedi dalda olsa orta varım. Tutacaksan öz kuş tut. Boğazına ye vitamin et..

KAHRAMAN MASA ESAT

GÜZEL AMA BÜYÜK SÖZLER

* Zamanımda Leptop olsaydı, dizimden mi indirirdim? İnternetten mi çıkardım?
Gaskonyalı XVII. Frederic

* Bana bir sopa verseler, anamı babamı bile döverdim.
Kontes Lubilya Lümileau

behicpek@leman.com.tr

Akşamsefası

erhancandan@leman.com.tr

Erhan Candan

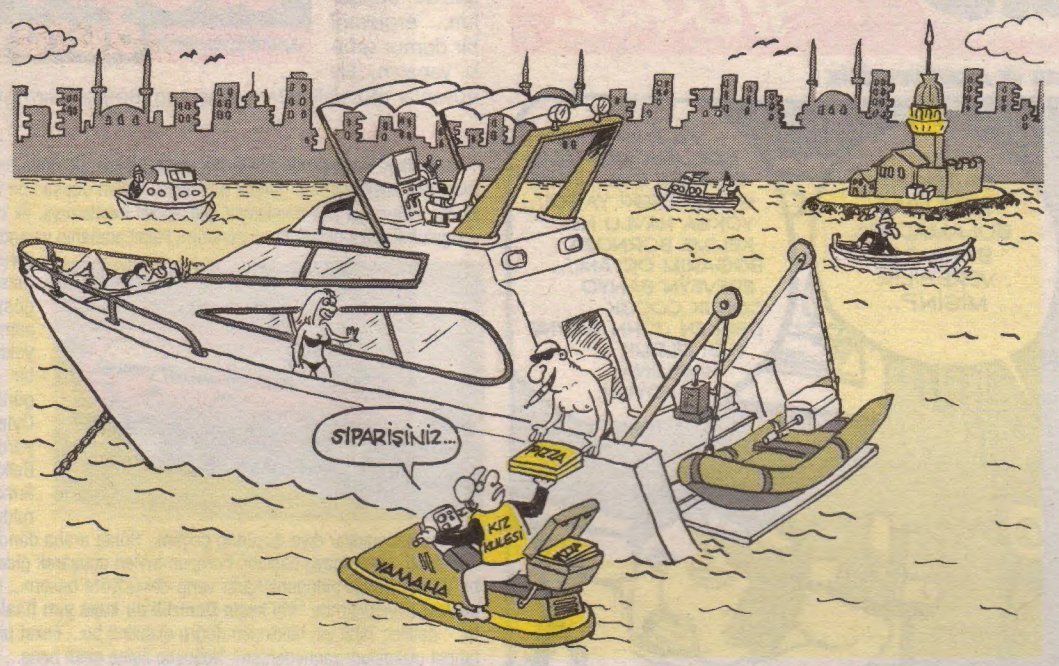

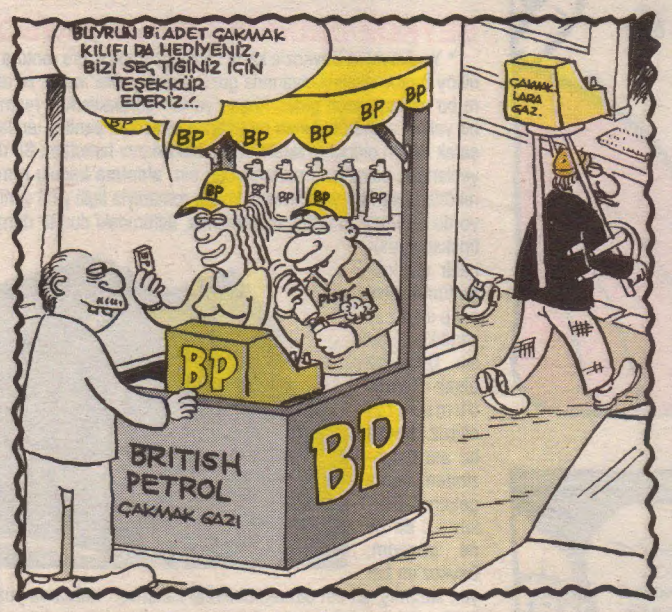

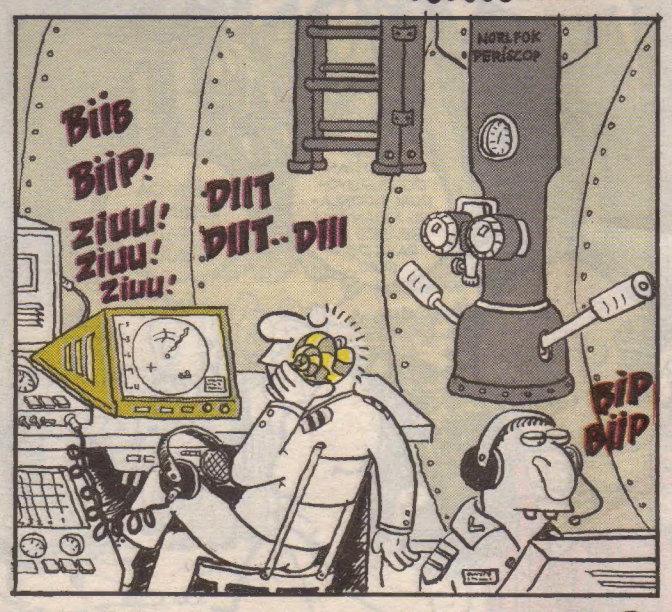

NİSAN SUYU

NİHAT GENÇ

Mevleviler Nisan yağmurlarını bir tasta toplar. Bu tasın adı da **Nisan Tası**'dır. Yani, **kırkikindilerin** ilk suyunu. Bu suyu okuyup üflerler. **Mevleviler** yüzyıllarca yaşatır bu geleneği. **Mevlana** ziyaretine gelenlere bu dualı okunmuş Nisan suyundan ikram ederler.

Abdülbaki Gölpınarlı'nın **Tasavvuftan Dilimize Geçen Deyimler ve Atasözleri** kitabı müthiş güzel. Yüzlerce kaybolmuş adet, gelenek, tören, ayrıntısıyla ama herkesin anlayacağı basitlik içinde kaleme alındı. **İnkılap Kitabevi**'ni kutlarım. Genç nesiller, **tasavvufu, aleviliği, bektaşiliği, melamiliği, mevleviliği** ve daha nice şeyi özetle ve bir çırpıda öğrenme imkanına kavuştu. Benden sık sık kitap soranlar, buyrun...

Bu fırsattan istifade, **"Siga Kardeşliği"**ni anlatalım. **Ahiret kardeşliği** demek. Günümüzde hala yaşar. Birini kardeş edinmek, kardeşlik demek. **"Bilhassa Zilhicce"**nin, yani, hicri yılın son ayının onsekizinci günü, iki kişi, el ele tutuşur ve dua ederek **"seni kardeş edindim"** der. Diğeri de duasını yapıp **"kardeşliğini kabul ettim"** der. İşte bu kardeş tutunmaya siga kardeşliği, günümüz diliyle **ahiret kardeşliği** denir.

Binlerce yıl tarikat mensupları birbirlerine **"ihvan"** diye seslendi, yani **"kardeş"** diye. Ayrıca esnaf birliklerinin adı **Ahi Birliği, ahi, kardeş** demek. Kökünü peygamberin sahabeyi kardeşlemesinden alır.

Her neyse. **Bektaşilikte Mevlevilikte** tasavvufun tüm şubelerinde ayrı **"kardeşlik"** törenleri vardı. Ama en önemlisi, ahi birliklerinin de **"kardeşleme"** törenleri vardı.

Bu geleneklerin kimi Tanzimat'la, kimi Meşrutiyetle, kimi Cumhuriyetle tarihe karıştı.

Ne tuhaftır böyle güzel gelenekler tarihe karışıp gitti ve bizler batıdan bir yığın gelenek sipariş ettik, sevgililer günü, babalar günü, anneler günü. Neyse fena değiller, onları da kutluyoruz.

Ama.. Neden biz..

Neden, binlerce yıl geleneğimizde yaşamış bu **"kardeşleme"** gününü ve törenlerini kutlamıyoruz.

Bence **"kardeşleme"**ye başlayabiliriz. baksanıza, **ahiret kardeşliği, süt kardeşliği, kan kardeşliği,** bunlar bile tarihe karıştı ve yalnızca bildiğimiz **"hemşehrilik"...** Aynı coğrafyadan olmak kaderdir. İnsan şüphesiz köylülerini, memleketlilerini de çok sever. Ama kardeşleme ayrı. Daha uzak daha farklı ve çok sonra tanıdığı insanlarla **"kardeşlenmesi"** ne kadar güzel. Bu kardeşleme geleneği binlerce yıl bizi birbirimize karıştırdı, kaynaştırdı.

Ve mesela, Nisan ayının ilk yağmurlarını toplasak. Yani, kırkikindilerin sularını kaplara doldursak. Bir de tarih koysak. O gün aramızda kardeşleme töreni düzenliyoruz desek. Her yıl bunu duyursak, başkalarına da söylesek. Sendikalar da, okullar da, işyerleri de, mahalleli de askeri de, artık isteyen herkes o gün kendi kardeşini tutsa, suyunu içse, sözle, seni kardeş tuttum deyip kararını verse ve bunu her yıl yapsak... Hatta altı ayda bir yapsak...

Leman Dergisi yönetmeni kardeşim **Tuncay Akgün**'le ne zamandır bu **"kardeşleme"** günü ve geleneğini konuşur, nasıl yapsak, nasıl başlatsak, diye konuşuruz. En azından **"duyurusunu"** yapalım, dedik. İşte duyurduk.

Yüzyıllık kesintiden sonra artık hepimiz başlasak yeniden kardeşleme törenlerine!..

Bana sorarsanız Anadolu'nun en güzel şeyi nedir?. Anadolu'nun en güzel şeyi Nisan yağmurları, kırkikindilerdir. Ağaçlar delirir, toprak delirir ama bizler hiç oralı olmaz kırkikindiler başlayınca evlerimize kaçışırız. Oysa binlerce yıl Anadolu'nun en mübarek suyu diye kırkikindileri tas tas doldurup içmiş atalarımız, Anadolu insanımız. **Biz de başlasak artık Anadolu'nun bu mübarek suyunu içmeye, kardeşlik suyunu.**

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

KÜÇÜK PÜSE

eyrik@leman.com.tr

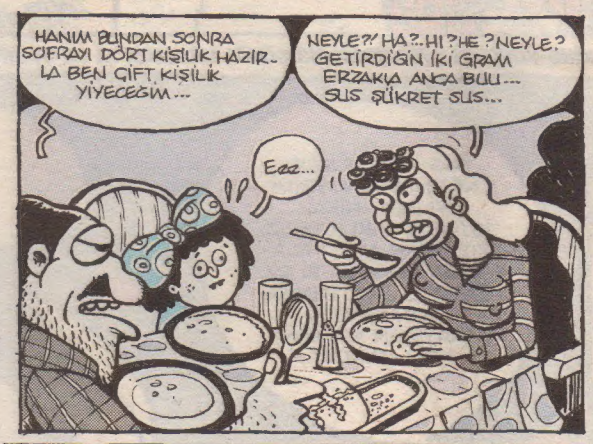

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ATLANTİS'TEN GELEN ADAM!..

EBEVEYN BANYOLAR VE AKABİNDECİLİK

GEZİCİ PSİKOLOG KUDRET

KİNG-KONG'UN YURDUMUZDAKİ GÖNÜL MACERASI YA DA GELİNİM OLUN MU?

AHMET YILMAZ

Akşam Ek

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detaylar

dumur@leman.com.tr

Dumur Dostları gelin bu hafta da Boğaz'da dolaşalım, erguvanî bir dumur sefası yapalım. Erguvanlar mor salkımlar açmış, tüm Boğaz'ı sarmıştır şimdi..

YENİKÖY'DE MOR SALKIMLAR..

* Yeniköy'de önümde böyle bir araba belirdi. Üstünde mersedes ar
ması gibi koskocaman, gerçek gibi duran tüyleri uçuşan bir horoz vard
Horoz kaportaya koli bantlarıyla gelişigüzel bantlamıştı. İlk başta bir ta
vukçuluk firması olduğunu düşündüm. Fakat arabanın yanında yöresind

tavukçuluk fir
ması olduğun
gösteren bi
alâmeti farik
yoktu. Herhang
bir reklam d
görünmüyordu
Öylece duru
yordu horoz..
Belki de tavu
firması yeni ku
ruldu daha lo
gosunu yazmadılar diye düşünüp geçtim.. Sonra araba döndü, karşı şe
ride geçti, hızlanmaya başladı, horozun tüyleri uçuşarak giderken bunun
bir dumur detayı olduğuna karar verip deklanşöre bastım... Dergide ço
cuklara söylediğimde **"Abi kesin Denizlili'dir kupa yarı finaline gelmiş
tir.."** dediler. Tabii ya, hakikaten doğru olabilirdi bu... Fakat plakası da İs
tanbul plakasıydı zannedersem. Neticede ilginç geldi bana...

BEYKOZ DALYANLARINDA KAYBOLMAK

* Yeniköy'den Beykoz'a karşı sahile geçmek üzere motora bindim. Ye
niköy motor iskelesi civarında güzel ahşap yalılar vardır ve motor bir sü
re bu yalılara yakın gider. Ahşap yalıları görüntülerken resmini çektiğim
bir yalının altında bulunan restotanda birilerinin panikle, aralarında konu
şarak benim olduğum tarafa doğru baktıklarını farkettim. Bir de baktım ki
yanlarında bayanlarla oturanlardan biri, **aldatma** konulu romanıyla satış
rekorları kıran bir yazarımızdı. Yoksa romanıyla ilgili yeni veriler mi toplu
yordu bilinmez ama tüm techizatımla, üstümdeki dumur donanımımla ve

tırışkadan mu
habir gibi gö
rüntümle beni
paparazzi
sandıkları ke
sin. Oysa biz
olsak olsak
dumurazzi
oluruz. Neyse
bu ara maga
zinden sonra
geldim Bey
koz'a... Bir de
ne göreyim,
Beykoz'un her
yeri kazılmış, alt üst olmuş, birbirine karışmış.. Kazılarda yüzyıllar önce
sinden kalmış parke taşları göze çarpıyordu yol katmanları içinde. Orda
beni gazeteci sanan esnaf **"yaz abi yaz bunları..."** dediyse de **"Neyi ya
zayım yahu Pazar Ekim mi var, nereye yazayım bu kadar şeyi, bu yaz
dıklarım bile zor sığıyor köşeye..."** diye cevap verip, tozdan dumandan
uzaklaştım ara sokaklara daldım...

Yıkılmak ve son nefesini vermek için kuvvetli bir lodos bekleyen bir ah
şap evin önüne geldim. Kayda geçirirken ordaki köfteciye **"Vay be koca
konağın haline bak, kimbilir ne zamandır böyledir?.."** diye sordum.
"Abi yirmi senedir yana yatık durur böyle.." dedi ve anlattı: Yıllar önce
abisinin bir Kanadalı arkadaşı gelmiş bunlara misafir olmuş. Bu evi görüp
niye bu durumda olduğunu sormuş. Bunlar da **"Yıkılana kadar durur bu
evler.."** diye cevap vermişler. Kanadalı toplam üç lisanda **"impasıbıl"**
demiş ve acayip dumura uğramış. İşte bizim bu dumurumuz, Kanada
lı'nın dumura uğrayışının dumurudur.

Ben bu evle ilgilenirken
bu sokağın temizlik gö
revlileri abiler geldiler el
lerinde çalı süpürgelerle
ve köfteciye **"Abi şu sü
pürgelerle, tırmıkları, el
arabasını senin buraya
kapalı bir yere koyabilir
miyiz?.. Çalıyorlar tırmı
ğı, süpürgeyi falan... Ça
lı süpürgesini çalacak
hale gelmiş insanlar,
şunları koyalım şuraya...**
Köfteci şaşırdı, dedi ki
**"Abi olur mu size tahsis
edilen bir yer yok mu,
böyle kapı kapı dolaşılır
mı?.."** Adamlar **"Yav na
apalım, koyacak yer
yok, geçen gün de aha şu eve koyduk. Tırmık neyse de el arabası kıy
metli anında götürürler. Bugüne kadar kaç tırmık, kürek, süpürge çal
dırdık. Hep cepten ödüyoruz"** Bunları duyup hayretle ben de olaya dahil
oldum. Bana ahşap eve şaşıran Kanadalı'yı anlatan köfteciyle beraber bu
duruma şaşırdık... Ben dedim ki **"Kanadalı burda olsaydı bu duruma da
çok şaşırırdı herhalde"** dedim. Daha sonra temizlik görevlilerine bir şi
kayetiniz varsa yazayım dedim... Yazı, şikayet falan laflarını duyan temiz
lik görevlisini acayip bir korku sardı, **"Yok abi, bizim şikayetimiz insan
lıktan... İnsanlık ölmüş, şeref haysiyet kalmamış, tırmığa, çalı süpür
gesine tamah eder hale gelmişler.."** "Bakın derdinizi komik bir dille an
latırım isterseniz, kimse alınmaz..." dediysem de **"Yok abi hiç bi şikaye
timiz, şükürler olsun.."** diyerek uzaklaşmaya koyuldular. Köfteci de **"Sen
yaz abi yaz, bi de şöyle de; bak altlarına el arabası tahsis edilmiş, ara
ba bile verilmiş"** diye bir espri önerdi. Ben de temizlik görevlilerine son
defa sordum **"Bak abi biriniz el arabasına otursun, biriniz de onu gö
türsün ben de çekeyim ve böyle etraflıca duyurayım derdinizi.."** de
dim.. Yine kararlıca **"Yok abi yok"** diyerek uzaklaştılar...

ANADOLU KAVAĞI'NDA HUZUR

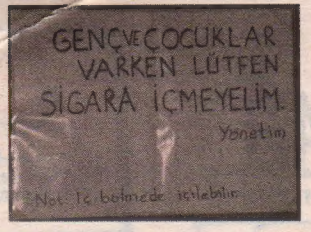

Beykoz'dan Anadolu Kavağı'na gitmek üzere bastım akbilimi... Çiçek, ağaç, erguvan göreyim derken burda da dumurlar omiriliğimi bırakmadı. Şu müsamahalı fileksıbıl uyarıya bakınız hele; **"Genç ve çocuklar varken lütfen sigara içmeyelim... Yönetim..." Not: İç bölmede içilebilir..**" Haydii... Genç ve çocuklar yokken ne yapılacak pekala, içilecek mi yoksa yine mi iç bölmeye geçilecek?.. Uzay gemisi kabini gibi, denizaltı gibi, nedir bu vahu?.. Sigara içen biri değilim, belki de bundan olsa gerek bana ilginç geldi bu ılımlı iki yönlü uyarı...

VAPUR DUMANI

* Vapur dumanı savrulur erguvanların üstüne... Akşam güneş batarken deniz de bir tuhaf renge bürünür, duman, ergüvan, deniz kokusu, sokak aralarında evlerden gelen patlıcan biber kızartması kokuları, çocuk sesleri buhur gibi karışır bahara... Bambaşkadır, Boğaz'ın baharı diyeceğiz ama mevzumuz dumur, kalem bıraksa kağıt bırakmaz bizi romantik şeyler yazmaya... Bindim küçük vapura Anadolu Kavağı'ndan Sarıyer'e geçmek üzere... Pers Kralı Darius gibi Boğaz'ın güzelliklerini seyre daldım. Vapur giderken tepedeki gittikçe küçülen Yoros Kalesi'ne bakıyordum. Vapur kalktıktan ve bir müddet gittikten sonra geri döndü, yanaştı, halatları geri bağladılar. Ne oldu diye meraklanıp çımacıya sordum. Bir yolcunun inmeyi unuttuğunu söyledi... Oklavacı yaşlı bir dedeydi bu. Üç kişi falan indirdi vapurdan. Sırtında deste deste oklavaları asılıydı. Bir hayat savaşçısı gibi duruyordu. Herkes çok etkilendiği için kimse birşey demedi. Vapurda minik çocuğuyla bulunan Avusturyalı'ya durumun izahatını yapmak bana düştü; **"Hiç Fransa'da, İngiltere'de ya da sizin Avusturya'da olur mu böyle birşey?.. Metro, vapur geri döner mi.."** dedim. **"Asla dönmez.."** dedi, sonra ekledi, **"Belki vapur küçük olduğu için dönmüştür.."** dedi. **"Yok yok, büyük de olsa dönerdi"** dedim ve ona yıllar önce yine kendisi gibi yabancı dostumuzun vapur yanaşırken atlayan herkese bakarak, ben de atlarım diye düşünüp atlarken vapurdan düşmesini anlattım. Bir kış günü gece vakti, son vapurdan denize düşen yabancı dostumuzu battaniyelere sarıp tek başına **Üsküdar'dan** taa **Çengelköy'e** getirip anadan doğma bir halde battaniyeler içinde evine bırakmalarını anlattım, aklı gitti. Daha sonra bulunduğumuz vapurun kaptan köşkü kapısındaki şu yazıyı gösterdim. İyice dumurlara gark oldu...

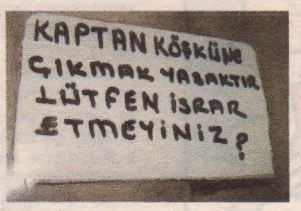

SARIYER'İN BÖREĞİ YAKAR DUMUR YÜREĞİ

* Sayısız dükkanla dolu bir caddede, bir ticari müessesenin üstünde yer alan bu ikametgahın sakinlerinin sakince bulduğu bu çözüm her ne kadar bir dumur detayı da olsa şahısa hak vermek geliyor içimizden... Geçen haftaki dişçi gibi bu da yılmış olsa gerek ki koca tahtaya yazmış **ev** diye. Demek ki çöp atma sorunundan sonra yepyeni bir zil sorunu bir güneş gibi doğuyor dumur dünyasında...

ADRESİ BUL EVİ AL

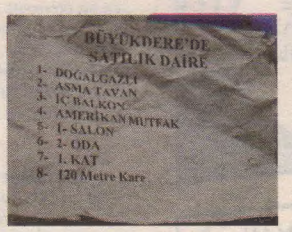

* Arabistan'da petrol zenginiyim, adresi bulun bana bu evi almak istiyorum diyen bir arap petrol zengini geldi gözümün önüne nedense... Sarıyer'de gördüğüm bu ilan bir duvarda asılı... Fakat yanında yöresinde ne bir telefon, ne bir adres, ne de emlakçı ismi, hiçbir şey yok, yok... Bu süper daireye kimse ulaşamadığı için herkesin ulaşılmaz hayali gibi duruyor kırışık fotokopi kağıdında... Belki de yok böyle bi yer... İnsanlar iç geçirsin diye işkence niyetine konulmuş.. Bir de madde madde öyle güzel yazılmış ki, peri masalı gibi...

ÜNİFORMA RESMİYETİ

* Eeeh yeter be yoruldum artık dumura uğramaktan.. Şu an saat **19:32..** Öğlen saat **13:30**'dan beri aralıksız sağanak halinde dumura uğradım... Abicim delirtmeyin beni, yahu bu ne demek ki, paso denen öğrenci belgesi denen birşey vardır benim bildiğim... İyi o zaman ben de giyeyim o lacivert üniformayı minibüse binmeden önce **Süpermen** gibi telefon kulübesinde, yanı fiyata gideyim.. Bu arkadaşda kesin üniforma ve resmiyete bir sempati var.. Yoksa eskiden zabıta falan mıydı?.. Zira duraktaki diğer onlarca minibüsün hiçbirisinde böyle bir yazı yok ve böylesi bir imtiyaz tanınmamış... Yoruldum artık...

Gönül ne Göksu'yu ister ne de Sarıyar'a gider,
Sipahi gamdan azad olmaya Hisar'a gider diyen IV.Murat gibi Sarıyer'den dönmek üzere otobüse bindim.. Otobüste uyuyakalmışım, Hisar'ı da kaçırmışım, diğer yolcular beni uyandırdığında Kabataş'taydım...

Meraklısına not: Bu dumurlara aynı gün, 7 saat içinde vakıf olunmuştur... Toplam 4 akbil kontürü harcanmıştır.. Günboyu 6 çöp midye tava, 3 adet çinekop balığı, lokantacının engellemesiyle durdurulan bolca ekmek tüketimi ve 2 bardak küçük çay harcanmıştır.. Sonradan sunulacak toplam 52 adet dumur tesbit edilmiştir... İstinye, Yeniköy, Beykoz, Ortaçeşme, Anadolukavağı, Sarıyer esnafına katkılarından dolayı LeMan adına teşekkür ederiz... Yardımcı Dumur Oyuncusu: Minik Felix'in babası Avusturyalı zat...

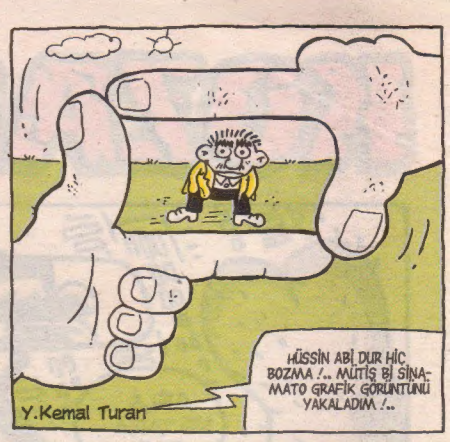

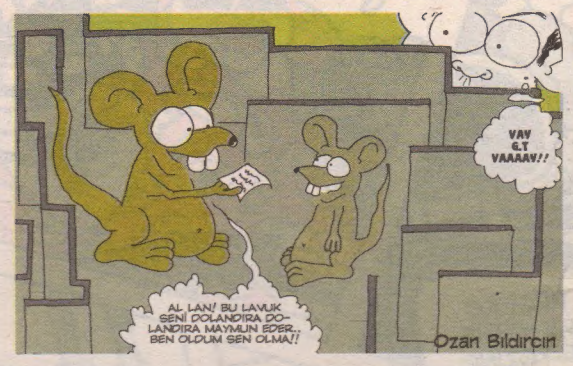

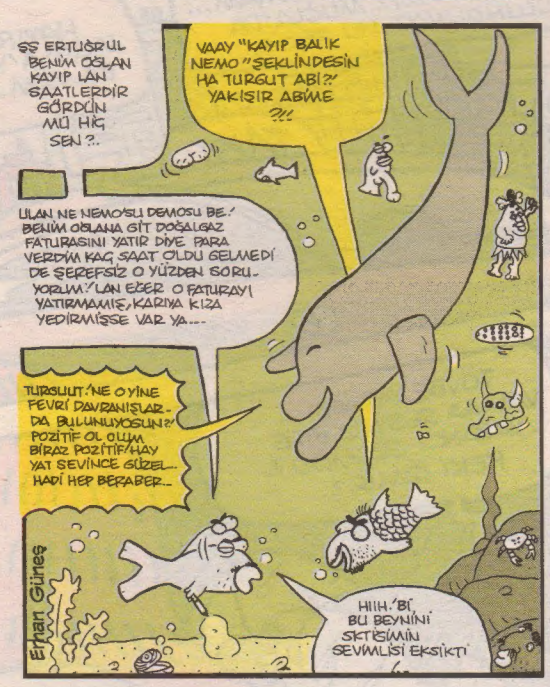

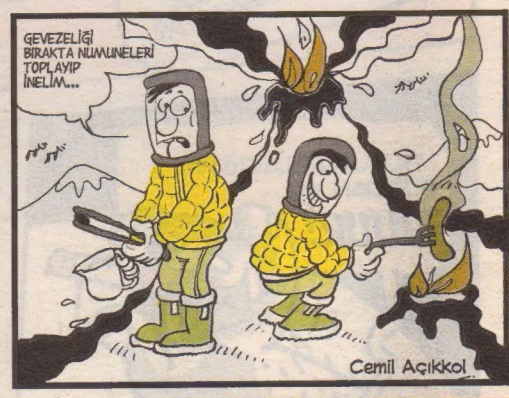

Bezgin Bekir Kedi servisinizde iki yavrudan biri gitti diğeri ve anne duruyor.. Devir imaj devri, belki görücü usulü ile daha etkili olur Alın görün beğenin ve talihli talip siz olun...

LeMan
SAYI: 703
29 NİSAN 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olac

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞCAĞ
kozzi@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Üniversiteliler 1 Mayıs'ta Kadıköy'de Buluşuyor

Bugünlerde üniversitelerde hummalı bir hazırlık içerisindeyiz. Ülkenin ve üniversitelerimizin içinde bulunduğu durum, Türkiye halklarının mücadele günü olan 1 Mayıs'da biz üniversite öğrencilerinin kendi talepleriyle tek bir pankart arasında buluşmasına neden oldu. Çünkü... ABD işgalinin ikinci yılında Irak'ta, demokrasi sahnesini kanla sergilemeye devam ederken, Türkiye'den isteklerinin ardı arkası kesilmiyor. Bu istekleri eksiksiz yerine getirmeye çalışan AKP hükümeti halkın ve üniversitelilerin isteklerine kulak tıkamak bir yana, isteklerini Kasımpaşalı edasıyla elinin tersiyle itmeye çalışıyor.

AKP hükümeti döneminde de yoksulluk sürekli derinleşiyor. Ülkenin bütçesinin yarısından fazlası tefecilere, bankalara, IMF'ye faiz olarak ödeniyor. Hükümet SSK'lan gasp edip, Genel Sağlık Sigortası adı altında tüm sağlık sistemini paralı hale getiriyor, özelleştirmelere hız veriyor, emekli olmayı hayal haline getiren düzenlemeler yapıyor. İşsizler iş, yoksullar aş istediğinde karşılarında patronların, büyük tekellerin kasalarının bekçiliğini yapan bir hükümeti görüyorlar.

AKP hükümeti eğitime ise bütçeden 9,7'lik pay ayırıyor. Bu oranın %85'i sadece öğretmen ve çalışanların maaşlarına gidiyor. Katlanan eğitim ordusunu düşündüğümüzde bu oranın eğitim sistemimize bir çok sıkıntı getiriyor. Üniversitelerimize YÖK'le birlikte ayrılan pay sadece 5,218,465 YTL. Bu durum bazı üniversitelerimizde paralı eğitim uygulamalarını şımarıkça uygulanmasına neden oluyor. Örneğin İTÜ'de transkript için bile para vermeniz gerekiyor. Yemek fiyatı ise 2 YTL. Yurt parasını da kattığımızda İTÜ'lü bir öğrencinin geçinmesi için ayda yaklaşık iki asgari maaş para alması gerekiyor. İTÜ'lü öğrenciler bu duruma tabi kisesiz kalmıyor. Sene başından beri yaptıkları bir dizi etkinlikler eylemlerle paralı eğitim uygulamalarına dur diyor.

Bazı okullarımızda ise teknik ve fiziki şartlar içler acısı. Örneğin İstanbul Üniversitesi Avcılar kampusunda okuyan arkadaşlarımızın en büyük sıkıntısı nitelikli bir eğitim için teknik ve fiziki şartların uygun olmaması. Mühendislik, Teknik Bilimler gibi fakültelerin bulunduğu bir kampusta labratuar denilen şey sadece birkaç boş oda önüne asılmış tabeladan ibaret.

İstanbul Üniversitesinden sözü açmışken devam edelim. İstanbul Üniversitesi'nde 1 yıl içerisinde 3. kez rektör değişti. Her rektör demokrasi ve şeffaflık söylemleriyle başa geliyor, öğrenciler bir öncesini mumla arıyor. 7 Ocak'taki seçimlerde başa gelen Mesut Parlak'ın ilk icraatlarından biri üniversitelerde demokrasi mücadelesi veren 14 arkadaşımızı okuldan atmak oldu. Okuldan atılma nedeni ise traji komik; koridor sohbetini taciz eden sivil polisleri alkışlayarak protesto etmek.

Koridor sohbetleri ise her hafta Hukuk Fakültesi'nin koridorunda, merkez kampus yani hukuk iktisat siyasal bilgiler fakültelerinden öğrencilerin toplanıp üniversite yönetiminde söz, yetki, karar hakkı taleplerini pratiğe geçirdiği toplantılardır. Bir demokrasi platformundan 14 öğrencinin atılması, eğitim haklarının elinden alınması biz üniversite öğrencilerinin kolay kolay affedebileceği bir iş değildir.

Dünyada ve üniversitelerimizde bu yaşananlara daha sayfalar dolusu eklemeler yazabiliriz. Bu yaşananlara biz üniversite öğrencilerinin sessiz kalacağını, taleplerimizi rahat rahat elinin tersiyle itebileceğini düşünenler yanılıyorlar. Savaşsız, sömürüsüz bir dünya, parasız eğitim, demokratik üniversite için kampuslardan öğrenciler kendi talepleriyle aynı pankartın arkasında Kadıköy' de buluşacaklar.

Üniversite Öğrencileri

Sevgili LeMan Dergisi,

Şu an coğrafya çalışıyor olmam gerekirdi. Ama canım istemiyor. Ve ne yazık ki ben o canına laf geçirebilen insanlardan değilim. Ya da canından bağımsız hareket edebilenlerden...

Siz her ne kadar okunması taraftarı olmasanız da ben düşünmeye başlamada bir adım olabileceğine inanıyorum Hitler'in kitabının (Durum o kadar ümitsiz yani) Bu yüzden de kitabın yasaklanması yönündeki fikirleri onaylamıyorum. Onaylamadığım gibi şiddetle kınıyorum. Bu ülkenin sorunu faşizm komünizm değildir. Bu ülkenin sorunu yasakçı zihniyettir. Eğer Hitler'in kitabı yasaklansın dersek yeni yasa tasarısı adı altında düşünmeyi ve düşündüklerini dile getirmeyi yasaklayan zihniyetten hiçbir farkımız kalmaz. Yasaklanan ne olursa olsun yasak yasaktır. Yasaklanması gereken tek şey yasaklardır. Eğer Hitler'in kitabı yasaklansın dersek düşünme eleminin alerjisi olan bazı kimselerin ekmeğine yağ sürmekten başka hiç bir işe yaramaz bu. Zaten emin olun o kitabı alanların %40'ı 10. sayfada sıkılıp bırakmış, kalanı yarısı da okuduğundan hiçbir şey anlamamıştır. (Anlayarak okuyan %30'un yarısı da bu işte bir yanlışlık var diyip doğrusunu öğrenmek için Kavgam'ın tersi görüşleri savunan yayınlar edinip onları okusa, böyle olduğuna inanıyorum (ya da fazla iyi niyetliyim) bundan büyük bir kazanç olabilir mi?

Mektubuma burada son vermek zorundayım. Şimdi coğrafya çalışacağım. Daha doğrusu coğrafya çalışmaya çalışacağım. Düşünmek yapmanın üçte ikisi derler ama ne yazık ki coğrafya çalışmayı düşündüğün zaman konuların üçte ikisini çalışmış kadar olmuyorsun. Türkiye'nin dağlarının isimlerini ezbere bilmek ne işime yarayacaksa. Neyse bozuk eğitim sistemini de başka bir zaman kurtarırım. Şimdi biraz coğrafya çalışıp kendimi kurtarma yolunda bir adım atmam lazım. Yayın hayatınızda başarılar...

Çağla Esmeray (18)